ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 13 (1330) | Четвъртък, 1 февруари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Резултат на добрите грижи

Рано заблеяха агнетата в овцефермата на с. Калипетрово. Под добрите и постоянни грижи на опитните овцевъди младите животни израснаха бързо и много от тях станаха годни за продажба. Преди няколко дни на „Родопа" бе продадена първата партида, състояща се от 128 агнета. Общото им живо тегло достигна 1 513 кг.

Сега овчарите усилено подготвят и останалите животни, определени за продажба. Скоро ще бъдат изнесени и други партиди.

Н. НИКОЛОВ

НАВРЕМЕННАТА ПОДГОТОВКА — УСЛОВИЕ ЗА НОВИ УСПЕХИ

Поставената от Партията задача нашето социалистическо земеделие да се превърне във високо интензивно и рентабилно, сега е главна повеля в дейността на кооперативните и държавните земеделски стопанства. В потвърждение на това можем да посочим, че само през настоящата година нашата страна трябва да произведе 3 700 000 тона хлебно зърно.

Изпълнението на тази голяма задача изисква от ръководствата на стопанствата да създават все по-стройна организация на труда, все по-широко да внедряват културата на земеделието и комплексната механизация в обработката на земята.

Сега, когато наближава пролетта, а с нея и първият сеитбен ден, подготовката за този решителен етап стои като основно задължение пред общинските партийни комитети и управителни съвети на ТКЗС. Всяко подценяване, на което и да е от задълженията, може да се окаже пагубно върху крайните резултати.

През тази година в нашия окръг ще бъдат засети пролетници върху 598 000 декара, а това представлява 43.6 на сто от посевната площ. Само царевицата за зърно и силаж първа култура ще заеме над 231 900 декара, слънчогледът 150 000 декара, фасулът 75 600 декара, фуражният грах за зърно и граховo-овесените смески 27 250 декара и други.

На всеки селскостопански ръководител е известно, че подготовката за пролетната сеитба започва още през есента на отиващата си година. Така бе и сега. Разликата е тази, че в резултат на подобрената организация на труда прибирането на пролетниците и засяването на есенниците стана своевременно и качествено. Това позволи механизаторите да започнат значително по-рано подготовката на машините. Проявената и тук добра организация на работата помогна да се избегне щурмовщината и се осигури навременен и качествен ремонт. Горното се потвърждава и от състоянието на техниката в окръга. В момента от 269 тежки машини са готови над 210, от 653 средни — 547, а от 366 леки — повече от 290. Към привършване е и ремонтът на 292-те квадратногнездови и пневматични сеялки, 343-те прикачни култиватора, лющилници, железни сцепки, брани, торо-разпръсквачки и пр.

Това, че ремонтът на селскостопанския инвентар е в много по-добро състояние в сравнение с миналата година, не значи, че всички недостатъци са премахнати. В някои от кооперативните стопанства подготовката на част от тракторите не може да се завърши поради липса на някои части. Така например най-дефицитни засега се оказват задните мостове на трактор ДТ-54 и някои зъбчатки за скоростната кутия на трактор „Беларус". Отстраняването на този недостатък е повече от наложително, тъй като той задържа работата.

Друг решителен момент пред пролетната сеитба това е подготовката на семената. Веднага трябва да отбележим, че в това направление окръгът не е в добро състояние.

За да се избегнат евентуални пропуски и не се допусне сеитба с лошокачествени семена, Семеконтролна инспекция — Силистра изпрати писма до всички кооперативни стопанства, с които се искаше най-късно до 10 януари т. г. те да представят пробите на ранните пролетни култури овес, фий и грах, а на фасула до 10 февруари. Това искане обаче си остава само добро желание. Графикът не се спазва и се пречи на Семеконтролна инспекция за бързото и навременно окачествяване на семената. Има стопанства, като тези в селата Смилец, Бабук, Сребърна, Белица и други, които не само закъсняха, но и представиха семена от трета класа, та дори извънстандартни. Няма да бъде пресилено, ако посочим, че има такива като ТКЗС — Окорш, Голеш и др., които въобще не са представили или са представили малко проби за окачествяване. Такова отношение от страна на ръководителите на споменатите и неспоменати стопанства, не само че буди тревога, но ни кара да се учудваме на какво те разчитат. Времето остава все по-малко, а се налага второ и трето почистване. В крайна сметка може да се стигне дотам, че някои от стопанствата да използват некачествени семена. За да потвърдим тревогата си, нека споменем и това, че към края на м. януари от предвидените да постъпят в Семеконтролна инспекция 30 проби овес са получени 23, от 31 фий са постъпили само 12, а от предвидените 50 от грах представени са 48. Много от получените проби са некачествени.

Освен собствените семена кооперативните стопанства доставят големи количества посевен материал от ДП „Сортови семена". За нуждите на окръга почти всичко е осигурено и се предлага за сортообмен. Единствената трудност засега е задоволяването на нуждите от семена за фасул. За пръв път в окръга ще бъдат доставени 10 тона нов високодобивен хибрид — царевица „Флимингстрой". Той ще бъде използуван в десет стопанства и ако се окаже устойчив, ще се разшири масово в окръга.

Сравнително добрата подготовка в това направление също не е лишена от недостатъци. Въпреки писменото предупреждение, някои от стопанствата бавят получаването на семената. От друга страна ДПЗХ „1 май" бави изкупуването на зърното, предвидено за сортообмен.

Заедно с подготовката за пролетната сеитба, изхождайки от факта, че бъдещето принадлежи на механизираната обработка на земята, трябва да се помисли и за своевременното изграждане и правилното окомплектоване на бригадите и звената за комплексна механизация. Само през тази година те трябва да обработват 810 000 декара, а това е 60 на сто от обработваемата земя на окръга.

Досегашните резултати в подготовката на пролетната сеитба показват, че в сравнение с миналата година те са по-добри, но това далеч още не значи, че всичко е в ред. Посочените недостатъци са достатъчно показателни, че има опасност някои от стопанствата да се окажат в неблагоприятно положение и в крайна сметка да се попречи на окръга да изпълни тая голяма задача. Това налага партийните комитети и управителните съвети на ТКЗС в най-близки дни да обсъдят готовността на стопанствата за пролетната сеитба и вземат своевременни мерки за отстраняване на недостатъците.

СТАЛИНГРАДСКАТА БИТКА В ЦИФРИ И ФАКТИ

Историческата битка на Волга се състои от два големи периода: отбранителен — от 17 юли до 18 ноември 1942 г., и настъпателен — от 19 ноември 1942 г. до 2 февруари 1943 г. Сражението трае общо 201 дни.

В СТАЛИНГРАДСКАТА БИТКА УЧАСТВУВАТ:

	Съветски войски	Хитлеристки войски
Жива сила	1 005 000	1 011 000
Танкове	894	675
Оръдия и минохвъргачки	13 540	10 300
Самолети	1 115	1 216

По количество на съсредоточените сили превъзходството на съветските войски е средно 1,4:1, обаче в направленията на главните удари при настъплението съветските войски имат превъзходство в жива сила — 3 пъти, в артилерия — 4,6 пъти. В създаването на решаващо превъзходство над противника в сили и средства в направленията на главните удари ярко се прояви високото равнище на съветското военно изкуство.

В отбранителния период на Сталинградската битка фашистките войски извършват за 125 дни 700 атаки, съпровождани от масирани удари на авиацията и артилерията. Средно на всеки километър от фронта в Сталинград хитлеристите са изстреляли общо около 100 000 снаряди, мини и самолетни бомби.

В Сталинград бяха пленени 91 000 войници, 2 500 офицери, 23 генерали и 1 фелдмаршал на хитлеристкия вермахт.

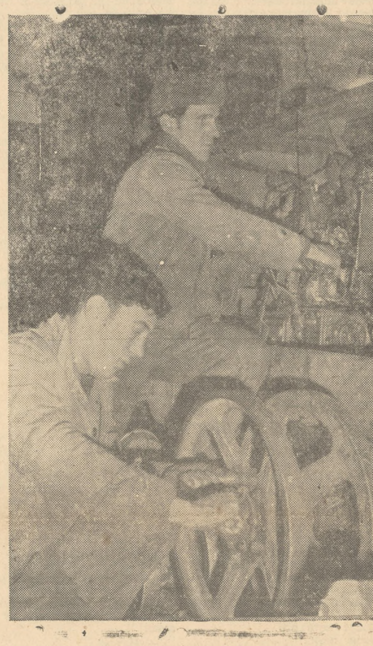

Сега, когато остават все по-малко дни до пролетната сеитба, подготовката на машините е една от главните задачи на механизаторите от кооперативното стопанство в с. Главиница.

НА СНИМКАТА: Трактористите Али Юмеров и Петко Петев завършват ремонта на поверения им дизел.

Задружното семейство на соколските механизатори

☆ Упоритостта на пионерите ☆ На един механизатор — по 1091 декара ☆ Бригадата на Иван Върбанов възмъжа и укрепна

Едва преди една година единадесет механизатора от Соколското кооперативно стопанство поставиха началото на комплексната бригада на Иван Върбанов, а вече се приказва за дързновението, с което нарушиха традициите на практиката и побиха жалоните по пътя на интензивното земеделие. Признанието от кооператорите и радостта от постигнатите успехи вече са изличили от паметта им многобройните трудности от първите месеци и на лицата им е изписано доволството на победителите.

Всички помнят студените януарски дни на миналата година, когато главният агроном на стопанството им говореше за комплексната механизация, за резултатите, които ще постигнат, ако заедно с още седем кооператора поемат цялостната обработка на 12 000 декара. Сега по-приказливите от тях си признават, че неведнъж червеят на съмнението се е загнездвал в сърцата им и ги е карал многократно да преценяват силите и възможностите си. И на главния агроном не са вярвали напълно. Нали цялата тази комплексна история я е донесъл в някаква си книжка от гърновските села — нито той, нито те са имали някакъв опит. Вярно, чели били във вестниците за комплексната бригада на Мирон Брезоев, но те, журналистите, имат обичай да поукрасяват нещата, от незначителното да правят едро.

Изглежда, че колебанието не е присъщо на соколските механизатори, затова решили да опитат. Една година да работят, без да жалят труда си, пък. . . дано е за хубаво.

Те самите знаят колко трудни са им били първите дни. Велико Георгиев, най-добрият разказвач в бригадата, сега се усмихва многозначително, щом си спомни за това време. „Кожите ви наесен ще висят по крушите, а от съседните села ще идват тук за вдовици" — често ги вземали на подбив селяните-кооператори. Имало неуяснени неща и в заплащането, и в организацията, и в технологията.

Желязото става по-твърдо в студената вода. Хората се каляват в трудностите. Калили волята си соколските механизатори и в трудностите създали семейство — голямо, задружно и най-имотното в окръга. В счетоводните тефтери на името на бригадата на Иван Върбанов са записани 5 600 декара, засети с пшеница, 1 050 дка с царевица, 1 600 със слънчоглед, 600 с грах и ечемик и 3 150 с люцерна. За обработване на цялата площ управителният съвет отпуснал 1 тежка и 4 средни машини, три комбайна, няколко редосеялки за пунктирана сеитба, семечистачни машини, прикачен инвентар.

(Продължава на 3-та стр.)

Зимни дни в градината

Кооператорите от с. Искра са добри зеленчукопроизводители. Особено висок добив постигнаха хората на Хасан Алишев от краставиците. Планът за бригадата бе преизпълнен.

Студът не пречи на градинарите да изпълняват текущите си задачи. През тези зимни дни край парниците е оживено. Около 20 кооператори се грижат за лехите в които вече са засети краставици, пипер и зеле. Разсадът е поникнал. При хубаво време след две седмици ще започне пикирането му.

През тази година площта на зеленчуковата градина е увеличена от 360 на 450 декара. Това изисква още по-големи усилия, за да се произведе планираната продукция.

Добри помощници на градинарите са шофьорите Гаврил Йорданов и Рушид Реджебов. Заедно със своите другари досега те са извозили за парниците 500 т тор. Предстои да се извозят още 2 500 тона.

З. АХМЕДОВ

ТЕМП, КОЙТО ОБЕЩАВА

Темпът, с който доячите от ДЗС — Окорш започнаха годината, обещава нови успехи. Вместо 21 900 л мляко, през м. януари те получиха 24 527 литра.

Тук стадото наброява 80 животни. То е кандидат-племенно. Кравите са в добро състояние. Но главният фактор, който обуславя постигнатото, са добрите грижи, с които хората от фермата ежедневно заобикалят поверените им животни.

Бригадирът Мустафа Шерифов съумя да създаде отлична организация. Затова дневният режим на кравите се спазва точно. Доенето никога не закъснява. Фуражите се изразходват пестеливо. Голямо внимание се обръща на тяхната преработка. Сега всяка крава получава дневно по 8 кг меласирани какалашки, пивоварна каша, по 2,5-3 кг кочцентриран фураж, по 2 кг сено и др.

Среднодневният млеконадой от крава през най-тежкия зимен месец достигна 10,400 литра. Това дава основание да се вярва, че през пролетта, когато в дажбата на животните ще може да се включат големи количества сочни фуражи, млеконадоят ще се увеличи още повече. Ще се създаде още по-реална основа за преизпълнение на годишния план.

Впрочем доячите от ДЗС — Окорш имат добър опит в това отношение. През 1967 година те получиха с 26 т мляко повече от очакваното. Вместо по 3 000 л, те надоиха от крава по 3 290 л мляко. Открои се успехът на Мехмед Ахмедов, който постигна 11 т мляко в повече. Димитър Вълчев се нареди на второ място. Той изпълни годишния си план 110 процента.

Голяма помощ на колектива оказва главният зоотехник на стопанството Никола Генов. Той следи отблизо работата на хората. Учи ги, настоява за изпълнение на дадените нареждания. Не малък дял за успехите се пада и на правилното заплащане на труда. Материалните стимули насърчават доячите. Карат ги да се трудят още по-упорито. Особено голямо влияние имат те при водене на борбата с яловостта. На доячите се дават премии за всяко живородено теле и при други случаи.

Голямо внимание се отделя в стопанството за младите животни. Обект на специални грижи са юниците, които се отглеждат за ремонт на стадото. Затова продуктивността на кравите непрестанно се увеличава. Стадото все повече се приближава до племенно. За развитието му в това отношение следи Племенна инспекция — Силистра.

В последно време се полагат големи усилия за механизирането на различните процеси във фермата. Доенето вече става с агрегат. Предстои инсталирането на лента за изхвърляне на тора и др. Това ще допринесе за намаляване себестойността на продукцията, за увеличение на доходите.

Първият успех радва хората от кравефермата на ДЗС — Окорш. Те ще се трудят така, че да надхвърлят годишния план, който сочи: 3 300 л мляко от животно.

Ферад ЗЕКЕРИЕВ

ОТНОВО В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

За колектива на стерилния цех при консервния комбинат на „Булгарплод" — Силистра е станало традиция да преизпълнява преди срока поставените задачи. Този добър пример следват и работниците от сушилния цех, които се стремят да не изостават ни най-малко от първенците в комбината. Предварителното уясняване на задачите, навременното доставяне на суровината от страна на ръководството на цеховете, създадените нормални условия за работа спомагат за ежедневното преизпълнение на нормите. При добри условия за работа, с правилна организация на труда, със строго спазване на трудовата дисциплина и разумно използуване на работното време се постигат добри резултати. Всички тези условия в консервния комбинат са налице и работниците тук се трудят с ентусиазъм. Резултатите са радващи. При план за месец януари 167 000 лева още до 27 януари бе произведена продукция за 188 000 лева.

Това е добра предпоставка за преизпълнението на годишната задача.

Мирон ТОДОРОВ

В очакване на пролетта

С всеки изминат месец все по-близък става денят, в който машини и хора ще понесат в равнината песента на своя труд. За този пролетен ден сега усилено се подготвят механизаторите и кооператорите от стопанството в с. Калипетрово.

Добре изораната и подготвена почва ще стопли семената, за да израснат едрите класове, на изобилието. Пръв в браздите ще легне овесът. В калипетренския кооператив той ще бъде засят върху 100 декара площ, а необходимите 1 600 килограма семена са готови и изпратени пробите. Ще развие стъбла и 230 декара фий. И за него кооператорите са подготвили необходимите 4 500 килограма семена. Почистени са и първокласни семена за 600 декара грах за зърно и 380 декара за зелено изхранване.

— Заедно със семената за ранните пролетни култури — разказва главният агроном на стопанството Руси Жечков — ние подготвихме и 23 тона първокласен боб. За останалите средноранни и късни култури семена ще получим от „Сортови семена".

Много усилия положиха тази година и механизаторите за бързото и качествено ремонтиране на машините. Навременното освобождаване на прикачния инвентар даде възможност той навреме да бъде подготвен и се започне ремонтът на останалите машини. От 36-те средни и леки машини 31 са вече готови. В движение са и 19 товарни автомобила от 21 в стопанството.

Най-трудно засега е положението с тежките машини — ДТ—54, за които все още не може да се намерят задни мостове. Това стана причина да не се завърши работата по готовите 4 трактора и да не могат да влязат в ремонт останалите 4 машини.

Ако подготовката на почвата, семената и селскостопанския инвентар будят радостни чувства, това не може да се каже за наторяването. Недостигът на минерални торове е станал причина да не се даде на почвата за раннопролетните култури необходимото количество фосфор. Това положение буди тревога и поставя под съмнение възможността за получаването на високи добиви.

Никола ИВАНОВ

СЛЕД КАТО БАРИЕРИТЕ СА ВДИГНАТИ

Интересно ми беше да присъствувам на отчетно-изборната конференция на заводската комсомолска организация при завод „Хром“. От една страна, стоте комсомолци от завода едва от една година заживяха самостоятелен живот, като отдел на организация, а от друга страна, това беше една от първите конференции след комсомолския конгрес и не само за мен, но и за всеки би представлявало интерес решенията на една заводска организация в светлината на конгреса. Една трета от състава на завода са комсомолци — в техни ръце е бъдещето на този завод — интересно е да се чуе как смятат да го поемат интересно е да се разбере какви пътища ще търсят към поврата в работата си и дали ще ги намерят.

Макар и да има само едногодишно съществуване, тази организация има какво да отчете през годината. За това говорят множеството дипломи и награди на комсомолци в предконгресната надпревара не само от ОК на ДКМС, но и от Централния комитет на Комсомола. С чувство на едно вътрешно удовлетворение трябва да се отбележат инициативите по патриотичното възпитание. По дружества е празнувана тържествено годишнината от гибелта на един от най-големите българи — Васил Левски. Организирани са срещи с виетнамски студенти, поклонение пред паметника на загиналите в антифашистката борба на втори юни. Един матрос загива геройски за своята Родина и неговият кораб взема името му — комсомолците сключват шефство с матросите от кораба, гостуват им. Една застава взема името на граничар, дал живота си в борбата срещу бандитите — комсомолците и с тях сключват шефство, и на тях гостуват и пр. А младежите, които заминават в казармата, се изпращат най-тържествено.

Не мога да кажа същото за учебната година в тяхната организация. Една интересна тема на обсъждане — „семейството в социалистическото общество“ е заинтригувала комсомолците, но не всички. А какво да кажем за разговора „младият герой в литертурата“, при който хубавият доклад е посрещнат с 40-минутно мълчание и няколко повърхностни изказвания? Заводската радиоуредба не е играла почти никаква роля, не е взела никакво участие в комсомолската дейност.

За състоянието на художествената самодейност или по-точно за не дотам доброто ѝ състояние има и обективни причини. Първо — липсва подходящо помещение за каквито и да са репетиции. Но има и нещо друго, което вече не е от обективните причини — няма желание у хората, а може би няма и кой да ги организира. В завода има хора, които могат да сформират оркестър, от стоте комсомолци могат да се излъчат не един, а няколко художествени състава.

Дали спортуват комсомолците в завода? Сформираните футболни и волейболни отбори са едни от най-добрите в града и на не едно градско състезание са показвали това. Само че не всички спортуват, а защо не спортуват всичките, сигурно ще се помисли повече през тази година.

Хареса ми преценката в доклада на секретаря Димитър Димитров за работата на всеки член на заводския комитет. Обективна, строга и персонална критика към всеки, а това вече е нещо като бъдеща почва за евентуални успехи.

Изказванията често пъти говорят много красноречиво за характера на една конференция, за активността и загрижеността на комсомолците, за тяхната по-нататъшна роля в живота на тяхната организация. Защото едно изказване е вече и един ангажимент. И именно това ми хареса в иначе не многобройните изказвания. Едно леко недоволство от сегашното, едно желание прозираше в техните думи за повече свобода на инициативата, един стремеж за по-сериозно участие в решаването на проблемите на предприятието.

Активността на комсомолците все още не е такава, каквато бихме желали да бъде — заяви директорът на предприятието. — Ние бихме искали административните инициативи да преминат в ръцете на младите и сме вдигнали бариерите за техните инициативи. Само че все още ги няма. А пред завода стоят с всяка идваща година все по-отговорни производствени задачи — нали с тях най-напред ще ги решаваме, на тях разчитаме. Сериозен упрек заслужава и самият заводски комитет, който не направи необходимото за развиване на инициативността на своите комсомолци.

Напълно споделям загрижеността на директора. Защото научната организация на труда, техническият прогрес, рентабилността, ефективността и всички други изисквания на времето чакат комсомолците и те трябва да поемат своя дял в тяхното осъществяване. На завода ще се поверят нови машини, скоро предприятието ще премине към цялостна механизация на работните процеси — кои други, ако не свежите сили на комсомолците ще ги осъществят на дело.

Големият дял на комсомолците в производствените успехи на завода през годината говори за техните възможности. И най-хубавото от цялата конференция бе желанието, проявено от всички, за действително разкриване на тези възможности.

Николай РОМАНОВ

ПРЕД 90-ГОДИШНИНАТА ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО

СИМВОЛ НА СВЕТЛА ВЯРА

ОТКОГА И ПО КАКЪВ НАЧИН СЕ Е ПОЯВИЛО ПРЕДАНИЕТО ЗА „ДЯДО ИВАН“?

Има едно предание на скромната възраст 495 години, което е синтез на чувствата на нашия народ, едно предание, в което и до днес българинът нарича Русия с почтителното и нежно обръщение Дядо Иван.

Упованието и вярата на българския народ в освободителната мисия на Русия, на Дядо Иван, водят началото си от 12 ноември 1472 г., когато великият московски княз Иван III Василевич се оженва за византийската принцеса София Палеолородна, племеница на последния византийски император Константин XI. Разбира се, вярата в освободителната роля на Дядо Иван се изгражда в съзнанието на българския народ преди всичко в резултат на активната намеса на Русия в културния и политически живот на Балканския полуостров. Известни са множество пътувания на южнославянски монаси из Русия за дарения на манастирите, които са получавали широка подкрепа. Нещо повече, Иван III и неговият внук са основатели на манастира „Св. Пантелеймон“ в Атон. Даренията на руския народ са се разпростирали и върху другите атонски и балкански манастири. Това е съдействувало за широката популярност на Русия всред нашето население на полуострова, което е виждало у руските князе постоянна и много силна своя опора.

Голямо значение са имали политическите успехи на Русия — премахването на татарското иго, завладяването на Казанското и Астраханското царства, които са били подчинени на султана. Тези държавни и политически успехи са укрепвали вярата у поробеното население на Балканите, че Русия ще освободи и южните славяни.

От 1497 г. при Иван III за пръв път се установяват дипломатически отношения на Русия и Турция. Султаните Селим I и Сюлейман Великолепни са се отнасяли с изключително благоговение към великите московски князе, най-могъщите между европейските владетели. Пръв посланик на Иван III в Цариград е Плешчеев. Тук трябва да кажем един невероятен за времето си руски дипломатически акт. До това време от всички дипломати в Цариград се е спазвал строго един унизителен за посланиците султански церемониал — всеки посланик при представянето си е трябвало да застане на колене пред султана. Иван III нарежда на първия посланик на Русия в Цариград да не изпълни този церемониал, а да представи достойнството, величието и могъществото на Русия, като вместо да коленичи пред султана, само да му се поклони до пояс. Плешчеев изпълнил това и, макар да е нарушил етикета на султанския двор, султанът бил принуден да се помири с тази невероятна за времето си смелост на руския посланик и да го приеме. Това не останало тайна за нашия народ, а бързо се разпространява и тълкува. И постепенно на тая почва в съзнанието на българския народ се утвърждава действената политическа представа, че Дядо Иван, т. е. Русия, ще възстанови тържеството на православието.

Интересно е и друго едно звено от цялостния процес около разрастването на преданието за Дядо Иван. Иван IV Грозни, който е от 1547 г. цар московски, след окончателното завладяване на Казанското и Астраханското царства се обръща към Йоасаф, който е патриарх в Цариград, да потвърди царското му достойнство. Освен това в същата грамота Иван IV Грозни с голяма убедителност изказва съкровено пожелание да освободи Цариград. Цариградският патриарх потвърждава царското достойнство и царската титла на Иван IV Грозни и нарежда на всички подвластни нему източноправославни църкви името на московския цар да се споменава тържествено по време на всички архиерейски служби, и то като на велик владетел, като на верен и могъщ православен цар, така тържествено и възвеличаващо, както на времето е било споменавано името на византийския император.

Този тържествен и пропит с безкрайно дълбока почит към могъщия източнославянски цар възглас е бил формулиран от цариградския патриарх Йоасаф в следното прославяне: „Подождь, Господи, многолетнее здравие благоверному и благочестивому царю нашему Ивану“. Възванието, санкционирано от църквата, съдържа за българския народ силно вълнуващи, активизиращи и възвисяващи духа на българите слова: „цар наш Иван“, т. е. цар на нас, славяните на юг от Дунав, на южните славяни, на нас българите. Тези слова са се внедрявали и утвърждавали от нашия народ като определена и с голяма действена сила политическа реалност.

Преданието избуява още повече, когато тиглата на великия московски цар, след завладяването на Казан, е включила в себе си и наименованието „князь болгарский“. Тук историята отстъпва място на легендата, защото тиглата е свързана с покоряването на „болгарите“ в Казанска област, на чувашките „болгари“ и няма никакво отношение към българите на юг от Дунав. Разбира се, тук историческата истина е вплетена в легенда, че Иван IV Грозни е „цар наш Иван“ и че той вече се нарича „княз на българите“, т. е. княз на балканските българи. Така Иван IV със своите вътрешни и външни политически успехи укрепва в съзнанието на българите вярата в освободителната роля на Русия.

Тази вяра в Дядо Иван като освободител на българите от чуждото иго не угасва през вековете. Тя ще живее и ще расте като прекрасно предание, събрало в себе си мъдростта и щастието на всички поколения!

Петър ПЕТРОВ,
научен сътрудник в Етнографския институт при БАН

(Материала препечатваме от в. „Кооперативно село“)

След полунощ

(Гротеска)

Един пиян срещна друг пиян и си каза: „Напил се е, та не вижда, че е пиян“. Настигна другия пиян и го препъна. После му подаде ръка и го изправи. Двамата пияни се прегърнаха и започнаха да се люшкат из улицата.

На една пресечка излезе трети пиян и като ги видя, си каза: „Напили се, та не виждат, че са пияни“. Той се затича и ги препъна. После им подаде ръка и ги изправи. И се прегърнаха и се залюшкаха из улицата.

После четвърти...

После пети...

И се люшкаха из нощната улица.

Най-сетне единият пиян се сети, че трябва да се прибира в къщи, но тъй като не знаеше къде да върви, попита втория пиян:

— Накъде беше улица „Теменушка“?

Вторият пиян попита третия, третият попита четвъртия, четвъртият — петия.

Срещнаха друг пиян и го попитаха накъде е улица „Теменужка“. Този започна да се бърка из джобовете и от вътрешния джоб на сакото си извади бутилка вино. Подаде я на първия пиян. Първият пиян отпи, после вторият, третият, четвъртият, петият и пак го попитаха накъде е улица „Теменужка“. Този започна да вдига рамене и те го отминаха. После всички започнаха да мислят накъде е улица „Теменужка“. И най-сетне единият извика:

— Натам!

Вторият.

— Не, натам!

— Натам!

— Натам!

— Натам!

И се пръснаха по всичките посоки на света да търсят улица „Теменужка“...

Добри ЙОРДАНОВ

С хубави дела изпрати 1967 година младият шофьор Иван Костов от кооперативното стопанство в село Добротица. Работи сърцато и упорито. Направи икономии на гориво и материали за 5 226 лева. И сега се бори да надмине миналогодишния си успех, да спечели отново благодарността на хората.

Снимка: Върбан ПЕТРОВ

Една постоянна цел

Десетдневката за трезвеност отново стана повод по-нашироко да се заговори за вредата от пушенето и алкохола в училище „Стефан Караджа“ в Тутракан. На тази тема се изнасят беседи, уреждат се кътове, албуми.

В продължение на една година клубът на трезвениците обхвана 95 на сто от всички ученици. Малко са онези, за които са затворени вратите на нашия клуб. Но с тях също се работи и някои скоро ще бъдат приети в него. Негова главна цел е лекционната пропаганда. Подходяща литература е набавена в достатъчно количество и от нея винаги може да се подбере нещо интересно, значимо, за да се въздействува върху младите трезвеници.

За трезвениците особено интересен е вестник „Трезвеност“. Докато през миналата година в града се получаваха само два броя, сега той стана по-популярен и по-еде разпространен.

През Десетдневката в прогимназията бяха проведени много инициативи. Но това в никакъв случай не означава, че въпросите на трезвеността не са една постоянна грижа.

В. ДИМИТРОВ

ВЕСЕЛИН АНДРЕЕВ — НА 50 ГОДИНИ

Единствено по силата на традицията продължават да наричат Веселин Андреев поет-партизанин. Изтекли са близо две десетилетия от времето, когато той написа последните си стихове и е вече автор на няколко книги проза. Но ако в тая традиция има някакъв смисъл, това без съмнение ще трябва да е фактът, че в поезията на Веселин Андреев партизанската борба намери най-пълно и всестранно разкритие.

Сам той има съзнанието, че неговите песни не са „измислени“, че „във всяко стихотворение лежи мое преживяване или съдба на мой другар, или събитие от живота на отряда „Чавдар“. Родени в мигове на върховни изпитания — нравствени и физически, при съприкосновение с първичните елементи на нашето битие: природата, живота и смъртта, слънцето и звездите, радостта и скръбта, неговите творби идат с предимствата на автентичността.

Лирическият герой на тази поезия не е безразличен към интимните пориви и красотата на природата — той съзерцава с вълнение слънчевия изгрев, или среща първия сняг в гората, но над всичко поставя дълга. Това е поезия на дълга. Дългът, който мобилизира нравствените и физически сили на човека в името на един идеал. В минути на тежки размисли героят изпитва желание да погали детска главичка и едновременно — да разрушава и убива; в съдбата на комуниста Антон вижда съдбата на своето поколение, което изнася на плещите си борбата срещу фашизма. Опиянението и възторгът от победата идат с наивната вяра, че в мирния живот бойните другари ще запазят чистотата и искреността на приятелството. Мирният живот обаче твърде скоро внася съществени корекции в тази представа за отношенията между бойните другари. Едно десетилетие по-късно друг поет от същото поколение ще си зададе тревожния въпрос: „Другарю мой, защо не си такъв, какъвто бе? Защо не сме такива, както бяхме? Нещо си отива, напуска ни...“

Веселин Андреев има едно предимство — той се връща към дните на борбата, когато те са станали история, за да ги преживее отново чрез дистанцията на победата. Разбира се, „предимството“ е твърде относително, защото значителна част от творбите са писани по време на партизанския живот.

В „Партизански песни“ най-цялостно се огледа духовният образ на антифашиста, противопоставен на себе си, природата и врага. Героят е забележително цялостен, сцеплението на идеала потушава колебанията и съмненията, студенината на оръжейната стомана изстудява вълненията. Любов и омраза, философия и етика — всичко се подчинява от повелите на борбата. Веселин Андреев с документална точност възпроизвежда партизанското всекидневие, трагичните случки от боя — дори невероятното от гледна точка на мирновременните представи под неговото перо зазвучава убедително. Сам редови борец в партизанския отряд, той почувствува вътрешната потребност да съхрани и предаде за поколенията романтиката на съпротивата. Животът в планината беше така необичаен, така суров, така прекрасен, че, както казва Вапцаров, повеляваше да се пише „просто и честно“. И Веселин Андреев се подчини: защото повеляваше епохата. Затова не си позволи да измисля сюжети и теми — суровата школа на партизанския живот, съдбата на падналите му другари бяха така богати и благодатни. Не случайно поетът е силен там, където пресъздава конкретни случки — „Балада за шестнадесетте“, „Балада за комуниста“, „Сашка“ и други. Сам подчертава, че в основата на всяка от тия творби е залегнала конкретната съдба на негов другар от отряда.

Един емоционален порив от висок разряд, съчетан с красотата на подвига, са двата главни източника, от които извира обаянието на неговата поезия. Но тя не поставяше сложните проблеми на индивида и неговата отговорност пред лицето на историята и бъдещето. А доколкото ги имаше, те се сливаха с отговорността на колектива, за което съществуваха обективни предпоставки. Защото победата в една борба зависеше от вътрешната сплотеност, от единството на колективната воля. В оназн действителност и ролята на отделната личност беше такава, каквато я виждаме в неговите стихове.

Веселин Андреев е автор и още на няколко книги — „В Лопянската гора“, спомени и очерци от всекидневието на борбата, излязла едновременно с „Партизански песни“, „Партизански разкази“ и „Мигновения в Египет“ от 1963 година. Ако разказите продължават темите и проблемите на първите две книги, то „Мигновения в Египет“ го представят в по-различна светлина и жанр — като пътеписец.

Но онова, което непрекъснато ще ни връща към писателя — това ще бъдат неговите стихове и разкази, спомени и очерци, неговото творчество за партизанската борба.

Иван САРАНДЕВ

Знаете ли, че...

Знаменитата Айфелова кула в Париж, както са доказали учените, стои отвесно само нощем. Сутрин тя се отмества 150 мм на запад, денем със 100 мм на север и вечер — със 70 мм на изток. Тези отклонения зависят от топлинните излъчвания на слънцето. При студ 10 градуса кулата е по-къса със 17 см.

* * *

В Австралия нефтът се превозва не в метелически варели, а в мехове от изкуствен каучук. Такъв един мех събира около тон нефт, като едновременно с това създава много удобства при превозването му със самолет.

* * *

Първият създател на работилница за производство на сапун е живял във Вавилон и това е било преди 5 000 години.

* * *

В Средновековието във всички европейски страни, при зиданието на стените с вар, за закрепване на тухлите примесвали извара и белтък от яйца. Получавал се разтвор по-здрав няколко пъти от бетона.

* * *

В САЩ е произведена една нова система стоманени каси, които се отварят по много сложен начин. В касата има магнетофонна лента, на която е записана фраза, казана от определено лице. Механизмът за отваряне не започва да действува само ако същото лице произнесе същата фраза пред микрофона, който е свързан с касата. Наистина, оригинален начин за борба против касоразбивачите.

* * *

Вероятно семейството на Фуано е първо във Франция, а може би и в Европа, по броя на децата си. Когато той бил на 40 години, в семейството му имало родени 17 деца, от които 12 били близнаци.

* * *

Най-голямата пещера в света е Мамутовата пещера в щата Кентъки, САЩ. Тя е дълга повече от 100 километра.

* * *

Най-старото вино се намира във винарския музей на германския град Шпайер, на брега на река Рейн. То е намерено преди около 70 години в една римска ваза. Предполага се, че е на повече от 1 600 години.

* * *

Най-старият човек е живял 207 години. Това е англичанинът Томас Карн. Според един църковен регистър в Лондон той е бил роден на 28 януари 1588 година и според същия регистър е починал през 1795 година.

СТАЛИНГРАДСКАТА БИТКА

(ПО СЛУЧАЙ 25 ГОДИНИ ОТ ЗАВЪРШВАНЕТО НА СТАЛИНГРАДСКАТА БИТКА — 2 ФЕВРУАРИ 1943 ГОДИНА)

Съветските военни историци наричат сталинградската битка най-голямото сражение на Втората световна война. И те са прави. По своите мащаби, по броя на участвуващите в нея хора и бойна техника, по напрежението на боевете тази битка няма равна на себе си. Тук съветските войски удържаха на истина велика победа над изключително силния коварен и жесток враг. Осъществен беше коренен прелом в хода на войната в полза на Съветския съюз.

В най-критичните дни на героичната отбрана на Сталинград хитлеристките пълчища с ожесточение и ярост се устремяваха към Волга. Без оглед на огромните загуби врагът на всяка цена искаше да сломи съпротивата на съветските войни и да овладее града. На няколко пъти Хитлер определяше срокове за завладяването на Сталинград. Но градът стоеше като нерушима гранитна скала.

Двубоят се водеше не само в града. На гигантското бойно поле от сто хиляди квадратни километра се сражаваха до два милиона войници и офицери. Сблъскването беше извънредно жестоко и продължи без прекъсване шест и половина месеца.

Хитлеристите бяха уверени, че след тежките, кръвопролитни боеве Червената армия не е в състояние да води каквито и да било сериозни настъпателни операции. Обаче съветското командуване още в хода на отбранителните сражения създаде всички необходими условия за контранастъпление.

Червената армия трябваше да нанесе главния удар по една от най-големите и най-активните групировки на немската армия. Разгромът на тази групировка трябваше да доведе до унищожаване на цялото южно крило на фронта на противника и следователно до освобождаване на важни промишлени и селскостопански райони на страната. Непосредствената подготовка на войските за контранастъпление започна в началото на октомври — в най-напрегнатия период от борбата срещу настъпващите хитлеристки армии между Дон и Волга.

Главната роля в контранастъплението се определяше на танковите и механизираните войски. Тук от другите фронтове и от тила бяха прехвърлени 4-та танкова армия, 4-ти и 13-ти механизирани корпуси. Значително беше засилена и артилерията.

Настъпателните действия на войските трябваше да бъдат подкрепени от 25 военновъздушни дивизии: повече от хиляда самолета. Над хиляда зенитни оръдия прикриваха войските и техните тилови обекти от вражеската авиация. Сутринта на 19 ноември 1942 година залп от хиляди оръдия и минохвъргачки възвести започването на настъплението на войските от Югозападния и Донския фронт.

В 8,50 часа съветската пехота започна атака. Врагът упорито се съпротивляваше. Тук и там предприемаше контраатаки, но не можа да удържи лавината на настъпващите. Неговата отбрана се пукаше по всички шевове. Така започна сражението, в хода на което беше блестящо осъществен планът за пълното обкръжаване армиите на Паулус в района на Сталинград. Отчаяният опит на елитните войски на прославения хитлеристки генерал — фелдмаршал Манщайн да спаси положението, като измъкне от железния обръч на съветските войски обкръжената немска групировка, пропадна.

Когато всичко беше готово за решителните действия, съветското командуване, преследвайки хуманни цели, предложи на командуването на обкръжената групировка да капитулира. Обаче противникът отхвърли съветския ултиматум. И сутринта на 10 януари с внезапно нападение започнахме артилерийската подготовка. Хиляди оръдия и минохвъргачки насочиха своя огън срещу вражеските позиции. 55 минути продължи този огнен ураган. Подобно нещо врагът още не беше изпитвал.

И точно в 9 часа сутринта започна щурмът на вражеските позиции. Първи влязоха в бой танковете, а след тях се устреми атакуващата пехота. Артилерията съпровождаше настъпващите в огнения вал до един и половина километра, а след това нанасяше масирани удари по отделни важни обекти от отбраната на противника.

Сломявайки отбраната, първия ден настъпващите войски се предвижиха 6-8 километра. Хитлеристите оказваха ожесточена съпротива. Често преминаваха в контраатака. Но това бе че беше ярост на обречени.

Напрежението на боевете не отслабваше. На 12 януари, придвижвайки се напред към центъра на удара, съветските войски разкъсаха първата линия на отбраната и се приближиха към втората линия, която не успяха да овладеят. Всеки метър от родната земя трябваше да се отвоюва с бой. Врагът, използувайки добре укрепените позиции, упорито се отбраняваше. Извършвайки необходимите в хода на сражението прегрупирвания, нашите войски нанасяха удар след удар, проникваики във вражеската отбрана, и накрая на 26 януари обкръжената групировка на противника беше разделена на две части.

На 31 януари беше ликвидирана южната група на разделените фашистки войски начело с фелдмаршал Паулус. А на втори февруари прекрати съпротивата и северната група

Сражението за Сталинград беше най-голямото изпитание за Червената армия, сурова проверка на нейните боеви и морални качества. В непрекъснати ожесточени боеве срещу врага съветските войници, офицери и генерали показаха високо майсторство, безпримерно мъжество, масов героизъм и се покриха с неувяхваща слава.

За два месеца и половина настъпление на съветските войски под Сталинград хитлеристката армия загуби всичко, което беше завоювала с цената на огромни жертви за пет месеца. В хода на контранастъплението на обширните, просторни, донски степи бяха разгромени пет вражески армии, в това число две немски, две румънски и една италианска. Противникът загуби напълно 32 дивизии и пет бригади, а на 16 негови дивизии беше нанесено сериозно поражение.

Полковник С. АЛЕШИН
Агенция „Новости“

ЗАДРУЖНОТО СЕМЕЙСТВО НА СОКОЛСКИТЕ МЕХАНИЗАТОРИ

(Продължение от 1-ва стр.)

Уточнили и числения състав на бригадата — 20 човека заедно с бригадира, бригадния механик и седемте кооператора-пешаци за почистването на зърното и извършване товаро-разтоварните работи. Ударното ядро останали единадесетте механизатора. Те създават реда и обичаите в голямото семейство, те са съдниците при нарушаване на реда, но и те са силата, която осъществява производствените задачи.

На един член от бригадата на Иван Върбанов се пада да обработва и прибира реколтата от 667 декара, а на един механизатор — 1 091 дка, затова едно от основните изисквания към всеки механизатор е строго да спазва дисциплината и установените обичаи. „За кръшкачите почвата при нас е клисава, не виреят“ — обобщи веднаж мнението на другарите си Велико Георгиев.

И най-младият от тях, 21-годишният Христо Великов, и най-възрастният — Калин Кръстев, ненавършил още 34 години, и всички останали са правоспособни трактористи. Впрочем, да се каже „трактористи“ е съвсем неточно, защото всеки от тях работи и с трактор, и с комбайн, а когато се наложи, става и прикачник. Взаимнозаменяемостта дава възможност най-пълно да се използват трудовите възможности на хората, навреме да се извършват агротехническите мероприятия и най-важното — да пестят време.

Малък по време е опитът на бригадата в комплексното отглеждане на културите, но вече са създадени традиции в организацията на труда и в технологията на производството. Окопните култури са засети пунктирано и широко приложение са намерили хербецидите. Затова плевене и окопаване на ръка не са отбелязани в книгите за регистрация на извършените работи. Царевицата и слънчогледът са прибрани механизирано, а царевичакът е изцяло силажиран.

За да се използува най-рационално мощността на тракторите при сеитбата, окопаването и култивирането, работната ширина на прикачния инвентар е увеличена на 5,60 м. По този начин е постигната висока производителност и висок коефициент на използване мощността на машините. Затова не звучат невероятно цифрите за изпълнени норми по 300—400 декара за една смяна.

Успехите на соколската бригада при прибирането на реколтата до голяма степен се дължат на груповата жътва, чрез която са постигнали най-рационално съчетание на работата с комбайните с нуждите от транспортни средства. Изпразването на бункерите се извършва при най-малко губене на време, а трите комбайна са обслужвани от 4 транспортни средства, вместо от 6. Груповата сеитба е осигурявала и бързо отстраняване на техническите повреди. В случай на авария пострадалият комбайнер не остава сам със себе си, а разчита и на помощта на другарите си. През време на жътвата един от комбайните СК—3 стопил лагер. На помощ на пострадалия се притекли двамата комбайнери от другите машини. Жътвата не спряла, защото помощник-комбайнерите продължили тяхната работа. С дружните усилия на тримата механизатори за няколко часа повредата била отстранена и комбайнът влязъл пак в действие.

Соколската бригада за комплексна механизация няма сложна организация. Тя е основната организационна и производствена форма, а вътре в нея са оформени две групи — тази на механизаторите и тази на кооператорите-пешаци, без които не може да се мине при сегашното ниво на механизация.

Заплащането на труда е своеобразно и отговаря на размера и структурата на бригадата — когато тя представлява задружно семейство. През течение на годината механизаторите получават авансово по 1 лев на час, а кооператорите-пешаци по 0,65 лева. В края на годината се начислява допълнително или се отчислява в зависимост от изпълнението на плана за чиста продукция. До 30 ноември възнаграждението средно на механизатор е 1 732 лева, а на кооператор 1 298 лева.

Задружното семейство на соколските механизатори не може да не се гордее с високата производителност на труда, надхвърлила неколкократно средната производителност на окръга и дори тази на много челни бригади от страната. Един човек, зает в комплексната механизация, е произвел обща продукция средно за 23 862 лева, при постигнато през 1966 година за страната 2 273 лева. Челната комплексна бригада на Мирон Брезоев от с. Брегово е достигнала средно на човек 12 000 лева обща продукция. Един производственик от соколската комплексна бригада е дал 16 257 лв. чист доход, при средно за страната 1 379 лева и за бригадата на Мирон Брезоев 7 800 лева.

Високата степен на механизация, дала отражение в равнището на производителността на труда, е довела до неколкократно намаляване на времето, необходимо за производството на 100 кг продукция. Сто килограма пшеница са получени от бригадата на Иван Върбанов само за 31 минути, а 100 кг царевица за 54 минути. Себестойността на 100 килограма пшеница е 4,31 лева. При по-пълната механизация на операциите по почистване на зърното и чрез използуването на югославски комбайн за прибиране на царевицата значително ще се намалят и разходът на времето, и себестойността на 100 кг продукция.

През миналата година соколската бригада за комплексна механизация направи първите си крачки. Младенецът вече укрепна и набра сили за още по-упорита борба за икономии на време, за висока рентабилност и високи добиви. Плановиците планират сега бъдещата ѝ дейност, съставят технологичните карти, уточняват състава, определят площите, машините и инвентара. Комплексната механизация тази година ще обхване 19 653 декара от землищата на Сокол, Бащино и Косара. Полевъдите от тези три села ще обработват само 3 616 декара, заети изключително със зеленчуци, тютюн и трайни насаждения. Броят на механизаторите ще се увеличи на 17, а кооператорите-пешаци ще нараснат до двадесет. С оптимизъм гледат „ветераните“ на новия план, в който са включени нови култури — боб, захарно цвекло, коноп и грахово-овесена смес. Те вече са определили технологията, която ще им позволи цялостно механизирано отглеждане на културите. Вярно е, че доставката на някои машини, като кукурузокомбайн, цвеклокомбайн и други, е още проект, но вярата в собствените сили, в силите на колектива вдъхва смелост и оптимизъм.

И сега е зима. И сега главният агроном разказва за бъдещата работа, за организацията, за новостите в технологията. Всичко се повтаря както през миналата година, но студът не прониква така дълбоко през ватенките, в очите не се чете неувереност и колебание, защото погледът е устремен напред, далеч в бъдещето.

Благовест ПЕШЕВСКИ

Сигурна предпоставка

Преди известно време механизатори, бригадири и специалисти от кооперативното стопанство в гр. Тутракан приеха специални мероприятия за увеличаване на производството на царевица, слънчоглед и фасул през 1968 година.

За да се получат средно по 430 кг царевица, 265 кг слънчоглед и 150 кг фасул от декар, ръководството на стопанството задължи бригадирите и специалистите да разработят за всеки блок конкретни технологически карти. В тях се сочат средните добиви на декар и общото производство по населени места. Сочат се и мероприятията, които ще осигурят предвидените добиви.

За онези, които изпълнят даденото обещание, ръководството на стопанството е предвидило парични награди. На бригадира, участъковия агроном и бригадния механик ще се дадат по една допълнителна заплата, а на отчетника и механизаторите по половин средномесечна заплата. Още по-големи ще бъдат наградите за преизпълнение на обещанията. За всеки килограм слънчоглед от декар, получен над обещанието, бригадирът, участъковият агроном и бригадният механик ще получат по 5 лева над заплатите. Тази сума се дава за преизпълнение до 30 кг, т. е. за добив, вариращ от 265—295 кг от декар. Когато добивът надхвърли 295 кг, за всеки получен килограм на декар, ще получат по 10 лв.

При фасула по 5 лв. на килограм ще се дадат при преизпълнение на обещания добив до 20 кг от декар, а при царевицата при преизпълнение до 40 кг. Над тези цифри, т. е. който постигне над 170 кг фасул и над 470 кг царевица от декар, ще получи по 10 лв. на килограм.

За преизпълнение на обещанията от тези три култури се предвижда парично стимулиране и за механизаторите и отчетниците.

Приетите мероприятия и материални стимули са навременни и те вече дават своите резултати. Почистени са необходимите 40 тона фасул за семе. Предадени са над 27 тона царевица за сортообмен. В Тутракан е складиран 150 тона оборски тор, а в Дунавец 24 тона е изнесен на полето. Подготвя се усилено пролетната сеитба.

Живко ТРУШЕВ

Сред най-добрите овчари от бригадата на с. Калугерене е и Мехмед Азисов. Заедно с помощника си Реджеб Асанов тази година те получиха най-много агнета.

НА СНИМКАТА: Двамата овцевъди поставят храна на малките агнета.

МЪЖЕСТВО

КОГАТО слязох в дола под Алеково, един старец ме покани за спътник и седнали в магарешката му каручка, започнахме един безкраен разговор за времето, за миналото на село Бистра и за бригадира Атанас Илиев. Хубави неща ми разказа старецът за Атанас и за успехите на неговата бригада. Така неусетно стигнахме в центъра на селцето, населено с турци и българи, които дружно се трудят по кооперативните блокове.

В канцеларията на ТКЗС още нямаше много хора, тук бе само прислужникът, който premiташе стаята, но в читалищния салон вече се събираха мъже и жени — за събрание на общоселската партийна организация. Чаках да дойде и Атанас, за да се запозная по-подробно с успехите на неговата бригада. Ето го и той. Среден на ръст, с вече посребрена от годините къдрава коса, Атанас любезно се ръкува и ме пита какво ме води в тяхното село. След като му обяснявам, той бръкна в един от джобовете на дрехата си и извади дневника на бистрецката бригада, в който подробно са нанесени данните от плана по отрасли и са отразени цифрите за изпълнението на показателите на бригадата.

— Бригадир съм на сборна бригада, в която работят 175 човека, от които 106 жени и 44 младежи — споделя др. Илиев. — В животновъдството работят 36 човека.

Не е леко да се ръководят толкова хора, но Атанас има опит в стопанската и организационната работа. Роден през 1927 година в село Бистра, той още като ученик в гимназията влиза в редовете на РМС през революционните дни на септември 1944 година. Отпачало започва работа в ДЗИ — Тервел, а през февруари 1956 година взема живо участие при основаването на Бистренското кооперативно стопанство като член-учредител и става председател на кооператива. Такъв е до 1959 година, когато се обединяват с Алеково. Няколко години е зам. председател, а от 1963 година е главен бригадир на с. Бистра.

Бригадирът живее с интересите на кооператива, более за неговото замогване. Когато се заговорва за рентабилност на полевъдството и животновъдството, моливът и бележникът не слизат от ръцете му. Ето, например, през миналата 1967 година неговата бригада се труди неуморно по блоковете и във фермите и при план за обща продукция 372 040 лв. е получена такава за 376 482 лв.

Хубави са резултатите на бистренци от пшеницата — 321 кг от декар. От 900 дка слънчоглед добиха по 188 кг при планувани 185 кг. Но най-големи бяха успехите им от царевицата, където при план 360 кг получиха по 380 кг от декар.

Бистренските кооператори се славят като големи майстори по тютюна. 300 дка засадиха те със сорта „Остролист“. Много безсънни нощи прекараха полевъдите по тютюневите блокове и наредиха за сушене под навесите над 75 000 низи или общо над 40 тона доброкачествен тютюн. От продажбата му получиха над 60 000 лв. Особено добре се прояви звеното на Сали Джамбазов. То се грижеше за 40 дка тютюн, от който получи над 14 000 низи, тоест близо една пета от тютюна на стопанството. Неуморно се трудиха по тютюневите блокове девойките Сабрия Юсуфова, Шюкрия Кямилова и Фетия Юдаимова, а също така и по-възрастните Майсяр Джелалова, Ресмия Юсуфова и Шукрия Ебазерова. Хубаво работиха и двамата братя Али и Сюлейман Реджебови С тях беше и при садeнето, и при брането, и при низането помощник-бригадирът Якуб Алиев.

В своята ежедневна работа бригадирът Атанас Илиев търси помощта на партийната и комсомолската организация. С партийния секретар Пеньо Иванов, животновъден бригадир в Бистренското стопанство, те работят рамо до рамо и затова успехите им от миналогодишния труд не са малки. Сега в счетоводството на Алековския кооператив неуморно тракат сметачните машини. Изчисляват се резултатите от едногодишната работа на алековските стопани. Радостни и весели са всички. Радостни са и бистренци, защото тяхната бригада се нареди на едно от челните места в Алековското стопанство. Много мъжество бе проявено от всички, и от животновъди, и от полевъди, много самоотверженост се искаше и от комунисти, и от комсомолци, и от безпартийни, за да се постигнат тези резултати. Радостен е комунистът Атанас Илиев, дългогодишният кооперативен ръководител. Белее се снегът на годините в къдравите му коси. И нищо, че духа севернякът, нищо, че навява сняг в косите на Атанас. Любовта му към кооператива сгрява неговото сърце и сърцата на трудолюбивите бистренски кооператори...

Недю НЕДЕВ

РЕЗУЛТАТЕН ТРУД

Освен овцевъдството, което в ТКЗС — Айдемир отново е рентабилно, с печалба завърши годината и угоителната ферма в с. Ламбриново.

Във фермата се отглеждат телета над 6-месечна възраст. Мъжките се угояват, а женските, когато станат годни за заплождане, се включват в основното стадо на стопанството. Освен това кооперативът продава част от тях на други стопанства от окръга.

Средният брой на животните през миналата година се движеше между 160—170. За тях се грижеха телчарите Руси Еленов, Георги Маринов, Вичка Русева и Йордан Митев. Работата се ръководеше от бригадира Йордан Илиев.

Умението и трудолюбието на хората от фермата донесе успехи. Те постигнаха 5 000 кг надпланов прираст. Планът за общата продукция бе преизпълнен с 18 000 лв., а за чистата — с 6 000. Фуражите се оползотворяваха много добре. Изразходваха се най-целесъобразно. Като истински стопани членовете на колектива бдяха да не се похаби нито килограм от храната на животните. Добрата организация позволи да не се допусне преразход на труд. Затова фермата завърши годината с 6 000 лв. чист доход.

Мъжките телета се угояваха на място. При подходящо време и добра паша женските се извеждаха на лагер.

За постигане на значителната печалба допринесе и фактът, че голяма част от мъжките телета се продадоха след достигане в определения срок на 350 кг живо тегло. Тогава всеки килограм се заплати по 1 лев — което значи 15 стотинки печалба на килограм.

В Ламбриновската ферма продължават да работят същите животновъди. Те започнаха годината с голямата амбиция да постигнат още по-добри резултати от своя труд, да внесат в кооперативната каса още по-голям чист доход.

М. ТРИФОНОВА

Преобразования за повишаване рентабилността

Във връзка с изпълнение на 44-то постановление на ЦК на БКП и МС за повишаване рентабилността на икономиката, ДИП „Текстилни влакна“ — клон Айдемир наред с текущия ремонт на машините извършва и някои коренни преобразования за механизирането на производството. Тия преобразования се налагат и поради увеличението на плана през настоящата година със 100 тона неочукан коноп. Те ще спомогнат за подобряване условията за работа и отстраняване на съществуващите досега неизправности в инсталацията и вентилационната уредба, които на два пъти станаха причина за избухването на пожари.

Предприятието разполага с достатъчно помещения, но разположението на машините в тях не отговаря на съвременните изисквания и нуждите на предприятието.

От няколко седмици кипи усилена работа по преустройството на машинното отделение, топилата и сушилните камери. Сега машинното отделение представлява истинска ремонтна работилница. Наред с разглобените машини за чукане на коноп се виждат тръби, цимент и други материали. Монтьорите разместват машините, за да се избегнат кръстосаните манипулации и се осигури поточност в работата. За намаляване на големия шум, който досега съществуваше, електродвигателите и аспирационната уредба се изнасят извън помещението. Дадена е поръчка за направа на специални столове за храначите и останалите работници, работещи на машините. Ще се механизира и пренасянето на балите очукан коноп, за да не се отделят работници от пряката работа. Зареждането на сушилните камери ще става с вагонетки С това ще се намали ръчният труд и ще се икономисат около 2 500 лева. Малките топила ще бъдат издигнати с 8-10 см, за да може да се спазва технологията на отопяването. С оглед неговото подобряване се монтира и помпа от 6 цола, която да изхвърля водата в Дунава.

Ремонтът на цеховете ще завърши към края на месец февруари, след което непосредствено ще се премине към изпълнение на плана по очукването на натопения и изсушен коноп.

За повишаване квалификацията на някои работници, сортировачи и окачествители на продукцията ще се проведат краткосрочни курсове.

Освен задълженията по изпълнението на плана, който упоритият и задружен колектив е изпълнявал с чест, се отправят искания към управлението на „Текстилни влакна“ гр. Тутракан да достави за ТКЗС от района семена от сорта Г—3. Този сорт е по-приспособим към местните условия, отколкото засяваният балкански сорт.

Според уверенията на ръководителя на предприятието др. Чингалов, колективът има сили и възможности в срок да извърши ремонта и всички мероприятия, свързани с изпълнението на годишния план.

Георги СТАНЧЕВ

Укрепват личните стопанства

Животновъдството в личните стопанства на калипетренци все повече укрепва. Те отглеждат много овце, прасета и птици. През 1967 год. продадоха на държавата 593 700 яйца, 16 250 л мляко и 15 000 кг месо.

Между своите съселяни най-много прасета са продали Нейко Монгозов — 8 броя, Бою Монгозов — 5 броя и Бацин Касабов — 3.

За да се подобри още повече животновъдството в личните стопанства, кооперативът взе някои конкретни мерки. На кооператорите бяха продадени 200 прасенца. Раздаден бе известно количество концентриран фураж. Освен това се създаде възможност за подобряване породата на овцете. Стопаните закупуват животни от стадата на ТКЗС. Осигурени са редовни профилактични мероприятия от ветеринарните органи. През изтеклата година кооператорите ползуваха неограничени количества груб фураж от стопанството.

Създадените условия ще допринесат за по-доброто развитие на личните стопанства в Калипетрово. За получаване на повече продукция от тях.

Ив. ГАДЖЕВ

ДОБРА ОРГАНИЗАЦИЯ — ВИСОКИ УСПЕХИ

Окръжният комитет на профсъюза на работниците от административните учреждения и комунални предприятия —Силистра предложи СП „Комунални услуги“—гр. Тутракан за национален първенец за четвъртото тримесечие на 1967 година. И с право. Високи успехи е постигнало предприятието. При план 201 000 лева то е изпълнило обема в размер на 391 645 лв., т. е. 194,8 на сто, а печалбата 399 на сто. Средната изработка при план 1 595 лева достигна 3 957 лева, т. е. 248 на сто. Себестойността вместо 97,02 е снижена на 93,01 лв. Предприятието расте от година на година. Все по-голям става планът по обем. Увеличава се и броят на работниците, които от 40 през 1962 година достигнаха 150 в началото на 1968 г.

В работата си колективът на СП „Комунални услуги“ — Тутракан има утвърдени свои традиции, раждат се нови инициативи, разкриват се нови дейности, които към края на 1967 година достигнаха 28 вида. Към банята са открити бръснарски и фризьорски салони, а от известно време тук работят козметичка и масажистка. За бояджийската група на предприятието винаги има работа. И сега те работят в град Варна и носят големи доходи. Открити са: афишно бюро, художествено ателие, кариери, миене мотори, коли и др. На строителството се поставят големи надежди. Докато през 1965 година са извършени строителни работи за 15 000 лв., през 1967 година те достигнаха 80 000 лв.

С голяма решителност предприятието приема работата на редица обществени обекти и се справя с чест.

Към СП „Комунални услуги“ е привлечена и елгрупа от 16 човека. Във връзка с 56-то постановление на МС за развитие на туризма СП „Комунални услуги“ — Тутракан построи къмпинг с модерен ресторант и малък хотел. След един месец най-късно къмпингът ще се електрифицира. В околностите на къмпинга (близо до село Търновци) ще се достави пясък за плаж и ще се построи басейн за къпане. Може би ще се осъществи още един проект — след като езерото до къмпинга бъде предоставено от ловно-рибарското дружество за ползване от Комунални услуги, по него ще заплуват лодки и водни кончета, приятна отмора за трудещите се, излезли в почивния ден там. В езерото ще се лови риба с въдица... Заредена е и ледницата към къмпинга.

За добрите успехи помагат общоизвестни, стари форми на работа, но се работи с жар, упорито. Съревнованието между отделни обекти — баня и хотел, фризьори и бръснари, между отделни работници от чистотата и пр. е постоянна форма на работа. Помага и ежемесечното отчитане на съревнованието. Редица години предприятието е в съревнование с еднородни предприятия от Преслав, Трявна, Павликени, Омуртаг, Дулово.

За изпълнение на производствено-финансовия план помага и прилагането на приетите организационно-технически мероприятия и комунално трудови договори между отделните работници. Води се системна борба против текучеството. Дисциплината е на висота. Движението за комунистически труд е намерило добър прием — изградени са 5 бригади за комунистически труд с 42 участника, а 25 работника са удостоени индивидуално с високото звание „Ударник на комунистическия труд“. Ръководството на предприятието намира добра опора в комисиите към профкомитета. Всеки член на профкомитета отговаря за дейността на отделна бригада.

СП „Комунални услуги“ е било вече носител на високото звание национален първенец. Цифровите данни отново го карат да предявява искания за първенство.

Решаващ фактор за високите успехи са организация и съгласуваност между административно, партийно и профсъюзно ръководство, инициативно търсене на работа, откриване нови видове дейности. Те ще бъдат пътеводител в работата на предприятието и за в бъдеще.

Викентий ДУКАНОВ

По-големи успехи в обучението и възпитанието

На съвещание с директорите на общообразователните училища от целия окръг, проведено неотдавна в Силистра, се обсъдиха резултатите от обучението и възпитанието на учениците през първия учебен срок. Отчетният доклад бе аналитичен, критичен и достатъчно конкретен. В него се разгледа състоянието на работата в училищата по няколко основни въпроса — преодоляване второгодничеството, патриотичното възпитание на подрастващите и ръководно-контролната дейност на директорите.

С тревога бе обърнато внимание на факта, че и в средния, и в горния курс на училищата е увеличен процентът на носителите на слаби оценки в сравнение с първия срок на миналата учебна година. Особено обезпокоително е положението на второгодниците, чийто брой е 3 129 в V-VIII клас. От тях 2 022 завършват срока сега със слаби оценки, а 922 са застрашени от оставане направо в същия клас, понеже имат четири и повече двойки. Подобно е и положението в гимназиите — от 213 второгодника 155 са със слаби срочни оценки по един или няколко предмета. Явно е, че в учебно-възпитателната работа на редица училища има сериозни слабости, които не се виждат достатъчно добре нито от директорите, нито от учителските колективи, нито пък се работи целенасочено за тяхното преодоляване.

Специално внимание съвещанието отдели на ръководно-контролната работа на директорите. Съвсем неправилно мнозина от тях остават само като обикновени изпълнители на нарежданията на отдела и като регистратори на събитията и фактите. Както в доклада, така и в някои изказвания се подчерта, че директорът е централна фигура в училище, че задачата е той да се издигне до творчески и научен организатор на учебното дело. Без да пренебрегва текущите административни, стопански и други въпроси за разрешаване, директорът преди всичко трябва да стане педагогически и политически ръководител на учебното заведение, за което отговаря. Върху тези проблеми насочи вниманието на присътвуващите и др. Георги Георгиев, старши инспектор от Министерството на народната просвета. В училищата трябва да кипи творческа работа за осъществяване поставените от IX конгрес на БКП задачи, които са конкретизирани в редица указания, решения и планове на МНП и отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет.

Съвещанието приключи с убеденост, че през второто полугодие могат да се постигнат по-добри резултати в учебно-възпитателната работа, като под ръководството на директорите и с помощта на обществените организации в училищата се разгори повече ентусиазъм и усърдие във всички колективи, като се подобри организацията на вътрешноучилищния режим и се издигне равнището на урочната работа на учителите.

С. МАРИНОВ

Една хипотеза

ЗА ПРОИЗХОДА НА ИМЕТО „БЪЛГАРИН“

Не са малко историците, които са се занимавали с етнонима „болгар“ или „булгар“. Под това наименование Н. И. Золотницки се е стремил да установи неговото тюркско произхождение. Той е изхождал от думата „б1йгер“, съставена от татарско-българското „б1ийк“, което сравнено с алтайското „п1ийк“ или турското „буйук“, значи „главен, голям“, „велик“. Колкото до окончанието „ар“, което на прабългарски, респективно на чувашки, значи „мъж“, Золотницкий вижда в него: ар, и1ер, 1ер или татарското 1иръ — което значи „земя, страна“, „място“. Следователно според този автор трябва да приемем, че „българин“ значи човек от голямата земя.

От своя страна В. Томашек вижда в българите смес от хунски племена. „Българите — пише той — е общо название на различните хунски племена, които след смъртта на Атила са останали да живеят по течението на долния Дунав и в отдалечените източни степи били заселени с дошлите по-късно азиатски орди. Ето защо се говори за хуно-български племена... като названието „българин“ може да обозначава „смек“, както и „смесител“, произхождащо от тюркско-монголското слово „булгха“ — „смесва“.

П. Д. Шестаков счита, че обяснението за произхода на думата „българин“, което дава Н. И. Золотницки, е пресилено, изтъквайки, че наименованието „българин“ не е етническо, а е географско и произхожда от названието на река Волга.

В. Ф. Каховски счита, че приведените дотук обяснения за значението на името „българин“ са малко убедителни. Няма съмнение, че името „българин“ е от тюркски произход — казва той.

„Целият ход на историческото развитие на българи и сувари, продължава В. Ф. Каховски, — потвърждава, а цялата структура на живота им, езика, бита и културата им са красноречиво свидетелство за това, че те са били най-тясно свързани с хуните и съставлявали заедно с тях тюркоезична етническа общност в Източна Европа.

На първо място трябва да се отхвърли хипотезата на Томашек по най-категоричен начин. Защото не реката Волга е дала името си на народа, населявал течението ѝ, тъй като всички историци и летописци, както и географи от родоначалника на историята Херодот до IV в. от нашата ера познават Волга само под името Ател, респективно Атил. Едва след IV в. от н. е. тя приема новото си име, именно поради населяващия бреговете ѝ народ — българите. И оттогава тя е вече позната под името Волга — река, където живее народът български“.

От изказаните дотук мнения за произхода на названието „българин“ ще трябва да се спрем по-скоро на мнението, изказано от доктора по историческите науки археолога В. Ф. Каховски.

Обаче колкото и да е близко до истината, колкото и голяма да е заслугата на Каховски за изучаване историята на българския народ до създаването на Аспаруховата държава, той все пак не довежда до логически край своите изследвания.

За да отговорим на поставения въпрос, трябва да се опитаме да проникнем в зората на образуващата се българска народност, онова първобитно българско общество, което впрочем има свои себеподобни из цяла Централна Азия и Източна Европа.

Основното препитание на българите през техния първобитен живот из Централна Азия е ловджийството, при което най-ценните кожи са самуровите, кожите от „куни“.

„Кожарството е бил един от най-популярните занаяти за българите, и то до такава степен характерно за тях, че дори Йорданес от VI в. не ни казва нищо друго за тях, освен че от тях идва търговията със самурова кожа, което означава, че западните народи са били снабдявани със самурова кожа от българите.

Още от най-стари времена добре изработеният юфт на Изтока е носел названието „българска кожа“. В унгарския език се казва „Блгария“ от една по-стара форма на „Болгария“. Същото е и в монголския, алтайския, киргизкия, чагатайския, османския и персийския езици, които познават думата „булгар“ и „булгари“ със значение на юфт“ (Геза Фехер, „Външната търговия на прабългарите и нейното отражение върху техния културен живот,“ стр. 9).

И така разменната монета булга (самур — куница — респективно „куна“) на нашите прабългари е оставила своя печат на името им. А благодарение на оживената търговия, която те са водели с Китай, Индия, страните на юг от Кавказ и тези, разположени на запад от Волга, те са се сдобили с културни паметници, които и днес са обект на многобройни археологически експедиции по течението на река Волга.

Любомир КОСТОВ

(Статията с известни съкращения препечатваме от в. „Народна култура“)

ОТЗИВИ И МНЕНИЯ

„КАМЪК ДА СТИСНА — ВОДА ЩЕ ПУСНЕ!“

Обидената вдовишка и майчинска чест кара Малама Ханджийката да извърши безразсъдна постъпка — против волята на дъщеря си. Вела тя я омъжва за коняра Динко. Постъпка, която решава три човешки съдби, тласкайки ги към страдания и гибел. Такава е завръзката на драмата „Вампир“ от Антон Страшимиров, която вече трета седмица се играе на силистренска сцена.

Сама по себе си завръзката е достатъчно силна, за да прикове вниманието на зрителя и да го накара да следи със затаен дъх действието. Очакваното „осъзнаване“ не се осъществява. Малама Ханджийката е от онази категория хора, които никога „думата си на две не чупят“. Събрала в себе си стихията на първичното, на грубото неотстъпление и демоничната сила на несправедливо онеправдания човек, Малама неуловимо, но уверено, по скритата логика на отмъщението, тегли юздите на действието, подчинявайки на своята здрава ръка всички останали герои. Зрителят следи Малама и в главата му непрекъснато се набива една асоциация: Малама — Султана! Как ли би изглеждала героинята на Д. Талев на сцената? (Първата част на неговата трилогия е вече драматизирана).

Увлечен от своята представа за Малама, от непосредствените си впечатления за миналото — зрителят не забелязва отделните детайли в играта на Ел. Манчева в ролята на Малама. Той приема играта ѝ като цяло и колкото и невероятно да звучи — слива в едно по не физически героинята Малама и актрисата Манчева. Тук не става дума за предубедения зрител, за онзи, който влиза в салона на театъра с единственото намерение да търси само грешчица след грешчица у изпълнителите, изпускайки в същия момент цялостната игра... Искреният зрител в едни моменти е целият погълнат в играта на Манчева, а в други — вътрешно недоволствува. Защото една е Манчева в края на второ действие („ако си омърсена куча щерко, ако...“), а съвсем друга — пак същото действие — когато грабва мартинката и изкача навън разярена, обезумяла, за да убие Жельо. И макар че вторият момент е много по-силен, дава много по-голяма възможност на актрисата за завладяваща игра, то се получава тъкмо обратното — тя тук е по-неубедителна. Зрителят има право да недоволствува, защото точно тука трябва да се разкрие необузданата, първичната, влачещата като буря всичко пред себе си сила на Малама („Камък да стисна — вода ще пусне“). За момент огорчен, зрителят е обхванат изцяло от вътрешния огън на актрисата, от истинските тръпки на изкуството в края на същото второ действие („Хе, там горе, на Проципа — посред нощ там ще те изведа — око няма да ми мигне...“). Такава е играта на Манчева — неравностойна, но увличаща, оставяща трайни следи в душата на зрителя. От нея зрителят иска още (такава е неговата психология), но е и признателен (а това е най-важно) и открито изразява своето възхищение от играта ѝ, което окуражава и вдъхновява актрисата в дългогодишната ѝ работа на сцената.

На Малама, решили да устоят своето право на щастие, се противопоставят Вела и Жельо. Макар че при изграждане на образите им Страшимиров допуска елементи на сантиментализъм, те вълнуват съвременния зрител. И ако в драмата има съзвучност със съвременния ни живот, то тази съзвучност се носи точно от копнежа на младите по щастие, по силна и истинска любов.

До решението на Малама да омъжи Вела за Динко, Йорд. Анчева в ролята на Вела се представя успешно. На сцената тя е съвсем естествена, в душата ѝ искрят трепетите на любовта, речта ѝ е плавна и звънлива, действията ѝ са свободни и непринудени. Явно, в сравнение с „Бялата смърт“ тя е отишла много напред. Но ето че играта ѝ трябва да се пречупи, тя трябва да изживее трагедията на Вела и убедително да я внуши на зрителя. И отново, както в „Бялата смърт“, Анчева не успява. Напрежението спада (а точно обратно трябва да бъде). Играта ѝ става неубедителна (не изцяло, разбира се, но в повечето случаи). Страданието отнема нейната първоначална непринуденост, трагизмът я скова толкова много, че дори оставя белези и върху фигурата ѝ (необяснимо защо тя се прегърбва). А тя е дъщеря на Малама! Майчината твърдост и несломимост, майчината сила и непреклонност трябва „да заговори“ и в нейната кръв...

В играта на нейния партньор Ал. Петров се забелязва точно обратното — до решението на Малама той е по-несигурен, стои по-далече от героя си; сякаш му е необходимо известно време, за да заживее „втория си живот“ на сцената. Постепенно Петров „влиза“ изцяло в душата на Жельо. Може би най-сполучлива е играта му в началото на четвърто действие („Добър ти вечер, ханджийке!... Ей — дай ми вино!“). Сърцето се къса от мъка, болката на вълни изблика, защото несправедливостта разрушава силната, може би само веднъж изблинкваща, човешка любов. Ридае и плаче душата на Жельо, защото човешкото щастие е безсмислено ограбено...

Бледа сянка на онова, което постигна в „Бялата смърт“, е Анг. Станев. Скованост и неубедителност — това прави най-вече впечатление на зрителя в неговата игра. За слабата му игра допринася значително и режисьорът, който работи по първия вариант на драмата, където наистина образът на Динко е значително по-беден.

В. Чапкънова и Ант. Тороманов спечелват изцяло зрителите. Тяхната игра в първо действие е най-хубавото, което може да види зрителят при тази постановка.

След поредицата пиеси от чужди автори (през миналия и настоящия сезон), постановката на „Вампир“ сякаш дойде, за да даде отговор на тревожния въпрос за интереса на зрителя към театъра. Не може да не се почувствува, да не се долови, че поне засега именно българската драма (класическа и съвременна) ще възвърне авторитета на Силистренския театър и ще събуди отново любовта на зрителите към него.

В. ДОБРЕВ

ЛЮБОПИТНО

В Мюнхен е открито първото училище, в което бебетата се учат да плуват. 29-годишният треньор и рекордьор Хайнц Баумайстер обучава своите питомци във вода над 30 градуса С. Първият ученик е било едно момиченце на два месеца и половина.

НА СНИМКАТА: Треньорът обучава единадесетмесечно момченце, което няма нищо против главата му да се намира под водата.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ЕДИН СПОРТ СЕ НАЛАГА

Леката атлетика е един от основните спортове и за нашия окръг. Разнообразните дисциплини, които обединява този вид спорт, са 100 на брой и тези, които се занимават с лека атлетика, придобиват хармонично, силно и всестранно развито тяло. В съвременния спортно-състезателен живот е немислимо един състезател от който и да е спорт да постигне високи резултати без бързина, сила и издръжливост.

Тези неща се знаят много добре в отделението по лека атлетика към ученическата спортна школа в Силистра. Тук се възпитаха и израснаха национални състезатели като Минчо Савов, Донка Неделчева, Ленирачка Добрева, Исмет Мехмедов, които с чест защитават на международни състезания името на нашата лека атлетика.

От няколко години най-добрите атлети от нашия окръг се класират на челни места в републиканските състезания. През 1966 година в третата републиканска спартакиада те донесоха на окръга 19 и половина точки. Ленирачка Добрева подобри три национални рекорда. Същата година три наши постижения бяха включени в десетте най-добри за годината.

Изминалата 1967 година донесе повече победи за лекоатлетите от нашия окръг. На републиканското първенство за селскостопанските техникуми и гимназиите от селата отборът на ССТ „Добруджа“ — девойки се класира на първо място, като в деветте лекоатлетически дисциплини спечели пет първи места. На международни срещи, републикански първенства и спартакиади нашите лекоатлети спечелиха осем шампионски титли и 23 медала. На ученическата спартакиада спечелиха 40 точки, а Николинка Костадинова стана носителка на два рекорда.

С отличните си лични постижения за юноши и девойки в десетката на най-добрите в различните дисциплини се класират Исмет Мехмедов, който с постиженията си на 1 500 и 3 000 метра и 1 500 метра с препятствия заема третото място в републиката. Николинка Костадинова на тласкане гюле е на пето място, Велико Йорданов на 1 000 метра с препятствия е на пето място, Пеню Маринов на копие е на четвърто, Маргарита Бакалова, Борис Георгиев и други. Така, че шест юноши и девойки в девет дисциплини влизат в десетката на най-добрите в републиката.

Тези успехи говорят за благоприятното развитие на този спорт в окръга, за интереса на юношите и девойките към него. Леката атлетика е комсомолски спорт и не може да не отбележим, че съдействието на Комсомола е добро. От тях излязоха такива талантливи и трудолюбиви състезатели като Златка Димитрова, Исмет Мехмедов, Николинка Костадинова, Велико Йорданов, Васил Веселинов, Митко Иванов, Димитър Русев и други, които упорито тренират по спортните полета. Благодарение на усърдието и упоритостта си, девойките преминаха седмично на шестразова тренировка, а юношите — на ежедневна бегова работа. По такъв начин месечно юношите спокойно понасят натоварване до 500 км. При тази система на работа ние очакваме още по-големи резултати през тази година в лекоатлетическите дисциплини.

Тевфик НАСЪФОВ

Снегът не пречи на лекоатлетите при УСШ — Силистра да провеждат ежедневните си тренировки.

Нашите лекоатлети с четири купи

На 28 януари в Разград бе организиран крос по случай годишнината от освобождението на града от турско робство, в който взеха участие лекоатлетическите отбори от Силистра, Толбухин и Разград.

Студеното време не попречи на многобройните любители на леката атлетика да наблюдават интересни двубои по пистата на градския стадион. Първи на старт застанаха пионерките на 600 метра. Наши пионерки се представиха отлично, като Луиза Ахилева, Стефка Господинова и Светла Георгиева заеха съответно първите три места. Вдъхновени от техния успех, със същия дух стартираха пионерите на 1 000 метра. Лидхад Османов и Лъчезар Янков заеха първите две места.

Девойките младша възраст се състезаваха на 1 000 метра. Представителката Златка Димитрова от ССТ „Добруджа“ беше категорична в победата си, а третото място се зае също от наша състезателка — Мария Димова.

Юношите младша възраст бягаха на 2 000 метра. Единствен съперник на републиканския рекордьор от Разград Любен Недев бе надеждният ни състезател Митко Иванов. След оспорвана борба рутината на Недев си каза думата и нашият лекоатлет се задоволи с второто място.

На 3 500 метра застанаха около 45 състезатели. Повече от блестящо се представиха бегачите ни в тази толкова трудна дисциплина. Първото място зае Исмет Мехмедов, второто Димитър Русев и третото — Велико Йорданов.

Т. ЙОРДАНОВ

Футбол на малки вратички

Физкултурното дружество „Доростол“ организира в чест на 90-годишнината от освобождението на Силистра в спортната зала градски турнир по футбол на малки вратички. В него взеха участие отборите на около десет предприятия. Към турнира бе проявен голям интерес.

В първия ден по системата на елиминирането се състояха седем срещи. В тях отборите на „Камъшит“, БСФС, „Метал“, „Хром“ и ДКМС победиха противниците си и продължиха борбата. В образуваните нови двойки „Камъшит“ победи „Хром“ с 3:2, а БСФС се наложи над ДКМС с 3:0. По жребие за финала се класира и ТПК „Метал“.

На финалните срещи трите отбора играха всеки срещу всеки. Отборът на БСФС победи и в двете срещи съперниците си от „Камъшит“ и „Метал“ и заслужено [illegible] място. Отборът на „Камъшит“ победи отбора на „Метал“ и зае второто място, а на третото място застанаха футболистите от „Метал“. Състезанията преминаха при добра организация и дисциплина.

Георги РАЙЧЕВ

ОБЯВА
ДМЗ „СТОМАНА“ — СИЛИСТРА
ТЪРСИ
Н-К ОТДЕЛ „ПЛАСМЕНТ“
С ВИСШЕ ИЛИ СРЕДНО СПЕЦИАЛНО ОБРАЗОВАНИЕ.
ЗАПЛАЩАНЕ СЪГЛАСНО ЩАТНАТА ТАБЛИЦА №20.
СПРАВКА: ЛИЧЕН СЪСТАВ, телефон 38-31, вътрешен 31.

ОБЯВА
Завод „ХРОМ“ — СИЛИСТРА търси да назначи един тракторист. Заплата 90 лева.
Кандидатът да е жител на Силистра, а ако е член кооператор, да представи бележка, че е освободен от ТКЗС.
Справки: Личен състав.

ОБЯВА
ОКРЪЖНА БОЛНИЦА — СИЛИСТРА
ТЪРСИ да назначи електротехник със средно техническо образование, квалификация електротехника или удостоен електротехник без средно техническо образование, но с повече от 5 години трудов стаж по специалността, за поддръжка на подвижната рентгенова уредба.
Заплата по щата. Справки Личен състав.

ОБЯВА
ДАП — ПЪТНИЧЕСКИ ПРЕВОЗ — ВАРНА
ТЪРСИ
ШОФЬОРИ III КЛАС с трудов стаж по специалността 2 год., като ще бъдат изпратени за 1 МЕСЕЦ В ГР. РУСЕ, за преквалификация във II клас за сметка на предприятието, след което се задължават да работят 2 години в предприятието.
Осигурява се временно жителство.
Приемат се на работа I и II клас шофьори.
Справки: Личен състав. Тел. 24-19.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 14 (1331) | Събота, 3 февруари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДОБРА БАЗА ЗА БЪДЕЩИ УСПЕХИ

С всеки изминат ден Заводът за металорежещи машини в Силистра укрепва и създава традиции в производствената си дейност. Планът за 1968 година предвижда 20 на сто по-голям обем на продукцията и увеличаване на средната изработка с 607 лева. През месец януари колективът на завода показа, че държи на своята чест и не само изпълни плана си по тези показатели, но даде и надпланово производство.

В разчетите е предвидено предприятието да осигури за износ през първия месец на годината 50 хидравлични ножовки и известно количество за нуждите на вътрешния пазар. Колективът обаче подобри организацията на труда и производството и успя да изработи 76 ножовки за износ в ГДР и 20 за нуждите на нашето народно стопанство. Преди известно време за Германската демократична република бе изпратена първата пратка за т. г. от 50 ножовки, а непредвидените в договора 20 ножовки бяха приети от клиента и оставени в завода на отговорно пазене.

Производството на лентоотрезната машина ОЛ-251 е предвидено да започне през второто тримесечие на годината, като най-напред се изработят 5 броя за нуждите на рекламата. През месец януари е произведена една машина от този тип.

Новата система на стопанско ръководство още веднаж доказа, че стимулира хората за по-пълно използуване на резервите. Ръководството на ЗММ — Силистра анализира възможностите на завода и стигна до заключение, че с наличните машини и работници може да изработи коопериранн поръчки на ЗММ — Русе. Това са детайли, които се отливат в ДМЗ „Стомана", и би следвало да се транспортират до Русе за дообработка, след което да се върнат в „Стомана" за нормализиране и отново да се изпратят в Русе за влагането им в производството. За да не се правят излишни транспортни разноски, работата за обработката на детайлите след отливането им е поел колективът на ЗММ — Силистра. От тази допълнителна дейност той е реализирал изработка за повече от 13 000 лева само през месец януари.

Успех има Заводът за металорежещи машини и по отношение производителността на труда. Предварителните резултати за месец януари показаха, че планът за производителността на труда ще бъде преизпълнен с около 4,50 на сто, при спазване на правилото за преимуществения нараст ване на средната изработка пред средната работна заплата.

Първият месец от третата година на петата петилетка е благоприятен за производствения колектив на ЗММ — Силистра. Той не само че произведе заплануваните машини, увеличи броя на ножовките за износ и повиши производителността на труда, но успя да преизпълни и плана за обема на продукцията, с което създаде добра база за работата си през следващите месеци. В стойностно изражение планът е изпълнен 117,24 на сто.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ЗА ПЪРВЕНЦИТЕ — ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА

Неоценимо е значението на механизацията за развитието на селското стопанство в настоящия момент. Трудно е сега да си представим съществуването на кооперативните стопанства без огромната техника, която работи в тях. Главно с помощта на механизацията стана възможно производителността на труда в производството на пшеница да нарасне 8 пъти, в производството на слънчоглед 7 пъти и в производството на царевица 5 пъти в сравнение с периода преди 1944 година.

Деветият конгрес на Партията постави пред селското стопанство отговорни задачи. Трудовите колективи от кооперативите на нашия окръг се включиха активно в тяхното изпълнение. Сега, когато 1967 год. е вече минало, можем да отчетем, че в растениевъдството бяха постигнати добри резултати. Особено висок бе средният добив от пшеницата — над 320 кг от декар.

Главната роля за постигането на тези успехи изиграха механизаторите. Своята дейност тези неуморни труженици на полето бяха посветили на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. В съревнованието, разгърнато в чест на този светъл празник, се утвърдиха много стари първенци, изпъкнаха много нови.

За да отчетат своите постижения през изтеклата година, в четвъртък сутринта в салона на ОНС се събраха механизаторите—първенци от всички стопанства на окръга. Техен гост бе героят на социалистическия труд, ръководителят на бригада за комплексна механизация Живко Топалов от с. Николово, Русенско.

Доклад за успехите на механизаторите и за стоящите пред тях задачи изнесе зам. председателят на ОКС др. Нешо Нешев. Той подчерта, че никога досега агротехническите мероприятия не са извършвани на такова високо ниво, както през изтеклата година. Известна роля за това изигра проведеният през пролетта научно-технически конкурс на младите механизаторски кадри. Истински героизъм проявиха трактористите и прикачвачите в подготовката и провеждането на есенната сеитба. Те бяха денонощно на полето и успяха да засеят в небивало кратък срок.

Голям е броят на механизаторите, които преизпълниха плана си за меката оран. На първите места се нареждат Тодор Андреев от с. Сребърна, Георги Ганчев от Калипетрово, Карол Павлов от Сокол и др. Най-добър между комбайнерите е Марин Василев от Секулово, а между шофьорите Димитър Стоянов от Средище.

След това др. Нешев се спря на предстоящите задачи. Основната задача през тази година е да се разшири комплексната механизация, като се приложи на площ от 810 000 дка. Това представлява 60 на сто от обработваемата земя. В с. Ситово ще бъде заложен опит за индустриален метод на производство в селското стопанство, успешното извеждане на който ще има голямо значение за бъдещата работа.

След доклада някои ръководители на бригади за комплексна механизация, механизатори-първенци и специалисти, като Васил Къров от с. Ситово, Иван Върбанов от с. Сокол, Тодор Андреев от с. Сребърна и други, разказаха за своя опит и поставиха на разглеждане някои въпроси.

Обширно изказване направи др. Живко Топалов. Той разказа за дейността на ръководената от него бригада. Благодарение на високата механизация, всеки участник в бригадата е произвел обща продукция за 24 000 лв., чиста продукция за 17 000 лв. и чист доход за 15 000 лв. Др. Топалов подчерта, че те са постигнали този успех, без да бъдат облагодетелствувани в сравнение с другите бригади на стопанството. За тях не са подбрани най-равните площи, а теренът е сравнително хълмист. Нито техниката, нито механизаторите са подбрани като най-добри в стопанството. Но с много желание, труд и упоритост те доказаха, че техниката може да измести напълно ръчния труд в отглеждането на основните култури. Накрая др. Топалов пожела на механизаторите от нашия окръг да постигнат големи успехи в приложението на комплексната механизация. От името на участниците в конференцията др. Никола Николов — секретар на Окръжния комитет на Партията, поднесе на героя на социалистическия труд скромен подарък.

След разискванията др. Ангел Стоянов, председател на ОКС, обяви имената на първенците—механизатори, постигнали най-голямо натоварване на поверените им машини, ръководители на бригади за комплексна механизация, постигнали най-ниска себестойност, както и добри бригадни механици и ремонтни работници. На първенците бяха връчени различни материални и морални награди.

Участниците в конференцията приеха призив към всички механизатори от окръга, с който ги призовават към активна дейност за повишаване рентабилността в селското стопанство.

Закривайки конференцията, др. Никола Николов — секретар на Окръжния комитет на Партията, се спря на въпроса за квалификацията на механизаторските кадри, както и при вличането на жени за трактористки и комбайнерки.

След обяд механизаторите посетиха театъра, където им бе представена драмата „Вампир" от А. Страшимиров.

Вечерта се състоя другарска среща, на която бе изнесена специална програма. По време на срещата представителите на първа бригада за комплексна механизация в ТКЗС — Ситово, ръководена от др. Васил Къров, обявиха съревнование на бригадата на Живко Топалов, като обещаха да работят така, че не само да достигнат, но и да надхвърлят неговите показатели.

Срещата продължи до късно през нощта.

Емил ПРАХОВ

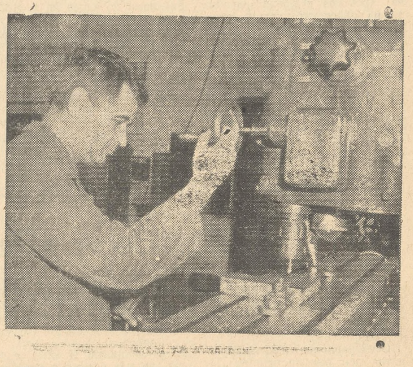

Шлосерът Павел Гайдаров от завод „Хром" — Силистра е един от най-добрите работници в предприятието. Затова колективът го е удостоил със званието „Най-добър в професията".

Подготовката на селскостопанския инвентар сега е една от главните задачи в кооперативните стопанства. За качеството на ремонта и навременното му завършване не малък дял имат и хората от ремонтните работилници.

НА СНИМКАТА: Стругарят Стефан Илиев — един от най-добрите производственици в ТКЗС с. Секулово, внимателно следи за работата на поверения му струг и качеството на изработваните от него детайли.

НОВОТО СИ ПРОБИВА ПЪТ

Кълновете на комплексната механизация в кооперативното стопанство на с. Бабук се появиха преди три години. Бяха сформирани две комплексни звена. Вниманието към тяхното съществуване обаче беше формално. Не се отчиташе дейността им и резултатите от прилагането на механизацията.

Всички недостатъци, познати от преди, бяха отчетени, а положителният опит стана основа на създадените през тази година бригади за механизирано обработване на земята.

Сега в кооперативното стопанство укрепват своята организация две бригади за комплексна механизация, водени от бригадирите Тодор Петров и Димо Иванов. В тях освен механизаторите ще работят и по двадесет и четири кооператора.

На всяка бригада са предвидени за обработване по 16 000 декара площ. Върху тях ще се сее пшеница, ечемик, царевица за зърно и фураж, слънчоглед и др.

Техниката, с която разполага сега стопанството, дава възможност да се осигурят на бригадите 3 тежки трактора — ДТ—54, 5 „Беларуса", 5 зърнокомбайна, 4 силажокомбайна и кукурузокомбайни, 2 пневматични сеялки, плугове, култиватори, валяци и др. Заплащането на механизаторите ще става на приравнени часове.

С внедряването на комплексната механизация няма съмнение, че ще се увеличат добивите от единица площ и ще се понижи себестойността на продукцията. С това ще се увеличат постъпленията в кооперативната каса и възнаграждението на хората.

Симеон КОЛЕВ

В зеленчуковата градина

Значителна част от дейността на кооперативното стопанство в с. Калипетрово заема зеленчукопроизводството. Освен за консервната промишленост и износа, стопанството предоставя големи количества зеленчуци за нуждите на града ни.

Зеленчукопроизводството заема 863 декара от обработваемите площи на стопанството и се обработва от близо 210 човека.

Само през миналата година градинарите имаха за задача да произведат продукция за 278 000 лева. Поетото задължение те изпълниха с чест и в края на годината се поздравиха с преизпълнение от 45 000 лева. Постигнатият успех спомогна да се преизпълнят и останалите показатели и се осигури печалба.

И през тази година зеленчуковата градина заема същите площи. А предвидените количества зеленчуци не са по-малки от миналогодишните. Само доматите ще заемат 320 декара. От тях 30 декара ще бъдат безразсадови. В добре подготвените парници са засети досега над 30 квадратни метра разсад от сорта „10 х Бизон". Засети са и 75 квадрата чушки. Усилено се подготвят парниците за производство на разсад от пипер за засаждане на 130 декара площ. Ще бъдат отгледани и 100 декара лук, 30 декара зелен фасул и други.

За ранното производство в топли парници се развиват върху 120 квадратни метра салати, а в студени парници са засети 230 кв. метра. Ще развият стъбла 6 декара спанак и др.

Никола ИВАНОВ

ЕДНА ТРАДИЦИЯ СЕ ВЪЗСТАНОВЯВА

В неделя вечерта самодейците от нашия град ще представят пред силистренската културна общественост оперетата на Лехар „Веселата вдовица". За неин постановчик бе поканен директорът на самодейната оперета в Сливен Цв. Велев. Той сподели своите впечатления и мисли от подготовката на самодейците и изрази надеждата си в затвърдяването на тази традиция.

Най-напред искам да изтъкна, че за един град като Силистра, който е отдалечен малко от разнообразния културен живот в страната, е хубаво да има своя оперета, макар и самодейна. Оперетата е един по-приемлив жанр, по-близък и разбираем за публиката, но в същото време той съчетава много елементи от другите сценични жанрове — музика, балет пеене, сценично поведение и тяхното обединяване в едно цяло представление е вече доста трудна и отговорна задача. Ангажирането на най-добрите самодейци от града, грижите, които се полагат за сполучливото представяне на оперетата, говорят за едно голямо желание да се утвърдят повече културни традиции в града.

Малко е деликатно да се говори преди премиерата, защото все пак тези хора ще участвуват за пръв път в такова представление, но тяхното желание, любовта към ролите им, ми дават основание да мисля, че сме довели работата до край. Солистите тепърва започват да живеят организиран сценичен живот и художествените им постижения тепърва ще се очакват. При това не трябва да забравяме, че не са изключени известни пукнатини, тъй като все пак това е едно набързо подготвено представление, но за да се избегнат, трябва по-голяма мобилизация от страна на изпълнителите и в същото време повече сценична свобода.

Предполагам, че съставът ще се справи и премиерата ще бъде сполучлива, но мен ме вълнува онова, което ще бъде в по-нататъшните представления. Защото предстои немалко работа в доизграждането спойката между оркестъра и текста и ми се иска да вярвам, че всяко следващо представление ще бъде по-голямо художествено завоевание, ще приближава самодейците към професионалното изпълнение.

Накрая искам да изразя мнението си, че трябва да се установи много тясно сътрудничество между театъра и оперетата и да благодаря на другарите от театъра за съдействието, което ни оказаха в работата.

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

След напрегнатите репетиции оперетният състав при образцовото народно читалище „Доростол" ще представи утре вечер в салона на театъра за първи път оперетата „Веселата вдовица" от композитора Франц Лехар. Второто премиерно представление ще бъде във вторник. В постановката участвуват 85 души изпълнители. Диригент на оркестъра е Петър Карагеоргиев. Възстановена е една стара културна традиция в нашия град. Всеки, който посети спектаклите на оперетата, не може да не остане доволен от хубавото изпълнение на нашите самодейци.

* * *

На 4 февруари тази година ще се състои отчетно-изборната конференция на Тутраканската градска комсомолска организация. Освен делегатите на конференцията, ще присъствуват и делегати на Единадесетия конгрес на Димитровския комунистически младежки съюз, много гости. Конференцията ще обсъди едногодишната дейност на организацията и ще набележи нови решения за бъдещата работа.

* * *

Ансамбълът за добруджански песни и танци при ОНС и ОСПС — Силистра е класиран на зоналните прегледи по художествена самодейност в град Варна за Деветия световен младежки фестивал, който ще се състои тази година в град София.

* * *

Самодейният куклен театър при читалище „Доростол" ще зарадва отново най-малките зрители с ново представление на куклената пиеса „Чудната къщичка" от съветския писател Сергей Маршак, поставена от Стефан Чумпалов. Спектакълът на пиесата ще се състои в 10,30 часа в неделя в салона на читалището.

* * *

Жизненото равнище на нашия народ постоянно расте. Показател за това са и спестяванията на работниците, служителите и кооператорите. В клоновете на Държавната спестовна каса в нашия окръг само за месец януари на тази година са постъпили спестявания в размер на 1 177 000 лева. За същото време на миналата година постъпленията са възлизали на 933 000 лева. Увеличен е и броят на вложителите.

* * *

За четвърти пореден път днес и утре в салона на спортната зала „Манежа" в Силистра ще се състоят състезанията за купата по баскетбол, за пионери и пионерки на народното основно училище „Отец Паисий" в Силистра. В традиционния баскетболен турнир по случай патронния празник на училището участвуват отбори от Шумен, Разград, Калипетрово, Нова Черна и двата училищни отбора. Турнирът ще бъде голям празник за учениците от училището, очакван всякога с голям интерес.

НАЙ-РЕЗУЛТАТНО ДА ИЗПОЛЗВАМЕ БАНКОВИТЕ СРЕДСТВА

Призивът на Партията да се повишават рязко обществената производителност на труда и рентабилността на икономиката се посрещна с пълно разбиране от трудещите се в нашата страна и стана тяхна най-главна задача, тяхно ежедневие и непрестанна грижа. В селското стопанство и промишлеността, в търговията, транспорта и строителството — навсякъде се търсят пътища за реализиране на икономии на труд, материали и средства. На почит станаха научната организация на производството, труда и управлението, дейността на рационализаторите и новаторите, новата система на стопанско ръководство и всички останали организационно-производствени форми и икономически лостове, които допринасят за осъществяването на тази цел.

Анализите на производствените разходи обаче показват, че не всички резерви се използуват от ръководствата на предприятията и организациите. Нещо повече — на някои места дори се стига до неоправдано разпиляване на парични средства, с което се оскъпява готовата продукция и се намалява рентабилността.

Чрез Българската народна банка държавата отпуска на предприятията и организациите парични средства във форма на заеми, когато собствените им средства не са достатъчни да задоволят текущите нужди. Всяко производство се нуждае от заеми. Използуването им обаче трябва да бъде целенасочено и с възможно най-голям икономически ефект.

Неоправдан с нищо е стремежът на много предприятия да използуват повече банкови средства, като ги заангажират в надпланови количества суровини и материали, нереализирана готова продукция или несъбрани вземания от своите дебитори. Всеки лев, взет от банката, се заплаща с лихва, която идва да увеличи производствените разходи, да повиши себестойността на продукцията. Вярно е, че досегашната финансово-кредитна система с ниския лихвен процент не стимулираше пестеливото разходване на средствата и ръководствата на предприятията най-малко се тревожеха за отражението, което лихвите дават върху себестойността на продукцията. Но макар и нисък и икономически неоправдан, лихвеният процент отежни производствените разходи в онези предприятия, където се стигна до разпиляване на банкови заеми. Изтеклата 1967 стопанска година е пълна с примери в това отношение. Така например, поради редица организационни и производствени слабости, Заводът за организационна техника е имал към 31 декември просрочени заеми за 1 284 000 лева, на които вместо по 2 на сто, той е заплатил лихва 8 на сто. Общо през четвъртото тримесечие лихвата на просрочените заеми на завода е 35 262 лева, което годишно прави над 140 000 лева. Себестойността на „Елките", които колективът на предприятието произвежда, е висока и естествено дава отражение в реализацията им на международния пазар. Но ако за редица разходи все още може да се намерят обективни причини, то за оскъпяването на „Елката" с около 185 лева на брой от лихви на просрочени заеми е съвсем неоправдано.

Не по-различна е картината в ЗММ — Силистра, където лихвата на просрочените заеми е повишила себестойността на хидравличната ножовка с 67 лева. Такова е положението и в ДМЗ „Стомана" и в редица други предприятия.

Причини за оправдание могат да се посочат във всяко предприятие. От тях, разбира се, народното ни стопанство като цяло няма никаква полза. Фактът, че ДМЗ „Стомана" можа само за два месеца да ликвидира просрочения си заем от 800 000 лева, след като банката го изключи от кредитиране, показва, че причините в повечето случаи са субективни и зависят от ръководствата на предприятията и стопанските им обединения.

От 1 януари т. г. по силата на 44-то постановление се реорганизира финансово-кредитната система. Увеличи се значително лихвеният процент, който се диференцира съобразно целенасочеността на средствата. Това идва да подскаже, че занапред той ще играе по-голяма роля в рентабилността на предприятията. И дълг е на ръководствата да обърнат по-голямо внимание върху финансовото стопанство. Заеми да се търсят само след задълбочена преценка на нуждите и ефекта, който ще дадат в производствената дейност. Трябва да се преустанови практиката на трупане на свръхнормативни запаси, да се осигури бързото събиране на дебиторските вземания и се ликвидират своевременно последствията от преустановеното по една или друга причина производство на редица изделия.

Рационалното използуване на банковите средства не трябва да се подценява, защото то допринася не само за намаляване себестойността на продукцията, но осигурява и повече средства за финансиране на народното ни стопанство.

ВОЕННИЯТ ГЕНИЙ НА ВОЖДА

50 ГОДИНИ СЪВЕТСКА АРМИЯ

Безсмъртният Ленин, създателят на болшевишката партия, на първата в света държава на работниците и селяните, влезе в историята и като най-великия военен деятел. Със своите трудове по военните въпроси, с практическата си дейност по ръководството на отбраната на страната той постави началото на нов етап в развитието на военната теория и практика на марксизма. И сега няма такава област на военното дело, която да не се е развивала под благотворното влияние на ленинския гений. Ленинизмът винаги е бил и си остава научната основа на политиката на КПСС във военното строителство и във всяка друга област от дейността на съветската държава.

В. И. Ленин има историческата заслуга за творческото развитие на марксическото учение за войната и армията, за всестранното обосноваване на идеите за защита на социалистическото отечество.

Формулираната от Ленин научна система от възгледи за източниците и класовия характер на войните в съвременната епоха даде нашата партия и на всички братски комунистически и работнически партии ключ за определяне на стратегията и тактиката по въпросите на войната, мира и революциите в различните периоди на историческото развитие.

Ленин разкри същността и грамадното значение на формите и пътищата за защита на социалистическото отечество, за характера и предназначението на съветската военна организация, за необходимостта от всестранно засилване на нейната боеспособност и боеготовност. На Ленин принадлежи най-голямата заслуга за научната разработка на принципите на новата социалистическа армия. Особеността на съветските въоръжени сили той видя в това, че те, родени от Октомврийската революция, станаха опора на съветската власт, страж на творческия труд на строителите на новото общество, на техните исторически завоевания. Съветските въоръжени сили са проникнати от идеологията на дружбата и братството между народите. На тях са чужди грабителските, завоевателни цели. Ето защо съществуването и укрепването на Съветската армия отговаря не само на интересите на трудещите се в Съветския съюз, но и на трудещите се в другите страни, на цялото прогресивно човечество.

След победата на Октомврийската революция, в условията на гражданската война, Ленин и партията поставиха задачата да бъде създадена армия, имаща открито класов характер и която да се състои от работници и трудещи се селяни, без да се отказват по принцип от общо въоръжаване на народа и от милиционерската система. Животът обаче показа, че в най-голяма степен на интересите за надеждно осигуряване на безопасността на съветската държава отговаря кадровата постоянна армия.

В. И. Ленин разобличи клеветата на идеолозите на империализма по адрес на въоръжените сили на съветската държава, техните фалшиви приказки за така наречения „червен милитаризъм". По повод на буржоазните клеветници Ленин казваше, че „те или са глупаци, които не се подават на никаква политическа оценка, или са политически мошеници". Възгледите на „левите" фразьори той квалифицира като „пълно скъсване с марксизма".

„Цялата наша политика и пропаганда — казваше Ленин — са насочени не към въвличане на народите във война, а да се сложи край на войната".

Колко злободневно звучат тези ленински думи и днес!

Животът, цялата полувековна история на съветската държава блестящо потвърдиха правилността на ленинския подход към укрепване отбраната на страната. Геният на Илич и ръководството на ленинската партия позволиха на съветския народ в най-кратък срок да направи исторически скок от изостаналостта към прогреса, да създаде действително несъкрушима военна сила, с чест да излезе от невиждано тежките изпитания както на Гражданската, така и на Великата отечествена война.

В. И. Ленин органически съчетаваше своята работа по политическото и военното ръководство. Той създаде нов стил във военно-организаторската и идеологическата работа, който усвоиха и успешно прилагат съветските военни кадри.

Голяма е ролята на В. И. Ленин за създаване на съветска военна наука. Негова постоянна грижа беше техническото усъвършенствуване на армията и на флота, подготовката и възпитанието на военните кадри, организирането на партийно-политическата и възпитателната работа във войската. В. И. Ленин изграждаше военното ръководство на строго научна основа. Той дълбоко вникваше във военното дело, бичуваше консерватизма, изискваше по-рационално използуване на възможностите на бързо развиващата се техника. Особено значение той придаваше на беззаветно смелите, решителни действия във въоръжената борба, на умението ефикасно да се използуват нейните разнообразни форми и начини, на внимателното изучаване на противника, на неговите силни и слаби страни. Той учеше, че „най-опасно е да не дооценяваш противника и да се успокояваш, че си по-силен".

Придавайки голямо значение на военната техника, на овладяване с всички средства и начини на въоръжената борба, Б. И. Ленин подчертаваше, че силата на армията е преди всичко в нейните кадри, в хората, че върху изхода на войната решаващо влияние оказват народните маси, степента на тяхната съзнателност, самоотвержеността, активността и инициативата.

Ленинските указания за необходимостта от тясно военно единство в борбата против империализма имат изключителна актуалност и в съвременните условия. „...Изправени срещу огромния фронт на империалистическите държави —казваше В. И. Ленин — ние, борещите се против империализма, представляваме съюз, който изисква тясна, военна сплотеност и всеки опит да бъде нарушена тази сплотеност ще бъде разглеждан като съвършено недопустимо явление, като измяна на интересите на борбата против международния империализъм. . ."

Организацията на Варшавския договор е пример за бойния съюз на социалистическите страни. Тя осъществява в живота ленинските принципи за пролетарски интернационализъм, показва порасналата необходимост от обединяване на усилията за сигурна защита на завоеванията на социализма.

Генерал-майор К. БОЧКАРЕВ,
кандидат на философските науки
Агенция „Новости"

Трибуна на партийния секретар

Нашата работа по комунистическото възпитание на младежта

Калипетровската общинска партийна организация правилно оценява ролята на Комсомола като през свой помощник в работата по комунистическото възпитание на младежта. За да се изпълнява успешно тази задача, нужно е да се осигури добро партийно ръководство на комсомолската организация. През последните години общинският партиен комитет и първичните партийни организации помагат за подобряване на комсомолската работа. В състава на общинския комитет на Комсомола и дружествените комитети са избрани авторитетни и образовани младежи. Трима от секретарите на дружествата са с висше и средно образование и трима с основно. Само двама члена на общинския комсомолски комитет са с основно образование. Осемнадесет на сто от комсомолците са членове на Партията.

За комунистическото възпитание на младежта оказват влияние много фактори — семейството, училището, Комсомолът. Различни са формите за въздействие върху съзнанието на младото поколение, за формиране на научен марксистко-ленински мироглед, за повишаване на неговата политическа и трудова активност. Общинският партиен комитет винаги е изисквал Комсомолът да увлича младежта в осъществяването на поставените задачи.

Партийният комитет смята, че общинската комсомолска организация добре изпълнява възложените задачи по комунистическото възпитание на младежта. Ние сме доволни от комсомолците. Осемдесет и пет процента от нашите механизатори са комсомолци. Всички наши спортисти и самодейци са членове на Комсомола. През последните години те завоюваха радващи постижения. В селото не са констатирани случаи на лентяйство и лоши прояви сред младите хора.

Вниманието на общинския партиен комитет и на Комсомола е насочено към създаване на марксистко-ленински мироглед у младежите и девойките. 126 младежи изучават марксическа философия, научен комунизъм, история на младежкото революционно движение. За пропагандисти в комсомолските кръжоци са изпратени добре подготвени комунисти. Друга част от комсомолците са включени в двегодишния курс по изучаване на принципите на моралния кодекс на строителя на комунизма. На комсомолците осмокласници бе поставено поръчение да изучат историята на родния край. Поръчението е изпълнено добре.

Много резултатна форма на работа сред комсомолците се оказват викторините. Най-интересно премина викторината, посветена на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на Комсомола. Със съдействието на останалите масово-политически организации много добре се организират различните форми на културно-масовата и спортната дейност. В изградените четири младежки клуба се осъществяват хубави инициативи. Тук се слуша радио, гледат се преданията на телевизията, обсъждат се художествени книги и филми. Тук репетират самодейците.

Общинският партиен комитет се стреми да осигурява компетентно партийно ръководство на Комсомола. Той обсъжда различни въпроси от дейността на ДКМС. Помага на общинския комитет на Комсомола, търси отговорност от комунистите, изпратени на ръководна работа в ДКМС. Партийните организации сега по-отблизо ръководят работата на комсомолските дружества. Партийните секретари участвуват в работата на комсомолските комитети, оказват им конкретна помощ.

Ние отчитаме, че все още има доста слаби места в работата ни по комунистическото възпитание на младото поколение. Някои партийни бюра подценяват понякога постоянната работа с Комсомола, не оказват своевременна помощ за отстраняване на слабостите. Подобряването на партийното ръководство на Комсомола ще допринесе за по-творческото решаване на проблемите по комунистическото възпитание на младежта.

Трифон КУЦАРОВ,
секретар на общинския партиен комитет в село Калипетрово

Учебната година в Партията

ПРИЯТНИ И ОЧАКВАНИ ЧАСОВЕ

Свечерява се. След напрегнатия ден комунистите от Попина на групички се отправят към помещенията, където всеки понеделник от 18 часа се провеждат занятията на звената в системата на партийната учебна година. Часовете, които те прекарват тук, са очаквани и приятни. В тях попълват своите знания, намират отговор на всички въпроси, които ги вълнуват.

...В лекционната зала на Партията е топло и уютно. На масата, около която сядат слушателите, са поставени нагледни материали, албуми и картини във връзка с предстоящата лекция. На сцената виси карта на България. Тук провежда занятие кръжокът, чиито участници изучават история на БКП. Пропагандистът Никола Братоев — председател на селския общински народен съвет, е дошел отрано. Като грижлив учител, той е подготвил всичко необходимо за по-пълно и прегледно преподаване на учебния материал.

Със зачервени от зимния хлад лица в залата влизат най-подранилите кръжочници. Те хвърлят бърз поглед върху записките, които са водили на миналото занятие, колкото да си припомнят основните моменти от лекцията. И като се убедят, че материалът е усвоен добре, започват внимателно да разглеждат нагледните материали.

— Студеничко, а! — подавайки ръка за поздрав с новодошлите, пита пропагандистът.

— Какво ти студеничко! Право в лицето шиба вятърът. Като бръснач. Ако не беше кръжокът, с нищо не можеш да ме изведеш навън — сподели един от слушателите. И бързо се приближава до радиатора, за да се стопли.

Кръжокът започва работа.

Въпросите на пропагандиста, ясни и насочващи, се нижат един след друг. Кръжочниците отговарят на поставените въпроси, стремят се да допълнят онова, което другарите им са пропуснали.

— Доволен съм от подготовката — добавя накрая пропагандистът и поставя темата на новата лекция.

Кръжочниците бързо записват темата в тетрадките. Насочват вниманието си към разказа на пропагандиста. За Септемврийското въстание те са слушали много. Някои от тях са съвременници на събитието. Но сега ще научат по-подробно и точно за ръководната роля на Партията през време на въстанието, за героизма и себеотрицанието на българския народ...

Разказът на Братоев е увлекателен и всички слушат със затаен дъх. Придобитият от миналите години опит, добрата му предварителна подготовка и умението да насочва вниманието на кръжочниците към основните моменти от лекцията спомагат много за трайното усвояване на знанията. За да онагледи материала, той използва картини и снимки, отразяващи подготовката и хода на въстанието, чете извадки от исторически документи.

Лекцията е завършила.

С няколко въпроса пропагандистът проверява степента на усвоения материал. След обобщаването вниманието на всички е отправено към прожекционния апарат. Днес слушателите ще гледат диафилм за някои моменти от живота и дейността на Васил Коларов.

Комунистите напускат доволни лекционната зала. Защото обогатиха с още нещо своите знания, разгърнаха още една страница от историята на своята Партия.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Неотдавна ГК на Отечествения фронт в Силистра организира голяма кулинарна изложба. Свои експонати представиха женкомисиите от всички квартални отечественофронтовски комитети в града.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Пред 90-годишнината от Освобождението

Учител на първите

Генерал Михаил Григорович Черняев е ярък политически, военен и обществен деец от средата на миналото столетие. През време на Кримската война, при обсадата на Севастопол, взел участие в боевете при известния Малахов курган, черпейки уроци по стратегия и тактика от известния генерал Хрульов. През 1865 година начело на две хиляди бойци превзема град Ташкент. За този свой подвиг получава Георгиевския кръст, а по-късно става и шеф на 6-ти туркестански стрелкови полк. Скоро след това се уволнява и се отдава на обществена и публицистична дейност. Редактира заедно с генерал Фадеев вестник „Русский мир".

След потушаването на Априлското въстание през 1876 година и започване на войната в Сърбия, генерал Черняев тайно заминава за Белград, подпомогнат от Славянския комитет. Тук той поема главното командуване на Моравската сръбска дивизия, в чийто състав участвуват и няколко дружини руски и български доброволци. По-късно генерал Черняев става върховен главнокомандуващ на сръбските освободителни войски.

Името му е влязло в историята на руския и останалите славянски народи като име на народен герой, покрито със слава. Това име е скъпо и за всеки българин, защото в новата ни история под неговото ръководство при Гредетин, Джунис и Бабина глава се проведе „генералната репетиция" на епопеите при Стара Загора, Шипка и Шейново. Бойни ученици на генерал Черняев са и първите български офицери, начело с капитан Райчо Николов, генерал Данаил Николаев и други, които по-късно обезсмъртиха имената си в боевете при Сливница и Драгоман.

Заслугата на генерал Черняев се състои в това, че той самият, като изключителен стратег и сърцевед, пръв е успял да организира формирането на българските доброволчески дружини, които по-късно стават ядката на българското опълчение.

Генерал Черняев умира през 1898 година, доволен да види освободени от турско иго славянските народи под Дунава, заслужил уважението и благодарността и на българите.

Б. КОНСТАНТИНОВ

Писма на читателите

Неудобно работно време

На 25 януари т. г. към 18 часа пред магазина за карантия по улица „Макаренко" в Силистра се беше наредила опашка от около 40 души. По-късно узнах, че някои чакали на опашка от 15 часа, а карантията пристигна в 18 часа. Докато получаваше стоката и я подреждаше, магазинерката предупреждаваше: „Другари, няма смисъл да чакате, до края на работното ми време остават 20 минути". Хората се възмущаваха и се питаха как може да се определи такова неудобно работно време. Вместо да се отваря магазинът в 15,30 часа и да бездействува магазинерката, по-добре е това да става например от 17 часа и да работи магазинът до 20 часа. Така гражданите ще имат възможност да се снабдят с карантия и ще се избегнат излишни спорове с магазинерката, която не по своя вина си губи времето, докато чака стоката.

Налага се съответните органи да вземат мерки за разрешаването на този въпрос.

Петранка ДОДОВА

Когато липсва загриженост...

Част от отечественофронтовците от село Искра се учат в звената в системата на партийната учебна година. За останалите членове на Отечествения фронт са изградени шест просветни звена, в които те повишават своя политически кръгозор и култура. За лектори са определени предимно учители.

В началото на просветната година председателят на общоселския комитет на Отечествения фронт Невзат Ферахимов положи големи грижи и работата започна добре. Почти всички звена заработиха още в началото на месец ноември миналата година. Не бяха открити само двете звена, в които се учат жените от селото.

Пропагандистите изнасяха добре лекциите си. Слушателите оставаха доволни от работата им. Но... Така беше само в началото. Защото всичко е предоставено само на ръководителите на звената. Затова изнасянето на лекциите сега не е в график. До 16 януари, т. е. през настоящата година, не е изнесена нито една лекция.

Условия за събирането на слушателите има. Няма никакви причини двете учебни форми, в които участвуват само жени, да не са още открити. Опитите от миналите години ярко показват, че при по-добра организация всичко може да е в ред. Та селският комитет на Отечествения фронт разполага с добре обзаведен клуб, в който има радио и телевизор. А нито едно просветно звено не провежда заниманията си тук.

Ако низовите ръководства и общоселският комитет на Отечествения фронт проявяват по-голяма загриженост, резултатите могат да бъдат по-други. Време е да се съживи работата в звената, за да приключи навреме просветната година.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Всички я обичат

В староселския родилен дом от пет години насам като акушерка работи комсомолката Атанаска Великова. Всички млади майки я наричат „кака Наца".

Тя е винаги внимателна, старателна и отзивчива към всяка пациентка. На много неща учи тя бъдещите майки в курсовете за майчинство и детство, в детската и женската консултация. Всякога е готова да окаже помощ. През миналата година в дома под нейните грижи се родиха 37 деца — сравнително малко за селото. Дано тази година бъдат повече!

Обича своята работа Атанаска. И е доволна от себе си, че избра професията на здравен работник. Пък и майките са доволни от нея.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспонденгка)

При голям интерес

Към годишната отчетна сесия на ГНС в град Тутракан беше проявен голям интерес. На нея присъствуваха не само съветниците, а и ръководители на предприятия и учреждения, ръководствата на низовите и кварталните отечественофронтовски комитети, здравни, просветни и търговски работници, много граждани. Отчетен доклад за дейността на съвета през изтеклата година прочете председателят на изпълнителния комитет Спас Боевски. Той подробно отчете сполуките и пропуските в работата на съвета през миналата година.

Присъствуващите взеха активно участие в обсъжданите проблеми. Така например агрономът Димитър Стаменов говори за ниските добиви от пшеницата в тутраканския производствен участък на стопанството, за недостатъчния брой механизатори. Председателят на ГПК „Наркооп" Стойчо Митев засегна нуждата от магазини. Директорът на ДИП „Текстилни влакна" предложи да се открият нови промишлени предприятия в града, за да се осигури работа за всички.

Председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров отговори изчерпателно на поставените от съветниците въпроси и съобщи, че ОНС ще има предвид направените предложения. Той оцени като добра работата на ГНС. След това връчи на председателя на ГНС Спас Боевски „Народен орден на труда" —златен, с който той е награден от Президиума на Народното събрание по случай 50-годишнината от рождението му и за активната му обществено-политическа дейност.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспонденгка)

ДА СЕ УЧИМ ОТ СЪВЕТСКИЯ ОПИТ

ВСЕНАРОДЕН ПОХОД ЗА ВИСОКА КУЛТУРА НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО

От всеки хектар — по-евтина продукция

Колхозниците от артела „Украйна", Городокски район, Хмелницка област, обсъждайки Обръщението на Централния комитет на КПСС, Президиума на Върховния съвет на СССР и Министерския съвет на СССР към съветския народ, решиха да разгърнат широко съревнование за повишаване културата на земеделието, за богата реколта през 1968 г., за предсрочно изпълнение на петгодишния план и достойна среща на 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин.

ПРЕЗ 1967 г. полевъдите и животновъдите от колхоз „Украйна" поработиха много добре. Средно от всеки хектар бяха получени по 4 810 кг зимна пшеница, по 45 900 кг захарно цвекло и 18 800 кг картофи. В сравнение с 1966 г. стопанството постигна значително снижение на себестойността на 100 кг продукция: на зърното с 40 копейки, на захарното цвекло — с 15 и на картофите — с 10 копейки.

Високото плодородие от всички култури позволи колхозът да преизпълни плановете си за продажба на продукция на държавата. Стопанството продаде над плана 875 т зърно, 5 700 т захарно цвекло, 125 т картофи, 250 т зеленчуци.

В юбилейната година значителни успехи постигнаха и животновъдите. Те произведоха на сто хектара земя по 78 т мляко, получавайки от всяка крава средно по 3 800 л. Колхозниците, работещи по угояването на едър рогат добитък и свине, получиха на сто хектара земя по 13,6 тона месо. Стопанството преизпълни плановете си за продажба на мляко на държавата с 863,7 т и на месо — с 205,5 тона.

Осигурявайки постоянен ръст на производството на продукти от животновъдството, ние едновременно с това полагаме грижи да ги поевтиняваме. В сравнение с 1966 г. себестойността на сто литра мляко е снижена с 40 копейки и сега възлиза на 9 рубли, месото от едрия рогат добитък струва по 75 рубли на сто килограма, а свинското — по 82 рубли.

С всяка година крепне икономиката на стопанството, повишават се паричните доходи, подобрява се материалното благосъстояние на колхозниците. През изтеклата година колхозът получи около 3,5 милиона рубли доход.

Партията и правителството оцениха високо успехите на стопанството. През пролетта колхозът бе награден с ордена „Ленин", а в навечерието на великия празник — 50-годишнината на Октомври — с Паметното знаме на ЦК на КПСС, Президиума на Върховния съвет на СССР, Министерския съвет на СССР и ВЦСПС.

През третата година на петилетката нашите полевъди решиха да получат по 4 500 кг зърно от хектар по 46,5 т захарно цвекло и по 21 т картофи. Високи задължения приеха и животновъдите.

Преценявайки възможностите си и разкривайки неизползувани още резерви, ние приехме и нови, повишени задължения за останалите години на петилетката, за да я изпълним предсрочно по всички показатели в 1969 година.

През третата година на петилетката стопанството набеляза да продаде на държавата над плана 950 т зърно, на следващата година — 1 080 и през 1970 г. — 1 200 тона. През новата година ще изпратим за захарните заводи 11 600 т над плана, през следващите — по 12 000 т ежегодно. Набелязваме да увеличим надплановата продажба на картофи в сравнение с юбилейната година със 140 т и да я доведем в последната година на петилетката до 400 тона.

Държавата ще получи над плана и значително количество продукти от животновъдството. През новата година ще продадем 1 550 т мляко и 310 т месо над възложеното. В последната година на петилетката над плановата продажба на мляко ще възлезе на 1 900 т и на месо — на 358.

Такава продажба е твърде изгодна както за стопанството, така и за държавата. Това ще потвърдим с такива примери. Понастоящем колхозът отправи за силозите 875 т зърно над плана. От тяхната продажба в колхозната каса постъпиха 105 хиляди рубли, в това число повече от 85 хиляди рубли чист доход.

От надпланова продажба на захарно цвекло на държавата артелът получи 165 300 рубли. Значителни средства постъпиха и от надпланова продажба на картофи, зеленчуци, месо и мляко.

НАШИТЕ ПЛАНОВЕ имат здрава основа. В колхоза е извършена голяма работа по повишаване културата на земеделието и рационалното използуване на всеки обработваем хектар. Усвоени са три полски сеитбообращения: девет-, десет- и единадесетполни, почвозащитно, зеленчуково и прифермско. Системно се води работа по подобряване структурата на посевните площи, увеличава се употребата на естествени и минерални торове, внедряват се нови, по-висококодобивни сортове. Например зимната пшеница се засява с елитни семена или със семена от първо размножение на сорта „Мироновска — 808".

В стопанството действува гъвкава агротехника по отглеждане на всички култури. Тя се приспособява в зависимост от създалите се метеорологически и други условия.

Както преди в колхоза ще се отделя особено внимание за увеличаване общия добив на зърното и на първо място на пшеницата както за сметка на повишаване на добива, така и на разширяване посевните площи. За тази цел през 1968 и следващите години на петилетката променихме структурата на посевните площи. Ето как в сравнение с миналата година ще се измени тази структура (в хектари).

Наименование на културите	Години		
	1968	1969	1970
Всички житни култури	1 835	2 267	2 267
В това число:			
Зимна пшеница	1 038	1 370	1 400
Ечемик	218	267	267
Овес	30	60	60
Просо	10	20	20
Елда	39	100	100
Царевица за зърно	125	110	110
Грах	315	340	340
Захарно цвекло	675	730	730
Картофи	150	150	150
Зеленчуци	15	15	15

Едновременно с измененията в структурата на посевните площи ще работим за по-нататъшен подем на културата на земеделието. Ежегодно по нашите места падат достатъчно количество валежи. Обаче падат неравномерно. Затова главна наша задача е да изразходваме грижливо водата. На тези цели служат разработените в стопанството системи на обработка на почвата и наторяване на полята.

Борбата за висок добив започва с подготовката на почвата. Зимниците засяваме върху най-добрите предшественици, сред които голямо място заема заетата угар.

Подготовката на почвата започваме с подметка на стърнищата. След като поникнат плевелите, пристъпваме към оран. С основната оран непременно внасяме органични и минерални торове. За реколтата през 1968 г. на всеки определен за пшеница хектар внесохме по 18 тона местни торове, по 200 кг суперфосфат и по 50 кг амониева селитра и калиева сол.

До сеитбата всички поля се обработиха по системата на полуугар. Нейната главна цел е да държи земята в рохкаво и чисто от плевели състояние. Обикновено много плевелна растителност израства по пътищата, краищата на полетата, около горските пояси. Ние не само се стараем да унищожаваме плевелите, но се и стремим да засеем непременно тези участъци. У нас не пустее нито педя земя.

Сеитбата на есенниците проведохме в скъсени срокове. През пролетта ще подхраним пшеничените посеви. На всеки хектар ще внесем по 100 кг амониева селитра и по 50 кг суперфосфат и калиева сол.

Борейки се за повишаване културата на земеделието, артелът отдавна премина на сеитба на пролетни култури върху добре наторени и дълбоко разорани отрано площи.

На всички площи, определени за захарно цвекло, по-миналата есен извършихме подметка. Като взехме под внимание че времето беше сухо, вместо лющилник „ЛД — 10" използувахме оръдия с отметателна дъска. Подмятахме на дълбочина 12-14 см. Преди ораната всички блокове получиха по 30 т органични и 810 кг минерални торове на хектар.

Трябва да се каже, че в стопанството се върши голяма работа по събирането и използуването на местни торове. За това е създаден специален цех за приготвяне на торове. Той е обзаведен с всички необходими механизми. Цехът работи през цялата година. Неговите механизатори с всяка година увеличават приготвянето на местни торове, а следователно и наторяването на полята с тях.

Ще приведем такива цифри: през юбилейната година стопанството внесе 61 300 т торф и оборски тор, или по 13,3 т на хектар; за реколтата през тази година ще бъдат внесени 72 900 тона — по 16,2 тона на хектар, и през последната година на петилетката земята ще получи 80 800 т местни торове, или почти по 18 т на хектар.

Проводници на висока култура на земеделието са не само специалистите от стопанството, а и всички труженици на колхоза. Нашите бригадири имат висше специално образование, а механизаторите — по 2-3 специалности. Сред бригадите е разгърнато социалистическо съревнование за правото да носят името колектив с висока култура на земеделието. Такова звание е присъдено вече на бригадата на Александър Данилович Мороз, която прибира ежегодно най-високи реколти от всички култури в колхоза.

Голям резерв за повишаване на плодородието е опитът на първенците. У нас например още не е изкоренена пъстротата в добивността между отделните бригади.

Да вземем за пример захарното цвекло. Ако в юбилейната година колхозът събра средно по 45,9 т от хектар, то бригадата, ръководена от Александър Данилович Мороз, получи от всеки хектар по 53,5 тона, а бригадата на Николай Фьодорович Лупийчук — по 50 т. В същото време цвеклопроизводителите от бригадата на Иван Владимирович Кузя, намирайки се при еднакви условия, събраха по 40,1 т от хектар. Такова е положението и с картофите. Ако първата бригада получи по 20,1 тона от хектар, то последната получи 16,6. Сега специалистите от колхоза изучават причините за изоставането на бригадата, за да се нареди и тя в най-скоро време в редицата на първенците.

В стопанството ще станат големи изменения и в развитието на общественото животновъдство. ще нарасне общият брой на всички видове добитък, ще се повиши неговата продуктивност, ще се увеличи продажбата на месо, мляко и яйца на държавата.

През тази година работниците от фермите разчитат да повишат продуктивността на всяка крава до 3,9 хиляди, а в края на петилетката — до четири хиляди литра годишно. Заедно с това ще се увеличи и производството на мляко на сто хектара обработваема земя. През третата година то ще възлезе на 85 тона, а през последната — на около 100. Ежегодно ще расте и производството на месо. През тази година ще произведем 720 тона, или по 15 тона на всеки сто хектара земя.

При животновъдите, както и при полевъдите, голям резерв за повишаване продуктивността на общественото животновъдство представлява опитът на първенците. Ако средно за колхоза от всяка крава вече е получено по 3 681 литра мляко, то в групата на челните доячки показателите са значително по-високи. Елена Михайлова на Козий надои за това време от всяка прикрепена към нея крава по 3 975 л мляко, Мария Александровна Фьодоровская — 3 920, Валентина Александровна Труш — 3 850 и Мария Григориевна Ковш — 3 830 л.

Аналогични резерви има и в производството на говеждо и свинско месо. За колхоза прирастът на едрия рогат добитък, намиращ се на угояване, възлезе на 680 г и на свинете — 520 г в денонощие, а в стадата на първенците тези показатели са по-добри. Така Владимир Савович Бик получава от всяко прикрепено към него теле средно по 820 г прираст за денонощие, Матрена Гордеевна Пишная — 786, Галина Фьодоровна Якимец — 774, Михаил Фьодорович Дмитрук — 751, а свиневъдът Фьодор Матвеевич Степус — 636 г. Опитът на тези майстори ще внедрим широко във всички животновъдни ферми.

ВЗЕМАЙКИ МЕРКИ за увеличение производството на селскостопански продукти, ние се стремим да снижим тяхната себестойност. През новата година си поставяме задачата да доведем себестойността на сто килограма зърно до 2 рубли и 18 копейки, в това число на зимната пшеница до 2 рубли и 10 копейки, на захарното цвекло — до 1 рубла и 20 копейки, на картофите — до 2 рубли и 73 копейки, на месото от едър рогат добитък до 73 рубли, на свинското месо — до 81 и на млякото — до 8 рубли и 95 копейки за 100 кг.

Възнамеряваме да постигнем снижение на себестойността за сметка на по-нататъшното внедряване на механизацията и повишаване производителността на труда. Сега колхозът отглежда много култури с минимално изразходване на ръчен труд. В артела има десет звена за комплексна механизация, снабдени със съвременна техника. Те се занимават с отглеждането на окопни култури. Вземат се мерки и за внедряване на комплексна механизация във всички животновъдни ферми.

Голямо значение придаваме на постоянното усъвършенствуване системата на заплащане на труда. Сега всеки труженик е кръвно заинтересован от крайния резултат на своя труд. Наред с основното възнаграждение у нас съществува и допълнително. То се изплаща за получаване на надпланова продукция. За зърнените храни и картофите начисляваме на бригадите и звената 20 процента от стойността на произведената от тях надпланова продукция.

Широко поощряваме и механизаторите. За това всички работи в колхоза се оценяват само като се вземе предвид качеството. При отлична оценка възнаграждението се повишава с 20 процента, при добра — остава си на нивото на 100 процента и при удовлетворителна — се намалява. Но трябва да се каже, че през 1967 г. към нито един механизатор не приложихме намаляване заплащането на труда. Всички работиха отлично.

Нашите успехи в създаването на високоинтензивно и устойчиво селскостопанско производство са резултат на самоотвержения труд на всички труженици от колхоза и на първо място на комунистите, които вървят в авангарда на съревнованието. За последните три години в стопанството израснаха много челници. Това са преди всичко ръководителите на комплексни звена — Марк Ковш, звеното на който събра по 53,5 тона захарно цвекло от хектар, Иван Цибулски, отгледал по 52,6 т, Василий Остяк, получил по 51,8 т, и Степан Жещински, събрал по 5 800 кг царевица от хектар.

Трудовите постижения на работниците от артела са високо оценени от партията и правителството. Около 200 човека са наградени с ордени и медали на Съветския съюз, на четирима колхозника е присвоено званието Герой на социалистическия труд.

Приемайки високи социалистически задължения, ние призоваваме всички труженици от селото да се борят за повишаване културата на земеделието, за предсрочно изпълнение на петгодишния план и за достойна среща на 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин. Колхозниците от нашия селскостопански артел решиха да призоват на съревнование тружениците от колхоз „XXII конгрес на КПСС". Бершадски район, Виницка област.

Ние сме уверени, че приетите високи задължения ще бъдат изпълнени. Това ще бъде нашият отговор на грижите на родната партия за развитието на селскостопанското производство и на високите награди, с които е отбелязан трудът на колхозниците през юбилейната година.

Група колхозници

Превод от в. „Сельская жизнь" брой 279 на 1967 год.

Из Кубинската република

Мината в Санта Лучия

Медната мина в Санта Лучия се смята за една от най-богатите и най-високопроизводителните в цяла Куба. Някога обикновените хора я наричали „Матамбре", което значи „хранителка—убийца". И наистина, преди революцията хиляди гладуващи хора постъпвали в мината на работа, въпреки че условията на труд, създадени от бившия господар — „Американ метал къмпани", били ужасни.

След революцията мината била национализирана и предадена в ръцете на единствения ѝ законен притежател — на кубинския народ. Първоначално мината бездействувала, защото американските специалисти напуснали страната, а също и поради икономическата блокада на Куба, провеждана от Съединените щати. Но с помощта на техници и опитни специалисти, изпратени от Чехословакия и Полша, мината отново влязла в действие и вече шест години работи с пълна мощност. Тук се добива медна руда, която се изнася в много страни в света.

Когато нашата група журналисти пристигна в мината, веднага ни обкръжиха миньори, които току-що бяха завършили смяната и бяха излезли от 1 200 метра дълбочина.

Миньорите не заговориха веднага. Мълчанието наруши нисък, набит негър на около 40 години:

—Вижте ни! По-рано влизахме в мината одърпани като просяци. Сега на всекиго дават безплатно по два комплекта работно облекло от хубав и плътен плат, по два чифта здрави обувки и чорапи!

Друг миньор, работил тук повече от 15 години, отбеляза, че едва след революцията той започнал да се лекува от силикоза. И наистина, в миналото, когато нямало дори и най-елементарна медицинска помощ, тази болест, а също и отравянията от газ били истински бич за работниците. Но през последните години не е отбелязан нито един случай на заболяване от силикоза. Хората, които днес постъпват на работа в мината, са напълно уверени, че тази „убийца" вече не може да им напакости.

Кубинската система на профилактика на миньорите предвижда редовен медицински преглед на всеки шест месеца. Нито един миньор не може да слезе под земята без разрешение на лекаря. В случай на заболяване или при нещастие законите гарантират компенсация за принудителна нетрудоспособност. Веднаж на половин година миньорите имат право на двуседмична почивка.

Един от журналистите запита Мануел Моралес, който вече 30 години работи в мината: „Какви изгоди ви носеше капитализмът?"

— Изгоди ли? — засмя се Моралес. — Абсолютно никакви. Единствената „свобода", която имахме, беше да слушаме ругатните по наш адрес, щом се заговореше за каквито и да било привилегии за миньорите.

В онези години ние търпяхме много лишения и често стачкувахме — продължи Моралес. — Работехме много, а получавахме извънредно малко. Дори през 1944 година, когато кубинската мед много се търсеше, заплатите на работниците оставаха ниски.

Сега заплатата рязко се увеличи. Миньорите получават до 16 песо на ден. Заплаща ни се извънредният труд, както и работата в неделните дни. И много работници, достигнали възрастта за пенсиониране, се отказват да излязат в пенсия и да напуснат мината — каза Моралес. — Сега миньорската работа за тях е удоволствие — поясни той.

Веднъж на територията на мината проникнали агенти на ЦРУ и поставили две бомби под механизмите, които привеждат в движение вагонетките за извозване на медта. Благодарение бдителността на работниците, плановете на американските агенти били провалени, а след няколко дена селяните заловили диверсантите и ги предали на милицията. По-късно се изяснило, че те били подготвени в САЩ и изпратени с цел да разрушат мината.

— Никога няма да забравим — каза тъмнокожият миньор Ромен Родригес, работещ в мината вече 15 години, — дискриминацията спрямо негрите-миньори, която провеждаше американската компания. Нас винаги ни пращаха на най-мръсната работа, живеехме в покрайнините на градчето в жалки колиби. — И като се усмихна широко и добродушно, добави:

— Преди седем години бях неграмотен, а сега съм механик. Ръководя бригада. Уча се. Живея в тристаен дом със семейството си и се чувствувам добре.

Бернардо Ернандос, симпатичен човек на средна възраст, ни покани на закуска. Той е секретар на местния отдел на профсъюза на миньорите. Влязохме в прекрасна зала, в която преди имали право да обядват само американци.

Заговорихме за сегашното положение на миньорите.

— Когато борбата срещу Батиста беше в разгара си — каза Ернандос, — ние разбрахме, че революцията ще промени нашия живот и се присъединихме към „Движението 26 юли". Много от миньорите участвуваха в нелегалната борба. Сега всички се учат. Около 60 възрастни миньори посещават първоначалното училище. Други се занимават в средния курс, а трети посещават откритите тук курсове за подготовка в университета. В курсовете изучават математика, физика, химия, биология, испански и английски език. Миньорите, завършили тези курсове, имат право да постъпят в университета или в технически институт по свой избор.

Ето какво даде революцията на кубинските миньори!

Беатриса ДЖОНСЪН,
кореспондент на американския
вестник „Уокър" в Куба

С помощта на хидравличната преса фурнирането на детайлите в ДИП „Липа" се извършва при висока производителност на труда. На тази машина бригадата „Димитър Благоев" изпълнява нормите 110 на сто.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Забравено предприятие — неизползувани мощности

Като отминеш двора на кооперативното стопанство в Тутракан, на няколко десетки метра вляво от шосето за Белица се очертават просторните помещения на РТС — Тутракан. Тук в равнината, където преди десетина години се срещаха снежните вихри и се кръстосваха зайчи и вълчи дири, сега е разположен цял архитектурен ансамбъл. Двуетажна административна сграда, диспечерска служба и 5 просторни и светли помещения, с покрита площ над 4 декара. Разположението на предприятието в равнината, грижливо оградената с живи дървета площ и градинките пред сградите, особено през лятото, напомнят за трудолюбието на тукашните служители и работници.

Непознат ли сте, партийният секретар Никола Змеев ще ви срещне любезно, ще се осведоми за вашето желание; журналист ли сте, ще ви запознае с хората и производството. На хората от нашата професия се налага да се срещат с партийни секретари, с профсъюзни дейци, с работници и със служители, но интересът към подвизи и хора, към нерешени проблеми е винаги наш неизбежен спътник.

Често слушаме: „Планът ни е голям", „планът ни е значително завишен и едва ли ще го изпълним", или пък излишни застраховки от ръководители „Планът ни е нереален и не е по нашите сили". И когато чух: „Планът за януари изпълнихме предсрочно. Ще преизпълним и годишния си план преди срока. Но нашият план е малък и не отговаря на възможностите", просто не повярвах. В беседа с главния счетоводител и директора на предприятието обяснението бе едно и също: „Не се използуват нашите възможности, бездействуват хора и машини, пустеят светли и просторни помещения".

През миналата година колективът на това предприятие преизпълни своя план. Предвидената сума от 51 000 лева за печалбата бе удвоена. От всичко 4 бригади 3 водят упорита борба за завоюване високото звание „Бригада за комунистически труд" и са близко към своята цел. Комсомолската бригада с отговорник **Иван Петков** завоюва вимпела „XI конгрес на ДКМС". Тази бригада е в постоянно съревнование със стругарската бригада на Борис Дуйков, която ежедневно изпълнява нормите си 115-120 на сто.

Опитни кадри, добро обзавеждане, пет просторни помещения, а фактически се работи само в едно. Друго от помещенията е временно предоставено за складиране на незавършена продукция на ЗГУ „Терма" и две са съвсем празни. Който е минавал през цеховете на промкомбинат „Текстил" — Силистра и промкомбинат „Електрометал", от който в началото на тази година бяха създадени две предприятия, знае при каква теснота и неудобства се трудят хора, а тук просторни производствени сгради пустеят.

Ремонтно-техническата станция — Тутракан е под ведомството на Министерството на земеделието, но няма изяснена програма. Ако преди години бе разчетно да извършва ремонт на селскостопанските машини на кооперативните стопанства, то последните сега са напълно укрепнали и извършват ремонта сами в своите технически работилници. РТС остана без основните си функции, а нови съществени не му се възлагат. При значителни възможности да се изработват машинни части за селскостопански машини и части за товарни коли тук сега се изработват корита и хранилки за животновъдството. В плана за тази година е предвидена промишлена продукция за 330 000 лева и селскостопанска, приравнена на 700 000 дка мека оран, сума, която според думите на ръководството на предприятието може да бъде изпълнена от колектива на станцията само за три месеца. От предвидените 30 стенда за сглобка и разглобка на двигатели 10 са вече готови. А пригодената техника за изработка на оси на плуг, на втулки за ДТ—14, детайли за самоходни шасита и резервни части на товарни автомобили така и не се използува. Ръководството на предприятието прави отчаяни опити да запълни празнотата, като сключва договори за изработване на резервни части за товарни автомобили и ремаркета със заводите в Шумен и Преслав, но партньорите се отнасят с недоверие, изхождайки от названието на предприятието, а от друга страна, управлението „Ремонтни заводи и РТС" при Министерството на земеделието не осигурява перспективен план на предприятието. Много от ремонтно-техническите станции бяха обявени в списъка на заводите и им се даде възможност да се развиват като заводи за производство на резервни части на родната промишленост. Явно е, че РТС — Тутракан е забравено предприятие и не се използуват изградените просторни помещения, неговата техника и опитни кадри.

Михаил ТОМОВ

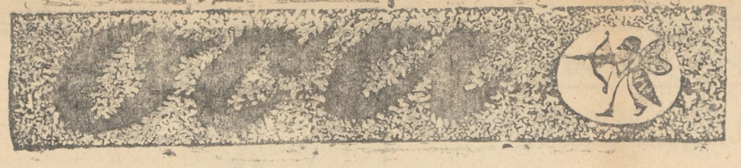

УТЕШИТЕЛНА СЛУЖБА — 32-40

ТКЗС — ДУЛОВО.

Любезни другари, научаваме, че някои ваши овчари ви отправят разни упреци и искания. Не сте им осигурили гумени ботуши и брезентови наметала. Модерно ли е в наше време да се носят такива артикули. Хайде, ако искаха трандафори и шушляци, разбирам, а то — наметала. . . Несъвременно. Тазначи този упрек отпада.

Да проследим по-нататък следващите упреци. Печката им била счупена и можело да стане пожар. Та ваша грижа ли са пожарите. За това си има щатни огнеборци, които бдят. После — мивка и пешкир им липсвали. Сами знаете колко е здравословно през зимата да се мие човек със сняг.

От люпилнята до овчарника били някакви си стотина метра. та можело да им прекарате жица и да им курдисате едно високоговорителче. Ами че те овце ли ще гледат, или музика ще слушат. Музиката, както знаете, действува на чувствата. А може ли един разчувствуван овчар да храни и пои овце? Ще го избие на гнила интелигентщина.

Исканията на дуловските овчари не спират дотук. Те отиват и по-далече. Една-две картини да сте им закачели на стената. Ха сега де! Овчарникът да не е художествена галерия. Който иска да се наслаждава на изкуството, да хване влака — и в София! Там е истинското изкуство..

Не е безинтересно, любезни другари, да ви споменем, че същите тези овчари имат твърде добри постижения в агнилната кампания. А това само по себе си говори, че упреците и исканията им са неоснователни. Че може ли при лоши условия да се постигнат добри резултати?

Ето как, любезни другари от управата, по един съвсем логичен начин ви доказахме, че не бива да си разваляте хубавото настроение.

Това е. Повече рахат!

(По материал на Г. БЪРНЕВ)

СЕЛКООП — ЧЕРНОЛИК.

Другарю председател на селкоопа, снощи бяхме в една компания. Говорихме за времето, за футбол, за новия филм „Негодниците“, вдигахме наздравици по разни измислени случаи и поводи и изведнъж избухна спор на една такава тема: коя захар е по-хубава — захарта на бучки, обикновената litнa захар или пудра захар. Лично аз, другарю председател, отстоявах до последния момент мнението, че най-хубава е пудра захар. Надявам се, че и Вие сте на същото мнение и ще ме подкрепите. Не се съмняваме, че имате слабост към пудра захар, защото в магазина на Чернолик се продава само пудра захар. И наистина — пудрата захар е нещо по-друго, напомня парфюмерията и въобще... няма какво да се оплакват клиентите, че липсвала обикновена дребна захар.

Другарю председател, извинявайте, че ще Ви отнемем още една минутка. Става въпрос за олиото. Продавали сте го само в шишета, а на някои клиенти им се искало наливно. Иска им се, ама няма. И на мен ми се иска наливно.. вино, но жената ми взема заплатата...

И още една минутка само — нямало портокали и лимони в магазина ви. Ама, другари, докога този култ към вносното, към чуждото. Потрайте малко да цъфнат и узреят нашите родни джанки, та тогава яжте до насита!

Така бих им казал аз, другарю председател, на вашите клиенти. Не съм ли прав?

С утешителни пожелания:

СИМИЧ

БЕЛ. НА СЛУЖБАТА: Читатели на „Осата“, очакваме вашите писма и вашия телефонен звън. Пишете ни и ни се обаждайте за отделни лица. предприятия, учреждения, кооперативи и пр., които се нуждаят от утешение.

Да не остане някой неутешен!

— Вчера ние с господаря...

Из „Светът в снимки и карикатури“

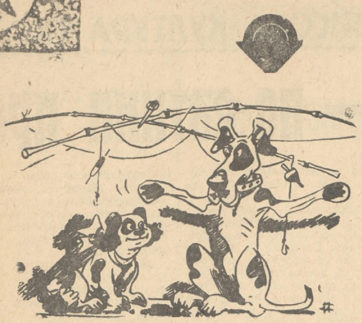

МЛЕКАРСКИ ИСТОРИИ

Народната поговорка казва: „Каквото си надробил, такова ще сърбаш“. „Млекопреработване“ — Силистра доказва: „Каквото ти надробят, такова ще сърбаш“. Ще сърбаш значи, каквото мляко ти продадат кварталните млекопродавачи. А те продават, каквото им се достави: кисело овче мляко, краве мляко и смес от овче и краве. Но там е въпросът, че уж „Млекопреработване“—Силистра държи яко, а преди няколко дни на едни магазини достави само краве, а на други — само полуовче. Кравето по цена 22 стотинки с буркана от петстотин грама, а полуовчето — 26 стотинки.

И разните купувачи, за да изпълнят задачите си, щом им се предлага само полуовче мляко, щат не щат, четири стотинки повече трябва да дадат. На бурканите с полуовче мляко липсват етикети.

Значи, създават се възможности за шмекерия. И затова инспекторите на градската ни търговия спряха продажбата на това мляко-хибрид, докато не бъде етикирано за съответния си вид.

Та това е историята с полуовчето мляко. Отваряйте си добре очите и констатирате ли нередности, няма защо да мълчите.

Предупредил: МЛЕКОЛЮБИТЕЛ

Януари — месец на трезвеността ли беше?

КАКТО е известно на нашия многоуважаем читател, януари е месецът, в който, от една страна, виното се лее, а от друга, се води борба за трезвеност. Във връзка с тези събития представител на редакцията посети отрезвителната стая при МВР — Силистра и обмени мисли и впечатления по гореспоменатите мероприятия.

Първото нещо, което искам да изтъкна—заяви отрезвителната стая — е, че въобще не съм предполагала, че един ден ще изпълнявам такива неприятни задължения. Та аз можех спокойно да бъда една канцелария или една удобна началническа стая с килими, кресла и килимче зад началническия стол, за да не обира началническият гръб стената. Какво ще си помислят подчинените, като видят един началнически, изцапан с вар гръб. Че е притискан до стената. а един притискан началник е къде по-долу от един непритискан. По този начин всички ще се стремят да станат началници, тоест да влезнат в мен и да си гледат началническата работа.

А сега за второто. Първото беше за мен — личната си болка да кажа. Второто е за вас — хората. Чудни работи правите — едно говорите, друго вършите. Мислех, че барем през тоя месец ще си почина, а то още в първия ден на месеца ми тикнаха седем човека. Нямаше място за всички. Винаги в дните около аванс и заплата се препълвах. Над 40 човека са си върнали при мен нормалното състояние. Някои повтарят, погретват, други чак от селата идват, въобще всякакви истории стават тука. Но най-честите ми посетители са побойниците. Напият се и току гърсят да пипнат някого за гушата. Само преди няколко дни Атанас Стоянов Гойчев от Силистра — „Дружба“ — 27 така се нарязал посред бял ден в „Червено знаме“, че взел рейсовете за тоалетни и отгоре на всичко започнал да се бие с кварталния отговорник, защото смутил заниманията му. Мехмед Акифов Халилов – „Драва“ — 2 — Силистра в два часа през нощта се обидил на патрула, че му казал да не вика и пее, и скочил да го бие.

Интересен екземпляр беше Александър Господинов Тодоров — „Филип Тотю“ — 196, — който пил каквото пил, прерязал жиците на квартирантите си, взел един нож и тръгнал да си оправя сметките в ОНС, но се сетил, че тази работа без паспорт няма да стане и дошъл на вълка в устата... Но най-интересен ми беше Ибиш Ибишев Ахмедов — „Хр. Ботев“ — 16, — на когото не стигнало виното в ресторанта и тръгнал да звъни от къща на къща за още една чаша. И нали е малко несигурен в такова положение, взел да натиска всички звънци по блоковете — белким се намери някой добър човек. Дали се е намерил, не зная, зная, че са го намерили пред едно мазе да чака да си допие.

Хайде, тези правили, каквото правили, оправят се при мене и си заминават, но се намират някои, дето такива ги забъркват, като се напият, че не им минава само с една нощ при мене. И тогава ги завъртва шайбата по указа за дребното хулиганство. Но аз мисля, че Велико Стоев Добрев от Силистра, Гроздю Желязков Гроздев от Посев и Марин Йорданов Тодоров от Гарван ще си помислят вече, преди да хулиганствуват на дребно, защото има указ и за едро хулиганство.

И третото — нямам представа каква ще бъде по-нататък, щом като през месеца на трезвеността бях винаги пълна с „клиенти“. Просто се чудя — това месец на трезвеността ли беше, или на нещо друго...

Предал разговора:

ПАНТАЛЕОНОВ

ПАНТА РЕЙ!

Нищо не е вечно на тази грешна земя. Още Хераклит на времето си възкликна: „Панта рей!“, което на български значи: всичко тече, всичко се мени. Щом като всичко тече, всичко се мени, защо и гладката асфалтова повърхност по силистренските улици да не се мени. Да речем, шосето пред ДАП — Силистра, пред автогарата или някъде другаде... Макар че под града ни минни галерии няма, тук-таме се срещат хлътвания. Може би от неулегналите подземия от римско или турско време, а може би просто от неуплътняване на грунта при построяване на една или друга улица.

Яма на равно място може да се образува не само в Силистра, а и в други селища, да речем в Тутракан. Там пластовете са здрави и няма подземия от древността. Но от наши дни — колкото щеш. И то открити. Правят ги хората от водоснабдяването и канализацията. Като ги изровят през пролетта, зеят чак до другото лято.

Ако не сте съгласни, идете в ДАП — Силистра и пребройте колко автомобили чакат за гуми.

Добромир
ТИХОМИРОВ

СНЕГОПИС

Излязоха от печат следните книги:

„ПЕСЕНТА НА КОЛЕЛЕТАТА“... замлъкна след първия сняг, понеже автомобилът не беше подготвен за работа при зимни условия.

„БРАТОВЧЕДКАТА БЕТА“... беше намерена замръзнала в една чакалня, където нямаше отопление.

„ПРИКЛЮЧЕНИЯТА НА ГОРОЛОМОВ“... завършиха с катастрофа поради технически неизправен автомобил.

„НЕМИЛИ-НЕДРАГИ“... се почувствуваха пътниците в един автобус, след като разбраха, че вратата му не се затваря.

Иван СЕВЕРНЯШКИ

Кръстьо НАДАРЛИЙСКИ

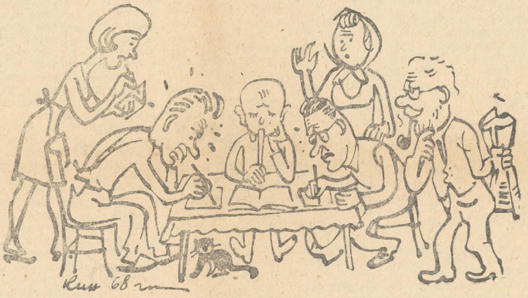

Трудно домашно

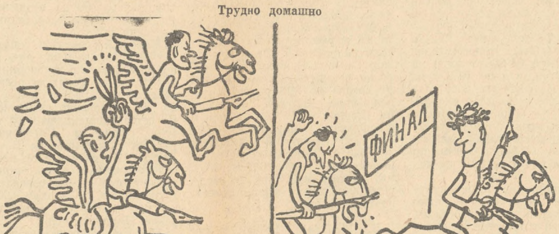

Легенда за славата

АНЕКДОТИ

Лекарят, след като е прегледал своя пациент, казва:

— За да оздравеете, веднага трябва да престанете да употребявате алкохол.

— Но, докторе, до ден днешен не съм сложил нито капка алкохол в устата си.

— Тогава откажете се от цигарите!

— Изобщо не пуша.

— Ясно, налага се да ви прегледам отново.

ПРЕД ГИШЕТО

Млада жена се обръща към господина, който иска да я изпреди:

— Другарю, бъдете кавалер!

— Моля, моля, аз съм женен.

Доставил: Яшар ГАФУРОВ

* * *

Столуващ казва на готвача:

— Бай Величко, в супата плува муха.

— Не е вярно, умряла муха не може да плува.

* * *

УЧИТЕЛЯТ: — Кои зъби идват най-късно?
УЧЕНИКЪТ: — Изкуствените.

* * *

В една аптека в Париж влиза американец и се обръща към аптекарката:

— Имате ли ефикасни хапчета против главоболие?

— Имаме — и то американски, от фирмата „Смитс“.

— Не, благодаря ви, не искам. Аз съм Смитс.

Превод от руски

ИЗ ОПЛАКВАТЕЛНАТА КНИГА

„Ако оркестърът и певицата продължават да сервират на клиентите си толкова постни изпълнения, то рискуваме ресторантът скоро да се превърне във вегетариански“.

СВРЪХУЧТИВОСТ

Веднъж екзекуторът в затвора споделил със своя колега:

— Вчера обесих един свръхучтив човек.

— Че по какво го позна?

— Преди да му нахлузя примката, той ми пошепна: „Приятна работа!“

Атанас ДИМИТРОВ

Наука

Пак упрекват ни, че крета

лекционната просвета.

Че изсилваме се само,

а кръжокът хич го няма.

Но това е чиста клюка.

Ние мреме за наука!

Не на думи, а на дело

учим се мъжете в село

(и младежите дори)

как ракийка се вари.

Колко пъти се претака

буренцето със резняка.

Как голям шопар се коли

и се прави на пържоли.

Как кокошка се панира,

как пред гости се сервира.

Учиме се още ние

как с котел вино се пие,

как цери се махмурлука.

Е, не е ли туй наука!

Димитър МЛАДЕНОВ

Римуван смях

ЕПИГРАМИ

НАШЕНЕЦ

Само за две-три години
всичките си роднини
в града изтегли.
Та сега тегли.

. . .

С критика реши
управата
здравата
да разтърси
и сега работа
си търси.

ИНТЕРВЮ

— Как взехте
първото място,
невясто,
кажете?
— Ами често
ни помагаха
и мъжете!

КРЕПОСТТА „НАУКА“

Крепостта бе превзета
със три банкета.

ДЯВОЛСКА ОБЯВА

Предавам уроци
по пороци.

СЮРПРИЗ

Човечето ненадейно
стана идейно.

СТУДЕНТСКА

Честта си затри
за три.

Т. Р.

* * *

Има крушката опашка:
син с баща пиян се лашка.

* * *

„ОТ ЗОР БАБА ХОРО
ИГРАЕ“ —
само паркетът да изтрае.

* * *

„ЧОВЕК БЕШЕ
КОГА СПЕШЕ“,
но надницата си вървеше.

* * *

„ГАРВАН ГАРВАНУ
ОКО НЕ ВАДИ“ —
взаимно разпределят
премиалните награди.

Митко БРЪЗИЦОВ

Вчера той ѝ купи бижута,
а днес тя му би шута.

* * *

Не винаги гениалните
получават премиалните.
Лапат ги и нахалните.

Георги БЪРНЕВ

В живота се налага,
като долага.

Йордан НИКОЛОВ

Йордан КОТЕВ

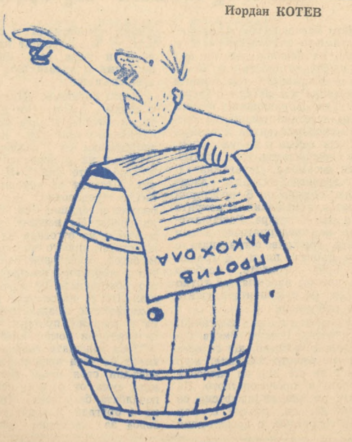

БЕЗ ДУМИ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 15 (1332) | Вторник, 6 февруари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЗА ШИРОКА И ЦЕЛЕНАСОЧЕНА МАСОВО-ПОЛИТИЧЕСКА РАБОТА ПРЕЗ 1968 ГОДИНА

ХРИСТОФОР ИВАНОВ
секретар на ОК на БКП

Измина 1967 година. За промишлените предприятия и ТКЗС тя бе година на упорит труд, който се увенча с радващи успехи. Ентусиазирани от решението на Деветия конгрес на БКП, трудовите колективи от ЗММ, ДСП „Булгарплод“, завод „Хром“, Промкомбинат „Камъшит“, ТПК „Метал“ и др. преизпълниха плановете си за обема на общата промишлена продукция и завоюваха успехи по много от качествените показатели. Окръгът изпълни плана си за общата промишлена продукция със 103.3 процента. Значителни са успехите в селското стопанство. При план 287 кг се получиха 319,3 кг пшеница от декар средно за окръга. Висок бе добивът от слънчоглед.

Всичко това е резултат на упорития труд на работниците и кооператорите.

През 1968 г. пред трудещите се от окръга се поставят още по-големи и конкретни задачи.

Разширява се значително промишленото производство. Повишават се изискванията. Продукцията трябва да бъде по-качествена, по-евтина. Поето е задължение през 1968 година да се произведат по 400 кг пшеница, 450 кг царевица, 270 кг слънчоглед, 160 кг фасул средно от декар. В изпълнение решенията на Деветия конгрес на БКП, ЦК на БКП и Министерския съвет приеха 44-то постановление за рентабилността на производството. Широката, активната и целенасочената масово-политическа работа, организирана от партийните организации, би съдействувала за изпълнение решенията на Деветия конгрес, за повишаване рентабилността на всяко предприятие и кооперативно стопанство.

Добре са постъпили някои партийни комитети, като силистренския, дуловския, които са си изработили разгърнати планове за партийно-политическата и организационната работа, която ще се проведе от партийните комитети, партийните организации и от комунистите за изпълнение постановлението на ЦК на БКП и МС за рентабилността на икономиката. ГК на БКП в Силистра е взел мерки плановете за 1968 година да се разяснят не само пред комунистите, но и пред всички работещи в предприятията и да се приемат конкретни политически, организационни, технико-икономически мерки за изпълнението им. Не малко работа са свършили и партийните комитети в ТКЗС. Има партийни и стопански ръководства, които неоснователно изостават.

През тази година трябва умело да се използва натрупаният опит на партийните комитети, които съумяха да използуват партийните форми и средства за мобилизиране усилията на трудовите колективи. Това ще помогне за по-нататъшното издигане ролята и авторитета на партийните организации и на комунистите.

Основни документи, които ще ни служат за ръководство в работата, са решенията на Деветия конгрес на БКП и конкретно разработените от ЦК на БКП проблеми в решения и постановления.

44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет трябва да съдействува за широка партийно-организационна, политическа и стопанска работа. С него да се запознаят всички комунисти, работници и кооператори. Въз основа на него и мероприятията на Окръжния комитет всички градски, общински и заводски ППО да си приемат мероприятия. Да се организира онагледяване на плановете, да се направи подходяща мобилизираща политическа украса, отговаряща на последното указание на ЦК на БКП по този въпрос.

Под ръководството на партийните комитети с активното участие на профсъюзните и комсомолски организации да се прегледа състоянието на съревнованието и движението за комунистически труд и в зависимост от необходимостта да се набележат такива мерки, които ще осигурят масовото му разгръщане. В системата на партийната просвета да се изучи темата: „Политиката на БКП за повишаване рентабилността на социалистическата икономика“. А в зависимост от състава на слушателите да се изучат следните теми: „Икономически и социални проблеми на нашето селско стопанство“. „Класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание на народа“ и „Изграждането на развито социалистическо общество в НРБ“.

Призивът-обещание на трудещите се от промишлеността и селското стопанство в Пловдивски окръг за предсрочно достигане равнището на петилетката по основните показатели в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България трябва да предизвика отзвук във всяко предприятие и стопанство.

Партийното, стопанското, профсъюзното и младежкото ръководство в ДИП „Липа“ вече излязоха с отговор на обещанието на пловдивчани. Това бързо трябва да направят и останалите предприятия и стопанства.

За да се осигури по-пълно мобилизиране на усилията на трудещите се за изпълнение на задачите през 1968 година, трябва да се използва подготовката за всенародното чествуване на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България, 90-годишнината от освобождението на България от османско иго и 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

Партийните комитети да уточнят мероприятия за обмяна на положителен опит, за популяризирането му, за разгръщане на инициативи, за поставяне на различни проблеми пред активите.

Успехите на партийните и стопанските ръководства на промишлените предприятия и стопанствата зависят от инициативата, размаха, стила и методите на ръководство. Затова не могат да се посочат конкретни рецепти и препоръки. Необходими са компетентно партийно ръководство, творчество и мобилизиране на усилията на трудовите колективи за успешното решаване на задачите за по-нататъшното ускорено развитие на икономиката и повишаване на жизненото равнище на народа.

За още по-добри резултати

Резултатен и доходен е трудът на градинарите от с. Гарван. Защото те са опитни и трудолюбиви, защото ръководителят на бригадата е настойчив и упорит, а звеноводите познават отблизо работата си. Те се стремят винаги правилно да координират дейността на кооператорите и използуват най-благоприятните срокове за извършване на всяка задача в зеленчукопроизводството.

Не малка роля за постигнатите успехи има и дисциплината, която се е утвърдила във всички звена.

Тези условия помогнаха на градинарите от с. Гарван да изпълнят плана за общата продукция 110 на сто.

И през тази година основните култури тук остават доматите и пиперът. От опит се знае, че ранният и закален разсад решава до голяма степен високия добив от тези зеленчукови култури. Затова още през изминалата есен в градината се започна подготовката на парниците. Досега са подготвени за засяване 875 парникови рамки. Набавен е 970 т оборски тор.

С много грижи заобикалят градинарите поникналия разсад. Под 160 рамки къдри листенца зелената салата, 38 са засети с чушлета, 15 — с краставици, а под 160 рамки избуява зеленият лук. Хората от звеното на Петър Добрев проветряват парниците през най-топлите часове на деня. Бдят да не пострада от студа нито едно нежно стебълце. Георги Драганов и Гина Неделчева проявяват най-голямо старание при отглеждане на разсада.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ПРИЗИВ

ОТ УЧАСТНИЦИТЕ В ОКРЪЖНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА МЕХАНИЗАТОРИТЕ—ПЪРВЕНЦИ, СЪСТОЯЛА СЕ НА 1 ФЕВРУАРИ В гр. СИЛИСТРА, КЪМ ВСИЧКИ МЕХАНИЗАТОРИ ОТ СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА 44-ТО ПОСТАНОВЛЕНИЕ НА МС ЗА ПОВИШАВАНЕ НА РЕНТАБИЛНОСТТА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

ДРУГАРИ МЕХАНИЗАТОРИ,

Историческият Девети конгрес на Българската комунистическа партия постави с голяма настойчивост въпросите за интензификация на икономиката и повишаване обществената производителност на труда върху основата на бързо развиващата се наука и ускорен технически прогрес.

Отчитайки резултатите от воденото социалистическо съревнование и споделяйки постиженията в нашата работа, ние изразяваме готовност да се включим още по-активно в изпълнение на партийната повеля, към това призоваваме и всички механизатори в окръга.

Производителността на труда е основен показател, по който се съди доколко техниката се използува във всекидневната дейност на стопанствата. Ние трябва да бъдем хората, които настойчиво се борят за внедряването на повече техника при обработката на всяка култура.

Основен дял за решаване на зърнения проблем се пада на нас—механизаторите. През тази година трябва с най-голяма упоритост да се включим в борбата за получаване средно от декар на 400 кг пшеница, 450 кг царевица, 3 500 кг захарно цвекло, 180 кг фасул и 250 кг слънчоглед. Необходимо е да удвоим силите си, да изучаваме и внедряваме опита на първенците, всички задачи да изпълняваме срочно и качествено.

Бригадите и звената за комплексна механизация сега ще обработват 810 000 дка земя. От тях 440 000 се падат на пшеницата, 105 000 — на царевицата за зърно, 120 000—на слънчогледа, 10 000—на граха. Механизирано ще се обработят и 70-80 на сто от основните пролетни култури.

Ние, участниците в конференцията, уверяваме Окръжния комитет на Партията, че ще вложим всичките си сили и умение, за да се постигнат желаните резултати в комплексната механизация.

За да се активизират още повече всички колективи, предлагаме на Окръжния кооперативен съюз, Окръжния комитет на профсъюза на работниците от селското стопанство и Окръжния комитет на ДКМС да обявят съревнование между механизаторите, шофьорите и ремонтните работници, между звената и бригадите за комплексна механизация.

Показателите да бъдат: високи добиви от зачислените култури, най-ниска себестойност на 100 кг продукция, най-малко разход на труд за 100 кг продукция, най-много чист доход на един човекоден, високо натоварване на машините, икономии на горивни и смазочни материали, активно участие в обществения и политическия живот, в движението за комунистически труд.

Да се въоръжим с повече знания, с повече умение и упоритост, за да превърнем 1968 година в решаваща година за внедряването на комплексната механизация и химизацията на производството.

Селското стопанство ни предлага широко поле за творческа изява. Да дадем всичките си сили и възможности за разрешаване на неговите проблеми. Нека в края на 1968 година рапортуваме пред Окръжния комитет на Партията достойно изпълнение на всички задачи.

От участниците в конференцията

Научността в партийната работа — на още по-високо равнище

На този въпрос бе посветен състоялият се в събота пленум на ГК на БКП—Силистра. Участие в неговата работа взеха: другарят Сава ШИВАРОВ, член на Бюрото на ОК на БКП и председател на ИК на ОНС, и другарите Христофор ИВАНОВ и Шакир ШАКИРОВ, секретари на ОК на БКП. Освен членовете на Градския комитет, присъствуваха секретари на ППО и ръководители на предприятия и учреждения.

В доклада, изнесен от първия секретар на комитета др. Георги КАРДАШЕВ, бе направен обстоен разбор на резултатите от отчетно-изборните събрания на първичните партийни организации и заводските комитети. С чувство на удовлетвореност бяха изтъкнати ония хубави черти в работата на организациите и комитетите, които отразяват значителния политически ръст на комунистите през изтеклия период. Отчетено бе, че в резултат на по-сполучливото съчетание на партийно-политическата и партийно-организационната работа със стопанските задачи значително израснаха партийните организации в ДСО Стройрайон, завод „Хром“, ЗММ и др. Привличането на комунистите в обсъждане на възловите въпроси на производството и управлението повиши тяхното чувство на отговорност за изпълнение на задачите.

Най-сериозно внимание бе обърнато обаче на пропуските в дейността на партийните организации, които бяха предмет на оживени разисквания в отчетно-изборните събрания, както и на големите и отговорни задачи, които ще се решават в града през тази и следващите няколко години. Въпросите за повишаване на рентабилността на икономиката, въвеждането на научна организация на труда, производството и управлението, работата по обучението и възпитанието на кадрите бяха издигнати като първостепенни задачи.

В разискванията по доклада взеха участие много членове на комитета — партийни секретари и административни дейци. Макар че в думите на някои от тях се прокрадваха болезнени нотки — резултат на съществуващите неуредици и трудности — личеше твърдата увереност и готовност за преизпълнение на задачите през 1968 година.

Другарят Христофор Иванов, изтъквайки големия качествен ръст на градската партийна организация, подчерта, че и през следващия етап партийно-политическата и партийно-организационната работа трябва стремително да се издигат до нивото на големите задачи. Като първа крачка в това направление, посочи той, следва да се разгърне широка разяснителна и организационна работа по приемане призива на пловдивчани. За повишаване нивото на идеологическата подготовка, за подобряване работата с Комсомола е необходимо упорито да се внедрява научното начало в партийната работа, като се внася елемент на педагогика и психология. Особено внимание бе обърнато и на бригадите за комунистически труд и профсъюзите.

Пленумът прие перспективен план за основните насоки в дейността на градската партийна организация през 1968 година и избра за секретар на ГК на БКП другарката Ганка Андреева.

Игнат ДИМИТРОВ

Макар че сред полето на ТКЗС—Секулово още се белее снегът, комбайнерите от стопанството подготвят машините за новото лято. По план те ще завършат ремонта на комбайните до 15 февруари.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Петнадесетдневка на туризма

Опознай родината, за да я обикнеш!

Във фоайето на кино „Москва“ в Силистра бе открита вчера изложба „Опознай родината, за да я обикнеш“, уредена от Окръжния съвет на Българския туристически съюз в чест на 90-годишнината от Освобождението. Експонатите са подредени в четири раздела. В първия раздел посетителите имат възможност да разгледат множество черно-бели снимки на природни забележителности, паметници и социалистически строежи от цялата страна. Във втория раздел снимките са цветни. Третият раздел съдържа черно-бели снимки на забележителности от нашия окръг — паметници, пейзажи, селища и др. В четвъртия раздел са показани палатки и други бивачни съоръжения за туристите.

Оформлението на изложбата е дело на художниците Георги Куртев и Йордан Кисьов. Тя ще бъде открита две седмици, след което експонатите ѝ ще бъдат показани в Тутракан, Дулово и други селища на окръга.

Тази изложба е първата проява от петнадесетдневката, която Окръжният съвет на БТС организира от 5 до 18 т. м. През тези дни ще бъдат предвидени и други мероприятия. По радиовъзела в Силистра ще има специално предаване от експедиционния отряд на училище „Отец Паисий“. Кината в Силистра и окръга ще предложат на зрителите „киноекскурзия“ — филми с туристическа тематика. Туристическите дружества ще организират екскурзии и походи.

Димо ВАСИЛЕВ

Празник за силистренската сцена

С право премиерата на „Веселата вдовица“ в Силистра в неделя вечерта се превърна в един хубав културен празник за силистренската сцена.

Празник за зрителите!

Празник за самодейците!

Откога, наистина, ние не сме наблюдавали това явление билетите за един местен спектакъл да бъдат разпродадени с дни по-рано; откога зрителите не са благодарили така изявено на артистите-самодейци за изкуството, създадено от тях?

Всички, които обичат оперетното изкуство, на които са скъпи музикалните традиции на културна Силистра, очакваха с нетърпение тази премиера и я посрещнаха с радост и удовлетворение. Защото тя запълни една отдавна осъзната необходимост, една празнота. Защото за местните ни възможности е едно радващо творческо постижение.

Трудно беше на зрителите след спускането на последната завеса, когато пред тях на сцената застанаха създателите на спектакъла: гост-режисьорът Цветан Велев, диригентът Петър Карагеоргиев, художникът Тодор Чапкънов, балет-майсторът Цветана Минкова, изпълнителите на основните роли Стоянка Пенчева, Лидия Кузманова, Арто Кузян, Йордан Витлямов, Георги Стоянов, оркестърът, хорът. На тях те искаха да благодарят с най-топлите думи за вложения труд, за да прозвучи на наша сцена класическата оперетна музика на Франц Лехар. Техните мисли и чувства най-добре изразиха приветствията на Окръжния и Градския съвети за изкуство и култура, от Комсомола, от читалищното ръководство, от името на предприятия и самодейни колективи.

Сега, когато е възстановена прекрасна културна традиция в Силистра, трябва да се направи всичко, за да не замре тя отново. Първата, трудната крачка е направена. Трябва да последват и други спектакли.

Светослав ИВАНОВ

Тържествена вечер

Дълго се готвиха пионерите от село Зафирово за провеждането на вечерта, посветена на 90-годишнината от Освобождението. Под ръководството на учителката по история Мария Чалъкова и дружинната ръководителка Дамянка Иванова бяха подготвени доклади за нашето славно минало, за подготовката на Априлското въстание, за подвига на Ботевите четници и пр.

Преди няколко дни учениците, облечени в униформи, се събраха в пионерската стая. Пионерката Николина Иванова откри вечерта. С голям интерес бе посрещнат докладът на пионера Тошо Петров, който увлекателно разказа за пътя на Ботевата чета. След това бе изнесена богата литературно-музикална програма, прожектиран бе филм. Проведена бе историческа викторина. На най-добре отговорилите се раздадоха награди. Накрая всички учители и пионери изпяха марша на панагюрските въстаници.

Кина ДАЧЕВА

Окръжна конференция на пчеларите от окръга

На 4 февруари т. г. в салона на Окръжния народен съвет се проведе годишната отчетна конференция на Окръжния съвет на пчеларите от окръга. В работата на конференцията взеха участие делегати от пчеларските дружества, агрономи по растителната защита, специалисти, отговарящи по пчеларството в ТКЗС и ДЗС, представителят на ЦКС—Рангел Ванделов, председателят на ОКС — Ангел Стоянов, и гости от Окръжния съвет на пчеларите — Разград, с които окръгът ни се съревнова.

Доклад за едногодишната дейност на пчеларите изнесе председателят на Окръжния съвет на пчеларите и заместник-председател на ОКС — Нешо Нешев.

От доклада стана ясно, че с интензивното развитие на нашето земеделие ролята на пчеларите става все по-голяма. Едновременно с това този отрасъл дава препитание на все повече хора. Само през миналата година в страната е имало повече от 60 000 любители пчелари. В нашия окръг те достигнаха 3 400 човека и 50 човека в обществените пчелини. В национален мащаб броят на пчелните семейства е над 40 000, а за окръга—4 000. Получаваните добиви от пчелите през последните години напълно задоволяват нуждите на промишлеността и медицината.

За големия успех в развитието на пчеларството не малък дял има и нашият окръг. През 1965-66 година той бе на първо място. И тази година по отношение на получените добиви и предаден мед също е на първо място. Но поради това, че не можа да изпълни задължението си за пчелния восък и вощината, не запази абсолютното първенство.

Добри са резултатите и на обществения сектор. Планът за меда е изпълнен 98 на сто, за восъка 129 на сто, а средният добив от кошер достигна 17,700 килограма мед.

Наред с успехите, постигнати през миналата година от пчеларите на окръга, конференцията отчете, че Окръжният кооперативен съюз не направи всичко възможно, за да задоволи нуждите на пчеларите от кошери, хранилки, миши предпазители, пушарки, восъчни основи, мрежи, рамки и други. Не се осигуриха от страна на селкоопите по време на медобера необходимите съдове, а събраните количества мед се съхраняват в неподходящи помещения.

След оживени разисквания конференцията прие нови решения—програма за работа през настоящата година и призив-обещание до всички пчелари и дейци по пчеларството в окръга. В призива се сочи, че през настоящата година пчеларите от окръга ще предадат на изкупувателната организация не по-малко от 420 тона мед, 4 200 килограма восък и 8 300 килограма вощина. Ще съдействуват за пълното опрашване на селскостопанските култури посредством подвижното пчеларство. Ще увеличат броя на пчелните семейства до 6 000 кошера. Ще разгърнат широка просветна работа и т. н.

Иван НИКОЛОВ

Пред 90-годишнината от Освобождението

Бащата на Опълчението

Непосредствено след кърваво то потушаване на славното Априлско въстание в Русия започва подготовка за война срещу Турция. Убеденият панславист генерал Ростислав Андреевич Фадеев пише доклад до руския министър на войната генерал Милютин, в който предлага руското военно командуване да сформира българска войскова част.

С това свое предложение генерал Р. А. Фадеев става баща на младата българска войска, чиято ядка е Опълчението.

Организаторският талант на този известен руски генерал го изпраща през 1874 година в Египет, където по покана на египетския хедив престоява две години — до пролетта на 1876 година. Тук е изпълнявал длъжността главен инструктор по реорганизацията на египетската армия. След своето завръщане в родината, генерал Р. А. Фадеев работи в славянския комитет в Москва. От името на комитета той събира големи суми, с които купува оръжие. Оръжието изпраща отначало в Сърбия и Черна гора. През 1877 година осигурява оръжие и за Българското опълчение.

Първоначалната идея на генерал Р. А. Фадеев е била да се сформират български части в състав от 25 000 души с шест батареи. Целта на проекта е била да се освободят българските земи от български войски, за да се повлияе на европейското обществено мнение и се докаже необходимостта от свобода и за този изстрадал непокорен балкански народ.

В българската въоръжена сила генерал Р. А. Фадеев виждал опората за запазване на вътрешния ред и границите на България след оттеглянето на руските войски от Балканския полуостров. Широкото разбиране на въпроса не е било ясно оценено от императора в истинския смисъл и дълбочина, поради което се стига само до образуването на шест опълченски дружини.

Генерал Фадеев — бащата на Българското опълчение — изпълни скромно своя славянски дълг. Но историята твърде рядко напомня на поколенията неговото име. Починал през 1883 година, той е щастлив да види България свободна, да се радва на нейните първи крачки в укрепването на независимостта, икономиката и дружбата с великия руски народ-освободител.

Борислав КОНСТАНТИНОВ

Един от най-добрите млади шофьори на кооперативното стопанство в село Айдемир е комсомолецът Стоян Илиев. Нашият фоторепортер го е заснел в момента, когато прави преглед на поверената му машина.

Завладяващото слово на пропагандиста

Наскоро общинският партиен комитет в село Ситово организира семинар за пропагандистите на звената в системата на партийната учебна година от района на общината. Пред тях секретарят на общинския комитет на Партията Стоян Къров говори за международното положение.

Участниците в семинара присъствуваха на занятието на школата по марксизъм-ленинизъм, изучаваща история на КПСС. Пропагандистът на школата д-р Иван Панайотов работи с голямо старание и упоритост. Първите ни впечатления от посещението бяха, че той използува много нагледни средства и умее да работи добре със слушателите. През цялото времетраене на лекцията си служи с нагледните помагала. Ясно и точно изяснява въпросите за разглеждане. Не остана участник, който да не разбра причините за вероломното нападение на съветската страна от хитлеристите.

Пропагандистът с голямо майсторство преподаде лекцията си. Умело използва разказа. Онагледи някои моменти чрез диафилм. То ва създаде възможност за по-голяма активност и от страна на слушателите. Те зададоха много въпроси, допълниха някои моменти, които лекторът нарочно не засегна, за да му стигне времето. Пък и нали на следващото занятие ще има събеседване и тогава ще се допълни пропуснатото. Някои от слушателите са съвременници на събитието и те горяха от нетърпение да споделят впечатленията си по разгледаната тема. Активните борци против фашизма и капитализма от селото Георги Басака, Димитър Камберов, участници в школата, имаха възможност след народната победа да посетят Съветския съюз, да разговарят със съветски граждани, да се интересуват от тези въпроси и затова разказваха увлекателно.

Доволни от работата на лекцията останаха не само слушателите, а и гостите— пропагандисти. Те видяха хубавите моменти в работата на ръководителя на учебното звено д-р Иван Панайотов. Споделиха с радост впечатленията си от видяното. Разказаха и за своя опит. Направиха предложения за подобряване на пропагандистката работа. Предложиха общинският партиен комитет да достави повече технически средства за онагледяване на лекциите, за да станат те по-интересни за слушателите.

Присъствуващите на семинара се зарадваха много на хубавата инициатива на общинския партиен комитет. И очакват и за в бъдеще да се организират подобни срещи за обмяна на опит. Защото това спомага за уеднаквяване на методите на работа и се постига по-висока резултатност.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

МУЗЕИТЕ И МЛАДЕЖТА

Тезисите на др. Тодор Живков, решенията на декемврийския пленум на ЦК на БКП и решенията на 11-ия конгрес на Комсомола поставят с нова още по-голяма сила въпроса за патриотичното възпитание на подрастващото поколение. И това е естествено. Оня, който добре познава историята на своя народ през вековете, който знае неговите борби и страдания, неговите стремления за по-щастливо бъдеще, той ще бъде не само добър патриот, но и добър интернационалист, готов да се бори не само за свободата на социалистическата ни родина, но и за свободата на целия социалистически лагер, за демокрацията, социалния прогрес и мира в света.

Запознавайки се със славното минало на нашия народ, младежите ще се срещнат с героите от националноосвободителното ни движение и антифашистката борба, повечето от които са млади патриоти, отдали живота си за свободата и благото на своя народ.

Историята на земите ни и борбите на народа ни са показани най-добре в нашите музеи. Във всички окръзи са изградени окръжни исторически музеи, в които е показано или ще бъде показано историческото развитие от най-дълбока древност до наши дни. Освен това в страната са изградени къщи-музеи на най-видните политически и културни дейци като Христо Ботев, Димитър Благоев, Георги Кирков, Георги Димитров, Васил Коларов, Иван Вазов, Христо Смирненски, П. К. Яворов, Петко и Пенчо Славейкови, Никола Йонков Вапцаров и много други. В няколко самостоятелни музеи е показано социалистическото строителство в съответните райони на страната.

В тези музеи посетителят ще се запознае с вещи и документи, свидетелствуващи за борбите на народа, на работническата класа, на Българската комунистическа партия и работническия младежки съюз. Всичко това дава богати възможности да се води широка дейност за патриотичното възпитание на младежта. Освен това музеите дават богати възможности за онагледяване на преподавания учебен материал по история и литература. Досегашната практика показва, че най-многобройните посетители на музеите са младежите. От 8 500 000 посетители годишно близо половината са комсомолци и пионери. Но трябва да се каже, че една част из средите на работническата и селската младеж не посещават тези огнища за патриотично възпитание и остава вън от обсега на тяхното влияние. Нещо повече — от сведения за посещението на софийските музеи се вижда, че една част от студентите от столичните висши учебни заведения също така не посещават музеите. Вина за това носят и музейните дейци, които недостатъчно пропагандират музеите сред тази категория младежи.

Необходимо е сега много по-широко сработване между ръководствата на музеите и комитетите на Комсомола. Музейните работници следва да разработят и предложат на комсомолските организации подходящи тематични беседи, които да се изнасят в музеите и да се онагледяват с изложените в тях веществени и документални материали. Освен това налага се много по-диференцирано да се водят екскурзоводските беседи, като бъдат съобразявани с възрастовите особености и специалния състав на младежите. Нужно е да се търсят в музейните експозиции онези моменти от историческото развитие, които ще окажат най-силно въздействие върху групата посетители.

Наред с това в редица случаи историческите събития и културните богатства могат да бъдат показани на младите посетители и с научно-популярни и документални филми. С такива филми при всички случаи следва да се онагледяват и тематичните беседи, изнасяни извън музеите. Разбира се, за целта е нужна и помощта на местните органи на кинефикацията и особено на киноклубовете, в които работят предимно младежи.

За да отидат повече младежи в музеите, необходимо е комсомолските комитети да извършат много по-голяма организаторска работа. Добре ще бъде, ако се включат много повече младежи в музейните съвети и в доброволните активи за извършване на пропагандна и събирателска работа, за издирване на веществени и документални материали, свидетелствуващи за историята и културата на нашите земи. Младежите могат да окажат добра помощ и при поддържането и стопанисването на недвижимите паметници на културата, като създават контролни постове за наблюдение и групи за облагородяване на обстановката около паметниците. Всичко това ще помогне голяма част от младежите да се почувствуват не само гости, посетители, но и стопани на нашето богато историческо и културно наследство.

Ив. КИСЬОВ

В кръжоците е интересно, но...

Общинският комитет на Комсомола в село Калипетрово отделя голямо внимание на политическата работа сред младежта. Използват се разнообразни форми на работа за политическо обучение. Едни от тях отдавна са утвърдени, а други сега се утвърждават, за да отговорят на новите изисквания на живота.

Сред тези форми заслужено място заема политическата учебна година, пред която стоят отговорни задачи. Чрез изучаване дисциплините се цели да се изгради диалектико-материалистически мироглед, за създаване на активна младеж — творец на новото общество. През тази година учебните звена в района на общинската комсомолска организация са поставени на по-добра основа. При седмокласниците са изградени кръжоци, в които се изучава уставът на ДКМС. Осмокласниците—комсомолци са включени в кръжока „Международно младежко движение". Комсомолците от териториалното дружество се запознават с марксистката философия. Някои комсомолци се учат съвместно с комунистите.

Кръжоците провеждат редовно занимания. Най-добре работят пропагандистите Никола Русев, Ганка Станева и Величка Пейчинова. Те използуват много нагледни пособия в своята работа. Интересно е и в семинара по изучаване на философия. Тук участниците проявяват голям интерес. В школата при дружеството към страничните предприятия в ТКЗС се изнасят интересни беседи от комсомолския секретар Слави Николов. Той на дело доказа, че и при тези комсомолци може да има звено за политическа просвета. С голямо внимание се посрещнаха беседите за героичното минало на Партията, за историята на добруджанското революционно движение.

Комсомолците, които се учат заедно с комунистите, не винаги посещават сбирките, не проявяват достатъчна активност. Често пъти не вземат участие в събеседванията, разглежданите въпроси не ги вълнуват, макар и тука тематиката да е разнообразна. Общинският комитет и дружествените комитети трябва час по-скоро да обсъдят работата на тези комсомолци. По-голямо внимание и грижа към работата на звената за политическа просвета трябва да проявява и секретарката на общинския комитет на ДКМС Йорданка Генова. В последно време вниманието беше насочено изключително към отчетно-изборните събрания, а грижата за кръжоците беше оставена на втори план.

Сили и възможности у общинския комитет на Комсомола и актива има. И вярваме, че ще се преодолеят временните пропуски в политическите кръжоци.

Иван ГАДЖЕВ

Из документалното богатство на Окръжния държавен архив

ВАЖЕН ДОКУМЕНТ ЗА МИНАЛОТО НА СЕЛО ПОЖАРЕВО

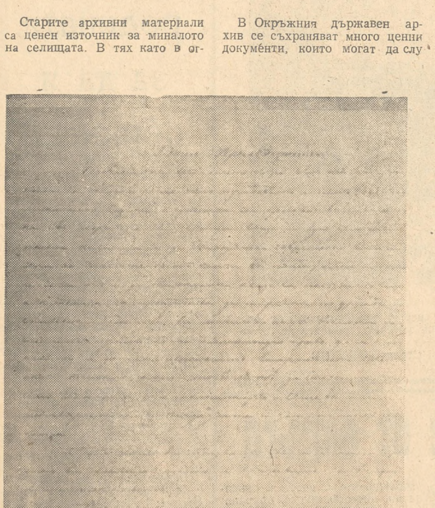

Старите архивни материали са ценен източник за миналото на селищата. В тях като в огледало е отразен политическият, икономическият и културният живот на нашия народ през вековете.

В Окръжния държавен архив се съхраняват много ценни документи, които могат да служат на изследователя в проучването на историята на селата и градовете на нашия окръг. Особено ценни са архивните фондове на Архиерейското наместничество и на църковното настоятелство в град Силистра.

При разкриването на папка с документи от 70-те години на 19 век, ние попаднахме на един интересен документ, който се отнася за село Косуй (Български Косуй, сега Пожарево). Ето съдържанието му:

ВАШЕ ПРЕОСВЕЩЕНСТВО!

Познато ви е веч селото Косуй от каазата ни, което се състои близо около тридесет и пет къщи. Миналата година въздигнаха си църква на името на свя. Георгия и св: Троица. Също и едно училище. Понеже не сполучиха да обиходят съвременно всички села в забележените каази в пандаузата (пълномощното) им и сега ако и да обихождат не ще са ползуват нищо а нуждата ги пренуждава да търсят по другаде спасение. Затова ви молим ако е възможно дайте им приличното пълномощно право, да са отнесат и до Шюменският епархиален съвет, ако е възможно да им позволят да обиходят по не само градът и джюмая — панаиръ. Също ви молим потвърдете пандаузата и за Разградската кааза.

Прочие като ви целуваме свята десница просим ви благословението и оставаме за всегда вам покорните.

Настоятелството на смесеният каазалийски съвет:

Иван Николув
Господин Д. Байнов
Кръстие Стуйанов

1875
16-ый априлий

ТУТРАКАН

По всичко личи, че това е писмо на тогавашния каазалийски (околийски) смесен духовен съвет в Тутракан, чието настоятелство се е състояло от трима члена: Иван Николов, Господин Байнов и Кръстьо Стоянов. От обръщението можем да предположим, че писмото е било изпратено до епископ Климент Браницки (Васил Друмев), който в качеството си на епископ при Доростоло-Червенската (по-късно Русенска) митрополия през тези години често е бил командирован по черковните и училищни работи в Силистра, Тутракан и Тулча.

От документа става ясно, че село Косуй през 1875 година се е състояло от 35 къщи и през 1874 година е била построена църквата на името на свети Георги и света Троица. През същата година е било въздигнато и училището. Построяването на тези сгради говори за продължаването на национален подем, намерил израз в провъзгласяването на самостоятелна българска църква през 70-години на миналия век, и за жаждата на пожаревци за наука и книжнина. Наред с това се вижда, че народът ни през оная епоха на робство и социален гнет е бил единен и сплотен. Фактът, че пожаревци желаели да събират помощи от Шуменско и Разградско, както и на панаира в Търговище (?!), красноречиво говори за това. Документът може да послужи за уточняване на важни факти от миналото на село Пожарево, тъй като с точност е посочена годината на издигането на селската църква и училището.

Недю НЕДЕВ

На морално-етични теми

И ХИТРЕЦИТЕ ОСТАВЯТ СЛЕДИ

Преди повече от една година през една тъмна нощ трите търговски обекта в село Айдемир — сладкарницата, пивницата и колониалният магазин, биват обрани, като изчезват около 600 лева. В сладкарницата куките на прозорците са били предварително отворени отвътре, а двата магазина са разбити. Кражба с взлом — това е бил специалитетът на този неизвестен все още крадец. А всичко е било „изпипано" тънко — крадецът не оставил никакви следи, действувал е с ръкавици.

Много е трудно при такива случаи да определиш виновника. Започват разследвания, по някога те водят до задънена улица. Започват се отново, но никога не прекъсват, колкото и време да е минало от кражбата. С месеци се правят наблюдения, отпадат заподозрени лица, подозират се нови, докато един ден се стигне до истинския виновник и той получи заслуженото си наказание. Но колко усилия, колко денонощия напрегната работа и отново и отново разчепкване на фактите, колко много безшумен и упорит труд до подхващането на истинската нишка, водеща до обезвредяването на още един опасен за обществото елемент.

Минават месеци. Хипотезите се проверяват една по една, кълбото се разплита постепенно. Един ден двадесетгодишният Тодор Неделчев Иванов, или както е известен сред своите среди „Пилето", е изправен да отговаря. Разбира се, той започва да отрича, но притиснат от неумолимата логика на фактите, признава.

Кой е всъщност Тодор Неделчев Иванов? Макар и само двадесетгодишен, той е вече с натрупан опит зад гърба си, опит, събиран още от юношеските му години. С крайно податлив характер към престъпни действия, той твърде рано принуждава родителите си да вдигнат ръце и да не искат да чуят за него.

Започва да учи в техникума по фина керамика в Сливен, но попаднал в „подходяща" среда, скоро научава по-фини работи от керамиката, които му осигуряват един много по-лесен начин на преживяване. Веднъж тръгнал по наклонената плоскост на антиобществените прояви, бързо стига до престъпления. Започва като всички други. В началото е съучастник, а когато се сдобива с необходимата рутина и смелост, преминава към самостоятелни акции.

И така Тодор („Пилето") се сдобива по някакъв начин с едни акушерски ръкавици и решил, че работата му е вече опечена. Обира магазините в родното си село и се запилява някъде към Кърджали. Но я там не стои мирно, а става „скромен" съучастник в подобно „мероприятие". Благодарение на упоритата работа на следствените органи, „тънката" му работа все пак е разкрита и той трябва да отговаря за престъпленията си.

Съдът осъди Тодор Неделчев Иванов на една година затвор. Казват, че през цялото време на процеса той е плакал, молейки за снизхождение. Дали сълзите му са били искрени, дали говорят за някакво разкаяние, ще покаже най-неумолимият съд — времето. Защото, както и той се убеди, времето не работи за него, а против него.

Николай ЗЛАТЕВ

НАРОДЪТ НА ЮЖЕН ВИЕТНАМ ВОЮВА ЗА СВОЯТА СВОБОДА

Обучение на група жени-доброволки в джунглите на Южен Виетнам. Те ще се влеят в редиците на фронта за освобождението на Южен Виетнам.

ИЗ ОПИТА НА ПЪРВЕНЦИТЕ

ДОБИВИТЕ МОЖЕХА ДА БЪДАТ ПО-ВИСОКИ

През миналото лято кооператорите от ТКЗС—Калипетрово получиха твърде високи добиви от основната зърнена култура—пшеницата—413 кг зърно от декар, и се наредиха на второ място в окръга след ТКЗС — Нова Черна. Това е извънредно голям успех за стопанството, като се има предвид, че години наред тук са получавани едни от най-ниските добиви пшеница в окръга. Дори се беше създало мнение, че тази култура не вирее в землището на стопанството и се чертаеха перспективи тя да се намали за сметка на трайните насаждения и зеленчукопроизводството. Резултатите на последната година опровергаха това мнение. Те показаха, че когато към пшеницата се полагат необходимите грижи, тя и тук се отплаща богато.

Високият добив се дължи най-вече на добрата предсеитбена подготовка на почвата през по-предната есен. Механизаторите от двете бригади съумяха своевременно да изорат при благоприятни условия по-голямата част от площите, предвидени за пшеница, и да ги засеят висококачествено и в благоприятен срок. Още със засяването се създадоха условия за поникване на най-голям процент от засетите семена. Посевите братиха още през есента и се вкорениха добре.

Решаваща роля за постигане на този добив, наред с другите фактори, изигра и обилното торене. До преди две години на пшеницата се даваха незначителни количества хранителни вещества — по 15-20 кг амониева селитра и суперфосфат на декар. През есента на по-предната година в почвата бяха внесени по 50-55 кг суперфосфат и по 30-40 кг амониева селитра. Суперфосфатът бе даден предсеитбено, а амониевата селитра при подхранването в края на зимата.

За получаването на висок добив помогна много и това, че се положиха максимални усилия за прибиране на реколтата с минимални загуби. Тук бе организирана групова жътва. На комбайнерите се заплащаше не индивидуално, а общо. Това ги караше да се самоконтролират, при повреди да се взаимно подпомагат и да не се надпреварват, с което би се увеличила загубата на зърно.

Както специалистите, така и кооператорите от ТКЗС—Калипетрово са убедени, че постигнатият добив от пшеницата не е пределен. Те разбраха, че възможностите на тяхната земя са много по-големи и при спазването на всички условия в агротехниката на тази култура тя може да роди много повече зърно. От отделни площи бе получен много по-голям добив от средния.

В отглеждането на пшеницата през изтеклата стопанска година бяха допуснати някои грешки. Част от площите, макар и не много голяма, бе засята през ноември. От тях се получи твърде нисък добив.

Грешка беше допусната и с торенето на тази култура. И тя се отрази много сериозно върху реколтата. В стопанството не бе спазено такова съотношение между азота и фосфора, което би се отразило най-добре върху развитието на растенията и би осигурило получаването на най-висок добив. През миналата година съотношението между тези два вида хранителни вещества бе 1:1, а на някои блокове дори и по-благоприятно в полза на азота. А за условията на Калипетровското стопанство то трябва да бъде 1:1,3 в полза на фосфора.

От изобилното азотно торене се предизвика буйно развитие на листната маса, особено на посевите, засети по-рано и след по-ранни предшественици. В началото на юни тези посеви полегнаха масово. Това стана причина за чувствително занижаване на добивите от тях. От много блокове бяха получени само по 250 кг зърно от декар. Освен това прибирането на тези посеви беше извънредно много загруднено и се наложи да се коригира нормата на комбайните, откъдето стопанството също понесе известни загуби.

Взети са мерки от страна на ръководителите, специалистите и кооператорите за недопускане на посочените слабости и през тази година. Сеитбата през миналата есен бе извършена на сравнително по-високо агротехническо ниво в сравнение с по-предната. Най-важното бе това, че всички площи бяха засети в благоприятния срок — до 22 октомври.

По-друго е и отношението към торенето през тази година. През есента на всички площи бяха дадени големи количества суперфосфат. При внасянето на амониевата селитра се проявява обаче известно внимание. Целта е да не се наруши благоприятното съотношение между фосфора и азота и да се причинят повреди на посевите. Най-рано засетите площи, както и посевите на бобови предшественици, ще се подхранят най-късно и то с не много големи количества амониева селитра.

По време на прибирането на реколтата и за в бъдеще ще се прилага групова жътва. Върху работата на комбайните ще се упражнява ефикасен контрол. Не че комбайнерите са несъзнателни и ще допуснат разпиляване на зърно, а главно за това, че на тях е трудно да следят постоянно какво остава след машината. Затова отчетникът, който дава товарителниците на транспортните средства, отнасящи зърното, е задължен с метровка да изчислява разпиляването на зърно след всяка машина и когато констатира по-голям процент от допустимия, веднага да уведомява съответния комбайнер.

При състоянието на посевите и мерките, които ще се вземат, калипетровските кооператори считат, че могат да получат много по-високи добиви от получените през изтеклата година.

Емил ПРАХОВ

Техническият прогрес — повеля и съдържание на петилетката

База, която открива добри перспективи

Никой не се съмнява, че в консервния комбинат на „Булгарплод" — Силистра производителността на труда може да се повишава непрекъснато чрез усъвършенстване на съществуващата техника и технология. Тук не се подценява също така и организацията на производството, труда и управлението, но за да даде то плод, преди всичко усилията трябва да бъдат насочени към увеличаване производствената мощност на машините. Затова Научно-техническото дружество, което съществува повече от 5 години, постави ударението в своята работа на разширяването и масовизирането на рационализаторското движение.

И през миналите години дружеството се занимавало с рационализаторското движение. И тогава са изработвани тематични планове, правени са събрания, поставяни са задачи, но... нещо не вървяло. Ефектът бил незначителен. През 1965 година в Технико-икономическия съвет не е постъпило нито едно рационализаторско предложение за разглеждане. През 1966 година работата малко по тръгнала. Повече от 20 работника са се включили в рационализаторското движение. Началото вече е поставено. Нещо повече — организирани са две бригада за технически прогрес. През същата година рационализаторите са направили 13 предложения, от които са внедрени 5. Дали още не всички въпроси около движението са били известни, или пък е имало други причини, но в отчетите за това време не е посочен икономически ефект.

През миналата година картината вече е придобила друг образ. Деветият конгрес на БКП ясно определи задачите на петата петилетка. Една от тях, и то най-важната, е да се повишава непрекъснато производителността на труда, като се усъвършенствува наличната техника и се подобряват производствените условия. Пред рационализаторското движение се откри широко поле за действие. Научно-техническото дружество обедини усилията на работниците, техниците и инженерите, определи най-важните задачи по решаването на тесните места в произвдоството и проведе широка масово-разяснителна работа. Още в началото дружеството направи събрание, на което се изградиха научно-технически колективи за решаване на задачите от тематичния план. После на дневен ред бе поставена научната организация на производството, труда и управлението. На събрание този въпрос бе разгледан подробно за всеки цех, за всеки участък, като се свърза с дейността на рационализаторското движение. Неведнъж пред работниците са прожектирани научно-популярни филми на теми, свързани с техническия прогрес. Изгради се и бюро за научно-техническа информация, което макар все още плахо да навлиза в своята работа, вече оказва помощ на инженеро-техническите кадри.

Буйната вода не прииждa наведнъж. Една година не е достатъчна за коренен прелом. Рационализаторите от консервния комбинат не са направили чудеса през миналата година, но това, което са постигнали, вече е база за бъдещи дързновения, за по-големи успехи.

Колективът на рационализаторите и новаторите увеличи своя състав. Двадесет и осем работници, техници и инженери влагат труд, знания и умение за усъвършенствуване на машините, за повишаване производителността на труда, за придвижване на техническия прогрес напред. Планът е бил скромен, а може би и нереален —5 предложения с икономически ефект 500 лева. Изпълнението показало, че възможностите са много по-големи. През годината са постъпили 20 предложения. От тях са внедрени в производството 9, с икономически ефект 17 714 лева.

Работниците от миячното отделение са благодарни на Димитър Тетрадов за неговото предложение, по което е направен верижен транспортьор за пренасяне на буркани от отделението до пълначния цех. От техническа и производствена гледна точка заслужава внимание и рационализацията на Тодор Минчев и Рашко Радоев— машинка за смилане на кромид лук във вид на брашно.

Не може да се отрече заслугата на Технико-икономическия съвет в рационализаторската дейност. Най-важното и може би решаващото е, че той разглежда своевременно постъпилите предложения. Заседанията, които се провеждат най-малко веднаж месечно, не преминават формално, а всяко предложение се обсъжда задълбочено, мотивира се решението, а ако е необходимо, дава се и техническа помощ.

Ръководството на Държавното стопанско обединение „Булгарплод" оцени справедливо дейността на рационализаторите в консервния комбинат и им присъди за годината 500 лева парична награда.

Задачите пред производствените колективи през настоящата година са по-значителни, отколкото в миналото. Увеличава се планът на обема, увеличава се и планът за производителността на труда. По-големи задачи постави пред себе си и рационализаторското движение в консервния комбинат. В плана са предвидени 8 предложения с икономически ефект 2 000 лева. На основата на постигнатото, на основата на помощта, която Научно-техническото дружество получава от партийните организации, профкомитета и Комсомола, може още отсега да се предвиди, че планът ще бъде преизпълнен значително и ще бъде осигурен много по-голям икономически ефект.

Койчо ЖЕЧЕВ

Резултати и перспективи

С всяка измината година продукцията, получавана от животновъдството в кооперативното стопанство в с. Секулово, заема все по-голям дял от общото производство на стопанството. През миналата година само от кравите трябваше да се получи продукция за 348 299 лева. Макар че животните се намират разпръснати в трите села на обединения кооператив и се отглеждат в сравнително неподходящи обори, планът за млякото и прираста бе изпълнен. За това, разбира се, имат заслуги и животновъдите.

Общите усилия дадоха възможност в края на годината да се отчете не само изпълнението на поставената задача, но и преизпълнение с повече от 47 300 лева. В крайна сметка хубавият резултат спомогна да се преизпълни и планът за чистата продукция и се осигури печалба за около 30 000 лева. С тази си победа животновъдите потвърдиха, че говедовъдството може да бъде рентабилен отрасъл.

Новата година завари стопанството с 410 крави от общо 1 030 животни. Задължението за годината е да се издоят 1 342 000 литра мляко. Тази цифра е значително по-голяма от миналогодишното задължение. Повече е и предвиденото да се надои от една крава. Ако през миналата година средният млеконадой достигна 3 000 литра и бе със 160 литра повече от предвиденото по плана, тази година кравегледачите са обещали да надоят от всяка крава средно по 3 250 литра мляко. Поетото задължение сега е с 50 литра повече от предвиденото в плана

Изпълнението на такава задача не е лека работа. Още повече, като се има предвид, че осигурените груби фуражи са недостатъчни. Дългогодишният опит и постоянно търсене обаче сега са основните фактори, които животновъдите използуват, за да осигурят обещаната от тях продукция. Основното внимание е насочено към правилното използуване на наличните фуражи, за да се задоволят потребностите на животните. В това направление все по-широко се използват като компонент смлени какалашки, смесени с концентриран фураж и меласирани. Преработените фуражи в крайна сметка се усвояват много по-добре и осигуряват добър млеконадой. Така например миналогодишните първенци—доячите от фермата в с. Грънчарово, и сега са на първо място. От общо 156 крави те доят всеки ден по над 1 520 литра мляко. За тридесетте дни на м. януари кравефермите от стопанството са дали в сравнение със същия период на миналата година над 6 000 литра мляко повече. Постигнатият успех през първия месец на годината идва да покаже, че и сега животновъдите твърдо са решили да изпълнят дадената дума.

Ако постигнатите резултати от секуловските животновъди са радващи, то още по-примамващи са перспективите. Сега в централното село се строи голям комплекс. В двете му крила при пълна механизация ще се отглеждат по 200 крави. Отговарящо на съвременните изисквания ще бъде и родилното помещение за 100 крави, а в телчарника удобно ще си живеят до 270 телета.

Опитът, сравнително подобрената порода и механизацията са сигурна гаранция, че в бъдеще секуловското животновъдство ще бележи още по-големи резултати.

Иван НИКОЛОВ

Вълненията на бригадира

Цяла нощ Тахир Рюстемов не можа да се успокои. Мъчеше се да задреме, но грижите не го оставяха. Снощи тъмни облаци забулиха небето и започна буря. Снегът засипваше селото. Мисълта на бригадира беше във фермата, там, където сега дежурните овчари бдяха над животните. Грижеха се за овцете родилки и за малките агнета.

Като разбра, че не ще може да заспи, бригадирът стана. Облече се набързо и погледна часовника. Той показваше три часа. Тахир излезе от къщи и тръгна срещу силния вятър, който продължаваше да навява сняг. Бурята го заморяваше. Той спираше от време на време, за да поеме дъх, и отново продължаваше. С големи усилия наближи овчарниците. Светлината в стаята на гледачите се виждаше отдалече.

Когато прекрачи прага, Тахир видя, че някои от дежурните са тук, но повечето ги нямаше. Казаха му, че те са при стадата. А тези тук бяха дошли да се постоплят. Цяла нощ никой от тях не беше мигнал. Още от вечерта, като разбраха, че времето се разваля, те си приготвиха всичко необходимо. Донесоха си дърва, слама за постеля, фураж .

Животновъдният бригадир посети отделните кошари. Видя се с всички дежурни. Попита кой от какво има нужда, заинтересува се как се изпълняват задачите. Доволен бе, като гледаше с какво усърдие се трудеха хората, как се грижеха за новородените агънца, като за нещо най-свидно и скъпо. Но бригадирът е строг в работата си. Изисква от хората да работят колкото може по-добре. А те не му се сърдят, защото знаят, че така трябва, защото това е за хубаво. Ето и сега. Зимният ден е студен. На агнетата постелята трябва да бъде по-дебела. Затова той изпрати овчарите за повече слама. После провери как се залага фуражът, да не се разпилява, да се оползотворява напълно от животните.

Като провери всичко и се увери, че в овцефермата работата е наред, се отправи към другите ферми на бригадата. Най-напред посети свинефермата. Срещна се с всеки гледач. Интересуваше се от какво имат хората нужда. После провери как изпълняват задълженията си. Последният му обект бе кравефермата. Тук той винаги се застоява по-дълго. Взел е на ежедневен отчет изпълнението на плана за млеконадоя. Когато има намаление на млякото, съветва се с гледачите какво може да се направи, за да се отстранят причините, помага за отстранението им. Рядко има ден, когато Тахир да не посети някоя от фермите.

* * *

Години наред Тахир Рюстемов заема отговорни длъжности в селото и добре се справя със задачите си. Отначало беше пълномощник на с. Босна. Шест години заема тази длъжност. След това го избраха за председател на кооперативното стопанство. След обединението със с. Добротица стана бригадир на животновъдството и вече девет години заема тази длъжност. В работата си придоби голям опит. Усвои тънкостите на животновъдната професия. Сега той знае много по-добре от всеки гледач какви условия трябва да се спазват, с какви храни и кога трябва да се хранят животните, за да дават по-голяма продукция, какъв да бъде дневният режим.

Най-голямата грижа на бригадира е спазването на хигиената. Колкото по-чисто е при животните, толкова по-малко ще бъдат болестите при тях. Настоява винаги пред гледачите да сменят редовно постелята и да почистват оборите. Същевременно осигурява редовното дезинфекциране на всички помещения.

Освен като бригадир, Тахир работи и като осеменител в овцефермата. По-предната година изкара курс в осеменителната станция — гр. Силистра. Като ръководител и същевременно като пряк изпълнител той положи големи грижи да проведе осеменителната кампания през миналото лято колкото може по-навреме. В резултат на това и агнето започна по-рано от други години. От това бригадата печели много. Най-напред по-голям ще бъде броят на агнетата, които ще се продадат на по-високи цени. Освен това лактационният период ще се удължи и ще се получи повече мляко. Това са условия за превръщането на овцефермата в рентабилна.

Борбата за повишаване рентабилността на животновъдството бригадирът води и по друга линия. Той знае, че най-големи са разходите за фураж. Затова, колкото по-добре и колкото по-пестеливо се изразходват фуражите, толкова по-големи ще бъдат чистата продукция и чистият доход на фермата. Тахир се стреми да се постигнат най-големи икономии в това отношение. Всичко се дава по мярка. На края на всеки месец бригадирът отчита направените разходи и взема съответни мерки.

Рентабилността на всички ферми сега е основна задача, която стои пред животновъдния бригадир на с. Босна Тахир Рюстемов.

Зия ИСМАИЛОВ

ОБИКНОВЕНА БИОГРАФИЯ

В „Камъшит" всички го познават. Един човек, от когото лъха една неотразима доброта, която се излъчва от мекия поглед на сиво-гълъбовите очи, от леко попригърбената фигура вследствие постоянното болестно състояние, от надвисналите вежди над смуглото и широко лице и от зрелостта на годините — превалили вече половината век.

Познават го всички и не само го познават, но го и обичат и уважават. А може ли да бъде другояче?

Как няма да го обичат и уважават работничките от куфаро-чантарския цех, от шапкарския цех и цех „Кукли", когато той при всяко повикване е готов да отстрани повредата, на която и да било от 50-те шевни и обущарски машини.

В „Камъшит" Иван Бонев постъпва през 1956 година. Постъпва като техник по поддържането на машините в цех „Камъшитови изделия".

Бай Иван е и рационализатор — автор на механичен уравнител на ракитово лико, за което е награден от ОНС и предприятието.

През всичкото това време, наред с производствената си дейност, бай Иван е и неуморен активист в обществената работа. Още като работник е избран за член на профкомитета, където е и сега. През 1958 година прави предложение в предприятието да се основе „взаимоспомагателна каса" и когато тя се учредява, избран е за неин председател. Такъв е той и сега. Член е на помирителната комисия, председател е на другарския съд. Работничките и работниците от „Камъшит" чувствуват и знаят, че бай Иван е справедлив, честен и... добър. Те му вярват и зачитат неговата дума. Хората му се доверяват по въпроси, свързани с производството, с личните и семейните им отношения. За тях неговите съвети са от особена стойност и с право и обич го наричат те — нашият бай Иван.

За непрестанната и съзнателна работа, като член на профкомитета той е награден с почетна значка за активна профсъюзна дейност от Централния съвет на професионалните съюзи. Това отличие бай Иван заслужено носи и отстоява, но най-голямата награда за него си остава онази невидима значка, с която работещите в „Камъшит" го награждават. Тази значка я носят в сърцата си тези, които му я отдават — тя е една чиста и голяма обич, изразяваща се в думите — Нашият бай Иван.

Минчо ДИМИТРОВ

НОВОСТИ ★ ТЕХНИКА ★ НОВОСТИ

АВТОМОБИЛ БЕЗ ВОДАЧ

На полигона на Автомобилно-пътния институт край Москва бе изпитан автомобил „Москвич", който се движи без шофьор. Автомобилът постига плавни движения във всички посоки. Създаден е от сътрудници и студенти при катедрата за промишлена електроника и автоматика на Московския автомобилно-пътен институт. Има електронна инсталация, заменяща най-квалифицирания шофьор.

Изпитанията му продължават всестранно.

СТРУГ ЗА ЧАСТИ НА ТЕЛЕСКОПИ

Неотдавна на изложбата за достиженията на народното стопанство на СССР в Москва бе показан зъбофрезов струг модел 543. Той е предназначен за окончателно обработване на червячни колела, необходими за най-точни механизми. Има специално устройство — коректор, който осигурява свръхвисока точност при обработването на частите. Този струг намира широко приложение и при производството на астрономически прибори. Специалистите са констатирали, че червячното колело на струга осигурява на телескопа, в който е монтирано, точност на насочване към повърхността на Луната плюс минус два километра.

ПРЕСА-ГИГАНТ

В Рязанския завод за тежки ковашко-пресови машини е произведена уникална хидравлична преса, предназначена за щамповане на котелни дъна с голям диаметър от дебел метален лист. Тя тежи 1 600 тона и е висока 16 метра. Има площ на работната маса 36 кв м и работи с усилие до 2 500 тона. Проектирана е от колектива на конструкторското бюро на завода с ръководител инж. А. Еселев.

ЗРЕЕНЕ НА СИРЕНЕ В ПЛАСТМАСОВА ОПАКОВКА

В последно време в Чехословашката социалистическа република се прилага в голям мащаб опаковане на зреещите сирена в пластмасова опаковка тип Криовак. Проверката върху прилагането на метода в условията на чехословашката сиренарска промишленост е установила, че новият метод на опаковане отговаря напълно на всички изисквания и се оказва твърде икономичен. Той осигурява високо качество на готовия продукт.

АВТОМАТИЧНИ СЛЪНЧЕВИ ОЧИЛА

Оптическата индустрия в ГДР е създала ново стъкло, наречено фототропично.

То пропуска и дозира светлината в зависимост от степента на съществуващото в дадена обстановка осветление. Например при насрещно силно осветление преградното стъкло на водача на даден автомобил се затъмнява. В случай на недостатъчна пропускливост на светлината стъклото автоматически увеличава степента на видимостта. Това откритие, разгледано на фона на стъклените фасади на модерни постройки, открива нови и големи възможности.

ТРАНЗИСТОРЕН АПАРАТ СЪС СЛЪНЧЕВА БАТЕРИЯ

Във Виена е произведен и демонстриран транзисторен апарат, който има за двигателна сила слънчеви батерии. Той разполага с 48 слънчеви клетки и работи на дълги, къси и ултракъси вълни. Слънчевите клетки произвеждат енергия от 0,5 волта — толкова, колкото би произвела една нормална 6-волтова батерия. Апаратът може да работи на дневна светлина, както и на нощно осветление.

ПЛАСТМАСА — ЕМАЙЛ

След продължителни опити фирмата „Байер" в Леверкузен — ГФР, е успяла да свърже емайлов пласт с пеннеста пластмаса. Емайлирани тенекиени плочки се снабдяват с пласт, който е в състояние по химически път да ги свърже с пластмасата. След това тези плочи се поставят в дървени форми на известно разстояние една от друга. Междинното пространство се изпълва с пластмаса. Получените изолиращи и устойчиви пластмаси са особено подходящи за приложение в хладилната промишленост.

БАГЕР-ГИГАНТ

В Украйна е конструиран нов багер с обем на загребващата лопата 100 кубически метра.

За една година този багер ще прехвърля до 30 милиона кубически метра земна маса.

Много добре се посрещат в ОАР универсалните български трактори „Болгар". На снимката: Трактори „Болгар" на работа в държавното стопанство „Ел Насър" край Александрия.

Повече творчески огън

Добри успехи постигнаха през последните години самодейците от Тутракан. На много прегледи достойно се представиха хоровият състав, театралната група, танцовият състав и естрадният турски състав. Но сегашното състояние на самодейността в града поражда известно неудовлетворение, като че ли са позамрели амбициите на ръководители и изпълнители. И напълно основателен е въпросът: „Къде е оня танцов състав, къде е турският естраден състав?

Разговаряхме с другаря Иван Йоргов, секретар на Градския комитет на Партията и председател на организационния комитет по подготовката на фестивала в града. Като председател на читалището в миналите години той добре познава онова горене, онова настроение на работа, което сега е напуснало самодейците. Особено повече сега се очаква от Комсомола — преди всичко в масовизиране на младежкия хор.

Всъщност каква е картината сега в Тутракан по подготовката за предстоящия фестивал?

Най-добре са театралните самодейни състави. Под ръководството на Тодор Драганов в читалището беше подготвена и представена пред зрителите с успех драмата на Климент Цачев „От много любов“, с която театралният състав евентуално ще участвува и на окръжните прегледи.

Под ръководството на Величко Ангелов в промкомбината също е изграден театрален състав. От дълго време той подготвя естраден спектакъл и съвсем скоро самодейците ще се представят пред гражданите.

В различна степен работата е похвална и в „Текстилни влакна“, болницата, ЗГУ „Терма“, ТПК „Съединение“. Съобразно възможностите тук са изградени самодейни състави, които от миналите години имат известни традиции. Необходимо е само работата да се ускори, по-скоро да бъдат организирани спектакли за публиката.

Проблем засега е хорът към читалището. На него се поставя ударението, той създава и тревогите, той е най-слабото звено в предфестивалната подготовка.

Преди десетина дни организационният комитет по подготовката на фестивала проведе свое заседание, на което бяха набелязани конкретни мерки за подобряване дейността на самодейците, за оживяване на колективите. Повече системност трябва да има особено в новоизградения младежки хор към читалището. Засега новите репетиции се провеждат при отсъствието на много комсомолци и резултатите им са незадоволителни. Време е след едно голямо закъснение да започне подготовка и танцовият читалищен състав.

Стихийността в самодейността поражда много затруднения и снижава нейните резултати. Именно нея трябва да преодолеят тутраканци сега, да я преодолеят с повече творческо горене, с повече желание за работа. Несъмнено сили има — необходима е една по-здрава организация, която ще породи и по-добри постижения.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

За по-висока естетическа култура

НА ПЪРВИ ФЕВРУАРИ т. г. се състоя разширен пленум на градския съвет за изкуство и култура в Силистра. Доклад за работата на съвета през осеммесечното му съществуване изнесе председателят му Анка Николова. Наред с многото успехи през този период бяха отчетени и редица слабости. Изтъкнато бе, че самодейните колективи към читалището и предприятията не правят всичко възможно за осигуряването на по-редовен и разнообразен културен живот в града. Трябва да се преустанови с кампанийността в тяхната подготовка, защото при такава кампанийна работа не се постигат сериозни художествени завоевания, трябва да зачестят самостоятелните им концерти пред силистренската публика.

В доклада бяха изтъкнати и редица успехи на нашите представителни колективи, като хор „Седянка“, който се представи добре в надпяванията във Варна и София, а хор „Дунав“ в Унгария, концерта на струнния оркестър към детската музикална школа, многото мероприятия от общоградски мащаб, проведени съвместно с предприятието „Културен отдих“. Но се изтъкна вината на градското физкултурно дружество „Доростол“, което не се отзова на някои общоградски празнични мероприятия и осуети тяхното сполучливо осъществяване. Бяха изказани интересни мнения за работата на детския куклен театър, който е крайно недостатъчен за многото деца в града, за оскъдната работа на естрадно-сатиричните състави — този толкова интересен и популярен жанр е почти изоставен.

Една от причините за все още незадоволителното състояние на културните мероприятия е и липсата на подходящи помещения за репетиции и подготовка на различните състави. Няколкото помещения на читалището са заети денонощно — в тях свири и духов оркестър, репетира представителният хор, подготвя се оперета, провеждат се събрания, репетират турски състави, куклен театър, правят се изложби и какво ли не още. Необходимо е ГНС — Силистра да обърне сериозно внимание и на първо време намери едно сполучливо разрешение на въпросите за помещения, салони, лятна естрада, за да може да се организира добре културният отдих на гражданите.

В нашия град стоят много задачи за разрешаване по отношение културните нужди на населението. По-широко трябва да разгърнат и активизират своята масова работа, особено сред младежта, кината и предприятието „Културен отдих“. Необходимо е съветът да заработи като един хомогенен колектив през тази година, за да успее да реши добре културните проблеми на града и осигури на гражданите разнообразен културен живот, повишаващ тяхната естетическа култура.

Николай ЗЛАТЕВ

ТАПА ШАМПАНСКА

Аз съм тапа. Но не каква да е тапа, а найлонова. И не съм тапа на какво да е шише. Аз съм Тапа Шампанска!

Щом съм найлонова, това от само себе си говори, че съм съвременна и модерна. Затова съм и ценена. За това съм поставена на толкова важна длъжност. И висока! На самия връх на бутилката съм. По-високо от мене е само таванът. Но какво е таванът? Кой говори за тавани, освен ако са повредени и пропускат дъждовна вода? Аз съм Тапа. Най-важната вещ на света! Ако не съм аз, този глупав въздух, който така нахално е изпълнил пространството, ще се намърда в бутилката и ще развали шампанското. Бих могла да ви обясня всичко съвсем научно, но няма да ме разберете. За това се иска известна подготовка.

Трябва да ви кажа, че самото шампанско не струва кой знае колко — три-четири лева. А аз, която съм над него, съм безценна. Към мен протягат ръце... Ах, умирам си от мъка, когато попадна в ръцете на някой келнер. Представете си, без всякакво чувство те пипа, когато ти развива телчиците, сякаш че на ден по сто-двеста такива като мене минават през ръцете му.

Не мога да понасям и селяните. Миришат на мляко и трева. Те са така непохватни и плахи — просто се страхуват от мене. Ръцете им са едни такива топли и златисти — сякаш цяло лято слънчевите лъчи са полепвали по тях.

При селяните е винаги шумно. Един духа в зашита обла кожа, друг — в едно дръвце с дупки, а останалите подскачат около тях — пейзанска работа, както казват някои клиенти в баровете.

По при селяните аз ходя рядко. Те сами си правели вино. Сигурно ще е пак нещо пейзанско.

Ресторантите и баровете — те са моята родина, ако ми позволите така да се изразя. Представяте ли си — културна, изискана компания. Поднасят ме на най-високия по чин и ранг да ми даде път в живота. Той докосва с тънките си и нежни пръсти моята гладка найлонова плът, развива телчиците бавно, със страст и аз излитам нагоре, нагоре...

ЗАБЕЛЕЖКА: Всичко това Тапа Шампанска беше разказала с горчива самоирония на огризаните кокали в една ресторантска кофа за смет.

Симеон МАНОЛОВ

Петър Алипиев

Поезия

Изчезват дни и времена.
Изчезва слава.
Епохи, царства, имена,
лежат в забрава.

В хилядолетния си път,
макар и вечни,
тъжовно в небесата мрат
звезди далечни.

Поетите покрива прах
и уморена
умираш заедно със тях,
от тях творена.

Не, ти никога не мреш,
ти съществуваш
в росата, в утринния скреж,
в душите плуваш.

Изпълваш с вкус и аромат
над нас небето
и влизаш като благодат
сама в сърцето.

Ако не лъха вятър, то
сняг весел пада.
Трептиш в самотното листо
и все си млада.

Все викаш нещо вътре в нас,
ведно с тревите
и ставаме и лъч и глас
и ний самите.

В мъзгата, въздуха, пръстта,
живееш, пееш —
душата светла на света
във скут люлееш...

Залез

На запад някъде, далеко,
пак виждам как потъва леко
пламтящото, червено колело,
как плавно времето отива
и днешното добро и зло
спокойно с нищото се слива...

КРЪСТОСЛОВИЦА

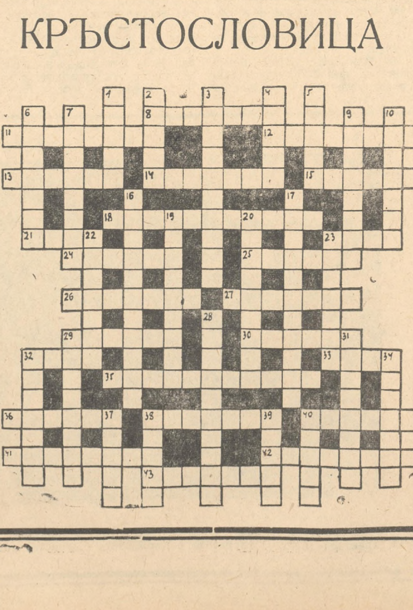

ВОДОРАВНО: 8. Вкаменена маса от вулканически скали 11. Старинна четиримачтова платноходка 12. Именит наш музикален деец и композитор (1882-1931) 13. Героиня от роман на Стендал 14. Древноримски народни игри — комедии 15. Известен съвременен френски математик 18. Наш режисьор, професор и изтъкнат актьор (1880-1961) 21. Строфа от девет стиха 23 Слабо алкохолно питие 24. Река в СССР 25. Известен съветски пианист и музикален педагог 26. Устойчива група атоми в химическо съединение. 27. В Съветския съюз до 1946 г. — министър 29. Състезание с лодки (мн. ч.) 30. Деец на революционното работническо движение в България, разстрелян през 1942 г. 32. Холандски физик, носител на Нобеловата награда за 1913 г. (1853-1926) 33. Марка френски автомобили 35. Игра на пари при спортни състезания. 36. Южноамериканско растение с вкусни плодове. 38. Виден чешки философ и социолог, неколкократен президент на Чехословашката република (1850-1937) 40. Планета от Слънчевата система 41. Алкалоид, получаван от лютиково растение 42. Типове от старинна комедия, които са имали и роля от шутове 43. Кисело и неузряло грозде.

ОТВЕСНО: 1. Град в България 2. Наша планина 3. Изобретателят на парашута 4. Град в Япония, о-в Хонсю 5. Известен хълм край Белград 6. Съветски скулптор и художник 7. Съветска гимнастичка, многократна участничка в отбора на СССР 9. Бозайник от рода на зъбоопасните китове. 10. Авторът на „Декамерон“ 16. Вещество, което забавя или ускорява химическа реакция 17. Империалист, заробващ трудещите се маси на колониите 19. Двете имена на популярна френска киноактриса 20. Науката, която се занимава със стопанския живот 22. Звезда от съзвездието „Скорпион“ 23. Древногръцки философ и математик 28. Член на екипажа на самолет или кораб (мн. ч.) 29. Отзвук, отглас 31. Прочут италиански художник (1528-1588) 32. Град на о-в Цейлон 34. Лека и весела опера 37. Горско полубожество в античната митология 38. Град в Куба 39. Вид твърда прозрачна смола с жълт или червен цвят. 40. Тънък метален лист.

Йордан ПЕТРОВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

От самотата към хората...

(95 години от рождението на М. Пришвин)

Когато се заговори за най-големите имена на съветската литература, обикновено Михаил Пришвин не се нарежда между тях. Наистина, като че ли е трудно и той да стои редом до такива титани на мисълта и словото като Горки, Маяковски, Шолохов.

Но в многообразната съветска литература творчеството на този по-приглушен писател си е извоювало достойно място, което с годините става все по-утвърдително и по-утвърдително. Защото хората, към които Пришвин прокарваше пътища през целия си живот, имат нужда да почувствуват топлотата и човеколюбието на този странен творец. Агроном по професия, той прекарва почти целия си живот сред природата, по-далече от шума и страстите на обществото. На хората той остави едно не малко творчество от повести, разкази и миниатюри, в които за гората, реките и тревичките разказа като за живи човешки същества, разказа с неподправен стил, тъй както може да пише един голям прозаик.

Човек трудно се откъсва от обаянието на Пришвин и изпитва нужда често да разгръща книгите му. През последните години интересът у нас към тях става все по-голям, в резултат на което бяха преведени „Дивата сова“ и „Очите на земята“ — един мъдър дневник на писателя, пропит само от обич към човека.

С. ХРИСТОВ

Конят се държи

Като млад се боях от годините си и ми се струваше, че годините си вървят, а аз нищо не съм постигнал. И така си остана до седемдесет години вечен упрек. Но след седемдесетте всички започнаха да ми казват: „Ах, какъв сте юнак!“ — аз, както ми се струваше, съвсем престанах да се боя от отлитащите години. Дори си мислех, че на колкото повече години ставам, толкова по-често ще ми казват: „Какъв сте юнак!“

Но ето, случи се така, че дойде да ми помага една възрастна жена — леля Феня — и ние с нея започнахме да мием колата: тя миеше, а пък аз просушавах измития метал с гюдерията и го лъсках.

Работих добре, но все пак на челото ми изби пот, бабичката навярно забеляза потта и ме попита:

— На колко сте години?

Погледнах я и изведнъж се изплаших: в очите на простия човек видях цялата безпощадност на природата: почувствувах, че тук вече не ще ме спаси музиката на душата ми, поезията, и ако съм стар гъсок и не мога да летя заедно с младите към топлите страни, те ще ме убият с клюновете си.

Погледнах бабичката в очите и объркано, смутено повторих след нея:

— Питате ме на колко съм години?

— Да — отговори тя, — на колко сте години?

За тази кратка минута обаче аз успях да потисна в себе си противния страх и казах:

— На колко съм години? Вие сами виждате: конят се държи!

— Виждам — отвърна тя, — конят се държи добре, но все пак на колко години е конят?

— Конят се държи — повторих аз, — а когато яздят кон, не му гледат зъбите.

— Вярно е! — съгласи се леля Феня и като се вгледа замислено в годините, изписани по моето лице, завърши нашия разговор:

— Колко все пак им се живее на хората!

Радостта на живота

Бронхитът продължава да свирепствува, нощите прекарвам седнал, от такава болест никога не съм боледувал. Но си мисля, че и завинаги да остане така, в минути на подобрение пак бих се радвал на живота и бих живял добре.

Радостта от живота ни се дава като откровение на вечността: винаги се случва така, че ако веднъж дойде, ще идва пак и макар че всички хора са смъртни, за себе си мислиш, че някак ще заобиколиш смъртта: теб тя няма да те засегне.

И в това живее цялата природа, на всичко живо е вродена идеята или чувството за вечността.

Моята вяра

Набелязаните достижения не ми се удадоха: нито съм написал романа, нито съм издал събрани съчинения. И дори любимото ми куче е болно и може би няма да остане живо.

Но затова пък аз съществувам, да, със словото си и според силите си променям живота, творя — значи, съществувам. И заедно с това все повече и повече ме завладява мисълта за някакво мое хубаво място в бъдещето съзнание на хората.

Кога ще бъде така и къде, и как — не мога да кажа, но съм уверен, че ще намеря мястото си, и тази моя вяра е продиктувана от моя човешки смисъл.

НОВИ ФИЛМИ

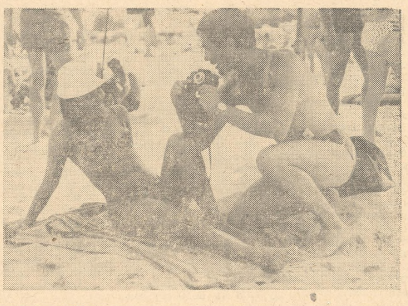

Кадри от новия български игрален филм „Шведските крале“.

ОБЯВА
ДАП — ПЪТНИЧЕСКИ ПРЕВОЗ — ВАРНА

ТЪРСИ

ШОФЬОРИ III КЛАС с трудов стаж по специалността 2 год., като ще бъдат изпратени за 1 МЕСЕЦ В ГР. РУСЕ за преквалификация във II клас за сметка на предприятието, след което се задължават да работят 2 години в предприятието.

Осигурява се временно жителство.

Приемат се на работа I и II клас шофьори.

Справка: Личен състав. Тел. 24-19.

ДСО — СТРОЙРАЙОН „ИНДУСТРИАЛНО СТРОИТЕЛСТВО“ — РУСЕ

ТЪРСИ

следните майстори:

мозайкаджии	V, VI и VII разряд
паркетчии	V и VI разряди
фаянсаджии	V и VI „
бояджии	V и VI „
мазачи	V и VI „

Бригадите са добре съоръжени с механизация. Обектите са добре зазимени и се работи целогодишно.

На тия, които работят продължително в района, ще им се съдейства за русенско жителство.

Осигурени безплатни квартири в общежития на бекярски начала.

ЗА СПРАВКИ: гр. Русе, кв. „Здравец“, зад блок „Юри Гагарин“, телефони №№ 50-41, 50-42 и 50-03.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 16 (1333) | Четвъртък, 8 февруари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЗА ПРЕДСРОЧНО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЕТГОДИШНИЯ ПЛАН

ОБЕЩАНИЕ — ОТГОВОР

НА КОЛЕКТИВА НА ДИП „ЛИПА“ гр. СИЛИСТРА ВЪВ ВРЪЗКА С ПРИЗИВА — ОБЕЩАНИЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ ПЛОВДИВСКИ ОКРЪГ

Призивът-обещание на трудещите се от Пловдивски окръг за предсрочно достигане равнището на петгодишния народостопански план по основните показатели намери широк отзвук в цялата страна. Колективът на ДИП „Липа“ първи в нашия окръг отговаря на този призив. В редиците на последователите на пловдивчани трябва да се включат и другите колективи от промишлеността и селското стопанство.

Под ръководството на Окръжния и Градския комитети на БКП работниците от ДИП „Липа“ постигнаха през първите две години от Петата петилетка високи трудови успехи в изпълнението на плана по всички показатели.

Общата промишлена продукция нарасна с 14 на сто, като само през 1967 година е произведена надпланова такава за 60 000 лева.

Производителността на труда се увеличи с 25 на сто, а рентабилността на производството с 11 пункта.

Тези забележителни успехи още веднаж потвърждават правилната политика на Партията, начертана от Априлския пленум и решенията на Деветия партиен конгрес за ефективно развитие на родната икономика.

Преценявайки най-задълбочено силите и възможностите си, работническият колектив на ДИП „Липа“ с ентусиазъм се отзова на призива-обещание на трудещите се от Пловдивски окръг за предсрочно изпълнение на показателите, предвидени в народостопанския план на Петата петилетка.

Ние, работниците, техниците и инженерите от предприятието, в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата резолюция в България обещаваме:

1. Ще изпълним плана по обема за 4 години и 5 месеца.
2. До края на 1968 година ще преизпълним плана за производителността на труда на едно лице от промишлено-производствения персонал спрямо петилетния план с 30 пункта.
3. Ще изпълним плана за печалбата, предвидена по петилетния план, в края на първото полугодие на 1969 година.
4. До края на 1968 година ще преизпълним плана за рентабилността общо за петилетката с 20.4 пункта.
5. Ще издигнем качеството на произвежданата продукция на световно ниво.

За осъществяване изпълнението на горните показатели ще проведем следните мероприятия:

— ще организираме социалистическо съревнование между участъци и бригади за преизпълнение на плана по обем, за икономии на суровини и материали, за ефективно използване на основните производствени фондове и за повишаване качеството на произвежданата продукция.

— ще извършим най-задълбочено комплексните изследвания и критичен анализ за подобряване състоянието на организацията на производството, труда и управлението, най-пълно ще използваме разкритите резерви.

— ще изработим две поточни линии в подготвителния и полировачния участъци за шлайфане на лакови покрития; ще внедрим в производството лакозаливна машина, тривалова шлайф машина, катен фреза, щтрайхмус, четиристранна рендосвачка, хидравличен циркуляр, кантослепваща машина и други, с които ще повишим производителността на труда.

Уверени сме, че с изпълнение на обещанието ще дадем своя принос за интензивното развитие на нашата икономика и по-нататъшното повишаване благосъстоянието на народа.

Директор: инж. Георги МАРИНОВ
Партиен секретар: Недко ХРИСТОВ
Председател на профкомитета: Петър ТРИФОНОВ
Секретар на ДКМС: Ехим ЯКОВ
Председател на производствения комитет: Петър НИКОЛОВ

Поклон пред вас, руски богатири!

Светлини! От пет лъча светлини се сбраха пред паметника на Георги Мамарчев в Силистра. В ранната вечер на 7 февруари хиляди комсомолци, пионери и граждани се стекоха в крайдунавската градина. На трибуната заеха места др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ — първи секретар на ОК на БКП, др. САВА ШИВАРОВ — председател на ОНС, секретарите на ОК на БКП и други общественици.

Тържественият митинг, посветен на деветдесетгодишнината от освобождението на гр. СИЛИСТРА от турско робство, е открит. Другарят СТАНЧО НИКОЛОВ — секретар на ГК на БКП, прочете вълнуващо слово за освобождението на града. Той говори за подвига на руските богатири-освободители, за саможертвата на Георги Мамарчев, за силистренци, взели участие в Освободителната война.

И пак те, руските братя, освободиха града и България от фашисткото робство. В годините на свободата ни нашият град подмладя. Силистренци строят светлото бъдеще.

Отново тържествен марш огласи простора. Партийните ръководители поднесоха венец пред паметника на Георги Мамарчев. Под звуците на „Вий жертва паднахте“ млади и стари се поклониха пред светлата памет на плеадата знайни и незнайни герои, пред подвига на руските богатири-освободители.

Светлите букети на ракетите се сляха със светлината на факлите. Светлини, ярки като мечтата на българите за свободен, за мирен живот.

М. ТРИФОНОВА

Положителното се утвърждава и разширява

Комплексната механизация бе започнала да навлиза в ТКЗС — Голеш още преди 4 години. Но тогава се правеха само частични опити, които макар и положителни, не можеха да дадат облика в дейността на кооперативното стопанство. Решителна крачка в тази насока бе направена през зимата на 1967 год., когато по решение на общинския партиен комитет и управителния съвет на стопанството се пристъпи към внедряване на комплексната механизация на големи площи. Създадените три бригади, които включваха 8 комплексни звена, поеха обработката на 37 500 дка площ от всичко 41 000 дка в землището на кооператива.

Разбира се, пътят на новото не е никога гладък. Наред с големите успехи се срещнаха и някои трудности, допуснаха се грешки. Независимо от тях бригадите за комплексна механизация успешно завършиха едногодишната си дейност и се утвърдиха като прогресивни производствени единици, доказаха, че на тях принадлежи бъдещето. Най-големи успехи постигна бригадата на с. Добруджанка с ръководител Харалампи Иванов, която получи предвидената продукция с най-малки разходи. Комплексното звено на Петър Желков от с. Краново преизпълни плана си за чистия доход 106 на сто.

Сега, когато времето на усилените полски работи наближава, кооперативното ръководство анализира работата на бригадите за комплексна механизация през изтеклата година и на базата на придобития опит набеляза мероприятия за отстраняване на допуснатите слабости. Целта е през тази година да се затвори цикълът на пълна механизация при житните култури, царевицата, слънчогледа и соргото и да се въведе частична механизация при фасула. Необходимата техника съществува. Нужно е само тя да се използува умело.

Кооперативното ръководство реши и през настоящата година да съществуват трите бригади за комплексна механизация. Само че броят на звената се намалява. В бригадите на Голеш и Краново остават по две звена, а в Добруджанка няма да има звена. По този начин наличната техника се концентрира в по-малко производствени единици, а това увеличава възможностите за нейното използуване.

Наскоро бяха приети мероприятия, които предвиждат да се механизират и последните немеханизирани производствени операции в отглеждането на житните култури — почистването на зърното и прибирането на сламата. Посредством нова техника ще се премахне ръчният труд на зърноплощадките. Осигурени са необходимите машини, с които ще се балира всичката слама.

Широка употреба ще придобият хербицидите. Над 30 000 дка, засети с различни култури, ще бъдат третирани с тези препарати. Това ще окаже решаваща роля за премахването на ръчния труд в обработката им и за повишаване на добивите от тях.

Ще се преодолеят и допуснатите слабости в използването на пневматичните сеялки. Механизаторите придобиха опит в тяхното обслужване и ще приложат пунктирана сеитба съобразно изискванията. Ще се внесат подобрения и в прибирането на реколтата, особено при царевицата и слънчогледа, което ще намали загубите до минимум.

През изтеклата година в бригадите за комплексна механизация бяха включени само механизатори. А за извършването на някои работи, като обеззаразяването на семената, подготовка на влачки, обслужване на сеялките, трябваше да се търси помощ от другите бригади. Създаваха се не много удобни взаимоотношения. За да се избегне това, през настоящата година към всяка бригада се включват и по 10-15 полевъди.

Площите на бригадите за комплексна механизация са определени. Културите, които ще се сеят върху тях, също. Механизаторите положиха доста усилия и вече привършват с подготовката на техниката за новия работен сезон. Сега те очакват с нетърпение пролетните дни, за да започнат работа с нови сили и стремежи.

Емил ПРАХОВ

Среща със съветски студенти

Дълго ще помнят тази среща учениците от училище „Христо Ботев“ в село Айдемир. Тя не беше включена в плановете на пионерската дружина, за нея никой не беше се готвил предварително. Въпреки това срещата може да се оцени като едно от най-полезните мероприятия през този месец.

Някои от учениците научили, че у Дочо Киров, студент в Ленинград, са дошли на гости състудентът му Александър Кастраминов и неговата другарка Галина Павловна, също студентка. Те веднага предложиха да се организира среща с гостите. В дружинния съвет всички бяха единодушни: „Ще поканим двамата съветски студенти да ни разкажат за Ленинград, за пионерите и комсомолците в Съветския съюз“. Решението бързо обходи класните стаи.

След часовете в набързо подготвения за срещата физкултурен салон пионерите с весели усмивки посрещнаха гостите. Първа говори Галина Павловна. Утрешната съветска учителка увлекателно разказа за историята и красотите на Ленинград, за труда и учението на съветските пионери. Отначало тя искаше да ѝ се превеждат думите. Но скоро се убеди, че учениците не се нуждаят от преводчик. С интерес слушаха всички, защото братската руска реч ни е така разбираема, както нашият роден език. Пионерите задаваха въпроси за пионерската униформа, за сборовете, за сценките и др. Едни задаваха въпросите на български, а по-смелите се обръщаха направо на руски.

За живота и всекидневието на учащата се съветска младеж говори Александър Кастраминов. Той разказа за всестранните интереси на съветските младежи, за клубовете и стадионите, с които разполагат, за желанието им да се учат, да спортуват и живеят в мир. Интерес предизвика съобщението, че световно известната шампионка по фигурно пързаляне Л. Белоусова се учи в тяхното учебно заведение.

Своята благодарност към гостите пионерите изразиха, като им поднесоха подаръци — пирографирани сувенири, изработени в Силистра. Съветските студенти подариха на някои пионери значки.

Георги СТАНЧЕВ

По-висока носливост през зимните месеци

През тази година стопанствата в окръга трябва да получат 30 480 000 яйца, или средно по 172 от птица.

Високата носливост през зимните месеци решава до голяма степен въпроса за изпълнение на годишния план. Затова и усилията на птицевъдите и специалистите трябва да бъдат насочени към създаване на добри условия във фермите през първите месеци на годината.

Необходимо е зоотехниците да изготвят най-подходящ дневен режим за птиците. В него трябва да бъде посочено времето за залагане на меката храна, смеските, зърнената смес, във вечерната дажба и пр. Посочените норми да се спазват най-точно, защото всяко нарушение на изградените рефлекси у птиците води до рязко намаляване на носливостта, която трудно се възстановява.

През зимния сезон на носачките би трябвало да се обезпечи следната ориентировачна дажба: 80 г фуражни смески, 30-40 г зърнена смес, дрождирана храна, покълнало зърно, сенно брашно, сочни фуражи, бито мляко, пясък за къпане и др.

Удължаването на светлинния ден е резултатно. Затова е задължително в електрифицираните помещения да се прилага този метод при отглеждането на птиците. Това мероприятие е ефективно, когато самохранилките са постоянно заредени със сухи комбинирани фуражни смески.

Изключително важно условие за поддържане на висока зимна носливост е наличността на оптимален микроклимат в помещенията. Температурата в тях не бива да спада под 9 градуса. Това се постига чрез добро уплътняване на вратите и прозорците, чрез винаги сухата постеля. Тъй като през студените зимни дни птиците не бива да излизат от сградите, в тях трябва да се осигури добра вентилация. Спазвайки посочените условия, в птицефермите неминуемо ще се постигне висока носливост през зимата.

С тревога трябва да отбележим обаче, че през м. януари в кооперативните стопанства на Силистренски окръг резултатите в това отношение са незадоволителни. Всеки ден се получават три-четири хиляди яйца по-малко, отколкото за същото време на миналата година. А с такъв темп планът за общата продукция, който е по-голям от миналогодишния, трудно ще се изпълни.

Лошото е това, че изостават такива кооперативи, които имат най-много птици. Така в ТКЗС — Смилец носливостта е достигнала едва 24 процента, в ТКЗС — Чернолик — 35 процента, в ТКЗС — Алфатар — 34 процента. А една пета от плана на окръга се пада именно на тези стопанства!

Тревожна е картината и в Алеково, Сребърна, Кайнарджа и най-вече в Паисиево, където носливостта достига едва 16 процента. По-малко яйца през януари на тази година са произвели и ТКЗС — Айдемир, Ст. Караджа, Добротица и Белица.

Основните причини за неуспехите се дължат на обстоятелството, че птицевъдите не спазват режима във фермите, допускат слабости при отглеждането и храненето на носачките. Проверката в ТКЗС — Смилец недвусмислено показва това. Птицевъдите тук отиват късно на работа. Допускат грешки при дрождирането и залагането на меката храна. Влагата в помещенията е много голяма.

Такива слабости съществуват и в други ферми с ниска носливост. Защото няма други обективни причини, които да оказват отрицателно влияние върху птиците. Още повече, че времето е благоприятно.

Задачата, поставена пред птицевъдите, е през м. февруари да се достигне средно за окръга 55 процента носливост, а през март — 60 процента. Това налага много по-големи усилия, за да се приложат в практиката всички изисквания, гарантиращи изпълнение на плана по месеци, а оттам и за годината. Ръководствата на кооперативите и специалистите трябва да вземат бързи мерки за преодоляване на допуснатото изоставане. Те трябва активно да подпомагат хората от птицефермите, за да се достигнат желаните резултати.

Георги КОТЕВ

ПЪРВИТЕ УСПЕХИ НА ПРОМКОМБИНАТ „ДРЪСТЪР“

Когато някъде стане дума за промкомбинат „Дръстър“, на малко силистренски граждани е известно, че той е предприятието, което от първи януари т. г. се отдели от бившия промкомбинат „Електрометал“, със задача да усъвършенствува и разшири промишлените услуги на населението. През настоящата година „Дръстър“ има да изпълнява производствена програма за 1 930 000 лева, в това число само за услуги — 318 000 лева.

Освен досегашните дейности, като поправки на електродомакински уреди, пишещи машини, часовници, бичене на трупи, направа на автокаросерии, тапицерии на превозните средства, водопроводни услуги и др., предприятието ще разкрие нови цехове. През годината ще започне да функционира цех за химическо чистене, обзаведен с модерна техника, доставена от ГДР. С него ще се разреши напълно въпросът по обслужване на населението с бързо и качествено почистване на всички видове облекла и домашни вещи.

Интерес ще представлява и новата работилница за всички видове дърводелски и тапицерски услуги. В нея ще се поправят матраци, ще се тапицират канапета, фотьойли и други мебели.

Към съществуващата печатница, за която се строи нова сграда, вече се откри отдел за подвързване на архивна и друга документация. От този отдел ще се ползуват най-много предприятията и организациите, за които е организирано извършването на работата в самите предприятия-клиенти.

Независимо от трудностите, които бяха неизбежни за колектива непосредствено след отделянето, като набиране на кадри, липса на някои материали, производствени помещения и други, той отбеляза добри успехи през месец януари. Месечният производствен план бе изпълнен в много цехове още на 25 януари. Като цяло, предприятието изпълни производствената си програма в срок и даде надпланова продукция за 14 000 лева. Голям дял за получаването на този резултат има широко проведената разяснителна работа. Партийното и административно ръководства организираха по цехове събрания за изясняване на плана за 1968 година и мероприятията за техническия прогрес и повишаване рентабилността.

Най-добри постижения имат мелниците в селата Нова Попина, Йорданово и Алфатар, бобинажният цех и цехът за автокаросерии.

Тази година колективът започна да работи по новата система на ръководство. Затова партийната, профсъюзната и комсомолската организация, а така също и администрацията на предприятието, са се заели да търсят нови форми на социалистическо съревнование, за да изпълнят с чест поставените задачи.

Димитър ИВАНОВ

Страни и събития

Войници от Освободителната армия на Патет Лао, Лаос, в действие

ЗА РЕНТАБИЛНО ЗЕЛЕНЧУКОПРОИЗВОДСТВО

Зеленчукопроизводството в кооперативното стопанство с. Айдемир през миналата година заемаше 3 на сто от обработваемата земя, но донесе 9 на сто от общата продукция. Планът бе преизпълнен с 28 000 лева, като добивите от доматите достигнаха 5 570 килограма, от пипера 1 720 килограма, от лука 1 550 килограма и от зеления боб 550 килограма на декар.

Докато тези показатели будят радостни чувства, то неизпълнението на плана за чистия доход с 11 000 лева огорчава всички. Защо се получи така? На първо място причината е в големите разходи на труд и на материални средства. Само трудовите разходи са с 24 000 лева над плануваните, а материалните със 7 000 лева! Главната вина за това безспорно носят бригадирът и отчетникът на зеленчуковата градина, които не са упражнили достатъчен контрол върху разхода на материалите и фонд работна заплата.

Както преди, така и сега кооперативното стопанство ще продължава да развива зеленчукопроизводството и осигурява значителни количества зеленчуци за нуждите на външната търговия, консервната промишленост и вътрешния пазар. Това показват и договорираните количества, които са значително по-големи от миналогодишните.

За да се изпълнят поетите задължения, още през есента на миналата година площите са изорани на 35 сантиметра дълбочина, като предвидените за засаждане с домати и пипер са наторени с по 50 килограма суперфосфат на декар. За останалите площи суперфосфатът е налице и ще се внесе с първата пролетна култивация по 40 килограма на декар. Готови са и всички парници, а стопанството разполага с 900 рамки. В момента са заложени 800 рамки пикирани салати, които към средата на м. март ще бъдат предложени на пазара. Готови ще бъдат и 500-те рамки с репички.

Усилено се подготвят и предвидените 540 рамки за разсад на ранни домати „10 х Бизон“, а към 10 февруари ще се заложат още 300 рамки втори етап.

В момента никнат 130 рамки чушки, заложени са също краставици, син патладжан и др.

С подготовката за тази година и с взетите мерки за строг контрол на всички разходи се откриват възможности в края на годината зеленчукопроизводителите да се поздравят с нова победа.

Никола ИВАНОВ

В навечерието на славната годишнина

Неотдавна киносалонът в село Брадвари беше препълнен. Кооператорите с интерес очакваха тържествената програма в чест на 90-годишнината от освобождението на България от османско робство. Тя беше подготвена от учениците от началния и средния курс.

Вечерта бе открита от училищния хор. След него група от началния курс под ръководството на учителката Стефка Кирякова изпълни народни песни. Весела сценка представиха няколко ученици. Група от средния курс, облечени в национални носии, изпълниха български революционни песни. Накрая под ръководството на учителя по физическо възпитание гимнастиците представиха интересни упражнения. Кооператорите си отидоха доволни от интересната и разнообразна програма.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

На високо научно ниво

Учителите от СПУ „Йордан Йовков" работят задълбочено и с ентусиазъм върху темата „Ролята на училището за формиране на патриотично чувство у учащите се".

Първите две занятия преминаха при голяма активност. За това е спомогнала предварителната подготовка, която се изразява в поставяне на темата, посочване на библиография, набавяне на литература по предстоящия за разглеждане въпрос.

Ръководител на семинарните занятия по патриотичното възпитание с учителите от гимназията е партийният секретар учителката Радка Монева.

Най-хубаво впечатление прави старателната подготовка на докладите.

Преподавателите по история Георги Цачев и Енчо Йорданов бяха докладчици на първите две сбирки. Цачев прочете доклад на тема: „Отечеството и патриотизмът като обществени явления", а Йорданов — „Патриотизмът като социално чувство".

И на двете занятия се поставиха много въпроси, направиха се задълбочени изказвания.

Другарите Цачев и Йорданов са поканени от учителските колективи в няколко училища в Тутракан да прочетат и пред тях докладите си.

Семинарните занятия от този характер, които ще се провеждат и в бъдеще, ще бъдат от голяма полза в пряката учебно-възпитателна работа на учителите за формиране на патриотични чувства у учащите се.

Викентий ДУКАНОВ

Червенокръстци отчитат своята дейност

Наскоро дружеството на БЧК при ДИП „Липа" проведе своето отчетно годишно събрание. Председателят му Димитър Хамутчиев прочете доклада за двегодишната дейност на дружеството.

Наред с основните си задължения дружеството е направило много за популяризиране на кръводарителското движение и трезвеността. Уредена бе витрина с агитационни табла, изнесени са беседи по радиоуредбата.

В изказванията бяха разкритикувани някои пропуски, бяха направени препоръки за бъдещата дейност на дружеството.

На отличилите се в своята работа червенокръстци бяха връчени награди.

Хр. ПЕТКОВ

ВЕРНИЯТ СИН НА НАРОДА ГРИГОР ПЪРЛИЧЕВ

(По случай 75 години от смъртта му)

Майката поискала да доведат сина й. И заптиетата го довели: окован, измъчен, станал на сянка. Тя го прегърнала, целунала го и тихо казала:

— Бъди ми юнак, синко. Ако ли не, ще умра от скръб.

Синът облизал попуканите си устни и отвърнал:

— Няма да те оскърбя, майко. Както до сега, така и от сега ке бъда достоен твой син.

Това било точно преди сто години — през паметната 1868 година, когато всичко българско надигнало глава и големият син на народа Григор Пърличев започвал своя тежък път по турските зандани.

Тежко било на младия момък. Макар и да бил израсъл в мизерия, да преглъщал със сирашките си сълзи коравия чужд хляб, да се стремял с нечовешки усилия към образование, като към слънцето, животът му предлагал като на никой друг широкия друм на големите успехи, слава преживе и спокоен живот. Само преди 8 години за него — бедствуващия студент-медик, бе заговорила цяла Атина. Той — чужденецът, бе дръзнал да протегне ръка към най-голямата литературна награда в Гърция — Лавровия венец.

Залата е препълнена. На първата редица са литературното светило Орфанидис и професорът по филология Вернардакис — и двамата са кандидати за наградата. Те са уверени в успеха си и снизходително се усмихват на всички. Председателят чете. И ето че се обявява. Наградата се дава на автора на поемата „Сердарят". Защото въпреки великолепния си гръцки език, тя е произведение за гордите, непокорни и непокорени никога в душата си българи. Та неин герой е народният закрилник войводата Кузман, а майката на Кузман — Неда, така прилича на собствената майка на Пърличев. Когато убийците-разбойници донасят трупа на сина й и съобщават, че заради геройството му са съгласни да прекратят нападенията си, докато бъде погребан, тя им хвърля в лицето:

„Нека още днес започне войната—не мога да бъда щастлива, ако родината ми бедствува!" Пък и земята в поемата му е същата тая родна земя на младия автор.

В Атина обаче не виждат всичко това или... предпочитат да не виждат. Предлагат му следване в прославения Оксфорд, в Берлин. По лично нареждане на краля на него — „новия Омир", му се отпусна държавна пенсия. Какво би могъл повече да иска? Какво би могло повече да се желае? Но той дълбоко се вълнува от „Дунавски лебед", в който Раковски с гневен, пресекващ глас известява на света за трагичната гибел на братя Миладинови. А Димитър Миладинов е неговият учител — единственият му голям, истински учител. И младежът захвърля всичко. Не се прощава с никого, не взема нито лепта от пенсията. „Аз оставих там всички украшения на живота си — пише след това той — и тръгнах за Отечеството си, за да му служа даром, да умирам заедно с умиращите си съграждани, да им покажа правилния път към напредъка, да изкореня елинския език от църкви и училища, след четири века на варваризъм да въдворя изново звучния славянизъм и за народния напредък и за смъртта на учителите си да претърпя неизказани мъки."

Започва упорита, трескава работа сред народа — учителствуване, читалищна дейност, беседи, много срещи с приятели и много сблъсквания с противници. И не след много младият човек може да заяви: „Извъргнахме елинския език и въведохме български. Се появи ново мнение, ново стремление, нов живот!" Но за всичко това трябва да се плаща — с тежки вериги и тъмни зандани. Той обаче няма края на братя Миладинови. Съдбата ще го пощади, за да му поднесе нови, други изпитания.

Наистина. Животът на Пърличев е един от най-сложните и най-поучителните. Той се бори против гръко-фанариотските попълзновения в нашата страна и същевременно прави всичко, което е по силите му, за да запознае народа ни с великата култура на древна Елада. Той целият е жива практическа дейност, а трябва да предава на също такива жадни за непосредствена практическа работа ученици мъртвите класически езици. Той носи сърце на голям, вдъхновен поет, но не владее родния си език дотолкова, че да може да създаде на него големи стихове. Пърличев обаче е твърде голям мъдрец и твърде голям родолюбец, за да може да бъде смутен от всичко това. Той продължава да върши тихо своето дело — не изменил нито за миг на нравствените си, национални и социални задължения, не дезертирал нито за момент от поста си страж и борец. И така до самия край на живота си през 1893 г.—преди 75 години.

Б. ЯНОВСКИ

По инициатива на ученическия комитет на Комсомола при Професионално-техническото училище по машиностроене в Силистра бе създаден клуб на младите родолюбци. Тридесет млади патриоти, разделени в три секции, изучават славното историческо минало на нашата Родина. Запознават се с живота и дейността на смелите добруджански революционери. Подготвят се да участвуват в националното средношколско състезание „Син съм на малък но героичен народ".

Днес е поредната сбирка на клуба. Освен неговите членове, тук са дошли и няколко любознателни комсомолци. Желанието им е да научат повече неща за добруджанското революционно движение, за живота на онези бележити личности, които са оставили следа в историята...

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Вълнуващ разказ

Наскоро дружеството на Комсомола при осми „б" клас при народното основно училище в село Нова Черна организира интересна среща. Пред комсомолците за работата и решенията на Единадесетия конгрес на Димитровския комунистически младежки съюз говори делегатката на конгреса Стоянка Желева, отчетничка на зеленчуковата бригада на кооперативното стопанство в селото.

С голямо вълнение делегатката на конгреса разказа за високия дух, който цареше в зала „Универсиада", за голямата обич и подкрепа на справедливата борба на героичния виетнамски народ. Сподели и мислите, изказани от чуждестранните делегати за нашия любим Съюз.

Тя се спря и на големите задачи, които стоят пред младото поколение в нашата страна след решенията на Декемврийския пленум на ЦК на Партията за подобряване на работата в Комсомола. Пожела на учениците да водят непрестанна борба за овладяване на повече знания, за да се подготвят като достойни строители на новото общество.

Н. БОРИСОВ

Да поговорим за новите граждански ритуали

ЖИВОТЪТ ГИ НАЛАГА

Новият живот в социалистическото село изисква и редица промени в народните обичаи и гражданските ритуали. И това е напълно оправдано.

Често пъти от сградата на общинския народен съвет в Старо село се разнася приятна мелодия. Тук е мястото, където двамата млади съпрузи събират мисли и чувства, сливат своите два пътя в един.

Младоженците при тържествена обстановка се подписват и създават вече новото семейство — основна ядка в социалистическото общество. Придружени от своите близки и кръстниците, те влизат в стаята на председателя на общинския народен съвет, където се извършват церемониите. Гостите биват посрещани най-учтиво от служителите на съвета. Председателят на изпълнителния комитет пръв се ръкува с младоженците и ги поканва да седнат около голямата маса.

След като се увери в решимостта на двамата млади за сключване на брака, председателят на съвета им пожелава дълъг и щастлив живот, да се обичат и уважават винаги и да отгледат повече деца.

— Създайте поколение, което да е достойно да обича нашата прекрасна Родина, да работи за нейното процъфтяване — казва председателят на съвета накрая.

После взема чашите, пълни догоре с ликьор, и им отправя още веднъж топли, сърдечни пожелания за дълголетие, радост и щастие. Настава радостна и приятна обстановка.

Няколко пъти отеква думата „честито". Радиограмофонът разлива тържествена музика, под звуците на която младоженците се подписват в книгата.

Идва ред и на младото семейство да почерпи. То поднася пък ракия. Звънват позлатените чаши, ликуват всички присъствуващи. Ала най-радостни и честити са двамата нови члена на едно младо семейство. Тържеството продължава с все общо веселие и народни хора.

Това е хубаво. Но при даване на име на новороденото и при погребение промените не се чувствуват така ярко. Може би общинският народен съвет и ръководствата на Отечествения фронт и Комсомола ще направят необходимото?...

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

ИЗ ЗАЛИТЕ НА СЪДА

Наказан присвоител на народно имущество

Преди няколко дни на подсъдимата скамейка в Окръжния народен съд беше изправен да отговаря за престъпленията си подсъдимият Ахмед Мустафов Ахмедов (Варналията) от град Силистра, който е присвоил сам и в съучастие с други лица обществено имущество и обществени пари в размер на 5 042 лева. Тази история не е нова. Много са били случаите като тоя.

Подсъдимият Ахмед Ахмедов е бил осъждан преди няколко години за разхищения на обществено имущество. Въпреки това обаче ръководството на ОКС — Силистра го е назначило като закупчик на селскостопански произведения на комисионни начала и му е дало достъп до склада на народното имущество. По този начин законът е нарушен. Но след едното нарушение следва друго. Спотайвайки се, и за да спечели доверие, отначало Ахмедов е работил добре, съвестно е изпълнявал задълженията си. Но щом усетил, че в складовете на ОКС — Силистра има назначени също такива лица като него, влязъл във връзка с тях и се уговорили да присвояват. Машинациите, с които си е служил подсъдимият, са много. Изкупувал е от населението най-различни селскостопански произведения. Заедно с това е раздавал торове, смески, захар и други.

При извършената през 1964 година ревизия той е бил начетен с 2 400 лева. За да издължи начета си, взел е пари назаем от частни лица, а получените пари от продажба на захар не е внасял в касата на предприятието, а е връщал на частни лица, от които е взел заемите. Сам признава, че по този начин е отклонил от държавата 2 317 лева. В процеса на работата е влязъл във връзка с началника на склада за кожи при ОКС — Силистра Февзи Ешрефов и са се уговорили да присвояват излишъка от кожи, който е имал Ешрефов в склада си. Когато обвиняемият е предавал на Ешрефов закупени кожи от населението, последният му е надписвал в повече и е съставял фиктивни покупко-изплащателни сметки за надписаното количество кожи, а парите получавал от касата на предприятието и си ги поделяли. Така подсъдимият е издал 29 фиктивни покупко-изплащателни сметки на стойност за 1 411 лева.

Обвиняемият е установил престъпни връзки и с началника на склада за вълна при ОКС — Силистра Иван Кръстев. И с него е съставял фиктивни покупко-изплащателни документи и са присвоили сумата от 1 204 лева.

Ето как „добрият и трудолюбив, честен и със заслуги" работник е откраднал и е дал възможност да се откраднат от държавата „излишъци" от кожи, вълна и други селскостопански произведения. В този опасен водовъртеж са били въвлечени и други лица.

Подсъдимият и другите са използували слабата отчетност и контрол от страна на ОКС. Грубо е бил нарушаван редът за първичната отчетност. Използувани са били от ловките престъпници и всички останали затруднения и липса на подходящи помещения за складова база. Създавали са изкуствени фири и излишъци, които са присвоявали, а парите употребявали за лични удоволствия и сметки.

Престъпната дейност на подсъдимия датира от три-четири години. Но къде са били тогава контролните и ръководните органи на това предприятие, които не са видели в продължение на толкова години престъпниците сред своите среди? И защо не са отрязали своевременно ръцете, които посягат на народното имущество, а са ги оставяли да пилеят общонародното имущество?

За своите деяния подсъдимият Ахмедов е осъден от Окръжния съд на три години и шест месеца лишаване от свобода. Присъдата е потвърдена от Върховния съд на Народна република България и ще бъде скоро изпълнена.

Людмил НЕВСКИ,
окръжен съдия

Писма на читателите

ЗАЩО НЯМА ЗАКУСКИ?

Новата година настъпи с нови задачи. Трудовите колективи набелязаха и осъществяват различни мероприятия за изпълнение на производствените си програми. Това не може да се каже обаче за селкоопа в с. Ситово. Ето един от фактите, които потвърждават това.

От началото на годината досега сладкарниците в Ситово и Искра и пивниците в Слатина, Поляна и Нова Попина са заредени със закуски само три пъти. Този артикул осигурява не по-малко от 50 процента изпълнение на плана на сладкарниците. Стоката е една от най-търсените. Само учениците от района на общината във вид на безплатна закуска, която получават за сметка на ТКЗС, ежедневно консумират около 900 закуски.

Нужда от закуски обаче имат и възрастните. И те ще консумират дневно по три-четиристотин закуски. Ръководството на кооперацията не използува тази възможност и по този начин планът за общественото хранене още в първия месец на годината се провали. Причината е чисто организационна, тъй като закуските не са дефицитна стока.

Не можаха да достигнат до никакво споразумение производителят на закуските — кооперация „Дунав", и ръководството на селкоопа по въпроса кой да зарежда заведенията. Само преди един месец тази работа се извършваше от производителя. Този спор не може да продължи цяла година и трябва да бъде разрешен, защото така губят и производителите, които работят по новата система, и консуматорите.

Тахир МЕМИШЕВ

„ЕЛА И ТИ..."

— Добър вечер!... Къде отиваш?..

— Посещавам кръжока по руски език. Тази вечер имаме занятие.

— А кои участвуват в този кръжок?

— Всеки, който иска. Досега сме двадесет и пет човека. Ела, ако желаеш и ти.

Не се поколебах нито за минута. Тръгнахме заедно към залата, където се провеждат занятията на кръжока. Още в коридора чухме как българската реч на места се изпъстря с руски думи.

Влизаме в залата. На поздрава ни всички отговарят на руски. Един от кръжочниците се стреми да ни заговори на руски. Но тъй като не знае превода на една от думите, изговаря я на български. Нарочно й прибавя руско окончание. Всички заливат залата с веселия си смях. Научаваме, че тази случка се повтаря често. Защото всички желаят да се научат да говорят по-бързо на руски език.

Пред всички е разтворен учебник. Едни четат урока, който миналия път са взели, други взаимно се изпитват за превода на непознатите думи. Трети просто весело разговарят. В единия ъгъл е поставена черна дъска. Дежурен „ученик" няма. Но тя е почистена грижливо.

Всички членове на кръжока вече са дошли.

Занятието започва. Въпросите се задават само на руски език. Пък и отговорите трябва да бъдат на руски език.

...Новият урок започва. Четене и превеждане на части от отделни кръжочници. Прави се проверка доколко са запаметени непознатите думи. С тях се съставят изречения. После идва ред на граматиката.

Днес кръжочниците ще се запознаят с наименованията на дните на седмицата, месеците и годишните времена. Темата на новия урок е съобщена. На черната дъска една след друга се редят непознатите думи. Техният брой не е голям. Та нали и по-рано слушателите в кръжока като ученици са изучавали богатия и звучен руски език!

Отново кръжочниците съставят изречения с новонаучените думи. Някак си е трудничко. Но всеки се опитва. Всеки има желание да усвои повече руски думи.

Наближава краят на занимането. Поставя се и „домашно" — всеки кръжочник да преведе сам кратките приказки, басните и другите хумористични материали, които са поместени след всеки урок в учебника.

И днес учебният час прехвърли рамките на един истински учебен час. Но никой не забеля за това. Всеки напуска залата, обогатил своите познания по овладяването на руския език с още няколко думи и изрази.

— Отначало някак боязливо, нерешително пристъпвах прага на залата, където „възрастните" ученици изучават руски. Мислех си, че отдавна ми е минало времето да уча чужд език. Срам ме беше, когато допусках много грешки при четенето и разговорните упражнения. Но впоследствие свикнах — споделя най-възрастният от участниците в кръжока. — Тръгнах заедно с една от групичките кръжочници. В ръката си носех учебник по руски език. До другия вторник трябва да науча новия урок.

— Ела и ти...

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Един полезен курс

И тази година женкомисията в гр. Тутракан организира курс по шев и кройка. Той започна занятия на 29 януари — преминати са вече три урока по кройка. Участвуват около 60 жени. Под ръководството на Стоянка Лукапова, учителка по трудово обучение, те се учат сами да кроят и шият в къщи. Включени са занятия и по готварство, подреждане на дома, сервиране и др. Членки на женкомисията ще изнесат също така три лекции по политическа просвета.

Женкомисията следи отблизо работата на курса и оказва съдействие при затруднение.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Вечер на качественика

Незабравима ще остане за комсомолците от кооперация „9 септември" в Силистра вечерта на качественика, която се състоя неотдавна. Тя започна с приветствие на секретаря на заводския комитет на ДКМС, в което бяха отразени производствените успехи на комсомолците и изработената от тях висококачествена продукция. Най-големи успехи са постигнали Йордан Хараламбиев, Райчо Тотев, Никола Стефанов, Йордан Георгиев и други. Те бяха наградени от комсомолския комитет.

На вечерта, уредена в чест на младите първенци-качественици, присъствуваха и комсомолци от промкомбинат „Текстил". Разнообразната програма бе приятна изненада за всички. Тази съботна вечер завърши с песни и игри.

Лефтер ДОЙЧЕВ

БАЩИТЕ ОТСТЪПВАТ

Този път на окръжното съвещание на първенците-механизатори дойде синът на Лефтер Киров. Отстъпи бащата мястото си. Нали вече 4 години работят заедно с дизела? Нека сега младежът се порадва...

...Така се помни Стефан Лефтеров — все подир татко си, все сред блоковете на с. Грънчарово. И с какво вълнение, с каква гордост посрещна първото си назначение! Беше още в VII клас. През лятната ваканция стана прикачник при баща си. Мирисът на нафта и необятното злато на стърнята изпълни малкото му сърце с неповторима радост.

Все същата обич към машините, към земята заведе момчето в земеделско практическо училище. След две години юношата поработи отново на село. А после? После край граничната застава често, много често му се струваше, че дочува далечната песен на дизела. Струваше му се, че светлината на фаровете му разсейва тъмнината на топлата, южна нощ. В такива нощи момъкът отново и отново разбираше, че съдбата му е определена. Завинаги.

Вече четири лета изпраща Стефан в грънчаровското поле. Четири години споделя мъките и радостите на своя баща — добър, опитен механизатор. И все същият дизел изпълва ежедневието им. Разговорите им. Ту липсва необходимата резервна част. Ту сметка на извършената работа ще правят или ще умуват как да спестят повече гориво.

Вторият сменен на Лефтер е Вълчо Василев. Тримата извършиха през изминалата година толкова много! И нищо, че Вълчо беше комбайнер през лятото. Стефан му е признателен за труда, за упоритостта. А то как бяха могли да свършат работа, която се равнява на 40 453 дка мека оран? Успяха да постигнат и значителни икономии. И в какви ли не задачи се включиха тримата механизатори! И земята за пролетна сеитба подготвиха. И в окопаването на пролетниците участвуваха. Но най-важното — заедно с другите два тежки трактора на бригадата, извършиха дълбока оран на земята, освободена от пшеницата и ечемика. А после обработиха отново онези блокове, в които бяха избуяли плевели, които не биваше да остават задълго тук. Да смучат соковете от почвата. Да намаляват плодородието ѝ.

Сега черноземът събира сили. Наскоро той отново ще задиша спокойно, освободен от ледената прегръдка на зимата. Измине ли февруари, току виж дошло време за брануване. Лефтер и неговите млади помощници очакват спокойно пролетта. Защото и Стефан и Вълчо добре се потрудиха, за да извършат среден ремонт на трактора. Да го почистят и сменят всяка похабена част с нова. Да го стегнат за цяла една година, която като всички други ще бъде изпълнена с много задачи, с голямо напрежение.

Впрочем преди да дойде пролетта, тримата механизатори ще починат. Стефан и баща му ще отидат в Румъния — да погостуват на близките си. И кой знае дали в тези дни на отдиха те няма пак да се връщат в разговорите си, в мислите си в село, където ги очаква машината и земята, затъжила за неравната ѝ песен.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Стефан Лефтеров (вдясно) и Вълчо Василев подготвят трактора за новата пролет.

ДА НЕ ЗАТИХВА...

- **РАЗМИШЛЕНИЯ НАД ПРОФСЪЮЗНИТЕ ОТЧЕТИ НА ЕДИН ЗАВОД**
- **ОТЧЕТИ И ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ**
- **ПО-ПЪЛНО СЪДЪРЖАНИЕ НА БРИГАДИТЕ ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД**

В ДМЗ „Стомана“ на 17 януари бе проведена отчетно-изборната заводска конференция на профсъюзната организация. С това се отчете двегодишната дейност на заводския профкомитет и бе избран нов. И едновременно се завърши една отчетно-изборна кампания в профсъюзната организация на завода, кампания, чиято подготовка се извършваше около три месеца. Имаме предвид, че отчетно-изборните събрания по профгрупи в бригади и цехове започнаха още от първата половина на месец октомври м. г. За около три месеца бяха изписани няколко топа хартия за съставяне на чернови и белови на отчети и доклади, на протоколи и решения. В тези отчети между другото бе зафиксирана и работата на профкомитетите и профгрупорзите относно движението за комунистически труд, на която дейност и ще обърнем вниманието на читателите.

Отчетно-изборната конференция избра много нови другари в състава на заводския профкомитет, бяха заменени предишният председател и секретарят на комитета. И това е напълно естествено — изборните длъжности не са вечни. Макар честата замяна на отговорни лица да не е за препоръчване от такава гледна точка, че за всяка нова работа е необходимо много време за привикване. Така например в бригадата за поддръжка на машините, с отговорник Борис Николов, за по-малко от две години бяха сменени три профгрупорзи и нито един не поведе работата както следва. На незавидна висота протичала профсъюзната работа и в целия отдел на главния механик. Не се водила работата на необходимата висота и в цеховия комитет в леярния цех с председател Бобчо Тодоров. Там бракът на продукцията е все още значителен — 7,4 на сто, допускат се и най-много трудови злополуки. Трудовите злополуки общо за завода през 1966 година са 45 със 728 човекодни, а през миналата година 53 с 537 загубени човекодни.

Наред с някои недостатъци в леярния цех — най-многолюдния в предприятието, се отбелязват и успехи. От 425 членове на профсъюза 255 са участници в движението за комунистически труд. От всичко 7 бригади — 4 са вече удостоени със званието „Бригада за комунистически труд“. През миналата година 70 души бяха удостоени със званието „Ударник на комунистическия труд“, 8 с „Паспорта на трудовата слава“, 6 с „Паспорта на дружбата“ и т. н. Висока оценка за своята работа получават профгрупорзите Стефан Колев, Тома Михайлов и др. Правилно е поставена работата на бригадата за комунистически труд в моделното отделение с бригадир Петър Борисов и профгрупорг Ради Тодоров.

Наред с примерните бригади от леярския цех се изтъкват и бригада от цех № 1 за металорежещи машини, където поради усвояване на нови производи и реорганизация на механичните цехове планът е бил неизпълнен. Само за деветмесечието на миналата година от цех № 1 са удостоени 32 ударника, 4 най-добри в професията, 16 ударници на комунистическия труд и т. н. В цеха се издавали мълнии, диаграми, „стършел“ и др

Но в отчетите и в разговор с новия секретар на заводския профкомитет др. Бовчес изясняваме, че мероприятията, свързани с движението за комунистически труд, се водят повече стихийно, в чест на по-големите празници и забележителни юбилеи. Това се чете и помежду редовете на доста обширните доклади на цеховите профкомитети, както и на заводския, в които повече се пише и разказва за международното положение отколкото за заводските или цехови въпроси.

Долавяме отделни пасажи за движението на комунистическия труд, за отчитане на съревнованието, за отделни начинки, на работата по научната организация на труда, за промишлената естетика, за повишение квалификацията на работниците и за мероприятията по намаляване на брака.

А сили в завода има, с които може да се пристъпи с по-голям размах за решаване на тези въпроси. В завода 18 бригади са поели борба за комунистически труд. Седем от тях са вече удостоени с високото звание „Бригада за комунистически труд“. Съставът им е 522 работника или повече от половината. 340 души са поели лични обещания, 176 са удостоени със званието „Ударник на комунистическия труд“, 20 работника завоюваха „Паспорта на дружбата“ в съревнованието за достойно посрещане юбилея на съветската власт.

Разгърнатото движение за комунистически труд се нуждае от качествено укрепване. Или достигнат е такъв етап, когато постигнатото трябва да се укрепи и затвърди и сетне да се пристъпи към постигане на нови цели. Ако всичко измервахме само с количество, можехме да заключим, че движението за комунистически труд в ДМЗ „Стомана“ е на добра висота, което би ни довело до самоуспокоение. Обаче малко са тук бригадите, като тази с патрон „Тодор Бонев“, в която все почесто се води разговор за моралния кодекс на строителите на комунизма и ежедневна борба за повишаване качеството на своята продукция.

Прави впечатление, че където се води активна борба за комунистически труд, там и отчитането на съревнованието е по-често — в бригадите ежемесечно, а в цеховете на всяко тримесечие.

Не бива да премълчим, че на много места и тук, както и в някои други предприятия, борбата за комунистически труд се свежда до сключване на договори за дружба или шефство над школници, колективни празнувания на рождени дни, излети, посещения на кино и театър и др. Разбира се, тези мероприятия са част от комунистическите принципи: да работим и живеем по комунистически; един за всички и всички за един, но за осъществяване на първия принцип е необходимо да се изпълнява преди всичко първата му част — „Да се трудим по комунистически...“

Ето защо наш дълг е да държим високо знамето на борбата за комунистически труд. И тази борба да водим ежедневно, постоянно и системно и не само с ентусиазъм, а използвайки всички достижения на техниката, най-съвършените методи на организация и рационалната технология. И за да не утихва пламъкът на борбата за комунистически труд сред колективите на цеховете от ДМЗ „Стомана“, разгоряла се от преди 6-7 години, партийното, профсъюзното и комсомолско ръководства на завода трябва все по-често да поставят с по-голяма сериозност нови задачи на бригадите. Една такава неотложна задача на колектива от завода е да напрегне всички усилия да внедри колкото е възможно повече елементи от научната организация на труда и да продължи да работи с ентусиазма, проявен в съревнованието пред 50-годишнината на съветската власт.

Михаил ТОМОВ

Какви са задачите ни по плана за промишлеността през 1968 година

Изтеклата 1967 година приключи със значително преизпълнение на плана в промишлеността, като обемът на продукцията достигна 79 712 000 лева и в сравнение с предходната година бе постигнат ръст от 16,1 на сто. В тези успехи е въплътен трудът и творческата мисъл на многобройните производствени колективи, на партийните и масовите организации, които с чест претворяват в дело решенията на Деветия конгрес на БКП.

С плана за новата 1968 година се определя значително увеличение на производствената програма, която възлиза на 102 300 000 лева. Прирастът на обема на продукцията в сравнение с отчетеното през миналата година е 28,3 на сто. Показателите на плана за промишлеността са значително по-напрегнати в сравнение с всички планове, утвърждавани през предходните години. Съотношението между промишлената и селскостопанската продукция от ТКЗС се изравнява и в следващите години можем да кажем, че ведуща роля ще играе промишлеността и окръгът ни от аграрно-промишлен ще се превърне в промишлено-аграрен.

Най-голямо е напрежението във ведущия отрасъл — „Машиностроене и металообработване“, който от 15 000 000 увеличава обема на 32 500 000 лева, а това представлява нарастване повече от два пъти. От отделните предприятия най-голям ръст се планира на Завода за организационна техника, чийто обем на продукцията от 2 700 000 лева, колкото е реализиран през миналата година, трябва да достигне 18 160 000 лева. Това е голяма задача, която в процент е 672 на сто по-голяма от миналогодишната, а в натурално изражение представлява 8 000 електронни калкулатора, 1 500 броя спиртокопировални апарата, 500 броя електрически циклостили, 600 броя термограф „Инфра“, 500 броя диктографи и други. От изпълнението на плана на Завода за организационна техника ще зависи изпълнението на плана в окръга, защото той играе определена ведуща роля и е най-голямото предприятие по обем на продукцията. В него ще работят повече от 1 500 работника и само за една година работническият състав ще се увеличи с 1 000 човека.

На второ място по напрежение в плана е ЗГУ „Терма“ — Тутракан, който трябва да удвои производствената си програма, като произведе 41 500 печки, от които 4 500 газови — готварски и 2 000 газови — отоплителни. Освен тях ще бъдат произведени и 2 000 газови котлона.

В плана се предвижда 1 000 000 лева прираст на общата продукция в ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан. Продукцията на новия цех за плоскости заедно с продукцията на стария цех ще бъде 17 000 кубически метра.

Значителен план има да изпълнява и ДИП „Липа“. За една година това предприятие трябва да даде прираст 18 на сто и да произведе 2 260 спални комплект „Роза“ и 5 500 броя от комплект „Юност“. Те са предназначени за износ в социалистическия пазар. Предвижда се за нуждите на вътрешния пазар и за износ в капиталистическите страни да бъдат произведени 1 470 шкафчета „Рила“.

Заводът за металорежещи машини има увеличение на обема 14 на сто и ще произведе 1 100 хидравлични ножовки. Завод „Стомана“ трябва да изработи 360 струга СД—001, 10 вагрянки, формовачни преси и други леярски машини. В същото време колективът ще даде 10 000 тона чугунени отливки, 59 тона бронзови и 10 тона алуминиеви.

През 1968 година ДМЗ за селскостопанско машиностроене в гр. Дулово ще произведе първите реколтоприбиращи машини. Ще направят първите си крачки като промишлени предприятия новите промкомбинати в Алфатар и Главиница и новообразуваната трудово-производителна кооперация в с. Ситово.

Предприятията от местната и кооперативната промишленост ще извършат промишлени услуги със собствени материали и на ишлеме за 6 878 000 лева, което е в повече от миналата година с 434 000 лева. Със задоволяване на селското население с промишлено-комунални и битови услуги ще се заангажират трудово-кооперативните земеделски стопанства.

С плана по промишлеността се предвижда значително напрежение на производителността на труда, която в сравнение с отчетеното през миналата година трябва да достигне прираст 15 на сто. Прирастът на обема ще се осъществи преди всичко чрез повишаване производителността на труда, а не за сметка на по-голям брой работници.

Планът за 1968 година е напрегнат. Изпълнението му изисква ръководствата на предприятията да водят упорита борба за навременно пускане в експлоатация новите производствени мощности, да организират бързо усвояване на новите производства, да подобряват качеството на продукцията, организацията на труда, производството и управлението. Борбата за висока производителност на труда, която сега е свързана преди всичко с икономичното използуване на нормативния фонд на работната заплата и получаване на по-голям общ доход, трябва да бъде в центъра на работата на всички стопански и партийни органи. Да се води борба за строг режим на икономии и повишаване рентабилността в съответствие с изискванията на 44 постановление на ЦК на БКП и МС.

Стефан Йорданов

Лед за през лятото

През горещите летни дни в селата рядко се предлагат изстудени напитки поради простата причина, че рядко се запасяват през зимата с лед.

Потребителната кооперация в село Главиница взе решение да се запаси с необходимите количества лед за през лятото. И колективът на кооперацията пристъпи към изпълнение на взетото решение. До края на месец януари са съхранени в избите над 100 тона лед.

Подобно запасяване с лед се прави и в село Ножарево, където са съхранени над 50 тона лед.

Предвидливите търговски работници ще предлагат в горещите летни дни на своите клиенти изстудени напитки.

Реджеб МЕХМЕДОВ

ИЗ ОБЕДИНЕНАТА АРАБСКА РЕПУБЛИКА

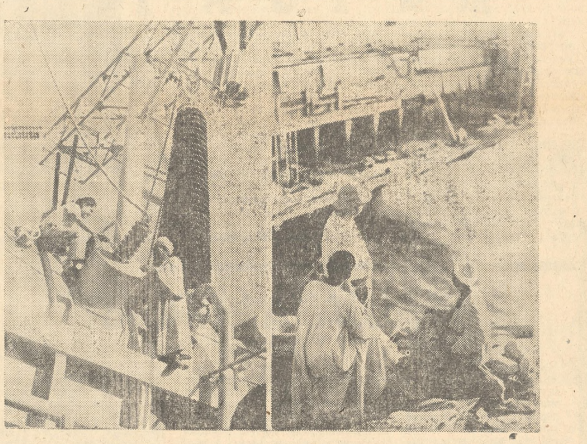

През месец януари бяха официално пуснати първите агрегати на Асуанския хидровъзел. Произведеният промишлен ток по 900-километров далекопровод ще достига до Кайро и до други райони на Долен Египет.

Допълнителна печалба

Вече няколко години ТКЗС — с. Айдемир задоволява част от нуждите за лед на предприятията „Здрава храна“, „Градска търговия“ и др. Ледените късове се набавят от язовира край с. Ламбриново.

Търговските работници предпочитат леда от Ламбриновския язовир, защото е чист, отговарящ на техните изисквания. Освен това и средствата за превозването му не са големи, тъй като язовирът е само на 15 км от града.

Ледът се предлага на купувачите по 2,5 лв. тона. От продаденото през миналата зима количество стопанството получи над 2 600 лева.

Георги СТАНЧЕВ

ПРАВИЛНО И ПЪЛНО ИЗПОЛЗУВАНЕ НА ЦВЕКЛОКОМБАЙНИТЕ С-25

През последните години у нас се изпитва и внедрява австрийският цвеклокомбайн С—25. Той може да се използува за прибиране на захарно цвекло от поливни и неполивни площи, отглеждано при различни междуредови разстояния.

Производителността на комбайна за 8 часа е около 8-10 дка. Първенците-комбайнери достигат по 12-15 дка на ден или 50-60 т. Комбайнерът Йордан Левов от Базата по агротехника и механизация на захарното цвекло—с. Горни Дъбник достигна дневна производителност 72 т. Сезонната производителност на един комбайн е около 500 дка.

Комбайнът се агрегатира с трактор „Беларус“. Работната скорост е 4-5 км/час, а при леки почви с подходяща влажност може да се повиши до 6 км. Качествената работа на машината зависи много от правилното ѝ прикачване към трактора. Височината на скарата за прикачване трябва да бъде в границите от 350 до 450 мм. След прикачване рамата на трактора трябва да бъде хоризонтална или с лек наклон напред. Разстоянията между колелата на трактора и комбайна зависят от междуредовото разстояние на посева. Нагласяването им за различни междуредови разстояния се вижда от следната таблица:

междуредови разстояния на посева в см.	разстояние между колелата на трактора в мм.	разстояние между колелата на комбайна в мм.
45	1350	1800
50	1500	2000
55	1650(1100)	2200(1650)
60	1200	1800

Прикачването става така, че десните колела на трактора и комбайна да вървят в една следа. Разстоянието между колелата на комбайна се постига само от изместването на дясното колело. Лявото е неподвижно и трябва да върви точно след водещия орган.

При комбайна С—25 може да се осъществи самостоятелна работа на листообрязващия и водещия органи. Това позволява с тази машина да се прокарват проходи за лехите, без да се използува ръчен труд. Постига се по следния начин. Режещият апарат се измества посредством регулировачния винт на половин междуредие вляво или дясно. Така се обрязват два реда един до друг. Водещият орган е изключен от работа и включването му става на третия проход. Но така, както са агрегатирани комбайнът и тракторът, следва да вървят по неизвадени редове. За да се избегне това, трябва комбайнът да се откачи от трактора и да се прикачи към него с половин междуредие вляво или дясно. Дясното колело на комбайна също трябва да се измести с половин междуредие вляво или дясно. По този начин се изваждат 5-6 реда и проходът за лехата е готов. След това комбайнът се прикачва към трактора в нормално положение. При прокарване на прохода листата не се събират, а падат върху неизваденото цвекло. Бункерът за корените се изпразва в успоредно вървящи превозни средства или на предварително почистени площадки.

Работният процес започва с обрязването на листната маса. Режещият орган изисква спазване на редица регулировки. Ножът трябва да бъде винаги остър. Заточването му се извършва с шлайф-пила и то само от долната страна. Разстоянието между ножа и копиращото колело се нагласява в зависимост от исканата дълбочина на сряза и трябва да бъде от 15-20 мм. Транспортьорните ленти за листната маса трябва да се затегнат така, че провисването им да е в границите на 50-60 мм. При работа на повлажни почви движещите колела на транспортьорите полепват с пръст, каналите се запълват и транспортьорът започва да боксува. Това води до бързото му изхабяване. През определени интервали от време полепналата почва трябва да се отстранява.

Почистването на обрязаните глави от останали листа и дръжки се извършва с цвеклочистачка. Тя се нагласяа така, че оста ѝ да съвпада с реда. Височината, на която трябва да работи чистачката, грубо се нагажда посредством верига, а по-добре — чрез винт. Чистачките трябва да работят възможно най-плитко.

Комбайнът С—25 е снабден със самонагаждащ се водещ орган. Работната му дълбочина е в границите на 30-40 мм. Разстоянието между лемежите в задната им част трябва да бъде 20-25 мм. То зависи преди всичко от големината на цвекловите глави. Когато те са малки, разстоянието трябва да бъде малко, а когато са по-големи — то се увеличава. Изваденото цвекло се поема от звездообразен диск, чиято задача е да почисти и изтърси извадените глави от свободната и полепнала почва. При вадене на цвекло при сухи условия, когато има повече буци, оборотите на звездообразния диск могат да се увеличат посредством ремъчните шайби, които ги задвижват. Те представляват механичен вариатор, който се регулира посредством сближаване и раздалечаване на дисковете на шайбите.

Комбайнът е снабден със самостоятелна хидравлична система. Тя не се пуска в работа, когато двигателят работи на празен ход. Когато системата влоши работата си, трябва да се провери наличността на въздух в нея, обтегнатостта на ремъка за задвижване на помпата, изправността на масления и въздушен филтри, състоянието на маслото. Смяната на маслото се извършва един път през работния сезон.

Една част от комбайните имат бункер за листната маса, а други — събирателни дъски, които прибират листата от няколко реда в надлъжен откос. Установено е, че листната маса заедно с челата е ценен фураж, който недостатъчно се оползотворява в нашата страна. При използуването им по-целесъобразно е обрязването на главите да става с по-дълбок сряз.

Костадин БОЕВ

инж. Методи ЦАКОВ
Институт по захарното цвекло
с. Г. Дъбник, Плевенско

КОЙ СЪЗДАВА ТРАДИЦИИТЕ

ИДЕЯТА да повдигнем въпроса за литературно-творческите кръжоци сред пионерите в окръга ни подсказа нашето ежедневие. В редакцията, съвсем естествено, разбира се, пристигат не малко стихове, разкази и фейлетони, адресирани много често от ученици. Някои ги придружават с кратки писма: „Уважаема редакция, моля да публикувате във вестника...“ И така нататък и така нататък. Децата имат право. Не ги упрекваме затова, че много от техните първи творби са слаби, още съвсем сурови. Кога, ако не сега, те ще се учат. Вярваме, че вие също не бихте ги упрекнали.

Но все пак нали някой трябва да ги въведе в сложния процес на литературното творчество, да им отвори очите за много неща, за да не остане онова увлечение, онази обич към стиховете и разказите само едно желание. Не се и съмняваме, че учителят, добрият, наблюдателният, ще подаде пръв ръка за помощ. Нали в живота на много хора завинаги остава споменът за един учител, за един човек, посочил им път, който по-късно им става съдба. Но в състояние ли е учителят, при това претрупан с твърде много задължения, да следи отблизо и с нужната вещина интересите на десетки деца?...

През последните години в училищата се изграждат много кръжоци. За някои от тях се набавя скъпа материална база. Това е напълно естествено. Сега израства поколение, което утре в живота трябва да владее техниката, науката. Но може ли да се приеме да има кръжоци по различни други дисциплини и нито един по литературно творчество. Не, това положение не е естествено, тъй като интересите и увлеченията на децата са твърде разностранни.

Лошо е, че нито Комсомолът, Съветът за работа с учащите се, нито Пионерският дом са проявили и проявяват интерес към този актуален проблем. И така е от години. Е, истина е, че в някои училища има известни проблясъци, истина е, че в добрите стари времена към Пионерския дом е имало един такъв кръжок. Но сега няма!

Много често говорим, че окръгът ни няма традиции в много отношения. И този факт го констатираме, като виним миналото, без да се чувствуваме длъжни, че ние също трябва да слагаме началото на някакви традиции. Аналогично е положението с литературно-творческите кръжоци. На тях трябва да гледаме с перспектива, за да не бъде след години такова лошо състоянието на литературния живот в окръга, каквото е сега. Конкретно искаме да отправим упрек към Съвета за работа с учащите се. От години той не се е досетил да надникне в училищата, за да се убеди, че много деца проявяват интерес към въпросите на литературата. Когато говорим за естетическото възпитание, трябва да го виждаме осъществено в многообразието на формите за работа, а не само на думи в решенията и в редовете на докладите. Съвсем не е нужно да се доказва, че литературно-творческите кръжоци са една прекрасна форма за родолюбие, за възпитаване обич към звучната реч на народа ни, към творчеството на най-големите му писатели.

Липсата на литературно-творчески кръжоци в окръга е резултат на лоша организация. Не е трудно да се разбере, че тази празнота може да осакати развитието на някои деца. Пионерският дом в Силистра проявява разбиране по този въпрос и може да се надяваме, че съвместно с Комсомола, при съдействието на учителите към него ще се изгради един по-пълен кръжок. Ръководен компетентно, той не може да не даде известни резултати. Така може да се постави въпросът за Дулово и Тутракан. Това, разбира се, не означава, че в училищата, където има условия, не бива да се изграждат кръжоци, ръководени от учителите. Едва при тази организация вече може да се помисли за изявата на децата. Техните първи опити могат да се поощрят и в училищните вестници, и в окръжния вестник.

Традициите не само са атрибут на миналото. Те се създават непрекъснато. С бездействието си не бива да ставаме причина още повече да заглъхват бедните литературни традиции на окръга, на Силистра.

Сава ХРИСТОВ

РЕДОВЕ ОТ ПИСМАТА

ПАИСИЕВО. От една седмица в Паисиево се провежда кампания за събиране на кръв. За изпълнение на тази хуманна задача се притекоха много кооператори, за да дадат безвъзмездно от своята кръв за спасяването на хора, чийто живот е заплашен.

Първи се явиха да дадат от своята кръв Седедин Хабилов, Борис Йовков, Желю Иванов, Лютви Зекериев и Стоян Куцаров. По техния пример до вечерта в пункта се притекоха още стотина кооператори.

Но някои хора не оценяват добре тази високопатриотична задача. Едни направо не дойдоха, други изчезнаха, след като им измериха кръвното налягане и определиха групата им.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ТУТРАКАН. Със свои планове по отряди и с общи мероприятия, залегнали в плана на дружината, посрещат предстоящото чествуване на 90-годишнината от Освобождението на България пионерите и комсомолците от прогимназия „Стефан Караджа“ в Тутракан. Някои задачи предвижда и учителят по история Димитър Панайотов. Тази славна годишнина той ще посрещне с малка музейна сбирка. Месеци вече учениците събират експонати за нея.

Заедно с учениците Димитър Панайотов посети музейната сбирка в града. Пред тях уредникът ѝ изнесе добре подготвена и подкрепена с много факти беседа: за героичната борба на тутраканци в подкрепа на руските войски; прогонването на многовековния поробител. Учениците са доволни, че научиха толкова нови факти за историята на Тутракан, за многовековната дружба между българи и руси, плод на която бе и дълго очакваното Освобождение преди 90 години.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

НОЖАРЕВО. Наскоро на събрание на първичната партийна организация в селото директорът на училището „Димитър Благоев“ Борис Даковски прочете информация във връзка с резултатите от първия учебен срок. Той очерта много добре работата на учителите, резултатите от тяхната дейност. Общият успех на учениците през първия срок е добър. Особено задоволителен е той в III, V и VIII клас, където класни ръководители са Лазар Лазаров, Ахмед Демиров и Тотка Иванчева. Но наред с това има и някои пропуски, които своевременно трябва да се отстранят. Някои родители не изпращат децата си редовно на училище: Сабри Наимов, Шефкет Наизов и др. Много от партийните членове се изказаха, че има много факти, които говорят за лошото възпитание на учениците: някои не поздравяват, не спазват вечерния час, пушат цигари. Други повдигнаха с острота въпроса за незаинтересоваността на родителите към въпросите на училището и възпитанието на децата им.

Реджеб МЕХМЕДОВ

НАШИЯТ ФОТОРЕПОРТАЖ

Няколко мига в ССТ „Добруджа“

КОГАТО пътувате по линията Русе—Силистра, малко преди нашия тих окръжен град вие неволно обръщате поглед наляво. И може би отново ви обхваща едно хубаво чувство към този голям дом, чиито обитатели са изключително млади хора. Те си имат свое стопанство, където прилагат теоретичните си познания, усвоени в учебните стаи и в кабинетите.

* * *

Имаше мнение, че тук идват да се учат предимно тройкаджиите — тези, които „не са за гимназия“. . . Имаше мнение, че е безсмислено да учиш за кравар или за звеновод. . . Имаше. А може би и сега го има. Но това съвсем не смущава възпитаниците на този техникум по селско стопанство, който с много труд успя да затвърди своя авторитет и да опази от хулни думи честта си.

(Сн. 1)

(Сн. 2)

(Сн. 3)

* * *

Не беше съвсем лесно да направим тези снимки. Защото преподавателите и курсистите от техникума не им е работата само да чакат някой да дойде да им направи снимка за вестник. Всеки член на този задружен колектив по всяко време на денонощието знае своето точно място в сложния и многостранен процес: учение — труд — спорт.

Няма да привеждаме цифри. Цифрите днес са едни, утре — други. Показваме ги само няколко мига от динамичното и красиво ежедневие на ССТ „Добруджа“ — Силистра.

Да надникнем в кабинета по животновъдство. (Сн. № 1). Тук е винаги уютно. Самата обстановка, богатите нагледни пособия те предразполагат към задълбочена работа. Отличниците по животновъдство Стоян Вълчев и Йовка Петрова от II „в“ курс разглеждат устройството на сърце. А Митко Иванов в момента го занимават семената на различните фуражи.

В машинния парк курсистите получават полезни практически навици. С голямо увлечение и интерес те изучават устройството на трактори. Четиричасовите занятия, които се провеждат веднъж седмично, доставят истинско удоволствие на курсистите. Не случайно преподавателят по трактори Ради Радев беше затруднен да излъчи най-добрите по неговата учебна дисциплина. „Всички са добри“ — каза ни той, но все пак посочи най-добрите между добрите. На сн. № 2 виждате Райно Георгиев, Величка Господинова и др., съсредоточени в заниманията си.

Напрегнатите занятия в кабинетите и в занималните се съчетават с физическа закалка в часовете по физкултура и в извънкласните физкултурни и спортни прояви. Баскетболният отбор — девойки, който играе в „Б“ РБГ, е завоювал досега три златни медала на републикански първенства. На сн. № 3 — Йорданка Жекова, Мария Николова, Димитра Крумова и др. — по време на тренировка.

(Сн. 4)

Танцовият състав на техникума е отдавна известен на любителите на народното танцово изкуство от окръга. Много динамика и красота има в изпълненията на танцьорките. (Сн. № 4). От този състав черпи своите талантливи попълнения танцовият състав на Ансамбъла за народни песни и танци при ОНС и ОСПС.

Текст: Симеон МАНОЛ
Снимки: Стоян ТОДОРОВ

ЧАШАТА ПРЕЛЯ

(ФЕЙЛЕТОН)

Драги читателю, обръщам се към тебе, защото не мога повече да задържам пороя на възмущението, който с голяма сила напира в гърдите ми и не ми дава покой. Много търпях, но както знаете, всяко търпение има край. С една дума, чашата преля. И трябва едно да знаете, че докато този наш Матея е в нашето село, аз като въглен ще изтлея, а и хаир от нищо няма да има. Какво, не вярвате ли? Може би при вас ги няма такива индивидчета — чужди на времето и спирачка на нашия прогрес. Струва ми се, че някой се подсмива. Е, да — широко ти е около врата, затова се подсмиваш, но питаш ли ни нас, цялото ръководство, болни ни направи той със своите критики. Мълчах, търпях, но не е веке за търпение, та рекох да го направя достояние на всички този разюздан дърдорко, та бели ви ще дадете някоя рецепта как да се воюва срещу такива като Матея.

Не искам да оставам голословен, затова ще изтъкна няколко примера. Този човек е опак човек, все контра върви. Кажа, да речем, аз нещо на съвещанието или събранието, всички присъствуващи мълчат, само вдигат ръка в знак на съгласие, приемат всичко со кротце со благо, а той, какво да ви разправям, като се изтъпани, че като отвори една уста. И какво, мислите, все кусурлии ни изкарва, а по някой път и на майтап я докарва с неговите приказки. Е, търпи ли се това? Ами че аз съм, тъй да се рече, баш ръководителят в селото и на мен да ми се хортува така... Не е ли това отстъпничество от нашата линия? Не се ли опълчва той срещу... знаете кого... Човекът ти хортува така пред простите хорица, че в земята да потънеш от срам. Гледам събранията и заседанията да ги правим, когато него го няма. А понякога нарочно го изпровождаме по служба, но нищо не помага. Като се запъне за нещо като рак на бързей, иди, че се оправяй.

— Ти, бай Гето — дума ми веднъж на едно събрание, — не го усуквай по калифарски, ами кажи, че цялата вина за лошите резултати от работата е у вас, и най-вече лично у тебе. Затворили сте се — кай — в черупките си и повече на гуляй и веселия сте я ударили, а нямате време отблизо да надникнете в работата. А стане ли нещо за глобяване, готово. Няма — кай — кой вас да глоби и наказва. Ръководителят — кай — в наше време не е господар, а чирак на народа. Или я подкарайте, както подобава, или се пръждосвайте. Виждате, че тази лъжица не е за вашите уста. Ние ще си поставим нови, млади, които ще приемат присърце работата и ще се отнасят с истинска загриженост.

Бре, като ми рече това, аха да измъкна алтъ патлана, но ми попречиха. То добре, че така стана, иначе бог знае какво щеше да стане.

Е, питам ви аз, негово право ли е това да преценява какво можем ние и какво не? Та аз да не съм паднал от небето на този пост. Поставили са ме хора по-горестоящи. Те там, отгоре мълчат, а тоя отдолу ми мъти водата. Лапал съм бил незаслужено народна пара. И на него да има кой да му ги дава, и той няма да се откаже, а и на вас, да речем. По свое усмотрение, кай, откривате щатове за ваши близки, за да ги настаните на по-лека и доходна работа. Ами той да не иска за неговите хора да мисля? Който и да е от вас на моето място, няма ли да помисли първо за своите близки? Извращавали сме били кадровия въпрос. Прокудили сме всичко младо. Не сме давали подходяща работа на младежите и девойките, завършили разните му там специални и гимназиални училища. Ами че то ние да не сме благотворително дружество и всекиму служба да раздаваме. А и де ще ти свърши работа едно младо и неукрепнало още в живота? Как ще му повериш в ръцете ръководството на някой сериозен отрасъл? А и право погледнато, отстъпим ли, свършено е с нас, по-старите. И все пак старият вол по-добре тегли в браздата. Де ще ти свършат тия сополанчета нашата отговорна работа? Докато не дадете, кай, път на младежта, в село всичко на мъртвило ще заприлича. Абе, какво ме интересува мене какво ще стане със селото. За това да му мислят по-големите, а пък аз да си поживея така, дорде мога. Науката, кай, трябва да влезе навсякъде, време е, кай, да разберете, че много сте изостанали от времето и че не някой друг, а вие сте спирачка на напредъка.

Ето такива приказки ми хортува, че да се пукаш от яд. Е, то вярно, че с науката не можем да се борим, но ние с практиката си няма да отстъпим.

Е, вие какво ще кажете, съгласни ли сте с наш Матея? Аз мисля, че е време да се вземат строги мерки срещу такива гниди, защото чашата на търпението преля.

Добромир СТРЕМСКИ

НАПОЛЕОН ЛИТЕРАТОР

ИЗВЕСТНО е, че за Наполеон са написани повече от 10 000 книги, но малцина знаят, че знаменитият корсиканец сам отделял много време и внимание на литературните занимания. Като млад, бъдещият император на Франция постоянно изпитвал недостиг на средства и търсел всевъзможни начини на забогатяване. На пример, готвел се да стане арендатор на доходни къщи, хрумвало му да се заеме с покупко-продажбата на конфискувано имущество. Но за осъществяването на тези проекти преди всичко били необходими пари, а точно те му липсвали.

Тогава Наполеон решил да започне литературна дейност. Голямо влияние върху него имал Жан Жак Русо. С неговия роман „Новата Елоиза“ Наполеон никога не се разделял. Впрочем именно от този роман по-късно императорът е вземал теми за своите писма до Жозефина.

Решил да опита щастието си в писателското поприще, Наполеон започнал да пише история на своята родина Корсика, но не успял да завърши започнатото. После известно време той работил с увлечение над произведения с чисто белетристичен характер. Това било своеобразна стилизация на източна приказка, излязла под заглавие „Маската на пророка“. Интересно е, че в това произведение авторът почти предсказал собствената си съдба. В приказката се разказвало за един пророк и за всесилен владетел на Изтока, комуто жестока болест обезобразила лицето. Тя завършвала със следната сентенция: „Този случай изглежда невероятен. Ето какво може да донесе на човека жаждата за слава!“

Когато Лионската академия обявила литературен конкурс, Наполеон се представил с ръкопис под заглавие „Какви истини и чувства трябва да познават хората, за да бъдат щастливи“.

Във всички негови произведения е ярко изразен стремежът към оригиналност. На неговото перо принадлежи и „Диалог за любовта“ — объркано съчинение, изобилствуващо с нелепи сентенции. Честолюбивият корсиканец е и автор на политическото произведение „Вечеря в Бокер“. То представлява опит на младия артилерийски офицер да примири различните политически сили на тогавашна Франция и по такъв начин да направи кариера.

В литературните си занимания Наполеон бил ръководен само от меркантилни и кариеристки подбуди. Естествено, за литературно произведение и дума не може да става.

Превод от руски:

Д. КИСКИНОВ

СКУЧНИ ЗИМНИ ВЕЧЕРИ

Вечерта отново покри сгушилото се между два хълма малко селце.

В читалищния салон е оживено. На една от масите двама играеха шах, а на другите две се бяха разположили две карета за белот. Едно културно място, едно огнище за знания и отмора в с. Казимир се превръща в кафене. Замърсен въздух, ленти тютюнев дим, шум от удрянето на картите... Наистина кафене.

Тука имаше телевизор. Сега го няма. Сигурно е на поправка.

Карета за белот има не само в читалищния салон, а и в домовете на някои от младежите. Тук „удоволствието“ е по-пълно, защото чукането на картите е съпроводено със звън на чаши...

Сега е мъртъв сезон. Какво друго да правят младежите?

Те, убедени сме, с готовност биха се включили в изпълнението на някоя интересна инициатива, но кой да я измисли тая инициатива? Свободното време на младежите минава безсмислено и ...празно. Има ли хора, които не са безразлични към свободното време на младежите и девойките? Навярно има. И те ще се сетят, че става дума за тях.

Какво би могло да се направи? В селото има много младежи любители-шахматисти. Един турнир по шах няма да е безинтересен за тях. Да се създаде шахматна секция, която да води организиран живот. Да се организира театрална самодейност; да се организират тематични вечери ...

Свободното време на младежите трябва да се изпълни със съдържание. Този „вакуум“, който съществува сега, неминуемо ще ги води към картите и виното.

Симеон КОЛЕВ

ОБЯВА
ДАП — ПЪТНИЧЕСКИ ПРЕВОЗ — ВАРНА
ТЪРСИ
ШОФЬОРИ III КЛАС с трудов стаж по специалността 2 год., като ще бъдат изпратени за 1 МЕСЕЦ В ГР. РУСЕ за преквалификация във II клас за сметка на предприятието, след което се задължават да работят 2 години в предприятието.
Осигурява се временно жителство.
Приемат се на работа I и II клас шофьори.
Справка: Личен състав. Тел. 24-19.

ОБЯВА
ОКРЪЖЕН СЪЮЗ НА ТПК — СИЛИСТРА
ТЪРСИ
строителен техник.
Заплащане според щатната таблица, в зависимост от трудовия стаж на кандидата. Справки в ОС на ТПК.

РЕКЛАМА
ШИВАШКИТЕ КЛОНОВЕ ЗА ПОРЪЧКИ ПРИ ТПК „ДУНАВ“ В ГРАДА НИ ИЗВЪРШВАТ БЪРЗИ И КАЧЕСТВЕНИ УСЛУГИ.
Всички майстори-шивачи са завършили опреснителния курс по шивачество под ръководството на лектора при ЦС на ТПК — София др. Гайдаров.
Граждани, ползувайте услугите на клоновете за поръчки при ТПК „Дунав“ гр. Силистра.

ДЕПОЗИТ

90 ГОДИНИ ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА СИЛИСТРА ОТ ТУРСКО ИГО

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 17 (1334) | Събота, 10 февруари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПОКЛОН, ОСВОБОДИТЕЛИ!

И чували бяха силистренци, че храбрите руски богатири громели злите пълчища и ордите на турците. Воювали до последна капка кръв за всяка педя българска земя. Дарявали истинска свобода на села и градове. И изгаряли от нетърпение да видят в своя град руски солдати, да станат и те свободни люде.

Най-после този толкова очакван ден дошъл. Било 10 февруари 1878 година. По улиците на древна Силистра, свидетелка на безброй битки, отекнали стъпките на руските войни. Предвождал ги лично генерал Цимерман, командуващ XIV корпус на руската армия.

Населението се стекло да посрещне по улиците и площадите своите освободители. Дарявало ги с хляб и сол, с целувки и при усмивки. Всички плачели от радост. От тая радост, която стоплила сърцата им, която вдъхнала сигурната надежда, че от този момент нататък стават завинаги свободни. Във всеки български дом влязъл скъп гост, гощаван с вкусни гозби. Генералът отседнал в дома на големия родолюбец Бояджи Яни.

Очакваната с векове свобода изгряла.

Едва ли има друг такъв град в нашата Татковина, за който и около който да са воювали толкова много пъти турци и руси? Силистра е своеобразен театър на руско-турските войни. Историята помни всяко стълкновение, всяка победа и загуба.

...Генерал Румянцев със своите бойци овладял един от редутите на града през 1773 година. Големи сражения стават през 1809 година край Татарица, командувани от княз Багратион. В 1810 година до стените на силно укрепената крепост се бие и генерал Рот.

Прочутите военни операции на великия руски пълководец М. И. Кутузов край Силистра през 1811 година подклаждат отново свободолюбието на българите. На тези блестящи победи се радват и силистренци. Проявеният героизъм от българските доброволчески отряди в тези сражения е предизвикал възхищение у Кутузов. По този повод той писал: „Новосформираните български команди взеха участие в това сражение и показаха колко са достойни те за милостиво даруваното им от Ваше императорско величество покровителство".

Седем години по време на похода на Дибич Забалкански Силистра е окупирана от руските войски. Седем години населението се радва на щастлив и радостен живот. Всичко било спокойно. Нямало ги онези башибозуци, които всявали страх и ужас на всяка крачка. Мало и голямо благодаряло. Но окупацията била вдигната. Настъпили пак черните робски дни. Подир два десетина години в Силистра пак пристига свободата. Но този път завинаги.

В Освободителната война на България записаха геройчни подвизи ведно с руските богатири и българските опълченци. Само от нашия град в опълченските дружини са участвували 23 души, сражавали се на легендарна Шипка, край Шейново, Стара Загора, Казанлък. Проявили безстрашие. Заслужили почитта на руските военачалници. Затова били наградени с високи бойни отличия както от руското командуване, така и от румънското. И днес ние, силистренци, можем да се гордеем със смелостта и храбростта на опълченците от нашия град Тодор Костов, Лефтер Михайлов, Стефан Биков, Влайчо Неделчев, Петко Икономов, Кузман Христов, Стоян Арнаудов, Иван Божков, Добри Николаев...

И колко прав беше нашият именит съгражданин Партений Павлов, известен като един от първите български светски писатели, който преди повече от двеста години пишеше и твърдо вярваше, че българите ще се сдобият със свобода с помощта на Русия. И сбъднаха се неговите думи.

Своята втора свобода нашият град получи на 8 септември 1944 година. Донесена от славните потомци на руските богатири. И те отново проявиха своето славянско чувство към брата, който пъшкаше под фашисткото робство.

Признателна България всякога е тачела саможертвата на руските войни. Издигнала е и издига величествени паметници в тяхна чест, които да напомнят завинаги за обичта между двата славянски народа, за прекрасната дружба, родена в далечни времена.

Още един път днес ние им благодарим. И казваме:

— Поклон, освободители!

В ЧЕСТ НА ЮБИЛЕЯ

Една вълнуваща изложба

ОКРЪЖНАТА БИБЛИОТЕКА зарадва силистренци с една хубава изложба, посветена на 90-годишнината от освобождението на България от турско робство. Тя бе открита на 8 т. м. в един от салоните на Образцовото народно читалище „Доростол".

Научните трудове, художествените произведения, репродукциите на картини и снимки разказват на посетителя за подвига на руските богатири и българските опълченци в Освободителната руско-турска война през 1877-78 година. На голяма топографска карта, заела почти цяла стена, са отбелязани местата, където са се водили най-ожесточените боеве с петвековния поробител. Показани са пътищата на руско-българската бойна дружба.

Повечето от експонатите са известни. И все пак посетителят излиза от изложбата обновен, с повишено патриотично чувство, с дълбока признателност към братския руски народ.

Димо ИВАНОВ

Наши експонати за националната изложба

По случай 90-годишнината от освобождението на България от османско робство в София ще бъде организирана голяма национална изложба с документални материали и произведения на изобразителното изкуство, свързани с Освободителната война от 1877—1878 година. В изложбата ще бъдат изложени експонати, съхранявани в наши и съветски исторически музеи.

И нашият Окръжен исторически музей ще участвува в тази изложба. Ще бъде изпратен ключът на Силистренската крепост, взет от руските войски през 1811 година и дълго време пазен в Съветския съюз. Заедно с това ще бъдат предоставени снимки на наши опълченци.

Тържествено чествуване на героичната годишнина

Днес се навършват девет десетилетия от освобождаването на Силистра от едно омразно робство, което не успя да сломи съпротивителните сили на народа, будния му и свободолюбив дух. На тази славна годишнина бе посветено вълнуващо тържество, проведено снощи в салона на театъра.

В деловия президиум заемат местата си другарите Владимир Дементиев секретар на съветското консулство във Варна, Сава Шиваров — председател на ОНС, Шакир Шакиров — секретар на Окръжния комитет на БКП, Боян Михнев — председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, първият секретар на ГК на БКП Георги Кардашев, Александър Чолаков — председател на Окръжното ръководство на БЗНС и редица други обществени деятели.

Другарят Владимир Драгнев — председател на ГНС, откри тържественото събрание и даде думата на другаря Георги Кардашев да прочете доклад за героичните борби на силистренци срещу турските поробители, за техния принос в освобождението на града.

Силистра твърде често е била арена на ожесточени битки между руските войски и турците. Една от ключовите позиции в последните няколко десетилетия преди освобождението, тя неведнъж е била превземана от руските войски. Известно време (1829—1836) нашият град е бил първият освободен град в България, като кмет на града е бил видният родолюбец и командир на един от българските доброволчески отряди Георги Мамарчев.

След доклада бе прочетена телеграма до посолството на СССР в София, в която се изразява вечната признателност на нашия народ към славните руски войни, и телеграма до ЦК на БКП. Тържественото събрание завърши с литературно-музикална програма, подготвена от самодейците от града.

Николай ЗЛАТЕВ

ХРАБРЕЦ

Много пъти съм минавал покрай този дом. Ала никога не съм предполагал, че в него се е родил и живял наш съгражданин, отличил се като един от най-смелите защитници на Шипка, Шейново и Стара Загора. Улицата, където е сега неговият дом, силистренци наричат „Комсомолска".

Един януарски ден ме отведе там. Имах голямо желание да науча повече подробности за живота на храбреца, достойно изпълнил своя дълг пред Родината.

Ето го и дома. Той е малко навътре от улицата. Вижда се само входната портичка. Нова постройка го скрива от погледа на случайния минувач. Открехвам портичката и влизам в малко дворче.

На входа ме посреща домакинът. Гледа ме учудено. Едно неочаквано посещение.

— Заповядайте, заповядайте! — рече той. — Малко ни е стара къщата. Може би е преживяла двестата...

Влизам в стаята. Стопанката се ръкува с мене. Посреща ме любезно.

— Какво ви носи? — пита отново бай Коста Градинаров.

— Научихме, че вие сте син на известния силистренски опълченец Тодор Костов. Какво ще ни разкажете за него?

— Когато почина, аз бях едва на петнадесет години. Това беше в 1910 година. Но доста случки съм запомнил от него. Пък и други са ми разказвали. Почина от раната, получена в сраженията на Шипка. Прекъсната била там по някое време телеграфната връзка. Покатерил се той на един стълб, за да свърже скъсаната жица, и вражески куршум го улучва. Полекувал се и пак отишъл да се бие.

Интересни неща научих и от по-нататъшния разговор. Още от малък Тодор Костов ненавиждал поробителите. Син н великотърновски градинар, въ питан в свободолюбив дух, т искал да види по-скоро свобод на своята Родина. Търсел н чин да се отърве от тежкото робство. През зимата на 187 година по леда върху замръз налия Дунав се отзовава в Р мъния. Спира в Букурещ. Ту се сприятелява с един младе Той го завежда при своя баща. Получава подслон. После младият българин започва да уч

(Продължава на IV стр.)

Тази сребърна чаша е изпратена лично на Тодор Костов през 1908 година от руския император Николай II по случай 30-годишнината от освобождението на България от турско робство. На дъното ѝ е изписано името на притежателя.

Командир на богатири

Генерал Аполон Ернестович Цимерман е роден през 1825 година. Завършил е военна академия. Заемал е високи длъжности в руската армия. Участвувал е в няколко битки и сражения. В началото на Руско-турската война от 1877-1878 година е назначен за командуващ на XIV корпус, който е действувал в Долния Дунав и Добруджа.

Под командуването на генерал Цимерман руските войски влизат в Силистра на 10 (23) февруари 1878 година и освобождават града. Генералът отсяда на квартира в дома на знатния силистренец Бояджи Яни, известен търговец и църковен настоятел. Войниците били настанени в опразнените от турците казарми и всички български домове.

След завършването на Освободителната война генерал Цимерман е назначен за член на военния съвет на руската армия. Умира през 1884 година.

Публикува се за първи път

ЧЛЕНОВЕ НА СИЛИСТРЕНСКОТО ОПЪЛЧЕНСКО И ПОБОРНИЧЕСКО ДРУЖЕСТВО: Васил Драганов, Нешо Световидов, Нестор Д. Капанов, Влайчо Неделчев, Васил Котларов, Димитър Иванов, Захари Балкански, Минчо Бъчваров, Васил Христов, Жельо Матеев, Симеон Каваев, Стоян Буйнов, Георги Бошнаков, Гено Чолаков, Петко Попилиев, Никола Маринополски, Георги Калчев, Йордан Стоянов, Генчо Мирчев, Христо М. Драгнев, Атанас Х. Пенчев, Тодор Костов, Димитъ Божков, Иван Божков, Янчо Д. Помаков, Иван Антонов, Лазар Кудинов, Димитър Атанасов, Димитър Стойчев, Тодо Илиев, Васил Саранов, Ива Пенчев, Захарий Янакиев, Васил М. Онбашиев, Васил Костов.

Снимката е направена в 1894 г. Била е съхранявана от си на опълченеца Тодор Косто Иван Тодоров Градинаров и е предадена преди няколко години на Окръжния историческ музей.

50 години Съветска армия

НА САУР-МОГИЛА

Сега това възвишение е покрито със сняг. Неотдавна тук в присъствието на 300 хиляди души, дошли от всички краища на страната, бе открит паметник на героите, загинали на фронта при р. Миус. Спокойна и тиха е сега донецката степ, но впечатленията от станалото на този фронт не са заличени.

Със смъртоносна хватка врагът се беше вкопчил в Донбас — нашата „всесъюзна съкровищница на въглища". Две години тук по линията, която започва от Северен Донец покрай Славяносерск и по-нататък по десния бряг на р. Миус до самия Таганрог, хитлеристите създадоха четири гранични отбрани. Височините до р. Миус, непристъпни скалисти височини, издигащи се над степта, дават възможност добре да се наблюдава обстрелването на голямо пространство. На тях бяха разположени артилерия, военни укрепления, минохвъргачни гнезда, дълбоки подземни бункери за пехотата, оградени с бодлива тел и с минни полета. Хитлер смяташе, че фронтът на р. Миус трябва да стане „новата източна граница на Германия"; непреодолима стена, отделяща Донбас — източния Рур на Райха — от Съветска Русия. През март 1943 година Хитлер специално пристигна в Запорожието. Пред съвета на генералитета той заяви на фелдмаршал Манщайн, командуващ групата южни армии, че не бива в никакъв случай дори и временно да се отстъпи на противника Донбас, защото загубата на този район ще означава края на войната.

За отбраната на фронта при р. Миус Хитлер създаде и специалната 6-та армия, която бе копие на шестата армия на Паулус, разгромена при Сталинград. Тя трябваше да реабилитира своята предшественица. Но на изходната граница пред Миус стояха войските на южния, бившия сталинградски фронт под командуването на Ф. И. Толбухин. Те разбиха хвалената шеста армия и сега старателно се готвеха за нов удар срещу нейния двойник. В северната част на Донбас действуваха частите на Югозападния фронт, възглавявани от Р. Я. Малиновски. Преди да започне генералният щурм, наши те бойци съумяха ту тук, ту там да взривят фронта при р. Миус. Веднъж през нощта в с.Дмитриевка се промъкна гвардейският батальон на капитан Кашпер. Смелчаците унищожиха гарнизона и се окопаха дълбоко в земята. Своите траншеи те нарекоха „малкия Сталинград". Опитвайки се да унищожат батальона, укрепил се в самото сърце на тяхната отбрана, хитлеристите изсипаха върху него страшен артилерийски и минохвъргачен огън. По сто бомбардировача едновременно пикираха над Дмитриевка. Фашистите провеждаха атака след атака, пълзяха срещу батальона с танкове. А „малкият Сталинград" се сражаваше и нанасяше на врага огромни загуби. Две седмици — до самото щурмуване — се държаха героите. Не само се държаха, но и разшириха своя обсег на действие.

Рано сутринта на 18 август 1943 година 5 000 оръдия и минохвъргачки насочиха огъня си срещу фронта на р. Миус. Започна решаващото сражение за родния Донбас. Ветераните завинаги ще помнят как земята се тресеше, тътнеше и изригваше огън. Фронтът на р. Миус трещеше.

Невиждана храброст проявиха нашите войни. За тях се пеят песни. Някои повториха тук безсмъртния подвиг на Матросов и Гастело. В боя самолетът на младши-лейтенант Попов бе тежко повреден и тогава летецът предаде по радиото своето решение: „Да спася самолета е невъзможно. Насочвам го срещу врага. Прощавайте, другари! Спомнете си някога за нас..." Бомбардировачът се спусна надолу срещу пехотата и танковете на хитлеристите. До самата земя тракаше картечницата на сержанта Кручинин.

Сержантът Яков Листопад с група сапьори през нощта се промъкна сред противника. След като проправиха път за танковете в минните полета, смелчаците се върнаха, а когато започна боят, сапьорите поведоха танковете по направените от тях проходи. Листопад водеше командирския танк.

Недалеч от немските траншеи в дима на сраженията водителят загуби от погледа си условните знаци. Танкът спря, спря и цялата колона. Хитлеристите съсредоточиха целия си ураганен огън по танковете. Тогава от командирския танк изскочи боец. Това беше Яков Листопад. Като направи знак с ръка „след мене", той изтича напред срещу оловния порой, показвайки пътя. Насочвани от този удивителен човек, стоманените машини тръгнаха напред. Сержантът падна пронизан. Но вече нищо не можеше да спре танковете.

След два часа, когато противникът беше унищожен и отхвърлен, на мястото, където падна боецът, дойде командирският танк. Екипажът търсеше героя. Привел глава над тежко ранения войник, командирът шепнеше: „Сапьоре, скъпи, ти си жив! Благодаря ти, благодаря ти!"

Тогава Саур-могила наричаха височина 277. От нейната каменна глава се виждаха другите височини, села и градове. Тя беше най-важната в отбранителната система на хитлеристите. Хитлеристите бяха превърнали Саур-могила в крепост, но и тя падна.

Тук, в нейното подножие, командирът на взвод Алексей Беляев, взел противотанковото оръдие на падналия свой другар Володя Корнилов, унищожи един танк, а след това, вече ранен — и втори.

Тук се би и заместник-командирът на танковия батальон Иван Мордовченко и командирът на минохвъргачната рота Фьодор Конча.

Всеки метър беше извоювана скъпо. От Дмитриевка до Степановка ротата на Конча измина 7 километра. И след тези седем километра преди щурма на Саур-могила в ротата бяха останали само 35 души. Бойците се изкачиха на хълма, но техният брой намаля още повече...

Фьодор Конча не можа да забрави своите другари. След свършването на войната той не се върна в родното си село, а стана директор на совхоза „Челюскинци" в с. Дмитриевка, за да бъде близко до стотиците хиляди свои побратими, които спят тук своя вечен сън.

Дмитриевка. През 1943 година, с ротата си Конча влиза в това село. Нито един цял дом не вижда, нито една жива душа не среща. Малко променено е селото и през 1945 година — само няколко нови къщи от тухли и слама. По нивите още лежеше мрежата от ръждива бодлива тел.

Офицерът се залови за работа. Заедно със завърналите се от фронта войници той почисти нивята от мини. С трактор измъкнаха от земята бодливата паяжина на войната. Създадоха заедно стопанството — строяха ферми, правеха парници.

Сега совхозът „Челюскинци" е едно от най-добрите стопанства в района. В това богато, красиво село само разрушената от снарядите църква напомня за войната.

Всеки ден, когато отива на полето или се връща в къщи, Фьодор гледа хълма — височина 277, Саур-могила, където останаха да лежат неговите побратими... и където сега се издига прекрасен паметник.

Олег ПОПОВ
Агенция „Новости"

Вести от пионерските дружини

МАЛКИ ПОМОЩНИЦИ

Обикновен делничен ден. Февруарският вятър духа топъл и приятен. Пионерите седмокласници от отряд „Лиляна Димитрова" от село Войново огласят със своите викове една от малките улички на селото. Този път тимуровците от отряда се отправиха към дома на дядо Васил и баба Стояна Недялкови.

В двора влизат безшумно. Баба Стояна ги посреща:

— Ха, добре сте ми дошли!... Хе, де толкова внучета?

Отрядният председател Коста Петров обяснява целта на посещението. И изведнъж всички се хващат за работа. Йовчо, Иван и Добри донасят вода. Добранка, Гинка и Росица измитат, а пък Жельо, Василка и Йордан почистват малката градинка, та напролет пак да цъфнат зюмбюли и лалета.

Наблюдава дядо Васил малките помощници и не може да им се нарадва. После ги кани да влязат в затоплената стая. Всички, насядали в кръг, слушат интересната приказка на баба Стояна. А дядо Васил им разказва за участието си във войната.

Пионерите напускат дома на двамата старци. Разотиват се.

Нощта неусетно настъпи. Дядо Васил и баба Стояна останаха пак сами с мисълта за многото внучета. А те се сбогуваха с деня, оставайки доволни от помощта, която оказаха на двамата старци.

Еленка КАРАМОЧЕВА

В ОЧАКВАНЕ НА ГОЛЯМОТО ТЪРЖЕСТВО

Пионерите от дружина „Никола Вапцаров" в село Главиница очакват с трепет деня, в който ще бъде чествувана тържествено 90-годишнината от освобождението на България от османско робство. Под ръководството на дружинната ръководителка Р. Милушева и учителя по история М. Христов те се подготвят упорито. Разучават възрожденски и революционни песни. Организират голяма литературна програма със стихове от Вазов, Ботев и други.

Специално внимание децата отделят и на подготовката си за участието в историческата викторина, посветена на 3 март. В тържествата се готвят да участвуват и чавдарчетата и комсомолците-осмокласници. На 19 февруари ще се състои общоучилищен фестивал.

Ахмед ДЕМИРОВ

Младежта се учи

ТУТРАКАН. В ТПК „Съединение" има тридесетина комсомолци. От тях 27 участвуват най-редовно в заниманията на кръжока по история на КПСС. Дойде ли определеният ден за кръжока, всички се събират, за да разгърнат нова страница от богатата история на славната партия на Ленин.

... Тази вечер предмет на разговор ще бъде темата: „Борбата на КПСС за победата на социализма". Това ще съобщи след събеседването ръководителката на кръжока. Слушателите вече са насядали и са в очакване. Както винаги, първи са дошли Силвия, Жана, Иванка. Техническата отговорничка Диана Стефанова обгръща с поглед залата. Още не са дошли фризьорката и бръснарките. При тях е някак по-трудно. Привечер имат повече работа, но Диана е недоволна от тяхното закъснение.

Пропагандистката Цанка Николова е същевременно и комсомолски секретар. Разговаряхме и с нея. С ученическа боязливост тя се съветваше със секретаря на ГК на Комсомола по някои въпроси, свързани с работата й като пропагандистка на кръжока. Миналата година била ученичка в икономически техникум.

— Искаше ми се да ръководя кръжок по политическа икономия. Но беше вече даден. Сега чета много повече, преди да изляза пред слушателите — разказва Цанка.

Цанка чете старателно предвидения по темата материал. Търси литература. Използува цитати от художествени произведения.

Разказва тихо, увлекателно...

— Искам слушателите да разберат всичко — казва Цанка.

Наблюдавам работата й с участниците в кръжока. И виждам как е спечелила доверието и уважението им.

Струва ми се, че кръжочниците трябва да проявяват по-голяма активност, да бъдат по-старателни в подготовката, да се интересуват от всичко.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

КОЛОБЪР. През тази година комсомолското дружество в селото се погрижи навреме за политическото обучение на младежта. Те изучават историята на Българската комунистическа партия. Девойките и жените-туркини присъствуват на интересните лекции, които се изнасят в лекторията.

Кръжокът по изучаване на историята на Партията се ръководи от Бехчет Даилов. Той е за втора година пропагандист. Стреми се с всяка лекция да създава интерес у слушателите. Много интересно премина лекцията, посветена на речта на Георги Димитров пред Лайпцигския процес.

Най-старателните слушатели в кръжока са Селим Хамзов, Турхан Даилов, Тахир Ибрямов. Но могат ли да се изброят имената на всички?

В района на цялата общинска организация на Комсомола в село Межден дружеството на ДКМС в с. Колобър полага големи грижи за политическата подготовка на младежта. Секретарят на първичната партийна организация Фикрет Адилов също оказва винаги конкретна помощ на дружественото бюро.

Но едно тежи на комсомолците от село Колобър. Нямат подходяща стая, където да се събират. В стаята, в която сега се провеждат заниманията на кръжока, няма столове за всички слушатели. Повечето стоят прави. Но въпреки това всички с желание посещават кръжока.

Зайде РЕДЖЕБОВА

НАШИЯТ ФОТОРЕПОРТАЖ

(Сн. 1)

В НЕСПИРНА БОРБА С ВРЕМЕТО

(Сн. 3)

Ако минете след обяд към стария стадион, непременно ще видите десетина момчета, обикалящи с различно темпо игрището. Тридесет дни — тридесет тренировки — това е девизът на лекоатлетите — комсомолци от Ученическата спортна школа — Силистра. Защото в голямата конкуренция само едно нещо може да се наложи — упоритата работа по време на тренировките. Тренировките коват победите по стадионите на страната. Това тези упорити момчета са разбрали много добре и затова през двучасовата ежедневна тренировка се стремят да прибавят още малко към добрата си спортна форма.

Но преди да започне тренировката, всеки трябва да получи указанията на треньора Тевфик Насъфов. На какво всеки от тях трябва да обърне внимание, той знае най-добре. (Снимка—1)

На плещите на тези трима юноши или по-точно на краката им тежат по 500 километра на месец. Те тримата, заедно с Исмет Мехмедов, който в момента е на учебни занятия, не един път са диктували темпото в кросовите бягания. Димитър Русев, Велико Йорданов, Васил Веселинов и Исмет Мехмедов на първия тур на републиканския крос в Сливен, валиден за балканския крос в Истанбул, се класираха втори. Преди десетина дни те донесоха от Разград една спечелена купа в бягането на „3 500 метра." (Снимка — 2).

Димитър Иванов вече толкова време е неизменно втори. Толкова време е малко силно казано, защото той тренира около една година и е само на 14 години. В неговата дисциплина се състезава републиканският юношески рекордьор от Разград Любен Недев и все още Митко не може да го настигне, но той с всеки изминат ден се приближава по-плътно до неговото постижение. Младостта му, голямата му издръжливост и не по-малката му упоритост ни дават надеждата, че един ден Димитър Иванов ще заеме първото място. (Снимка — 3).

Утре нашите лекоатлети ще се състезават в Търново на републиканския крос за купата „Ивайло", който същевременно е валиден за балканския крос в Истанбул. Ежедневната им борба със секундите, съзнателното им отношение към значението на тренировъчния процес и силната им воля за победа ни карат да вярваме в тяхното сполучливо представяне.

(Сн. 2)

Текст: **Николай РОМАНОВ**
Снимки: **Стоян ТОДОРОВ**

Активни комсомолци

Не са изминали много дни от момента, когато осмокласниците при училище „Хр. Ботев" от село Аидемир се разделиха с пионерските връзки, за да навлязат в редиците на Комсомола. Но и за това кратко време те доказаха, че умеят да живеят и работят колективно.

В дружествените бюра бяха избрани най-активните, най-трудолюбивите, които можеха да увличат с ентусиазма си другите. Особено това важи за комсомолското дружество при VIII „а" клас.

Още в началото на учебната година бе изработен план, който отговаряше на нуждите и интересите на новоприетите комсомолци. Проведени бяха мероприятия по редица актуални въпроси — за подобряването на дисциплината и успеха, за другарската взаимопомощ, за моралния облик на комсомолеца. Те дадоха своите плодове още в края на първия учебен срок — класът се нареди на първо място по успех. За задружния и качествен труд, който комсомолците дадоха в помощ на ТКЗС, дружеството бе наградено с екскурзия из страната.

За повишаване на патриотичното възпитание комсомолците се запознаха с живота на Левски, Ботев, Георги Димитров. Направен бе и кът на героите — ремсисти, а двете срещи със стари партийни деятели ще се помнят дълго.

Във връзка с професионалното ориентиране бе проведен разговорът „За нашия път в живота". Комсомолците често се събират, разучават танци, правят походи, обсъждат филми и пр. Трябва да подчертаем, че във всяка проява се забелязва истински колективизъм. За хубавата си и разнообразна работа в чест на XI комсомолски конгрес дружеството бе наградено от ОК на ДКМС с прожекционен апарат и книги.

Георги СТАНЧЕВ

Патриотичното възпитание на учащите се

Важна страна на комунистическото възпитание на комсомолците и пионерите са патриотизмът и интернационализмът. Учителите осъществяват тази задача както в урочната работа, така и в извънкласните форми. Идейно насоченото съдържание на извънкласната работа способствува да се възпитат учащите се в дух на социалистически патриотизъм и национална гордост, помага им да разберат и почувствуват по-добре героичното минало и щастливото настояще на нашия народ, успехите на Съветския съюз и другите социалистически страни.

В основното училище „Кирил и Методий" в с. Калипетрово се състоя в чест на 50-годишнината на Великия октомври викторина на тема „Какво знаем за страната на Владимир Илич Ленин". Проведоха се също така пионерски сбор за миналото на родното село, вечер на руския език, пионерски сбор за патрона на дружина Н. Й. Вапцаров, рецитал и др.

Училищното ръководство се уговорило с киногоператора в селото в чест на 90-годишнината от Освобождението и 25-годишнината на социалистическата революция у нас да се прожектират филми, възпитаващи учащите се в патриотичен и интернационален дух. Преди няколко дни бе прожектиран съветският филм „Зоя". Той бе посетен от всички ученици.

Няма съмнение, че тези мероприятия оказват възпитателно въздействие върху учащите се.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Из документалното богатство на Окръжния държавен архив

Архивният фонд на силистренското църковно настоятелство

Този фонд съдържа документи отпреди и след освобождението ни от османско робство. Наред с писмата от чисто религиозен характер, отчети и други, съхраняват се и ценни исторически документи за нашия край. Запазено е писмо от 8 март 1872 година до общината в Силистра, съдържанието на което хвърля светлина за пътуването на цариградската депутация с кораба „София" до Видин за връчване на царска заповед на новоизбрания български екзарх Антим Видински. Канят се няколко души и архимандритът от Силистра да заминат за Русе и там да устроят подобаващо се тържествено посрещане на българския екзарх.

Много документи свидетелствуват за големите грижи, които са полагани за образователното дело в Силистра и околните села. Заедно със смесения съвет в Силистра и митрополията от Русе е съдействувала за успеха на училищното дело. Сам Доростолско-Червенският митрополит Григорий считал училищата за най-светите заведения и изказал надеждата, че всеки родител и гражданин е пропит от дълбокото съзнание и смятал като свой свещен дълг да се грижи за тези заведения. Търсел е учители за училището в Силистра. С писмото си от 9 август 1876 година до членовете на смесения съвет в Силистра той е препоръчал за преподавател дългогодишния учител Павел Златов от Велес, добър познавач на турски език.

Епископ Климент Браницки (Васил Друмев) често е идвал в Силистра и се е занимавал с училищните въпроси. Свиквал е събрания, на които са разглеждани състоянието на училищата, работата на учителите и са набелязани мерки за възхода на учебното дело.

От документи личи, че сам Васил Друмев е търсил добре подготвени учители за тукашните училища. В писмото си до архимандрит Панарет и членовете на смесения съвет в Силистра от 10 октомври 1875 година препоръчва Сребров, възпитаник на Царския лицей в Цариград, за учител по турски език с годишно възнаграждение от 5 000 гроша.

Добри грижи са били полагани и за училищата в селата. Това ясно личи от завещания, помощи и дарения от страна на българското население.

За укрепването на организацията на учебно-възпитателната работа се съди и от годишните учебни програми. Учителят Д. Шопов от село Попина съставил учебна програма за селското народно училище и изпраща един екземпляр на архимандрит Панарет. В нея разпределил учебния материал за четирите класа, като в забележка е подчертал, че в края на всеки срок учениците полагат изпити, а в края на третия срок или както авторът на програмата пише — „третото тримесечие" — да има общ публичен изпит.

В архива са запазени две порат и султански указа, с които се разрешава на деца от немюсюлмански произход да постъпват на обучение във военните училища.

Интерес представлява едно писмо на чорбаджиите Марин и Руси от село Попина до Доростолския митрополит Григорий, от 28 януари 1876 година, с което молят да им се разреши да секат дърва от близкия остров „Параскева". Дървеният материал е бил необходим за постройка на гостоприемница (хан) в селото съгласно императорското нареждане. Изграждането й щяло да облекчи бедното население, което вероятно е било принуждавано да подслонява и храни царски хора, когато идвали в селото. Чорбаджиите на селото се оплаквали и от силистренския търговец Юсеин, който им дължал 2 000 гроша срещу закупеното църковно жито.

В архива са запазени две подробни описания на свещениците от Сребърна и Алмалий във връзка с отвличането и преживяването им в Молдова по време на Първата световна война. В тях споменатите свещеници подробно описват патилата си от откарването им през август 1916 година до март 1918 година — до завръщането им в родните места. От първия ден на арестуването им до завръщането в родните огнища те са били подложени на нечовешки мъки и унижения. Когато пътували с влак, били претъпквани във вагоните, лишени от елементарни изисквания. Въпреки желанието на интернираните със собствени средства да заплатят на каруцари за откарването им от гара Унгурени до град Савени, конвоиращият ги офицер не разрешил и те вървели пеш и то бегом. Стражата стреляла по тези, които нарушават строя и изостават назад. Често се чували изстрели и удари на приклади.

Сребърският свещеник Янаки Георгиев попаднал във втората група на калипетровци, която била настанена в мошията „Ханещи", намираща се на 12 км на юг от град Савени. Те живеели в бордеи-землянки по 300-400 души и работели на чифликчията. Вследствие на тежките условия на живот, петнистият тиф започнал да коси безмилостно редиците на интернираните добруджанци.

Съхраняват се сведения за селата от Силистренски окръг, за броя на населението, за всяко село от колко къщи се състои, кога са построени църквите и параклисите в селата. Интересни са и атестациите на свещениците от нашия окръг.

Тези документи са на разположение на всеки читател, който желае да се запознае с тях.

Йордан МАРИНОВ,
директор на Окръжния държавен архив

Икономическите въпроси — най-важните в работата на производствения комитет

Производственият комитет в ДП „Транспред" — Силистра е създаден през 1965 година. Изхождайки от задачите, които има да решава предприятието, колективът е избрал в състава на комитета всички ръководители на агенции, икономисти, инженери, техници, механизатори, бригадири и челни производственици. Над 50 на сто от тях са хора, участвуващи непосредствено в производството, който факт сам по себе си говори за участието на работниците в управлението на предприятието

През първите години след образуването си производственият комитет е трябвало да преодолява редица трудности, за да се оформи като орган, чието компетентно мнение допринася за правилното решаване на организационните и производствените въпроси. В началото членовете му са били в неведение за работата, възложена им от колектива. Не са били наясно по задачите, задълженията и правата си. Затова е бил организиран семинар, на който председателят и секретарят на комитета са изнесли редица лекции, разгледали са важни партийни и правителствени документи, изясняващи задачите им.

Навременната квалификация е дала добри резултати. В своята няколкогодишна дейност производственият комитет в „Транспред" е изработил правилни методи и форми на работа. Така например, няколко дни преди всяко заседание, членовете на комитета получават напечатани материали с въпросите, по които ще се разисква. А след това решенията се довеждат до знанието на целия колектив. Всеки член на комитета развива широка дейност за практическото приложение на решенията и с това активно съдействува на административното ръководство в неговата работа.

В много предприятия производствените комитети смятат за своя най-важна задача разпределението на резултатния фонд. В някои случаи дори дейността му се изчерпва само с тази работа. В ДП „Транспред" производственият комитет отдавна е разбрал задачите и ролята си. Само един поглед върху протоколната книга, едно прочитане на въпросите, които са поставяни за разрешаване, и решенията потвърждават това.

Така например на заседанието от 27 ноември 1967 година е имало дневен ред, който включва най-важните икономически проблеми пред всяко предприятие в годината на петата петилетка. На това заседание на обсъждане са били поставени мероприятията по усъвършенствуване организацията на труда и техническия прогрес. В решенията е препоръчано началниците на отделите планов и ТРЗ, а така също и на инспекторите по охраната на труда и по спедиционната дейност да анализират работата по този въпрос и да дадат съответни предложения на административното ръководство. На същото заседание комитетът е изградил комисия, която да направи анализ и предложения за най-ефективното използване на основните фондове. Комитетът е препоръчал на административното ръководство да задължи инженер-механика и инспектора по охраната на труда да изработят наредба—правилник за организацията на ремонта и експлоатацията на машините и съоръженията, съгласно условията на техническата работилница.

Не по-различен е дневният ред и на остналите заседания. В протоколите четем: „...началникът на техническата работилница да организира допълнително поставяне на електроинсталация на крановете и да осъществи направата на кофи с възможната най-голяма кубатура за грайферните товарачи, за да се повиши тяхната производствена мощност. Препоръчваме на администрацията да закупи чрез заем от БНБ грайферни товарачи, 2 електрически крана и толкова булдозери, за да се механизира в по-голяма степен товаро-разтоварната работа".

Разбира се, и в „Транспред" производственият комитет се занимава с нормирането и с разпределението на резултатния фонд работна заплата. Но и тук стопанският поглед е на първо място. Търсят се форми и начини чрез работната заплата да се повиши материалната заинтересованост за преизпълнение на плана за приходите и за намаляване на производствените разходи.

Много още може да се говори за конкретната работа на производствения комитет в „Транспред". Не може обаче да не споменем, че активната дейност на този нов обществен орган помогна на предприятието в последните две години да се нарежда на едно от първите места в страната. Повиши се значително механизираната обработка на товарите, подобри се организацията на труда и най-важното—повиши се рентабилността на стопанската дейност.

Михаил ТОМОВ

Резултати на едногодишен труд

НАСКОРО се състоя годишното отчетно събрание на бригадата на с. Ножарево от ТКЗС — Главиница. Отчет за дейността на полевъдите и животновъдите направи главният бригадир Исмаил Алишев. Кооператорите работиха упорито и постигнаха много добри резултати. Те получиха 320 кг пшеница от декар, 381 кг царевица, 243 кг слънчоглед, 672 кг коноп и др. Най-добре работиха звената на Хаккъ Якубов и Акиф Расимов.

Не са малки и успехите на животновъдите. Те преизпълниха плана си за общата продукция с повече от 15 000 лв. За първи път осигуриха на стопанството печалба. Големи са успехите на овчарите Исмаил Османов и Халми Даилов, както и на птицевъдите Билял Хасанов и Шюкри Якубов.

В резултат на тези успехи бригадата е преизпълнила плана си за чистата продукция. Вместо за 193 000 лв., тя е получила чиста продукция за 201 000 лв. Затова кооператорите получиха допълнително възнаграждение за вложения от тях труд през изтеклата година.

В своите изказвания много от кооператорите подчертаха, че постигнатите добри резултати не са предел на техните възможности и не бива в никакъв случай да ги задоволят. От някои култури, каквито са фасулът, тютюнът и фуражният грах, бяха получени сравнително ниски добиви. Това показва, че в агротехниката им са допуснати някои пропуски. Много е необходимо да се направи още за повишаване интензификацията на производството, за прилагане на по-голяма механизация в отглеждането на културите, за получаване на продукция с най-ниска себестойност.

Особено вимание бе отделено на предстоящите задачи. През настоящата година кооператорите трябва да работят за получаването на 400 кг пшеница от декар. Ненадминати досега добиви трябва да постигнат от царевицата, слънчогледа и фасула. Всичко това изисква много здрава организация и прилагане на висока култура на земеделието.

Ахмед ДЕМИРОВ

Висок прираст от телетата

Въпреки зимните условия, телчарите от с. Антимово постигнаха висок прираст от малките животни.

Показателен е успехът на Мита Георгиева. От 20 телета тя получи средно по 900 г прираст, при план 750 грама. От някои животни постигнатото сочи: 1 100 грама.

Пак през януари Коста и Ради Караспасови, които отглеждат 80 телета от 2-6-месечна възраст отчетоха 1 780 кг прираст. Средно на ден по 750 г от животно, вместо очакваните 700 грама. При някои телета бе отчетен 1 000 грама среднодневен прираст.

Всяко животно от тази група получава на ден по 1,5 кг концентриран фураж, 8 кг силаж и др. На малките телета се осигурява необходимото количество пълноценно и бито мляко, витаминно сено и др.

Освен доброто снабдяване на фермата не по-малко значение за добрите резултати имат големите грижи, които животновъдите полагат за телетата. Тяхната цел е през следващите месеци от годината да имат още по-големи успехи.

Живко ТРУШЕВ

ЗАСЯВАНЕ И ОТГЛЕЖДАНЕ НА ТЮТЮНЕВИЯ РАЗСАД

Опитът показва, че без ранно разсадопроизводство не е възможно да се получат високи добиви качествен тютюн. Въпреки това някои стопанства от окръга, като Тутракан, Алфатар, Окорш и Иширково, през миналата година не успяха да засадят планираните площи със собствен разсад. Не им достигна опит и добра организация.

Задачата сега е във всички стопанства да се отгледа ран, закален разсад. Известно е, че тютюнът никне при 11 градуса топлина. Растенията стават годни за разсаждане обикновено 70 дни след поникването си. За да се осигури ран разсад, половината от необходимия материал трябва да се отгледа в парници. При липса на рамки, топлите лехи се покриват с полиетилен.

За да не се създаде голямо напрежение при изнасяне на тютюна в блоковете, парниците трябва да се засяват през 4-5 дни. Разсаждането на сортовете „Остролист" и „Трапезунд" започва най-рано—около 24 април. Затова е необходимо и първите парници да бъдат засети от тези сортове.

Какво трябва да знаят тютюнопроизводителите, за да произведат качествен разсад?

От голямо значение е гъстотата на растенията в лехите. Най-подходящо е на 1 квадратен метър да се засеят от 0,6 — 0,8 г семена. В такъв случай стебълцата се развиват добре. Всички са годни за разсаждане. Не се похабяват.

Много важно условие за постигане на добри резултати е семената да попаднат на изравнена почва, навлажнена един ден преди засяването. Вместо с пепел те трябва да се смесват с меден оксихлорид в съотношение 1:70. По този начин се води и борба с почвените болестотворни гъбички. Леката поливка след засяването е необходима, за да прилепнат семената към пръстта. След това лехата се притъпква леко и се покрива с пласт добре угнил оборски тор, дебел 0,5 см. Торовата покривка се притъпква леко и се полива с лейка.

Въпросът за поливането на лехите е много важен. От него до голяма степен зависи производството на качествен разсад. То трябва да се прави така, че да не се причинява измиване на торовата покривка. Отначало се употребява ситна решетка. Дневно всеки квадратен метър от засетите лехи трябва да получава от половин до 1 литър вода. При топло и влажно време поливането се избягва, тъй като при прекомерна влага се създават условия за развитие на болести. Когато разсадът не се развива добре и жълтее, то трябва да се прекрати за няколко дни. Обикновено за целия период от засяване на лехите до изнасянето на растенията в полето са необходими 30—40 поливки.

Докато разсадът е още дребен и невкоренен, той се полива по-често и с по-малко вода. С течение на времето това количество се увеличава, а поливките се разреждат. В противен случай, когато коренчетата нарастват от 2—7 см, може да се причини жълтеене на растенията. Когато те кръстосат напълно и фазата на усиленото вкореняване е завършила, нужно е периодично засушаване, за да развие добра коренова система и жилаво стъбло.

Практически тази задача се осъществява така. При последното поливане всеки квадратен метър от лехите се тори с по 5-10 г суперфосфат. След това 3—4 дни не се ръси с вода. През горещите дни и обедните часове той се засенчва. С първата поливка отново се подхранва със суперфосфат. При закаляването чрез засушаване кореновата система се засилва. Това има голямо значение за прихващането и по-нататъшното развитие на тютюна.

Друга важна грижа за разсада е подхранването му. По този начин се ускорява развитието на растенията, а с това до голяма степен се избягва нападението им от различни болести.

Първо торене се извършва, когато листенцата кръстосат. Тогава на всеки квадратен метър се дава по 10 г амониева селитра и 30-40 г суперфосфат. Две седмици след първото подхранване се извършва второ, при което на квадратен метър се пада средно по 15 г изкуствен тор. За да се предотврати изгаряне на растенията, след всяко торене лехите се поливат с двойно повече вода.

Още с озеленяването на лехите трябва да започне пръскането им с бордолезов разтвор, който отначало е 0,5 процента, а после достига до 1 процент. Те се третират след всеки 4-5 дни, дотогава, докато разсадът стане годен за изнасяне в блоковете. Нашата препоръка е тютюнът в лехите да се пръска против мана с аспор: 300 г на 100 л вода. Неговото количество нараства от 150 на 200 куб. см на един квадратен метър парникова площ. Обикновено с този препарат се пръска, докато разсадът „вдигне уши". Това става през 3-4 дни и то когато по растенията няма капка влага. Аспорът не се смесва с бордолезовия разтвор, защото ефектът от него намалява.

Практиката е установила, че за нашия район най-подходяща дата за засяване на първите лехи е 15 февруари. Спазвайки този срок, прилагайки всички мероприятия, които се изискват, тютюнопроизводителите ще могат да отгледат такъв разсад, който ще им осигури висока и качествена продукция.

Стоян ЧАКЪРОВ,
специалист по тютюна

ГОДИШНИ СЪБРАНИЯ НА ТКЗС

ВЪЗМОЖНОСТИТЕ СА ПО-ГОЛЕМИ

ЕДНИ от първите в окръга, кооператорите от с. Айдемир се събраха в големия киносалон, за да направят равносметка на едногодишната си дейност и набележат перспективите за следващите години. Много бяха мислите, споделени до началото на събранието, и въпросите, които обсъждаха онези, които се готвеха да вземат думата.

Тишината настъпи едва когато на трибуната застана председателят на кооперативното стопанство Иван Анастасов. Уверено и точно зазвучаха думите му, посочвайки онези пътища, които стопанството измина през 1967 година.

Подчинена преди и сега на неотменимото изискване за по-нататъшна интензификация, механизация, внедряване на промишлени методи в селскостопанското производство и рентабилност на селскостопанската икономика, дейността на всеки кооператор и механизатор става все по-ефективна.

Плодовете на упоритият труд са огледалото, в което всеки вижда своя дял и място в бъдещата работа. Събрана общо, продукцията на стопанството представлява 3 409 144 лева, а това е с 44 000 лева повече от предвиденото. Стойността на един човекоден е 3,94 лева или с 0,41 лева повече от предвиденото. Такова заплащане е радостно и все пак, като се имат предвид възможностите на айдемирския кооператив, не можем да не се запитаме—не можеше ли възнаграждението да бъде още по-добро? На този въпрос пълен и ясен отговор даде отчетният доклад.

От данните за последните години се вижда, че общата продукция постоянно се увеличава, но печалбата не е голяма. Главният виновник за това са материалните разходи. Достатъчно е да се посочи, че само през миналата година те са повече от предвиденото с 87 000 лева. Заслужава внимание и преразходът на труд, който за миналата година е с 11 000 лева повече. Посочените цифри недвусмислено показват, че заедно с увеличаването на обема на продукцията абсолютно необходимо е да се снижава нейната себестойност. Това обаче айдемирци не можаха да постигнат. Бавен е темпът и на нарастването на продукцията от един декар обработваема земя. Ниска е и производителността на труда.

В айдемирския кооператив най-голям е делът на растениевъдството както по броя на заетите тук работници, така и по приходите, които носи то на стопанството. Достатъчно е да посочим, че общият чист доход в стопанството е 645 000 лева, а растениевъдството е донесло 743 000 лева. Всички останали отрасли не носят печалба.

През миналата година във финансово-производствения план е било предвидено да се получи от животновъдството обща продукция за 760 000 лева. До края на годината всички ферми успешно изпълниха поставените им задачи и стопанството завършва с изпълнение на плана за общата продукция на стойност 868 000 лева. Завишените материални разходи обаче стават причина, щото вместо планираната чиста продукция от 245 000 лева да се получи едва за 174 000 лева. Увеличени са и средствата по заплащането на труда на животновъдите. Така се стигна до положението, че един килограм краве мляко, въпреки високия млеконадой, струва на стопанството по 0,22 лева, а един килограм прираст 1,19 лева. А загубата само от говедовъдството достига на 84 000 лева. В свиневъдството един килограм продукция е получен със 7,8 кръмни единици. Не са получени необходимият брой малки прасета. Много от свинете за разплод останали незаплодени. Неправилно са използувани фуражните смески, концентрираните храни са разпилявани. Птицевъдството в общи линии е изпълнило задълженията си, но направените преразходи от задържането на готовите за продажба птици и повече от предвидените разходи за отглеждането на малките пилета са дали отрицателен резултат. Загубите от останалите животновъдни отрасли поглъщат и получения 17 000 лева чист доход от овцевъдството. Макар и малки по своята значимост, губещи са и пчеларството и рибовъдството. И тук причината е в повишените трудови разходи.

Не по-малко отражение върху крайния резултат е оказала механизацията. От това как тя е използувана, до голяма степен зависи рентабилността на селскостопанското производство. Тук поради недобра квалификация и лоша организация на труда са допуснати големи престои на машините. Тяхното използване съставлява едва 41,1 на сто от възможностите им. Такова е положението и при товарните коли. Не носят печалба и строителите и страничните предприятия.

Така всички с изключение на растениевъдството получават, без да дават приходи. Такова положение, разбира се, не може да се приеме за нормално. Това с тревога споделиха и всички, които се изказаха, и със загриженост посочиха пътищата за тяхното отстраняване.

Сега за партийното и стопанско ръководства не остава нищо друго, освен да подобрят организацията на работа, да потърсят нови по-ефективни форми на организация на труда и заплащането, да внесат строга отчетност на материалните разходи и време. Само така с помощта на наличната техника и опит през следващата година ще могат да се поздравят с още по-добри резултати.

Иван ПЕЙЧЕВ

КОЛЕКТИВ — УВЕРЕН В СЕБЕ СИ

Работният ден още не е започнал, а в чакалнята на пощата в с. Попина вече са се събрали първите клиенти. На малката пейка, поставена близо до радиаторите за парно отопление, седят двама старци. Около тях се е събрала голяма група от чакащите. Добре отоплената стая предразполага към приятни разговори и шеги.

—Пенсийката ли чакаш да получиш, дядо Иване? — пита млад мъж единия от двамата старци, който търсеше нещо в джобовете си.

— А, не, не. На внучката колет ще изпращам. Ученичка е в Русе... Пък пенсийката, благодаря на пощальоните, у дома ми я донасят —отговори дядо Иван, вадейки от джоба чиста кърпа с възел на единия й край, където бяха парите за таксата на колета.

В другия ъгъл на стаята около добре подредено филателно табло група младежи разпалено коментираха нещо. Това личеше по разгорещените им лица и честото жестикулиране на единия от тях. Приближавайки се до малката маса, на която грижливо бяха подредени в папка наши ежедневници, неволно чух, че спорят за стойността на някои марки, рядко срещани дори и в колекциите на световно известни филателисти.

На отсрещната стена, наред с украсата, бяха симетрично разположени показни табла за попълване на записи, покани, телеграми и други.

Работният ден започна. Пред стаята на началника на пощата Тодор Русков клиентите чакат реда си. Някои от тях са нетърпеливи. Иска им се да свършат по-скоро работата си, защото и тяхното работно време започва, но редът трябва да се спазва.

— Хайде, хайде по-скоро. Закъсняваме! — подкани последният от опашката. Всички се обръщат назад да видят нетърпеливеца, на чието чело вече е избила руменина.

Отстъпват му ред.

Най-после на всички клиенти беше услужено и ние влязохме в стаята на началника.

— Вие какво желаете? — вдигна очи от служебните си книжа Тодор Русков.

— Единичен фиш от двете тегления.

След малко заговорихме за дейността на четиричленния колектив на станцията. През миналата година при план 13 100 лева постъпления с общи усилия е реализирано 13 500 лева. В резултат на добрата разяснителна работа сред кооператорите в селото се получават 87 вида издания от чуждия печат и 111 вида на нашия печат. В сравнение с миналата година общият брой на изданията се е увеличил с 41. Това е постигнато благодарение добрата работа на разносвачите Михаил Йовчев и Димитър Узунов. Надничаме в просторната и добре подредена експедиционна. Пощата току-що е донесена. Сръчните ръце на разносвачите бързо прехвърлят вестниците. За няколко минути всичко е разпределено. Преметнали през рамо тежките си чанти, те бързо се отправят из селото. Запомнили са какъв е абонаментът на всяко семейство. Писмата са подредили по реда на обхождането. Всичко това спомага бързо да разнесат пощата и да зарадват хората. Културното и бързо обслужване е породило във всички кооператори чувство на уважение и обич към разносвачите.

Пощата разполага с добра техника на местния радиотранслационен възел и предаванията са качествени. Благодарение на разнообразната програма, броят на радиоточките в селото се увеличи със 17 и надмина 200 броя. Непрекъснато расте броят на желаещите да имат радиоточка. Колективът на станцията прави всичко възможно да удовлетвори исканията им.

Добре е уредена и телефонната зала. Тук работи телефонистката Гинка Бачкова. Макар и нова в професията си, тя добре се справя. През миналата година броят на телефонните постове се е увеличил с 4. Сега колективът работи за откриване на нови телефонни постове в селото, с което ще улесни още повече кооператорите.

През 1967 година попинските пощенци спечелиха съревнованието с пощенските работници от с. Сребърна. През тази година между двата колектива отново ще се сключи договор за съревнование по всички показатели. Пощенските служители от попинската община са уверени, че ще го спечелят. За своята увереност те се основават на осемтях процента, с които преизпълниха плана през първия месец на 1968 година.

Напускаме сградата на пощата. Все още чуваме звъна на телефоните и гласа на телефонистката, настойчиво подканящ колежката от Силистра да й даде линия. В съзнанието ни останаха сърдечните усмивки, с които ни посрещнаха членовете на този малък колектив, който уверен в себе си постига успехи.

Илия РАВАЛИЕВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

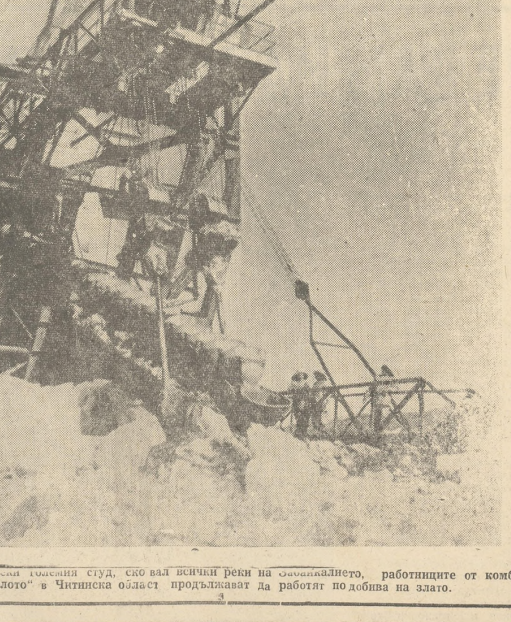

Въпреки големия студ, сковал всички реки на Забайкалието, работниците от комбината „Балейзолото" в Читинска област продължават да работят по добива на злато.

90 ГОДИНИ ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА СИЛИСТРА ОТ ТУРСКО ИГО

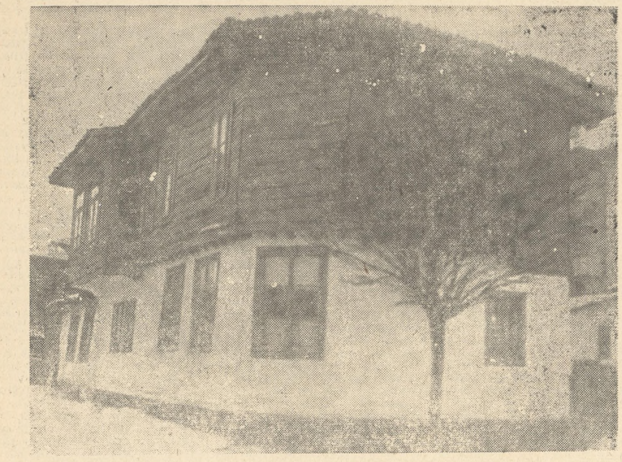

Възрожденската къща на ул. „Л. Каравелов"—6 в Силистра е двуетажна, отвън стените й са обковани с дъсчена обшивка. Според проф. арх. Тодор Златев вероятно къщата е била строена в началото на втората половина на XIX век.

В ДЕНЯ НА СВОБОДАТА...

В ранната утрин на 10 (23) февруари 1878 година комендантът на Силистренската крепост, придружен от двама парламентьори, възседнали коне, потегля за село Алмалий. Там бил лагерът на руските полкове и главната квартира на руското командуване.

След един час комендантът на Силистренската крепост, който е и командир на тукашния гарнизон, се връща в града заедно с парламентьорите. Турските войски се нареждат в строй и чакат заповед за потегляне. Настъпват решителни минути. Християнското население се покачило по стените на крепостта от Държавната болница до Дунавската порта, а турското население от болницата до Чаир махле. След дадения сигнал започва предаването на крепостта от турците на русите. Първо турската флота, която била на зимовка в „Лома", излиза на откриття Дунав и по течението потегля за Десния Дунав. Пехотата, кавалерията и артилерията напускат Силистра през Западната порта, по шосето за Шумен покрай Калипетрово, начело с музиката си, която свири военни маршове.

По същото време победоносните руски войски приближават Силистренската крепост, но са все още отвън, като заемат разстоянието от Цариградската врата до Дунавската врата. Руските войски под звуците на своята военна музика навлизат в Силистра. В същото време турската войска напуска града през Западната порта, като турската военна музика свири прощалния марш „Кал селяметлен кьомюр гьозелю"...

ХРАБРЕЦ

(Продължение от I стр.)

занаят. Става шивач. В Букурещ по всяка вероятност се свързва с български емигранти. От тях научава за революционното движение, за създаването на Българското опълчение. Жадувал да се бие за свободата на поробена България.

Всички емигранти, цяла България посрещат с радост вестта, че Русия е обявила война на Турция. Родолюбивите българи в Русия и Румъния сияят. Те се записват в току-що създаващото се Българско опълчение. Двадесетгодишният момък от крайдунавска Силистра също пожелава да стане опълченец.

Приет е в трета рота на пета опълченска дружина. Тя е сформирана към края на април 1877 година. Дружината се бие на Шипка. Записва бойни успехи и в сраженията край Шейново, Стара Загора и Казанлък. Всички опълченци проявяват нечувана смелост. Мнозина заслужават обичта и доверието на прославените руски пълководци. Тодор Костов става унтерофицер. За големи отличия в боя той е награден с Георгиевския кръст, който се давал само за проявена изключително голяма храброст.

... Войната отдавна е свършила. А Тодор още не се е завърнал в родния град. Тревога обхваща неговите родители. Повече от две години те не са го виждали. Помислили, че вече е мъртав. И един ден, когато правели „помана" за него, той се явил като изневиделица. Завърнал се човекът, когото всички мислели, че вече е мъртъв. Безкрайна била радостта на близките му. Градът с възхищение говорел за неговия героизъм. Но малцина знаели, че той е участвувал и в сръбско-турската война през 1876 година, където се бие смело. Взел е участие и във войната през 1885 година.

Заради проявена храброст е награден с редица ордени и медали. Носител е на руски, румънски и български бойни отличия. След Освобождението до края на живота си е на почит и уважение в града. Членувал е в „Силистренското опълченско и поборническо дружество". Умира на 10 февруари 1910 година. На 53 години.

Но днес малко са онези силистренци, които знаят за неговия подвиг. В дома, където се е родил и живял, още няма поставена паметна плоча. Може би признателното поколение млади родолюбци ще поправи „малкия" пропуск. Нека се надяваме, че отсега нататък край тази къща, която се намира на улица „Комсомолска" 233, ще спират повече хора и ще отдават заслужена почит на героя, бил се храбро за нашата свобода...

Вълчо **РАДЕВ**

ОПЪЛЧЕНЦИ ОТ СИЛИСТРА

От I опълченска дружина, сформирането на която започва на 19 април 1877 година. Тя участвува в боевете при Стара Загора, Шипка, Шейново и др.:

1. Георги Базанча, постъпил на 3 юни 1877 г. във II рота и уволнен на 11 август 1878 г.
2. Марин Бончев, постъпил на 28 април 1877 г. във II рота, умрял на 30 октомври 1877 г.
3. Стефан Биков, постъпил на 8 май 1877 г. в III рота и уволнен на 26 юни 1878 г.
4. Лефтер Михайлов, постъпил на 9 април 1877 г. в IV рота и уволнен на 1 юли 1878 г.
5. Минчо Маринов, постъпил на 3 септември 1877 г. в I рота и уволнен на 1 юли 1878 г.
6. Добри Николаев, постъпил на 28 април 1877 г., убит на 10 август 1877 г.

От IV опълченска дружина — сформирана на 19 април 1877 година и участвувала в боевете при Шейново:

7. Стоян Арнаудов, постъпил на 2 май 1877 г. в I рота.

От V опълченска дружина — сформирането ѝ започва на 20 април 1877 година. Участвува в сраженията при Казанлък, Стара Загора, Шейново:

8. Тодор Костадинов, постъпил на 30 април 1877 г. в III рота, ранен на 31 декември, оздравял на 28 януари 1878 г. и уволнен като унтерофицер на 22 юни 1878 г.
9. Тодор Матеев, постъпил на 3 юни 1877 г. в I рота, умрял на 12 юни 1878 г.
10. Влаю Неделчев, постъпил на 26 май 1877 г. във II рота, заболял на 21 юни 1878 г. и уволнен.
11. Кирчо Станев, постъпил на 6 май 1877 г. във II рота.
12. Кузман Христов, постъпил на 3 май 1877 във II рота, ранен на 13 август 1877 г. и уволнен на 11 август 1878 г.

От VI опълченска дружина — сформирането ѝ започва на 19 април 1877 година:

13. Иван Божков, постъпил на 11 май 1877 г. във II рота.
14. Симеон Иванов Каваев, постъпил на 3 май 1877 г. в I рота. На 26 май 1877 година произведен ефрейтор, на 8 юли заболял.
15. Райчо Иванов, постъпил на 29 април в V рота. През февруари 1878 година заболява и умира в болница на 23 юни 1878 г.
16. Антон Лазаров, постъпил на 1 май 1877 г. във II рота и уволнен на 20 юли 1878 г.
17. Костаки Маринов, постъпил на 19 май 1877 г. в I рота.
18. Атанас Недович, постъпил на 12 юни 1877 г. във II рота и уволнен на 15 юли 1878 г.

От VII опълченска дружина — сформирането ѝ започва на 19 април 1877 година. Участвува в боевете при Стара Загора и Шипка:

19. Николай Давчев, постъпил на 13 май 1877 г. в I рота.
20. Петко Н. Икономов, постъпил на 9 май 1877 г. в I рота, награден със сребърен медал и уволнен на 3 февруари 1878 г.
21. Тодор Савов, постъпил на 28 април 1877 г. в III рота.

От XII опълченска дружина — сформирането ѝ започва на 22 юни 1877 година. Участвува в сраженията при Свищов:

22. Коста Иванов, постъпил на 23 декември 1877 г. във II рота.
23. Райчо Тодоров, постъпил на 25 декември 1877 година в III рота и уволнен на 10 юли 1878 г.

Извлечение от списъците на опълченските дружини, Архив към Националния музей на народната армия — София, ф. 1878/910 оп. 3 № 634.

Коне на северния хоризонт

Навярно вихрен бил е онзи февруари,
навярно Дунав бил скован във лед.
И тръпнела земята ни
в предчувствия за минзухари
и за червено като кръв лале.

Не помня аз. Но виждам днес
онези първи
коне на северния хоризонт..
Отичали се залезните кърви
и всяка бучка пръст била е фронт.

Сърцата, дълго мръзнали, сгряла
вълната придошла
на топла руска реч.
И Добруджа отдъхнала, с усмивка бяла
целувала спасителния меч.

Ликуваща, запролетена, бистра,
реката късала е своите ледове.
И хукнали над бялата Силистра
разлистващи, големи ветрове.

Далеч съм аз от оня изгрев кървав,
далеч съм аз от дни на плач и стон.
Но виждам ясно днес онези първи
коне на северния хоризонт...

Симеон **МАНОЛОВ**

„Руският войник се подчиняваше на повелята на сърцето и чувството си на дружба към братския български народ. Това чувство водеше руският войник към велики подвизи и в 1810 година, когато той още веднъж ороси с кръвта си дунавския бряг на подстъпите към вашия роден град Силистра.

През целите тия 147 години руският народ грижливо пази ключа на Силистренската крепост, който по стар обичай беше иззет от противника. Този ключ се пази в Ленинград. Колкото и да му са скъпи тези реликви, съветският народ реши да предаде ключа на вас — стопаните на град Силистра, на гражданите на навеки свободна България".

(Из речта на генерал А. С. Гундоров на тържественото събрание по случай предаването на ключа на Силистренската крепост).

Опълченецът Стефан Биков е роден в гр. Силистра през 1854 година. Понеже мразел силно турците, избягва в Румъния. Имал голямо желание да участвува в отряда на българите-доброволци в Сръбско-турската война, но господарят му не го пуснал. През пролетта на 1878 година постъпил в първа опълченска дружина и се бил край Шипка, Шейново, Стара Загора.

Силистренецът Лефтер Михайлов (снимката долу) също взел участие в Опълчението. Бил се е с турците при преминаването на Дунава от руските войски, при превземането на Търново. Ведно с русите воюва за освобождаването на Мъглиж, Казанлък, Стара Загора. Воювал е за защитата на Шипченските височини. Проявил се като храбър и смел опълченец.

ПРЕДАН НА НАРОДНОТО ДЕЛО

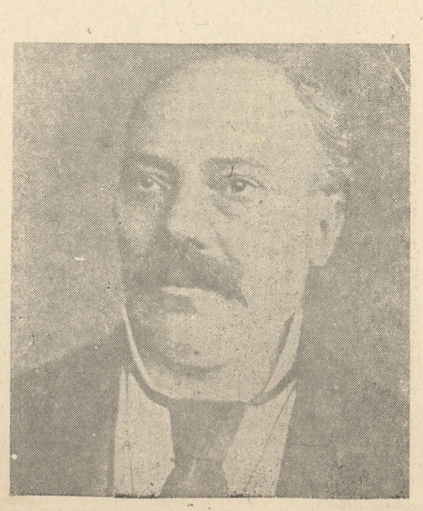

Новината, че на 6 декември (ст. ст.) 1862 година в Силистра щяла да се отслужи първата литургия на български език, се разнесла от врата на врата. Но вечерта на 5 декември гръцкият владика Дионисий забранил на свещеника Христо Аврамов да служи и отредил за литургията гръцкия поп хаджи Георги. Зашумели българите в Силистра като разбунен кошер. Какво да се прави? Първенците решили да се съберат на съвет, а младежите се подканяли на по-решителни действия. Младият търговец Гено Атанасов Чолаков, пламнал от негодувание, дотичал в църквата, изпъдил натрапения поп и ударил як катинар на вратата. Църквата била българска! Българите ще решават кой и на какъв език ще чете, а не гръцкият деспот ефенди Дионисий!

Но не мислел така всесилният Ибрахим паша, който заедно с фанариотския владика участвувал в ограбването на християнското население. Скочил разяреният паша, ударил две плесници на младия търговец.

—От тоз час нататък няма да признаваме гръцкия владика. Ето телеграмата, сега още ще телеграфирам до господин Драган Цанков и до господин Бари, папския наместник в Цариград, да ни изпратят униатски български свещеник! Папата ще признаваме вече! Католици ставаме!

Говорел Гено Чолаков. Това кюлхане, тоя чапкънин, който се осмелявал да възразява на него, всесилния Ибрахим паша, от който всичко трепери.

— Дръжте го да го доубия!

Но вятър хваща ли се? Гено хлътнал в тъмнината на сокаците, а пашата се задушавал от гняв.

Първенците се разотишли, а когато гневът на пашата утихнал, в главата му изплувала трезва мисъл. Прав беше тоя чапкънин. В неговите, в Ибрямпашовите дни, времената са се изменили. Тия българи вече не са покорни роби, които той за кеф можеше да яха насред пазара.

Така победили българите за свой език в църквата—благодарение на смелото държание на Гено Чолаков, водача на младите в Силистра. Той не за пръв път влизал в схватка с пашата и не от вчера участвувал в открита борба с фанариотския владика Дионисий. Нали по негово настояване пашата го изпратил в Акия, дано пукне от малоазийските горещини. Но Гено имаше подкрепата на българите в Цариград и Русчук и не достигна до Акия. Стоя цяла година в цариградските затвори и го освободиха.

Като се завърна в Силистра, залови се още по-усърдно с народните работи. Помагаше за отварянето на училища както в града, така и в селата, поддържаше връзка с революционерите оттатък Дунава. Активно се включи в строежа на църквата и даде голяма сума от личните си средства като помощ. А сега да се съгласи да четат в нея на гръцки? Никога!

Роден през 1834 год. на 21 септември в Русе, малкият Гено получил от баща си, търговец от средна ръка, начално образование и 14-годишен дошъл в Силистра при вуйчо си Ради Тодоров, за да учи търговия. Тук престоял от 1848 до 1853 год. По време на Кримската война се прибрал в Русе и завършил трети клас. През 1856 година дошъл отново при вуйчо си и останал завинаги в Силистра. Заловил се с търговия и се оженил за дъщерята на влиятелния в града и околността Димитър П. Златаров.

Но спокойният живот не бил по угодата на Гено Чолаков и той станал разпространител на вестниците на Раковски, Драган Цанков и Александър Екзарх. Купувал и разпространявал понякога със свои средства „Дунавски лебед", „Цариградски вестник" и „България". Ратувал за пробуждане на българщината в града, за българско училище и българска църква. Това му донесло неприятности с фанариотите.

Гено Чолаков не останал настрана от движението за политическа свобода. Той бил в тесни връзки с Хаджи Димитър и с Стефан Караджата, а също и с Филип Тотю. Той е бил, вероятно, в основата на онова движение от 1871 година, когато Силистренско се готвело за въстание и е бил душата на революционно настроените младежи. Приемал е и е крил патриоти, подпомагал ги е парично. И при удобен момент ги е препращал зад Дунава при приятеля си Никола Балкански.

Широко е разпространено преданието, че през 1867 година Гено Чолаков довел Левски от Варна в Силистра и след тридневен престой го е препратил чрез Велико Скурчелиев (Скурголов) от с. Ветрен в мушията на Балкански „Циганка", където се сформирала четата на Панайот Хитов. Неин знаменосец по поръчение на Раковски станал Левски.

През същата година, 1867, Гено Чолаков е бил начело в Силистренското крайдунавско агентство за разпространение на комитетската кореспонденция от Букурещ.

Отдал се на народополезна дейност, Гено Чолаков занемарил търговските си работи и на 20 октомври 1874 г. трябвало официално да обяви фалит във в. „Дунав". В същата година през месец юни той е бил между кандидатите за членове на каазалийския съвет и при тайното гласуване е получил десет гласа против четири. Но поради предварителното съглашение с представител на митрополит Григорий си подал оставката си и на негово място бил избран П. Д. Докторов. Това обаче не попречило на Гено да взема дейно участие в работата на силистренци при проявата на [illegible], при назначаването на [illegible] и векили вместо гърци. [illegible] минавало година да не отиде затваряни поне един, два месеца.

През 1876 година Гено Чолаков „приготовлявал момчета за всеобщото въстание и ги е снабдявал с парична помощ за поддържане до определения ден" — както се казва в биографията му... Но поради силния турски гарнизон в крепостта въстание в Силистренско не избухнало, а когато се разбрало, че Освободителната война вече започна, през пролетта на 1877 г. Гено Чолаков бил заточен в гр. Балък Кесри в Мала Азия, където престоял до сключването на Санстефанския договор. Момчетата обаче, които подготвил, се намерили в редовете на Българското опълчение. И може би затова Силистра е измежду градовете, дали най-много опълченци за освобождението на България.

Борис **ИЛИЕВ**

Цветана **ДРУМЕВА**

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 18 (1335) | Вторник, 13 февруари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Успехи от първия месец

Кравегледачите от с. Антимово изпратиха с радост първия месец от годината. Многото грижи, които те положиха за животните, не останаха безрезултатни. Вместо 48 т мляко, както бе планирано, доячите получиха 51 тона. В сравнение със същия период на миналата година във фермата са надоени с 12 т мляко повече. Дневният график от 1600 литра се преизпълнява.

Добрите резултати са последица и на борбата срещу яловостта. Фактът, че във фермата се родиха 25 вместо очакваните 20 телета, говори красноречиво за това.

Живко ТРУШЕВ

ДЕН НА ЛОЗАРЯ

За грижите на Партията и правителството — достойни трудови дела

Утре лозарите от цялата страна ще чествуват своя празник. Ще празнуват и лозарите от нашия окръг. С чувство на законна гордост трябва да отбележим, че в доклада на националното съвещание по лозарство, проведено преди няколко дни, трудът на силистренци беше положително оценен. През последните години средните добиви грозде в нашия окръг са били винаги над средните за страната. И през тази година се предвижда те да бъдат с над 100 кг по-големи от тях. Нашият окръг е вече наравно с челниците от Бургаски и Русенски окръзи.

Тази година лозарите от нашия окръг трябва да произведат над 10 000 т десертно грозде, от което за износ да бъдат отделени над 8 000 т. На Винпром е предвидено да се предадат 11 000 т продукция от винените сортове.

Съществуват благоприятни предпоставки за изпълнението на тези задачи. В публикуваното на 9 февруари решение на Министерския съвет се казва, че през настоящата година се осигуряват необходимите материали—препарати, тел, колове, по 20 кг амониева селитра, 30 кг суперфосфат и 10 кг калиев тор на декар. Ще бъдат доставени син камък и сяра на прах в достатъчни количества за борба с маната и оидиума. Тези материални предпоставки, съчетани с опита и трудолюбието на нашите лозари, ще дадат добри резултати през настоящата година.

Много лозари-първенци бяха удостоени с правителствени награди за постигнатите от тях успехи през последните години. Като най-добри между тях можем да посочим Мирон Гаврилов от Айдемир, Георги Костов от Смилец, Коста Йоргов от Тутракан, Добри Великов от Гарван, Димитър Камбуров от Калипетрово, Марин Димитров от Ветрен и много други. Задачата сега, когато се провежда селскостопанската просвета, е кооператорите, които работят в този отрасъл, да изучат техния опит и впоследствие да го приложат в практиката.

Особено внимание трябва да се отделя на факторите, съдействуващи за повишаване производителността на труда и рентабилността в този отрасъл. Това е основна повеля на времето. На нея трябва да бъде подчинено изпълнението на всички задачи. Основна роля за това ще играят няколко фактора като попълването на празните места чрез отводи, максимално използуване на наличната техника, навременно внасяне на минералните торове, поставяне на грети ред тел, качествено извършване на зелените резитби и др.

Стремежът на всички лозари е да получат високи добиви и качествена продукция. Голям дял за това играят растителнозащитните мероприятия. За да се спазват оптималните срокове, необходимо е да се измени технологията на растителнозащитните работи, като се премине към малообемното пръскане с пръскачка „Перла" и с ОНК с дюза с пресичаща се струя. Да се използуват всички прашалки за прашене с меден оксихлорид в смес със сяра на прах, което трябва да става през най-напрегнатите моменти.

Особено място през тази година следва да се отдели на колцуването, с което се постига по-ранно зреене, разтягане периода на беритбата и по-голям икономически ефект. Нужно е към края на юли да се направи и почистване на гроздовете при сорта „Болгар". Така производителността на труда по време на износа ще се повиши неколкократно.

Лозарството намира благоприятни условия за развитие в нашия окръг. С всяка измината година площите на този отрасъл се увеличават. През тази пролет ще бъдат засадени 6 000 дка нови лозя. За тях, както и за засадените през миналата година 6 000 дка, лозарите трябва да положат най-големи грижи, защото основите на бъдещите високи добиви се залагат сега.

1968 година трябва да бъде преломна за лозарите от нашия окръг. Те разполагат с необходимите средства и опит, за да постигнат много по-високи добиви от получаваните досега, да произведат продукция с най-високо качество, да отговорят на грижите на Партията и правителството с много по-големи трудови успехи.

Честит празник, лозари! Нека вашият труд през тази година бъде увенчан с ненадминати досега резултати и вие да дадете своя дял за укрепване на кооперативните стопанства, за издигане икономиката на нашата страна!

Да не се отстъпва от постигнатото

Тревожни мисли за състоянието на животновъдството и изпълнението на плановете за животинската продукция събраха на 9 февруари т. г. в салона на Окръжния народен съвет председателите на ТКЗС и директорите на ДЗС, ветеринарните лекари и зоотехниците. Тук бяха и първият секретар на ОК на БКП др. Вельо Максимов, председателят на ОНС др. Сава Шиваров, представителят от Министерството на земеделието д-р Георги Меракчийски и други партийни и стопански ръководители на окръга.

Пред присъствуващите пръв говори д-р Димитър Велев, главен специалист от Управление „Земеделие" при ОНС. Той сподели мисли по въпросите на здравеопазването, безплодието, лечебното дело и ветеринарносанитарния надзор в животновъдството на окръга за 1967 година.

През изтеклия период — посочи докладчикът — стояха за разрешаване от нашето животновъдство много важни и отговорни задачи. В общи линии потото задължение бе изпълнено. За това не малък дял имат и ветеринарните лекари. Със своята дейност те повишиха продуктивността на животните и ги предпазиха от редица заразни болести.

Колкото и положителни да са обаче резултатите от миналата година, те не могат да скрият онези недостатъци, които върнаха окръга назад и станаха причина да се загуби челното място сред окръзите в страната по най-малка смъртност в животновъдството. В потвърждение на това са и фактите. В говедовъдството по смъртността окръгът ни се нарежда на четвърто място. В свиневъдството на седемнадесето място. В птицевъдството на шестнадесето място. Докато в пчеларството бележим успехи, коневъдството е предоставено напълно на съдбата и смъртността при конете е най-голяма.

Наред с положителните и отрицателни резултати стана ясно, че за да се води ефикасна борба, са необходими кадри, а с такива окръгът ни все още не е наситен. Засега в кооперативните стопанства работят 33-ма ветеринарни лекари и 70 ветеринарни техници и фелдшери — цифри, съвсем незначителни в сравнение с другите равностойни на нас окръзи.

Такова състояние представлява не малка трудност за воденe на ефективна борба с болестите по животните. Резултат на тази трудност е и безплодието. През миналата година то се е движело в различни граници, но не е спадало под 11 на сто, а в някои от стопанствата то е било много по-високо.

За лошите резултати, освен другите фактори, не малка е вината и на някои от ветеринарните лекари, а така също и на Осеменителна станция, която не винаги доставя качествен семенен материал.

Много бяха и поставените на разискване въпроси, свързани с лечебното дело и ветеринарно-санитарния надзор. В тях конкретно се посочи мястото на всеки специалист и стопански ръководител за правилното решаване на поставените пред животновъдството задачи.

В информацията за изпълнението на показателите за животинската продукция през м. януари т. г. изнесена от др. Никола Николов — секретар на ОК на БКП, се посочи, че не може да се разглеждат отделно въпросите по здравеопазването, смъртността и безплодието при животните, без да се свързват с получаваната от тях продукция. Това, което се отчита за м. януари, буди тревога и поставя въпроса: В състояние ли е окръгът да се справи с поставените пред него задачи? А това значи да се произведе 35 100 тона краве мляко, 30 460 000 яйца, 4 800 тона овче мляко при 6,5 на сто масленост, 570 тона вълна.

По предварителни изчисления в окръга трябва всеки ден да се получават по над 100 тона краве мляко и по над 100 хиляди яйца. Данните за месец януари показват, че в сравнение със същия период на миналата година са получени повече яйца, а в сравнение с предвиденото за месеца с 80 000 яйца по-малко. Тревожни са резултатите и от производството на краве мляко. И тук постигнатото през месеца е повече в сравнение със същия период на миналата година, а в сравнение с планираното за тази година е със 170 тона по-малко. Ежедневно се получава едва по 86-90 тона мляко. Оттук се вижда, че още в самото начало окръгът ни изостава и много трудно ще бъде да се компенсира загубата.

Нерадостен е и фактът, че средната продуктивност от крава също спада. Трудно е да се посочат причините. Защо такива стопанства, като тези в селата Калипетрово, Иширково и Ст. Караджа — челници за началото на миналата година, както и Бабук, Кайнарджа и Голеш, да не бележат ръст на средната продуктивност и да отстъпват от постигнатото. Не е добро състоянието и на ДЗС в окръга.

Неблагоприятното положение с фуражите и особено със силажа е необичайно явление за окръга. Досега стопанствата не са били в такова затруднение. Не може обаче да се каже, че всичко това се дължи на обективни причини. Вярно е, че годината не бе много благоприятна за фуражните култури, но на много места ръководствата не са осигурили всичко за задоволяване нуждите на стопанствата. Но не само това. Някои от тях дори не са сметнали за необходимо да засеят предвидените площи за фуражни култури. В окръга през миналата година не са били засети 22 000 декара с фуражни култури. Освен това редица стопанства, за да компенсират загубите, посегнаха върху втория откос от люцерната, като го оставиха за семе, а третият откос даде съвсем лошокачествено сено.

За да се излезе от сегашното трудно положение, необходимо е да заработят всички фуражни кухни. Да се използува карбамидът и меласата. По фермите да се разгърне широка разяснителна работа за повече животинска продукция. Да се изготви за всяка ферма план-график за тримесечие, месец и ден съобразно състоянието и по-голямата натовареност.

Имайки предвид горчивия урок от миналата година, на съвещанието бе посочено, че по този въпрос се готви сесия на ОНС, на която ще се приемат конкретни мероприятия за повишаване на добивите и осигуряване на правилна структура на фуражните култури.

Грижите и пълноценното хранене на животните са основата за получаването на повече животинска продукция, а оттам и за превръщането на животновъдството в рентабилен отрасъл. Всички изказали се посветиха на тях своите мисли и предложения.

През тази година зеленчукопроизводителите от ТКЗС — Тутракан твърдо са решили да подобрят своята работа и получат повече зеленчуци. Затова сега хората от звеното на Иван Пестилев бързат да засеят парниците с доматен разсад.

Символ на вечната признателност

На 10 февруари т. г. в 11,30 часа артилерийски салюти и сирени оповестиха тържествено кръглата годишнина от освобождението на Силистра от османско иго. В този момент на мястото, където е била къщата на видния силистренски възрожденски деец Бояджи Яни и където е отседнал командирът на руския отряд, освободил Силистра — генерал Цимерман, бе открита тържествено паметна плоча.

Внушителна група граждани, начело с музиката при читалище „Доростол", се събра на малкото площадче пред къщата, за да присъствува на откриването на паметната плоча. „Тази плоча е израз на вечната признателност на силистренското гражданство към безсмъртното дело на братята освободители, тя е символ на нашето преклонение пред подвига на руси и българи" — с тези думи другарят Христофор Иванов — секретар на ОК на БКП, откри паметната плоча. Положен бе и венец от признателното силистренско гражданство.

Тази скромна реликва ще ни напомня винаги за годините на борбите за национално освобождение.

Николай РОМАНОВ

Началото на големия поврат в работата на Комсомола

Вчера преди обед в салона на кино „Москва" в Силистра се състоя съвещание на актива на окръжната комсомолска организация, посветено на работата и решенията на Единадесетия конгрес на Комсомола. Присъствуваха и много партийни и стопански дейци. Тук бяха първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, секретарят на Централния комитет на Комсомола Петър Младенов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на Окръжния комитет на Партията Никола Николов, Христофор Иванов и Шакир Шакиров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, първият секретар на ГК на БКП в Силистра Георги Кардашев.

Доклад за работата на Единадесетия конгрес на Комсомола и произтичащите от него задачи за окръжната комсомолска организация прочете първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров. Докладчикът подчерта, че Единадесетият конгрес беше едно голямо продължение на тезисите на др. Тодор Живков за работата с младежта и Комсомола и Декемврийския пленум на ЦК на Партията. Конгресът е изключително събитие в историята на младежкото движение в нашата страна, в живота на българската младеж. Конгресът отбеляза началото на поврата в работата на Комсомола сред младежта. Набеляза боева програма за активното участие на младото поколение в научно-техническата революция, за подобряване работата по класово-партийното, патриотичното, интернационалното и войнско възпитание на младежта, за повишаване на ролята на Комсомола в обществено-политическия живот.

Пред комсомолските ръководства сега стои задачата да запознаят по-широко и обстойно младежта от окръга с решенията на конгреса, за издигане на по-високо равнище организационно-политическото укрепване на всяко дружество. Всички заводски, общински и градски организации на Комсомола трябва да разработят своя програма за осъществяване на поврата в работата на Комсомола с младежта.

Обширно изказване направи секретарят на ЦК на Комсомола Петър Младенов. Той отбеляза, че конгресът премина при изключително голям интерес и небивала творческа атмосфера. За делегати бяха избрани най-достойните комсомолци — представители на всички слоеве на младежта у нас. Конгресът прие смели решения, по каза вярна и точна ориентация към новите проблеми. Бе свидетелство за висок политически дух, характерен за силните и уверените. Съществено място др. Младенов отдели и за работата на Комсомола по патриотичното възпитание на младежта.

Комсомолските активисти бяха приветствувани от първия секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов. Той даде висока оценка за работата на младежта от нашия окръг. За решителен поврат в Комсомола може да се говори, каза др. Максимов, само тогава, когато и партийните организации поведат борба за внасяне на нов дух в работата по партийното ръководство на Комсомола, по преодоляване на шаблона и формализма в ръководството на младежките дружества и организации. Трябва да се оказва най-близка и конкретна помощ на Комсомола за изпълнението на решенията, които начерта Единадесетият комсомолски конгрес. Партийните и стопанските ръководители са задължени да съдействуват за издигане на ролята на Комсомола в обществения живот.

ПОСТИГНАТОТО НЕ ГИ УСПОКОЯВА

На 10 февруари в един от салоните на Образцово народно читалище „Доростол" в Силистра се състоя годишно-отчетното събрание на ОТП „Печатни произведения". На събранието присъствуваха отговорниците на книжарниците от целия окръг, гости от Управление „Полиграфиздат" и от Търговската база в София.

Събранието откри др. В. Радуканов, директор на предприятието. Отчетният доклад за работата през изтеклата 1967 г. прочете плановикът на предприятието др. Пачелиев. Той посочи, че общият план на предприятието за миналата година е изпълнен със 102,8 процента; планът за българска литература също е преизпълнен — 103,3 процента, планът за чуждестранна литература — 110,3, а планът за книжарски стоки — 129,2 процента.

В отчетния доклад на профорганизацията бяха изтъкнати имената на челниците в социалистическото съревнование — Емине Ибрямова, щандистка в книжарница „Георги Димитров" в Силистра, Веселина Йотова, Иванка Пенчева, Марчела Димова, Равие Бедриева от Нова Черна, Мария Дамянова от Тутракан и много други.

В съревнованието в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция ОТП „Печатни произведения" — Силистра бе класирано на второ място в страната и наградено с юбилеен паспорт на Комитета за изкуство и култура.

В своите изказвания присъствуващите отправиха основателна критика към Търговска база — София, като подчертаха, че ритмичното снабдяване със стоки би повишило чувствително постигнатите успехи. Др. П. Лалева, книжарка в с. Средище, повдигна един отдавна наболял въпрос — лошите помещения, с които разполагат селските книжарници.

Бяха направени редица предложения за подобряване работата в предприятието. Основателно се постави въпросът за лошата транспортна база. Предприятието разполага само с една кола и то вече доста износена.

С топли приветствени думи поздрави нашия колектив представителят на ОТП „Печатни произведения" в Ямбол, с което силистренското предприятие е в съревнование. Др. Огрянов каза: „Наистина, ние спечелихме съревнованието, но спечелихме в една благородна борба само с крачка напред. Съревнованието помогна и на двете предприятия да постигнат трудови успехи".

Първенците бяха наградени с предметни награди.

Накрая колективът пое обещание за преизпълнение на плановете през 1968 година.

Аурел ВЪЛКОВ

ПРАВИЛНО И СРОЧНО ПОДХРАНВАНЕ НА ЕСЕННИЦИТЕ

Един от най-важните моменти в борбата за високи добиви от есенниците е подхранването им с азотни торове. Необходимо е то да се организира и извърши така, че от внесените торове да се получи най-голям ефект.

Развитието на посевите в нашия окръг е много добро. Голяма част се вкорениха и братиха още през есента. Между специалистите възникнаха различни мнения по въпроса, кога и с колко тор да се подхранят пшениците и ечемикът. Това наложи група специалисти от ОКС и научни работници от Института край Ген. Тошево да обходят посевите на окръга и се запознаят със състоянието и развитието им. В резултат на това се направиха изводи, които трябва да станат достояние на всички полевъди.

В момента посевите можем да разделим на три категории според тяхното развитие. Към първата категория спадат тези, които имат развити средно по 3 братя, или на квадратен метър са от 1 800-2 000 братя. Към втора група се отнасят посевите, които имат над 3 братя, или по над 2 000 на квадратен метър. Това са пшениците, засети през определения срок и особено, които имат за предшественик бобови култури. Към трета категория могат да се причислят тези есенници, които имат под 2 братя. Те обикновено са засети след срока.

При подхранването трябва да се има предвид към коя от тези три категории спада даден посев както по отношение на срока, така и относно дозата, с която ще се тори. Когато се определя количеството на амониевата селитра, необходимо е да се знае и да се съблюдава от какъв предшественик е засята, колко фосфорни торове са дадени на земята през есента, от какъв тип е почвата и други.

Посевите от първа категория, засети след бобови предшественици, следва да се подхранят с 20-30 кг амониева селитра на декар, като при есенниците засети след житни (Дуловски район) трябва да се стигне до 30-40 кг. Посеви от същата категория, но на предшественици царевица, слънчоглед и др., трябва да се подхранят с по 30-40 кг азот на декар.

Най-малко тор е необходим на посевите от втора категория. Те трябва да получат от 18-20 кг амониева селитра на декар. Много специалисти смятат, че те не трябва да се подхранят, което е неправилно.

Най-големи количества тор са нужни за третата група посеви. При тях торовете ще се движи от 30-40, а даже и над 40 килограма на декар.

Вторият важен момент е срокът за внасяне на амониевата селитра. Независимо дали са получили азот през есента най-напред ще се наторят посевите, които причисляваме към трета категория. И това трябва да се извърши при първия удобен момент за влизане в нивите (при замръзване на почвата).

Есенниците, които отнесохме към първа група (с нормално развитие и гъстота), трябва да се подхранят непосредствено преди започване на трайната вегетация. За нашия окръг това спада с края на февруари и началото на март.

Най-късно ще се наторят житата от втора група (ранните посеви). На тях амониевата селитра трябва да се разпръсне, когато трайната вегетация вече е започнала. За нашия район този момент настъпва към края на м. март. Ако не се спази посоченият срок, а изпълнението на тази задача започне по-рано, ще се предизвика допълнително братене, а оттам и прекомерно сгъстяване, което не е желателно.

Ясно е, че подхранването трябва да се върши обратно на сеитбата, т. е. блоковете, засети най-рано, се торят най-късно и обратно.

При семепроизводните посеви и семенните участъци трябва да се намалява количеството на амониевата селитра. Тя може да бъде между 15-20 кг на декар. В противен случай добивът на зърно с големина над 2,5 мм намалява. При ечемика — чист или смес с пшеница, трябва да се тори с около 20 кг селитра в зависимост от предшественика, развитието на посева и др.

Спазвайки тези указания, специалистите при ТКЗС и ДЗС ще създадат най-добри условия за правилно използване на амониевата селитра, за получаване на по-високи добиви от есенните култури.

Х. МАРКОВ,
н-к отдел „Растениевъдство" ОКС — Силистра

ОТЧЕТИ И ИЗБОРИ

За решителен прелом в комсомолската работа

Салонът на Окръжния народен съвет е препълнен. Провежда се отчетната конференция на градската комсомолска организация в Силистра. 400-те делегати от различните дружества са изпълнили салона със своята младост, дела и мисли. Защото има за какво да се мисли. Конференцията се провежда след една напрегната предконгресна година, след излизането на тезисите и Декемврийския пленум на ЦК на БКП, след един комсомолски конгрес, поставил далече по-големи и отговорни задачи пред нашата младеж.

Посрещнати с възгласите „БКП“ и „ДКМС“, в деловия президиум заемат местата си партийни и комсомолски ръководители, първенци в производството, представители на масовите организации и др. Думата бе дадена на секретаря на Градския комитет Георги Димитров, който прочете отчетния доклад за работата на най-голямата комсомолска организация в окръга през изтеклата година.

Много области от живота на организацията бяха отразени в отчетния доклад — в него намериха място значителните производствени успехи, дейността на различните дружества по възпитаването на високоидейни и пламенни родолюбци, мястото на младежите в научно-техническия прогрес, работата в училищата и с пионерската организация „Септемврийче“. Изтъкнати бяха всички завоевания в предконгресната надпревара, мероприятията по честването на 50-годишнината от победата на социалистическата революция в Русия, различните инициативи по военно-патриотичното възпитание, участието във втория етап от Третата републиканска спартакиада, различните форми по съюзната учебна година. И наред с положителното в доклада намериха място редица критични бележки за недостатъчна работа по идеологическата подготовка на младежите, изказано бе безпокойство за проявяващата се тук или там аполитичност и безразличие към комсомолските проблеми, за острата нужда от такива инициативи, които да завладяват изцяло комсомолците, за много слабости в културно-масовата работа. Не се търсят, не се поощряват творческите хрумвания на работническата и учащата се младеж.

Трябва да кажа, че много повече очаквах от изказванията и преди всичко очаквах да чуя оная болка от ненаправеното, неудовлетвореността от работата на собствената организация, готовността и стремежа към такава дейност, която наистина ще направи прелом в досегашната работа. За съжаление в повечето от изказванията се даваше превес на постиженията, акцентуваше се на тях, разказваше се надълго и нашироко за тези или онези успехи и само с няколко изречения се отбелязваха и „известни“ недостатъци в някои области. Стигна се дори до положението повече от пет човека от едно и също предприятие да се надпреварват да хвалят успехите на младежите там, независимо от това, че се повтаряха. Прекалено рано са усвоили шаблона на протоколните и дежурни фрази и учащите се, които се изказаха, без да се опитат откровено да споделят вълненията си. А се говори, че сред учащите немалък процент са безразлични към комсомолската дейност. И най-важното — малко, много малко неща се казаха за конкретното осъществяване на онзи проблем в цялостната работа с младежта, за поврата, под чийто лозунг премина целият XI конгрес на Комсомола.

И все пак някои изказвания заслужават внимание, защото те поставиха парливи проблеми за разрешаване и бяха напълно в духа на конгреса. Приятно впечатление остави изказването на учителя Веселин Великов. „Преди повече от седем века по нашите земи се е сражавал и прогонил татарските орди първият селски цар в световната история — народният вожд Ивайло. Малцина знаят за това, а би било хубаво да се издигне паметник, да се организира поход по местата, в които е воювал.“ Така започна своето изказване Великов, като по-нататък се спря на липсата на места, където културната интелигенция в града би могла да организира свои инициативи, да се събира. Кафенетата са пълни с пенсионери и със „свободни“ елементи, които за съжаление са младежи и просто си убиват времето.

Аналогично бе изказването на Тодор Дечев, член на заводския комитет в ДИП „Добруджа“. Пълни с болка бяха думите му за липсата на онзи интересен културен живот в града, а и в самата организация, който би привлякъл младежта. В нашия град има четири ресторанта, три кафенета и само две кина. Почти във всички предприятия няма помещения, където комсомолците биха могли да развиват някаква самодейност. Единственият салон, определен за комсомолски мероприятия е в окаяно състояние, а дори и да се ремонтира, пак ще протече, защото самата сграда е стара, пък и един салон не решава проблема. Ето защо комсомолците искат или не, отиват в кафенетата и ресторантите. А нима не може един ресторант да се отстъпи за различни комсомолски вечери? Това изказване сложи пръст в раната, а и малко раздвижи духовете.

В града се събраха значителен брой млади специалисти. Не е ли време вече да се открие един клуб на младия специалист? Нали тези млади творци трябва все пак да имат къде да обменят мисли, да спорят, да експериментират. Не са малко проблемите пред градския комитет на Комсомола, а може би не само пред него.

Онова, което исках да чуя от изказващите се, чух го от първия секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров. Пред нас стоят големи задачи и ни чака сериозна и отговорна работа — заяви той. Времето на подробните указания мина. Затова всеки редови комсомолец трябва да потърси мястото си в организацията, да дава своя ежедневен принос в нейния живот. Решенията на XI комсомолски конгрес трябва да влязат в сърцето на всеки, за да можем да постигнем поврат в нашата работа, да издигнем на качествено нов етап съдържанието на комсомолската дейност.

Накрая другарката Ганка Андреева — секретар на ГК на БКП, поздрави участниците в конференцията и спирайки се на някои недостатъци, подчерта че трябва рязко да се повиши активността на комсомолците, за да може работата да се преустрои изцяло.

Николай ЗЛАТЕВ

УЧЕБНАТА ГОДИНА В ПАРТИЯТА

Да се използват повече нагледни средства!

Съставът на кръжока по история на БКП при ДПП „Електрометал“ — Силистра е добър. И ако се преустрои в школа по основи на марксизма-ленинизма, би било още по-хубаво. Подготовката на слушателите отговаря на изискванията. А и самите слушатели изявяват такова желание, тъй като школата дава по-добри резултати при овладяването на материала, пък и те могат да участвуват по-активно в събеседването.

Занятието, което се проведе на 6 февруари, не мина на нужното равнище. Недостатъците, които бяха допуснати, са от такъв характер, че дават възможност да се направи извода, че и досега провежданите занимания са преминавали така и не са давали повече знания на слушателите, не се е изисквало повече от тях.

Цялото занятие протече за 50 минути, без да се направи събеседване. За десетина минути пропагандистът Д. Христов само напомни за старата лекция и премина към новата — „Партията през годините на частичната стабилизация на капитализма, на икономическата криза и подема на работническото движение (1925—1934)“. А това е една от темите, по която може да се използуват най-много нагледни средства.

За съжаление обаче по време на лекцията не беше използувано никакво нагледно средство. А в града има късометражни филми за Лайпцигския процес, грамофонни плочи със записи на речта на Г. Димитров и пр. Нещо повече. В самото предприятие има аспектомат. Но и той не се използува, тъй като един от ръководителите не разрешава да се ползва от други, освен от него и то само в техническата учебна година, за да не се разваля.

Партийната учебна година, политическата учебна година в Комсомола, профсъюзната политическа просвета и техническата учебна година се нуждаят и от технически средства за онагледяване и демонстриране. Паричните средства за закупуването им ще се дават от съответните организации и най-вече от самото предприятие. Организацията ще отдели толкова пари, колкото може, а техниката ще се ползва от всички звена според нуждите. Не е правилно мнението, че щом предприятието е купило техниката, то тя ще бъде използувана само за квалификационните курсове. Необходимо е партийната организация да разреши този въпрос в най-скоро време.

Партийното бюро и пропагандистът трябва да помислят за останалите занятия. Засега учебното звено се движи с 5-6 занимания назад от предвидените по учебната програма. Трябваше вече да се вземе лекцията за периода 9. IX. 1944 — XII. 1948 година. Изоставането ще наложи да се вземат извънредни занимания или да се удължи времетраенето на учебната година. Иначе не ще остане време за провеждането на обобщителни занимания и за лекции по актуални проблеми.

За да бъде участието в събеседванията по-активно, необходими са учебници по история на БКП. В книжарницата има такива учебници доста отдавна. Но партийната организация нищо не е направила, за да снабди слушателите с тях. Нито секретарят на организацията, нито пропагандистът знаят, че в книжарницата има учебници. Не се ли реши този въпрос, събеседванията ще продължават да преминават на такова ниско равнище и няма да има особена полза от тях.

Стоян ГЕОРГИЕВ

Хубавото не може да се отмине

Спомням си, че преди шест години един от местните ръководители в село Листец каза:

— Помогнете ни да завършим читалищната сграда, па тогава ще видите как се организира художествена самодейност.

Това беше доста отдавна...

Но нека споделя и още нещо. Допреди шест години в това село живееха други хора. Те се изселиха и на тяхно място дойдоха преселници от Кърджалийския край. Заживяха задружно, заработиха колективно, работата потръгна добре. Наред с другите задачи, които стояха пред трудолюбивите кооператори от селото, бе и организирането на културни мероприятия за младежите. Има една истина, която ние, хората от този край, трябва заслужено да признаем: в Листец е много по-лесно да се организира каквато и да е инициатива, ще напуснеш селото с удовлетворението, че наистина си свършил нещо хубаво. Така е винаги тук. Събрание ще се провежда — идват всички, организира се някакъв трудов ден — пак всички идват. Нима не е пресен случаят с построяването на читалищната сграда. Макар и да е най-отдалеченото село в района, хората в него първи си построиха нова читалищна сграда — и то преди всичко с доброволен труд.

Ето на, че се отклоних... Но като че ли не може да се отмине хубавото за тези хора, то не може да остане в сянка.

През тази година се подготвя и провежда Третият републикански фестивал. Когато пристигнах в село Листец на проверка като член на общинския организационен комитет, бях изненадан от направеното. Още през месец декември при съдействието на партийния секретар Шабан Расимов е организиран драматичен състав, който започнал репетициите на пиесата „Бой с петли“. Освен това бяха издирени изпълнители на турски народни песни. До късно вечер се подготвяха самодейците. Подготвяха се и певците, членовете на театралната трупа. В средата на януари те се представиха пред кооператорите. Добри впечатления оставиха Шабан Расимов, Шукрия Яшарова, Джемил Халимов и Гюлбия Халидова, Мурад Мустафов, Себеле Реджебова и Атидже Дурмушева. С добре подготвената програма те посетиха и село Окорш. В плановете им са предвидени и други гостувания в близките села, като със събраните средства ще закупят инструменти, ще помогнат за дообзавеждането на читалищната сграда.

След тази подготовка самодейците от Листец могат да очакват и добро представяне на прегледите, тъй както беше и през миналата година.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

С ПО-ГОЛЯМ УСТРЕМ!

На 4 февруари се състоя годишната отчетно-изборна конференция на градската комсомолска организация в Тутракан. На нея присъствува и цялото бюро на ГК на Партията.

Конференцията премина при голяма активност. Делегатите с вълнение говориха за хубавото и недостатъчното в работата на комсомолските дружества, чертаеха плановете за бъдещето. Двамата делегати на Единадесетия комсомолски конгрес от града Киряк Белчев и Юлия Керемедчиева разказаха за работата на този най-голям младежки форум в нашата страна през тази година.

Задълбочени, обширни и насочващи изказвания направиха първият секретар на ГК на Партията Димитър Даскалов и първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров. На вниманието на комсомолците те поставиха работата на младежките дружества по патриотичното възпитание, по активизирането на дружествата на ДКМС, за разнообразяването на живота на младото поколение.

Една мисъл от доклада ми направи силно впечатление: „Душата на всеки млад човек е чувствителна като антена, която улавя много сигнали, в която се вплитат безброй мисли и вълнения“. И после... всеки млад човек да разбира верните, чистите сигнали... Но известната мудност от страна на ръководителите на комсомолските дружества е станала причина някои нежелателни сигнали да се вплетат в общата гама. Самият секретар на ГК на ДКМС Анко Жеков с големия си либерализъм не е бил в състояние да увлече младежта в града за по-богата дейност. Може би това трябва да се има предвид от новоизбрания секретар на ГК на Комсомола Киро Киров.

Още по-големи задачи стоят сега пред Комсомола. Те са поставени с тезисите на др. Тодор Живков, с решенията на Декемврийския пленум на ЦК на Партията и Единадесетия комсомолски конгрес. Комсомолът ще оглави работата в читалищата, ще поеме функциите на ДОСО и масовата физкултура. А това изисква повече напрежение на ума, силите, по-голямо желание.

Дейността на градската организация, извършена в чест на 50-годишнината на Великия октомври и XI конгрес на ДКМС, беше оценена като добра. Постигнати са значителни успехи. Всеки млад производственик е работил упорито. Радват постиженията в художествената самодейност, по ръководството на пионерската организация.

Ала направеното по патриотичното възпитание не задоволява. Не е изживян шаблонът в системата на политическото обучение на младежта. Действително броят на учебните звена е нараснал в сравнение с миналата година. Застъпена е и по-разнообразна тематика. Но вместо да се даде превес в изучаването на марксистко-ленинските дисциплини, само в няколко звена се изучава идеологията на Партията. Шири се и формализмът в работата на пропагандистите. Дружествата при цех „Плоскости“ на ДИП „Текстилни влакна“, ГПК „Наркооп“, клона на ОКС и в с. Дунавец бяха разкритикувани заради недостатъчните грижи за политическото издигане на комсомолците. Посочена бе добрата работа на кръжоците в гимназията.

През изтеклата година е проведен в дружествата разговорът „За дълга на младия човек в нашето общество“. Много добре бе организиран от ГК на ДКМС военизираният поход до паметника на Панайот Хитов. Заедно с военно-отчетно бюро при ГНС бе изградена постоянно действуваща лектория за подготовката на донаборниците за казармата.

Похвална е работата на Комсомола в Тутракан в областта на художествената самодейност. Към читалището работи младежки хор. Подготвена е и е поставена вече втора пиеса за годината от младите актьори.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Американската „демокрация“ в действие.
НА СНИМКАТА: Кърваво сблъскване в Ню Йорк между полиция и демонстранти, протестиращи срещу войната във Виетнам.

Из социалистическите страни

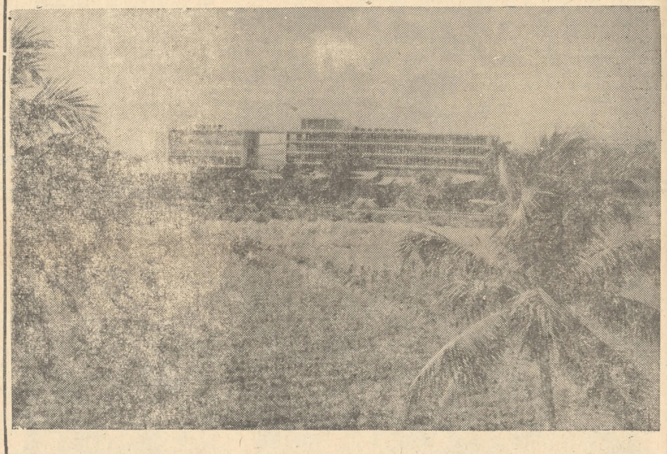

В Куба се откриват нови висши учебни заведения.
НА СНИМКАТА: Университетът в Сантяго де Куба.

Силистренско в последните години на робството

Пред 90-годишкиката от Освобождението

Поради кризата в турската империя, настанала след нахлуването на западноевропейските капитали, много разоряващи се занаятчии от балканските села и по-големите градове като Русе и Шумен се заселват в Силистренската и Тутраканската кааза. Тук някои от замиращите занаяти, като абаджийството, гайтанджийството, папукчийството и други, можели още да цъфтят, тъй като имало доста турско население, което е било добър техен консуматор.

Търговците пътували тук винаги на кервани, понеже имало твърде много разбойници. Вестниците от края на 60-те и началото на 70-те години на 19 век изобилствуват със съобщения за обири и убийства, за башибозушки злодеяния и безчинства на черкезите. Последните, заселени тук след Кримската война, несвикнали на мирен труд, живеели предимно от обири и само чакали сгоден момент, за да се нахвърлят на грабежи в българските села.

За злодейски нападения и убийства в Силистренско може да се прочете във в. „Дунавска зора“ от 15 октомври 1869 година, във в. „Източно време“ от 15 май 1876 година, във вестник „Независимост“ от 8 декември 1873 година. За разбойници в Тутраканско съобщава вестник „Дунав“ от 24 септември 1875 година. В Силистренско са вилнеели разбойниците Осман Трибешли и Салим Мандаджи. Те са тормозели както българското, така и турското население. Така например една бандитска чета през септември 1876 година е убила децата на Мустан ага в Силистренско. Вестник „Дунав“ съобщава за залавянето през 1873 година на една такава бандитска група, съставена от бивши мухтари.

В борбата срещу разбойниците властите често са затваряли и невинни българи, които престоявали в затворите цели месеци и години. През месец март 1876 година в Силистра са били задържани свещениците на селата Айдемир и Караомур (Смилец) и учителят Шопски, защото бил дал едно обявление за вестник, в което имало подозрителни думи. В същата година са били задържани и много селяни от село Караомур, понеже си позволили да излязат на група и да гонят черкези крадци, които посягали на добитъка им. Две години преди това същото село пострадало много от черкезите, заселени в село Кочина (Иширково), които завладели мерите на селото и не искали да ги отстъпят дори и срещу ниви, които им давали в замяна селяните.

През 1874 година за село Бабук имало да се събира данък „ошур“ (десятък) от миналата година. Правото да го събира било откупено от някой си Филип Георгиу от Силистра, който се споразумял тайно със селските чорбаджии Христо, Станчо и Миню да бъдат ортаци. Но поради лошото състояние на данъкоплатците те „останали ачик“ с 3 200 гроша. Чорбаджиите се отметнали от ортаклъка и Филип Георгиу ги дал под съд. Те казали, че са действували за сметка на селото и загубата трябвало да остане за селяните. Бабукци вдигнали „давия“ да доказват, че не са упълномощавали чорбаджиите си да бъдат ортаци на закупчика.

Освен от тежките данъци населението много страдало и от насилственото събиране на помощ за турската войска, за каквато има сведение от село Алфатар през месец август 1876 година. То не можело да посреща и църковните такси, налагани му от българската митрополия, поради което се наложило Васил Друмев да уведоми русенския владика Григорий през месец март 1876 година. Зачестили и грабежите на български момичета и обирите на търговци. В обирите участвували и заптиите, които уж ходели по селата да следят за реда и за сигурността на хората.

Априлското въстание вече беше избухнало и през Тутраканско преминала четата на Таньо Стоянов. Това дало повод, особено на черкезите, да започнат нечувани грабежи и изстъпления. В село Сяново никой не можел да излезе на нивата. Черкезите вардели край селото и задигали добитъка, изкаран на паша или на нивата. Те предупредили околните турски села да боядисат с кына своите волове, за да не задигнат по погрешка турска стока. В своето настървение черкезите вземали всичко, дори непотребното им, и често се наблюдавали комични сцени.

От Силистра влиятелният Алиш Паша повел орда да събира насилствено откуп от българските села Кайнарджа, Алфатар, Бабук и др. Старо село било нападнато от една орда фанатизирани млади турци от с. Турк Смил (Нова Черна) и ограбено, въпреки благоразумните предупреждения на по-старите турци от селото. В писмо за това събитие се казва: „Туркосмилските тиранци, които нападнаха в селото ни посред пладне, като ни бяха немалко, после тръгнаха из село и почнаха да чупят врати, прозорци и що намериха из къщята освоиха го. После пристигнаха техните старци и те ги поспряха, но те, което си бяха взели от селото ни, отведоха си го“.

Създадената атмосфера на недоверие между българското и турското население се поддържала от плъзналите из страната софти и ходжи, които произнасяли в джамиите сладкодумни речи за война между мюсюлманите и християните. Тежкото положение на населението както в Силистренско, така и в цяла България възмутило дори пратениците на западната дипломация.

Борис ИЛИЕВ

14 февруари ден на лозаря

Отрасъл с висока рентабилност

Лозарството е един от най-рентабилните клонове на нашето земеделие. Капиталните вложения за 1 декар, възлизащи средно на 340 лв., при правилна агротехника се възвръщат напълно през шестата година след засаждането. При доброто съчетание на климатичните и почвени фактори в Силистренски окръг, лозарството дава доходи, с които неколкократно се отплаща трудът на кооператорите.

Липсата на достатъчно работна ръка досега бе пречка за по-бързото развитие на този отрасъл в крайдунавската зона. С въвеждане на комплексната механизация, която обхваща голям процент от площта на полските култури, този въпрос се решава. Освободените от растениевъдството кооператори ще преминат в лозарските бригади. От друга страна, чрез внедряване на повече техника в лозарството се дава възможност за по-качествена и срочна работа, което обстоятелство е от голямо значение за постигане на добри резултати.

Трябва да отбележим обаче, че в Силистренски окръг все още не е направено необходимото за максималното използуване на наличната техника. Докато в ТКЗС Айдемир, Калипетрово и Сребърна тракторите „Болгар" са натоварени максимално, то в стопанства като Староселското, Срацимирското, Алфатарското и Попинското специалната техника не се използува напълно. Положителен е опитът на ТКЗС — Окорш, където засаждането на младите лозички става механизирано. Механизирано набиват коловете за телената конструкция в Калипетрово. Специалистите и ръководителите на всички стопанства трябва да настояват за използуване на наличната техника при наторяването, обработката на почвата, малообемното пръскане, засаждането, набиването на колове и други трудоемки процеси. По този начин трудът на хората ще се облекчи, а произведената продукция ще бъде по-евтина.

През последните две години, вследствие неблагоприятните климатически условия, лозарите не можаха да изпълнят плановете си. Това налага да се поставят на основна преоценка начините на отглеждане на лозята, опазването на реколтата от болести, организацията и провеждането на гроздобера. Защото немалък дял за отрицателните резултати имат и субективните фактори. Така например в много стопанства се закъснява с пръсканията. Другаде се допуска нередовна обработка на почвата, не се извършват необходимите зелени резитби. Тези пропуски дадоха отражение и понижиха чувствително добивите. Защото как иначе можем да си обясним факта, че айдемирци и калипетровци почти изпълниха плановете си? Нали навсякъде времето беше еднакво неподходящо? Само добрата обработка и организация помогнаха на тези лозари да постигнат по-добри резултати.

Лошата предпосадъчна обработка на лозята, създадени до 1958 г., стана причина за пропадане на значителен брой от главините. От това добивите се понижават, а разходите за декар насаждения си остават същите. Затова е необходимо още през тази пролет да се вземат мерки за попълване на празните места с първокласни лозички или отводи.

За да не се влошава реколтата, от голямо значение е да бъде в изправност телената конструкция. На много места липсва третият ред тел, което не бива да се допуска. Още сега, през пролетта, преди отгребването на лозята недостатъците в това отношение трябва да се преодолеят.

Целта, която си поставят всички — и кооператорите, и работници от нашата страна, е да постигнат по-евтина и висококачествена продукция. Този стремеж трябва да ръководи и лозарите. Опитът, който те натрупаха през последните години, съчетан с помощта на науката и механизацията, е реален залог за постигане на рентабилно лозарство, което до голяма степен ще допринесе за увеличаване на доходността на селското стопанство в нашия окръг.

Петър **КОВАЧЕВ**

Използват свободното време

За да се използува по рационално свободното време на лозарите през зимните месеци, в ТКЗС — с. Кайнарджа е създадена школа по лозарство, в която участвуват около 100 души. Всъщност в тематичния план са застъпени материали, отнасящи се и до другите трайни насаждения.

Цялата школа включва общо дванадесет лекции, които се изнасят от специалистите Гинка Димитрова и Георги Стоев.

Участниците в школата изучават агротехническите изисквания при отглеждането на лозовите насаждения, както и начините и средствата за борба против вредителите по лозята. Редом с това лекторите акцентуват вниманието на кооператорите върху изучаването на добрия опит на някои звена от лозарската бригада в с. Кайнарджа. Така например сега усилено се анализира и изучава работата на лозарите от звеното на Ангел Стоянов, които съумяват и през най-неблагоприятните години да получат максимално количество грозде от декар.

Р. **РУСЕВ**

НЕПОБЕДИМИТЕ

Втората ни среща с Неделчо Станев не бе изненада. Предчувствието, че неговото звено е първенец на стопанството, се оправда. И можеше ли да бъде иначе?...

Голяма сила са хората на Неделчо! Стане ли дума за звеното му — всички замлъкват. Знаят айдемирци, че с тези лозари шега не бива. Само като ги гледа човек — 11 жени и още толкова мъже, все здрави, пъргави! Истински добруджанци. И все дългогодишни лозари. И Мария Славова, и Калина — жената на звеновода, и бай Кръстил сред лозята прекараха своята младост. Само Неделчо е от 7 години при тях. И нищо, че е най-дребничък — жилав човек излезе звеноводът! Жилав и толкова упорит, че се случва понякога и хората си да не пожали.

Да речем — тъкмо са напръскали и виж, че на другия ден заваляло. Време за губене няма. Нарамват мъжете пръскачките и отново закрачат през редовете. И това е най-тежкото — работата в старите лозя. Горе, на Терасите, болгарите пръскат. Но тук, на хвърлей от Дунава, е трудно. Най-много те зи 70 декара плашат звеновода. Нали само преди година другите звена, които ги обработваха, рядко достигаха плана? Но какво не правят упоритите!

Отгребаха лозите в същите дни, които определиха специалистите. А после. Пеню Неделчев впрегна коня и зачерта прави бразди в междуредията. След него вървяха жените. Калина, Мария, Пена Георгиева и дружките им носеха пълните с амониева селитра кофи. Браздите побеляваха. Като че ли баба Марта използуваше последните си дни, за да се пошегува.

Натоварената земя събра сили. Скоро пъпките набъбнаха. Априлското слънце ласкаво докосна първите резедави листенца. И от тези ухаещи на кокиче пролетни дни, хората на Неделчо рядко напускаха Балтата. Внимателно връзваха пръчките към телта. Окопаха два пъти всичките 148 декара и чак тогава дойде ред на първото пръскане. А после? Още 3 окопавания. Още 4 пръскания. И всичко, както агрономът и бригадирът поискат.

Та Неделчо не чака да му напомнят. Първи между всички звена във втора бригада, пък и в цялото стопанство, неговите другари изпълняват заръките на специалистите. Другите още решават кога и как да започнат, а при Неделчо задачата е изпълнена. Без умувания, без спорове. И макар че всички лозя бяха отрупани еднакво с плод, неделчовите хора набраха най-много. по 1 516 кг десертно грозде и по 1 106 кг винено от декар. Те преизпълниха плана с 26 тона. А звеното на Михал Буюклиев — съседа на Неделчо, достигна едва по 633 кг от винените лозя и по 1 271 кг от десертните.

Показаха упоритите хора как трябва да се работи. Започна ли гроздоберът — сън не ги хвана! Първи идваха в Балтата, последни си отиваха. Дойдеха ли на пункта камиони, Неделчо пръв предаваше сортираното грозде. И то винаги без рекламации, на най-високата възможна цена. Иначе как би достигнал най-голямата печалба от декар: 182 лева. И макар че дъждовете, немилостивите дъждове в началото на октомври покриха с плесен кехлибарените зърна, планът за износа бе изпълнен. Защото когато хората са трудолюбиви, дисциплирани и неуморни, те са сила, която побеждава и най-големите злини...

...Сега е зима. Време за почивка. Жените завършват последните плетива. Последното кътче в дома е прередено. Подредено. Радост, голяма радост споходи семейството на звеновода. Първата внучка изпълни къщата му с ново щастие, с нови трепети. Малката Калинка гука в бабините си скути. Скоро и нова къща ще започнат. Къща за двамата синове...

А дните неусетно се нижат.

Още малко, още малко и земята отново ще примами хората с влажния си дъх. А дотогава те ще проведат всички занятия в кръжока за селскостопанска просвета. Ще се научат нови хора да облагородяват лозови пръчки. И когато пипиниерите започнат своята дейност, между тях ще бъдат и лозарите от Неделчовото звено. Колко пръчки са облагородили те, колко нови лози са засадили. И за всяка лоза, за всеки грозд се грижат като за свои. Боли ги за всяко изгнило зърно, за всеки покрусен от маната лист.

Утре, на своя весел празник, айдемирските лозари ще извият кръшни хора. Шарени бъклици ще обхождат богатите трапези. Много пожелания за богато изобилие ще се направят. И кой знае! Може би до двата сребърни медала на Неделчо Станев ще заблести още един. И както през миналата година ще спре за минута добруджанското хоро. И в средата ще бъде извикан пак той — първенецът, за да му се окаже заслужената почит. Уважението за неговата настойчивост и трудолюбие, които превръщат и най-лошите години в лозарството на добри, ще спре хорото, за да се изкаже благодарност на цялото звено, първото звено в кооператива, чийто задружен труд побеждава природата.

Стефанка **СТАНЕВА**

Сговорна бригада

С Георги се срещнахме в стаята на агрономите. Ранният утринен час бе събрал тук много хора. Едни получаваха задачи за деня, други споделяха извършената работа.

Слушах и с нескрито любопитство гледах този не висок набит и с орлов поглед човек. Суровостта на лицето му обаче не помрачаваше душевната му топлота. Дори тогава, когато говореше за себе си и преживяното, гласът му бе все така спокоен, уверен в правотата на всичко, което се бе случило с него.

— Дейността ми в стопанството започна преди повече от 17 години — разказваше Георги. — Отначало като полевъден бригадир. След това като председател на стопанството. По-късно, след обединяването, като заместник-председател, а сега отново бригадир.

Много бяха трудностите в началото. Сега всичко остана в спомените. Сплотените 320 кооператори успешно обработват 1 400 декара лозя и 600 декара овощни градини. Освен тях те полагат грижи и за 50 декара вкоренилище и 130 декара маточници. А неразделни помощници им станаха зачислените пет трактора „Болгар", един ДТ — 54 и един ДТ — 20, подвижно шаси и други машини.

Много плод родиха през миналата година лозята и овощните градини. Много повече са събраните и продадени круши, ябълки, кайсии, праскови, череши и др. Само гроздето поради гниене не даде очакваните резултати. От маточниците при план 13 000 лева бригадата внесе в кооперативната каса 23 200 лева, а от вкоренилището вместо 43 200 лева получи 72 600 лева.

Трудностите през миналата година в лозарството, съвсем не отчайват хората от бригадата на Георги. Тази година те са решили да засадят нови 200 декара лозя. Извършено е качествено есенно пръскане на лозята, а половината от тях са загребани. Сега кооператорите подготвят колове, които ще им трябват през пролетта. През миналата година те окопаха лозята 4-5 пъти и пръскаха 4 пъти, а някъде и 5 пъти. Тази година решението е да се окопаят не по-малко от пет пъти и да се пръскат със син камък също пет пъти.

Голяма е вярата на Георги в бъдещите успехи, защото с него са хората и опитните звеноводи Добри Мирчев, Димитър Камбуров, Дочо Боранов. С тяхна помощ и със самоотвержения труд на лозарите задачите ще се превърнат в дела, а с тях ще дойде новата още по-голяма победа.

Иван **НИКОЛОВ**
с. Калипетрово

ДАЛЕЧЕ ЗАД ГРАНИЦА

Известен с богатството на земята си е Силистренският край. С тази земя, която векове наред е раждала златно зърно, по която са пасли вакли стада и са расли буйни гори.

В представите на много хора от вътрешността на страната Добруджанският край е известен само като житница-безкрайна равнина, пожълтяла от пшеничени и царевични посеви. Малцина знаят, че тук, в Силистренски окръг, успешно виреят лозя и овощни градини, ражда се вкусно грозде и сочни плодове. Големи количества от тях се изнасят в чужбина и правят по-пищна трапезата на жителите от другите страни.

В Силистренския край лозарството се развива отдавна. Особено в района около Дунава лозята са намерили най-благоприятни условия за своето съществуване. Това е дало възможност още към края на миналия век тук да се създаде промишлено винопроизводство. Тогава още част от вината са намирали пласмент в чужбина и са се ценели високо. За това най-добре говорят златните и сребърни медали, спечелени от представени на международни конкурси силистренски вина в Париж, Брюксел, Лондон и Кайро.

С изграждането на кооперативните стопанства този отрасъл тръгна по нов път. Започна създаването на модерни лозя, в които само за няколко години навлезе нова, модерна техника. В тях се застъпват предимно ценни сортове. Наред с „Болгар" достойно място бе отредено на „Фетяска", „Тамянка", „Ризлинг", „Ркцатели" и други. Големи площи заемат те в ТКЗС — Калипетрово, Сребърна, Попина. С всяка изминала година декарите им се увеличават. От тяхното грозде чрез специални обработки Винпром — Силистра произвежда чудни вина, които разнасят славата на силистренските лозари далеч зад пределите на нашата родина, в редица капиталистически и социалистически страни.

Ако хвърлим поглед върху реализацията на продукцията на това предприятие, ще видим, че незначителен процент от нея, не повече от десетина на сто, остава за вътрешния пазар. Основната част се отправя в чужбина. Известни количества се закупуват от Австрия. Представителите на австрийската фирма „Ленц-Мозер" предпочитат само силистренските вина. Те им харесват най-много. Както през миналата година, така и през настоящата тази фирма закупува значителни количества висококачествена продукция.

За Съветския съюз се отправят ликьорни вина и винен спирт. За Западна Германия се изнасят бели вина и гроздов сок. Част от продукцията се изкупува от Унгария, Югославия, Чехословакия и Германската демократична република.

Не е излишно да споменем, че и сега вина от Силистра участвуват на различни международни конкурси. През последните години те спечелиха много сребърни и бронзови медали на конкурсите в София, Любляна, Будапеща и други.

Във Винпром — Силистра работят производственици с дълъг трудов стаж и значителен производствен опит. Груповият майстор Костадин Роев работи в това предприятие вече 15 години. Техниците винари Иван Филипов, Йовчо Милушев и Димитър Димитров имат почти същия стаж и са едни от най-добрите в своята професия. Много са още имената на тези, които умело обработват суровия материал и го превръщат във вкусни и ароматични вина, така високо ценени у нас и в чужбина.

Опитът на хората, както и стремежът им да се представят по-добре, са основните фактори, които спомагат предприятието да реализира по-добре произведената от него продукция. Благодарение на това и тази година, която беше неблагоприятна за лозарството, годишният план е изпълнен почти сто процента.

Емил **ПРАХОВ**

Новости * техника * новости

АВТОМАТИЧНО НАБЛЮДЕНИЕ НА БРАТСКАТА ВЕЦ

За наблюдение на правилното функциониране на Братската ВЕЦ в Съветския съюз са инсталирани общо 5 000 апарата, които регистрират всички нейни функции. Те измерват напрежението на бетона, както и неговата температура. Освен това отбелязват водното налягане, разтягането на шевовете на язовирната стена, наклона на хоризонталното й изместване. Данните се отличават с високата си прецизност — те достигат до хилядната част от милиметъра.

ВОДАТА — КОНСЕРВИРАЩО СРЕДСТВО

В едно от норвежките езера учените са открили вода, напълно лишена от газообразен кислород. Тя е, както бе установено, средство за консервиране. Извадените от езерото животни и растения са били идеално запазени. Сега норвежките инженери и учени правят опити за употребата на тази вода в консервната промишленост.

НОВ ИЗТОЧНИК НА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ

Група финландски изследователи са разработили технология на нов двигателен елемент —клетка, като източник на електрическа енергия. За целта се използува металът „празеодим" като електролит, а амониевият газ — за гориво. В резултат на това от новата клетка се получава електрическо напрежение от 0,4 волта и коефициент на полезно действие 50 на сто, с тенденция да достигне 70 на сто. Тази нова технология не може още да бъде използвана за производствени цели.

ТАЙНИТЕ НА АЗОВСКО МОРЕ

Дъното на Азовско море до тази година си оставаше бяло петно за геолозите. Институтът по геология при Академията на науките на Украинската република изпрати през 1967 година комплексна експедиция, снабдена с най-нова апаратура. Учените пробиваха сонди, изучаваха дънните утайки, правеха снимки на подводните вулкани с помощта на геолокатори. В резултат на тези проучвания се изясни, че преди стотици хиляди години на това място е имало огромно пресноводно езеро, на чието дъно е открит утаечен пласт, дебел 40 метра. На дъното на морето има богати наслойки желязна руда и огромни запаси от висококачествена глина.

ЧОВЕШКИ РЪЦЕ

Там, където желанието идва на помощ на умението — се ражда майсторството, а там, където към майсторството се прибави любовта — от всичко това израства прекрасното.

Чудно нещо са човешките ръце.. Тези, с изпочупените нокти, с премазаните пръсти, напукани от студа и варта... Ред камъни, ред спойка, ред тухли... Така се ражда един град, така се ражда една красота, а заедно с тях — един колектив.

Ето вече близо десет години оттогава. Едно десетилетие, откак бригадата на Михал Жеков строи в Силистра. И по пътя им като жалони, като километрични камъни на успехи израстват сградите на Окръжния народен съвет, Партийния дом, сградата на ресторант „Албена" и бекярския хотел „Аврора", блок „Кристал", ресторант „Златна Добруджа", трите блока „Нарцис"...

Като паметници на човешките ръце.

Бригадата расте. През 1964 година тя наброява вече над 50 души. Тогава става разделянето. И отново една бригада от 17 строители с бригадир Михал Жеков тръгва от обект на обект, за да вгради себе си в белите стени на десетки сгради и жилищни блокове, за да носи със себе си сплава от майсторство и любов, от която се ражда прекрасното.

— Разбира си от работата! — казват за бригадира си и това е най-голямата похвала.

Ред камъни, ред спойка... И така — десет години. Нормата — винаги над 100, нерядко и над 150, качеството —винаги отлично. И това не само през лятото. Миналия месец бригадата има 168 процента изпълнение на нормата и при това с отлично качество на работата.

Сега тези хора работят на строежа на новата санитарно-епидемиологична станция — непосредствено до сградата на Окръжна болница. Една триетажна красива постройка, чийто външен вид не може да подскаже нищо за това, което крият залите й. Една скромна красота, струваща твърде скъпо на строителите. Защото те не са камераска бригада. Но другите отказали — лоши били условията, малко било възнаграждението.. Тогава на помощ дошла любовта. Сами рязали камъка, сами облицовали. И го направили.

А колко начина опитали, колко пъти започвали отново, докато боядисат фасадата в червено... Но успели! Защото са майстори! При тях идвали от Толбухин строители, за да видят — нали и там се строи такава сграда. Гледали и се чудили. Защото безбройните стаи от двете страни на широките коридори се редували, облицовани от пода до тавана ту със снежнобели, ту с резедави фаянсови плочки, защото вътре в стаите горели печки и студът навън вече не бил страшен за работниците; защото електрическата инсталация отдавна работела и хората можели да работят до по-късно и вместо в 17, си отивали в 18 часа.

Чудно нещо са човешките ръце.. Отрудени, напукани, уморени... Въоръжени с майсторство и любов, родени, за да създават прекрасното.

Валентин ЧЕРНЕВ

Като хляба и водата...

Стоим с библиотекаря в помещението, изпълнено с рафтове и книги. Село Кайнарджа е притиснато от мъглата и през прозореца се виждат само последните къщи зад пустия площад. Пасторалната тишина в тези следобедни часове предразполага към размисли. Или причината е онзи безмълвен хълм, който наблюдаваме повече от час. Раменете му, изплували от мъглата, напомнят тетиво на лък.

Преди малко разлиствах сметките за раздадените книги и списания през миналата година. Много цифри, много заглавия, но кой знае защо една подробност за мене се оказа най-впечатлителна — в село Кайнарджа читателите вземат за прочит и философски книги. Не, не че страдам от предразсъдъци. Аз повече се удивлявам, отколкото се учудвам. За дванадесет месеца са раздадени 2 745 художествени книги, 2 996 книги за деца, 25 атеистични, 136 селскостопански, 77 технически, 16 медицински и ...

Поредицата е дълга. В нея би трябвало да се спомене и непренебрегнатата историческа, географска, природонаучна, математическа и друга литература.

646 жители на селото са почувствували върху себе си онова душевно докосване, което може да стори единствено полезното четиво. Книгата се е наложила вече над останалите занимания на кайнарджанци: празнодумието край селските огради, белота... Чистата среща с книгата е облагородила мисълта на много хора от селото. Те са компетентни да ви говорят редом с въпроса за агненето на овцете и за постиженията в Космоса, за дъждовете през сезона, за Касиус Клей, за проф. Барнард.

Близостта им с природата вече не е пагубна за техния интелект. Напротив — тази близост с угарите, с браздите и семената ги прави обозрителни при всяка среща с четивото.

На този фон малко чудновато ми се стори изказването на завеждащ библиотеката Петър Палчев: „Миналата година давах книги в кравефермата под формата на така наречената подвижна библиотека, но тази година спрях. Похабяват се книгите, изцапват се..."

Разбирам добре мисълта на този човек. Той с право се стреми да запази в опрятен вид книгите, но има и нещо друго. Никому не би се сторил непростим пропуск, ако в една кравеферма десет доячи станат причина няколко книги по говедовъдство да получат петна или пък да се подвият страниците им. Не знам, но аз имам чувството, че именно такива книги са изиграли ролята си, че тяхната стойност не се е изчерпила, а е станала десеторно по-голяма.

Стоя в помещението, изпълнено с рафтове и книги, и мисля за новия обновен облик на селото, дял в което имат и книгите, сред които се намирам... Ето, библиотекарят току-що ми доверява, че много кооператори участвуват в обсъждания на книги, в организираните читателски конференции, че в селото води пълнокръвен живот народен университет. А това е все дейност, свързана с книгите. С книгите са свързани също селскостопанската просвета, кръжоците...

Душевният мир на хората както навсякъде, така и в Кайнарджа се обновява, за това допринасят и книгите, хилядите книги, изпълнили лавиците на библиотеката. Сега те са нужни като хляба и водата...

Руси ШИМАБЕЕВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

Бертолд Брехт и неговият театър

(ПО СЛУЧАЙ 70 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА БРЕХТ)

Няма област в театъра, до която Бертолд Брехт да не се е докосвал, която да не е обогатявал, която да не е революционизирал.

В него се сливат в едно блестящият теоретик, полемист, поет, драматург и режисьор и затова с право някои го сравняват с Молиер и Шекспир. Ако се отпечата всичко, което е написал, ще се съберат близо 80 тома по 300-350 страници, или приблизително колкото е написал Гьоте. Много от своите пиеси той нарича опити и през целия си живот е крайно взискателен към тях, като непосредствено ги поправя и обогатява. В своите произведения Брехт разглежда всички най-важни лични и обществени въпроси, засягащи човека. За него е издадена и се издава огромна литература. Няма театър в света, който ако иска да бъде съвременен, да не включи негови пиеси в своя репертоар. Днес в Съветския съюз има истинско брехтово увлечение, играят се всички негови пиеси, издадени са голяма част от тях в 6-7 тома, също така избрани стихове, поеми, романи. Творчеството на комуниста Брехт респектира крупни режисьори.

У нас той е игран още през 1930 година. Показани са били някои сцени от неговата драматизация на Горкиевата „Майка" в прогресивния театър „Народна сцена". През 1942/1943 г. са били изнасяни при нелегални условия в квартири сцени от „Ужас и мизерия на Третия райх". От десет години насам са представяни негови пиеси в редица драматични театри в страната. Повече от пиесите той създава в емиграция, преследван от кафявата хитлеристка банда. За себе си той е казал, че не знае дали ще пренощува там, където е отседнал. Мразен от хитлеристката клика, неговите книги са горени на аутодафе, но затова пък германската работническа класа го обгражда с любов, видяла в негово лице гениален художник, който поставя важни социални въпроси, разглежда ги от всички страни и им дава оригинални решения.

Колкото и да звучи парадоксално, между Станиславски и Брехт има голяма близост, въпреки разликата в двете интернационални и едновременно национални руска и немска школи.

И след смъртта на Брехт „Берлинер ансамбъл" продължава да живее, да се развива и расте. Начело се намира жената и съратницата на Брехт Елен Вайгел. Неговите близки ученици продължават делото му и развиват теорията му, на която той никога не е гледал като нещо застинало и веднъж завинаги завършена. Какво отличава „Берлинер ансамбъл" от другите театри? Неговата ярко изразена индивидуалност. Строгост и оригиналност в избора на театрални приоми. Нескриване на това, че се играе театър и чрез развлечение и удоволствие се прокарва голямата, значителната идея. Само остра социална проблематика да бъде предмет на сценическо претворяване.

Народният театър „Иван Вазов" постави преди няколко години „Майка кураж". Спомням си, че при прочита на пиесата заедно с изпълнение на музиката на Десау към нея, стана ясно за всички ни, че ние се срещаме с една вълнуваща драматургия, която предполага разширяване на досегашните и намиране на нови изразни средства. Актьорите бяха грабнати от резките контрасти, неочаквани ходове, драматизма и интелектуалната емоционалност.

Интересът към драматургията на Брехт у нас нараства. Неговото дело има тая жива подкваса, че всеки миг на времето се преплита с художествените му идеи и разкрива света по новому. Тая неувяхваща свежест се крие в дълбокото проникване в историческия процес, в класовия марксически анализ, в художественото му въображение и виждане, в смелото разглеждане и смъкване всякакви маски на лъжата.

Брехт за нас е скъп и за това, че по време на Лайпцигския процес пламенно защити Георги Димитров в стихотворението си „Адрес до др. Димитров, който се бореше пред фашисткия съд". В него той е изразил своя възторг от обвиняемия, който се превръща в обвинител на фашизма и дава огнен кураж на германската и световната работническа класа.

М. БЕНИЕШ

ЕДНА ИНТЕРЕСНА ВИКТОРИНА

Дълго се готвиха за викторината по физика осмокласниците от училище „Н. Й. Вапцаров" — Силистра. Въпросите бяха забавни и интересни: „Как можем със сняг да накараме водата да заври?", „Кое е най-тънкото нещо?", „Как се обясняват миражите в пустинята?" и пр.

Когато не можеха да отговорят на някой въпрос, учениците отиваха при др. Ламов, който винаги беше отзивчив и внимателен.

Настъпи денят на викторината. Кабинетът по физика се изпълни с оживените участници и гостите от окръга. Викторината започна със светещ лозунг „Мир".

Осмокласниците посветиха викторината на борбата за мир между народите и на месеца на науката и техниката. Отборите бяха изградени от по десет души от клас. Но чрез жребие бяха излъчени по пет души от клас, които теглиха по един билет с въпрос. Докато те се подготвяха, бяха изпълнени междинни номера — физически опити, стихотворения, песни... Времето, определено за отговор, беше една минута и тридесет секунди. Оценките се поставяха по десетобална система.

Всички участници следяха с интерес отговорите на другарите си. Искрено се радваха на добрите оценки. Вниманието на всички присъствуващи беше обхванато и от направените опити. Всички мислеха за най-остроумното им и най-вярно обяснение.

Незабелязано изминаха няколко часа. Даден бе и последният отговор. В кабинета настъпи тишина. Наградени бяха най-сполучливо отговорилите.

Индивидуални първенци станаха: Павлинка Петрова от VIII „а" клас, Янка Кралева от VIII „б" клас, Стоянка Йорданова и Йордан Бошнаков от VIII „в" клас. В класирането по класове на първо място беше излъчен VIII „в" клас. Картината в стаята на класа-първенец винаги ще напомня на учениците за една напрегната борба и за успешния й край.

Стоянка ЙОРДАНОВА

РАМКАТА

(Миниатюр)

* * *

Минаха много години. Потокът си остана все така непримирим, жадуващ за път, сърничката и момичето — все така красиви и тъжни. А рамката съвсем остаря и се разкапа. Докато един ден стопанинът я разкова и я надроби на късчета за разпалка на печката.

Може би ще попитате какво стана с потока, сърничката и момичето. Те тогава разбраха, че рамката съвсем не им е пречела. Просто им е било съдено никога да не достигнат своята река, своя елен, своето момче.

Именно тази неотменимост на съдбата ги правеше красиви и неумиращи.

В противен случай потокът щеше да изчезне в своята рекичка, сърничката — в своя елен, момичето—в своето момче...

А сега те са вечни. Платното, като всяка материя, може да се разруши, но поколенията ще запазят спомена за един поток — непримирим и жадуващ за път; за една сърничка и едно момиче — красиви в тъгата си и тъжни в своята красота...

А рамката. Тя си е рамка...

— Пусни ме да вървя по пътя си! Далече зад тебе ме очаква една река, която трябва да достигна! — каза потокът на рамката.

— Не, ти няма да идеш никъде! Аз затова съм поставена тука, за да те пазя — изскърца сивата дървена рамка.

— Рамке, моля те, разреши ми да си отида. Далече зад тебе има красив елен, който тъжи за мене! — примоли се сърничката.

— И на мене да разрешиш! Далече зад тебе има едно момче, което не може да живее без мене — шепнеше момичето.

— Няма да ви пусна. Аз затова съм поставена тука, да не ви разрешавам нищо. Не може то така, всеки да ходи, където си иска. Любовта не е основателна причина. — Не отстъпваше рамката.

Симеон МАНОЛОВ

Членките на Комитета на японските жени, които се борят за прекратяване на войната във Виетнам, проведоха акция за раздаване на „карти за мир" и събиране на подписи в протестни петиции.

Добри и знаещи ръце

Младият лекар Димитър Пенчев, завеждащ здравната служба в ДЗС „Янко Забунов", за кратко време заслужи уважението на работническия колектив в стопанството и на трудовите хора от село Черногор. Млад и енергичен, той посещава редовно пациентите си в къщи, съветва и оказва помощ, отдаден на своя хуманен лекарски дълг. Не случайно тук за него се говори, че е човек, когото малко интересуват личните материални облаги. А такава слава би желал да има всеки лекар.

Последният случай с болния автомобилен монтьор Джафер Мехмедов също говори за честността и себеотрицанието на този млад медицински работник.

До д-р Пенчев достигна тревожна вест, че здравословното положение на Джафер е влошено. Той веднага се озова при болния и разбра, че трябва да му се прелее кръв. Установил с радост, че неговата кръвна група съвпада с тази на болния, той му подари триста грама от своята кръв и животът на Джафер беше извън всякаква опасност.

Това е само един епизод от неговото лекарско ежедневие.

Кирил ТАСЕВ

НОВИ КНИГИ

Дъга над града

Словенската литература с нейните традиции и постижения е слабо позната у нас. Затова е радостно, че издателство „Народна младеж", в библиотеката „Меридиани", ни представя изтъкнатата съвременна словенска писателка Мара Михелич с книгата й „Дъга над града". В нея са поставени значителни социално-етични проблеми, наследени от близкото минало и примесени с тревогите на днешния ден. Главната героиня Мария Равен, наследница на сенаторски род, отцепница от собствената си класа, опознала дъното на човешкото страдание, дава своя малък принос в борбата срещу голямия заговор на злото, участвува в съпротивата срещу фашизма. Но споменът за произхода й я преследва навсякъде като позорно клеймо. Общественият прелом, извършен в Словения след войната, слага отпечатък върху индивидуалните съдби, върху изпитанието на новото поколение. Авторката умело показва трудния път на израстването и възпитаването на човека, отношенията между мъжа и жената, между млади и стари. Читателят с дълбоко разбиране и съчувствие възприема участта на жената като майка на света. Сред земетресения и пожари, сред тропота на вражески войски, върху несигурен сал сред поток или развихрен океан, тя хиляди години чака и ражда първото дете. Крале идват и си отиват, градове израстват или биват разрушавани, всички побеждават или загиват, пясъкът на вечните пустини засипва цветущи култури и ги погребва под себе си, човек убива човека, ужас подир ужас следва човечеството, но винаги жената става майка на новото човечество. Тя дава живота си за спасение на своите деца, за да могат да творят бъдещето и да постигнат щастие.

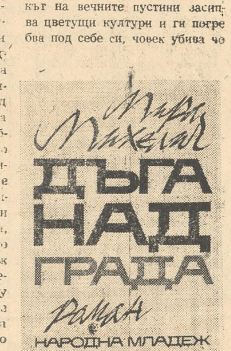

С изостреното внимание към днешните проблеми, с разкриването на конфликтите в душата на съвременника и с проникновения психологически анализ книгата на М. Михелич несъмнено ще намери път към сърцата на читателите.

РАВНОДУШНИЯТ

На пръв поглед такъв човек няма нищо лошо да ги стори. Ако пък си малко време с него—даже няма да го забележиш. Защото той се стреми да бъде винаги далече от чуждия поглед, от неочакваното внимание. Не обича да е самотник, но и хорският шум не му се нрави. Все пак предпочита да е сред хората, отколкото да е сам. Там го тласка единствената му страст, трайната му страст—да бъде пасивен слушател. Защото онова, което се говори около него, никога не го интересува (освен когато го засяга лично). Той „слуша", за да не бъде обект на внимание. С мълчанието си той спокойно може да те унищожи. Не дай боже съдбата ти да зависи от неговата дума — съчувствие и помощ от него не очаквай. Тогава той е най-опасен. По-опасен дори и от егоиста, и от еснафа, и от глупеца...

Липсата на отзивчивост е неговото основно качество. Тя, отзивчивостта, липсва у него не защото той мисли само за себе си, както е у егоиста, или защото завижда на другите, както е у еснафа, а защото той никога не може да излезе извън равнодушието, с което приема света. И понеже, погледнат отстрани, е съвсем хрисим и благонадежден, неговото безразличие и убийствена студенина се запомнят завинаги и лежи като черен спомен в душата на всеки човек, влязъл в непосредствен контакт с него.

Философията на равнодушния е скептицизмът. Светът и с тебе и без тебе се движи по писани и неписани закони, мисли си той. И да вярваш и да не вярваш е все едно. По-добре приемай всичко както ти се поднася. Такива като тебе никога не са оправяли света, няма да го оправиш и ти. Светът е бил винаги един и същ, всичко друго е измама. Апатията е душевната същност на равнодушния. Апатия—продължителна и постоянна, която с нищо не може да бъде заменена, защото в основата й стои скуката. Каквото и да правиш, продължава равнодушният, скуката ще бъде винаги твой спътник. И не само твой спътник, но и твой господар. Защото всичко, което се научи и види, става скучно. Затова — бъди безразличен!

Истинско страшилище за равнодушния е колективът. Неговата сила за него е кошмар. Затова сред колектива е невидим като сянка. Никаква отговорност, далече от отговорност! — ето неговата максима. И всичко това се отказва в името на голямата заетост. Там равнодушният е в тежест на всички, макар че колективът рядко осъзнава това. Защото равнодушният умело прикрива себе си. Сред колектива той носи черти и на подлизуркото, и на мижитурката, и на лицемера, и на раболепника... Там той е пълна неопределеност и затова е по-коварен и от мижитурката, и от лицемера, и от грандомана. Защото е невидим, незабележим. За да се открие, трябва зорко око, което сред множеството обикновено липсва.

За равнодушния „мълчанието е злато". Но все пак има моменти, когато той го нарушава. Редки моменти, но най-опасни. В такива случаи негова стихия е отрицанието. В отрицанието се вижда потенциалната му енергия, неговите консервативни сили, за съжаление, разливани за съвсем ненужни цели. С непозната и неочаквана енергия равнодушният насочва своето отрицание към колектива, към новото в живота, към отношенията между хората... Тогава той е способен да разбие дълго създаващия се колектив само чрез няколко хитро скроени сплетни, чрез няколко умело подхвърлени лъжи. В състояние е най-безотговорно да оклевети, да нагруби и жестоко да подиграе всекиго. Това е отмъщение заради дългото му мълчание, най-опасното му отмъщение.

Особено жесток е той към новото, възникващо във всички области на живота. Безсмислен труд, илюзия—съска злобно той. Новото не е ново. То е изгубен труд, безплоден труд, защото днешното ново утре е старо. Новото не променя отношенията между хората, а само ги усложнява, не променя и обществения живот. Последният си е бил винаги един и същ — началник и подчинени. На началника не сваляй шапка, стой по-далече от него. Не се набирай в очите му. А дали началник е Х или У — това няма никакво значение. Знай, че подчинен ли си роден, подчинен ще си умреш. Явно, равнодушният проповядва философията на подчинението, на ненамесата, на безразличието, на човешкото безсилие. Отрицанието, силната стихия на равнодушния, не винаги се проявява. Има равнодушни, които никога през живота си не могат да го изпитат. Това са съвършените равнодушни.

Животът на равнодушния минава спокойно, незабелязано, безлично, без сътресения. Изненади у него няма, защото те са му изобщо непознати. Вечният му спътник, неговият постоянен двойник — е скуката. И то най-чистата, най-префинената, най-пълната скука, осъждаща своя пленник на бавна, но сигурна смърт. Равнодушният никога не оставя диря след себе си, защото той върви винаги и неотклонно само по утъпканите пътища, стари до ненужност, отекващи болезнено в човешката душа, разрушавайки последното му зрънце добродетел и способност за ориентация в живота.

Равнодушният е нетърпим призрак в новото ни социалистическо общество, един от най-страшните призраци от миналото. Спомен от тъмното царство на капитализма, който обезличава и убива личността. Символ на един отречен и умиращ свят, изсушил вярата на човека в себе си, изкоренил доверието му в прогреса, хвърлил го в зловещите бездни на песимизма. Психологическата основа на равнодушния е слабият, безволевият характер, затова той може да се роди и в наши дни. Цел и дълг на обществото е да го открие навреме и с постоянни грижи да го преобрази, което за разлика от миналото сега е вече напълно възможно.

В. ДОБРЕВ

О Б Я В А

Металната трудово-производителна кооперация „Република" — Русе съобщава, че извършва МОНТАЖ и РЕМОНТ на гаранционни циферблатни везни — 20, 50, 100, 200 и 300 кг, производство на Завода за автоматични везни в Лясковец. Кооперацията има ДОБРЕ ПОДГОТВЕНИ СПЕЦИАЛИСТИ за ремонт на везни.

Справки и заявки: КАНТАРДЖИЙСКИ ОТДЕЛ, ул. „Ангел Кънчев" —30, тел. 55-24.

О Б Я В А

Окръжна болница —Силистра *търси да назначи:*

инспектор-икономист с висше икономическо образование,

завеждащ пералня със средно образование и стаж като материално-отговорно лице,

счетоводител на 0.50 длъжност със средно икономическо образование.

Заплати по щата.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ – СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 19 (1336) | Четвъртък, 15 февруари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПЪРВИЯТ КАМЪК Е ПОЛОЖЕН

В мига преди да бъде положен първият камък на бъдещата нова сграда на Техникума по механотехника в Силистра се срещнахме с неговия директор инж. Георги Георгиев и между нас се завърза кратък диалог.

— Другарю Георгиев, когато българинът застрои нова къща, денят, в който се полага първият камък, е празник за цялото му семейство...

— **Досетих се какъв ви е въпросът. Дали се вълнуваме, дали се радваме... Разбира се, че да. Основание за радост имаме, защото този дом, чийто цялостен облик сега съществува само във въображението на архитекта, ще приюти в шестнадесетте стаи на трите си етажа стотици млади хора, изпълнени с желание да се учат, да преодоляват трудности, да мечтаят...**

— Тази сграда ще трябва да бъде завършена до 30 септември 1969 година, нали? Вярвате ли в това?

— **Ние искаме да вярваме. Надяваме се, че и хората, от които зависи това, също вярват.**

— Виждам, че вече сте подготвили бутилка, в която сте поставили лист. Навярно след стотици или хиляди години археолозите ще намерят тази бутилка. Аз тогава няма да мога да прочета какво е написано на листа по понятни причини. Затова бихте ли ми казали какво пише в него?

— **Написахме имената на партийните и административни ръководители на окръга и града, които през 1963 г. присъствуваха при откриването на Механотехникума; написахме и имената на учителския състав, който постави основите на този техникум, и на учителите, които сега преподават в него.**

— Друго?

— **Другото е... че най-искрена е признателността към Партията и правителството, изразена при поводи като този.**

Симеон МАНОЛОВ

ВЕСЕЛ НАРОДЕН ПРАЗНИК

Кое ли село в окръга вчера сутринта не е осъмнало под музикалния съпровод на гайдите, гъдулките и хармониките, при подвикванията на мъжете, някои облекли най-богато извезаните си ризи, обули най-белите си навуща. Чудно и опиянявашо е настроението на този прастар празник — Деня на лозаря. И това настроение се предава от поколение на поколение, като нещо неотделимо от психологията и традициите на българина, от обичта му към земята, към лозовите насаждения.

И когато към всичко това прибавите буйните коне на добруджанци, а в този ден те бяха избрали най-необузданите — съвсем лесно можете да си представите вчерашния празник в **Калипетрово** и **Айдемир**, в **Срацимир** и **Кайнарджа**, където в приповдигнато настроение се вляха първият секретар на ОК на БКП, др. Вельо Максимов, членовете на Бюрото Никола Николов, Христофор Иванов и Георги Кардашев.

Калипетровци, под музикалния съпровод на гъдуларя Добри Мирчев и хармониста Ченю Братанов, посетиха близките до селото лозя с бутилки и бъклици в ръцете. Подрязването на първата лоза, една стара традиция, едно пожелание за по-богата родитба, те отстъпиха на другаря Вельо Максимов. Той изпълни с удоволствие това тяхно желание. И когато по лозата се разля червеното вино от бъклицата, другарят Максимов се изправи, за да им пожелае по-добра сполука през това лято:

— Нека то да бъде по-спорно. Нека да предадем на държавата повече грозде от десертни и винени сортове. Желая ви нови, по-големи успехи.

И загрубелите отрудени мъжки ръце заподаваха от човек на човек бъклицата, а краката като че ли искаха сами да се понесат в ритъма на добруджанската мелодия. Лумна буен огън. И хорото също не закъсня. По домовете си, по звената, в местността „Памук кулак" до късно вечерта щяха да празнуват калипетровци. Напуснахме ги в момент, когато виното и вятърът бяха зачервили лицата им...

Кой знае кога бяха излезли край лозята айдемирци. Там ги заварихме. Окичен с много медали, скъпите гости от Силистра там посрещна известният звеновод Мирон Гаврилов. По традиция подрязването тук извърши един от най-старите лозари Дечо Стефанов. С няколко думи агрономът на стопанството Георги Карамичев приветствува лозарите и в цифри очерта онзи възход, който бележи лозарството през последните години. А тази година трябва да бъде още по-плодовита, за да бъдат постигнати предвидените резултати.

Такава беше обстановката в Срацимир и Кайнарджа. И тук направо от бъчвите се лееше виното, и тук имаше богати трапези, и тук се виха кръшни хора. Празнуваха трудовите хора на красивия Силистренски край, опиянени от мекия февруарски ден, от настроението на този богат български празник. А наоколо пръхнеше мекият добруджански чернозем. Наоколо наливаха пъпки лозите. Поглеждаха към тях лозарите и си мислеха за онзи миг, когато отново ще тръгнат между редовете, мислеха си за лятото, което те трябва да направят с труда си още по-богато.

Сава ХРИСТОВ

* * *

АЛФАТАР. Към девет часа сутринта кооператорите от селото с гайди, хармоники и гъдулки се събраха пред кооперативния дом, за да отпразнуват Деня на лозаря. Скъпи гости на лозарите бяха Камен Каменов и Желязко Стоянов от Националния съвет на Отечествения фронт, Боян Михнев — председател на ОК на Отечествения фронт, Атанас Киров — първи секретар на ОК на ДКМС, Димитър Михайлов — заместник-председател на ОНС. След събирането на кооператорите, пристигнаха десет пъстри каруци, украсени и окичени, които пренесоха кооператори и гости до лозята. Другарят Каменов отряза първата пръчка. По стар народен обичай, кооператорите окичиха гостите с венци от лозови пръчки. Засвириха музикантите и сред лозята се извиха кръшни народни хора. След това всички се отправиха към кооперативния дом, където празникът продължи с народна трапеза и игри.

Стоянка МАРИНОВА

* * *

СТАРО СЕЛО. Освен лозарите, в отпразнуването на „Трифон Зарезан" в с. Старо село участвуваха тази година и много полевъди, градинари, и животновъди. В хубавия февруарски ден с музика и песни те се отправиха към североизточния край на селото, където са се ширнали 1 400 декара млади кооперативни лозя.

Пръв взе думата председателят на кооперативното стопанство Васил Василев. С кратко слово той честити празника на лозарите и пожела 1968 година да бъде още по-плодовита. След това се наведе към найблизката лоза и направи символичното зарязване. Група девойки запяха „Вие се лоза вивена около града Сливена". Комсомолецът Тодор Трифонов рецитира стихотворението „Наздравица". Девойките отново пяха, вече за „бялото грозде староселско".

Кратката литературно-музикална програма се хареса на лозарите. След това всички отидоха в новата стратификалня, където веселието продължи.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

* * *

ПОПИНА. През миналата година, въпреки големите усилия, кооператорите-лозари от Попина не успяха да получат заплануваните добиви грозде. Вслушвайки се в съветите на специалистите, тази есен те извършиха навреме подготвителната работа за зимуването на лозите. Това е една предпоставка за по-богата реколта. Ето защо, Денят на лозаря бе очакван с трепет от попинските кооператори. Още сутринта, придружени от гъдулки и кавали, те се отправиха към лозята. Там се състоя едно импровизирано тържество, на което говори бригадирът на лозаро-овощарската бригада Костадин Станчев. Той вдигна наздравица за по-сполучлива работа и за по-богата реколта от лозята.

Заплануваните 1 350 килограма от декар трябва не само да ги изпълним, а и да добием повече, заяви той, и отряза първата пръчка от лозата. Празникът продължи с много веселие и пожелания за успешна работа през годината.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ГОТОВИ ДА СРЕЩНАТ ПРОЛЕТТА

От голямо значение за пълното и ефективно използуване на машините е качествената им подготовка през зимния период.

Механизаторите от ТКЗС — Сокол се отнесоха с нужното внимание към ремонта на машинно-тракторния парк. Членовете на комплексната бригада посрещат пролетта с напълно подготвени машини, което до голяма степен е гаранция за още по-добри резултати в тяхната дейност.

Сега, след като поставеният от ръководството на стопанството срок за завършване на ремонта е изтекъл, механизаторите и хората от ремонтната работилница могат да отчетат добри резултати. До 10 фувруари те трябваше да завършат 10 основни и 11 средни ремонта. Не по тяхна вина остана неподготвен един дизел и един беларус. За тези машини липсват задни мостове в складовете на снабдителната организация. Останалите трактори са напълно готови за работа.

Готов е и прикачният инвентар. Въпреки че в бригадата на с. Косара бе допуснато известно изоставане при ремонта на валяците, с помощта на механизаторите от Сокол този пропуск бе преодолян.

Добринка РАДЕВА

В нова сграда

Тези дни се поздрави с нов дом още един цехов колектив от ТПК „Метал". Преминаха на работа в нова сграда и работниците от авторемонтния цех. Те настаниха своето обзавеждане в по-светло и по-просторно помещение. Сега ще заработят с още по-голяма енергия за изпълнение на предвидената програма за третата година на петилетката.

Преди повече от 4 месеца тук, в нови светли и просторни помещения на кооперацията, разположени в индустриалния квартал, се настаниха със своето оборудване работниците от цеха за готови тенекеджийски изделия и тези от цеха за изработка на предмети за широко потребление. Последните два цехови колектива за четвъртото тримесечие на миналата година, работейки в новите помещения, преизпълниха своята производствена програма и подобриха качеството на работата. Със същия ентусиазъм работят и през тази година. Няма съмнение, че с минаването в новата сграда ще подобрят работата си и хората от авторемонтния цех.

Ръководството на ТПК „Метал" предвижда в близко бъдеще да изгради нови помещения в индустриалния квартал и за останалите цехове на кооперацията. Набелязан е строежът на още един производствен корпус през тази година. И догодина ще се пресели в ново помещение в индустриалния квартал и колективът на ремонтния цех.

М. ГЕОРГИЕВ

ЛЕД ЗА ПРЕЗ ЛЯТОТО

На много от посетителите на с. Брадвари прави впечатление, че през най-горещите летни дни в заведенията за обществено хранене винаги се сервират добре изстудени безалкохолни и спиртни напитки. Доволни са хората, че търговските работници са се погрижили навреме да осигурят културно обслужване, да задоволят клиентите. Разбира се, и последствията за потребителната кооперация са благоприятни. Клиентите винаги търсят хубавото, приятното, затова и посещението в пивниците и сладкарниците, където се изстудяват напитките, е значително по-голямо. Това води до преизпълнение на плана за стокооборота и за печалбата.

В Брадвари няма работилница за производство на лед. Трудно могат да се доставят ледени блокчета от Силистра или другите градове, затова традиция вече стана потребителната кооперация да използва студените зимни дни за запасяване с лед. Условията са благоприятни. Източникът на ледени късове се намира в самото село и при по-добра организация и инициатива могат да се натрупат достатъчно запаси.

Лед е необходим през лятото и на кооперативното стопанство за охлаждане на млякото, което се произвежда в кравефермата на с. Брадвари.

През тази година ръководството на потребителната кооперация не отстъпи от вече установената традиция. За кратък срок бяха съхранени над 90 тона доброкачествен лед, който ще задоволи нуждите на заведенията за обществено хранене. Кооперативното стопанство съхрани около 40 тона в специално направената изба.

В изпълнението на тази задача се проявиха кооператорите Никола Касабов, Илия Илиев, Братан Маринов и др.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

6 851 килограма агнешко месо

Много грижи положиха овцевъдите от с. Осен на обединеното стопанство в с. Ст. Караджа, за да подготвят овцете и осигурят ранното им агнене. Трудът им не отиде напразно. Още на 14 януари т. г. всичките овце се бяха вече оагнили и предвидените приплоди получени.

Не спаднаха грижите и за малките агнета. Това даде възможност на 5-6 февруари да се продадат на държавата 389 агнета с общо тегло 6 851 килограма.

Най-много агнета предадоха овчарите Георги Маринов и Тодор Илиев. Всяко от отгледаните и продадени по 100 агнета имаше живо тегло над 18 килограма.

Стефан СТОЯНОВ

В ЗВЕНАТА ЗА СЕЛСКОСТОПАНСКА ПРОСВЕТА

Въпросът за селскостопанската просвета на кооператорите от ТКЗС — Калипетрово е вълнувал винаги хората от общинския партиен комитет. Те са го поставяли на еднаква висота с политическата просвета на трудещите се.

Още в началото на зимата бе изготвен план за занятията. Изградени бяха 6 звена, в които сега се обучават кооператорите. Учат се полевъдите, животновъдите, механизаторите, лозарите.

Най-резултатна е работата при механизаторите от ремонтната работилница. Тук са проведени 8 занятия. Добре се водят заниманията и при доячите.

Досега в свинефермата има изнесени 5 лекции. Три лекции са изслушали и овцевъдите.

Не са провели занятия само механизаторите от полевъдните и лозарски бригади. Повече от наложително е да се ускори изпълнението на тази важна задача, защото наближава пролетта, а те трябва да я посрещнат с повече знания.

Иван ГАДЖЕВ

За по-голямо изобилие

Механизаторите от с. Търновци извършват наторяване на площта, определена за сеитба на пролетници. Всеки декар получава по 60 кг суперфосфат.

Бригадирът Димо Ташев и уч. агроном Христо Петров ръководят изпълнението на тази важна задача. От всичко 3 500 дка досега са наторени 1 500.

Похвална е работата на механизаторите Тодор Боянов и Йордан Петров. Със своя беларус Боянов тори на ден по 140—150 дка. Негови помощници са Еню Атанасов и Тодорка Боянова. Те се грижат торопразпръсквачката да бъде винаги заредена, а сеещият ѝ апарат да бъде в изправност.

Суперфосфатът се пренася от Йордан Петров. Той работи с три ремаркета. При товаренето е създадена верижност. То ва помага на механизатора непрекъснато да пренася тор, чието количество достига дневно 10 тона.

В наторяването ще се включи още един беларус. По този начин тази задача ще може да завърши след една седмица.

Живко ТРУШЕВ

Всеки ден работниците от ДИП „Дунав" изпращат в търговската мрежа на окръга и страната стотици литри висококачествено слънчогледово масло. Високата производителност на труда е резултат на най-пълното използуване на техниката.

Нашият фоторепортер е заснел момент от работния процес в цеха за пълнене на бутилки. И тук машината извършва основната работа, затова трудът на работничките е по-лек и по-производителен.

ЩЕ СЕ ПОВТОРИ ЛИ МИНАЛОГОДИШНАТА СЛАБОСТ?

Научното ръководство при организирането и решаването на главните задачи в селското стопанство играе и ще играе решаваща роля. Времето повелява да се премине към нови форми на организация и управление на труда, към нова технология на производството. Всичко това повишава твърде много значението и изискванията към селскостопанската просвета. Сега кооператорите трябва да имат по-големи знания в областта на икономиката, растениевъдството, животновъдството, механизацията.

Като изхождаше от тези постановки на въпроса, ръководството на ТКЗС — Зафирово организира различни форми на селскостопанска просвета. Всички участници в бригадата и звената за комплексна механизация бяха включени в школи за изучаване новостите в механизацията и в агротехниката на културите при новите изисквания. В школите са проведени по три занимания, където гл. агроном Г. Йорданов е изнесъл предвидените лекции.

В животновъдството са изградени две школи — едната по говедовъдство и другата по свиневъдство. Предвидено е лекциите да се изнасят от гл. зоотехник К. Христов и ветеринарния лекар д-р Тошев. По вина на двамата специалисти обаче тези школи все още не са започнали работа. Досега не са провели нито едно занимание.

Решено бе да се организира и семинар с ръководните кадри на стопанството и специалистите по изучаване на най-новите положения в областта на икономиката. Досега тук е проведено само едно занимание по разясняване на 44-то постановление.

Това е всичко, което е извършено във връзка със селскостопанската просвета в ТКЗС — Зафирово. То е незначително и съвсем не отговаря на изискванията. До края на зимата остава твърде малко време и има опасност тази важна задача да претърпи провал, ако не се вземат бързи и сериозни мерки от страна на управителния съвет. Вината за незадоволителния ход на селскостопанската просвета е преди всичко в управителния съвет, който не контролира работата на отделните учебни форми, не контролира специалистите и не им оказва необходимата помощ. Не е малка и вината на самите главни специалисти, особено на тези от животновъдството. С какво могат да оправдаят своето бездействие главният зоотехник и главният ветеринарен лекар?

Кооператорите се интересуват от новостите в селскостопанската наука и имат желание да посещават съответните школи. За това говори голямото посещение на проведените три занимания в школите по комплексна механизация. Нужно е само по-голяма инициатива от страна на специалистите.

Време е управителният съвет да се занимае още веднъж с този немаловажен въпрос и да набележи мерки за успешно завършване на формите на селскостопанската просвета. В противен случай ще се повтори миналогодишната слабост, когато тази задача не можа да се доведе до край.

Йорданка НИКОЛАЕВА

Начални стъпки

Тази година за пръв път в кооперативното стопанство на с. Главиница се изгради бригада за комплексна механизация. В нея са включени 10 механизатори и толкова кооператори. За бригадир ръководството на стопанството издигна Мичо Дочев, за бригаден механик Димитър Василев и отчетник Ангел Василев.

С помощта на два трактора ДТ—54, три беларуса и три комбайна бригадата под ръководството на участъковия агроном Иван Цветков ще обработва 10 457 декара. От тях 6 000 декара с пшеница, 1 600 с ечемик, 660 декара с грах и фуражни смески, 1 000 декара със слънчоглед, 657 декара със силажна царевица, 100 декара царевица за зърно и 440 декара люцерна за семе.

Предварителната подготовка в бригадата е добра и сега с готовност механизаторите чакат първия работен пролетен ден. Желанието им тази година е да получат обща продукция за 484 460 лева при материални разходи 100 723 лева. Тежките машини ще работят без прикачници и се очаква всеки тракторист на дизелите да получи не по-малко от 1 378 лева възнаграждение. Тези, които ще работят с беларусите, ще получат по 1 090 лева, а комбайнерите — по 568 лева. През свободното време, ако има такова, механизаторите ще работят като полевъди и ще получат допълнителни доходи.

Хубавите грижи за посевите през есента сега се отразяват благоприятно върху развитието им. В близки дни се очаква да пристигне селскостопански самолет от Горна Оряховица, който ще извърши пролетно подхранване на есенниците.

Макар че тази година бригадата прави първите крачки, не е далеч денят, когато дружният колектив ще се радва на постигнатите успехи.

Ахмед ДЕМИРОВ

ПРЕД 90-ГОДИШНИНАТА ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО

ОСВОБОДИТЕЛНАТА РУСКО-ТУРСКА ВОЙНА И ТУТРАКАН

Обявяването на Освободителната руско-турска война било посрещнато с възторг от българския народ. Българският централен комитет в Букурещ издал „Възвание“ към народа, в което се казва: „Русите безкористно са се опълчили за нашето освобождение... Българи! Да скочим всички до един за среща на нашите братя-освободители и всеки според силите си да окажем съдействие на руската армия“.

Под Възванието започнали да се стичат в Румъния и Русия много българи от различните краища на страната, които се включвали в Опълчението, за да участвуват в Освободителната война. Да се влеят в редиците на Опълчението от Тутракан и околните села преминали на румънска земя около 150 българи, които отишли в Олтеница и пред тамошното Българско общество настоявали да бъдат въоръжени, за да вземат участие във войната срещу турците.

Доста българи участвували в Освободителната война и като разузнавачи на руското командуване сред турската армия. Българи-разузнавачи имало от Силистра, Тутракан, Русе, Свищов, Видин и др. градове. Те донасяли на руското командуване ценни сведения за движението на турските войски и за съсредоточаването им в четириъгълника Русе — Силистра — Шумен — Варна и в района на Видин, а така също и за усилената подготовка на Турция за войната. Разузнавач на руското командуване от Тутракан бил българинът Танас, който давал сведения за турските войски в града, а така също и за Силистра. За разузнавачи били привлечени още двама българи от Тутракан, които на 12 април 1877 г. се явили в Олтеница при Паренсов, който ги инструктирал подробно за тяхната работа. Те от своя страна съобщили, че в Тутракан имало 1 500 души турска войска и че на издигнатите табии нямало нито едно оръдие.

Тези сведения за турските войски в Тутракан били потвърдени и от други източници. На 12 април 1877 г. хаджи Васил Балтаджиев от Олтеница съобщил на Кириак Цанков в Букурещ, че в Тутракан имало 1 200 души редовна войска и нито един топ в издигнатите четири табии. Народът работел ангария за войската 8 окопа, дълбоки 14 метра. Турците в Тутракан били много изплашени и щели да бягат, щом научат за пристигането на руските войски на Дунава. Сведенията, които получавало руското командуване за турските войски в Тутракан, имали голямо значение за по-нататъшния успех на руските военни действия срещу Турция.

Турция посрещнала обявяването на войната в усилена подготовка и укрепяване на своите дунавски крепости. Така например тя струпала в Русе 21 000, Тутракан 5 400, Силистра 16 800 души. Турция била недоволна от Румъния, че разрешила на Русия да мине с войските си през нейните земи, както и поради включването ѝ на страната на Русия във войната и заради това в края на април и началото на май 1877 г. турската брегова артилерия открила огън срещу Браила, Рени и Олтеница. Артилерийският двубой между Олтеница и Тутракан започнал на 2 май и продължил до 4 май, при което и двата града били запалени и наполовина изгорени. На 1 май 1877 г. турците от Видинската крепост открили огън срещу Калафат. Тогава румънската артилерия от Калафат отговорила на турците и между Видин и Калафат, Рени и Оряхово, Гюргево и Русе, Кълъраш и Силистра започнал ожесточен артилерийски двубой.

Между 8-13 май 1877 г. в Олтеница пристигнала 32-ра руска дивизия начело с генерал-лейтенант княз Шаховски със задача да отвлича вниманието на турците от главното преминаване на Дунава в района Зимница — Свищов, да привлича вниманието на турците от Тутракан, за да останат на мястото и после чрез преход на главните си сили и с тия срещу Русе да премине Дунава и овладее Тутракан и т. н. Руската армия почнала да събира материали за строене на мост през Дунава при Олтеница срещу Тутракан. Построени били седем батареи, съоръжени с полски и 10 крепостни оръдия. Тогава турците, наистина, повярвали, че при Тутракан ще бъде главното преминаване през Дунава и почнали усилено да се готвят, като построили пет форта, въоръжени с 14 крепостни оръдия, а гарнизона увеличили до 8 табора с три полски батареи. В резултат на това между руси и турци от двата града почти едновременно почнал да се води артилерийски двубой, при което Тутракан бил жестоко опожарен.

Усилените руски приготовления и действия срещу Тутракан сериозно заблуждавали турците за мястото на главното преминаване на руските войски през Дунава. Пак за заблуждение на турците руското командуване възложило на генерал Цимерман да премине Дунава при Мачин.

Като завършило преминаването при Зимнич, намиращата се на позиция при Олтеница 32-ра руска дивизия заминала за Гюргево и срещу Тутракан бил оставен малък отред само да наблюдава. Турският гарнизон от Тутракан бил изтеглен в крепостта Силистра за евентуално сражение с армията на Цимерман, който настъпвал от Северна Добруджа.

Турция се опасявала от влизането на руските войски в Цариград и затова отправила апел към Русия за примирие. И на 31 януари 1878 година било сключено Одринското примирие. Съгласно примирието в Североизточна България била установена демаркационна линия 6 версти широка, която започвала пред Балчик, Базарджик (дн. гр. Толбухин) и по права линия отивала към Разград. Руските войски след това превзели градовете Тутракан и Разград. Те престояли няколко дена в Тутракан и се върнали обратно край Русе, защото турците все още го държали в свои ръце.

След оттеглянето на русите от Тутракан (навярно още в първите дни на февруари 1878 г.) тук се върнали черкези и заптиета с един офицер, бивш началник на башибозуците, и почнали да вършат грабежи, избивали мирни българи. Настанали тежки и страшни дни в Тутракан. Спасявайки се от зверствата на турците, на 19 феврури 1878 г. Станчо Колев и Стоян Нелов от Тутракан избягали в Русе и разказали на руското командуване, че българите в Тутракан се страхували от грабежите, извършвани от черкезите в околностите на града. В село Белица те убили български търговец. Когато турската войска заминала, тя оставила дърва и българите започнали да ги събират, поради което заптиетата стреляли по тях. Така предния ден едно заптие е било българина Кано Стоянов затова, че събирал дърва. Юсбашията заедно със заптиетата биел българите, искайки от тях пари.

По разказа на Станчо Колев и Стоян Нелов „за извършените безпорядки“ от турците в Тутракан руското командуване отправило за града на 3 март 1878 г. части от 12-та кавалерийска дивизия на генерал Еренрот, за да изгони турците и установи „пълно спокойствие сред населението на града“. Когато руските кавалеристи пристигнали в Тутракан, долетяла и вестта за подписания в Сан Стефано мирен договор. Народът с радост се тълпял по главната чаршия и викал: „Ура!“ До черквата излязъл свещеникът с българските първенци и посрещнали с хоругви, песни и хляб руските богатири-освободители.

Няколко дни след това с помощта на руското командуване била установена новата българска гражданска власт в Тутракан и за кмет бил избран възрожденският църковно-училищен деец Кръстю Стоянов. За околийски началник бил назначен синът на баба Тонка, Никола Тихов Обретенов, който със своята безукорна дейност направил много за новата българска власт.

Отбелязвайки през тези дни 90-годишнината от освобождението на страната от турско робство, населението на Тутракан отдава заслужена почит на братята-освободители.

Рачо ЗМЕЕВ

ЕДИН ГРАД СЕ БЛАГОУСТРОЯВА

Неотдавна един познат ми подхвърли, че нашият град (Тутракан) се благоустроява бавно, че си е същият отпреди седем-осем години. Чувал съм и други хора да изразяват подобно мнение. Но това не е точно така. В продължение на седем-осем години тук е направено немалко. Израснаха нови жилищни блокове, бяха шосирани някои улици, създадени са нови градини-паркове, работи се по водоснабдяването и канализацията. И все пак остава впечатлението, че благоустрояването на Тутракан става бавно. Разбира се, да промениш вида, облика на един град не е съвсем лесна работа, макар че са познати и по-бързи темпове на благоустрояване (имаме предвид редица градове в страната). Ако погледнем на този въпрос в перспектива, можем да имаме основание за оптимизъм. Защото партийните и административни ръководители в нашия град полагат всички усилия да подобрят облика на града.

Когато гледате града от кораба или от ракетата, може би са ви направили впечатление старите, полусрутени паянтови жилища срещу площада на автостанцията, на самия бряг на реката. През есента на миналата година започна събарянето на тези сгради, загрозяващи фасадата на града. В близко бъдеще цялото дунавско крайбрежие на Тутракан ще се превърне в градина-парк. Вече е започнат строежът на голям жилищен блок срещу пристанището.

Мисли се за шосировката на някои улици.

През 1968 година за благоустрояването на града са предвидени 105 000 лева, от които 2 000 за водоснабдяване, 4 000 за разширяване на електрическата мрежа, 4 000 за построяване на градини и паркове, 14 000 за отводнителни канали и разширение на улици, 25 000 за канализация и т. н. Ще бъде завършен строежът на пристройката за детска градина към училище „Христо Ботев“ и пр.

Тутраканци мечтаят да видят своя град преобразен. Своите надежди и ентусиазъм те изразиха на проведените неотдавна събрания по самооблагането. За тях самооблагането е осъзната необходимост, скромен принос в благородното дело за превръщането на техния роден град в истински красавец на Дунава.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Подготовка за славната дата

Целият български народ се готви да чествува 90-годишнината от освобождението на България от турско робство. За отпразнуването на тази славна дата в нашето училище се проведоха редица мероприятия. Навсякъде се поставят табла за живота на великите български революционери Васил Левски, Христо Ботев и др. Първокласниците се подготвят да бъдат приети за чавдарчета на тази дата.

Училищното ръководство във Варненци реши всеки петък да се изнасят беседи за славното историческо минало на българската държава, за борбите на народа по време на турското иго. Всяка лекция се съпровожда с подходяща програма, подготвена от учениците. Тези форми предизвикват голям интерес сред населението и оказват своето благотворно влияние по патриотичното възпитание на подрастващото поколение.

Марин ИТОВ

Комунистът Мирчо Рашков от ДИП „Дунав“ работи като пресьор. От неговата работа всички винаги са доволни. Дава само висококачествена продукция.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Младите антифашисти — герои на литературни произведения

В началото на февруари т. г. се проведе в Тутракан читателска конференция с участието на учениците от гимназията. Конференцията се състоя в киносалона „Христо Ботев“. Пред входа на киното бе поставен почетен караул. Бойни антифашистки маршове екнаха преди началото на конференцията.

Другарят Тодор Тодоров, преподавател по литература в гимназията, изнесе интересен доклад за героичния живот на борците, дали живота си за свободата. Той съпостави техните подвизи и саможертва с моралния облик на някои днешни младежи, които безкритично копират упадъчното и гнилото на западните нрави и го пренасят на наша почва. Нашето подрастващо поколение трябва да се вдъхновява от цялата плеяда млади борци, от техния живот, отразен в не едно литературно произведение.

След доклада на другаря Тодоров станаха изказвания от ученици и учители. Конференцията завърши с възторжената партизанска песен „Хей, поле широко“.

Цветана ПОПОВА

Незабравима вечер на патрона

Преди няколко дни пионерите от шести клас при народното основно училище „Васил Априлов“ — с. Голеш посветиха мило тържество на своя патрон Митко Палаузов.

Вечерта залата се изпълни с ученици, учители и родители. С нетърпение очаквахме да започне тържеството. И ето, пред завесата излиза пионерката Христа Йорданова и открива вечерта. Пионерът Пеньо Николов запозна присъствуващите с живота и героичните дела на малкия партизанин. С интерес публиката посрещна „Балада за партизанчето с руси коси“, рецитирана от пионерката Ивелина Цветанова. След това бе изнесена сценка из живота на малкия партизанин, която ни развълнува силно. Незабравима ще остане тази вечер в нашето съзнание.

Ненка ГЕОРГИЕВА

ДА ОБИЧАМЕ НАУКАТА ОТ МЛАДИНИ

АКАДЕМИК НИКОЛАЙ СЕМЕНОВ

Техниката и методите на производство се развиват бурно. Това поражда огромна потребност от най-бързо развитие на научните, научно-техническите и проектантските работи. Системата от научноизследователски и проектантски институти нараства с бързи темпове. Наред с това заводските лаборатории, които по-рано осигуряваха само контролни функции, прерастват в крупни научни отдели на заводите.

Става дума да се възпита във вузовете творческа младеж, която не само да разбира и да знае съществуващата наука, техника и производство, но да бъде подготвена за създаване със свои сили на нови научни ценности, нова техника и производство.

Развитието на науката сега върви толкова бързо, че общият обем на знанията по всяка дисциплина се увеличава според мнението на много учени на всеки 10 години почти двойно. По такъв начин обемът на знанията, необходими за подготовка на съвременен пълноценен научен работник или инженер-изследовател в противоположност на това, което беше преди 50 години — е огромен, а след още 20-30 години ще стане безграничен. Но и сега вече е невъзможно да се осигури на студента необходимият комплекс от знания, дори ако в продължение на петте години обучение ние четем лекции на студентите по 8 часа на ден. Дори това да беше практически възможно ние бихме превърнали мозъка на младия човек в склад, плътно натъпкан с пасивни знания, и по такъв начин бихме ликвидирали у него всякаква творческа активност.

Като основен път на висшето образование за бъдещите научни работници и инженери-изследователи смятам пътя на самостоятелната научно-изследователска работа и на свързаното с нея самообразование. Този път бих нарекъл път на познанието на общото чрез частното: като работи творчески над частното изследване, студентът неизбежно влиза в допир с общите проблеми на науката, а така също усвоява общата методика на съвременното научно търсене. Много важно е, че придобитите по този начин знания ще имат не пасивен, а максимално активен характер. Студентът ще разбере съвременната наука и по какви пътища тя определя прогреса на производството. И неизбежно ще започне самостоятелно, ползувайки се от консултациите на професора, да изучава онил раздели от науката, които са му крайно необходими за разрешаване на стоящата пред него задача. Той ще бъде принуден да вниква в различните съвременни методи на изследване, да се запознава с най-новите уреди. Ще трябва да създава свои положения и затова ще бъде принуден да разширява своите знания в областта на съвременните материали и конструкторските методи. По такъв начин, след като за две и половина години той е получил основните, при това солидни физико-математически знания, през останалите две и половина-три години в резултат на своята активна научна работа в по-тясна, конкретна област ще стане добър специалист и ще придобие по-голям личен опит в творческата работа.

Разбира се, младият специалист с такова образование няма да знае цялата съвременна наука, но той ще владее активно някои нейни раздели на съвременно ниво. Чрез този частен опит той ще се научи със собствени сили да извършва по-нататък всякакви изследвания и самостоятелно да изучава необходимите в процеса на тези изследвания други раздели на науката. Той ще влезе в живота въоръжен и смел, уверен в своите сили, готов изследовател и веднага ще заеме в лабораторията мястото на изследователя, а не на ученика.

За първи път такъв опит възникна у нас още през 1919 година, когато академик А. Ф. Йофе създаде физико-механичен факултет при Ленинградския политехнически институт. Много видни физици на нашата страна завършиха именно този факултет, а научната си работа във вузате започваха най-често от втори курс. По-късно в различните висши учебни заведения бяха създадени подобни факултети.

Обаче най-ярко изразени форми този метод на образование придоби в Московския физико-технически институт, организиран преди 20 години.

20 години са достатъчни, за да се видят резултатите. А те са наистина блестящи. Завършващите физически техникум млади хора веднага и почти без изключение са съвършено готови научни работници. Голям брой дипломни работи на студенти от този институт се доближават по качество до кандидатски дисертации.

Тайната на успеха се дължи, първо, на необикновено строгия подбор на постъпващите в този институт младежи, при това подбор по същество без всякакъв формализъм. Изпитите са много трудни и строги. Но са организирани така, че случайността да бъде минимална. Освен това всички, получили задоволителна оценка, минават през допълнителна беседа с учените от института, целта на която е да се изясни от какво се е интересувал младият човек в средното училище, участвувал ли е в олимпиади, защо го интересува науката и т. н. Тази беседа в известна степен коригира оценките при изпитите.

Второ, необикновено прецизното изпълнение на програмите по математика и физика през първите две и половина години, а също и прекрасното провеждане на упражненията, които учат младежта съзнателно да прилага творческите знания при разрешаването на конкретните задачи. Преподавателите не само четат лекции и водят упражнения, но и непрекъснато следят работата на всеки студент. Те не разчитат на оценката на неговата работа само на семестриалните зачоти и изпити.

И накрая, трето, и най-важно е това, че студентът специализира в продължение на три години непосредствено в научната работа не само във висшите учебни заведения, но и в различните базови учреждения и в предприятия. Опитни учени или инженери, сътрудници на тези учреждения, които по съвместителство са преподаватели в института, ръководят студентите. Извършваната от студентите работа е включена в плана на базовото учреждение и се извършва на много високо методическо и теоретическо равнище.

По пътя на такава самостоятелна научна работа и едновременно следване на факултативни специални курсове биват подготвяни висококвалифицирани специалисти с най-различни профили, независимо от това, че студентите от всички специалности на института получават единна физико-математическа подготовка.

Агенция „Новости“

Когато се работи с желание

Вече четвърта година в подвижно кино № 7 със седалище село Дунавец работи младият кинооператор Мюмюн Велиев. Доволни са от неговата работа хората и от трите села, които обслужва — Долно Ряхово, Дунавец, Пожарево. Много филми бяха колективно посетени и обсъдени — предимно от учениците.

Мюмюн полага големи грижи за машините. Те са винаги в изправност. Прожекциите са винаги качествени. Много рядко се случват дефекти, които Мюмюн моментално отстранява.

Въпреки тесните киносалони в селата Долно Ряхово и Пожарево, подвижно кино № 7 изпълни годишния си план за 1967 година със 109 процента.

За добрата културно-масова дейност на Мюмюн Велиев, за качествените прожекции, за доброто поддържане на машините и за преизпълнението на плана управлението на ОП „Кинефикация“ вече трета година подред го определя като окръжен първенец.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Грижата за ранното зеленчукопроизводство сега е една от главните задачи за градинарите от кооперативното стопанство в гр. Тутракан.

НА СНИМКАТА: Звеното на Никола Змеев скубе зелен лук, предназначен за продажба на „Булгарплод".

Многофакторно заплащане в „Транспред" — Дулово

Още през първите дни на годината колективът на агенция — Дулово от „Транспред" — Силистра показа, че ще се бори за първото място в социалистическото съревнование. Дейността на агенцията е важна от икономическа гледна точка, като се има предвид, че през гара Дулово преминава по-голямата част от товарите на окръга. Затова и работата на агенцията трябва да бъде добре организирана, за да не се допуска забавяне на стоките и материалите и денгуба на превозните средства.

Ръководството чувствува голямата отговорност, поета от колектива, и всячески се стреми да създаде добра организация на труда и да изпълни възложените му задачи.

Най-рационалното използуване на работната ръка чрез правилно подреждане на смените и използуване на материалната заинтересованост доведе до намаляване на денгубите на вагоните, в сравнение с тези през месец януари на миналата година. Пристигащите вагони се разтоварват веднага, независимо от капризите на времето. И в най-благоприятните януарски дни, товаро-разтоварните бригади бяха на своя трудов пост и осигуряваха нормална работа на гарата.

По-голяма част от бригадите преизпълниха трудовите си норми. За пример е бригадата на Мустафа Велиев, в която през месеца не е записано нито едно отсъствие, нито едно закъснение. Бригадата изпълни плана си за приходите 157 на сто и се нареди на първо място в агенцията.

Агенцията на „Транспред" в Дулово реализира 8 490 лева приходи в повече от плана и стана първенец на предприятието. Работниците отстояват думата си да запазят и това тримесечие знамето „Агенция първенец". Вече три тримесечия то се вее волно на административната сграда.

Неотстъпно на своя трудов пост са и механизаторите. Измежду тях се отличиха със съзнателната си и упорита работа Али Мюслюмов, Ахмед Мющебаев и други.

Практика в агенцията е всеки месец ръководството да отчита работата си пред колектива. На тези сбирки се прави анализ на слабостите и своевременно се вземат мерки за отстраняването им. Сега вниманието на ръководството е насочено към въпроса за най-пълното използуване на наличната техника, с цел да се повиши производителността на труда и дейността на агенцията да стане по-рентабилна. Установен е такъв ред при използуването на механизацията, при който старите машини се ремонтират бързо, за да се намалят престоите поради техническа неизправност.

Механизацията измести част от каруцарския превоз. Ръководството обаче търси такива обекти, на които най-подходящо е използуването на каруците.

Голяма разяснителна работа проведоха администрацията и масово-политическите организации по въпросите на организацията и заплащането на труда. През тази година размерът на заплащането е в зависимост от много фактори — изпълнението на плана по обем, качеството на услугите, трудовата дисциплина, реализирания чист доход и т. н. Бригадите, преизпълнили тези показатели, ще получат най-голяма премия в края на годината. Многофакторното заплащане на труда се посрещна добре от работниците, защото дава възможност на добрите и съвестни работници да проявят силите и възможностите си. Първите резултати показват, че многофакторното заплащане ще изиграе положителна роля в изпълнението плана за обема, производителността и рентабилността.

Атанас **ВИТАНОВ**

Годишни събрания в ТКЗС

РЕШИТЕЛНА КРАЧКА

Радостни мисли изпитва човек, когато слуша доклада и изказванията на годишното отчетно събрание на ТКЗС—Голеш. На пръв поглед в тях няма нищо особено. Отчет на едногодишната дейност, разговор за успехите, трудностите и слабостите. И същевременно очертаване на бъдещите насоки.

Но на този, който познава стопанството от преди, не може да не му направи впечатление големият напредък, който е осъществил Голешкият кооператив за последните две-три години. Доскоро това стопанство беше най-изостаналото в окръга. Неговото укрепване представляваше голяма грижа за Окръжния комитет на Партията, за Окръжния народен съвет. Работната ръка не достигаше. Доходите бяха малки и хората нямаха доверие в стопанството. Не виждаха своето бъдеще в кооператива.

Сега положението е съвсем друго. Нито в доклада, нито в изказванията се говори вече за някогашните трудности, когато посевите оставаха необработени, когато добивите от културите бяха твърде ниски, а от животновъдството не се получаваше планираната продукция.

Основен дял за постигнатите успехи се пада на механизацията. Създадените три бригади за комплексна механизация поеха обработката на 90 на сто от кооперативните земи. За кооператорите полевъди останаха само най-стръмните терени и най-трудоемките култури — фасул и тютюн.

Разбира се, през годината не всичко е вървяло идеално. В доклада на управителния съвет, прочетен от председателя на кооператива Паско Пасков, са посочени не малко трудности, дължащи се на недостатъчния опит от страна на някои механизатори, от неразбиране на голямата роля, която е призвана да изиграе комплексната механизация. В резултат на това са допуснати и някои слабости. За първи път се използуваха пневматичните сеялки. Механизаторите не умееха да си служат с тях. Допуснаха се някои пропуски в сеитбата. Слабости бяха допуснати и при употребата на хербициди при слънчогледа, при прибирането на реколтата, при торенето.

Независимо от слабостите, крачката, която направи кооперативът през изтеклата година по пътя на своето развитие, е голяма. Той вече не е в редиците на изостаналите стопанства, а недостигът на работна ръка, благодарение на високата механизация, е окончателно преодолян.

Известно място в доклада бе отделено на приложението на стопанската сметка. Тя е изиграла положителна роля за увеличение на производството, за намаляване на разходите. Тези кооператори, които през годината се проявиха като добри стопани, между които можем да посочим кооператорите от полевъдните звена на Колю Недев и Димитър Георгиев, на комплексното звено на Петър Желев и много други, на края на годината получиха допълнително възнаграждение. А на тези, които се отнесоха нехайно към работата, получиха по-ниски добиви, допуснаха по-големи разходи, и за тях се направиха отчисления.

Известни успехи бяха постигнати и в животновъдството. Двата основни животновъдни отрасла — говедовъдството и овцевъдството, дадоха надпланова обща продукция. В говедовъдството тя е 13 на сто, а в овцевъдството — 15 на сто.

Голешките кооператори знаят, че макар и да са постигнали голям напредък в сравнение с недалечното минало, те все още са твърде далеч от изискванията на настоящия момент. Още твърде много има да работят, за да достигнат това, което челниците от окръга и страната са постигнали. От някои култури са получени незадоволителни добиви. Средната продуктивност на животните е ниска. А себестойността на продукцията както в растениевъдството, така и в животновъдството е твърде висока. 100 кг пшеница струват на стопанството 7,61 лв., 100 кг царевица 7,94 лв., 100 кг слънчоглед 10,74 лв. и 100 кг фасул 32,06 лв. Значително над изкупната цена е себестойността на животинската продукция. Един литър краве мляко струва 0,26 лв., един кг телешко месо 1,15 лв., един кг овче мляко 0,36 лв. и един кг вълна 5,46 лв. Понижаването себестойността на продукцията трябва да бъде основна задача за кооператорите от ТКЗС—Голеш през настоящата година. Това ще съдействува за укрепване икономиката на стопанството, за още по-голямо повишаване доходите на кооператорите.

През изтеклата година Голешкият кооператив осигури добро възнаграждение на своите членове. На човекоден бяха заплатени по 4,21 лв. и по този показател ТКЗС—Голеш се нареди на трето място в окръга. Възнаграждението на работоспособен кооператор достигна 980 лв.

Изказалите се кооператори говориха с голяма загриженост за работата през изтеклата година. Разкритикуваха допуснатите слабости, направиха предложения. Хараламби Иванов, бригадир от село Добруджанка, се спря на допуснатите слабости по време на жътвата. Звеноводът на комплексно звено от с. Краново Илия Енчев засегна въпроса за подобряване на отчетността при приложението на комплексната механизация. Комбайнерът Илия Пенков от с. Голеш говори за необходимостта от подобряване на битовите условия на механизаторите.

В своето изказване председателят на Окръжния кооперативен съюз др. Ангел Стоянов подчерта, че постигнатите успехи не бива да задоволяват голешките кооператори. Те трябва да ги сравняват с резултатите, постигнати от челните кооперативи на окръга и от съседните стопанства на Толбухински окръг.

Основната задача сега е произвеждането на по-голяма селскостопанска продукция, успешното решаване на проблема за хлебното и фуражно зърно. Наред с това трябва да се води борба за намаляване себестойността на продукцията, която в стопанството е все още много висока. Решаваща роля в това отношение ще изиграе комплексната механизация.

Накрая др. Стоянов изрази увереност, че Голешкият кооператив разполага с необходимите сили и възможности, за да реши задачите.

На събранието бе отчетено и съревнованието през изтеклата година. Тези кооператори — механизатори, полевъди и животновъди, които бяха положили най-големи усилия през годината и имаха най-голям дял в изпълнението на годишния план, се наградиха с различни материални награди. Награден бе и др. Благой Манов — научен сътрудник от Института по пшеницата и слънчогледа край Ген. Тошево, оказал голяма помощ на стопанството във внедряването на комплексната механизация.

Емил **ПРАХОВ**

Радващи придобивки

Всеки търговски работник знае значението на добре подредените и достъпни за окото на купувача стоки. Обаче за доброто подреждане на стоките, за доброто оформяне на витрините не е достатъчно само едно желание, а са необходими помещения и обзавеждане.

С правилното решение на този немаловажен въпрос се зае ръководството на ситовската потребителна кооперация. И в продължение на няколко години в района се изградиха търговските домове в Ситово и Поляна. Построи се такъв и в село Искра. В последното село се обзавежда търговски дом сега. За целта бяха поканени работници от гр. Никопол от дървообработващото предприятие „Дунав". Под ръководството на бригадира Ахмед Исмаилов дърводелците в скоро време ще завършат обзавеждането на търговската сграда. С това ще се изпълни мечтата на хората от Искра да си имат и те добре обзаведен търговски дом.

Умението на майсторите и качеството на дърводелските работи възхищават нашите кооператори и те често се обръщат към дърводелците с похвални приказки. А майсторите правят облицовката на стените и рафтовете с голямо изкуство, хармонично съчетават цветовете. Особено блестят и придават красиво оформление на магазина полираните части на обзавеждането.

Новата придобивка радва кооператорите. В този дом купувачите ще извършват своите покупки, като имат възможност сами да избират необходимата им стока, разположена в светлото и просторно помещение на достъпни рафтове.

Тахир МЕМИШЕВ

При монтьорите

Другарят Коев, технически ръководител при ДАП — Силистра, гостоприемно разтвори една от вратите на сервизната работилница и ни въведе при замлъкналите автомобили.

Приближаваме се към група монтьори, които са току-що снели двигателя на товарен автомобил „Чепел" и свалят повредената част. Операцията по демонтажа ръководи самият водач на камиона, дългогодишният шофьор и монтьор Кольо Маринов.

— Участието на всеки водач в ремонта ускорява работата и помага за качественото й извършване — пояснява др. Коев. — Пък и се допълва недостигът от монтьори. В сервизната работилница се предвиждат над 100 човека, а по недостиг на специалисти-монтьори в нея работят около 80 човека.

Наблизо до „Чепела" на Маринов се извършва ремонт на товарен автомобил ЗИС—150. Тук работи бригадата на Иван Пасков, която е специализирана по ремонта на бензинови двигатели. А ето от канала за обслужване на автомобилите показва глава и един от членовете на бригадата—Яшар Мърков. Тази бригада е приела на среден капитален ремонт товарния автомобил Сс 15—32 вчера и утре завършва ремонта.

Впрочем, тук и четирите ремонтни бригади работят сега с такъв темп, че влезлите в ремонт машини да не се задържат в работилницата повече от два или три дни.

Накъдето и да хвърли човек поглед, кипи усилена работа и деловитост. Работилницата е стара и нейният капацитет вече не удовлетворява нарасналото предприятие, но какво да се прави? Автомобилите не бива да престояват дълго. И ето, въпреки зимата, налага се да се извършва профилактика или замяна на някои части на излезлите от движение машини и под открито небе. Някои биха се отказали при тези условия, а бригадата за ремонт на автобусните и товарни ремаркета с отговорник Стефан Пенев и другата за обслужване на дизелите с бригадир Манол Чолаков и Стоян Ангелов работят независимо от условията, всякога със старание. Затова и техните резултати са и най-радващи. Първата бригада за месец януари при план за техническата готовност на машините 84,1 на сто достигна 89,35 на сто, а тази за ремонт на дизелите при планова техническа готовност на автомобилите 78,15 на сто достигна 79 на сто.

За своевременния и успешен ремонт на автомобилите много допринасят и електротехниците и стругарите. Тук всеки изпълнява една определена работа, но всички като цяло вършат и преследват една и съща цел — по-скорошното и качествено ремонтиране на влезлите в ремонт или аварирали машини. Пропускателната възможност на сервизната работилница е 12 автомобила на ден, но времето и нуждите налагат да се ремонтират повече.

С особена гордост ни въвежда в тайните на успеха майсторът на смяна Никола Калинов. Той изброява бригади и назовава имената на постоянните ударници и примерните работници. За стругаря Вълчо Петров разказва с особена почит. Пък и кой майстор не би разказвал за човека, който намира изход при всички затруднения. Докато ръководството на предприятието търси по цялата страна скоростна кутия, за да замени разбитата на автобус „Икарус", той намира правилно решение и поправя старата, като част от детайлите сам изработва. Друг път на товарен автомобил „МАЗ-500" се спуква скоростна кутия и пак под ръководството на Вълчо електроженистите правят заварка и я възстановяват. Последният успешно изработва и преса за пресоване на тръбичките за нафтови помпи.

Възхитени от трудолюбието и умението на тези труженици, напускаме сервизната, уверени, че те ще преодолеят всички трудности, които им сервира непостоянната зима със своите понякога заледени, заснежени или кални пътища.

М. ГЕОРГИЕВ

Нова книга за икономиката на селското стопанство

Брошурата на Ат. Танов „ОСНОВНИ ИКОНОМИЧЕСКИ КАТЕГОРИИ И ПОКАЗАТЕЛИ В СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СЕЛСКО СТОПАНСТВО И ПЪТИЩА ЗА ТЯХНОТО ПОДОБРЯВАНЕ" разглежда важни въпроси във връзка с изискванията на икономическия анализ. Тя е написана на лек, но строго научен език. Макар че обемът й е сравнително малък, авторът успява да разгледа достатъчно изчерпателно основните икономически показатели.

Той се спира на производителността на труда: същност и значение, основни въпроси на методиката за изчисляването й, анализ на постигнатото равнище в това отношение и основни пътища за повишаването му.

Друг важен въпрос, който авторът третира, е себестойността на продукцията. Той разглежда същността и ролята на този главен фактор за издигане икономиката на селското стопанство, основните въпроси на методиката за изчисляване себестойността на продукцията, разпределението на разходите между основната и допълнителна продукция и т. н.

Важен показател за осигуряване на необходимите темпове и мащаби на разширеното възпроизводство в социалистическото стопанство е рентабилността. В брошурата Ат. Танов изяснява това понятие. Посочва как се изчислява нормата на рентабилност за отделните култури и видове производства и на даден вид производство общо за страната. В брошурата се изясняват също и пътищата за увеличаване на чистия доход и доходността в селскостопанското производство.

Ценното в новоизлязлата книга е това, че авторът подкрепя теоретическата разработка с подходящи примери и оригинални, конкретни данни за отделни стопанства и общо за цялата страна. Те са главно за периода от 1962 до 1965 година. Съпоставя се методиката за изчисляване на производителността на труда у нас и в САЩ, като се разкрива несъстоятелността на посочените в това отношение високи постижения в САЩ.

В брошурата са посочени данни за себестойността на основните селскостопански продукти в ТКЗС средно за периода 1956—1958 година и последователно за 1959—1965 година. Авторът препоръчва да се използува показателят чист доход на единица площ и др.

Брошурата на Ат. Танов е навременен и ценен помощник на всички селскостопански специалисти и ръководители.

Тамара ГУНЧЕВА

ИЗ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ СТРАНИ

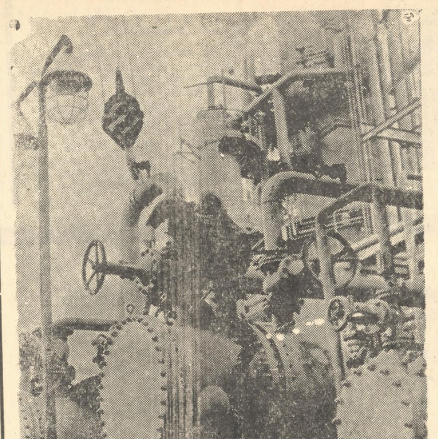

Комбинираното лигнитно предприятие в Бьолен, ГДР започна производство на мазут и гориво от съветския нефт. Досега тези продукти се получаваха от преработката на лигнитните въглища.

ХОРА С ОБЩА ЦЕЛ

Райна Стефанова е от онези жени, чиято непринуденост тутакси предразполага към разговор. Всъщност сега не е време за приказки. Птиците в съседното помещение надават проглушителна врява, недоволни от забавянето на двете птицегледачки. Една дребничка миловидна кооператорка, която съзирам малко по-късно, шета пъргаво край рафтовете, където е заложен ечемик за покълване.

— В лошо време ни навестявате. Сега работата напира от всякъде... Залагаме дрождирана храна... нали яйца чакаме от тези птици...

От тази висока и снажна, въпреки годините си, жена научавам, че в техния птичарник има около 4 000 носачки „легхорн", а в съседната сграда, в другото крило на птицефермата, още около 6 000 кокошки от червените. За тях се грижели Иванка Колева и Марина Иванова. И характеристиката за тях е като за добри съседи. И тук солидарност в професията. Пък и по-лесно се говори за хорските успехи, отколкото за своите. Така никой няма да им каже — виждате ли — хвалят се без време...

Приятната, почти домашна топлина в антрето е възвърнала напълно руменината на премръзналите ми страни. Жените ме разбраха. Така и започна темата за студа и трудностите.

— Все пак птицефермата е далечко от селото — казвам и си спомням, че вървях по тясната пътечка в угарта на премръзналото поле повече от половин час, докато стигна дотук. Аз се оплаквам, а жените се усмихват. Разбирам своевременно грешката на собствената си бъбривост. Те мислят за себе си. Нали през виелици и студ изминават това разстояние през голото поле по няколко пъти на ден. Ах, ние гражданите винаги сме уязвими откъм тази страна.

А птицегледачката току отново подема изпуснатата нишка на разговора:

— ...от 10 000 птици в цялата птицеферма, ние получаваме ежедневно по около 5 000 яйца. Миналата година събрахме над 1 200 000 яйца...

И ме въвеждат в стаичката, където са наредени пълни кофи още несортирани яйца. В един съд са събрани изкаляните, които другата птицегледачка Ирина Пенева измива в кофа с вода. Зная, че когато яйцата се мият, дълготрайността им се намалява и не се сдържам да ги запитам не се ли опасяват от това.

— Не — отвръща Райна. — Мием ги, защото тези яйца даваме на малките пилета в съседния птичарник. Те са включени в ежедневната им дажба. При тях са Станка Иванова и Славка Минчева. Съчувствувам им понякога, защото и аз съм гледала малки пилета — махналия работа. И дежурствата му дежурства, и грижите — като за малко дете...

Входните врати хлопват и на прага застава мъж на средна възраст със зачервено от студа лице.

— Добро утро, жени... С какво ще се похвалите?

Той още не ме е съзрял и когато вече ме вижда, току добавя с приятния си плътен глас:

— Да ме извините... не ви видях отпървом.

— Това е нашият фуражир Йордан Денев — почти в един глас ми обясняват жените...

После научавам, че Райна Стефанова е ходила миналата година като награда от кооперативното стопанство на екскурзия в Съветския съюз, а предната — на Пловдивския панаир.

„Гостуването е приятно, когато е кратко" — се казва в една поговорка и воден от тази максима, скоро зад мен остава червената тухлена постройка, където работят двете амбициозни птицегледачки от Зафирово.

Р. МИХАЙЛОВ

Из живота на училищата

ДИРЕКТОРЪТ — ПЕДАГОГИЧЕСКИ РЪКОВОДИТЕЛ

Една от основните задачи на директора на училището е да работи за подобряване на педагогическото майсторство на учителите, да превърне училището в малка лаборатория на добрия педагогически опит.

За да може правилно да организира и ръководи методическата работа, той трябва да познава добре учителския колектив. В зависимост от методическата подготовка на колектива ще се организира и общата методическа работа в училището. А като познава методическата подготовка на всеки учител, директорът правилно ще организира и ръководи индивидуалната методическа работа с учителите.

Сравнително добре е организирана методическата работа с учителите в училище „Стефан Караджа" — Тутракан. Докладите, които се изнасят в предметните комисии, грижливо и задълбочено се подготвят. Теоретическата постановка на третирания проблем правилно се сързва с опита на даден учител, група учители или с практиката в училището.

Директорът на училището, съвместно със завеждащ комисията по творческите въпроси, е натоварил всеки учител да работи по определен проблем. В края на годината едногодишният опит се обобщава. Поставено е началото на вътрешноучилищни педагогически четения като форма за обмяна на добрия педагогически опит и подготовка за окръжните и национални педагогически четения.

Подобна организация е създадена и в с. Нова Черна. Тук се търсят нови, по-ефектни форми на методическа работа. В определен ден учителите от цялата община посещават уроци по предварително поставени задачи в дадено училище. Същите уроци, със същите задачи, се посещават и в друго училище. Анализът на посетените уроци се прави в светлината на изнесен теоретически доклад по поставен проблем.

Добре е построена методическата работа в Старо село, Главиница и др.

Какви по-съществени слабости се допускат от директорите при организиране и провеждане на методическата работа?

Първо. Докладите, които се изнасят в предметните и класни комисии, в голямата си част са без необходимата научна стойност и задълбоченост. Изготвят се набързо и представляват по-скоро извадки от списания и вестници, а не творчески самостоятелен труд на учителя. Учителските колективи в Ситово, Белица, Искра и др. са набелязали актуални теми, но разработката е незадълбочена, формална. Дори е създадено убеждението, че много по-лесно е да се подготви един доклад, отколкото да се организира изнасянето на показен урок.

Обща слабост на всички доклади е, че в тях няма отразен собствен опит или опита на група учители. Докладите имат по-вече инструктивен, поучителен характер.

В Попина са подготвени нелоши доклади по самостоятелната работа, психологическите основи на второгодничеството и пр., но те са откъснати от учебната практика на училището, от опита на отделни учители.

Правилно ще бъде директорите да оказват конкретна, действена помощ на докладчиците.

Второ. Показните уроци не се подготвят навсякъде задълбочено. Те не се организират с оглед конкретното приложение в практиката на теоретически познания по даден проблем. В Белица и Стефан Караджа методическите сбирки се провеждат последователно във всички села без оглед на това дали учителите имат положителен опит, който да демонстрират.

Целесъобразно ще бъде директорите на училищата, заедно със завеждащите творческите комисии, да оказват конкретна помощ при подготвянето на показните уроци, които да демонстрират практически дадени теоретически постановки, добрия опит на даден учител.

Трето. Не е на необходимата висота самообразованието на учителите. В повечето случаи то не се контролира и ръководи от директорите.

Основна слабост е, че директорите не организират експериментиране на даден проблем, което би увлякло учителите, би създало творческа атмосфера на търсене, на рушене на шаблона в работата на учителите.

Подобряването на цялостната методическа работа в училищата зависи най-много от организаторската, творческата работа на директорите и ръководствата на учителските организации.

Необходимо е творчески да се разгледат и прилагат съвместните решения на Министерството на народната просвета и ЦК на Съюза на учителите за усъвършенствуване формите и методите на учебно-възпитателния процес и повишаване качеството на знанията на учениците. Това би било една добра основа за подобряване педагогическото майсторство на учителите.

Марин ЙОРДАНОВ

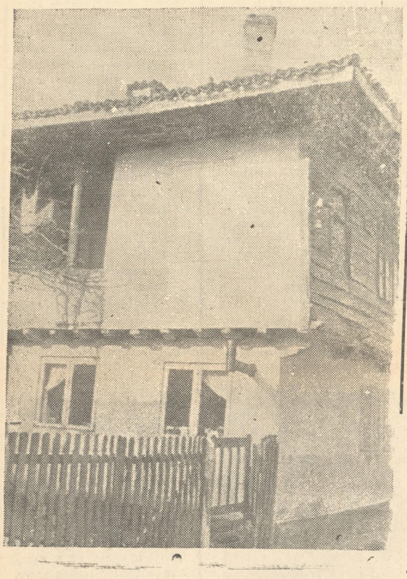

За разлика от много други градове в Силистра от миналото столетие са запазени твърде малко къщи и други постройки. На снимката виждате къща, която се намира на ул. „Б. Калчев"—6, строена през 1872 година. Има приземие и етаж. По своята пространствена композиция тя е от групата на народната къща от Късното Възраждане.

ЗАПАДЪТ БЕЗ РЕТУШ

СЪДЯТ ЗА ХУМАНИЗЪМ

Измъчват го, обвиняват го, тъпчат името му в калта. Него и четиримата му другари съмишленици и съюзници в борбата за мир.

Той — това е Бенджамин Маклейн Спок. Един от най-големите детски лекари на нашето време. Хуманист, просветител, обществен деятел на Америка.

Четиримата други са: професорът Маркус Раскин, писателят Митчел Гудман, аспирантът Майкъл Фербер, свещеникът Уйлям Кофин. Те смятат: не бива да бъдат изгаряни хората и техните домове с напалм, да бъдат унищожавани посевите, да бъдат избивани мирните жители с бомби, не бива да се запушват устата на мислещите по друг начин.

Ако д-р Спок и неговите приятели нямаха подкрепата на общественото мнение в Америка и в целия свят, тях не биха ги закачали. Но се оказа, че много американци са съгласни с д-р Спок и не са съгласни с онези, които се кълнат в любов към демокрацията, а издевателствуват над нея. За д-р Спок и онези, които стоят редом с него, 100 000 души демонстрираха. Това вече е опасно за войнолюбците.

Силите на злото, убийството, смъртта и на леките печалби от кръвта и разрушенията се вдигнаха на поход срещу разума, съвестта и човечността. Те измислиха версията за „престъпленията" на д-р Спок, които той не е извършил.

Не зная дали д-р Спок ще се признае за виновен пред съдиите, но желая да помогна на обвинението. Обвинение, което световното обществено мнение издигна против обвинителите на д-р Спок и неговите съмишленици.

Бенджамин Спок е „виновен". В какво? В хуманизъм, в дълбока човечност на духа и действията.

Д-р Спок е голям хуманист. Той помагаше да се възпитават хората, влизайки в повече от 20 милиона семейства със своята книга „Разумна грижа за децата и юношите". Д-р Спок разклати системата на дресировка на човешките същества и предложи в замяна системата на просвещаване на хората. Неговото име бе обкръжено със слава и уважение. Това уважение порасна, след като д-р Спок с присъщата му енергия започна да се бори за идеалите на хуманизма и мира.

Резултатите вече са дали своето отражение — за голям ужас на американските подпалвачи на войни, агресии и расизъм. Сега не единици, а доста значителни контингенти млади американци казват „не" на заговора на военно-промишлените кръгове и благодарение дейността на д-р Спок горещо поддържат всички, които се борят за мир.

Това не могат да простят на Спок хората, които превърнаха Америка в позор на човечеството, които обявиха война на хуманизма. Онези, които доведоха разходите на индустрията на смъртта и разрушенията до 10 процента от целия доход на нацията, които поставиха в служба на тази позорна индустрия всеки десети работещ американец, които показват на американските деца — по какъв начин тази индустрия на смъртта и кървавите печалби преработват живите хора в долари.

От всички страни към д-р Спок и неговите съюзници се протягат топли, приятелски, силни ръце за подкрепа. Хуманиста могат да хвърлят в затвора. Но никой не може да му отнеме славата и честта. Славата на един от най-популярните учени и борци за хуманизъм.

Вл. АНДРЕЕВ

Агенция „Новости"

Цинковите ковчези и застрахователните компании

Все повече американски майки оплакват своите синове, загинали в мръсната война, разпалена от пентагона. Все по-голям брой цинкови ковчези пристигат в САЩ от далечен Виетнам. Според съобщение на американския печат, най-големите застрахователни компании в САЩ по своему реагират на увеличението на загубите сред американските интервенти.

Така „Пруденшъл иншурънс къмпани", една от най-големите застрахователни фирми в САЩ, пусна нови застрахователни полици, в които се съдържа следната уговорка: „Не се изплащат застраховки, ако застрахованият се изпраща в действуващата армия във Виетнам". Дори специализиралата се по застраховка на военнослужащи компании „Дженеръл сървиси лайф иншурънс къмпани" се презастрахова. Тя вече не застрахова войници и офицери, „които очакват да бъдат изпратени във Виетнам".

Не провървя и на фирмата „Рио гранде нешънъл лайф иншурънс къмпани". Тя не успя да направи съответните уговорки. И след като изплати крупни суми на родниините на военнослужащи, загинали във Виетнам компанията чисто и просто фалира. Тя трябваше да прекрати самостоятелното си съществуване и да се обедини с друго застрахователно дружество.

Кой покровителствува „Бялата ръка"?

Зловеща сянка надвисна над малката централноамериканска държава Салвадор. Според съобщение на кубинския в. „Гранма", в столицата на републиката Сан Салвадор е установила своята щаб-квартира „Мано бланко" (бялата ръка) — крайно ултрадясна терористична организация.

Със своята нечувана жестокост и садизъм, с префинените убийства на прогресивни дейци и главно на комунисти, „Бялата ръка" си спечели мрачна слава по целия континент. Тя бе основана в Гватемала по инициатива на привържениците на тъй наречено „движение за национално освобождение", създадено специално за борба с левите сили на републиката. Известно е, че бившият диктатор на страната Карлос Кастильо Армас прояви голяма заинтересованост от дейността на своите любимци. Организацията се активизира, след като на власт дойде сегашният президент на страната Мендес Монтенегро. Само за една година от неговото управление терористите унищожиха 3000 души.

Терористите са особено активни в онези републики, чиито режими все по-явно показват слабост пред прогресивните сили. На територията на тези държави, като гъби след дъжд, израстват всевъзможни групи, ненавиждащи страшно демократичното движение. Едновременно с „Бялата ръка" тук действуват такива полуфашистки терористични групи като „Тайна военна организация", „Гватемалски антикомунистически съвет", „Нова антикомунистическа организация", чийто лозунг е: „Видиш ли комунист — убий го", и други. Всички те работят ръка за ръка с военнодиктаторските режими. Не напразно обвиняват президента на Салвадор Фидел Санчес Ернандес направо в сътрудничество с убийците от „Бялата ръка".

Е. ПАНКОВ

Агенция „Новости"

Дакто, Южен Виетнам. Безсмислието и жестокостта на войната във Виетнам личат по лицето на този ранен американски войник. Той чака да бъде евакуиран от кървавата кота 875, където стана едно от най-кръвопролитните сражения на тази война.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Представителите на „Отец Паисий" — над всички

Отшумя още едно състезание по баскетбол. Това бе окръжното първенство на основните училища. В него си дадоха среща осем отбора момчета, които по преценка на отдел „Народна просвета" са най-напреднали в техническо отношение. И ето, в разстояние на два дни бяхме свидетели на динамични срещи, изпълнени с много заряд и желание за отлична игра от състезателите. Жребият раздели отборите на две групи, като предварително за водачи бяха определени отборите на у-ще „От. Паисий" — Силистра и основно училище — Нова Черна. И действително тези два състава бяха най-хомогенно изградени и в спортно-техническо отношение бяха израснали най-много. Те си проведоха срещите в своите групи с лекота, като показаха отличителните черти на съвременния баскетбол — игра на големи скорости в нападение и активна защита по цялото игрище.

Трудно беше на отборите на Тутракан, Дулово и Попина да издържат напора на отбора на у-ще „Отец Паисий". И те последователно преклониха глава пред противника с резултати — 59:24, 61:21 и 33:8. Още оттук пролича отличната подготовка на момчетата от Силистра и тяхното превъзходство над противниците им.

В другата група, след като отборите на Нова Черна и у-ще „Кирил и Методий" — Силистра леко преодоляха съпротивата на представителите на Ситово и Айдемир, те се срещнаха в директен двубой, за да решат въпроса за първото място в групата си. Очакванията за добър мач не се оправдаха, като главна причина за това имат представителите на Силистра, които играха под своите възможности. Това с пълна сила важи за нашия млад и надежден централен нападател Божидар Чонков, който не прояви нужното старание преди и по време на мача и затова силистренските представители станаха лесна плячка на момчетата от Нова Черна. След изиграването на последните мачове в предварителните групи се получи следното класиране: група А — 1) „Отец Паисий" — Силистра, 2) Дулово, 3) Тутракан, 4) Попина; група Б — 1) Н. Черна, 2) „Кирил и Методий", Силистра, 3) Ситово, 4) Айдемир.

В борбата за III — IV място се срещнаха отборите на „Кирил и Методий" — Силистра и Дулово. След по-добра игра победиха представителите на Силистра.

Очакванията за интересна среща за първо и второ място между отборите на „От. Паисий" — Силистра и Нова Черна се оправдаха. Но отрано треньорът на силистренските момчета беше проучил силните и слабите страни на своя противник и умело бе изготвил тактиката за мача, така че през време на срещата ние бяхме свидетели на една разнообразна игра от страна на отбора на „Отец Паисий", който успя да наложи своя стил на игра и скоро разби по всички фронтове своя противник, за да доведе крайния резултат 59:35 в своя полза. В отбора на победителите със своята резултатна игра особено изпъкна Орлин Дренчев, който през цялото време на мача водеше отбора към победа.

Иван ПЕТРОВ

НА АТЛЕТИЧЕСКИЯ КРОС ЗА КУПАТА „ИВАЙЛО"

На 11 февруари в град Велико Търново най-добрите бегачи от страната на средни разстояния се събраха, за да участвуват в кроса за купата „Ивайло". Кросът щеше да определи и състезателите, които ще облекат фланелките с националния герб и ще защитават нашата лека атлетика на балканския крос в Истанбул.

Добре организираните състезания дадоха възможност за пълна изява на състезателите — постиженията сами говорят за това. Постижения, с които преди две години състезателите ставаха републикански рекордьори, сега не бяха достатъчни за класиране до 20 място.

Ние и нашата спортна общественост не можем да бъдем недоволни от представянето на нашите състезатели. Най-напред стартираха девойките — младша възраст. На първо място се класира Светла Златева от В. Търново. Нашата представителка Златка Димитрова бе седма от повече от 60 състезателки, а отборът е на пето място от двадесет и седем отбора.

При юношите младша възраст се разви оспорвана борба. Нашият млад и надежден състезател Митко Иванов бяга много добре и зае шесто място от стартиралите 50 състезатели.

Борбата при юношите старша възраст бе наситена с много емоции и с един финал, крайно неочакван за нас. Не отсъствуваше нито един от асовете на страната. Първоначално бе предвидено да се бяга 3 000 метра, но след това представителите на федерацията го промениха на 4 000. Още в началото нашият изтъкнат лекоатлет Исмет Мехмедов поведе колоната и почти до края не изпусна водачеството. Шестстотин метра преди финала той се откъсна с повече от 30 метра от съперниците си и когато по високоговорителите съобщаваха, че Исмет Мехмедов е вероятният победител, една внезапна, остра стомашна криза принуди нашия състезател да намали темпото, но той все пак мобилизира волята си и успя да завърши четвърти състезанието с едно много добро време — 11,37,5 мин. Отборът ни се класира на второ място. Исмет отиваше на кроса в Истанбул, заедно с него заминаваше и Велико Йорданов, класирал се също много добре в бягането на 4 000 метра.

Стоян ЦОНЕВ

ОБЯВА

Завод „ХРОМ" — Силистра
ТЪРСИ
чертожник — машинописец
Кандидатът да е жител на гр. Силистра.

Справки: „Личен състав".

ОБЯВА

Металната трудово-производителна кооперация „Република" — Русе съобщава, че извършва МОНТАЖ и РЕМОНТ на гаранционни циферблатни везни — 20, 50, 100, 200 и 300 кг, производство на Завода за автоматични везни в Лясковец. Кооперацията има ДОБРЕ ПОДГОТВЕНИ СПЕЦИАЛИСТИ за ремонт на везни.

Справки и заявки: КАНТАРДЖИЙСКИ ОТДЕЛ, ул. „Ангел Кънчев" —30, тел. 55-24.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 20 (1337) | Събота 17 февруари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

За предсрочно изпълнение на петгодишния план

ОТГОВОР — ОБЕЩАНИЕ

на колектива на ДИП „Добруджа" — Силистра във връзка с призива — обещание на трудещите се от Пловдивски окръг

Наближава двадесет и петата годишнина на социалистическата революция в България. В нейна чест трудещите се в нашата страна самоотвержено и с небивал творчески ентусиазъм работят за предсрочно изпълнение плана на Петата петилетка.

Под ръководството на Окръжния и градския комитети на Българската комунистическа партия работниците и служителите от ДИП „Добруджа" — Силистра постигнаха през първите две години на петилетката високи трудови успехи. Общата промишлена продукция нарасна с 6,4 на сто, т. е. с 525 000 лева; производителността на труда се увеличи с 3,6 на сто и е постигнато 99 на сто първокачествена продукция.

Тези успехи говорят за правилната политика на Партията, начертана от Априлския пленум и Деветия партиен конгрес за ефективно развитие на родната **икономика.**

Изхождайки от изискванията на живота за нов подход към проблемите на икономиката и като преценява силите и възможностите си, колективът на ДИП „Добруджа" с ентусиазъм се отзовава на призива-обещание на трудещите се от Пловдивски окръг за предсрочно изпълнение на всички показатели по плана на Петата петилетка.

Ние, работниците и служителите от ДИП „Добруджа" — Силистра

ОБЕЩАВАМЕ:

1. Да изпълним плана за обема на промишлената продукция за 4 години и 10 месеца, като дадем на народното стопанство надпланова продукция общо за 572 000 лева, а в чест на 25-годишния юбилей — 558 000 лева.
2. Да преизпълним плана за производителността на труда с 2,1 на сто, а в чест на 25-годишнината — с 2,4 на сто.
3. Да постигнем рентабилност 8 на сто.
4. Да сведем брака в производството до минимум, като осигурим 99 на сто първокачествена продукция.
5. Да достигнем до края на петилетката 10 120 вътъкоудара на час.

За изпълнение на показателите по обещанието ще проведем следните мероприятия:

— Ще внедрим в производството утвърдените от колектива мероприятия по техническия прогрес и рентабилността.

— Ще разширим още повече социалистическото съревнование по цеховете, участъците и бригадите.

— За по-пълно използуване и разкриване на резервите ще извършим през 1968 година най-задълбочено комплексни изследвания и критичен анализ за подобряване състоянието на организацията на производството, труда и управлението.

— Задължаваме се да изпълняваме ритмично и в срок договорните задължения.

Уверени сме, че с изпълнението на обещанието ще допринесем за интензивното развитие на родната ни икономика и по-нататъшното повишаване благосъстоянието на народа.

Директор: Ангел **ПЕТРОВ**
Партиен секретар:
Кирил **ИВАНОВ**
Председател на профкомитета: Радка **ДАНЕВА**
Секретар на ДКМС:
Денка **ЧЕРНЕВА**
Председател на производствения комитет:
Гарабет **БЕДРОСЯН**

Отсега на челно място

Първи в кооперативното стопанство Тутракан овцевъдите от бригадата в с. Дунавец предадоха на ДСП „Родопа" тазгодишни агнета. Добрите грижи на гледачите дадоха възможност всяко от тях да тежи над 16 килограма. Продадените вече 294 агнета достигнаха общо живо тегло 4 750 килограма, а всеки килограм бе заплатен по 1,20 лева.

Предвидените за предаване още 400 агнета в близки дни ще бъдат подложени на интензивно угояване със стартерни смески.

Ранното продаване на агнетата даде възможност да започне веднага и доенето на овцете. Сега всеки ден се надояват по 250-260 литра мляко, което изцяло се продава на държавата.

Успехите на овчарите от Дунавец са добра предпоставка в стремежа им да завоюват първото място в стопанството.

Живко ТРУШЕВ

ТИТАН НА РЕВОЛЮЦИЯТА

95 Г. ОТ ОБЕСВАНЕТО НА В. ЛЕВСКИ

От малки сме закърмени с името на Апостола. За нас то е символ на величие, на гордост. Неговият живот е великолепно съчетание на най-хубавите черти на българина-възрожденец. На сня българин, който всецяло и без остатък бе отдаден на вярна служба на Родината и народа.

Вече не са живи хората, които го познаваха, които го помнеха. Но от неунищожените от времето и тираните негови документи научаваме за неговата голяма и предана обич към Отечеството. Той е едно изключително, самобитно и оригинално олицетворение на свободата. Име, което се е вселявало и ще се вселява във въображението, умовете и сърцата на признателните потомци. Най-светлата личност в българската история. Всеотдайно обречен на народното дело. Велик патриот. Безстрашен революционер.

Макар името му, животът му да са се превърнали в една легенда, то ние със сигурност знаем за безстрашието му, за пословичната му скромност. Той беше навсякъде. Сред селяните и занаятчиите. Обикаляше градове и села. Бунеше народа. Подготвяше го за борбата. Вдъхваше сили и надежди за скорошно освобождение от робството. И винаги беше очакван, желан и нужен.

Ясно беше осъзнал своето място в живота, „в дело то опасно". И словата му не са само декларация, а истинска и топла изповед, извираща от глъбините на една дълбоко родолюбива душа: „Аз съм посветил себе си на отечеството си... да му служа до смърт и да работя по народната воля".

И голяма беше жаждата му да види свободно своето Отечество. Затова не жалеше нищо. Търпеше лишения и несгоди. Защото знаеше, че с това допринася полза за народа. Желаеше българите да станат по-скоро свободни, без да иска за дейността си някакви облаги.

На всички е известно, че Васил Левски постави на нов етап националнореволюционната борба. Положи основите на комитетската организация, за да подготви народа за масово участие в борбата. Не в един град създаде революционни комитети, призоваваше народа на въстание срещу тиранина и извоюване на свободата. С примера си, с делата си вдъхваше увереност, подтикваше към действие.

Днес неговият образ е въплъщение на оная личност, която посвети себе си на Отечеството. Личност, която извърши един подвиг в нашата история, който ще блести винаги ярко.

ПРИНОСЪТ НА СДРУЖЕНИТЕ ЗЕМЕДЕЛЦИ

НА 15 т. м. в салона на Окръжния народен съвет в Силистра се състоя разширен пленум на Окръжното ръководство на БЗНС. Освен членовете на Окръжното ръководство, присъствуваха председателите и секретарите на общинските и местните дружби на БЗНС, а също така и съюзни активисти. В работата на пленума взе участие членът на Постоянното присъствие на БЗНС Тодор Янакиев.

Доклад за едногодишните успехи на окръжната земеделска дружба в политическата, организационната и стопанската работа прочете председателят на окръжното ръководство Александър Чолаков. Той подчерта, че през изтеклата година сдружените земеделци от нашия окръг рамо до рамо с комунистите и безпартийните работиха неуморно за изпълнение решенията на IX конгрес на БКП и XXXI конгрес на БЗНС. В резултат на това бе произведена над плана продукция за 1 900 000 лева. Най-големи са успехите на сдружения земеделец Александър Николов от с. Нова Черна, чиято бригада получи средно от декар по 460 кг пшеница, 600 кг царевица и 246 кг слънчоглед.

Докладчикът изтъкна, че и през тази година, в която ударението се поставя на комплексната механизация, сдружените земеделци от окръга са обещали да получат средно от декар по 450 кг пшеница, 450 кг царевица, 270 кг слънчоглед и др.

В своите изказвания представителите на земеделските дружби от Силистра, Тутракан, Главиница, Сокол и Ситово говориха за постигнатите успехи в организационната, политическата и стопанската дейност.

От името на Постоянното присъствие на БЗНС другарят Тодор Янакиев поздрави сдружените земеделци от нашия окръг за успехите им в заздравяване организационното състояние на дружбите и за получените високи добиви от селскостопанските култури. След това той се спря на някои показатели от плана и бюджета за 1968 година и на задачите, които произтичат от тях в областта на селското стопанство. Другарят Янакиев оцени положително хубавата дружба, която се е създала между комунисти и сдружени земеделци и пожела тя още повече да укрепва и се развива. Накрая той говори по някои въпроси на международното положение.

Пленумът прие разгърнати мероприятия за преизпълнение на задачите в областта на селското стопанство, а също така и по заздравяване организационното състояние на дружбите и разширяване формите на политическата и агротехническата просвета.

Н. НИКОЛОВ

ПРЕД СЕИТБА

Близо половината от земята на ТКЗС — ГОЛЕШ ще бъде засята с пролетни култури. За да постигнат планираните добиви, кооператорите се готвят за предстоящата кампания още от края на есента.

Първата задача, с която трябваше да се справят механизаторите, бе ремонтът на машините. Сега всички сеялки, култиватори, валяци и др. са в изправност. Особено голямо внимание бе обърнато на пневматичните сеялки.

Кооперативът има 9 тежки машини. От тях 6 са готови за работа. Останалите са в ремонт, но и те ще вземат участие в пролетната кампания.

Голямо внимание се обръща на подготовката на семената. Необходимите количества грах, фии и овес са почистени. По пътя на сортообмяна са доставени слънчоглед и люцерна.

Всяка година между отделните звена и бригади се води съревнование за срочна и качествена работа. Резултатите от това са очевидни. Сега членовете на общинския партиен комитет и на управителния съвет на стопанството правят необходимото за организиране на такава надпревара, която ще помогне за правилното провеждане на пролетната кампания.

Атанас ПАНАЙОТОВ

Тъкачката Станка Великова от промкомбинат „Текстил" в Силистра е една от най-сръчните работнички.

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

На 15 февруари в училище „10 февруари" — Силистра се състоя тържествено събрание по случай 90-годишнината от освобождението на България и патронния празник на училището. Кратък доклад по случай 90-годишнината от Освобождението изнесе ученичката Живка Иванова. Пред посетителите самодейците на училището изпълниха художествена програма — драматизация на „Гергана", „Три синджира роби" и „Посрещането на братушките". Танцова група от първокласници изпълни добруджански хора.

* * *

На 23 февруари в салона на театъра в гр. Силистра ще се състои рециталът „Горчива билка" по стихове на Станка Пенчева. Рециталът ще бъде изпълнен от Пенка Груева.

* * *

В петък вечерта любителите на театралното изкуство в гр. Дулово се срещнаха още веднъж с изкуството на Силистренския театър. Съставът му гостува на дуловчани с последната си постановка — драмата „Вампир" от Антон Страшимиров. Зрителите посрещнаха радушно постановката като цяло и изкуството на актьорите Елена Манчева, Антон Тороманов, Александър Петров и др.

* * *

Все повече укрепват традициите на дуловските самодейци в естрадно-сатиричната самодейност. Изграденият преди няколко години състав към читалище „Н. Й. Вапцаров" вече не един път зарадва привържениците на това изкуство със спектаклите си. В началото на седмицата самодейците поднесоха на кооператорите от с. Климент, Шуменски окръг, и Йорданово — Силистренско своята последна програма, изпълнена с много хумор и настроение.

* * *

Все повече граждани от Силистра и окръга използуват плавателните съдове на Българско речно плаване за екскурзии по река Дунав. След няколко дни, на 21 февруари, с пътническия кораб „Георги Димитров" ще отплава поредната група екскурзианти, организирана от ДСП „Родинатурист" — гр. Силистра. Пътуващите ще имат възможност да се любуват на красивите дунавски брегове и ще посетят Измаил, едно от най-красивите пристанища по голямата река.

* * *

Новият футболен сезон още не е започнал, но любителите на футбола ще имат възможност да наблюдават един интересен мач на нашия отбор, който ще защитава през тази година спортната чест на Силистра. В неделя от 15,30 часа на стадиона ще се състои контролна футболна среща между отборите на „Доростол" — Силистра и „Добруджа" — Толбухин.

Пак на стадиона, от 14 часа, футболистите от нашия юношески отбор ще премерят силите си с юношите на „Добруджа" — Толбухин.

Желаем на силистренци успех и майсторство във футболната игра.

ФЕВРУАРСКИ ИЗМЕРЕНИЯ

Белите фасади на къщите

Долу, в ниското, е езерото. С равната белота на тръстиките, с меката синева на водата. А от него като някаква огромна графика нагоре запълзява хълмът, разгърнат нашироко сякаш добруджански пояс.

Езерото и хълмът! Какво чудно сливане на плавните с динамични линии в пейзажа!

Няма ги още зелените дървета. Не, трудно е да се каже, че сега селото без тях е по-грозно. Февруарската гледка не е пищна като лятната, но си има своето неповторимо очарование, неотделимо от фасадите на къщите. Погледнати от юг, те приличат на някакви необикновени прозорци. Ту по-малки, ту по-големи, всички жадни за светлината на слънцето. А в този февруарски ден то е толкова щедро, че фасадите стават още по-бели.

Ако вчера сте минали край Сребърна, навярно и вие още помните тази белота. А ако ли пък имате път, спрете се и погледнете белите фасади, обърнати към слънцето.

Щрихи от натура

Ако бях график, всичко щеше да бъде по-лесно. Няколко движения на молива, до предел опростени, и си мисля, че все щях да уловя характерното за този образ. Сега е трудно. Думите като че ли затлачват всичко. И все пак... Представете си човек на средна възраст: висок, с удължено лице, с малко присвити очи и спокойствие, за което говори всяка черта, всяко движение. Такъв запомних Неделчо Жеков, звеноводът на сребърските градинари. Година наред съм го виждал край тези димящи парници, разположени край двете страни на шосето. А когато стана дума за най-старите градинари — за Пена Георгиева, Данка Иванова, Марин Войников, Тодор Петров, Димо Колев, Дона Маринова — той не спомена нищо за себе си. А вече толкова много са пролетите, когато неговите загрубели ръце засяваха семената в топлата пръст на парниците и разсаждаха крехките стебълца на доматите, пипера, краставиците.

Година след година, всяка с грижите си, всяка с радостите си. Колко вода изтече в Дунава от основаването на стопанството.

— С тридесет декара земя влязох — спомена бай Жеко.

Тридесет декара!... Тридесет декара, ралото, синурите...

А сега този човек осъществява една организация на работа толкова далечна от неговите тридесет декара.

Разделихме се с бай Жеко, а очите ми все още носят спокойствието и увереността на лицето му и онази белота на селските забрадки. Някой беше писал за тях толкова хубави думи. Помислих си за тях, когато гледах жените от звеното на бай Жеко, техните бели забрадки. Зиме и лете не се разделят с тях.

Февруарският ден, белите фасади на къщите, белите забрадки на жените. Колко незабравима, колко неповторима е в колорита си нашата Добруджа, нашата земя...

Кълнежите

В източния край езерото, където шосето пълзи в низината, има един кът. Съвсем обикновен: хребет, вина и огрян от слънцето, една висока акациева гора. Точно в този ден на февруари тук свраки белееха с ветрилата на опашките си, а някъде високо кръжаха соколи. А отсреща, по хребета тревата вече беше покълнала. И зеленееше в ранния февруарски ден. Не, няма по-закътано място в нашия окръг от това. Тук най-рано идва пролетта и най-късно си отива есента. Тази местност хората са нарекли „Кълнежа". Какво вярно чувство! Колко ли хора са успокоявали погледа си в ранната пролет в нежната зеленина на покълнатата трева!

Но в този ден пролетта кълнеше незабележимо и в зачервените гранки на праскдовите, кълнеше във всеки храст и дърво, пълнеше душите на хората с едно дълго очаквано настроение, с надежди.

Светослав ИВАНОВ

ПРЕД 90-ГОДИШНИНАТА ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО

Един документ за класовото разслоение в Силистра през 70-те години на миналия век

Архивните документи от фонда на Архиерейското наместничество в Силистра, съхранявани в Окръжния държавен архив, освен данни за духовния живот на църковните служители съдържат и много сведения за борбите на българския народ през епохата на Възраждането за национална и социална свобода. Именно в този фонд попаднахме на един документ, писан през революционната 1876 година. Той разкрива интересни данни за националните борби в Силистра през онова време и ясно говори за класовото разслоение на българското население в града.

Ето и самия документ:

ВАШЕ В. ПРЕОСВЯЩЕНСТВО!

Препадам с настоящата жалоа, да ви изразя желанието си. Аз откакто съм дал тук до съвета до две жалби за постижението си, ето и до днес не ми са отговорили по причина, че членовете никак не могат да ся събират един с друг, какво ще прави бес тяхното събрание негово преподобие?

Понеже желанието ми беше за 200 или 300 гроша помощ като съм изгубил и днес действувам с челта си горнето пресимо число за да ся вхате в малка една работа, за да се прехрана, ето в заем не друго. Аз като българин можи некак да съм заслужил от малко малко с време.

Ний ли бехме глупави като ходехми срет зима в Русчюшките патища и Варненските да расправами народните ни работи. Сегашните членове негово време бяха слуги на господарите си, сега ни не искат да ни препознават, но от страна имат да дават до 40 000 гроша на даскалите дето ще са върши с 10 000 гроше. Знает Господин Жекувата мехна, знает добря префи да играят и добро вино да пиет и чисти пражоли да иедат в пост, и от страна в града ни има много бедни да гледат какво вършет тези членове, само бедните хора притърпяха дор де дойдите вий.

Ваш покорний чада целувам ви десницата.

Атанас ДЯКОВ

Силистра, 1876 иануарий 31

Резолюция на гърба на прошението:

„За сметка на съвета да му се дадат 50 гроша"

От археографското изследване на документа идваме до заключението, че това е прошение, подадено до владиката Григорий, Доростолочервенски митрополит по онова време. Изглежда той е бил в Силистра във връзка с януарските празници. Авторът на писмото Атанас Дяков е подал молба до смесения съвет в Силистра с цел да му се отпусне помощ за търговски цели. Но и двете му молби са останали без последствие, защото членовете на съвета не са могли да се съберат, за да вземат решение по прошението му.

Въпреки нашите усилия, не можахме да научим нещо повече за Атанас Дяков, освен името му. Но по всичко личи, че той е бил човек с будно национално и социално чувство. „Сред зима е ходил по Варненските и Русчюшките патища", за да работи за освобождението на българите от турско робство. Той има верен поглед за класовото разслоение сред българския еснаф в Силистра през 70-те години на миналото столетие.

Пише, че членовете на съвета, които са забогатели вследствие експлоатацията на бедните българи, играят карти в механата, „пиет вино и чисти пражоли иедат през пост". От това бедните са възмутени. Като израз на това класово чувство на ненавист е и цитираният документ. Атанас Дяков иска в заем 200 или 300 гроша, а му се отпускат само 50. Но и това иде да покаже, че авторът на прошението има известни заслуги към народното дело за освобождението на България от турско робство. И ние можем само да съжаляваме, че не знаем нищо за по-нататъшната съдба на Атанас Дяков.

Недю **НЕДЕВ**

На морално-етични теми

Когато пълномощникът се самозабрави...

В нашия Наказателен кодекс хулиганството е определено като престъпление с подчертана обществена опасност. Хулиганите не се считат с утвърдените порядки на обществения ред, нарушават правилата на социалистическото общежитие. Народната власт и цялото общество водят смела борба срещу хулиганството като несъвместимо явление в нашия живот.

Наскоро беше осъден за хулигански прояви пълномощникът на Главинишкия общински народен съвет в село Калугерене Ереджеб Халилов Сюлюшев. Той беше изправен да отговаря за деянията си пред народния съд в гр. Тутракан. Извършил е престъпление по член 283 от Наказателния кодекс и е осъден на пет месеца лишаване от свобода. Изтърпяването на наказанието е отложено.

Един „блюстител на държавния ред и законността", сравнително млад човек, на 34 години, със завършено средно образование, е имал непристойно поведение. Буйствувал е в състояние на алкохолно опиянение в пивницата на село Калугерене на 18 август 1967 година и е бил двама свои съселяни, защото „се обидил, че те не приели да пият с него на една маса". „Този честолюбив общественик и ръководител" дори е направил опит да отведе двамата свои съселяни в пълномощничеството и там да се „оправи с тях". И всичко това е станало в присъствието на около 50-60 селяни, които, уплашени от „юначеството на пълномощника си", не могли да реагират и да се намесят.

Подсъдимият Сюлюшев бие, псува, обижда. Никой не му се противопоставя. Той е представител на властта в селото. Та смее ли някой да мръдне срещу него?

Пострадалите Юсеин Аблтулов и Невзат Юсеинов от същото село са хора на труда. Те са свикнали да уважават представителите на народната власт и да виждат у тях качества на истински ръководители. Такива са всички жители в селото и постъпката на пълномощника ги е смутила, вълнува и озадачава. Нима такъв трябва да бъде съвременният ръководител? И такъв ли личен пример трябва да дава на другите?

Подобни мисли сега вълнуват жителите на село Калугерене. Те недоумяват. Те още се питат защо Ереджеб бие, псува, хулиганствува. И ние го питахме. А той отговаря: „Защото са против мен. Те ме провокират, искат да станат пълномощници, искат моето място, противопоставяха се на моето издигане на сегашния пост."

И така да е, Ереджеб! Нима законът ти дава право да биеш, да псуваш, да използуваш правата си на пълномощник, за да бъдеш „неограничен във възможностите си на ръководител".

Но истината не е такава. Всички свидетели по делото заявиха, че те порицават и не одобряват твоята постъпка. И ти сам почувствува това и сам призна, че сериозно си се провинил към съселяните си и към нашия социалистически правов ред. И ти трябва да платиш за стореното. Народният съд, проявявайки снизхождение към тебе, не те прати в затвора. Но това не означава, че повече можеш да бъдеш пълномощник. Няма място в нашето социалистическо общество за хулигани на отговорен държавен пост. Това е несъвместимо с характера на нашия строй, на новото време. Окръжният съд в Силистра също потвърди присъдата. Подсъдимият Ереджеб Халилов Сюлюшев е извършил престъпление, хулиганствувал е. Това е факт, който нищо не е в състояние да опровергае и изличи.

Людмил **НЕВСКИ**

ИЗКУСНИ РЪЦЕ

Боянка е староселска снаха. Преди две години съвсем случайно се запозна с младежа Георги Симеонов, с когото свърза завинаги своята съдба.

Осем години работи тя своята любима професия в град Лудовиг. Идвайки в Старо село, сама пожела да организира курс по бродерия с жените. С известно неверие се отнесе ръководството към нейното предложение. Затова тя сама се свърза с Окръжния комитет на Отечествения фронт и потърси съдействие.

За кратко време помещението беше осигурено и курсистките попълниха определеното число. На осми януари курсът започна работа. Никоя от жените не вярваше, че и нейните пръсти ще изработват такива изкусни неща, както Боянкините.

Сръчни са ръцете на Боянка. Те бяха привикнали и бързо извайваха цветчетата върху белия плат.

По цял ден тракаха машините, а изработените предмети се увеличаваха и усложняваха. От сутрин до вечер Боянка учеше курсистките. Помагаше им. Копираше модели. Съветваше ги как да подбират цветовете. А и работата ги увличаше все повече и повече.

В чест на 8 март курсистките направиха голяма изложба с изработените предмети. Стените бяха обкичени с пъстри и разнообразни модели и предмети. Какви ли не карета, покривки, възглавници, детско облекло, нощници, и много други ръкоделия бяха изложени в стаята...

Многото посетители дълго разглеждаха художествените мотиви и се възхищаваха от красотата на българската бродерия. Везбите на Добрана Лазарова, Гана Друмева, Петка Калоянова и Маргарита Григорова грабваха погледите на всички. Ала най-много се радваше Боянка, тяхната ръководителка.

Отговорничката на женкомисията Недялка Цонкова се погрижи в курса да се изнесат няколко беседи за дома и семейството, говорено им бе по международното положение.

Тия дни Боянка Петкова ще организира курс по бродерия и в село Нова Черна.

Василка **РАВАЛИЕВА**
(наша кореспондентка)

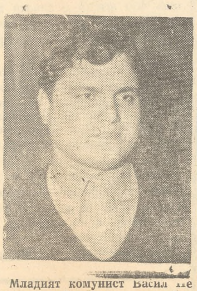

Младият комунист Васил Неделчев от Завода за почвообработващи машини в град Дулово обича комсомолската работа. Вече втора година е секретар на заводския комсомолски комитет. Има достатъчно време за работа както в организацията, така и като технолог.

Снимка: Върбан АТАНАСОВ

ПРЕД ОСМИ МАРТ

И тази година пред Международния ден на жената се организират разнообразни културно-просветни мероприятия от женкомисиите. В цех „Ширпотреба" на ДПП „Електрометал" в Силистра работят около 18 жени. Още в началото на февруари те проведоха съвещание и обсъдиха предстоящите мероприятия. Определени бяха отговорнички за седенките, вечерите и другите инициативи.

Първата седянка, посветена на 8 март, се състоя на 9 февруари вечерта в работното помещение. Секретарят на заводския комитет на Комсомола Никола Кирчев донесе магнетофона и започна веселбата. Има защо да се веселят жените от цеха. Производственият план за януари е изпълнен 106 на сто

Работничката Стойка Александрова прочете интересни материали от списание „Жената днес". Седенкарите се почерпиха с пуканки и сушени плодове. Пяха народни песни.

Антон АЛЕКСАНДРОВ
(наш кореспондент)

Из Съветския съюз

Москва. В двореца на пионерите се състоя чествуване на лауреатите на премията на Ленинския комсомол в областта на литературата и изкуството за 1967 година.

НА СНИМКАТА: Гръцки ансамбъл за народна музика изпълнява песен на лауреата на премията на Ленинския комсомол композитора Микис Теодоракис.

Свежи кълнове на комунизма

Жителите на село Калипетрово дълго ще коментират събитието от 3 февруари тази година. Проведе се вторият събор на участниците в движението за комунистически труд, организиран от общинския партиен комитет и управителния съвет на ТКЗС. В продължение на пет часа препълненият читалищен киносалон бе огласян от спонтанно вълнение. На сцената се редяха колектив след колектив и показваха своите постижения, за които се готвиха дълго време. Целта им беше да покажат на какво е способен човек, когато се отърсва от еснафското спокойствие и благополучие, от старите отживелици.

Всеки зрител гледаше с интерес и едно нескрито възхищение тия мъже и жени, младежи и девойки, дошли от полето и машините, от ремонтната работилница, от трайните насаждения и кооперативните ферми. Любуваше се на народните танци, на хоровите колективи, на хумора, битовите сценки и т. н.

Много труд са положили участниците в движението за комунистически труд от полевъдството. Дълбокият идеен замисъл, който проникваше като златна нишка през целия спектакъл, остави у хората приятно и трайно впечатление. „Желязното звено" на Недю Попов (както кооператорите го наричат) показа, че с желязна воля може не само да се постигат високи добиви, но да се развива и самодейността. Този колектив от механизатори и полевъди получи най-висока оценка и бе удостоен с първа награда — сумата 120 лева.

Самодейният оркестър на колектива от ремонтната работилница беше специално отличен, а целият спектакъл получи втора награда. Две трети награди бяха присъдени на лозарите и животновъдите. Наградените индивидуални изпълнители бяха 12 на брой.

...Нека никога не пресъхват изворите на творческо вдъхновение в участниците в движението за комунистически труд. Никога да не повяхват нежните кълнове на новото, комунистическо взаимоотношение между хората.

Иванка ПЕНЧЕВА

СБЪДНАТА МЕЧТА

Доскоро младежите от с. Кайнарджа нямаше къде да прекарат свободното си време. Те изпълваха малкото кафене, където играеха табла и карти до късно вечерта. Възрастните им се подиграваха: „Ето на, младежи, а играят карти при старите в кафенето".

Наскоро обаче се сбъдна една отколешна мечта на младежите. Общинският комитет на Комсомола уреди за тях клуб. Там комсомолците могат да послушат музика, да гледат интересни предавания по телевизията, да танцуват, да си премерят силите на шахматната дъска.

Още по-интересни могат да бъдат вечерите на комсомолците, ако им се изнесат в клуба увлекателни лекции.

Цанко **ФЕРДИНАНДОВ**

Из дейността на комисиите за народен контрол

ШИРОКО ПОЛЕ ЗА ДЕЙСТВИЕ

През месец юни миналата година общинският партиен комитет в село Ситово направи оценка за дейността на комисиите за народен контрол в общината. Набеляза мерки за подобряване на тяхната работа. За председател на общинската комисия беше избран заместник-секретарят на общинския партиен комитет Тодор Неделчев.

Това даде нов тласък в работата на общинската комисия за народен контрол. Ръководството запозна подробно теоретически и практически членовете на комисията с начините на работа. През миналата година народните контрольори бяха запознати с призива на рудник „Троянково — 2". Тогава пред комисиите в района на общината бе поставена задача да проверяват как се извършват материалните разходи, да водят борба против разхищенията на продукцията при прибиране, обработването и съхранението ѝ.

По време на жътвата беше организирано практическо занимание на членовете на общинската комисия за народен контрол. Главният агроном на стопанството на полето им обясни при проверката на какво да обръщат внимание и на какво се дължи разпиляването на зърното от комбайните. Второ такова практическо занятие с някои членове на комисията беше направено в зеленчукопроизводството — при сортирането на зеленчуците.

С натрупания опит и знания народните контрольори извършиха по-добре проверките. Затова от тяхната работа останаха доволни и ръководството на кооперативното стопанство.

Комисията провери и магазините на потребителната кооперация. Констатираните нередности бяха своевременно отстранени. Ръководството на кооперацията не беше обръщало внимание на слабостите. Затова председателят на потребителната кооперация беше извикан на заседанието на общинската комисия на 31 януари тази година, за да даде отчет за изпълнението на дадената от комисията препоръка. Болшинството от посочените нередности вече са оправени, а другите са в процес на оправяне.

При затруднение в работата комисията дири съдействието на общинския партиен комитет. Веднъж комисията при проверка на детските ясли и градини в района на общината констатирала нередности и препоръчала те бързо да се отстранят. Но медицинските органи не изпълнили препоръката. Тогава участъковият лекар д-р Попова беше извикана да даде обяснение. След няколко дни храната в детските заведения се подобри, подобрени бяха и медицинските прегледи.

Общинската комисия работи добре и по укрепването на комисиите в съставните села на общината. На свои заседания тя винаги кани и председателите на комисиите от съставните села. Те изнасят информации за своята работа. На последното заседание докладва председателят на комисията в село Поляна Марин Петров. Тази комисия през миналата година е извършила 14 проверки. Оказвала е ценна помощ на бригадата на кооперативното стопанство, а така също и на населението. Слаба е обаче работата на комисията в село Искра. Нейният председател не можа нищо да отчете, тъй като останалите членове не проявяват никакъв интерес. За да се подобри работата на тази комисия, председателят на общинската комисия се срещна и разговаря с членовете ѝ.

Ситовската общинска комисия за народен контрол развива голяма дейност. Неотдавна на съвещание на всички контрольори от общината представител на Инспекцията за държавен контрол в Силистра говори за инструкцията за работата на комисиите за народен контрол и за народностопанския план за 1968 година.

Активната работа на общинската комисия ще допринесе и за подобряване на работата на комисиите за народен контрол в съставните села на общината. Със своята дейност те ще съдействуват за по-бързото изпълнение на задачите, поставени от Деветия партиен конгрес.

Тахир **МЕМИШЕВ**
(наш кореспондент)

СЕМИНАР С НАРОДНИТЕ КОНТРОЛЬОРИ

На 9 т. м. в с. Калипетрово се проведе семинар с членовете на комисиите за народен контрол в селото. Участниците в семинара изслушаха две беседи, изнесени от прокурора от Силистра Петко Аврамов. Той ги запозна с някои от основните положения в новата инструкция за работата на комисиите за народен контрол и обърна особено внимание на привличането и използването на трудещите се в контрола, гласността на резултатите от проверките и отчитането им.

Новите постановки предизвикаха интерес сред присъствуващите. Ганчо Тодоров, Георги Генов, Иван Тодоров и други взеха отношение по поставените въпроси. Те разказаха и за своята досегашна работа.

Обсъдени бяха новите стопански задачи и мястото на комисиите за народен контрол в осъществяването им. Семинарът завърши с практическо занятие. Участниците в него, заедно с прокурора Петко Аврамов, направиха проверка в пощата по устни оплаквания на отделни кооператори.

Иван **ГАДЖЕВ**
(наш кореспондент)

Неотдавна в Силистра се състоя конференция на механизаторите първенци. Тези, които бяха постигнали най-големи успехи в натоварването на машините и в прилагането на комплексната механизация, бяха наградени.

На снимката: Част от първенците пред паметника на добруджанските революционери.

Годишни събрания на ТКЗС

НЕЗАДОВОЛИТЕЛНА ОЦЕНКА

За разлика от други години в отчетния доклад на ТКЗС — МЕЖДЕН сега намериха място повече слабости. Те отразяват лошата организация на труда, в резултат на която планираната продукция в стопанството не бе постигната.

Много слабости са допуснати от страна на ръководството. Неведнъж кооператорите са проявявали несъзнателно отношение към кооперативната собственост, не са отивали редовно на работа и пр. Своето отрицателно влияние е оказала и лошата подготовка на механизаторите, което е особено очебийно в с. Цар Асен.

Планът в растениевъдството е неизпълнен с 400 000 лева. Основната причина за тази несполука се крие в късната сеитба през есента на 1966 година. Освен това при прибирането на пшеничената реколта бе разпиляно много зърно от комбайните, особено в бригадите на селата Межден и Цар Асен. Тук трябва да отбележим, че полевъдите от с. Върбино постигнаха по-добри успехи в обработката на пшеницата. Благодарение на това, че засяха в срок и върху добре подготвена почва, те се наредиха на първо място по добиви от тази култура в межденския кооператив.

Не само по отношение на пшеницата ТКЗС — Межден постигна неуспехи. Под всякаква критика са добивите от фасула — 64 кг средно от декар. Със 130 000 лв. не бе изпълнен планът за тютюна. Кооператорите от селата Върбино и Таслаково не успяха да произведат необходимия им тютюнев разсад и трябваше да вземат посадъчен материал от другите бригади.

Разбира се, като обективна причина за несполуките може да се посочи и неблагоприятното за района време, но ръководството на стопанството не можа така да организира работата, че да ограничи до известна степен въздействието на лошите климатични условия.

По-добри резултати през изтеклата година отчетоха животновъдите. Това се отнася найвече за говедовъдите. Във фермите на стопанството са надоени 40 000 л мляко над очакваното. Доячите от с. Цар Асен постигнаха най-много мляко от животно — по 2 600 л средно за годината.

В изказванията си кооператорите говориха по много въпроси, които не бяха отразени в доклада. Те не отминаха случая, когато в местността „Ириклика" бяха похабени стотици килограми царевица, затъпкана от машините. Този и редица още пропуски се отразиха върху крайните рзултати. Намалиха добивите не само от царевицата, но и от другите култури. Лошо се съхранява и готовата продукция. Така например царевицата е прибрана в примитивни кошове, където не е запазена от влагата. Мухлясала, тя става негодна за храна на животните, а за нея е положен толкова труд.

Ръководството на стопанството бе критикувано за това, че е допуснало разрушаване на сградите в местността „Кокарджа" и за други пропуски.

Общата преценка за работата на ТКЗС — Межден бе незадоволителна. Фактът, че на кооператорите са разпределени 1 034 000 лв. срещу 1 230 000 лв. за 1966 год., красноречиво говори, че направената оценка е справедлива.

Необходими са много повече усилия както от страна на ръководители и специалисти, така и от всички кооператори, за да бъде тяхната работа през настоящата година по-резултатна.

Добромир СТРЕМСКИ

КРАЧКАТА, МАКАР И МАЛКА — ТВЪРДО ОЧЕРТАВА УТРЕШНИЯ ДЕН

През миналата година ръководството на ДМЗ „Стомана" — Силистра заедно с решаването на редица сложни производствени задачи успя да направи и началните стъпки по внедряването на промишлената естетика в Първи механо-монтажен цех. По указание на ГК на БКП в началото на 1967 година група специалисти от завода обходиха няколко предприятия в страната, където имаше известен напредък в тази насока и се запознаха с постигнатите резултати. От това осъществяването на задачите не стана по-лесно, защото характерът на производството в обходените предприятия съществено се различаваше от този на ДМЗ „Стомана". А и непригодните за съвременно заводско производство сгради на цеховете, създаваха допълнителни трудности в осъществяването на новите задачи. Въпреки това обаче административното, партийното и профсъюзното ръководства уточниха един вариант и се заеха да го осъществят. Постоянният недостиг на средства за налагащите се преустройства, разместването на машини и подобрението на производствените условия не спря работата нито за момент. Чувство на удовлетворение изпитва човек сега, когато се озове в Първи механо-монтажен цех. Покритата площ тук е увеличена с около 400 кв. метра. Това е дало възможност подреждането на машините и съоръженията да стане така, че максимално да се съкратят маршрутите на детайлите и възлите при тяхната обработка и монтаж.

Голямо внимние е отделено и на редица други фактори, които повишават културата на производството, поддържат бодростта на работника, т. е. подобряват условията на труда и повишават неговата ефективност. Мостовите кранове и стените са боядисани в светли весели тонове. На покрива на централното хале са поставени прозорци, които увеличават притока на светлина и слънце в помещението. Производствените машини и съоръжения са с еднакъв цвят. Пътеките за движение на работниците, транспортните средства са ясно очертани. Добре е решен въпросът и със сандъците за прибиране на стружките — бронзови, месингови, алуминиеви, стоманени, чугунени. Те са поставени на такива места, където могат найлесно да се използуват. Боядисани са със светли бои и се пазят в много добър вид.

Решаването на всички тези въпроси е способствувало цехът да се обогати с много специални инструменти, приспособления, палети и с най-модерни машини, което е довело до значителни подобрения на производствените условия и до създаването на възможности за повишаване рентабилността.

Въпросите на промишлената естетика у нас все още намират по-широко приложение в предприятията на леката промишленост. В машиностроенето те са изключение и то преди всичко в електропромишлеността. Като се изключат отделните елементи на промишлената естетика, прилагани в някои наши предприятия, то промишлеността в окръга стои все още далеч от тази важна, налагаща се с такава необикновена сила задача. При нас, както се вижда, работата в тази насока не започна от предприятие, където е най-лесно, а точно обратно. Експериментът на ДМЗ „Стомана" има двояко значение. От една страна, той доказва, че проблемите на промишлената естетика могат да се решават и в Силистренски окръг, където предприятията са нови и силите на кадрите недостатъчни, а от друга — тези проблеми могат да се осъществят и там, където характерът на производството е най-непригоден и условията за работа най-трудни. В това се заключава и голямото значение на постигнатите в завод „Стомана" резултати. Такъв е изводът на бюрото на ГК на БКП — Силистра. На своето заседание, състояло се неотдавна в завода, то даде висока оценка на извършената работа и препоръча тя да се усъвършенствува и обвърже с целия комплекс от въпроси, както са: уредбата на другите цехове, заводския двор и т. н.

Постигнатите от ръководството на ДМЗ „Стомана" успехи в осъществяване на промишлената естетика ще бъдат разгледани през месец юли т. г. от ГК на БКП — Силистра. Там заедно със стопанските и партийните ръководители на предприятията от града ще се обсъдят достиженията на завода и ще бъдат уточнени пътищата за изпълнението на тази задача и от другите трудови колективи в гр. Силистра.

Много са грешките и недостатъците, които ръководството на завод „Стомана" е допускало и все още допуска при решаване проблемите на промишлената естетика. Не липсват и колебания пред постоянно възникващите трудности. Всичко това обаче не омаловажава, а тъкмо обратно, издига значимостта на голямата работа, която е извършена тук въпреки грижите, въпреки трудностите, въпреки колебанията.

Постигнатото, колкото и да е малко в сравнение с необходимото, то представлява решителна и твърда крачка на този трудов колектив, към изпълнението на една голяма задача, към постигането на една възвишена цел.

Игнат ДИМИТРОВ

Да усъвършенствуваме организацията на работната заплата

С плана за 1968 година на промишлените предприятия е поставена задачата да постигнат висока производителност на труда и висока рентабилност. Темпът на развитие сега се отличава с по-голямо напрежение, необходимо за осъществяване решенията на Деветия партиен конгрес за интензификация на производството и повишаване неговата ефективност.

През последните години нашите предприятия се разшириха и обзаведоха с машини и съоръжения, осигуряващи по-висока производителност на труда. Наред с това обаче изпълнението на поставените за 1968 година задачи ще се осъществи и посредством приложението на по-съвършени форми на организация на труда и производството.

Една от тези форми, предвидена в 44-то постановление на ЦК на БКП и МС, е многофакторното заплащане на труда. Заплатата на отделния работник да се постави в по-голяма зависимост от качеството на продукцията, от използването на машините, икономиите на материали, от трудовата дисциплина и т. н. Възнаграждението на ръководните кадри ще бъде в тясна зависимост от нивото на производителността на труда и достигнатата рентабилност.

Министерският съвет утвърди нов правилник за организация на работната заплата. В предприятията са получени указания за многофакторното формиране на трудовото възнаграждение и за изработване на нова наредба за организация на работната заплата, в която да се конкретизират факторите в зависимост от условията и естеството на производството. Няма причини да се забавя изпълнението на задачата, а с нея и по-рационалното използуване на трудовите ресурси. Факт е обаче, че в по-голямата част от предприятията не се работи с достатъчна загриженост в това направление. В завод „Хром", консервния комбинат на „Булгарплод", завод „Терма" и др. нормативните документи не се познават добре от специалистите. В ДСП „Родопа", ДМЗ „Стомана" и др., макар да са налице всички условия, не се пристъпва към определяне системите на заплащане в производствените единици и категории работници.

Във всички промишлени предприятия фондът работна заплата е нормативен и с определения норматив трябва да се осигури изпълнението на програмата. Това изисква разработване на разчети и провеждане на мероприятия за побиране в определения норматив фонд работна заплата, като корекция на нереалните трудови норми, реализиране на икономии от труд и материали, подобряване организацията на труда и т. н. Трябва също така да се организира и усъвършенствува вътрешностопанската сметка.

Ръководителите, икономистите и инженеро-техническият персонал предстои да извършат анализ на действуващите трудови норми и да ги приведат в съответствие с условията на производство, като съкратят излишните нормочаса и се освободят от несвойствената за предприятията дейност. Те трябва да разработят и технологична документация, която да помогне за разкриване резерви в производствената работа.

Пред ръководствата на промишлените предприятия стои задачата незабавно да организират изучаване на нормативните документи по организацията на работната заплата. Необходимо е те да се познават от всеки ръководител на предприятие, цех и участък, от всеки партиен и профсъюзен деец. Трябва да се познава спецификата на предприятието при формиране на работната заплата, да се запознаят работниците със същността на нормативите, за да се повиши материалната заинтересованост.

Усъвършенствуваната организация на работната заплата осигурява на всяко предприятие интензивно икономическо развитие и висока рентабилност. Затова в никой случай не бива да продължи досегашната мудност в изпълнението на задачата, поставена с 44-то постановление.

Михаил ЧИКОЛОВ

НЯКОЛКО РЕДА ЗА КУЛТУРНОТО ОБСЛУЖВАНЕ НА ПЪТУВАЩИТЕ

Под ръководството на Партията нашата страна бързо крачи към непрекъснат възход. Строят се заводи, фабрики, електроцентрали, укрепна и се модернизира селскостопанското производство. От това бързо движение напред не останаха и онези дейности, които обслужват населението. Голям тласък получи и транспортът на стоки и хора. Пътническият транспорт сега разполага със съвременни и удобни автобуси, използува асфалтирани пътища.

На фона на успехите обаче, все още има случаи, когато не се съобразяваме с изискванията на времето и не проявяваме необходимото към човека човешко отношение. На вниманието на ДАП — Пътническа станция ние ще изнесем два случая, които със своето повторение петнят успехите на този колектив, съставен предимно от упорити и самоотвержени хора.

Първият случай! За него ни пише наш читател от с. Ситово.

„На 2. II. т. г. пътувах с автобуса, който тръгва от Силистра за Тодор Икономово (кола № 14—65). В определеното за качване време на вратата на колата застана един шофьор и започна да проверява билетите на пътниците. Преди да се кача в колата, при мен дойде другарят Димитър Крумов от с. Ситово заедно с двете си деца — едното на 5 години, а другото на 4 месеца. Няколко пъти ходил на гишето за билети, но не му дали, защото се били свършили. Оплака ми се, че нямал къде да заведе болните си деца и иска непременно да си отиде. Предложих му моя билет, но той не го взе, понеже за съпругата му няма билет.

Помолихме се на шофьора (този, който проверяваше билетите) и той го пусна в автобуса. Без билети се качиха с разрешение на същия шофьор още двама човека — единият болен, а другият кинооператор, който вечерта имал прожекция.

Колата тръгна и тези пътници поискаха да заплатят превоза. Кондукторът, който дойде в последния момент, се разсърди и започна с най-груби думи да ги заплашва, че ще ги глоби или ще ги свали от колата. При такава разправия пътувахме до Татарица. Там той нареди на шофьора да спре, за да свали пътниците без билет. Това, разбира се, не стана, защото останалите пътуващи се намесихме и той млъкна".

Вторият случай! На него се натъкнал наш редакционен работник. Няколко пъти пътувал в неделен ден до с. Алфатар и обратно и станал свидетел на недостатъчната грижа на Пътническа станция по извозването на хората.

Алфатар е голямо селище, затова хората, които използуват автобусите на ДАП в двете посоки, са много. В съботните дни след обяд колите, които заминават по посока към Алфатар, не могат да съберат хората и станцията пуска извънреден автобус. Не можем да не се изкажем ласкаво за такова отношение към хората. В него се чувствува, че ръководството на станцията живее с нуждите на пътниците и се стреми според възможностите си да ги обслужи навреме и по-пълно. Не е така обаче в неделя след обяд, когато обикновено 40-50 човека чакат на автоспирката в Алфатар, за да пътуват за Силистра. Нашите наблюдения са за три неделни дни. Към 5 часа след обяд и в трите дни на спирката е имало над 50 чакащи. Минава първият автобус и взема един или най-много двама човека. Вторият автобус също взема толкова. С третия, който идва от Варна, заминават обикновено 10—15 човека. Останалите 30—35 пътуващи продължават да чакат случайни превозни средства или се връщат в селото с надежда, че сутринта случаят ще бъде по-щастлив. А много от тях са работници, служители или ученици, които не могат да си позволят лукса да закъсняват за работа. На практика се получава така, че в неделен ден човек лесно може да отиде до Алфатар, но е трудно да се върне в Силистра.

С изнасянето на тези два случая ние не отричаме успехите на ДАП — Пътническа станция, но не можем да ги отминем с мълчание.

Вярно е, че пътниците за Ситово са се качили без билет, но те са влезли в колата с разрешение. Кондукторът, ако е искал да се спазват разпоредбите, трябвало е сам да проверява билетите. Вярно е и това, че не е разрешено претоварване на колите, но случаят е бил пообсобен и нито един контролен орган не би направил забележка на кондуктора.

За втория случай... Щом станцията е поела ангажимент да извозва пътуващите, в събота до Алфатар, трябва да им осигури и връщането в неделния ден.

Въпросът в крайна сметка и в двата случая се свежда до културното обслужване. Нека ръководството на ДАП — Силистра направи пътуването на хората не само бързо, но своевременно и приятно.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

За по-добри резултати

Изминалата година бе неуспешна за зеленчукопроизводителите от Тутракан. Щеше да бъде лошо, ако при тях надделееше разочарованието, отчаянието. Сега градинарите работят с амбиция за преодоляване несполуките, за постигане на планираните добиви от всички култури.

След приключване на сметките те стана ясно, че вместо очаква на обща продукция за 105 290 лв. в зеленчуковата градина е получена продукция за 98 795 лева. Сега зеленчукопроизводителите напрягат сили и умение за преодоляване на миналите слабости, които в много случаи имат обективен характер. От 15 години кооперативната градина е все на едно и също място. Възможностите за правилно приложено сеитбообръщение са ограничени.

В стремежа си да подобрят цялостно зеленчукопроизводството специалистите и ръководителите на кооператива правят необходимото за постигане на по-добри резултати. Преди всичко стремежът е да се създадат необходимите условия за най-резултатното отглеждане на различните култури. Цялата градина бе преорана още през есента. На основните култури са осигурени по 80 кг суперфосфат.

Парниците за ранно разсадопроизводство бяха подготвени навреме. Върху 470 кв. м парникова площ сега се развиват ранните домати. Други 150 кв. м са засети с чушлета, 120 кв. м с краставици и др. На пазара са изнесени вече първите ранни зеленчуци, като зелен лук, спанак и салати.

Особено голямо внимание се обръща за правилната обработка на доматите. Тук ще бъдат отгледани 120 дка ранни домати. Повече от миналата година ще бъдат късните домати. Целта е да се работи така, че да се надминат планираните добиви.

Викентий ДУКАНОВ

Високодобивни сортове грах

Грахът е култура, чиято продукция се използува в консервната промишленост, за храна на хората и за фураж. Зрелите зърна имат висока хранителност. Богати са на белтъчини и на витамини.

Грахът е отличен предшественик. Заетите от него площи се освобождават рано. Това дава възможност да се обработват и поддържат в угарно състояние до есента.

Селекционираните у нас сортове полски грах не могат да задоволят нуждите на ТКЗС. Затова напоследък широко се популяризират съветските сортове Рамонски—77, Уладовски—303, Уладовски—6 и др.

През последните години и в Силистренски окръг тази култура започна добре да се приема. Пречка за по-голямото ѝ разпространение остават ниските добиви, дължащи се на неподходящите площи, които ѝ се определят, и неправилната агротехника. След преодоляване на тези недостатъци обаче, резултатите могат да бъдат много подобри. През миналата година ТКЗС—Ситово например получи от 280 дка по 300 кг среден добив.

В сортоучастък Ситово се изведе конкурсно сортоизпитване на грах за зелено и за зърно. Сеитбената норма се изчисли на базата на 100 семена на 1 квадратен метър при граха за зърно и 120 — при граха за зелено. Сеитбата се извърши на 23 март 1967 год. Предшественикът бе пшеница. Земята бе преорана на дълбочина 33—35 см. Ранното пролетно култивиране беше придружено с брануване. Всеки декар наторихме с по 30 кг суперфосфат — внесен рано пролетта, преди култивирането, и с по 12 кг амониева селитра. Посевът плевихме два пъти и го пръскахме с хербициди.

Известно е, че грахът дава по-добри резултати при влажно време. През миналата година дъждовете от датата на засяването до края на юни, когато грахът узря, бяха твърде малко. При тези неблагоприятни условия се получиха следните резултати:

СОРТ	Добив зърно кг/дка	Добив зелена маса кг/дка
1. Рамонски 77	384	2 673
2. Словенская Виктория	268	2 845
3. Пролетен фий 135/794	93	1 753
4. Казански 38	316	2 298
5. Краснодарски 70	350	2 588
6. Уладовски 6	338	—
7. Люлинецкий 141	292	2 411
8. Воронежский	360	2 602
9. Докучаевски	392	2 255
10. Чишминский 39	273	—
11. Чишминский ранний	308	—
12. Ирeги	336	2 344
13. Зазерная	57	1 837

Явно е, че най-добри резултати отчитат сортовете Докучаевски, Рамонски 77 и Воронежский.

Сортът Докучаевски развива сравнително ниско стъбло. Чушките му достигат средна големина. Проявява чувствителност към брашнестата мана. Подходящ е да се отглежда за зърно.

Сравнително високо стъбло развива сортът Рамонски 77. Той е склонен към полягане. Също чувствителен към брашнестата мана. Подходящ е за отглеждане както за зърно, така и за зелена маса. Пригоден за полумеханизирано прибиране.

Сортът Воронежский развива средно стъбло, което е добре облистено. И той е уязвим от брашнестата мана. Полупригоден за механизирано прибиране. Най-подходящ е за отглеждане за зърно.

От сортовете, подходящи за зелена маса, особено внимание заслужават Словенская Виктория и Чишминский ранний. Те се отличават с буйно развити, добре облистени стъбла.

Става ясно, че при подходяща агротехника и внедрени високодобивни сортове грахът може да даде задоволителни добиви — над 300 кг зърно и 3000 кг зелена маса от декар.

Вълкан ВЪЛКАНОВ
Сортоизпитателен участък
Ситово

ДТП „МОТОТЕХНИКА" — КЛОН РУСЕ

ОБЯВА

ДТП „Мототехника" клон Русе, съобщава, че ще извърши продажба чрез търг с тайно участие на леки автомобили, отчислени от ДАП — Силистра, както следва:

1. Варшава Сс 02—70
2. Варшава Сс 04—98
3. Варшава Сс 01—22
4. Варшава Сс 03—28
5. Варшава Сс 06—01
6. Варшава Сс 19—22
7. Варшава Сс 18—46
8. Варшава Сс 01—21
9. Варшава Сс 04—97
10. Варшава Сс 04—44
11. Варшава Сс 09—57
12. ЗИС—110 Сс 07—53
13. Шкода 1 100 Сс 01—15
14. Шкода 440 Сс 01—48
15. Шкода 1 102 Сс 05—34
16. Шкода фелиция Сс 06—62
17. Опел-капитен Сс 10—91
18. ЗИМ—12 Сс 11—00
19. Татра 603 Сс 06—67

Продажбата ще се извърши на 21. II. 1968 година от 14 до 18 часа в ДАП — Силистра.

ДТП „Мототехника" клон Русе

ДУЛОВСКА ПАНОРАМА

Преди да въведа читателя в безкрайния лабиринт от неуредици, трябва да изтъкна, че не сме обикаляли непременно с намерение да ги открием, нито пък сме се стремели да си пъхаме носа в работата на дуловчани. Но неуредиците сами си пъхаха носовете в нашата работа. Вървяхме си кротко и тихо по главната улица, любувахме се на разнообразния дуловски пейзаж, слушахме предаването на Радио София от едни ръждясали тенекии, наречени високоговорители, и понеже нередностите побързаха да ни се пъхнат в ръцете, ние оставихме нашата работа и се заловихме с тях.

В центъра на града, срещу читалището, се намира едно малко помещенийце, в което, за да влезнеш, трябва да се приземиш от около метър височина, и което „Наркооп“ е благоволил да превърне в закусвалня. Само че не зная дали ходят там да закусват другарите от това търговско предприятие. Най-напред там е толкова тясно, че трудно биха задоволили гастрономическите си нужди повече от 20-30 човека. Разлятата чорба по пода е подробност, както са подробности калта и изключителната мръсотия по масите. Работниците в закусвалнята са с мръсни престилки, човекът, който раздава чорбата, пък въобще не слага престилка и кепе. Хранителни продукти, отпадъци, дърва и въглища се помещават заедно. Толкова ли няма санитарни власти в Дулово, пък и на другарите от „Наркооп“ не са неизвестни елементарните изисквания, на които трябва да отговаря едно хранително заведение.

Но другарите търговци от „Наркооп“ — Дулово пренебрегват не само хигиенните изисквания. Те пренебрегват едно цяло министерско постановление, според което в предприятията не трябва да се откриват обекти, в които да се продават спиртни напитки. А на лавката в завода за реколтоприбиращи машини (бившето РТС) се продават всички видове високоградусни питиета, че и мезета. Да се чуди просто човек как са се побрали в тясната лавка.

Който не знае, да знае, че в Дулово има авторемонтна база. Но само да знае, защото ние лично не препоръчваме на никой да си ремонтира колата в нея — така ще затъне в калта, че трябва да чака някой да го измъква. Всеизвестният израз „кал до колене“ е прекалено мек, за да изрази количеството кал. А на входа имаше един лозунг, в който другарите заявяваха, че се борят за... лозунгът по-нататък беше скъсан, но ние предположихме, че се борят за излизане от калното положение.

Прави, здрави и хубави трупи дървен материал си стоеше или по-точно валяше във водата и калта край улиците! Така че те вече не са хубави, а прави, здрави и мокри. Утре ще бъдат прави, гнили и мокри, ако не ги вземе някой, докато са мокри, за да не съжалява, когато ги вземе вече гнили. Но заедно с тях се валяха и железобетонни стълбове, полузатрупани вече. Ще минат години, тези стълбове ще се затрупат съвсем, ще дойдат археолози, ще изкопаят стълбовете и ще кажат: виж какъв бетон са правили римляните. И ще установят наличието на останки от римска крепост в Дулово. По този начин нехайството на „Енергоснабдяване“ ще стане причина за объркване на историческото минало на града.

Но всичко дотук е дреболия в сравнение с покъртителната картина, която се разкрива пред човешкия взор на дуловската гара. Ако някой иска да придобие реална представа за понятията „разхищение“ и „безстопанственост“, нека се полюбува на гледката. А ако някой вземе молива и седне да изчислява, май хилядарките ще се натрупат доста. Тонове въглища се развалят неприбрани, стоманени листове от месеци ръждясват и чакат своя стопанин, чугунени отливки са полузатрупани в калта и дали ще ги намерят (ако въобще ги потърсят), една смесица от цимент и мозайка заплашва рампата да се издигне по-високо от гарата. Но връх на всичко бяха стоварените преди месец съвсем нови буркани и все още неприбрани от „Булгарплод“ и вече няколко хиляди буркани са излезли от строя. Същото предприятие има да си прибира и амбалаж от тази гара още от миналата година.

След като въведохме читателите в лабиринта от неуредици, трябва да го изведем вече. Ние лесно ще го изведем, но как ще се оправят с този лабиринт гореспоменатите другари, е едно неясно бъдеще.

Панталей Пътник

Кр. НАДАРЛИЙСКИ

Отгатнете в коя сладкарница на Силистра е станало това.

— Откога ни наблюдава и не се сеща да ни предложи огъня.

Весели случки

— Добър ден! За какво мислиш?
— Не питай! Роди ми се син.
— Прекрасно, но как е жена ти?
— Бедата е там, че тя не знае за това.

• • •

Специалистът по сърдечни болести след като прегледал свой приятел, му казал:

— Бъдете абсолютно спокоен! Докато сте жив, сърцето ви ще работи.

Яшар ГАФУРОВ

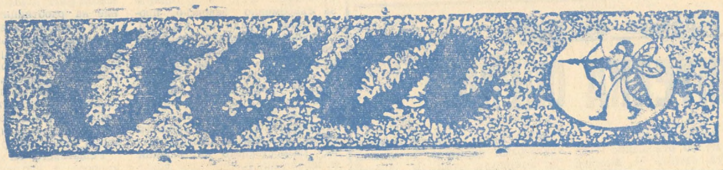

Борислав ЗЛАТАНОВ

Средни техници

КОКОШИ СВЯТ

В една птицеферма (в паисиевската, да речем) имаше (и сега ги има) пет хиляди кокошки и един стар петел. Стар, но с авторитет. Петел-рутинер! И не искаше да отстъпи мястото си на други млади и надеждни петли.

Работата с носливостта нещо не вървеше. От петте хиляди кокошки снасяха три хиляди. Другите две хиляди само консумираха, а не даваха нищо на кокошето общество.

Един ден петелът реши да подобри организацията на снасянето. Проведе едно заседание с по-преданите си кокошки. Изложи пред тях своя подробен план и те го приеха най-възхитително. Така възхитително, както умеят само едни предани кокошки.

На другия ден планът започна да се осъществява при голям и небивал кокоши подем. Бяха съставени разни комисии и ръководства. Всяка кокошка се надяваше да лапне някоя новооткрита щатна бройка. А новите щатни бройки бяха доста.

Всичко това бе направено с единствената висока цел да се повиши носливостта.

Носливостта обаче намаля чувствително. Кокошките, които станаха началници, заместник-началници, завеждащ отдели, контрольори, надзиратели и пр. и пр., престанаха да снасят яйца. И наистина — обидно е един началник, бил той голям или малък, да снася яйца.

И така — от пет хиляди кокошки снасяха само хиляда.

Носливостта намаля, но за сметка на това беше създаден ред и организационна активност.

ЯРКОВ

БЕЛ. НА АВТОРА: Слабата носливост в птицефермата на ТКЗС — Паисиево се дължи на лошите условия и грижи, но това е друг въпрос.

Вълчи работи

НЕ МОЖЕ ВСИЧКИ ДА ЛАЯТ

— Добре си ти, бако — казал старият вълк на старото куче. — Де да можех и аз да лая като тебе!...

— Лъжеш се бе, аланкоолу — отговорило колкото се може по-троснато старото куче. — Ако и ти беше като мен, щяхме да умрем от глад и двамата — нямаше да има по кого да лаем...

НЕ ПО ПРИКАЗКАТА

Един вълк казал на друг:

— Току-що срещнах Червената шапчица, ама не изтичах да изям баба ѝ.

— Защо, бе?

— Чакам да увеличат още пенсиите.

ИЗЧАКВАЙ АГНЕТО!

Един вълк разправял:

— Аз не съм груб като ония прости вълци, които се чудят под какъв предлог да изядат агнето край потока. Какво правя аз? Аз спокойно изчаквам агнето да спре да ми мъти водата и после го изяждам.

Димитър КЕРЕЛЕЗОВ

И НИЕ СМЕ КОЛТУРНИ

Вестите за хубавите прояви не се разпространяват така бързо, както за лошите, защото някак сме скъпи на похвали, но все пак по заводи и фабрики, по учреждения и заведения, по улици и квартали се разчу, че подготвената от самодейци при силистренското читалище „Доростол“ оперета „Веселата вдовица“ е нещо много хубаво.

Решихме с жената да не изоставаме културно, взехме си билети и ето ни на съответната дата в салона. Публиката вече беше изпълнила партера и балкона до последния ред. Имаше свободни само няколко места отпред.

И още неседнали, както трябва, чувам зад нас един женски глас: „Боже, къде са завре ли оркестъра! То там маза ли е, зимник ли е? Не можаха ли да ги наредят на сцената, че да ги виждат хората, ами там са ги тикнали? Сигурно не са за пред хора?!“

Обърнах се — зад мен стоеше закръглена дамичка, облечена в много скъпа рокля, а до нея беше разположил туловището си мъжът ѝ.

Угаснаха лампите на салона, прожекторите заопипваха спуснатата завеса, оркестърът засвири и оперетата започна. Сцената беше топла и сочна. Ансамбловото изпълнение беше чудесно, но дамата зад мен продължаваше своето словесно:

— Гледай го този стария с брада като козел! Ами този фрак отгде ли го е взел? Прилича с него на стърчиопашка, ама походката му е съвсем дърташка.

Някой зад дамата изшътка. Тя млъкна за малко, но пак продължи:

— Това момче го познавам. Учител е. Боже, как се увърта край онази със синята рокля. Пък защо не ѝ каже, каквото иска, с думи, ами ѝ го пее... Помниш ли бати Ради как пееше „Цана мързелана“?

Някой пак изшътка и дамичката млъкна. Но след минута пак зашушука нещо на мъжа си. Той само прогръбяваше от време на време по едно басово „да“ и силно сумтеше.

После долових едно откъслечно:

— Виж, виж, жените в колко дълги рокли са! Ух, простите! Че сега късото е на мода, мари! Ха, Стоянка и тя в дълго. Тя поне е шивачка...

Не можех да понасям повече тия брътвежи на дамата и се преместих на свободните места през четири стола в ляво.

Аз не чух, но жена ми, която има слух като радарна инсталация, чула как „любителката“ на оперетното изкуство просъскала:

— Тези пък се местят и пречат на хората, които са дошли оперета да слушат. Защо ли ги пускат такива?

Наистина — защо ли ги пускат такива?

Зрител и слушател: М. Д.

ОТ ГАРВАНСКА ГЛЕДНА ТОЧКА

Някъде във старата гора
птичият съвет се сбра.
Гарваните болшинството бяха
и на думата си те държаха —
славеят да се накаже строго,
че му стана вече много —
в чудни песни глас извива,
а пък работата зле отива,
щом не изпълнява преките задачи,
т. е. да грачи.

Атанас ДИМИТРОВ

Безотговорни въпроси

Които бият на чувство, побойници ли са?

* * *

Който резервирано се държи, резерви ли си има?

* * *

Желязната дисциплина ръжда хваща ли?

* * *

Колко е голям червеят на съмнението?

* * *

Какво правят лапнишараните, когато няма шарани?

* * *

Заспалите будят ли съмнение?

Турхан РАСИЕВ

Епиграми

КОМСОМОЛСКА

Вече има поврат —
не ценят ни по врат.

НЕДОВОЛСТВОТО НА БЮРОКРАТА

Що за време настана —
тачат тези на стана.

ЗА БОСИТЕ

И понеже са боси,
по трънливия път
колективът ги носи —
да не се убодат.

ПЕТЕЛЪТ ЗА ОРЕЛА

Абе знаем го —
високо се издига,
но пак нещо не му достига —
не умее да кукурига.

Симеон МАНОЛОВ

КОГАТО ГРЪМ УДАРИ, ЕХОТО НЕ ЗАГЛЪХВА

ПОБЪРЗАХ да Ви се обадя във връзка с поместеното в бр. 14 от 3. II. под заглавие „УТЕШИТЕЛНА СЛУЖБА“ — 32—40, отнасящо се за селкоопа в село Чернолик. Това за нас е съвсем малко. Че нямахме дълго време друга захар, освен пудра, е съвсем вярно. Олио — също. Как да се утешим и с това, че от един месец нямаме газ за осветление и петрол от Дулово още не ни доставят. Как да се утешим и с това, че ТКЗС ще прави окончателното изплащане на годишното възнаграждение на кооператорите, а в складовете на ОКС — Дулово и Силистра липсват най-много търсените стоки като кревати от 19 и 53 лева, печки отоплителни, готварски и „Нартип“, гардероби, бюфети, юргани, дюшеци и много други стоки, които, ако ги доставим, само за два-три дни ще направим стокооборот за над 50 хиляди лева.

Хубаво е наистина и хората от нашето село да изяждат от време на време по един портокал или лимон, но до нас не достигат тези плодове. Изглежда, се пазят само за града.

Разбира се, и това, което писах, е също много малко. Надявам се, че ще седнем в такава компания и ще се поутешим.

С другарски поздрав:
Иван Стефанов Вълков,
председател на селкоопа — Чернолик

Ст. ДИМИТРОВ

— Направо на леглото ми капе, майсторе.
— Ами, преместете си леглото, бе, другарю!

ШИКАЛКИ

Битото мляко дава масло, а битият мъж — пари на жена си.

• • •

Някои мълчат, като че ли имат сливи в устата. Но от сливовица устата им се отвързва.

• • •

Доста мъже треперят над жените си, когато ги разплачат.

• • •

За магазинерите най-дълга е нощта преди ревизия.

• • •

Керванът не лае, когато кучетата вървят подир него, за да не ги ядоса, а тактично им подхвърля кокали.

Митко БРЪЗИЦОВ

Раждането на таланта

Имаше естраден концерт. След една тъпа сценка на сцената отново се появи конферансието. С тържествен глас той обяви.

— Многоуважаема публико! Верни на традицията си, тази вечер за първи път ви представяме младата и надеждна певица Славейка Славейкова. Тя за първи път ще пее пред публика! — После даде знак на оркестъра и се загуби зад кулисите.

Оркестърът подхвана една нечувана, но нежна мелодия. И появи се тя! Певицата! Беше чудно красива. Не, направо божествена. Плахо се доближи до микрофона и запя. Имаше чуден глас. Щом свърши песента, в залата сякаш експлодира мина. Публиката аплодираше. Със същия успех певицата изпълни още три песни и понечи да напусне сцената. Ала бурните подвиквания на публиката „Бис!“ и пр. отново я върнаха пред микрофона. И тя отново запя...

След десетата песен тя призна на конферансието, че е много уморена и не може повече да пее.

— Чуваш ли се какво говориш? Тая вечер се ражда твоят талант. Утре ще гръмне радиото, а може и по вестниците да пишат с едри букви: „На естрадния хоризонт се появи нова звезда“. И тогава всички пътища за тебе ще бъдат открити...

Певицата с последни усилия изпълни още две песни. А публиката продължаваше да ръкопляска. Но на тринадесетата песен певицата я оплеска. Не ѝ достигна глас и тя не можа да изпълни песента докрай. На сцената настъпи суматоха. Тогава същата публика, която ръкопляскаше на певицата, започна да я освирква и да я замерва с биноклите си.

Певицата се скри зад завесата и зарида.

И повече не пропя.

Т. Р.

Йордан КОТЕВ

— На тебе, тате, ти стига трудовото, а на нас дай възнаграждението.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 21 (1338) | Вторник, 20 февруари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПО ПЪТЯ НА ИЗОБИЛИЕТО

Беседа с агронома Александър Тодоров, н-к участък в ТКЗС с. Нова Черна.

В сравнение с другите кооперативни стопанства от окръга през настоящата година ние се стремим към едни от най-високите показатели за добив от декар площ — пшеница, ечемик, слънчоглед и царевица.

Поемането на такова задължение не е случайно явление. То е продиктувано от опита и резултатите през последните години, получено от все по-широкото внедряване на механизацията и химизацията в селскостопанското производство. Трябва обаче веднага да отбележа, че механизацията и химизацията, без правилното използуване на установените от съвременната наука норми, не могат да дадат исканите резултати.

За да можем да контролираме дейността си и бъдем в крак с изискванията, тази година грижите за основните култури, прилагани в нашите кооперативни стопанства, са съобразени с нормите на Института край Генерал Тошево.

Добрата подготовка на площите през есента на миналата година и навременната и качествена сеитба бяха първата крачка в борбата ни за високи добиви. Сега решаваме втория етап — пролетното подхранване и подготовка за сеитба.

В кооператива ни тази година са засети 13 000 декара пшеница. Предсеитбено те бяха наторени с по 80 килограма суперфосфат на декар. Сега в зависимост от подготовката, предшественика и датата на засяването се подхранват с амониева селитра. Средно на декар ще дадем 40 килограма амониева селитра, за да се спази съотношението на азота към фосфора 1:1,2 чисто вещество.

За да осигурим по-правилно и пълноценно подхранване, ние сме разделили посевите на три етапа. Най-напред сега се торят есенниците, засети от 20 до 25 октомври м. г. Такива площи в стопанството заемат 3 500 декара. Във втора група са посевите от 15 до 20 октомври м. г. и заемат 5 000 декара. Подхранването на първата и втората група завърши. Сега се подготвят 8-те торо-разпръсквачки, за да се подхранят към края на месец февруари и най-рано засетите есенници на 4 500 декара площ. Върху тях ще разпръснем по 25 килограма амониева селитра на декар.

През тази година към втора група отнесохме и ечемика, който заема 2 800 декара. Него подхранихме с по 25 и 40 килограма амониева селитра. Съобразно изискванията на почвата.

Според нас есенното подхранване не е много ефективно, когато земята е добре подготвена. Затова ние се въздържаме да внасяме през този период азот в почвата. Разбира се, това не става просто така без контрол. Наличността на технологични карти ни дава възможност да вършим всичко това последователно съобразно нуждите.

Не спада вниманието ни и към подготовката на площите за слънчогледа и царевицата. Върху 4 000 декара дълбока оран, предвидени за слънчогледа, са хвърлени по 80 килограма на декар суперфосфат и са готови още по 40 килограма амониева селитра, които ще внесем предсеитбено. Върху площта от 5 000 декара за царевица, от която трябва да получим по 760 килограма зърно, ще внесем през пролетта по 50 килограма амониева селитра. През есента 3 000 декара от тази площ получиха по 100 килограма суперфосфат.

Положените досега грижи за наторяването и възможностите на стопанството ни за тази година ни карат да вярваме, че резултатите ще бъдат още по-добри от досегашните. А с това ще отговорим на поставените от Партията задачи.

Изпълниха тримесечния план за месец и половина

Миналия петък в салона на ОНС се състоя годишно-отчетно събрание на колектива на ДСП „Булгарплод" — Силистра. Събранието откри секретарят на заводския партиен комитет другарят Руси Илиев, който предостави думата на директора на предприятието да изнесе доклад.

В изнесения доклад за едногодишната дейност на предприятието другарят Минков изтъкна радващи факти. Той отчете, че планът на предприятието е преизпълнен със 7,6 на сто, а ръстът на произведената продукция, в сравнение с предидущата 1966 година, е 498 000 лева. Преизпълнен е и планът за стокооборота със 17 на сто. При планова печалба 560 000 лева предприятието е приключило годишните сметки със 729 000 лева.

Положителната равносметка за едногодишната дейност даде възможност на ръководството на предприятието да разпредели част от печалбата, 54 000 лева, като допълнително възнаграждение на трудовия колектив. Това се равнява на половин месечна заплата на целия средносписъчен състав на предприятието.

С отчитането на миналогодишната дейност на предприятието бе съобщен и радващият факт, че до 16 този месец колективът на предприятието е преизпълнил предвидения план за първото тримесечие на третата година на петилетката с 45 000 лева.

За добрите успехи колективът бе приветствуван от секретаря на ОК на БКП др. Николов.

Накрая събранието прие организационно - технически мероприятия, осигуряващи изпълнението на производствената програма на предприятието за 1968 година, и обещание-отговор на призива на пловдивчани за предсрочното изпълнение на петгодишния народостопански план в чест на 25-годишнината на Девети септември.

Н. ХРИСТОВ

ПЪРВИТЕ ЗАСЕТИ ДЕКАРИ

Хубавите дни преди последния сняг дадоха възможност на кооператорите от Малък Преславец да започнат сеитбата на ранните пролетни култури.

Първи навлезе в изпръхналата земя механизаторът Димитър Петков. За един ден той зася планираните 100 дка овес. Сеячите Гено Богданов и Н. Маринов изпълниха добре своята задача. Председателят на стопанството Стоян Терзиев и главният агроном Ангел Найденов дадоха положителна оценка за извършената работа през първия сеитбен ден.

Кооператорите от бригадата за комплексна механизация са радостни, че те започнаха пролетната кампания. Както при тях, така и в останалите бригади на кооператива, съществува готовност за срочна и качествена сеитба. Семената са почистени. Инвентарът — ремонтиран.

Заедно с подготовката и за почването на сеитбата, механизаторите се справят добре и с една друга основна задача — подхранването на есенниците. Георги Атанасов от с. Долно Ряхово и Иван Минчев от с. Малък Преславец подхраниха вече 2 000 дка. Всеки декар получава по 25-30 кг амониева селитра. С по 50 кг суперфосфат се торят площите, върху които ще се сеят царевица и слънчоглед.

Добрата организация и готовността, с която кооператорите от ТКЗС — Малък Преславец посрещат пролетта, подсказват, че те ще постигнат добри резултати от своя труд.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Викторина за Димитър Благоев

Комсомолската организация от Втора гимназия „Димитър Благоев" в Силистра се готви усилено за патронния празник на училището. Заедно с партийната организация и администрацията бе приет специален план. На 16 т. м. се състоя едно от мероприятията в този план — викторина на тема „Кой знае най-много за живота и делото на Димитър Благоев?".

В журито заеха места историците Петко Апостолов — председател, Стефка Стефанова и ученикът Атанас Атанасов. Трите отбора на деветите, десетите и единадесетите класове, начело със своите капитани, бяха готови за „старт". Въпросите бяха съобразени с възрастта на учениците в отделните отбори. След изтеглянето на въпроса всеки участник имаше право на една минута за мислене, три минути за отговор и една минута за допълнение на другите участници в неговия отбор.

По добрите отговори пролича сериозната подготовка на всеки комсомолец. Учениците обогатиха познанията си за живота и дейността на Димитър Благоев, за неговия труд „Що е социализъм и има ли той почва у нас". Наистина трите минути се оказаха недостатъчни, за да кажат участниците във викторината всичко, което са научили за основоположника на научния социализъм у нас, и да наберат най-много точки за своя отбор.

При класирането най-много точки спечели отборът на единадесетокласниците, следван от десетокласниците и деветокласниците. Индивидуални първенци станаха абитуриентката Анета Димитрова, десетокласничката Миряна Костова и други. Председателят на журито Петко Апостолов направи оценка на състезанието и изрази задоволството си от добрите отговори на учениците.

На първенците ще бъдат връчени награди на патронния празник на училището.

Станчо СТАНЧЕВ

За безотказния ход на автомобилите голямо значение има качественият ремонт извършван от монтьорите. С това свое задължение се справя много добре монтьорът Георги Костадинов от автобусна бригада при сервизната работилница на ДАП — Силистра.

Снимка: С. ТОДОРОВ

ЗАЩО ДОПУСКАМЕ ИЗЛИШНИ ЗАГУБИ?

Много са факторите, от които зависи повишаване рентабилността в птицевъдството. Наред с мерките за преизпълнението на производствения план, от голямо значение е и осигуряването на висококачествена продукция, която да бъде продадена на по-изгодни цени.

През месец януари обаче в птицефермите на окръга бяха получени голям брой некачествени яйца — кални и счупени. Стандартът изисква на изкупвателните организации да се продават само чисти и здрави яйца. Силно замърсените и счупените не се изкупуват в никакъв случай. Те не са годни нито за вътрешния, нито за външния пазар. Слабо замърсените може да се пуснат за продажба на вътрешния пазар. Те се изкупуват, но с по-ниски цени. От това стопанствата понасят доста чувствителни понякога загуби.

В някои кооперативи работата за получаването на чисти и здрави яйца е организирана добре. В птицефермите на Старо село, Поляна, Чернолик, Добротица и някои други като негодни за изкупуване или за изкупуване при по-ниска цена се оказват само два процента от произведената продукция.

В същото време в голям брой стопанства на окръга се получава твърде голям брой счупени и кални яйца. В птицефермата на с. Антимово техният процент достига до 40 на сто, в с. Межден до 35 на сто, в селата Косара, Суходол и Айдемир 30 на сто, в Малък Преславец 25 на сто и т. н. Можем да си представим какви големи загуби понасят посочените ферми от това, че произвеждат некачествена продукция.

За отстраняване на тази слабост, която застрашава изпълнението на годишния план, е необходимо ръководствата на стопанствата, специалистите и птицевъдите да приложат редица мероприятия. Подовете в птицефермите редовно да се застилат със суха и чиста слама. В дъждовно време птиците не бива да се пускат в калните дворове. Яйцата трябва да се събират най-редовно по няколко пъти на ден, с което ще се избегне замърсяването и на чупването им.

Специалистите да разясняват необходимостта от получаването на чисти и здрави яйца пред гледачите, като свързват това с изпълнението на план-сметките, с получаването на повече чист доход от птицефермите. Същевременно да осъществяват ежедневен контрол върху изпълнението на тази важна задача.

Стоян НЕДЕЛЧЕВ

Теоретична конференция по въпросите на генетиката

През последните години генетическата наука направи решителни крачки в своето развитие. Сега тя оказва все по-голямо влияние върху развитието на селскостопанското производство. Това обуславя големия интерес, който проявяват специалистите към тази наука.

Имайки предвид този интерес, селскостопанският отдел на Окръжния комитет на Партията, съвместно с Управление „Земеделие" при Окръжния народен съвет, организира теоретична конференция по въпросите на генетиката. Тя се състоя на 16 февруари в Силистра, в салона на ОНС. Лекции по най-важните въпроси в развитието на тази наука изнесе професор Борис Евтимов — завеждащ катедра по Генетика и развъждане към Зоотехническия факултет в София. Той разгледа някои положения, относно изменчивостта и наследствеността на организмите и значението на генетическата наука за развитието на селското стопанство и за изхранването на населението на земното кълбо.

Участвуващите на конференцията изслушаха лекциите с голямо внимание и интерес. Много от тях зададоха въпроси на професор Евтимов, а други, направиха изказвания и изразиха своето мнение по някои въпроси.

РАБОТАТА НЕ СПИРА

И тази година зеленчукопроизводителите от звеното на Иван Петров в кооперативното стопанство на с. Долно Ряхово твърдо са решили да изпълнят даденото обещание. Те вече са засели първите парници за ран разсад от домати „10 х Бизон" и краставици

Сега градинарите усилено работят, използувайки всеки хубав ден. В близки дни те ще засеят 25 парника с ранни зеленчуци.

Найден СТОИЛОВ

Отново зима... но краткотрайна.

Угояват агнета

Овцевъдите от с. Бащино имат опит в угояването на агнета със стартерни смески.

За отбитите малки животни сега се грижи Неджеб Муталибов. Той се стреми да спазва указанията на зоотехника и установения режим.

Първата група агнета бяха отбити към края на януари. На 30-дневна възраст те тежаха средно по 12 кг. Угоявани до 15 февруари достигнаха до 20 кг живо тегло. Първата партида от 80 угоени агнета вече е продадена на държавата.

Не трябва да се отминава и интересът на животновъдния бригадир Шабан Ахмедов. Той се грижи винаги да има необходимата храна за отбитите агнета. Изисква от гледача помещението да бъде чисто, водата в поилките, винаги прясна и достатъчна.

Азизе ЧАУШЕВА

ИЗОСТАВАНЕТО ПРОДЪЛЖАВА

Да се изпълни производственият план, да се получи евтина продукция и се повиши рентабилността на икономиката — това сега са основните задачи във всеки отрасъл на селското стопанство. Към тях трябва да бъдат насочени усилията на ръководителите, специалистите, производствениците.

Така ли работят в ТКЗС — Сребърна по въпросите на птицевъдството? Ще изпълни ли този отрасъл годишния си план? Ще стане ли най-сетне рентабилен?

През миналата година птицевъдството донесе на стопанството загуба, докато почти навсякъде в окръга носи печалба. А планът за яйцата не можа да се изпълни с повече от 100 000 броя. Редно бе да се очаква, че след такъв неуспех ръководството на стопанството, специалистите и птицевъдите ще анализират дейността си в този отрасъл, ще набележат мерки за отстраняване на допуснатите слабости.

Това обаче не стана. Миналогодишните грешки се повтарят и сега и носливостта е твърде ниска. На ден от наличните 8 000 кокошки се получават около 2 000-2 200 яйца, а през януари са добити по-малко от 60 000. С такъв темп годишният план от 1 330 000 яйца не ще може да се изпълни в никакъв случай. Още повече, че носачките не се използуват до последния ден на годината, а се бракуват най-малко два-три месеца по-рано.

Причините за ниската носливост са различни. Някои от тях са обективни, каквато бе късното сформиране на новите стада. Но има и субективни. Помещенията на фермата, например, не се проветряват добре и в тях е твърде задушно. А известно е колко лошо се отразява това върху продуктивността на птиците, които се нуждаят от големи количества кислород. Има известни пропуски и в покълването на дажбата ечемик. Поради грешки в самия процес и поради лошо качество на някои партиди, малък е процентът на тези семена, които образуват кълн в определения срок. В такъв случай въздействието на това мероприятие върху носливостта е твърде слабо.

Допускат се грешки и в някои други моменти от производствения процес. В същото време кокошките консумират определената им дажба. Правят обикновените ежедневни разходи, срещу които обаче не се получава определената продукция. Оттук идва и чувствителното завишаване на себестойността, а птицевъдството продължава да бъде губещ отрасъл.

Успешното изпълнение на годишния план налага носливостта в ТКЗС — Сребърна бързо да се повиши и да достигне средното ниво на окръга — около 45-50 на сто, а в недалечно бъдеще и до 60 на сто. По този начин ще се създадат предпоставки за реализиране на чист доход от този отрасъл. За целта е нужно да се преодолеят всички съществуващи пропуски, за някои от които споменахме.

В птицефермата работят три кооператорки — Калница Кирова, Пена Игнатова и Дена Маринова, които нямат голям опит в този отрасъл. Това налага специалистите да ги запознаят с основните моменти от технологическия процес и да следят ежедневно за изпълнението на задачите.

Не без значение е и фактът, че птицевъдките не са наясно по някои положения от новия план. Не им е разяснено още на каква база ще получават трудовото си възнаграждение през годината. Нужно е час по-скоро да бъдат запознати с икономическите показатели, които залягат в план-сметката им, за да станат те нейни активни изпълнителки.

Емил ПРАХОВ

ВЕСТИ ОТ СТАРО СЕЛО

ДА НЕ ЗАГЛЪХНЕ ГЛАСЪТ НА САТИРАТА

Историята на естрадно-сатиричния състав в Старо село е кратка. Ентусиазираният самодеец Димитър Григоров миналата година постави началото на естрадно-сатиричната самодейност в нашето село. В ръководения от него състав участвуват петнадесетина младежи и девойки. Митко, както го наричат, е не само ръководител, но и изпълнител на най-трудните роли. Неговото внимателно отношение към самодейците като че ли ги задължава да бъдат старателни, да не закъсняват и да не отсъствуват от репетициите.

Ето и тази вечер всички са дошли в определения час. Преди да започнат сериозна работа, Митко се шегува, споделя впечатления от изминалия ден, предразполага хората си към работа. Започва репетицията. Пак ще има забележки, пак ще има връщане към онези моменти, когато отделен самодеец не е успял да се превъплъти добре в ролята си, ще има повтаряне на мимики, жестове, реплики и т. н. и т. н.

Само след няколко дни съставът ще излезе пред публика с нов спектакъл. Да пожелаем успех на самодейците и да се надяваме, че естрадно-сатиричната самодейност в Старо село няма никога да заглъхне, а ще се разгръща все по-уверено.

Пред 3 март

Пионерите от дружина „Млада гвардия“ си изготвиха хубави мероприятия за посрещане 90-годишнината от Освобождението. Всеки клас си подготвя отделна програма. Едни се запознават с живота на хайдутите, други с първите български поети и техните произведения, с жестокостите през Априлското въстание, с историята на българското знаме и герб и др.

Предстои и провеждането на дружинен сбор, на който пионерите ще играят стари народни хора, ще пеят местни народни песни. На сбора ще бъдат поканени да присъствуват и стари хора, които ще разкажат на пионерите интересни случки от миналото, за обичаите, произхода на местностите в района на селото и др.

През тези дни от всеки прозорец на училището се чуват мелодиите на революционни и възрожденски песни, стихове. От стаята на малките първокласници може да чуете мелодията за Чавдар войвода, за други юначни хайдути. За тях пионерите ще проведат отделен сбор на трети март, когато на гърдите им ще блеснат чавдарките, когато ще си сложат юнашките калпачета.

Затова не без вълнение минават тези февруарски дни.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Доверие към младите специалисти

Общинският партиен комитет в село Главиница се отнася с доверие към младите специалисти от района на общината. Младите специалисти Коста Милушев, Петър Кръстев, Исмаил Алишев, Цанко Любенов, Васил Кътев, Валентина Янкова и много други са издигнати за бригадири, агрономи, зоотехници. Партийният комитет и управителният съвет на стопанството полагат грижи и за тяхната квалификация.

За да се задоволят нуждите от специалисти, общинският комитет на Партията е изработил перспективен план до 1970 година за подготовката на млади кадри. С помощта на ТКЗС са завършили или следват във висшите учебни заведения 10 младежи от района на съвета като лекари, агрономи, зоотехници. За да се стимулира продължителната им работа в стопанството, младите специалисти получават допълнително възнаграждение.

С въвеждането на механизацията в животновъдството на работа във фермите ще постъпят и всички млади средни зоотехници. Във фермите сега работят повече младежи с по-високо образование.

Ахмед ДЕМИРОВ

Из нашата родина

Няколко часа във военно-историческия музей на град Бяла

Многобройни са паметниците по българската земя, издигнати за да обезсмъртят подвига на руските богатири. Многобройни са и музеите, които отразяват техните подвизи, тяхната храброст. Един от тези музеи се намира в гр. Бяла. Може би не толкова просторен и богато уреден като други подобни музеи в България? Той е като че ли по-малко известен и по-малко посещаван от учащи се и туристически групи от Силистра и окръга. Но едно, макар и кратко посещение в този музей, би оставило незаличими следи в съзнанието на всекиго и би обогатило историческите му познания.

За музея е избрана къщата на турския управител на селището Мехмед бей, тясно свързана с Освободителната война. В нея от 20 юли до 13 август 1877 година се е помещавала руската главна квартира и са живели императорът Александър II и княз Александър Александрович, командващ Източния отряд.

След Освобождението, по инициатива на българския революционер Стоян Заимов, къщата е била превърната в музей. Официалното откриване е станало на 17 септември 1907 година. По-голямата част от експонатите са подарени от руското правителство и са подредени в осем зали.

В първата зала е отразен битът на населението от Беленския край през турското робство и участието му в национално-революционното движение. Във втората зала в картини е показано преминаването на руските войски през Дунава при Свищов на 27 юни 1877 година. В центъра на залата е поставен макет на катера „Мина“ и пирамида от пушки „кримки“. А във витрини в цял ръст са поставени фигури на двама руски моряци.

В третата зала, централната, е отразено освобождението на гр. Бяла. Тук е поставен портретът на освободителя на града генерал Ал. Арнолди, командир на 12-та кавалерийска дивизия. С илюстрации е представено влизането на руските войски в Бяла по каменния мост на река Янтра, построен от прочутия майстор Кольо Фичето, и посрещането им от населението.

През лятото на 1877 г. Източният отряд води ожесточени сражения при селата Кардам, Писанец и Кацелово. Атаките на хусарите, преминаването на река Черни Лом и боевете край Русе са отразени с илюстрации от художника Вайерман. Всичко това е намерило място в четвъртата зала на музея и отразява героизма на руските богатири. Тук е и портретът на писателя Всеволод Гаршин, ранен в тия боеве и лекуван в гр. Бяла.

В петата зала се намират портретите на героите от сраженията край селата Горско Абланово — генерал Тимофеев, Александър Дирзен, командир на войските край с. Кацелово, генерал Леонид Татищев, командуващ руските войски при село Чаир и Лом—Черковна, където е била разбита турската армия, настъпваща от към Разград. Поставени са портретите и на военния министър Милютин, на големия руски дипломат граф Игнатиев, на Сергей Боткин — бележит руски лекар, и на прогресивния художник Павел Ковалевски.

На дейността на руския Червен кръст през време на войната е отредена шестата зала. Тук, наред с портрета на Николай Пирогов, посетил гр. Бяла като главен инспектор по военните болници, е и портретът на Юлия Вревская, милосердна сестра. Баронеса Юлия Вревская, приятелка на Виктор Юго и Тургенев, се отказва от светския живот, напуска шумния Париж и се завръща в Русия. Там със свои средства създава санитарен отряд и в състава на 48-ма болница заминава за фронта. В боевете край Бяла нейният отряд спасява много ранени, помага на много страдащи. Но болестите и епидемиите не пощадяват сестрите и санитарките.

През януари 1878 г., само два месеца преди края на войната, умира, заразена от тифус, и Юлия Вревская. Под клоните на две ели в двора на музея е гробът на милосердните сестри Юлия Вревская и Мария Неолова. Велика саможертва на две руски жени, загинали при изпълнение на своя дълг към болните руски войници. Няколко месеца след смъртта на баронеса Юлия Вревская Тургенев написва стихотворение в проза в нейна памет. Стихотворението също е поставено в една от залите на музея.

Решителното за изхода на войната зимно настъпление на руската армия, обсадата на Плевен, преминаването на Стара планина, епичните боеве при Шипка, Шейново и Стара Загора, победният ход към Цариград — всичко това е отразено в картини и илюстрации и е експонирано в седма зала. Тук може да видите ликовете на видните военачалници — генералите Александър Дондуков и Едуард Тоглебен.

„Паметници на признателност“ — така се нарича експозицията в осма зала. Там са снимките на всички паметници, издигнати от населението на този край в памет на руските войници и офицери. Изложени са портрети и вещи на опълченци от Беленския край и снимки от откриването на музея. На видно място е портретът на Стоян Заимов — радетел на музейното дело у нас и основател на музея в гр. Бяла.

В парка на музея се намира красив павилион, наречен „Драгомировска звезда“. Построен е в чест и прослава на генерал Драгомиров и неговата дивизия, първа преминала Дунава и освободила гр. Свищов. А в съседната алея има фонтан с вечнотечаща вода, символизираща победите на моряците от катера на капитан Дубасов.

* * *

Повече от шестдесет години, широко отворил залите си, този музей буди у своите посетители патриотични чувства и възхищение. Сега, в навечерието на 90-годишнината от Освобождението, притокът на посетители расте. Идват и стари, и млади. Идват тук, за да видят как нашият народ се е отблагодарил, като е увековечил за вечни времена героизма на братския руски народ.

* * *

Макар в музея да са отразени събитията и сраженията, станали изключително около този град, той все пак е от национално значение. Действуващият тук Източен отряд няколко месеца по-късно донася свободата и на Силистра.

Има още един факт, свързан с името на нашия град. В залите на музея е изложена скица на гр. Силистра — на крепостната стена, на рова около нея и градските порти. Вероятно тази скица е била в щаба на Източния отряд и след войната е предадена като експонат на музея. Хубаво би било, ако не оригиналът, то поне фотокопие от скицата да се намира и в Силистренския музей.

Х. П. ИВАНОВ

Неотдавна трета квартална партийна организация и трети квартален комитет на Отечествения фронт в Силистра организираха тържество в чест на 90-годишнината от освобождението на България от турско робство. На него посетителите научиха интересни моменти от историята на Силистра.

Кокичето на дружбата...

Идеята възникна спонтанно. През едно междучасие. Но преди идеята имаше един въпрос, който не ни даваше спокойствие. Какво да направим, че нашият II „в“ курс при ССТ „Добруджа“ — Силистра да заживее още по-задружен живот? Курсовият ръководител Тодор Тодоров беше ни подхвърлил нещо за излет. Да опитаме с това.

След няколко дни планът за излета беше разработен с най-големи подробности. Ще работим един неделен ден в ДСС — Силистра, а следващата събота и неделя ще прекараме на „Памук кулак“. Парите, които ще получим срещу труда си, ще бъдат само за излета.

Този малък план-мечта беше изпълнен.

Очакваната събота се случи слънчева. След обяд се събрахме в двора на техникума и заедно с курсовия ръководител и възпитателката се отправихме към тихата и красива местност „Памук кулак“. Разбира се, носехме си хранителни продукти за вечеря, закуска и обяд.

В хижата на БТС домакинът Стоян Фотинов ни посрещна с добра, гостоприемна усмивка. С говор и смях изпълнихме уютния, затоплен салон. След малко момичетата се заловиха да подготвят вечерята. Някои от момчетата помагаха. Междувременно курсистите слушаха грамофонни плочи, играеха шах.

После всички излязохме на разходка из местността. Чистият въздух ни опияни. Тихите и топли вълни на вечерния вятър, събудената пръст под нозете ни, остатъците от снега, които се белееха като бели забрадки — всичко ни говореше, че идва пролет.

Предчувствие за пролет! То ни обхвана тук, сред природата, само на няколко километра от града. Всички се чувствувахме близки, приятели, другари.

Дълго търсихме кокичета и минзухари. Разбира се, не намерихме, но открихме кокичето на безкористната дружба и искреното приятелство.

Като най-добри домакини на излета се проявиха Мария Георгиева, Руска Стоянова, Йовка Петрова и др.

След вечерята започнаха веселите песни и танци. И през цялата нощ нещо все ни теглеше навън, където въздухът те опиянява, а сърцето тръпне в предчувствие за близката пролет.

Сутринта се събудихме рано. Снимахме се всички заедно, за да запазим за дълго време този хубав миг от живота си.

Радка НЕДЕЛЧЕВА
Руска МАНОЛОВА

Тревожен сигнал

Виновни ли са децата?

На 4 февруари тази година към 11,30 часа колата на КАТ — Силистра спря до дома на Дяко Дяков в село Средище. Причината за това не беше нито катастрофа, нито пък, че някой водач на моторно превозно средство беше нарушил правилника за движение. Група ученици на 10-11-годишна възраст играеха на топка по платното на шосето, което води за Толбухин. Младият автоконтрольор обясни на децата, че на такова място, където много често минават коли и камиони, е забранено да се играе. Напомни им, че има опасност за живота им. Те правилно го разбраха и се разстидоха.

Но виновни ли са децата, че играят по платното на така оживеното шосе? Никой не оспорва правото им да играят. Но пита се къде? Ръководителите на село Средище биха отговорили веднага, че в училището има асфалтирана площадка и там те свободно могат да си поиграят. Но площадката е малка и едва ли 250-те ученика имат възможност да играят тук. Пък и за някои деца училището е много далече от домовете им.

Още преди две години въпросът за строежа на площадки за децата беше поставен на годишните отечественофронтовски събрания. Беше повдиган и на сесии на общинския народен съвет. Взето бе решение със средства от самооблагането или от бюджета на съвета да се построят още две детски площадки — едната в татарската, а другата в преселската махала на селото. Неотдавна в село Средище се състоя събрание по самооблагането. На него отново беше поставен въпросът за детските площадки от председателя на общинския комитет на Отечествения фронт Димитър Стойчев.

Скоро ще настъпи пролетта. А тогава всички деца се радват на топлото слънце и не се задържат задълго в къщи, а бягат и играят по улиците и на други опасни за тях места. Децата сами не виждат опасността. Те не са виновни. Няма достатъчно площадки за игра в селото.

Нека се надяваме, че през месец март в село Средище ще бъдат построени обещаните преди две години детски площадки. И с това ще се осигурят безопасни условия за игра на децата.

Георги КИТАЕВ

Що за човешко отношение?

На 5 февруари трябваше да пътувам за Ламбриново. Както винаги си купих билет за 17 часа. Не след дълго съобщиха, че кола с номер 15—68 ще отпътува по линията Силистра—Ламбриново — Смилец—Иширково и г. н. до Правда и пътниците да заемат местата си. Заех мястото си, без да подозирам, че правя някаква грешка, пък и шофьорът-кондуктор нищо не ми каза при проверката на билета ми. Пътувахме така около един час и аз попитах дали вече не сме стигнали Ламбриново. Навън беше много тъмно и аз не разбрах, пък и не познавам местността. Оказа се, че шофьорът въобще не е минал през това село, защото в пътния му лист не било отбелязано, че има пътници за селото. Той обаче не ми показа този лист. Просто се чудя как могат от агенцията да продават билети за същата кола, след като не отбелязват в пътния лист? Но нали именно от агенцията съобщиха, че точно този рейс ще извози пътниците за Ламбриново.

Шофьорът можеше поне да попита има ли пътници за това село, или пък да спре на разклона, щом като толкова много бърза. Но той благоволи да спре на разклона за Смилец и въпреки нежеланието ми, ме принуди да сляза от колата. А навън беше вече тъмно. За мой късмет се оказа, че още едно момиче е „сбъркало“ рейса и бе свалено по същия брутален начин от шофьора. Той си продължи пътя, без въобще да се замисли, че оставя две жени през зимата, с багаж, късно вечерта сред полето. И да бяхме виновни в нещо поне! А аз пътувах чак от Русе, бях изморена и премръзнала. До Смилец имаше два километра — ние се добрахме с последни усилия до селото. А ни оставаха още няколко километра до Ламбриново. А ако бях сама, не зная какво щях да правя.

Как и кога стигнахме в селото, не смятам да разправям. Но там научих, че имало и други пътници, които са имали билети за същия рейс, но понеже знаели от опит какво може да се случи, са изчакали друга кола, която тръгвала малко по-късно за Правда и която била по-сигурна.

Разказах всичко това, защото в никакъв случай не съм убедена, че съм виновна в нещо, а дори и да съм виновна, съм възмутена от нечовешкото отношение на този шофьор. Той, без да се замисли за минутка, ни свали от колата, а с нас би могло да се случат по пътя много неприятности и тогава кой щеше да отговаря?

Иванка Георгиева ПЕТРОВА
— Русе
„Вардар“ — №1

Ще имат ли край?

На седми февруари рейсовата кола дойде в Зарник сутринта в 7.20 часа и замина за Голеш и Кривово. Колата трябваше да дойде на връщане и вземе пътниците за Силистра. На спирката в селото чакаха над петнадесет човека. Рейсът обаче не мина през Зарник, а продължи направо за Силистра. Пътниците чакаха до 10.30 часа и случайно разбраха, че рейсът е продължил за града.

За да идва рейсова кола в Зарник, началникът на ДАП поиска да направим площадка за обръщане на рейса. Ние направихме още през лятото тази площадка, но въпреки това шофьорите системно продължават да вършат това, което направиха на седми февруари. А на спирката чакат жени с деца, ученици, войници, болни хора и пр. Какво са виновни те, та трябва с часове да мръзнат на площада? Ние няколко пъти сме уведомявали другарите от ДАП — Силистра, няколко пъти ни бе обещано, че всичко ще се оправи, но въпреки това не се намериха хора, които да накарат шофьорите да минават редовно през нашето село.

Затова с пълно право ние питаме — кога най-после другарите от ДАП ще сложат край на това ненормално положение?

Сами МУСТАФОВ
пълномощник в село Зарник

Писма на читателите

Колко струва един билет до Айдемир?

Не знам защо, но до някои спирки все още не са доуточнени цените на билетите. Например учениците от кварталите Деленките и Татарица, както и учениците от ДСС един път плащат по 0,03 лв., а друг път по 0,08 лв. Това зависело от кондукторите—„добрите“ кондуктори вземали по 0,03, а лошите — по 0,08!

Самите кондуктори твърдят, че имали нареждане на учениците от началните класове да вземат по 0,03 лв., а на учениците от прогимназията по 0,08 лв. Това нареждане не се спазва от тях, защото те таксуват всички както им е удобно, или пък ако рекат да ги разграничават, то това го правят според ръста. Случва се едни и същи кондуктори да дават различни по стойност билети на едни и същи ученици. Понякога се стига до сваляне на учениците от рейсовете. Често се намесвали граждани, родители, които са поставяли и въпросите в ДАП, но въпросът все още не е изяснен.

Според нас е правилно, когато се движат до училището и обратно, учениците до VIII клас включително да плащат по 0,03 лв., както се плаща в рейсовете в Силистра. Всички са ученици без особено голяма разлика във възрастта и е нелогично да се прави разлика на начален и прогимназиален курс.

Не се знаят цените на билетите от кондукторите и по линията Силистра — Сърпово. При пътуване от Ламбриново до разклона при ДСС едни кондуктори вземат по 0,20 лв., а други по 0,26 лв. На 11 февруари пет пътници пътуваха с по 0,26 лв., докато преди два-три дни са пътували с по 0,20 лв. В тарифната таблица пък пише, че билетът струва 0.22 лв. Неприятните случаи поради неизяснените цени се повтарят, от както е открита тази линия. А е хубаво във всяка рейсова кола да има точни и четливи тарифни таблици, които винаги да се ползуват и от гражданите, и от кондукторите.

Георги СТАНЧЕВ — учител

Не може ли да спира рейсът и в Д. Ряхово?

Почти във всички села на окръга въпросът с превоза на гражданите е решен и дори в някои малки села идва кола по три пъти на ден. А в Долно Ряхово идва рейс само рано сутрин и вечер, докато колата, която идва в Дунавец в 14.30 часа всеки ден, би могла да се отбива за половин час и в нашето село. Защото често се налага хората да отиват пеша до Дунавец, за да хванат рейса. Не може ли да се нареди да спира тази рейсова кола и в Долно Ряхово?

Найден СТОИЛОВ

Б. Р. Редакцията смята, че достатъчно много писма се публикуваха във вестника за нередностите в ДАП, за своеволничене на някои шофьори, за груби разправии с пътниците. Необходимо е да се припомни на всички шофьори, пък и на ръководителите в ДАП, че пътническият транспорт е създаден за гражданите от окръга, че той е в тяхна услуга и че шофьорите и кондукторите са поставени за обслужване на гражданите, при това обслужване културно и вежливо. Крайно време е ръководството на ДАП да вземе незабавни мерки за спирането на безобразията спрямо пътниците и създаването на нормален, спокоен и сигурен превоз до различните селища в окръга.

Из опита на първенците

ВЯРАТА ДОЙДЕ С УСПЕХА

Деветият конгрес на БКП обърна особено внимание на проблемите, свързани с повишаването на ефективността на социалистическото ни стопанство, и набеляза главните пътища за разрешаването на този въпрос. За отрасъла животновъдство ударението пада върху постепенното внедряване на индустриалните методи на производство и свързаната с това нова технология на хранене и отглеждане на селскостопанските животни. Не по-малко е и значението на новата система на ръководство на народното стопанство. В тази светлина е и извършената от управителния съвет и общинския комитет на БКП работа в свинефермата на ТКЗС—Окорш. Тук се премина от сезонно към целогодишно опрасване на свинете за разплод. Кооперативът, заедно с други пет стопанства в окръга, е поел задължението да произвежда прасета за угоителните бази в Дулово, Калипетрово и Срацимир.

За да се изпълни успешно поетото задължение, под ръководството на главния зоотехник на стопанството Александър Александров се извършиха необходимите ремонти и подготвителни работи. Обособиха се 4 основни групи свине за разплод. Първата група се състои от 80 свине за заплождане, втора група от същия брой опрасени свине с прасенца до един месец, трета група с прасенца от 1 до 2 месеца и четвърта група от 240 бременни свине. Общо във фермата има 480 животни.

Свинете с прасенцата се отглеждат в две бригади. Тези от първата група се хранят поединично в бокс, а за прасенцата има отделен по-малък бокс, свързан с отвор за преминаване при майката. Той е достатъчно голям, за да се поставят хранилки за подхранване и гнездо с лампа за облъчване с инфрачервени лъчи. След навършването на 25-30-дневна възраст, прасенцата заедно със свинята се прехвърлят в друго помещение, където са по две в бокс. Отбиването на малките става на 55-60-дневна възраст и свинете веднага отиват в помещението с осеменителен пункт, където се осеменяват изкуствено. Тук те престояват един месец, след което се прехвърлят в групата на бременните животни. По този начин всеки месец се осеменяват, опрасват и отбиват по 80 свине и се осигурява групово целогодишно опрасване.

При внедряването на тази организация някои от гледачите изказаха съмнение и недоверие, което се засили още повече след приключването на план-сметката за 1966 година. През същата година свинефермата действително завърши със загуба. Това се дължеше обаче на факта, че не се спазваха всички изисквания на новата организация, на новата технология по храненето и отглеждането.

През 1967 година бяха избегнати и преодолени много от допусканите грешки и слабости. Резултатите не закъсняха. Ето какво показват цифрите:

	План	Изпълнение
Обща продукция	240 904	267 909
Материални разходи	192 874	197 504
Чиста продукция	48 030	70 405
Разходи на труд	47 125	50 623
Чист доход	905	19 782

Себестойността на 100 килограма прираст е 112,41 лева, като се има предвид, че прасетата се изкупуват от угоителните бази през 1967 година по 1,25 лева килограма живо тегло. За един килограм прираст са изразходвани 6,1 кръмни единици при норматив 6,8.

От основните майки са получени по 9,1 прасенца на опрасване, а от еднократните по 8,2, като прасенцата се отбиват средно за годината по на 14,22 килограма. Среднодневният прираст на подрастващите животни е 283 грама.

Незавидното състояние, в което се намираше тази ферма само преди две години, е добре известно на много специалисти и ръководители от окръга. Сега обаче работата тук е коренно променена. Това потвърждават и посочените резултати.

Успехът тук е плод на внедрената нова организация на труда и технология на производството, която е основата към внедряването на промишлено-индустриалните методи на производство и в животновъдството. Всичко това позволи лесно да се диференцира храненето и гледането на свинете за разплод и малките прасенца.

Бременните животни редовно се изкарват на разходка. 4-5 дни преди и след опрасването им се намаляват дажбите. Храненето на всички свине става със смески, а на прасенцата, които още сучат, с предстартерни и стартерни смески. В дажбите на майките се включва и сухо мляно люцерново сено, зелена люцерна през лятото и кръмно цвекло през зимата, а на бозайничетата и кръмни моркови. Освен това на 1-2-месечните и на отбитите прасета се приготовлява изкуствено мляко по специална рецепта, което се дава още топло и особено през зимата води до много добри резултати.

Новата организация задължава и позволява всеки гледач да се специализира в отглеждането на определена категория свине за разплод и прасенца. По преценка на общинския партиен комитет и УС на ТКЗС на работа във фермата останаха най-опитните и дългогодишни гледачи като Веселка Георгиева, Илия Ненов, Рада Стаменова, Тодор Генов, Цанко Митров, Йордан Димитров и Илия Димов. Добра и достойна за уважение е и работата на завеждащ фермата Добра Маринова.

В резултат на добрия ветеринарен надзор тук смъртността е най-ниска в сравнение с другите 5 бази—производителки на прасета за угояване.

Организацията на работа изисква да се води добра отчетност на заплождането и опрасването, а така също и на отбиването на малките прасенца. С особена взискателност това се върши от завеждащ фермата и техника по изкуственото осеменяване.

Сега във фермата работят 19 гледачи. Възнаграждението на всички е обвързано с крайните резултати на фермата. За плащането на бройка е избегнато.

Постигнатите досега резултати и натрупаният опит от свиневъдите в с. Окорш са достойни за изучаване и внедряване в останалите свинеферми на окръга, производителки на прасета за угоителните бази.

д-р Станко ИВАНОВ
ОК на БКП—Силистра
Александър ДИМИТРОВ,
гл. зоотехник на ТКЗС—Окорш

НОВОСТИ — ТЕХНИКА — НОВОСТИ

НЕРЪЖДАЕМА СПЛАВ —АРКАП

Във Франция е произведена нова металическа сплав с основни компоненти никел и мед, наречена аркап. Тя се употребява предимно в химическата промишленост, където металите са подложени на агресивните действия на предизвикващи ръжда химикали. Например апарат, направен от горната сплав, е устоял в продължение на 6 месеца при температура 550-600 градуса целзиеви на атаките на газ, съдържащ до 300 г на квадратен метър флуорохидрична киселина. Сплавта аркап се произвежда на плочи, пръчки и на тел. Тя се обработва и заварява, без да променя химическите си качества.

МАГНИТНО ПИСМО

В катедрата по колоидна химия при Технологическия институт в Москва е създадена необикновена лента за пишещи машини — еластична, полимерна, покрита със специален слой от мастило и напоена с магнитна паста. Цифри или букви, отпечатани с такава лента, проявяват неочаквани свойства. Всеки знак може да се чете не само визуално, но и с помощта на чувствително магнитно устройство. Новостта ще намери приложение в изчислителната техника.

МАШИНА ЗА ОБРАБОТВАНЕ НА КРИВОЛИНЕЙНИ ПОВЪРХНИНИ

Швейцарската машина „СИГ" служи за рационално и точно обработване на криволинейни повърхнини и профилни детайли. Високата степен на точност и производителност, както и простото й обслужване, я прави особено рентабилна. С допълнително устройство тя може да се използува и за шлифоване на закалени криволинейни повърхности. С друго допълнително устройство тя може да се приспособи за автоматизиране на работния процес и по този начин работата на обслужващия персонал се свежда само до закрепване на заготовките, снемане на готовите детайли и пускане на машината.

СРЕЩУ КОРОЗИЯТА

Една американска фирма е създала ново защитно средство „Конкрезив № 7004-4" за предпазване от корозия и от изнасване повърхността на металическите кофражи. То представлява двукомпонентен състав на базата на епоксидната смола. Намазаните с него метални платна при строеж на язовирни стени могат да се употребяват повече от 50 пъти без подновяване на защитния слой.

„ТЕЛЕВИЗИОННИ ОЧИ" В КАНАЛА

В Съветския съюз — Узбекистан, при разпределението и регулирането на водите от напоителните системи широко се използува телевизионната техника. Неотдавна специалистите от тази република са създали нов апарат, наречен „телевизионно око", който е инсталиран на края на канала Амбухара. На телевизионния екран се отразява нивото на водата. Съответният диспечер, наблюдавайки екрана, има възможност да упражнява контрол и да разпределя въз основа на данните от екрана и нуждите водата от водохранилищата или язовирите.

МОТОЦИКЛЕТ НА СКИ

Мотоциклет, който може да се движи по сняг, с каквато и да е дебелина, при това със скорост 30 км в час, е създаден в град Горки. Този своеобразен всъдеход ще бъде изключително полезен за геолозите и ловците от северните райони.

Винтовите му двигатели са разположени странично върху изнесените напред ски. Снегоходът побира трима души и може да тегли до 200 кг товар. При изработването той е показал много добра маневреност.

СТЪКЛО — ПО-ЗДРАВО ОТ СТОМАНАТА

В Ленинградския физико-технически институт е създадено стъкло, десет пъти по-здраво от стоманата. Стъклото издържа натоварване до петстотин килограма на квадратен милиметър.

НОВИ ПОЛУПРОВОДНИЦИ

В Украинската академия на науките са разработени нови полупроводници, които издържат на висока температура и космическа радиация. Те ще заместят сегашните полупроводници в изкуствените спътници, които не притежават тези качества и бързо се повреждат.

Сега е времето да се събере лед за през лятото. Клиентите обичат напитките да са студени, а сладоледът да не се разтапя бързо. Затова бригадата на Ибиш Османов от ТПК „Нов живот" — Тутракан бърза да напълни ледниците, преди времето да се е затоплило.

Грижи за зеленчуковия разсад

Градинарите от звеното на Руси Бонев в с. Дунавец отдавна завършиха подготовката за производство на ран разсад. Под остъклените рамки протягат листенца към слънцето младите стъбла на чушките, зелето, пипера.

Всеки ден в градината идва цялото звено. Кооператорите проветряват лехите, завиват ги с рогозки, когато температурата се понижи. На скоро те ще засеят нови 88 парници. Ще започнат и пикирането на ранния разсад.

Най-дейни през тези пролетни дни са градинарите Иван Ангелов и Тодор Неделчев. Те увличат другарите си със своето трудолюбие и умение.

С. НАЙДЕНОВ

СБЪДНАТА МЕЧТА

И тази сутрин Желю стана рано и се опъти към стопанския двор. Студът щипеше заядливо, но той не му обръщаше внимание. Унесен в мислите за предстоящия работен ден, стигна до колата, провери за кой ли път мотора и влезе в кабината.

Веселият глас на Данчо — един от работниците, наруши тишината, а появата му събуди у Желю мисълта да го накара да донесе една кофа топла вода, за да напълнят радиатора. Скоро след това всичко бе готово и металното сърце отново заработи.

Оставил колата да работи, Желю се отправи при диспечера. Оттам той се върна заедно с механика по транспорта. Провериха колата и след като бе подписан пътният лист, всичко е готово за тръгване...

По пътя не се виждаха превозни средства. Някъде в далечината, слято с хоризонта, се чертаеше силует на село Стан. Село, в което преди няколко години кипеше живот, а сега жителите му го бяха напуснали, за да живеят в благоустроените села Секулово и Грънчарово. Срещата с миналото възкреси в паметта на Желю детските спомени от годините, преживени в Стан. Там, където се бе родил и поел пътя в живота.

* * *

Едва седемнадесетгодишен Желю прави първата крачка към самостоятелен живот. Постъпва на работа в МТС—Дулово. Скоро той заминава на курс за комбайнери и се връща като помощник-комбайнер.

Призован в казармата, Желю добива нова професия — шофьор. Сега за него нямаше тайна за майсторството в професията на тракториста, комбайнера и шофьора. Знанията и опитът го правеха годен за всичко.

Изпълнил дълга си, Желю се връща в родното село Стан. Скоро се създава обединеното стопанство Секулово и в двора се появява първият кооперативен комбайн. Много бяха разменените мисли, кой да го яхне, но освен Желю нямаше по-подходящ. През летните дни той жънеше, а след това поемаше отговорността на главен майстор по селскостопанските машини. Заедно с останалия инвентар бързо растеше и броят на транспортните машини. И тук нуждата от знаещи и можещи хора ставаше голяма. Отново погледите са отправени към Желю. Без да се колебае, той пое новата отговорност и стана майстор по транспортните средства. Занизаха се дни и нощи на упорита работа. Изморен, омаслен, Желю оставаше верен на дълга си. Така изминаха три години, а желанието да води кола по безкрайните друми не напускаше сърцето му.

При волана Желю се върна, но не така просто. Дълго в двора бездействуваше стара кола „Ифа", а в него се надигаше желанието да й върне живота, да накара сърцето й да бие като неговото и заедно да кръстосват пътищата. Запретнал ръкави, Желю се превърна в ковач, шлосер, заварчик и монтьор, а грохналата кола, събудена от дълъг сън, изправяше тяло, готово за път.

На следващата година стопанството закупи нова кола „Ифа"—такава една голяма, красива, с ръка да я недокоснеш. Чак сега старият и опитен шофьор стисна в ръцете си нов волан, а тя послушно пое по дългите друми. Досега Желю измина 90 000 километра без ремонт, но това е само началото. Той е решил да измине най-малко 200 000 километра и в желанието му всеки вярва. Само миналата година първокласният шофьор при план 132 000 тонкилометра постигна 199 000.

Ако забележите, че край вас минава кола „Ифа"—18-53, непременно поздравете шофьора Желю Иванов Желев, той заслужава това.

Христо ПЕТРОВ

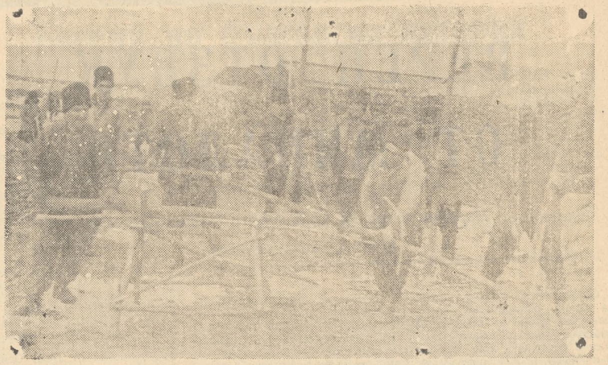

Лозарите от с. Калипетрово не бездействуват през хубавите зимни дни. Сега те подготвят колове за вдигане на телена конструкция в младите лозя.

НА СНИМКАТА: Група кооператори в момент на работа.

НА ИКОНОМИЧЕСКИ ТЕМИ

НОВАТА СИСТЕМА С НОВИ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ СТОПАНСКИТЕ ДЕЙЦИ

ОТ 1 ЯНУАРИ 1968 година към предприятията, работещи по новата система, се присъедини и местната промишленост. С това болшинството от предприятията в окръга са на нова система. За да се ускори решаването на проблемите, свързани с повишаване ефективността на икономиката, с увеличаване темповете на растежа на обществената производителност на труда и рентабилността, се набелязаха редица мероприятия.

Важно място в постановлението заемат задачите за промени в механизма за образуване и разпределение на дохода, за образуване и изразходване на средствата по фондове. Въз основа на опита и резултатите от близо 4-годишния експеримент на новата система и задачите, поставени с 44-то постановление, се наложи да се изработи нова схема за образуване и разпределение на доходите и метод за нормативно регулиране на фонда работна заплата. На основата на този метод Министерският съвет утвърждава нормативи на обединенията за него, а последните определят такива по предприятия. С това се цели правилно да се нормира този фонд за произвежданата продукция и в максимална степен да се осигурят условия за икономичното му разходване, като се засили материалната заинтересованост на колективите за нарастване на производството.

Нормативът за определяне на нормативния фонд работна заплата се установява в процент към общия доход, който представлява от своя страна сбор от печалбата и целия фонд, участвуващ в схемата, увеличен с начисленията за ДОО.

Размерът на резултативния фонд се свързва с общия доход и печалбата за разпределение. За тази цел планираният с народостопанския план за 1968 година фонд се разделя на две части в съотношение 90:10, а за местната промишленост 95:5.

Първата част от фонда се разделя на общия доход и по този начин се получава нормативът за фонд работна заплата на 100 лева общ доход. С този фонд се изплащат заплатите на работниците, административно-управленческия персонал и премиите по многофакторното заплащане.

Втората част от него се поставя в зависимост от печалбата за разпределение и е предназначена за „Допълнително материално стимулиране". Чрез разделяне на тази част от фонда работна заплата на сумата от печалбата за разпределение се получава нормативът, който показва размера на допълнителното материално стимулиране на 100 лева печалба за разпределение. Във фонд „Допълнително материално стимулиране" се отнася и разликата между нормативния и начисления от предприятията фонд работна заплата в случаите, когато предприятието прави икономия от нормативния фонд, а така също и целеви премии, които не са включени в дохода на предприятието. Към него се отнасят и остатъците по сметките на фонд „Резервен за работна заплата" в предприятията, работещи по новата система през 1967 година.

С набраните средства по този фонд се изплащат премиалните възнаграждения на работниците за преизпълнение на определени показатели, залегнали във вътрешностопанската сметка на предприятието като цяло или на обособените му поделения и цехове. От тук се изплащат премиите на специалистите и на ръководните кадри.

Задължително условие за премиране е наличието на точна счетоводна и друга необходима отчетност за показателите, факторите и постиженията по тях. За целта предприятията задължително трябва да въведат отчетност за всеки фактор или показател, възприет за премиране.

Към ДСО или висшестоящите организации се създава фонд „За икономическо въздействие и подпомагане", който се набира чрез отделяне до 2 % от нормативния фонд работна заплата и се ползува за оказване на помощ на предприятията в случай на недостиг на фонд работна заплата по независещи от предприятията причини.

По схемите на висшестоящите организации и предприятията се правят отчисления за следните фондове:

а) фонд „Допълнително материално стимулиране" — ДМС;
б) фонд „Разширение и техническо усъвършенствуване" — РТУ;
в) фонд „Социално-битови и културни мероприятия" — СБКМ;
г) фонд „Икономическо въздействие и подпомагане" — ЙВП (в ДСО);
д) други специфични за отраслите фондове.

Взаимоотношенията между предприятията и бюджета се уреждат с данъка върху оборота и данъка върху производствените фондове.

Чистият доход (печалбата) се разпределя за данък върху производствените фондове, погасяване на заеми и лихви, за високоефективни капитални вложения, фонд ДМС, фонд РТУ, фонд СБКМ, специфични фондове по определени нормативи, доплащанията по 63-то постановление за корекцията на цените, издръжка на висшестоящата организация и остатъкът се внася за натрупване в ДСО или висшестоящата организация.

С новата схема работата в предприятията значително се опростява, но успоредно с това изискванията се повишават. Въвеждането на нормативния фонд, който е 90 % за държавната промишленост и 95 % за местната промишленост, задължава предприятията да изпълняват същата работа, която през миналата година са изпълнявали при 100 % разход на труд и повишени изисквания за качество, асортимент, икономия на материали, трудова дисциплина и други — елементи, които се включват в многофакторното заплащане. Това налага във всяко предприятие и производствено звено да се проведат мероприятия, които да водят до действителна икономия на фонд работна заплата. Да се огледа броят на спомагателните работници и повременните такива и при възможност същите да се преведат на нормена работа. Да се направи реална преценка на необходимостта от административно-управленчески персонал и излишният да се насочи в производството. Да се огледа всяко работно място и се набележат мерки за повишаване производителността на труда и механизация на производствените процеси с оглед да се намали живият труд. Да се огледа най-задълбочено изпълнението на трудовите норми и високо изпълняващите да се коригират и сведат до реално изпълнение. При разкриване на нови дейности да се следи строго за рентабилността, която ще се получава от тях, която не трябва да бъде под средната за предприятието.

През настоящата година трябва да се направи нова решителна крачка към по-нататъшното претворяване на решенията на Деветия конгрес на БКП в дела.

Ст. ЙОРДАНОВ
главен специалист в ОНС

Започна строежът на новата сграда на техникума по механотехника в Силистра.
НА СНИМКАТА: Директорът на техникума инж. Георги Георгиев произнася слово при полагане на първия камък.

КОЛЕКТИВНИ ОРГАНИ ЗА ТВОРЧЕСКА ДЕЙНОСТ ИЛИ...

Основно изискване, залегнало в новия правилник за общообразователните училища, е изграждането на учителския съвет като колективен орган за обсъждане и решаване на найважните въпроси от учебно-възпитателната работа. Решаваща роля за практическото изпълнение на тази задача играе директорът на училището.

В редица училища на окръга се правят смели крачки за изграждане на учителските съвети като органи за колективно обсъждане на основните проблеми. В Алфатар директорът Иван Лазаров правилно предвижда в годишния план на училището проблеми, които ще се обсъждат в учителския съвет през годината: психологически особености на учениците от началния курс, работата на учителския колектив в училищните организации по развитие на творческите способности на учениците, проблемност при обучението по отделните дисциплини. Полагат се усилия да се осигури необходимата литература за теоретическото изясняване същността на поставените проблеми. Ценното в работата на директора е, че обвързва теоретичеките постановки на въпроса с опита на даден учител, група учители, с практиката на училището. По време на съвета се създава обстановка за спокойно, творческо обсъждане. Тази организация на работа на учителския съвет осигурява до голяма степен колективно, творческо обсъждане на найактуалните проблеми, които се решават в училището.

Сравнително добре работят за изграждане на учителските съвети директорите на основното училище в Средище, средното политехническо училище в Дулово и др.

Но на много места работата се преустройва бавно. Голяма част от учителските съвети се занимават с маловажни, текущи задачи. В основните училища в Белица, Богданци, Търновци е предвидено да се разглеждат въпроси от такъв характер: приемане план за участието на учителите в септемврийските съвещания, организиране и провеждане на тематична ревизия и пр. Общо в селата Ситово и Искра са предвидени да се проведат 15 заседания на учителския съвет, което не може да осигури задълбочено, творческо обсъждане на поставените проблеми. Другаде пък са предвидени основни въпроси, но разглеждането им минава вяло, незадълбочено, безрезултатно. Не е разгърната инициативата на отделните учители за активно участие в дейността на учителския съвет. В Белица в съвета за патриотичното възпитание и преодоляване масовото второгодничество изказванията на учителите са повърхностни, научно незадълбочени. В Попина при разглеждане психологическите основи за второгодничеството изказванията на учителите засягат маловажни, текущи организационни въпроси: за осигуряване редовно посещение на второгодниците, недостатъчната помощ на родителите, липсата на учебници. А детето с неговата психика не се вижда, то остава на заден план. Нито един учител не третира въпроси за детската психология, за индивидуализиране на учебния процес. Подобно е положението в Търновци, Шуменци и др.

Решенията, които се вземат на много учителски съвети, са общи, необвързващи, не могат да служат като основа за понататъшната работа, не мобилизират учителите. При отчитане на резултатите от първия учебен срок в Бреница са взети решения от такъв характер: всеки учител да се готви всеки ден системно, да се използуват колкото се може повече нагледни средства, да се спазва трудовата дисциплина. Нито дума по основния въпрос за окръга — преодоляване на масовото второгодничество. Такива решения са взети в Сребърна, Косара и др.

Обща слабост в работата на съветите е недостатъчната предварителна организация и подготовка. Изнасяните доклади не изясняват достатъчно научно поставените въпроси. Изнасят се доклади въобще, без особена научна стойност, от които няма никаква полза.

Работата на учителския съвет зависи най-много от организационната дейност на ръководството на училището, от неговия стил и метод на работа. Основна цел трябва да бъде раздвижване творческата енергия и самоинициатива на учителите, засилване чувството им за отговорност.

Марин ЙОРДАНОВ

ПОЕТИЧЕН КЪТ

АВТОБИОГРАФИЯ С ЯБЪЛКА

Ако трябва и аз да си спомням,
ако трябва да благодаря,
от мое име
и от името
на всички живи деца на мама и тати
ви казвам:
поклон на старата ябълка
в нашия двор!

Когато Нищото се заселеше
в олющеното долапче,
тихата ябълка ни предлагаше
плодовете си —
дребни и малко кисели.
Ядяхме ги с хляб и без хляб.
И забравили за глада,
пеехме весели песни.

Мама и тати и ние,
техните седем деца,
не знаехме думата „аптека“
и думата „витамини“,
но имахме ябълка
в нашия двор. . .

. . . И ако някой е казал:
в начале бе слово,
аз ще кажа:
в началото беше ябълка!

От мое име
и от името
на всички живи деца
на мама и тати. . .

Симеон МАНОЛОВ

НОЩ

На работниците и селяните в Гърция

Нощта полепва
върху потните им ризи.
Пулсира като сърце умората.
Движат се вкупом хора.
В залива на устните им прииждa
бурята на немите въпроси.
Отговорите уморяват. . .
Стъпки на обути и на боси
прокънтяват
в притихналото сърце на земята
и във тях самите;
стъпки на обути и на боси
глъхнат в сенките
на чакащите дни. . .

Николай ЙОРДАНОВ

* * *

Из цикъла „Песни от Калиакра“

Една рибарска лодка ни отнесе
при Калиакра преди изгрев слънце.
Посрещнаха ни чайките със песен
върху скалите още сънни.

Поехме, уловени за ръка, нагоре,
до челото на Калиакра стигнахме.
Под нас вълните дружно забърбориха
като приятели добри ни кимаха.

Изскокна вятърът иззад скалите,
донесе дъх на сол и водорасли.
Развеселен се гмурна във косите ни
и с нас замря, пред изгрева захласнат.

Красимира ОРЛОЕВА

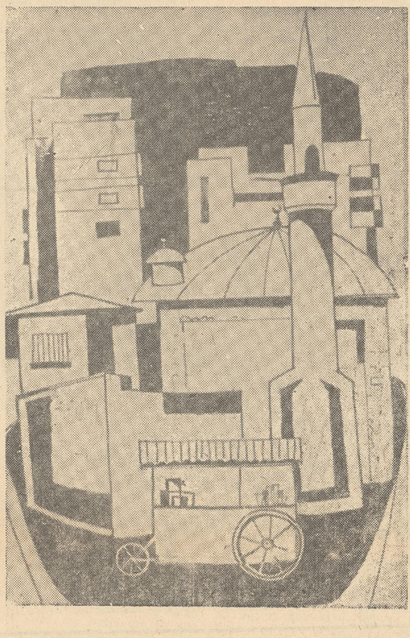

СИМЕОН ГОВЕДАРОВ „ДЖАМИЯ“

Комсомолска честност

Комсомолката от VIII-а клас Къймет Шукриева Мюстеджебова от с. Межден намери портмоне с 30 лева и веднага го предаде в общинския народен съвет. Портмонето е било на 65-годишния Атанас Георгиев.

Постъпката на Къймет беше съобщена пред всички ученици от училището. Тя беше наградена с автоматична писалка.

Всички се радваме, че в нашето училище има комсомолци като Къймет.

Керанка КОЛЕВА,
дружинен ръководител

ВЕРЕН ОТЗВУК ОТ МИНАЛОТО

Народни песни за Силистра и Силистренско преди Освобождението

Силистренско е било арена на важни исторически събития през време на османското робство. Силистренската крепост е обсаждана или превземана почти през всички руско-турски войни от 18 и 19 век, а в Силистренско са върлували турски разбойнически движения и български хайдушки чети. За някои от тия събития е запазен жив спомен в съзнанието на народа и са намерили отражение в песенното творчество. Особено характерни са три песни, в които се говори за постройката на силистренската крепост „Меджиди табия“, за обсадата на Силистра през Кримската война и за хайдушкото движение, за золумите на татарите след нея.

Песента за построяването на силистренското кале започва с тежката картина на ангарията, наложена на населението от цяла България за изграждане на крепостта:

„Тръгнали ми са тръгнали
сите дряновски дюлгери,
дърво и камък да дялат,
да правят пусти калета.
Като из пътя вървяха,
кой плаче, кой си нарежда“.

Непоносимото тегло е изразено най-сполучливо в думите на майстора Дончо:

„Дето си мене родила,
бял камък да си родила,
та пари барем да струва“.

А в молбите на момците-дюлгери се чувствува надеждата за освобождение от Русия:

„Кога в Силистра отидем,
додето калето изкараме,
железни врата да качим
и сребърни кофари,
руси в Силистра да дойдат!“

Започнала Кримската война и Силистра била обсадена от армията на генерал Паскевич. При русите се стекли хиляди българи от околните села и подпомагали действията на армията. Тогава е била създадена песента за „някои си боеве, които са станали през 1854 година“. Песента е поместена в сборника с народни песни на Юрдан Николов—Слепия. Тя е пълна с епични подробности за руския поход, за състава на силистренския гарнизон, състоящ се от „масърски войници, стамболски млади низами, урумелийски башибузуци“. При отстъплението на руските войски Шибли бей изкарал яда си върху местното население, което подложил на убийства. Тази част на песента съвпада с данните, оставени от Л. Н. Толстой, който бил офицер в армията и наблюдавал трагедията на изоставените от отеглящите се руси български села.

Песента засяга ролята на западните сили и причините за отстъплението на русите.

„Тогаз се царя уплаши
скоро книга написа,
написа, та я проводи
в Силистра града голяма
на генерал Паскевича:
скоро в Крим да дойде...“

По-нататък се описва отбраната на Севастопол, в която са участвували и много българи.

За хайдушкото движение в Силистренско след Кримската война е характерно шетането на Димитър Калъчлията, който кръстосвал горите на Добруджа и Лудогорието, Варненско и Сливенско, докато го уловят и обесят през 1858 година. В народната песен за „Димитър Калъчлията и Злати“, записана от Дим. Осинин в с. Кермен, Новозагорско, и отпечатана в том II на Българско народно творчество, се говори за случка в село Алмалий, Силистренско, където добруджански татари изклали цяло семейство и заробвали българки. Двамата отмъстители тръгнали да гонят татарските разбойници Хадил Кара Мустафа и султана Халил Джемето, които наклали огън край един кладенец и се черпели с кафе.

„Кога Димитра видяха,
кравето си оставиха,
фукнали и те да бягат“.

Калъчлията и Злати ги стигнали и посекли, но султанчето успяло да избяга.

Тези и други народни песни са верен отзвук на историческите събития, станали някога в Силистренско. Те ни говорят с неподправен език за въжделенията на народа от ония времена и са източник на исторически данни за събитията, които описват. Много такива народни песни са неизвестни на фолклористиката и са запазени само в паметта на народни певци и певици, например като баба Василa Вълчева от село Калипетрово. Наш дълг е да ги издирим и запишем, да ги запазим за поколенията.

Борис ИЛИЕВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ФУТБОЛ

Непрекъснат снеговалеж, силен пронизващ вятър, хвърлящ снежни облаци в очите на футболистите, тежък неравен терен — това беше обстановката, при която се проведе първата футболна среща за тази година в Силистра. В контролен мач, в навечерието на новия сезон се срещнаха отборите на „Доростол“ и „Добруджа“ (Толбухин). Но нито трудните условия, нито фактът, че това са първите срещи след зимната подготовка, не попречиха на играчите от двата състава да демонстрират пред малобройната публика желанието си за игра. Явно почивката е изострила „глада“ им към футболната топка, защото бяхме свидетели през 90-те минути на бърза, борбена и динамична игра, в която и двата отбора показаха задоволителна физическа кондиция.

Срещата завърши с минимална победа — 1:0 за силистренските футболисти. Макар и в контролна среща, резултатът е много важен за домакините — ще повдигне самочувствието на състезателите, ще ги вдъхнови за решителните битки през пролетта, когато ще трябва да се изправя прекатурената кола.

Голът падна още във 2-та минута и беше плод на чудесно разиграна комбинация. От движение Каталиев намери на лявото крило Пашов, който дръпна силно и някъде от зоната на аутлинията вдигна пред вратата към Густинов и Младенов, който засече топката и резултатът беше открит. И въпреки че до края на срещата и двата отбора имаха възможност да го променят, той си остана същият. Домакините имаха по-остри голови положения, от които ще отбележим две: от съвсем чисто положение Густинов прояви старія си недостатък и прати топката вън; една центрирана топка бе засечена с глава от Кирилов, но профуча на сантиметри от гредата.

Гостите от Толбухин се представиха под очакваното. Прекалено комбинираха и стрелбата им беше слаба, разсеяна и недостатъчна.

Йордан СИМЕОНОВ

ВОЛЕЙБОЛ

В събота в спортната зала „Манежа“ бе проведено окръжното първенство по волейбол за средношколци и средношколки. Явиха се четири отбора при средношколците и три при средношколките.

Първи започнаха борбата средношколците. Един срещу друг застанаха отборите на ТМТ и Дулово. Представителите на Дулово значително отстъпваха в техническата си подготовка и загубиха с 0:3 гейма. Втората среща бе между ССТ и Средище. И тук се получи чиста победа — 3:0 за ССТ, но все пак трябва да изтъкнем желанието за участие от страна на Средище, докато от Тутракан не можаха да изпратят юноши.

За първо и второ място от двете страни на мрежата застанаха отборите на ТМТ и ССТ. Волейболистите от ТМТ играят модерен волейбол, със съвременни технически похвати, което им донесе победата — 3:0. По такъв начин на второ място останаха волейболистите от ССТ, на трето — Дулово и на четвърто — Средище.

При девойките се играха три срещи по системата всеки срещу всеки. Първи играха отборите на Тутракан и ССТ. В един изключително оспорван и интересен двубой волейболистките на Тутракан се наложиха с 3:2. В останалите срещи отборът на Икономическия техникум победи лесно отборите на ССТ и Тутракан с по 3:0 и зае първото място в турнира. И при този отбор трябва да изтъкнем резултатен и модерен волейбол. Но и за юношите, и за девойките важи едно основно нещо — повече срещи, по-голям опит и по-стабилна защита в задната линия.

Второто място заеха представителките на Тутракан, а третото—ССТ. На победителите бяха връчени купи, а на останалите грамоти.

Георги РАИЧЕВ

ТЕНИС НА МАСА

В тазгодишния индивидуален шампионат по тенис на маса свои представители бяха изпратили физкултурните дружества от градовете — Силистра, Тутракан и Дулово, и селата — Попина, Бабук, Средище, Добротица, Казимир и Сокол. Общо в първенството участвуваха 32 мъже и 8 жени.

В началото при мъжете бяхме свидетели на чистите резултати — 3:0, тъй като ръководството на първенството определи за водачи на съответните двойки изтъкнати състезатели, на които не беше трудно да преодоляват съпротивата на своите противници. След като останаха 8 състезатели, вече любителите на тениса започнаха да наблюдават интересни двубои. За финалната четворка останаха само Сапунджиев — Силистра, след като победи Василев — Добротица, Матев — Силистра, след победа над Великов—Дулово, Хаджибеев — Тутракан, след победа над Господинов — Силистра и Доков — Силистра, след победа над Гайдаров — Попина. Във финалната четворка се разви остра и интересна борба. Силите тук бяха изравнени. Особено интересно протече срещата между Сапунджиев —Силистра и Хаджибеев — Тутракан. След победа в първия гейм с 21:17, през втората част Сапунджиев отстъпи с 18:21, а третия гейм просто го даде — 10:21. Другият силистренски представител — Йордан Доков, успя да победи Иван Великов от Дулово, но и с това му свърши победната серия. И новият окръжен шампион — Хаджибеев, не остана без загуба. Той трябваше да преклони глава пред Иван Великов — Дулово и то с чист резултат — 0:2.

И така след изиграване на последната среща от финалната четворка класирането доби следния вид: 1. Иван Хаджибеев—Тутракан 2. Валентин Сапунджиев — Силистра 3. Иван Доков — Силистра 4. Иван Великов — Дулово

При жените над всички бе Цветана Христова от Средище, която във финалната четворка се наложи убедително над своите противнички. Класирането при жените доби следния вид: 1. Цветана Христова —Средище 2. Теменужка Минчева — Тутракан 3. Иванка Петрова — Попина 4. Севастица Русева — Дулово.

Добрата организация бе предпоставка за отличното провеждане на окръжното първенство.

Ангел КАЛИНОВ

БИБЛИОТЕКА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 22 (1339) | Четвъртък, 22 февруари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

50 години Съветска армия

НАДЕЖДЕН ЩИТ НА МИРА

ЧОВЕШКАТА история познава само една армия, която плени така силно сърцата и умовете на народите, спечели тяхната обич и признателност.

Това е Съветската армия.

Рожба на Великата октомврийска социалистическа революция. Създание на гениалния пролетарски вожд Ленин. Легендарна и несъкрушима. Могъщ и надежден щит на световния мир.

На 23 февруари тя ще отбележи най-тържествено своя петдесети рожден ден.

Този славен юбилей не е само празник за съветската страна. А за всички прогресивни хора от цялото земно кълбо, които обичат мира и мразят войната.

Създадени в началото на 1918 година, съветските въоръжени сили изминаха труден път на развитие. Своето първо бойно кръщение получиха в битките с немците край Псков и Нарва.

И воюваха дълго с белогвардейците, с интервентите на четиринадесет капиталистически държави, тръгнали на поход да унищожат найскъпото завоевание на руските работници и селяни.

В борбата с контрареволюционерите и чуждестранните нашественици израсна и се закали Съветската армия. В нейните редици се прославиха първите съветски пълководци Чапаев, Будьони, Щорс, Котовски, Лазо, Пархоменко. А и още много други командири и бойци записаха величави подвизи в името на защитата на скъпото отечество.

В годините на мирното и съзидателно строителство Съветската армия укрепваше своето бойно майсторство, охраняваше целостта и суверенитета на Съветския съюз.

Вероломното нападение на фашистка Германия над СССР постави пред нови изпитания неговите въоръжени сили. Те трябваше все пак да поведат борба на живот и смърт с коварния враг. Да спрат първоначалните му набези. Да го изгонят от пределите на своята родина. И трябваше да воюват за всяка педя съветска земя.

Победите през Втората световна война се ковяха трудно. Но дойде ред хитлеристите да отстъпят пред силата и могъществото на съветския воин не само от територията на СССР, а и от редица европейски държави, да преклонят глава.

Човечеството беше спасено завинаги от фашизма. Пред него се разкри свободата. То благодари за великата саможертва на хилядите съветски войни.

Съветските бойци донесоха и на българския народ свободата. В знак на благодарност българите посрещнаха своите втори освободители пак с хляб и сол, със сълзи и радост. Така както посрещнаха руските богатири, които се сражаваха край Шейново, на Шипка, при Плевен.

Нашата свободна родина сега ведно със Съветския съюз гради своето прекрасно бъдеще. С негова помощ и подкрепа отстоява своята национална независимост и териториалната си цялост.

Днес Съветската армия стои твърдо и непоколебимо на верен страж на мира в целия свят. Бди зорко. Готова е всеки миг да смаже всеки агресор.

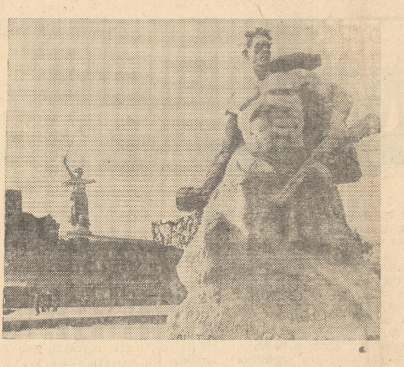

Мемориален ансамбъл, издигнат на Мамаев курган по случай 25 години от победното завършване на Сталинградската битка. Автор е скулпторът Е. Вучетич. На преден план се вижда 12-метровата скулптура „Да стоим до смърт".

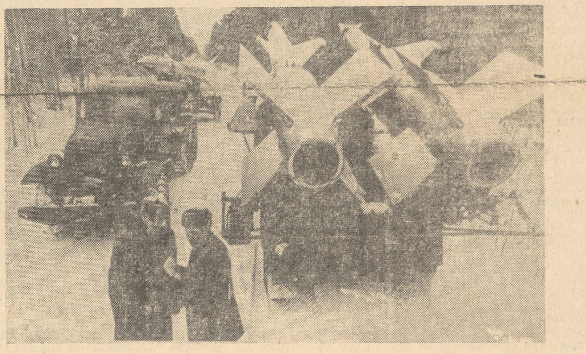

Зимни учения.

КЪМ БРАТЯТА ОСВОБОДИТЕЛИ — ПРИЗНАТЕЛНОСТ!

На 24 февруари от град Тутракан за четвърти пореден път ще бъде даден стартът на един от седемте лъча на щафетата „Освободител", организирана от ЦС на БСФС, ЦК на ДКМС и ЦС на Профсъюзите, в чест на Освобождението на България от турско иго.

Едновременно от седем погранични пункта — Връшка чука, Кулата, Златоград, Ивайловград, М. Търново, Кардам и Тутракан, ще потеглят щафетите по седемте лъча, като на 1 март в град Плевен ще стане срещата на лъчовете и ще се състои митинг—заря.

С участието си в щафетата българските физкултурници, спортисти и туристи ще изразят дълбоката си признателност към нашия двоен освободител — Съветския съюз.

Стартът на щафетата в нашия окръг ще бъде даден в събота на 24. II. от 12.00 часа в Тутракан. В разстояние на 60 км по пътя за град Силистра щафетата ще бъде пренесена от лекоатлети, колоездачи, конници, мотористи, като в централните селища по нейния път ще се проведат и импровизирани митинги, на които ще се дадат обещания от местните физкултурни дружества.

Щафетата „Освободител" ще бъде в град Силистра в 17,30 часа, където ще се проведе тържествен митинг. А в неделя тя отново ще потегли на път, носена от стотици спортисти през селата Калипетрово, Алфатар, Межден, град Дулово и край село Окорш, на границата на Силистренски окръг, ще бъде предадена на физкултурниците на Разградски окръг.

Ангел **КАЛИНОВ**

ОБЕЩАНИЕ — ОТГОВОР

НА КООПЕРАТОРИТЕ И МЕХАНИЗАТОРИТЕ ОТ ТКЗС „ЛЕНИН" с. КАЛИПЕТРОВО, СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ, ВЪВ ВРЪЗКА С ПРИЗИВ-ОБЕЩАНИЕТО НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ ПЛОВДИВСКИ ОКРЪГ

Кооператорите и механизаторите от ТКЗС „Ленин" с. Калипетрово под ръководството на Българската комунистическа партия постигнаха забележителни успехи в изпълнение решенията на IX партиен конгрес. През 1967 година кооперативът ни се нареди на първо място по добив на слънчоглед и на второ място по добив на пшеница в окръга. В резултат на това продадохме на държавата 726 т пшеница и 270 т слънчоглед повече от планираното. Въпреки неблагоприятните климатични условия за някои от расли, произведохме 105 процента обща продукция в сравнение с 1966 година.

Анализирайки получените резултати и преценявайки възможностите на стопанството, в чест на 25-та годишнина от социалистическата революция в нашата страна, ние

ОБЕЩАВАМЕ:

1. Обемът на общата продукция, предвиден в директивите на петия петгодишен план, по съпоставими цени в размер на 16 400 000 лв. да изпълним до края на 1969 година. До края на 1970 година ще дадем надпланова продукция за петилетката за 3 400 000 лв.

2. Да увеличим чистата продукция от растениевъдството и животновъдството с 3 500 000 лв. (40 на сто) в сравнение с четвъртата петилетка. Само през 1968 год. ще получим 9 на сто повече чиста продукция от 1967 г.

3. Да достигнем ръста на производителността на труда, предвиден в директивите за 1970 г., още през 1968 г., а до края на петилетката той да нарасне на 54 на сто спрямо 1965 г.

4. Да произведем обща продукция на 1 000 дка обработваема земя през 1970 г. за 119 400 лв. срещу 95 600 лв. през 1965 г.

5. Да получим през 1968 г. по 420 кг пшеница от декар и предадем на държавата надпланово 300 т зърно. Да получим по 460 кг царевица, по 290 кг слънчоглед и по 170 кг фасул от дка. Да надоим от фуражна крава по 3 574 л мляко, да получим от овца по 6,200 кг вълна. Да направим всичко необходимо за още по-голямо снижение на себестойността на продукцията.

От растениевъдството и животновъдството да получим през настоящата година обща продукция в размер на 180 000 лв. над плана.

За изпълнението на тези обещания ще извършим следното:

I. През 1968 г. и до края на петилетката ще водим борба за внедряване на научните постижения в селскостопанското производство, по-прогресивна технология в отглеждането на културите и промишлено-индустриални методи в животновъдството.

Ще внедрим до 1970 г. комплексна механизация на 85 на сто от полските култури и ще механизираме процесите, поддаващи се на механизация в трайните насаждения и зеленчукопроизводството. Найефективно ще използуваме минералните торове и химическите препарати в отглеждането на културите. Все по-пълно ще механизираме производствените процеси в животновъдството. Ще прилагаме научни методи в храненето и отглеждането на животните.

II. За мобилизиране силите на кооператорите в изпълнението на всички тези задачи ще проведем следните партийно-политически мероприятия:

Ще разгърнем широко движението за комунистически труд в бригадите, фермите и звената.

Ще организираме социалистическо съревнование между производствените колективи за срочно и качествено изпълнение на текущите задачи.

Ще подобрим условията за работа на всички кооператори и ще полагаме непрестанни грижи за повишаване на тяхната квалификация чрез провеждането на постоянни школи и курсове, обмяна на опит с челни стопанства от нашия и други окръзи, ще ползуваме достиженията на научните институти, станции и научни работници.

Ще използуваме икономическите анализи при приложението на стопанската сметка за навременно разкриване неудачите в производството и тяхното отстраняване, за повишаване ефективността и рентабилността на всеки отрасъл.

Широко ще използуваме материалните и морални стимули за получаване на високи производствени резултати.

Уверени в силите и възможностите на нашите кооператори, механизатори, специалисти и ръководители, ние ще положим всички сили, знания и опит за по-нататъшното ускорено развитие на стопанството ни по пътя на социализма.

Председател на СОНС:
Кирил РАЙКОВ
Председател на Отечествения фронт:
Георги ВЪРТИКОВ
Секретар на ДКМС:
Йорданка ГЕНОВА
Секретар на ОПК:
Трифон КУЦАРОВ
Председател на ТКЗС:
Михаил ГЕОРГИЕВ
Председател на БЗНС:
Христо КАСАБОВ
Председател на профорганизацията:
Борис ВЛАДИМИРОВ

Годишна отчетно-изборна конференция

На 20 февруари т. г. се състоя профсъюзна отчетно-изборна конференция на работниците от селското стопанство в Силистренски окръг. В работата на конференцията взе участие др. Никола Николов, секретар на ОК на БКП, и представители на профсъюзите от София и Разград.

Доклад за едногодишната дейност на Окръжния комитет на профсъюза изнесе неговият председател Михаил Станчев.

В доклада бе посочено, че работническите колективи са се борили упорито и всеотдайно за изпълнението на обещанията пред 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, за повишаване производителността на труда, за подобряване ръководството на социалистическото съревнование и за разрастването на движението за комунистически труд.

През изтеклия период значително бе подобрена културата на земеделието и повишени добивите, което помогна окръгът да изпълни плана за общата продукция 100,2 на сто.

Механизаторите извършиха работа, равняваща се на 13 791 680 декара мека оран, т. е. с 2 069 199 декара повече от 1966 година.

Много от присъствуващите споделиха своята радост от успехите и загрижеността за допуснатите слабости.

От името на бюрото на ОК на БКП и Изпълкома на ОНС др. Никола Николов поздрави присъствуващите на конференцията, като ги призова на упорита работа за превръщане в дело решенията за интензификация на селскостопанското производство.

Накрая делегатите избраха нов Окръжен комитет от 37 човека и за негов председател — отново др. Михаил Станчев.

Беседи по българска история

По решение на общинския партиен комитет в с. Нова Черна е изработен план за патриотичното възпитание на трудещите се от района. В него е предвидено до средата на април да бъдат изнесени в трите села от района беседи по българска история.

Първата беседа на тази тема бе изнесена наскоро в залата на общинския народен съвет. Любознателните кооператори и служители с голям интерес изслушаха увлекателния разказ на учителя по история Пеньо Владимиров. Той спря вниманието им върху себеотрицанието на нашия народ в защита на свободата от византийските поробители, величието на българите по време на Симеон, Калоян и Иван Асен II. В беседата бе изтъкната огромната заслуга на българския народ, който съхрани и разви славянската писменост.

От името на присъствуващите другарят Димитър Темев изрази радостта на хората от тази изключително полезна инициатива на общинския партиен комитет.

Предвидено е да се напише история на селото, също и на кооперативното стопанство, да се организира ревю на новочерненската носия, среща със сестрата на прогресивния румънски поет Панаит Черна, родом от с. Черна, Северна Добруджа, откъдето са преселени новочерненци, и други инициативи. Няма съмнение, че всички тези мероприятия ще спомогнат за правилното класово-партийно и патриотично възпитание на населението от района.

Мария **ВАСИЛЕВА**

Петилетката в съкратени срокове

Деветият конгрес на Партията постави пред нашата икономика важна и трудна задача: да се повиши решително ефективността на общественото производство и се премине от екстензивно към интензивно развитие на народното стопанство. За изпълнението на тази важна задача се поведе активна борба от трудещите се в страната. Не изостават в изпълнението ѝ и колективите от промишлените предприятия и селското стопанство на нашия окръг. След отчитането на миналогодишната дейност много колективи набелязаха нови дати за изпълнението на плановете, към които усилено се стремят. Главните са юбилейната 25-годишнина на социалистическата революция у нас и 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град, в чиято чест се разгръща още по-широко социалистическото съревнование.

Патриотичният призив на пловдивчани за изпълнение петилетката в съкратен срок се подеот много силистренски предприятия.

Колективът на ДИП „Лила", където технологичният процес и организацията на труда са на високо равнище, отчете значителни постижения. Продукцията за две години е нараснала с 14 процента, производителността на труда — с 25 на сто, а рентабилността на производството — с 11 пункта.

Изхождайки от своите постижения и възможности, колективът на предприятието пое обещание да повиши качеството на продукцията за достигане на световното равнище и да изпълни предсрочно петилетката за 4 години и 5 месеца.

Последваха примера на пловдивчани и тъкачките от ДИП „Добруджа". Те сега обещаха да изпълнят петгодишния план с два месеца преди срока.

Високи са резултатите и на колективите на ДСП „Булгарплод". Обемът на общата промишлена продукция за две години при тях е нараснал с 30 на сто. Само за миналата година е произведена надпланова продукция за 278 000 лева, а планът за стокооборота е преизпълнен със 192 000 лева.

Отговаряйки на призива на пловдивчани, този колектив пое обещание да изпълни петилетния си план с 3 месеца порано; да подобри качеството на продукцията, като 50 на сто от нея да бъде на световно равнище; да активизира борбата за комунистически труд така, че до края на петилетката да завоюва високото звание „Предприятие за комунистически труд".

Колективът на Керамичната фабрика също прегледа своите възможности и се присъедини към призива за предсрочно изпълнение на петилетката. За първите две години този колектив увеличи производството на тухли с 14 на сто, а производителността порасна с 11,88 на сто. Въз основа на своите постоянно растящи възможности той пое обещание да изпълни петилетката за 4 години и 4 месеца; да увеличи производителността на труда с 25 на сто, а рентабилността с 20 пункта; да подобри качеството на продукцията, като надмине изискванията на държавния стандарт; през тази година да построи нов полски ринг на бригадни начала; да построи закрито глинохранилище и машинна зала за подсигуряване на суровини за целогодишна дейност. От губещо до края на петилетката да стане печелившо предприятие.

Патриотичният почин за предсрочно изпълнение на поставената петилетна програма поеха и работниците, моряците, механиците и капитаните от Дунавския драгажен флот — район Силистра. Този дружен колектив пое обещание да изпълни петилетния си план за 4 години и 6 месеца и да води борба за завоюване на званието „Район за комунистически труд".

Положителна е равносметката и на транспортните работници от ДП „Транспред" — Силистра. Приходите на предприятието за двете отчетни години са нараснали с 44 на сто, като са реализирани надпланови приходи 417 000 лева. Увеличена е производителността на труда с 20 процента, а рентабилността — с 12 пункта. Колективът в рамките на своето ведомство е един от първите в страната. Тези дни и той отговори на призива на пловдивчани, като пое обещание да изпълни петилетния си план за 4 години и 8 месеца, а до края на петилетката да механизира товаро-разтоварните работи 70 на сто, и призова сродните предприятия от Толбухин и Шумен на благородно социалистическо съревнование.

На събранията, състояли се тези дни и в други предприятия, се приеха обещания. За изпълнението на задачите, поставени в областта на селското стопанство, кооператорите също казват своята дума. Те безрезервно подкрепят високопатриотичната идея на пловдивчани и толбухинци.

Ентусиазмът, който е създаден сред работниците и кооператорите при разработката на обещанията, творческата деловитост на специалистите сега при обсъждане на възможностите и перспективите трябва да се запазят и разширят и в бъдещата работа. Така поетите задължения за достойно посрещане на 25-годишнината от социалистическата революция в България и 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град ще се превърнат в реални дела.

Добре дошли, предвестници на пролетта!

Комсомолката Марийка Войкова изработва килими в промкомбинат „Текстил" в Силистра, предназначени за износ. Тя влага голямо майсторство и преизпълнява трудовите норми.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ВОЙВОДАТА

(По случай 50 години от смъртта на Панайот Хитов)

Едва ли ще се намери българин, който да не познава още от ранна възраст юнашкия образ на прочутия войвода, пламенния патриот Панайот Иванов Хитов. Закърмен още от рано с бунтовния пламък на хайдушкото движение, той посвещава цели 20 години от живота си на делото за българското освобождение.

Панайот Хитов е роден през 1830 година в борчески Сливен, град със стари хайдушки традиции. Още от малък той се учи „да носи пушка" и да „цени човешката свобода". Както сам отбелязва: „В нашето отечество само хайдутите, овчарите и говедарите са свободни. Тия барем са избавени от турското робство и от чорбаджийските насилия. А за една свободна и щастлива минута много българи са готови да пожертвуват всичкия си живот". Скоро гордият българин изпитва върху гърба си безправието и беззаконието в поробената Родина. Физическият и моралeн тормоз от страна на турското „правосъдие" принуждават Хитов още в 1858 година „да хване Балкана". Отначало като хайдутин, а две години по-късно като войвода на малка чета. Той обикаля страната и осъществява редица внезапни, смели нападения срещу османската власт. Много скоро славата му на народен закрилник и страшен хайдутин се разнася навред из Сливенско, Габровско, Котленско, Шуменско, Казанлъшко, Старозагорско, Ямболско и други райони на Източна България. Затова между най-първите сподвижници на Георги Раковски, който полага усилия да координира борбата в единно организирано революционно движение и да установи връзка с прочути бунтовници, е Панайот Хитов. В резултат на този общ замисъл за организирана борба е и известната четническа акция на П. Хитов и Ф. Тотю през 1867 година. Така Хитов израства от хайдушки войвода в съзнателен революционер от общобългарски мащаб. Дългогодишният му опит в борбата го прави авторитетен и уважаван деец на българското освободително движение. Великият Апостол на свободата Васил Левски, участник в четата на П. Хитов от 1867 година, в едно от писмата си до него пише: „Така се трудите и за всичките ни събрани братя..., защото сте и най-повече в началото на скупщината ни главният войвода... пръв любимец български".

От 1868 година Хитов пребивава предимно в Белград и за известно време се оказва настрана от епицентъра на революцията. В това време Левски изгражда усилено солидна организация в страната и издига на нов, по-висок етап революционното движение. Апостолът поддържа постоянен контакт с Хитов, когото уважава дълбоко и се старае да го привлече към организацията. Отначало войводата гледа с известен скептицизъм към делото на Левски, макар и да му съдействува с каквото може. Постепенно обаче започва да се възхищава от работата му и да споделя неговите възгледи. В едно от писмата до Апостола, относно устава на организацията, Хитов пише: „Но не трябва да мислите или криво да разбирате, че съм противник на това (на демократската република — б. а.). Не! Но да се спечели и поддържа правата свобода. И всеки, който иде против тиранството, трябва да е желател на демократска република". Както личи, войводата също споделя прогресивните революционно-демократични достижения на общественополитическата мисъл през Възраждането. Това го превръща неусетно в неделима част, плът и кръв от изградената революционна организация. Съвсем основателно общото събрание на организацията в Букурещ през пролетта на 1872 година избира П. Хитов за член на БРЦК. След гибелта на Левски и разстройството в революционната организация отново погледите на дейците са отправени към Хитов. Както Любен Каравелов, така също по-късно и Христо Ботев прибягват до неговата подкрепа и авторитет за укрепване и активизиране на борбата. През август 1875 година Хитов председателствува общото събрание на революционните дейци в Букурещ, което взема историческо решение за незабавна подготовка на въстание в България. В дните на Априлската епопея войводата е начело на голям български отряд. По време на сръбско-турската война от лятото на 1876 година заедно със сръбската армия участвува в тежки битки.

Когато удря часът на нашето освобождение и могъща Русия се притича на помощ, Хитов веднага се поставя в услуга на руското командуване и съдействува активно в Освободителната война. За проявено умение и смелост във военните действия той получава от руския генерален щаб специално благодарствено писмо и два ордена.

Войводата доживя Освобождението. Но неговата гражданска доблест и пламенен патриотизъм не му дават покой и след това. Макар в напреднала възраст, той взема участие в уреждането на важни проблеми, пред които е изправена младата българска държава. През 1885 година твърдо отстоява делото на СЪЕДИНЕНИЕТО.

Но нежният закрилник на поробените, „страшният" хайдутин, посветил целия си живот на изстрадалата Родина, в „свободна" България е хвърлен в затвора. Младата буржоазна власт не може да понася любовта на стария войвода към руския народ, както и неговите демократични възгледи. Той умира на 22 февруари 1918 година, огорчен и същевременно дълбоко убеден, че българският народ ще намери своята истинска свобода.

По следите на нашата критика

„Защо се наруши графикът"

Под горното заглавие бе поместена критична бележка в брой 12 на в. „Силистренска трибуна" от 30 януари тази година. Във връзка с това Държавно търговско предприятие — Силистра ни отговори следното:

„По повод изпратената изрезка от брой 12 / 1968 год. на вестника ви относно нередовното снабдяване на населението от района на с. Средище с риба отговаряме:

До 1. I т. г. наше задължение беше да снабдяваме с риба целия окръг. След тази дата организациите за търговия на едро и дребно в Тутракан и Дулово поеха това задължение за своите райони, а за нас остана само Силистренския район. Това наложи промяна на графика. Освен това за известно време преустановихме разнасянето на риба поради ремонт и почистване на хладилните камери. Сега положението с разнасянето на риба е нормализирано".

За да е по-интересно

Преди няколко дена комсомолците от второ дружество при промишления комбинат „Текстил" и четвърто дружество при ДСО — Стройрайон — Силистра сключиха договор за дружба и взаимопомощ. Целта на договора е младежите от двете дружества да се опознаят по-добре. Затова ще съдействуват с всички сили за укрепване дружбата между двете дружества, за подобряване на работата по патриотичното и интернационалното възпитание, за активна културно-масова дейност и използуването на свободното време на комсомолците.

По време на подписването на договора бе организирано тържество, на което бяха изпълнени песни и танци. Проведе се и викторина. Веселието продължи до късно. Всички останаха доволни от хубавата инициатива на двете дружествени бюра.

Иванка КУРТЕВА

Нашите селища

НОВА ЧЕРНА

На 14 километра югозападно от гр. Тутракан и 3 км южно от дунавския бряг е разположено с. Нова Черна. Землището на селото обхваща най-източните райони на Дунавската побрежна низина, простираща се от Русе до Тутракан. Благоприятните географски условия за риболов, лов и скотовъдство, които осигурява Дунав, околните блата и балтата, още в древността са причина за ранното заселване на този район.

В околността на селището са разкрити културни останки, говорещи за наличието на тракийски поселища още от III—IV век преди новата ера. За археологическата наука представлява интерес намиращият се на 1,5 км северно от селото обект „Калето", където сега се извършват разкопки и проучвания. Самото наименование на местността говори за останки от укрепено място. Използвано е от древните траки. От IV до VI век от нашата ера „Калето" било превърнато в крепост, оградена с вал и ров. По това време стават славянските поселения и тук възниква славянско селище, което продължава съществуването си до XI век, вероятно унищожено от византийските окупатори.

Източно от „Калето" се намира друг археологически обект „Старото поселище" (Ески юрт). Според някои предварителни данни то е възникнало в IX век и продължава своето съществуване и в първите векове на османското господство. Може да се предполага, че потурченото му население ще се е изместило през XVI или началото на XVII век в днешното селище, за да се получи името Тюрк смил, а старото селище, което е продължило своето съществуване още известно време, ще е запазило името си Ески юрт (Старо селище). Допустимо е в селището да са се заселили и други заселници — потурнаци — читаци, една сбирщина от добило и добиващо турска народностна принадлежност население, за което от средата на XVII век свидетелствува Евлия Челеби. Може да се предполага, че селото е било значително голямо и е играло важна роля не само като селскостопански център, но и като търговско средище. Тук се е провеждал традиционният Тюрксмилски панаир, посещаван от търговци не само от българските градове Пловдив, Габрово, но и от крупни търговски центрове от Анадола до Средна Европа.

Важното средищно и стопанско положение на селището го правило до голяма степен естествен център на околния район още от началото на съществуването на третата българска държава. От голямо значение за неговото по-нататъшно развитие е заселването на българско население, което способствувало за цялостния културен подем и обществен прогрес. В 1888 година, т. е. десет години след Освобождението, то брои все още 16 души българи, а в 1900 година вече те са 177. След десетина години тяхното число нараства на 200. Интензивният стопански живот привлякъл 8 евреи, 5 румънци и 3 поляци. Новозаселените в него „полянци" („хърцои") и балканджии проявяват рядка самоинициатива за културното издигане на селото, по уреждането му в административно отношение, организират училище, медицинска помощ.

Още в 1885 г. тук е открита здравна служба. В 1895 г. селото става общински център, към който спадат Сяново и Звънарци (сега в Разградски окръг). През това време започва и известно обществено строителство. През 1895 г. е построена съществуващата допреди години сграда на съвета. Училищната сграда е построена в 1916 г. Както за много други селища и тук окупацията на Южна Добруджа от румънските чокойски власти прекъсва закономерния развой. Населението живее при много неблагоприятни условия и трудна обстановка за работа. Това предизвиква в 1926 г. масово изселване.

Едва по силата на Крайовската спогодба от есента на 1940 г. румънската власт е премахната и населението си отдъхва, освобождавайки се от жестокия национален гнет. На мястото на изселилите се румънски колонисти идват българи от Северна Добруджа, предимно от голямото българско село Черна, родно място на рано загиналия добруджански писател Панайот Станчев. Това обстоятелство, че жителите на с. Черна се заселват тук като в ново село, а така също и поради събарянето на старите сгради, оставени от турско време, и построяването на нови хубави жилища, дало основание селото да бъде наречено Нова Черна. Истински нов живот селото заживява в годините на народната власт. Най-прогресивните селски стопани — 15-20 души — създават през 1946 година ТКЗС.

Благоприятните условия за стопанска дейност, трудолюбието на новочерненци и добрата организция на работа водят стопанството от успех към успех, което го прави ярък пример и образец за околните села. След обединението му с кооперативните стопанства в селата Цар Самуил и Сяново, ТКЗС — Нова Черна става едно крупно селскостопанско предприятие, разполагащо с 47 500 декара обработваема земя. Равнинната местност с изключително богатите почви, попадащи в по-голямата си част под водите на откритата през годините на народната власт Бръшлянска напоителна система, разкрива широки перспективи за развитието на едно модерно поливно земеделие. Заедно с широко застъпеното отглеждане на царевицата, като един от основните отрасли в растениевъдството, Новочерненското кооперативно стопанство бързо се развива и като зеленчукопроизводителен район. Застъпва се все повече и производството на плодове. Развитието на животновъдството също е на висота, особено говедовъдството и овцевъдството. За постигнатите високи стопански успехи десетки кооператори са наградени с ордени и медали, между които и няколко души с орден „Георги Димитров".

Има с какво да се похвалят новочерненци и в другите области на живота — в благоустройството на селото, културата, строителството и пр. Още през 1948 г. започва електрификацията и радиофикацията на селото. Има пощенска станция, здравна служба, родилен дом, зъболекарски кабинет. В 1946 г. е открита прогимназия, а през 1954 г. и целодневна детска градина.

В селото беше разгърнато огромно обществено и частно строителство. През 1958/1959 г. бе направена голяма двуетажна училищна сграда. В 1962 г. нова постройка си построи и селкоопът. На следващата година беше довършена новата кооперативна фурна, а след това и сградата на общинския народен съвет.

Станало център на селата Цар Самуил и Сяново след реорганизацията в 1959 година, село Нова Черна се явява средище на район с повече от 6 хиляди жители. Към него принадлежи в административно отношение и основаното през 1948 година ДЗС — Нова Черна.

Няма съмнение, че бъдещото интензивно развитие на икономиката ще допринесе за по-нататъшното му нарастване, за да бъде то все ново и развиващо се, отразяващо напълно името си Нова Черна.

Лука ВАЙСИЛОВ

ЦВЕТЯТА

Разказ от Димитър Вятовски

В края на блока тракторът описа последен завой. Моторът изхриптя веднъж-дваж, докато най-после, останал без мощ, угасна. Дако се показа от строшения прозорец на затоплената кабина. По небръснатата му брада и вдигнатите къдрави вежди, по късия набит врат, прегорял от слънцето, та дори и в кухините на ушите му, бе полепнал прах. Той провеси крака, обути в кожени сандали, и пъргаво скочи на земята.

Мазният чернозем — обърнат и нарязан от зъбите на плуговете — блестеше в кафяви отенъци. В долината се утаяваше дъхът на горещия летен подиробед, смесен с негата на узрели жита и мириса на недогоряла нафта. Едрите листи на дъбовете и леските от насрещната гора се спотайваха — неподвижни и тъмни от гъстата зеленина. Само избуялите върхари на липите трептяха от лекия, недоловим от Дако повей.

Беше време за смяна. Трактористът прекоси димящата угар, влезе във фургона и предупредително се изкашля. Помощникът му се надигна от леглото и надзърна навън, през прашното стъкло. След това се прозина, като всеки недоспал, опъна кокалести ръце, сухото си тяло и попита:

— В Летово ли?

— Да — отговори Дако, посягайки към закачалката, закрепена върху обратната страна на вратата.

— По оная работа ли?

Дако кимна.

— Грешиш! — каза помощникът му. — Стар човек е. Не бива да го срамиш. Виновен е, сам си призна. И той, от сутрин до вечер, дето се казва, тича.

— Докъде ще стигнем, ако жалим всеки провинен?

— Не извъртай! В пазарлъка не се споменава, че ще ти плаща овцата, ако тя се изгуби.

— Не ми се бъркай в сметките! — отвърна Дако, грабна карираната си риза и напусна фургона.

Беше уморително задушно. До часа на заседанието на другарския съд имаше доста време. Подмамен от покоя, Дако реши да се окъпе. Съблече се и нагази в реката, стъпвайки предпазливо по каменистото дъно. Потопи се и изпръхтя като кон от удоволствието, което доиде с освежаването. После мушна китки в потайните подмоли, където по това време се криеха плоскочели кефали и слузести мрени. Докосна нещо живо, което шавна и вклещи палеца му.

„Пусни ме! Ще ми откъснеш пръста! — щеше да каже Дако, ако ракът беше човек.

„Защо бъркаш в жилището ми?" — следваше да отвърне ракът.

„Тази отвратителна дупка, пълна с тиня, смееш да наречеш свой дом?"

„Щом живея в нея..."

Разговорът не се състоя, но палецът на тракториста остана охлузен от острите костеливи щипки на рака.

Духна студен, пронизващ вятър. Водата набръчка чело. Водните кончета закръжиха около Дако, шептейки със слюдените си криле. Задъхани парцаливи облаци се спускаха ниско над слънчевата долина. Те заспориха помежду си, но не се разбраха кой какво иска. Накрая се сбиха и кръстосаха рапири — светкавици. Заваля едър дъжд. Капките забарабаниха като куршуми. Разсърдени бикове — катранените облаци ревяха в изнемога. Тътнежите им — неотразими и заплашителни — тресяха въздуха. Просторът се изпълни с плътната мрежа на дъжда. Тракторът, фургонът и хълмовете изчезнаха. По изплашената земя припнаха кални потоци.

Дако се облече набързо и се сви край дънера на близката круша-дивачка. Дъждът се стичаше по плещите му, обливаше го, но той му се радваше и, примижал от наслада, подлагаше обгореното си лице.

Отдолу, по течението, някой изкрещя за помощ. Само след минута несигурният глас, в който се долавяше страх от внезапно бедствие, повтори отчаяния си вик. В тесницата, там, гдето Лома слабееше, притиснат от стръмнините, подгонени от дъждовната стихия, бягаха стадо овце. Дако забеля за пастира — нисък и трътлест. Беше Петраки, селският овчар, същият, дето изгуби овцата му. Той тичаше успоредно на реката, искайки да прегради пътя на паникосаните животни.

Дако се поколеба дали да му помогне. След отказа, Петраки му бе опротивял. Едва ли не го намрази и не се поздравяваха.

— Слушай! — бе му казал веднъж пастирът. — Овълчил си се...

— Аз, дето ора и сея?

— Сърцето ти е изстинало, Дако!

— Сърце не изстива, бай Петраки!

— Изстива, изстива! Пак си върши работата то, но е друго. Не топли, а който го докосне, все едно, че е пипнал усоен камък.

— Не ме коткай!

— Не те коткам! И моето беше изстинало... По онова време, когато правихме кооператива... ти тогава беше момчурляк! ...Като „шайкаджия" влизах и ровех в чуждите къщи. Що пустосвания са чули ушите ми! Аритметиката няма толкова цифри, за да ги напише.

— Е, излекува ли се? — бе решил да се пошегува Дако.

— Излекувах се... започнах да отглеждам цветя... Ти колко цветя си посадил през живота си?

— Нито едно!

— Изстинало е сърцето ти. От различни болести се поврежда то, но най-вече, щом се изпразни от любов към човека.

— Ти ми плати овцата, пък остави сърцето ми и цветята. ... Иначе ще те викам пред другарския съд — беше се заканил Дако.

Петраки пръв се добра до завоя. Водата влачеше тиня, изтръгнати корени и летораслн. Старецът размахваше гега, крещеше и с висок, неестествен глас искаше да вразуми стадото. Животните се бяха струпали и не знаеха какво да предприемат — да влязат в реката или да се върнат назад, към наводнената поляна. Те криеха глави едно в друго и напираха просто да излязат от бездействието, което им се струваше нередно. От скалите започнаха да се свличат дребни камъчета. Изненаданите овце не съзряха спасението на сушата и наскачаха в реката.

Старецът нагази във водата, но не устоя на свирепите талази. Те го увлякоха навътре, той загуби равновесие и хлътна в дълбокото. Само каскетът му остана на повърхността. Бързеят го завъртя и понесе.

След миг се показа и Петраки — ококорен от уплахата.

Дако, вече измокрен от непрестанния дъжд, се втурна към давещия се пастир. Още докато бягаше, той му подхвърли един изпречил му се дълъг прът. Петраки успя да се залови, мина напреко течението и изпълзя на брега. Дрехите бяха прилепнали на мършавото му тяло. Приличаше на плашило, смешно провисило слънчогледови ръце с несъразмерни ръкави.

— Е, спасихме ги... — каза Дако.

— Без малко щях да глътна водичка. Зер овцата е като човека. Лесно не взема от дума.

Дъждът спря неочаквано. Поречието светна като огромна стая, огряна от меките зари на ранната утрин. От коравите листи на върбите се ронеха златни капки и звучно цамбуркаха в огледалото на Лома. Далече на север още отекваха тътнежите на отминалата лятна буря.

Дако се почувствува излишен. Вместо да помогне на Петраки да изцеди панталона и жилетката си, той се зае да брои овцете, отново скупчени и укротени.

— Цял ден да ги обикаляш, пак не ще смогнеш... Стадо не се брои. То си има водач... Кадърен ли е — ще го опази, и ще пасе млечна трева, улав ли е — зейрясват от глад.

— Както при хората... Слушат ли?

— Има и такива, дето се лъчат... Твоята беше от тях...

Дако приглади мокрите си къдрави вежди, изкашля се, колкото да прикрие обзелото го неудобство от паузата, и каза, макар и глухичко:

— Бай Петраки, забрави оная работа... Все едно, че не е била!

— Коя?...

Дако не отвърна.

Петраки попипа джобовете си и извади кутия цигари. Видя, че са влажни, хвърли ги в калта и подвикна на овцете, плъпнали в измитата трева.

— Цветята, а? — обърна се след малко старецът.

— Цветята, бай Петраки — отвърна младият мъж и се усмихна.

КЕНИЯ. Главната улица на Момбаса, едно от най-големите пристанища в Източна Африка, е украсена с гигантска арка, имитираща зъбите на слона.

ОТГЛЕЖДАНЕТО НА БРОЙЛЕРИ — РЕНТАБИЛНО ПРОИЗВОДСТВО

Производството на бройлери е главен източник на птиче месо в страните с напреднало птицевъдство.

В България са изградени вече няколко комбината за бройлери: в Костинброд за 5 милиона годишно, в Русе и Ст. Загора по за 2,5 милиона и др. Със 111-то разпореждане на МС се реши такива комбинати да се изградят в 16 окръга на страната.

Понятието бройлер навлезе в езика ни от няколко години. То идва от английския глагол „то броил", което означава пека на жар. Най-подходящото месо за бързо изпичане на жар, намушено на шиш, се оказало пилешкото. Бързото развитие на бройлерното производство се дължи на високото качество на птичето месо. То превъзхожда другите видове меса по съдържание на белтъчини и има по-ниска калоричност.

Друго важно условие, което ускори развитието на този начин на отглеждане на птиците, е, че при него 1 кг прираст се получава с най-малко фураж. В най-добрите ферми на САЩ през 1960 год. 1 кг прираст се е получил от 2,12 кг фураж. Пилетата-бройлери на фирмата Ломан (ГФР) през последните години достигат за 70 дни средно тегло 1,8 кг при разход 1,9 кг фураж за 1 кг прираст.

Основната цел на птицевъдите е да получат максимално количество яйца и месо от фермите. Това обаче се постига трудно при една и съща порода. Едрите птици снасят малко яйца, а добрите носачки са дребни. Макар че се правят опити за постигане на такава порода птици, които да притежават и двете качества, днес големите производители на яйца не съчетават дейността си с производството на бройлери и обратното. Най-подходяща раса за отглеждане на пилета-бройлери е белият корниш и белият плимутрок. При това те не се използуват в чисто състояние, а за кръстосване.

Най-добри бройлери се получават при кръстосване на петли от прочутата линия „Вантрес" (корнишова) и кокошки Арбор акре (плимутроци). Мъжките и женски пилета, получени от тази кръстоска, се познават лесно на еднодневна възраст по различната дължина на маховите пера. Добър бройлер се получава и от кръстосване на петли от пъстър плимутрок с кокошки нюхемпшир. Малките пиленца и при този случай се разпознават лесно, защото женските са черни, а мъжките черни с бяло петно на главата.

Едни и същи породи птици днес се отглеждат навсякъде по света. При производството на бройлерите, което става в контролирана среда, климатичните условия не са пречка. От голямо значение е на птиците да се осигурява приток на чист въздух. На 1 кг живо тегло те изразходват 3 пъти повече въздух, отколкото всички други видове селскостопански животни. Затова американските практици, които са едни от най-добрите производители на бройлери в света, казват: „За да проверите как се чувствува птицата в помещението, поставете в него подвижно легло и сами преспете там една нощ. Ако сутринта станете с главоболие, не губете пари за фураж, докато не изправите вентилацията".

В нашата страна бройлерното производство в големите комбинати също е много доходно. Така например в Костинброд 1 кг птиче месо струва 0,83 лева. Разходът на фураж за същото количество е 2,7 кг срещу 6 кг средно в ТКЗС и е на световно равнище.

В Института по животновъдство в гр. Шумен проведохме опити за отглеждане на бройлери при обикновени производствени условия. На 1 кв. м от пода в малкия стар птичарник се падаха по 10 пилета. На 61-дневна възраст те достигнаха средно живо тегло 1,609 грама. Хранихме ги с гранулирани фуражи, произведени в комбината на гара Костинброд. Резултатите показаха, че 1 кг прираст се получава от 2,520 кг гранулирани смески. Направихме дегустация на опечени пилета. Те показаха отлични вкусови качества.

В последните години в института се проведоха опити и с отглеждане на патета-бройлери. Резултатите показаха, че те могат да се отхранят при много по-малки изисквания по отношение на фуражите и постройките, отколкото пилетата. Те са много по-непретенциозни по отношение съдържанието на протеин и други съставки в смеските, а също и във връзка с микроклимата, отоплението, осветлението и пр. Ако се използуват язовири, патетата може да се отглеждат след триседмична възраст под леки навеси или дори под открито небе от м. май до септември-октомври. Възможно е също промишлено производство на тези птици в комбинати, без ползуване на водоеми.

Патетата имат по-бърз растеж от пилетата и на 7-8-седмична възраст достигат средно живо тегло 2 200 — 2 600 г. Тогава те са напълно годни за клане и имат нежно месо, което съдържа повече тлъстини от пилешкото, но е много по-вкусно и подходящо за печене. По сведения на обединение „Яйца и птици", месото от млади патета е по-търсено на международния пазар от пилешкото.

При наши опити патетата-бройлери от пекинска порода, хранени с гранулирани фуражи, на 46-48-дневна възраст достигнаха средно живо тегло 2 100-2 300 г при разход от 2,950-3,150 кг концентриран фураж.

От световната наука и практика, както и от нашите опити, е очевидно, че производството на пилета и патета-бройлери е рентабилно и затова трябва да се разшири значително. За тази цел трябва да се използуват както свободните птичарници и пилчарници в ТКЗС и ДЗС, така и наличните язовири и водоеми. По този начин ще се получи повече месо, а в язовирите, в които се отглеждат пилета, уловът на риба ще нарасне с 10-15 кг на декар водна площ.

Иван ЦВЕТАНОВ
научен сътрудник по птицевъдство при Института по животновъдство — гр. Шумен

КАК ДА ВОДИМ БОРБА С ПОЛСКИТЕ МИШКИ

От няколко години мишки започнаха да се ширят по блоковете на ТКЗС, ДЗС и горските стопанства. Особено пострадаха люцерновите ливади, в които на декар се срещат до 30-50 дупки. Тези животни масово унищожават листната маса на люцерната през пролетта и лятото. През зимата те прегризват кореновата система на растенията на големи площи и по такъв начин силно ги разреждат. На празните места през вегетационния период поникват бурени. Губи се ценен фураж...

Много са начините и средствата за провеждането на борба с мишките. Специалистът обаче трябва да каже кои от тях са най-подходящи за даден момент и при определена конкретна обстановка. Към разрешаването на този въпрос не бива да се подхожда едностранно и безотговорно. Трябва винаги да се има предвид, че химизирането на открити площи е нож с две остриета. Ако не се прецени добре обстановката и се изберат неподходящи методи и средства, може да се причини повече вреда, отколкото полза за народното стопанство. В това именно се състои майсторството на специалиста и гражданската му доблест.

Пресни са случаите във Варненски и Толбухински окръзи, когато наред с мишките бяха изтровени десетки зайци, яребици, сърни и др. полезни животни. Още по-лошо беше това, че от виновните лица не се потърси отговорност и не им се наложи наказание.

У нас за борба с мишата напаст най-често се използува силно отровният препарат Деделин, като се напръсква по механичен начин зелената листна маса. Той обаче е опасен за полезните домашни и диви животни: особено когато се работи в неподходящ сезон (рана есен).

В Съветския съюз борбата с мишките се води по други, по-безопасни начини. Един от тях е използването на примамки, третирани с цинков фосфид. Това е основният метод. Примамките се приготвят от овесени, пшеничени или царевични зърна. При това зърната се сваряват или се държат едно денонощие във вода. На един кг зърна се сипва 50 г цинков фосфид и се разбърква добре. Във всяка обитавана дупка се поставят с лъжица по 5-6 г примамка. Най-добре е това да се върши рано сутринта. Този начин е съвършено безопасен за полезните диви и домашни животни. Жертви може да има само по изключение.

Нормативните наблюдения за производителността на труда в Съветския съюз са показали, че при честота 5 дупки на хектар — се третират 20 хектара, при 10 дупки — 18 хектара, при 50 дупки — 15 хектара, повече от 50 дупки — 10 хектара от един човек.

Напоследък някои колхози и совхози използуват за отравяне в мишите дупки изгорели газове от трактори и автомобили и то с голям успех. Добър резултат дава и химизирането с амонячна вода. Установено е, че 100-200 г такава вода, налята в дупката на гризача, е достатъчна да го унищожи за най-кратък срок. Използуват се и др. препарати, като например цианплав, но винаги в дупката на вредителите.

Всички изброени методи и средства за борба с мишевидните гризачи са твърде ефикасни, достатъчно икономични и най-важното — съвсем безвредни за останалите животни. В това се състои и главното им качество... Няма никакви сериозни причини те да не се проучат и приложат и в нашата страна като най-подходящи с оглед запазването на дивеча от отравяне.

инж. Сидер ПЕНЕВ
Лесозащитна станция — Варна

За благоустройството на своя град работят и строителите от СП „Комунални услуги" — Дулово.

НА СНИМКАТА: Майсторите—арматуристи Мехмед Данлов и Стоян Петров армират железобетонен пояс на новата сграда на автогарата в Дулово.

Те ежемесечно изпълняват трудовите си норми 130-140 на сто.

Снимка: М. ТОМОВ

ХОРИЗОНТИ В РАВНИНАТА

Прохладно февруарско утро, но необичайното безснежие и предутринната дрезгавина с пурпурните проблясъци предвещават топъл слънчев ден. По главната улица на Дулово бързат закъснели служители, а строителните бригади на Иван Стефанов и Исмаил Мустафов са отрано на строителните площадки. От едната страна на главната улица, где изправя снага вторият жилищен блок, наречен „Светлина", строителите са вече на три етажа над земята, а срещу тях, през улицата, под нивото на тротоара отливат бетонните основи на бъдещата сграда на дуловската пощенска станция — други. Край жилищния блок нарушава утринната тишина равният ход на натоварения с бетон хаспел, а край основите на бъдещата пощенска станция — бръмченето на банциг. Строителите подготвят дъски за кофража.

Нас ни мами височината — да погледнем в утринната дрезгавина от строителните скели на преобразяващия се град в равнината, да се запознаем с тези, които постоянно работят за неговия растеж, за неговата красота — строителите. Изкачваме се от етаж на етаж по железобетонното стълбище на новостроящия се жилищен блок. С нас е и груповият ръководител Стефан Тодоров. Той ни запознава с хората с напукани от цимента ръце, с тези, които не слизат от строителните скели ни зиме, ни лете, посвещава ни в делата на строителната група.

Били в групата две строителни бригади, чийто численен състав есенно и зимно време значително намалявал. Текучество имало и в бригадата на Иван Стефанов, но постоянното ядро, кофражистите Тодор Атанасов, Стефан Ненов, Мухарем Чаушев и някои други, е неизменно. Впрочем, ние ги назовахме кофражисти, защото в момента изпълняваха такава работа, но това е неточно — тук всички са и зидари, и арматуристи. В комплексната строителна бригада се налага да се изпълняват всички видове строителни работи.

Когато бяхме на най-горния етаж, където кипеше усилена работа, пред погледа ни се откриха хоризонтите на растящия град, а на третия етаж и долу около хаспела и бетонобъркачката сновяха делово хората от бригадата на Иван Стефанов. През есента на миналата година за известно време тя намаляла. Някои напуснали, търсейки си другаде работа за през зимата, спасявайки се, че тук няма да има достатъчен фронт за действие през зимата. Но това за дуловчани е вече преодоляно.

— Помогна ни не само меката зима — продължава своя разказ др. Тодоров, — но и по-голямото бягане за осигуряване на работниците с материали за създаване на постоянна заангажираност. И сега бригадата наброява 35 човека. Работата тръгна добре. За януари строителите преизпълниха своите норми, а оттам и плана на групата.

И наистина усърдието, с което работят строителите от ранно утро до късна вечер, набавените прикрития за етажите, складирани пред сградата, големите купища от баластра и пясък, разтоварените тухли край строежа, говорят не само за усърдието на строителните работници, но и за това на техните технически ръководители.

Преди няколко дни ръководството на строителната група организирало в село Колобър трета строителна бригада. Тя ще продължи работата по довършването на силоза в Дулово.

През зимния сезон с най-добри постижения се отличава бригадата на Иван Стефанов, която е поела обещание до към 20 март да покрие новия жилищен блок. С предаването на този нов жилищен блок дуловчани ще получат още 18 апартамента.

С нестихващ ентусиазъм се трудят и строителите от бригадата на Исмаил Мустафов, изграждащи сега основите на бъдещата сграда на пощенската станция. Те решиха до края на тази година сградата да бъде напълно завършена.

Напускайки площадките на тези две бригади, посетителят остава възхитен от неспирния усърден труд на строителите, които изграждат един нов град в равнината, и, безспорно, остава уверен, че те ще достигнат предсрочно набелязаните в своите планове хоризонти.

Михаил ТОМОВ

Надпланова продукция

Добри овцевъди са кооператорите от с. Искра. Те изпълняват винаги производствените си планове. Стремят се да постигнат повече и по-евтина животинска продукция.

Макар че в стадата има още неоагнени овце, планът за приплодите вече е преизпълнен. Това подсказва, че овчарите ще успеят да продадат на държавата повече от плануваното агнешко месо.

Докато през миналата година към края на февруари от фермата били продадени на ДСП „Родопа" 150 агнета, то сега до 13 т. м. техният брой е 225. При това средното живо тегло на агнетата е по-високо. Някои достигнаха 30 килограма. Овцевъдите са готови всеки момент да отделят още 300 малки животни.

Ранното отбиване и продаване на агнетата осигурява преизпълнението на плана за млеконадоя. Според бригадира Адем Сюлейманов, очакваните 88 600 литра ще бъдат далеч надхвърлени. В това твърдение той се базира на миналогодишния им успех. Вместо 81 500 л, тогава неговите хора получиха от стадата 96 502 л мляко. Макар че сега овцете са със сто по-малко, бригадирът смята, че ще надоят над 100 тона мляко.

Не само добрата организация, създадена във фермата, гарантира постигането на надпланова продукция. Тук съществува задоволителна фуражна база. Всеки ден овцете получават поотделно по 200 грама концентриран фураж, 300 грама люцерново сено, силаж, грахова и бобена слама, сух царевичак и др. Здравословното състояние на овцете и малките агнета е добро. В помещенията се поддържа необходимата хигиена.

Първи започнаха доенето животновъдите Давуд Кямилов, С. Пенев и Фехим Османов. Наскоро и в другите стада ще започне изпълнението на тази важна задача. Това дава основание да се вярва, че овцевъдите от с. Искра ще успеят да преизпълнят плана за млеконадоя, като получат не по 34 л средно от животно, а с по 8 л повече. Те ще предадат на държавата над 38 т агнешко месо. По този начин фермата ще се нареди отново между първите в ТКЗС — Ситово.

Тахир МЕМИШЕВ

Какво показа едногодишната дейност на една потребителна кооперация

Каква бе оценката на едногодишната дейност на потребителната кооперация „Труд" в село Малък Преславец, разгледана на отчетна конференция на кооперацията на 10 февруари т. г?

Незадоволителната работа на кооперацията се вижда както от отчетния доклад на председателя на управителния съвет на кооперацията Иван Тодоров, така и от изказванията на участвуващите в работата на отчетно-годишната конференция. Сигурен показател за недостатъчното задоволяване на потребителското търсене е неизпълненият план. Не бе изпълнена годишната програма както в цяло, така и по отделните раздели. При план 460 000 лева по раздела „Търговия на дребно" не бе доизпълнен с 37 043 лева. За изпълнението на този стокооборот работеха 5 магазина, от които 2 в село Долно Ряхово. За неизпълнението на предвидения стокооборот се изтъкват причини като недостатъчна своевременност по доставянето на необходимите стоки, слабия контрол от страна на ръководството и отстраняване на някои магазинери поради начети, във връзка с което отделни магазини били дълго време затворени. Така например при замяната на бившия магазинер, обслужващ магазин № 1 в село Долно Ряхово, магазинът бил затворен 51 дни. И това бездействие се отразило върху общото изпълнение на годишния план с недоизпълнение на предвидения стокооборот с 33 800 лева. Подобна картина била и с магазин № 5 в М. Преславец.

Недоизпълнена е и задачата по общественото хранене с 5%. При планирания среден дневен стокооборот 290 лева е реализиран такъв едва 270 лева. И тук причините се свеждат към една основна — незареждане на сладкарниците и магазините със закуски.

Фактите показват, че и при общи слабости в ръководството отделни търговски работници, които полагаха по-големи грижи за снабдяване на своите купувачи с необходимите стоки, можаха да си изпълнят плана. От Долно Ряхово магазинерът Георги Дяков и отговорникът на пивницата в същото село Христо Костадинов преизпълниха своите годишни задачи, но преизпълнението на плана от двама търговски работника не можа да покрие общото изоставане на кооперацията. Тези търговски работници не разчитаха само на своите доставчици, те често сами отиваха в складовете на ОКС за подбиране и доставяне на търсените стоки. Културното посрещане и обслужване на клиентите от тях също изигра положителна роля.

Докато във всички предприятия на страната се води борба за снижение себестойността на продукцията, снижение търговските разходи на сто лева стокооборот, то тук и този показател показва, че не се работи в тази насока. В търговията на дребно при планови разходи 3,79 лв. на 100 лева стокооборот са били изразходвани фактически 4,62 лв. При общественото хранене заплануваните 9,50 лева разходи на 100 лева стокооборот са фактически 9,98 лева.

Неблагополучия съпътствуват колектива на тази кооперация и в раздела „Изкупуване". Преизпълнен е само показателят за пчелен мед и билки. Недоизпълнен е планът за производство на хляб. От предвидените 500 000 броя хляб ишлеме за годината не са произведени 31 182 броя.

Неизпълнението на задачите и увеличението на разходите по обръщението по раздели се отрази и върху крайните резултати на търговската дейност — печалбата. Вместо предвидената печалба в търговията на дребно и общественото хранене от 15 660 лева изпълнена е само 11 178 лева. В изкупуването пък не е реализирана никаква печалба, а загуба от 2 400 лева. В хлебопроизводството от предвидената по плана печалба от 1 840 лева е реализирана 1 300 лева.

Постигнат е ръст на основните фондове през 1967 година от 38 457 лв. на 47 195 лв. Увеличен е численият състав на членовете на кооперацията с 2 човека.

Това е накратко равносметката на едногодишната дейност на потребителната кооперация „Труд" в М. Преславец.

В работата на конференцията взеха участие секретарят на партийния общински комитет Иван Караиванов, председателят на БЗНС, председателят на ОКС—клон Тутракан Филип Абаджиев и др.

След завършване на доклада и разискванията по него бяха направени някои ценни предложения за изменение методите на работа на колектива на потребителната кооперация и се приеха мерки за преодоляване на изоставането.

В заключение искаме да наблегнем на факта, че мерки и благопожелания за подобрение на работата се бяха приели и на миналогодишната отчетна конференция на същата потребителна кооперация, обаче ръководството недостатъчно се бори за тяхното изпълнение и стигна отново до отчитане на неблагополучия в работата. А само преди 2-3 години тази кооперация бе една от най-добрите в окръга. С това си съждение не искаме да подроним вярата във възможностите за преодоляването на изоставането от този колектив, а да му напомним, че за добрия успех е необходима и по-голяма настойчивост, дръзновение, търсене на нови форми за преодоляване на трудностите и, съответно, постигане на успеха.

Халил **ИБРАХИМОВ**
(наш кореспондент)

Още през студените януарски дни градинарите от звената на Димитър Демиров и Иван Димов от с. Иширково засяха първите парници със зеленчуков разсад. Сега те полагат за тях ежедневни грижи — проветряват ги, поливат ги, подхранват ги, а вечер ги завиват, за да не измръзнат.

НА СНИМКАТА: Група кооператори на работа край засетите парници.

ИЗКУСТВОТО НА САМОДЕЙЦИТЕ РАЗВЪЛНУВА

Искам да започна с пояснението, че моите бележки са впечатления на един любител на оперетата, който няма никакви претенции да застава в позата на вещ познавач на тоя вид изкуство. Оценките ми ще имат стойността на мнението на един обикновен зрител (особено що се отнася до музиката).

Не може да не те развълнува едно изкуство (въпреки всички възможни критични бележки), родено от сърцето и създадено с неимоверно тежкия труд на много самодейци.

Изградена върху една стандартна за класическата оперета фабула, оперетата „Веселата вдовица" на Лехар увлича с ярката мелодичност и динамичност на музиката.

Една малка държава е пред финансов крах. Един „безработен" посланик и няколко шляещи се чиновници при посолството трябва да спасят своята държава. Една вдовица, получила в наследство 20 милиона, трябва да бъде завоювана за „спасението" на родината. Кандидатите за ръката на Анна Главари са много, но един само е пленен не от милионите ѝ, а от нейното сърце. Това е накратко съдържанието на либретото, облечено с прекрасна музика.

Постановката на „Веселата вдовица" свидетелствува за голяма, творчески вдъхновена работа и на авторите на спектакъла — режисьора Цветан Велев, диригента Петър Карагеоргиев, балетмайстора Цветана Минкова, художника Тодор Чапкънов и на целия изпълнителски колектив.

– Постановката на гост-режисьора Цветан Велев е осъществена в рамките на елементарните традиционни изисквания. Липсата на достатъчно време за работа е оставила своя отпечатък. В работата си Велев се е стремял да балансира всички основни компоненти на спектакъла — актьорска игра, масови сцени (хор и балет), мизансцен и осветление. Спектакълът преминава живо, в добро темпо. На много места се създава зярна и въздействуваща атмосфера. Но търсейки скулптурна релефност на отделните хорови и танцови групи, режисьорът необосновано скова изпълнителите в излишна статичност. Прекомерното извличане на всички солисти на авансцената (оправдано за някои от тях, поради по-слаби те им гласове) създава на моменти впечатление за концертно изпълнение.

Лидия Кузманова в ролята на Валентина Зета.

Воден умело от диригента Петър Карагеоргиев, оркестърът е не само музикален илюстратор, но се превръща в самостоятелен двигател на драматичното действие. Диригентът се е стремял да извлече от партитурата всички възможности, за да изпълни оркестровото звучене с много багри, нюанси и драматически пълнеж. Стремежът му е да създаде здрава, неразривна връзка „сцена — оркестър". Може би е необходимо още да се поработи върху сглобяването на отделните групи инструменти.

На места хоровите епизоди звучат не съвсем чисто и изразително. Недостатъчната певческа култура на изпълнителите неминуемо дава своето отражение.

Не може да не се отбележи прецизната работа на художника Тодор Чапкънов. Декорът, създаден в стила на класическата оперета, се отличава с максимална пестеливост на изразните средства, съчетана с много яркост, така необходима за този жанр.

При класически произведения е необходимо да се обърне специално внимание на изпълнителите как трябва да се носят костюмите. Почти всички мъже (с две-три приятни изключения) носят фраковете твърде нескопосно. Същото се отнася и за дългите рокли на жените.

Недостатъчната техническа сръчност на изпълнителките на танците се изкупва от тяхната свежест, младост и красота (нещо важно за оперетата).

Спектакълът е богат на ярки самодейни дарования.

Вокално-сценичният образ на Анна Главари се изпълнява талантливо от Стоянка Пенчева. Опитна певица, с подчерта на музикалност и настроение, Пенчева леко се справя с вокалната си партия. Лиричният ѝ сопран покрива изискванията на партията, макар че във височината ѝ липсва нужната лекота.

Интересен образ на барон Зета ни поднася Арто Кузян. Неговият „прощъпулник" на сцената в една толкова отговорна роля може да се смята за сполучлив. Кузян е потърсил интересна характерност във външния рисунък на образа. Би било добре да се тушират някои от фалцетите, които на места подразват.

Безспорно най-високо постижение в спектакъла (на места достигащо до професионално майсторство) е Валентина Зета на Лидия Кузманова. Тя е добре партнирана музикално от Шахабедин Рахимов (Камий де Росион), който въпреки слабия си глас, носи точност и настроение в пеенето си. Неслучайно дуетите на Валентина Зета и Камий де Росион са едни от най-свежите места в спектакъла.

Друг връх в спектакъла е граф Данило в изпълнение на Йордан Витлямов. Притежаващ дългогодишен сценичен опит, актьорът с лекота изгражда образа и е един от малкото изпълнители, които спомагат за растежа на напрежението в интригата.

Едно свежо изпълнение е и Никош на Георги Стоянов.

Мястото не позволява да се спрем подробно на всички солисти. Но и Станьо Бенев (Каскада), и Милчо Милчев (Раул де Бриош), и Николай Илчев (Кромон), и Боянка Лукова (Елга), и Петър Ангелов (Боган) и Здравка Костова (Милица) се стараят да изградят колоритни образи.

Трудно е да се изброи всичко хубаво. Но може да се каже едно: всички — от изпълнителите на главните партии до участниците в масовите сцени — обичат своето изкуство, обичат произведението, което играят, и затова с такава страстна разпаленост, с такова увлечение се стремят да разкрият пред зрителя всичките му художествени достойнства.

Съставът на самодейната оперета при Образцово народно читалище „Доростол" — Силистра доказа своята младост и творческа жизнеспособност. Да му пожелаем от сърце — на добър час!

Георги КАЛИМЕРОВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

ХОРА, ОБИЧАХ ВИ!

(65 години от рождението на Юлиус Фучик)

Това е неговата килия!...

Килия 267. Малка маса, малко прозорче. Малко светлина — колкото да дразни очите. Какво повече да се каже? Килия като стотиците други в пражкия затвор „Панкрац", като хилядите други в разните затвори по света, които миналото ни завеща.

И сега нищо не се е променило в килия 267. Всичко в нея си е на мястото. Няма го само Фучик. Няма го... А като че ли не можем да повярваме. Не е ли още пред очите ни неговата усмивка. Спомнете си я добре. Тя не се забравя, защото само хора, които знаят своята свобода, които обичат живота и красотата му, могат да се смеят така незабравимо. Дори когато са в ръцете на гестапо. В килия 267. С тази усмивка премина през този свят Фучик. С нея той написа всичките си репортажи и най-големия от тях — „Репортаж, писан с примка на шията". С него той завеща голямата си жажда за живот и ни остави един завет, направил още по-безсмъртно името му:

„Хора, обичах ви. Бдете!"

Това е лайтмотивът на целия му живот. Заради хората той, синът на металик и шивачка, става член на чехословашката компартия още от годината на създаването ѝ, на тях той посвети най-доброто си в журналистиката. За тях загина, оставил на Чехословакия и света своя безпримерен подвиг. И обичта си към хората! „Ах, хора, можете да си представите как бихме живели, ако се срещнехме след всичко това? Ако се срещнехме в един свободен живот, прекрасен със свободата и творчеството си? Когато сме осъществили това, за което сме мечтали и за което сме се борили и за което сега отиваме да мрем?" Фучик не дожива този ден на свободата и безкрайните предели за творчество. Но той ни завеща своя пример и думите: „А в живота няма зрители!" Те едва ли ще загубят своето актуално значение. Тъй както надживяха изминалия четвърт век, тъй както добре прилягат на нашето време. С тях Фучик става наш съвременник и сякаш го виждаме да върви до нас и да ни говори: „А в живота няма зрители!" Не бива да има зрители! Той остана верен на мисълта си. Отстоя в ония години, когато свирепствуваше фашизмът, защити я с името си на комунист, с живота си, едва навършил 40 години. По сложност на проблемите съвременната обстановка е не по-малко напрегната. И сега, както и по-рано, човек трябва да живее, да гори, да обича хората, за да не бъде зрител. Нима сега е по-малко нужно човек да бъде творец, пренебрегнал изкушенията на еснафството?...

За Фучик може да се говори много...

За Фучик ще се говори още много. Защото хората повярваха и вярват на думите му: „Хора, обичах ви. Бдете!"

С. ХРИСТОВ

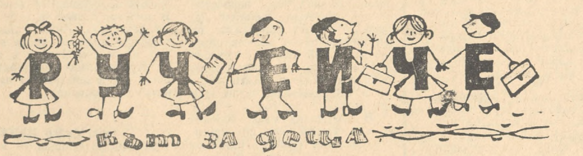

Зима

Тихичко се сипят
белите снежинки
и покриват всичко —
ниви и градинки.

Грабнаха шейните
весели децата.
Към пързалки тичат,
греят им лицата.

А врабчета гладни
кацат по стобора,
търсят да намерят
нещичко из двора.

Аз добре разбирам —
мама ще се мръщи,
че не се прибирам
в топлата ни къща.

Геновева ДЕНКОВА,
V „б" клас,
у-ще „Кирил и Методий"
— Силистра

Покана

Я кажи ми, Врабчо, мил,
що на клона си се свил
и поглеждаш крадешком?
Нямаш ли си, Врабчо, дом,
дето печка да пламти
и на завет да си ти?
Ако тъй е —
не мисли,
влез при мен и се стопли!

Писъмце

Върху снежната покривка
без мастило и попивка
Зайко—Байко в късен
мрак
писал писъмце със крак.
— Слънчо мили, до кога
ще вилнеят люти хали,
до кога ще трупа сняг,
няма ли да пекнеш пак?
Че да никнат по ливадки
сочни гъбки качулатки,
а в лехите ред по ред —
морковчета като мед.

Мария ГЕОРГИЕВА

Шарко, спри!

Бау—бау!
Шарко, Шарко, мирно
стой!
Знам, че си приятел мой.
Спри!
Ще стане страшна
грешка —
ще изцапаш мойта
дрешка!
Спри се, че беда такава
Шарко, мама не
прощава...

Първият певец

Зимата е още, тук,
а в клонака гугусчук
пее песничка звънлива:
— Скоро Снежко си отива!
Гу —
Гу. . .
С китка кукуряк
пролетта ще дойде пак!

Стефанка СТАНЕВА

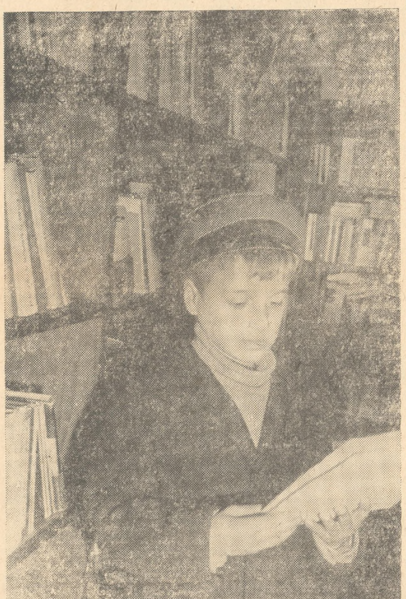

Толкова много са книгите в Тутраканската библиотека...

III РЕПУБЛИКАНСКИ ФЕСТИВАЛ

Пред големия преглед на силите

Художествената самодейност в село Ножарево вече се утвърди като една хубава форма за младежка изява. Читалище „Сабахатин Али" е приютило всички самодейци от селото, изпълнени с творческа енергия.

На II републикански фестивал ножаревските самодейци участвуваха в окръжните прегледи и се класираха на едно от първите места.

Сега в читалищния салон отново цари оживление. С ентусиазъм работят няколко състава. Драмсъставът вече подготви и се яви пред зрителите с пиесите „Мъжът с фереджето" и „Двуличникът". Като най-добри изпълнители се откроиха Осман Каров, Ариф Салимов, Решат Заидов и др.

Смесеният турски хор работи върху песните „Моята хубава родина", „По пътя на Делиормана", „Засях босилек" и др. Добри са индивидуалните певчески изпълнения на Калиме Сабриева, Ешар Мехмедов и др.

В разгара на подготовката за големия преглед на силите, какъвто ще бъде III републикански фестивал на художествената самодейност, драмсъставът обогати своя репертоар с пиесите „Кой ще стане съветник" и „Остроумният човек".

Рецитаторите работят върху подбрания с вкус литературен материал — главно хумористични разкази.

Танцовият състав също не остава назад. Той може да се гордее с танцьори като Зейнеп Бедриева, Рефие Ибрямова и Раиме Хюсеинова.

Със своята художествена програма самодейците вече посетиха селата Босна, Правда и Суходол. Концертите преминават при голям успех.

Ахмед ДЕМИРОВ

Из планината броди загадъчно същество

Обитателят на пещерата — хванат

Чичото открива своя племенник

Вълчица ли го е отгледала или...

СЛЕД 17 ГОДИНИ — ОТНОВО ПРИ ХОРАТА

САМАРКАНДСКИЯТ областен вестник съобщава необикновена история. В гористите планини на Узбекистан са пръснати малки къщици, почти колиби. Две-три от тях образуват селище — махала. В една такава махала живеели преди войната две семейства. Едното скоро напуснало суровата природа, другото останало. То се състояло от мъж, жена и двегодишно дете. Сега е вече трудно да се разбере причината за смъртта на майката, а наскоро след това и на бащата. На втория ден овчари намерили трупа на мъжа, но от детето нямало и следа. Братът на умрелия Утамурад Сатаров и неговите съседи направили необходимото за откриването на детето, но всичко било напразно. Това станало през 1937 година.

Започва войната, Утамурад заминава в армията и търсенето на изчезналото момченце се прекратява. Минават 17 години. В планинските кошари овчарите, след като приберат овцете си, обичат да си разказват чудни истории. Редките им гости особено бивали поразени от мълвата, че из планината броди загадъчно същество, което при среща с хора бяга в пещерите. Това би останало обикновена ловджийска история, ако през 1954 година децата от селището Ингичка, излезли да събират дърва от гората, не се натъкват в една горска пътека на „див" човек, който заръмжал и с големи скокове се скрил в близката пещера. Децата разказали за необикновената си среща на възрастните. Научава за това Утамурад Сатаров. Повиква трима овчари. Вдигнали факли и оръжие и отишли в пещерата още същия ден. Там намерили струпани листа и клони, а малко встрани—купчина изсъхнали ябълки и орехи. Организират засада и вечерта на входа на пещерата застава широкоплещеста човекоподобна фигура. Тайнственото същество поема силно въздух и дълго души. Чак тогава влиза в пещерата. Утамурад и другарите му се спускат да го уловят. Но от силата на владетеля на пещерата четиримата мъже буквално се разлетяват по всички посоки. Да го настигнат се оказва невъзможно. След три часа, вдигайки на крак цялото възрастно население, успяват да хванат обитателя на пещерата. Той вие, хапе другите и себе си, опитва се да скъса със зъби въжето, с което е завързан. Утамурад познава своя племенник, който много приличал на брат му. Племенникът получил името Жиян, което на узбекски означава „племенник".

Така от 1954 година в далечното узбекистанско планинско селище Ингинка, разположено в северния склон на Туркестанския хребет, наречен Черните планини (Каратау), овчарят Утамурад Сатаров започва да приобщава към живота на хората 19-годишния Жиян. Търпението и педагогическите способности на този обикновен овчар, който успява да внуши много човешки навици на нещастното момче, предизвикват възхищение. Сега Жиян сам може да се облича, да извършва по-груба работа в къщи, да се храни, вече не се плаши от непознати хора и е много внимателен към своя чичо и стринка. Но за постигането на това са били необходими цели 13 години. Отначало особено било много трудно. Жиян в продължение на 2 години се храни без каквито и да е прибори, като застава на четири крака и лочи направо от сипаната в съд храна. С варената храна твърде дълго привиква. Предпочита сурово месо и плодове. Жиян продължава да учудва всички както в самото начало със способността си да понася търпеливо най-голямата горещина и най-големия студ. При 40-градусова жега той може съвсем спокойно да стои на открито и да подклажда буен огън. Сяда някак странно — като прибира ръцете и краката си под тялото. Съвсем спокойно ляга на снега и почти не реагира на вятъра, който в Черните планини понякога е много силен.

Сега Жиян е трийсетгодишен, необикновено силен, невисок, с дълги ръце и с много силни къси крака. Без усилие, като нашега, вдига тежест, която не е по силите на трима-четирима мъже. Непрекъснато е в движение, върви бързо, но с някаква прокрадваща се походка. Няма чувство за страх в наш, човешки смисъл. Ако може някак да му се внуши, че трябва да отиде в съседното селище, дори среднощ, независимо дали времето е хубаво или лошо, той тръгва и се връща към сутринта, изминал 10 — 15 километра нататък и толкова насам. Яде много — 5-6 порции супа, по 6-7 килограма грозде, много обича чай. Но може да понася търпеливо и когато три денонощия наред не е ял нищо и не напомня, че трябва да го нахранят.

Жиян не говори. Издава пискливи нечленоразделни звуци които в никакъв случай не наподобяват човешка реч. Но разбира много от онова, което му казват, има отличен слух. Знак, че е разбрал какво му казват, е усмивката, не разбере ли — усмивката изчезва от лицето му. Овчарите и ловците се отнасят внимателно към този добродушен човек, който охотно още след първата покана им помага с желание. Родствениците му разказват, че се сърди много рядко, но когато се случи това, свива се в някой ъгъл на къщата, закрива главата си с ръце и бързо заспива. Не спи много, но сънят му е дълбок, макар че при други случаи бързо се буди.

Тази история става известна толкова късно, защото селището, където живее Жиян, е почти недостъпно. До там може да се отиде само пеш или на кон. Но много въпроси остават без отговор: кой е възпитавал това дете сред природата през толкова дълъг период, кой го е хранил в началото, как се е аклиматизирало? Старите хора разказват, че по онова време из гората са бродели на цели стада вълци, имало много мечки, диви кози. Кой е заменил майката на Жиян — вълчица, мечка или някоя дива коза? Може ли сега да се научи да говори. Не е задължително детето да е отгледано от звяр, но няма никаква възможност и вероятност да се научи да говори. Това е вече пропуснат период от неговото развитие.

Л. КОРСУНСКИЙ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОПС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 23 (1340) | Събота, 24 февруари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПО ПЪТЯ КЪМ РЕНТАБИЛНОСТТА

С добро име се ползва кравефермата в с. Искра на кооперативното стопанство в с. Ситово.

Общите усилия донесоха и крайната победа. Вместо 690 000 литра мляко бяха предадени в повече над 103 000 литра, с два тона повече бе и месото.

Не по малки са и тазгодишните задължения. Затова ръководството на бригадата и това на стопанството правят всичко възможно, щото фермата да стане рентабилна.

Сега с въведената нова организация на труда бригадирът ежедневно трябва да бъде във фермата, а навременното явяване на работа на животновъдите е задължително. Разбира се, с това техният труд стана по-производителен и всеки от тях, знаейки годишния, месечния и дневния план, води борба за неговото изпълнение. Всяко изоставане или неизпълнение на дневната норма млеконадой е предмет на оперативно съвещание и вземане на мерки за незабавното му отстраняване. Това стана причина само през м. януари т. г. да се надоят 67 тона мляко. Въпреки че това е значително повече от предвиденото, ръководството на фермата не е доволно. То смята, че е необходимо да се механизират някои трудоемки процеси и да се създаде по-добра организация на труда. Първата крачка бе направена, като се намали броят на заетите кооператори във фуражната кухня с трима човека и при телчарите с двама човека. Мина се и на двукратно доене, а това ще даде възможност през лятото да се използва естествената паша и се прави икономия на фураж и труд.

С цел да се подпомогне инициативата на животновъдите от фермата, ръководството на стопанството е запланувало тази година да се внесе и механизация. Инсталацията за механизирано доене е вече готова. Предоставен е за нуждите на фермата трактор „Беларус“ и самоходно шаси. Предвидени са още две ремаркета. С помощта на техниката не само ще се облекчи трудът на хората, но и ще се даде възможност да се намали броят на заетите кооператори с около 10 човека. Само от това мероприятие се очаква икономия от 12 000 лева.

Ако бригадното ръководство проявява загриженост, това не може да се каже засега за централното ръководство. Все още много са недостатъците по инсталацията за механизирано доене и тя не може да се използува. Не е доставен агрегатът за електрическа енергия, тогава когато прекъсне централното подхранване. Не са доставени и предвидените две ремаркета, а нуждата от тях е голяма, като се има предвид, че фермата не е водоснабдена и трябва да се вози и вода.

Необходимо е УС на ТКЗС да прояви по-голям интерес към тревогите на колектива на фермата.

Тахир МЕМИШЕВ

Използуват хубавите дни

Щом снегът се стопи и стана възможно да се работи па полето, механизаторите Хюсеин Мехмедов и помощникът му Амзали Алиев от филиала „Ножарево“ на ДЗС „Янко Забунов“ запалиха трактора, закачиха тороразпръсквачката и се отправиха към житните посеви. Младите растения изглеждаха изтощени. Листата им бяха поприпърлени от зимния студ. Сега посевите се нуждаеха от храна и двамата механизатори дойдоха да им помогнат.

На всеки декар те разхвърлят по 20 кг амониева селитра. Следят торът да се разпределя равномерно по посевите. за да бъдат те изравнени.

През миналата есен сеитбата се извърши при много благоприятни условия, като се спазиха всички изисквания. Посевите се развиха много добре.

Двамата механизатори използуват всеки благоприятен ден за работа. В недалечно бъдеще те смятат да завършат с подхранването на 4 000 дка пшеница, засети в района на филиала.

Реджеб МЕХМЕДОВ

ВЕЛИКА И НЕПОБЕДИМА

ТЪРЖЕСТВА ЗА СЪВЕТСКАТА АРМИЯ

СИЛИСТРА. Снощи в салона на театъра се състоя тържествено общоградско събрание, посветено на 50-годишнината от създаването на славната Съветска армия. То бе организирано от Окръжния и Градския комитет на Партията и Окръжния и Градския комитет за българо-съветска дружба. Тук бяха председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на ОК на Партията Христофор Иванов и Шакир Шакиров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, първият секретар на ГК на БКП Георги Кардашев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, офицери, общественици.

Събранието беше открито и ръководено от председателя на Окръжния комитет за българо-съветска дружба Христофор Иванов. Доклад по случай славния юбилей на прославената и непобедима Съветска армия прочете полковник Младен Ценов, началник на Силистренското военно окръжие.

Изпратена бе поздравителна телеграма до ЦК на КПСС.

Накрая бойци-самодейци от поделение 70 080 — Бургас изнесоха богата литературно-музикална програма.

• • •

ТУТРАКАН. Петдесетгодишнината на Съветската армия бе чествувана в града на 22 февруари вечерта. В президиума на общоградското тържествено събрание, което се състоя в салона на читалището, заеха места първият секретар на Градския комитет на Партията Димитър Даскалов, участниците в Отечествената война Пеньо Лазаров и Минчо Игнатов, общественици. За героичния път на Съветската армия, за величавите подвизи на съветския воин през изминалите 50 години говори на тържеството полковник Атанасов от Военното окръжие в Силистра.

ТОПЛИНАТА НА МЕТАЛА

...Тодор Андреев от кооперативното стопанство в с. Сребърна — механизатор-първенец за 1967 година. С ДТ—54 е извършил работа, приравнена към 54 437 дка мека оран. Награждава се с грамота и вписване името му в почетната книга на Окръжния съвет на професионалните съюзи на работниците от селското стопанство...

Това бяха думите на докладчика, който говореше пред повече от 500 механизатора, които присъствуваха на окръжната среща на механизаторите-първенци от Силистренски окръг. До края на срещата не изпуснах из очи височкия мъж с открито волево чело. Едва дочаках почивката. Добрах се до челника на механизаторите и в претъпканото фоайе на салона едва дочувах думите му:

— Голяма чест ни оказва ръководството на окръга.. Кой ти е предполагал, че ще се сберем толкова колеги на едно място... Тази година трябва да държим на комплексната механизация повече от всякога... В нея е голямата тайна на земеделието...

Пак в припряната суматоха успявам да разменя няколко мисли с Тодор Андреев—героя на днешната среща. Оказва се, че той е механизатор от единадесет години, че работи с бригадата за комплексна механизация на Димитър Станчев, че бригаден механик им е Никола Димов.

. Правоспособност добих, учейки задочно. Машините станаха моя съдба. Сега не можем един без други. Като побратими сме. Миналата година, както през останалото време на моята единадесетгодишна практика, трябваше да извършвам множество работа с ДТ-54. И да ора, и да сея, и да култивирам, и после пак да кръстосвам блоковете по време на лятната дълбока оран и есенната сеитба...

За да се добие представа за това каква работа е извършил само за една година Тодор Андреев, хубаво е да се спомене, че неговото ДТ-54 за дванадесет месеца е изразходвало 40 тона гориво, като е направило икономии от нафта за 500 лева.

— Казват, че механизаторите от бригадите за комплексна механизация били много претоварени. Може и да е така, но за себе си аз не мога да твърдя същото. Разбира се, трябва да има плановост, системност в ежедневните задължения, т. е. да има установена традиция по отношение ангажиментите на всеки член от бригадата за комплексна механизация. Естествено не остава на заден план и личната подготовка и кадърност на механизатора. Сами пресметнете. Нали е твърде голяма отговорността да ти поверят отглеждането на толкова селскостопански култури. Ами ако само веднъж по невнимание сбъркаш! Ако опропастиш хляба на кооператорите...

Минутите на почивката във фоайето на салона се оказват

кратки. Множеството отново ни повлича вътре. След разговора с този механизатор някак лесно достижими ми се струват новите изисквания от нашите полевъди и механизатори — да получат по 400 кг пшеница, по 450 кг царевица, по 250 кг слънчоглед. Та ако всички хора, които бяха събрани в тази зала, мислят и работят като Тодор Андреев от кооперативното стопанство в село Сребърна, скокът по отношение на добивите от декар площ бързо ще добие реален облик.

Р. ШИМАБЕЕВ

БЪЛГАРИО, ТИ СИ ЗЕМЕН РАЙ!

ПОД ТОЗИ ДЕВИЗ на 20 февруари тази година в основното училище „Кирил и Методий“ в с. Калипетрово се състоя рецитал в чест на 90-годишнината от Освобождението. В училището настъпи голямо оживление. Учениците на групи се придвижваха към голямата стая. С нескрит трепет в сърцата се явяваха и тези, които трябваше да рецитират, да се борят за челно място в рецитаторския конкурс. А те не бяха малко. броят им надмина ваше 20 души.

Ето че определеното време дойде. В журито участвуваха преподавателите по български език Димитрова, Бъчваров и Романов. В стаята бе тихо. Всеки слушаше със затаен дъх изпълнението на рецитатора. После ръкопляскания, нов рецитатор, пак ръкопляскания... Така два часа изминаха неусетно. Присъствуващите слушаха и се възхищаваха от героизма, мъжеството, себеотрицанието, волята на българина, отразени в стихотворенията.

Наближаваше краят. В стаята бе все така тихо, а сърцата още по-напрегнато биеха. Особено на тези, които рецитираха.. Журито се оттегли на кратко съвещание, след което се обявиха резултатите. Първите места в рецитала заеха Димитър Владимиров, Иванка Стойчева Недка Добрева, Керанка Недева и други.

В чест на 90-годишнината от Освобождението ще има на скоро в училището и викторина.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Подготвят се отрано

Миналата година кооператорите от бригадата в с. Калугерене получиха по 159 килограма тютюн от декар.

Опитните кооператори сега правят всичко възможно, за да получат през настоящата година още по-добри резултати. Извършена е необходимата подготовка за бъдещата реколта, която ще заеме 170 декара, изкопани са всички парници, в това число 700 квадратни метра топли и един декар черни парници. Около тях е струпано голямо количество угнил оборски тор.

Ахмед ДЕМИРОВ

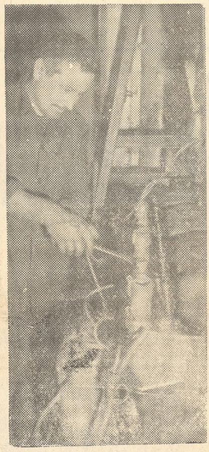

Трудовото ежедневие на автомонтьора Кольо Русев от шкодова бригада при сервизната работилница на ДАП — Силистра е постоянно препълнено с напрежение. Но той всяко го извършва висококачествен ремонт.

ИДЕ ПРОЛЕТ

Чуден ден беше вчера — тих, топъл. Слънцето огряло както през истинска пролет.

С учениците тръгваме към спортния стадион. Покрай нас се стрелват леки коли, натоварени със стока камиони, профучават мотори. С по-бавен ход, едно след друго се редят натоварени с тор ремаркета. Зеленчуковата градина на Тутракан е в нашата посока, а градинарите са започнали битката за производство на ран зеленчук. Оживление личи и в лозята зад самия стадион. Колове пренасят стопаните. Потягат тела.

Може би е още рано за работа в полето. Малък Сечко още не е отминал. А Марта? Кой знае какви изненади ни готви и тя! Но тя лесно се предава, защото идва пролет. Пролет, която се чувствува в аромата на влажната земя, която пулсира в набъбналите пъпки на върбите, напира в игрите на учениците, станали още по-палави, неудържими. Тя ни поздравява с първите кокичета, с ясносиния синчец, ошарил букетчетата, които с радост ни подаряват нашите питомци.

Пролетта идва и задължава. И най-много задължения имат селските стопани. Та сеитбата и в нашия окръг вече е започнала.

Долу край пристанището на Дунава моряците сноват около шаланите. Готвят се за нови победи.

Пролет... Хубава, ясна, чаровна! Има ли по-прелестен сезон от тебе? Има ли други дни тъй пълни с вяра, с нови надежди? Пролет! Ние те чакаме закопнели, зажаднели за твоите ласки.

Викентий ДУКАНОВ

Звеното на Иван Помаков от кооперативното стопанство в с. Нова Черна се грижи за парниковото производство на 240 рамки зелен лук, 160 рамки репички, 80 рамки салати и др.

НА СНИМКАТА: Част от звеното на Иван Помаков проверява състоянието на избуялия зелен лук.

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

КУПУВАНЕ НА УЧЕНИ

Съединените щати отдавна са стигнали до извода, че найценната стока, която си струва да купуват от други страни — това са учените, това е научната мисъл. Американските търговци смятат, че е изгодно да внасят не само промишлени суровини или изделия на чуждестранната индустрия, но и хора, които имат познания. И най-богатата държава на Западния свят тръгна по този непочтен път.

От Англия например по различно време заминаха много видни учени и технически специалисти. Те бяха съблазнени от високата заплата, която им осигуряваха в Америка. И мнозинството от тях завинаги оставиха родината си, с жените и семействата си.

При такива условия примамват дори английски педагози. Според съобщение на в. „Дейли телеграф“ през януари в Лондон пристигнала вербувачна група от Калифорния, за да се договори с около 1 000 британски учители, откликнали на обявлението за предстоящо вербуване. „Тези емигриращи учители — роптае в. „Дейли телеграф“ — ще бъдат завинаги загубени за английската система на просвета“. Едно от условията на вербуването е педагозите да станат американски граждани.

Покупка на мозъци — така западните журналисти наричат тези операции. Но тя има и други форми. На чуждестранните учени поръчват да изпълнят някои специални задачи, от които са заинтересовани американските ведомства и преди всичко Пентагона. Тази дейност също скъпо се заплаща. Известният вестник „Афтонбладет“ е озаглавил една от своите статии, публикувана на 7 февруари, така: „Шведските учени получават милиони субсидии от военното ведомство на САЩ“.

От Стокхолм съобщават, че в едни случаи военното ведомство на САЩ е искало да бъде изпълнена негова поръчка, а в други — самите шведски изследователи са искали от Пентагона субсидии. Вестник „Афтонбладет“, видимо развълнуван от получените данни, утешава своите читатели със съобщението, че „не само шведски учени“ са привлечени от Пентагона. Това се върши във всички страни, влизащи в блока НАТО, а също и в редица неутрални държави — например в Австрия и Швейцария. При това се оказва, че кредитите на САЩ за научни изследвания са прекратени в онези области на науката, от които не е заинтересовано военното ведомство на САЩ. Средства се изразходват за цели, които имат важно значение за Пентагона. А „делото на Пентагона — както пише шведският вестник — е войната“.

Анализът на тези съобщения от Англия, Швеция и другите страни води до твърде нерадостни изводи. Научната мисъл, станала експортна стока, не дава нищо на страната-експортьор, долари получава само носителят на научната мисъл — професорът, педагогът, техническият специалист. Това става независимо дали даден учен е променил гражданството си или е останал гражданин на своето отечество.

Всичко това не може да не учуди хората от света на социализма. Ние също смятаме, че научната мисъл трябва да бъде интернационална и че размяната на научните знания и открития е едно от важните условия за развитие на науката изобщо. Но това не лишава учения от патриотично чувство, от чувството на отговорност за своите постъпки. И ако той възнамерява да отиде да работи в друга държава, не може да не се замисли над това — каква е политиката на тази държава. А доколкото събитията ни позволяват да преценяваме, Вашингтон и неговите ведомства вербуват само хора-физици или биолози, математици или океанографи, т. е. хора, способни да помагат на САЩ в тяхната завоевателна практика, при производството на оръжия и средства за унищожение.

Покупката на учените е едно от аморалните явления на нашето време.

В. ЛЕОНТИЕВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

На 21 февруари т. г. по инициатива на Окръжния съвет на професионалните съюзи в Силистра се проведе обучение на профсъюзния актив и пропагандистите от учебните звена по икономика от промишлеността. Във връзка с 44-то постановление на ЦК на БКП и МС пред слушателите се изнесоха лекции.

* * *

В сряда в препълнения от хора салон на ЗММ, под лозунга „Петилетката за 4 години и 8 месеца“, колективът на завода обсъди своите възможности за изпълнение на петгодишната си програма за съкратен срок и се отзова на патриотичния призив на пловдивчани.

* * *

Във вторник Управление „Земеделие“ при ОНС — Силистра проведе семинарни занятия с агрономите и ветеринарните зоотехници от окръга,

На тези занятия с особен интерес бе изслушана лекцията „За най-ефективно използуване торовете и почвените карти“, изнесена от научния сътрудник Кръстева от Селскостопанския институт в Генерал Тошево.

А в четвъртък се състоя втората сбирка на Народния университет за резитба на овощните дървета. Бяха проведени и практически занятия.

* * *

На 21 февруари комунисти и комсомолци от ДСО — Строителен район — Силистра имаха среща с Горан Минев от ЦК на Комсомола. На срещата бяха обсъдени решенията на XI конгрес на ДКМС. Изнесен бе и доклад на тема „90 години от освобождението на България от османско робство“ и бе прожектиран филм „Хайдушка клетва“.

* * *

На 22 февруари учащите се и преподавателите от Силистренския механотехникум проведоха в салона на кино „Доростол“ тържествено събрание, посветено на 90-годишнината от освобождението на България от турско иго.

* * *

Вчера в салона на Дома на профсъюзите се състоя окръжна конференция на профсъюза на здравните работници.

* * *

Днес, събота, в Пионерския дом — Силистра ще се състои семинар с дружинните ръководители от окръга. А утре ще се съберат председателите на клубовете за интернационална дружба от окръга. На този сбор ще се разгледат предстоящите задачи на клубовете за интернационална дружба във връзка с предстоящия IX младежки световен фестивал.

* * *

Утре, неделя, драматичният състав на Народния театър при Окръжния народен съвет ще изпълни последното представление на спектакъла „Вампир“. А вчера започна подготовката на поредната му постановка „Приказка за калпаците“ от Панчо Панчев.

Работниците се готвят

Вокалната група при ДИП „Добруджа" — Силистра беше създадена едва преди три години. Тя се ръководи от Петър Йовов. От тогава до сега тя обогати твърде много своя репертоар, неведнъж участвува в прегледи и различни програми.

Сега вокалната група за народно пеене се готви упорито за участие в Третия републикански фестивал, провеждан в чест на 25-годишнината от Деветосептемврийското въстание. Репертоарът е наситен преди всичко с местни добруджански песни: „Станка седи в градинка", „Заженил се е Босилко", разработена от Петър Крумов.

Това, което отличава твърде много тази вокална група от другите състави, е нейната целогодишна подготовка, което се отразява и положително върху изпълнението ѝ.

Похвална е инициативата на ръководството на предприятието за осигуряване и на двата състава, вокалния и танцовия, с подходящи костюми, които бяха изработени във Варна.

Желанието на 16-те самодейки от вокалната група, на техния ръководител е след една планомерна подготовка да се представят колкото се може по-успешно на прегледите.

Системно се подготвя и танцовият състав. Негов ръководител е Чаню Димитров.

Петранка ДОДОВА

НА СЦЕНАТА В БРАДВАРИ

Не малко умение и труд са вложили самодейците от турския естраден състав при Образцовото народно читалище „Н. Вапцаров" — Дулово за подготовката на програмата „Спектър" под ръководството на Херол Салиев.

Със „Спектър" дуловските самодейци наскоро се представиха на брадварска сцена. В програмата са включени сатирични и хумористични сценки: „Среща", „Внимавайте, никой да не чуе", „При лекаря" и др. В тях се бичуват недостатъци от нашата съвременност, третират се наболели въпроси на морала.

С много умение бяха изпълнени и песните от състава. Особено добро впечатление оставиха индивидуалните изпълнители Б. Салиев, Х. Байрамова, Р. Заимова, Т. Халилов.

Радост в сърцата на зрителите вля добрата постановъчна работа на Х. Байрамова при подготовката на двата ориенталски танца, изпълнени с вярно чувство от танцьорите.

Спектакълът на дуловските самодейци е част от неговата широка дейност сред населението в чест на Третия републикански фестивал. Те и занапред ще гостуват със своята програма в различни селища от нашия и Шуменски окръзи.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

Разумно да се използват средствата от самооблагането

Години наред вече в село Сребърна се прилага Законът за самооблагането. С набраните средства и доброволния труд на населението се измени коренно обликът на селото. Разрешен бе и един от най-наболелите въпроси — водоснабдяването. Само от това мероприятие, благодарение на доброволното участие на жителите, са икономисани около 3 300 лева, използвани за други цели. Със средства по линия на самооблагането бяха построени читалището, здравният дом, банята, работилницата и физкултурният салон на училището. Шосирани са много улици.

Населението в Сребърна с готовност възприема и подпомага осъществяването на благоустройствените задачи. Това се потвърди и от събранието по самооблагането, което беше проведено през месец януари. На него беше отчетено извършеното строителство през изтеклата 1967 година и се гласуваха обектите за 1968 година. От изискванията на присъствуващите пролича загрижеността за разхубавяването на селото, за опазването на постигнатото.

Но не без основание се поставя и тревожният въпрос за разумното и пестеливото изразходване на събраните народни средства. Става дума за използуването на готовите обекти и качественото строителство на новите. Така например до шосето Силистра — Русе от няколко години е построена модерна автобусна спирка, която все още не изпълнява предназначението си. В селото често се чуват иронични изрази, тъй като идейният проект е предвиждал на стената на чакалнята да има изрисуван голям пеликан с неонова светлина. Досега нищо не е направено по този проект. Дори спирката още не е електрифицирана. Миналата година беше започната електрификацията, но после работата бе преустановена. Дано през тази година се направи нещо.

Миналата година бяха шосирани 4 200 квадратни метра улици в селото. Но и тук трябва да изразим недоволството на населението от некачествената шосировка. Нивелировката е извършена добре, настилката също. Но бедата е другаде. Нахвърляни са камъните и са оставени под тежестта на минаващите пътници и каруци да се валират. Общинският народен съвет е търсил помощта на Окръжния народен съвет. Валякът дойде на обекта. Започна работа... и си замина. И никой още не знае по чие нареждане замина, като остави работата едва в началото. Сега това шосе се намира в окаяно състояние.

С право сребърци казват да правим това, което можем и което качествено ще изпълним.

Нека подобни случаи повече да не се повтарят.

В. КАЛИНОВ

ОСМОКЛАСНИЦИ-САМОДЕЙЦИ

Любовта към народния песенен и танцов фолклор събра в читалищния салон на с. Дичево стотици кооператори, ученици, комсомолци.

Под ръководството на Йорданка Стефанова и Мухсин Юмеров осмокласници подготвиха богата художествена програма от български и турски народни песни и танци. Неотдавна те излязоха на сцената и бяха аплодирани от публиката.

В близките дни младите самодейци ще посетят съседните села Суходол, Бащино и Ножарево.

Димитър СТЕФАНОВ

Вокалната група при ДИП „Добруджа" по време на репетиция.

НА ЗДРАВНИ ТЕМИ

ДА ПАЗИМ ОЧИТЕ СИ

Очите са един от най-важните органи на човешкото тяло. Чрез тях човек опознава околната среда. Загубата само на едното око намалява трудоспособността на пострадалия или го прави негоден за определени отрасли на труда. А загубата на двете очи вече означава, че той вече е инвалид, неспособен да се ориентира в света, станал тежест на своите близки и обществото.

Борбата за предпазване на очите започва още от детските години. Най-чести са те в периода от 6 до 12 години. На тази възраст децата все още не могат сами да се предпазват от необмислени действия. Нараняванията стават с различни предмети: вилици, ножове, гвоздеи, шила, ножици, перодръжки, куки, пръчки, прашки и др. При по-големите деца нараняванията се предизвикват от патрони, капсули, разни избухливи смеси, които те намират и използват за игра, хвърлят ги в огъня и в резултат на това възникват особено тежки повреди на очите. Понякога те са свързани с нарушаване на очната ябълка, с изпадане на вътрешноочните ципи в раната или изтичане на вътрешноочното съдържание. Тези рани водят до тежки последствия, дори до пълна загуба на зрението.

При възрастните, във връзка с механизирането на всички отрасли на труда и навлизането на новата техника в селското стопанство, борбата с очните повреди придобива особено значение. Понякога очите могат да бъдат засегнати с вар, хоросан, син камък. В този случай особено важно е да се отстрани колкото се може по-бързо чуждото вещество, което става чрез обилно промиване. При напръскване на очите с киселини, промиването трябва да стане със слаб разтвор от сода за хляб, при напръскване с основи — с вода.

При работниците от МТС и ДЗС увреждането на очите може да се причини и от светлината на електрожена. Достатъчни са само десет секунди, за да причини тази светлина силни болки, сълзене, силна чувствителност. Затова съвсем ясно става, че носенето на предпазни стъкла от работещите с електрожен става съвсем наложително.

При работа на струг, при пилене на металически части, чукане на камъни в окото могат да попаднат парченца, които при по-голяма сила пробиват и очните обвивки. При това може да бъде въвлечена и инфекция. Съвсем ясно е колко неприятности и тежки последствия могат да се избегнат с малко повече предпазливост: носене на очила, маски, решетки в онези професии, които изискват това.

При всяко нараняване на очите трябва да се търси незабавно и лекарска помощ. Никога не бива да се мисли, че нараняването е леко. Не чакайте да мине от само себе си, като разчитате на добрия случай. Колкото по-бързо се явите при лекаря, толкова по-бързо и по-пълно ще бъде излекувано пострадалото око. Този е най-сигурният път, за да запазите зрението си, работоспособността си.

д-р Б. ВАСИЛЕВ,
завеждащ очно отделение при Окръжна болница

Човекът — най-ценен капитал

* НЯКОИ ПРОЦЕНТИ БУДЯТ ТРЕВОГА
* ЗА КАКВО СЛУЖАТ ГОЛЕМИТЕ КЪЩИ?

Преди няколко дни в с. Паисиево се състоя общинска сесия по здравеопазването, на която гл. лекар на болницата в селото д-р Пеев прочете доклад за работата на селската здравна служба и работата на здравните работници в района. През изминалата година бяха положени големи усилия за подобряване здравето на възрастните и децата.

Сега в района на общината работят двама лекари, трима фелдшери, две акушерки, две сестри и един дезинфектор. Относно кадровото състояние на здравната служба докладчикът посочи, че през годината е допуснато текучеството на медицинските работници. За една година в службата са постъпили и след време са напуснали пет акушерки и четири сестри. Няколко месеца в с. Зебил е нямало медицински работник поради заболяване на фелдшера. Лекарката по детското и училищно здраве е била в продължителен отпуск по майчинство. Главният лекар е бил в запас и на негово място е бил изпратен специалист по детски болести.

Всичко това неминуемо се е отразило на работата.

Добре са работили през годината фелдшерите Тахсин Мухсинов от с. Зебил и Исмаил Чернев от с. Звенемир. Заслужила е уважението на хората от района и акушерката Мелиха Ниазиева, която има дългогодишен опит. Старателно е работил и дезинфекторът Димитър Джанков.

Бяха отчетени редица недостатъци в работата на здравната служба. Най-тревожна е високата детска смъртност. Докато през 1966 година тя е била 18 на хиляда, през 1967 година се е увеличила на 79,4 на хиляда. Детската смъртност в Паисиевски район е повисока от средната за страната.

Нужно е да се подобри индивидуалната просветна работа сред майките, да се подобри качеството на консултациите; те трябва да бъдат извършвани задължително от лекар; да се повиши квалификацията на сестрите и акушерките.

Не носи ли вина пълномощникът на с. Звенемир, че не е успял да осигури стая за детска консултация в село Зарица, поради което медицинският преглед на жените е бил извършван в читалището?

Радостен е фактът, че жените вече сами посещават консултациите. В консултациите са обхванати 73.8 на сто от майките. Но в последно време домашните посещения на акушерките са намалели.

Забелязва се спадане на раждаемостта — тя е 21,7 на хиляда.

Необходимо е да се засили здравната просвета сред населението. Хората трябва да се научат да се отнасят сериозно към здравето си. Строят се големи тухлени къщи, а старите им си стоят необитавани от никого. Защо? Защото стопаните предпочитат да си живеят в мазите. Съображенията? Да се пестят отоплителни материали. Не от липса на средства, а по една стара традиция някои хора сред турското население и през зимата ходят с басмени дрехи.

С много загриженост и тревога бяха изпълнени изказванията на съветниците. Предлага се да се обзаведат детски млечни кухни в селата Зебил, Звенемир и Боил. Председателят на кооперативното стопанство съобщи на присъствуващите, че лекарствата за децата до тригодишна възраст ще бъдат безплатни. Единодушно беше прието мнението, че почесто трябва да се четат лекции на здравни теми, да се издава бюлетин за работата на здравните работници, да им бъде оказвана помощ от всички масови и политически организации, да се пази авторитетът на здравния работник.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Курс по готварство

По инициатива на селския комитет на Отечествения фронт, с председател Йорданка Дякова, се взе решение през тази година да се организира в с. Варненци курс по готварство. Миналата година в селото се проведе курс по шев и бродерия, който завърши успешно. Жените научиха много неща и сега, когато се постави въпросът за новия курс, желаещите да участвуват в него бяха много.

За да се разгласи и организира курсът по готварство, в салона на читалището се състоя наскоро общоселска седянка. Ръководителката на курса Калинка Атанасова поясни как ще се провеждат занятията и колко ще бъдат участниците. Тя изнесе и първата лекция. След лекцията жените разучаваха модерни танци под звуците на акордеона.

В чест на 8 март жените обещават да завършт успешно курса и организират изложба на хранителни изделия.

Марин ПОПОВ

Нови книги

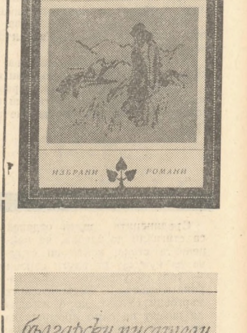

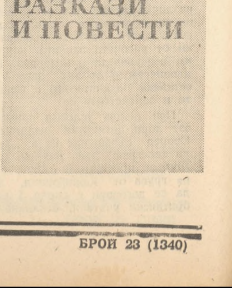

СТАРА ИСТОРИЯ

— разказ —

От тогава са изминали повече от двадесет години, но като че ли и сега е пред очите ми онази композиция от два раздрънкани вагона и винаги потънало в пара локомотивче. Натоварваше сутрин работниците и ги изтърсваше някъде по трасето, извън градчето. Отмерваха стотина метра — върху тях до обед трябваше да легнат новите релси, за да мине влак 203. Нямаше много време за разтакаване, всеки вземаше инструмент и се залавяше за работа. През тези дни на август слънцето беше безмилостно от сутрин до вечер и само някои от работниците се отделяха от трасето край редките черници, за да изпушат по цигара. Ала когато влакът изтрополеше по релсите, напрежението спадаше и хората хуквaха към Осъма, за да се поразхладят.

Нищо като че ли не беше в състояние да изненада тези мъже. „Захапваха" всеки ден по стотина метра от трасето, подменяха настилката и релсите, а вечер влакът ги връщаше обратно в града. И така километър по километър, гара след гара...

Но един ден преди обяд откъм селото, до което бяха стигнали, дочуха мъжки глас:

— Ей, хора, помощ, помощ!...

Към линията, направо през угарите, бягаше възрастен човек. Той беше втренчил поглед към стотината мъже и не виждаше къде стъпва. От време на време се спъваше, изтърваше лопатата, но после пак се вдигаше и не преставаше да вика:

— Помощ, помощ...

Мъжете оставиха работата, но мъжът се изненада от безразличието им и още повече за бърза. Но от неговото бягане не излизаше нищо, защото той непрекъснато се спъваше в едрите буци. Когато приближи, хвърли лопатата и заговори за дъхан:

— Цигани ме ограбиха... Като отидох за вода, заварих ги в къщи. Крадат, кокошките ми окрадоха. — Последните си думи той изрече обърнат към селото, като сочеше с ръце към къщите.

— Тъй ли? — рекоха някои от мъжете.

— Да ги преварим — казаха други и всички се втурнаха към пътя. Хукнаха направо през ораната и високо размахваха кирките и лопатите. Приличаха на разгневен мравуняк, като че ли бяха чакали с години да си отмъстят на неуловимите цигани конекрадци, дето кръстосват пътищата край Осъма.

А в това време от селото по черния път се зададоха двете каруци на циганите. Стъписаха се, защото не бяха очаквали такава изненада. Спряха насред пътя. Конете тревожно вдигнаха глави. Мъжете смучеха цигарите си. Зад тях бяха жените и децата им. Какво можеха да им кажат?... Всичко беше толкова ясно и изглежда не се случваше за пръв път. Затова и мълчаха.

Насреща им идваше тълпата от разярени мъже. Отпред вървеше старецът и непрекъснато говореше:

— Викам им аз, махнете се от двора ми, хайдути. А те ме гледат под вежди. А един посочи пояса си — ще ме плаши. С нож ще ме плаши.

—Ще видим!—додаде някой зад него.

Циганите стояха смирени, като че ли нищо не бяха сторили. Само завързаните за каруците кучета сновяха между колелетата, предугадили нещо лошо. Конете нервно потръпваха и мърдаха малките си уши, стряскани от виковете и псувните на мъжете. Когато те заобиколиха каруците, от тях с крясък изхвъркнаха две кокошки и запрехвръкваха към селото.

— Най-хубавите, най-хубавите ми задигнали — викаше старецът.

В този миг един набит мъж слезе от първата каруца, спря се до конете. Изплю цигарата си, вдигна ръка и каза:

— Дадохме ви кокошките... Друго какво искате от нас...

Мъжете се ядосаха от това предизвикателство и замахаха с кирките и лопатите. Удряха кой където свари. Мъжът скочи в каруцата и стисна поводите, защото конете се изплашиха и се заизправяха на задните си крака. Като по знак жените и децата ревнаха в един глас. От носовете на някой шурна кръв.

— Бият ни, бият. Няма ли закони в таз държава — викаха циганите, като се опитваха със законите да стреснат мъжете, които вече не подбираха къде удрят. Кучетата се разлаяха още по-силно, раздрънчаха се кофи, захвърчаха дрехи.

— Закони ли? Ще ви дам аз едни закони!... — Възрастен мъж се спускаше към един от циганите и замахваше с лопатата. — Да не мислиш, че съм забравил? Нали ти открадна конете ми преди две години и ги намерих чак на гръцката граница. Закони ли за вас...

— А ти да не мислиш, че сме ти забравили къщата?...

Това разяри още повече мъжете. Те замахваха и удряха, а гласовете им разсипваха тишината на жаркия августовски ден. Не ги спираха нито плачът на децата, нито виковете на жените, нито заканите на здравите и изпечени цигани.

И тогава от втората каруца се изправи състарена циганка със сплъстени коси, с потъмняло лице и с молещ глас заповтаря:

— Ей, болнав човек има тука. Не фащате ли вяра?

Но множеството гласове ревнаха и отново я задушиха.

— На умиране я! — говореше тя. — За него взехме...

Може би това беше истина. Личеше си, че този път циганите не са така дръзки. Може пък наистина да има болен човек. Нима циганите не умират?...

Хората заоглеждаха каруцата. Някой размърда струпаните отгоре ѝ брестови клонки. Подадоха се две съсухрени ръце — само кости и изпъкнали жили. После костеливите пръсти се уловиха о канатите и мъжете видяха как се подава измъчено и безпомощно старческо лице: с изпъкнали скули, с високо чело и две присвити очи. Главата на стареца трепереше. Той искаше да погледне хората около каруцата, но не можа да се извърне и само в очите му блеснаха сноп слънчеви лъчи. Той отпусна глава и се срополи.

— Да мре! — рекоха мъжете, но се отдръпваха един по един назад и тръгваха бавно към линията, през буците на угарта. Говореха си нещо. Поглеждаха към двете каруци...

Циганите оправяха хамутите, прибираха разпилените дрехи. Разтревожените кучета се въртяха около тях. Млад мъж отчупи клонки от близкия орех и ги сложи над главата на болния. Старата жена все мокреше челото му с вода.

Скоро каруците глухо тръгнаха по коларския път. Всички мълчаха. Само раменете на старата жена потръпваха, защото чувствуваше как заглъхват гърдите на болния. За него искаха да откраднат кокошките. Щяха да му сварят чорбица. Но вече всичко беше излишно — носеха умрял човек.

Свиха към реката и за последен път погледнаха към мъжете, които не им повярваха.

КОЛКОТО пъти пътувам с влака по тези места, все си спомням тази история. Стара история. Гледам, няма го вече оня коларски път, защото канали са прорязали полето; няма ги синурите, само орехът е останал все така самотен насред полето.

Димитър МИХАЙЛОВ

БЕЛИ СТРУИ

☆ Двусменна работа в кравефермата
☆ Минути на изпитание
☆ Четири дружки — четири гълъбици

Необичайно тихо е февруарското пладне в новата кравеферма на ТКЗС — Старо село. Животните спокойно почиват. Но ето че през отворените прозорци се втурват палави врабци и веселата им глъчка гони тишината. Впрочем след малко тишината отстъпва пред ритмичния пулс на агрегата, който бележи началото на обедното доене.

Към горния край на обора чевръсто ситнят две доячки, понесли на ръце по три гюмчета. Включват ги в инсталацията и подготвят за доене първите животни. През стъклените тръбички припряно прииждат бели струйки. Мария Стоянова и Радка Ангелова следят внимателно техния ритъм. Когато той съвсем залинее, младите жени прехвърлят натежалите гюмчета до нови животни.

...Двете редици постепенно накъсяват. Накъсява и времето на първа смяна. Кога изминаха часовете? Мария и Радка не разбират дори, че слънцето е успяло най-после да разведри мрачния лик на февруари. Усетиха го едва когато подпря длани в морните им рамене.

— Свършиха се вече трудностите. Няма да има бури и снегове. Пролетта идва, Маре, пролетта!

На кого ли не носи надежди тази чаровница? Та доячките я очакват с такова нетърпение! Нали са обещали, че от пролетта ще им назначат пастир. А то сега с кое по-напред да се справят? Ако са първа смяна — започват работния ден с доенето. От 4 до 6 часа издояват 108 крави. Сами изнасят млякото. Сами разнасят храната на животните. А пълните с подбъркана от вечерта ярма съдове не са леки (оборът е дълъг цели 100 метра). Почистват. Е, изхвърлянето на тора е механизирано, но нали те трябва да изметат, да разхвърлят чиста постеля. И после идва най-трудното. Животните са едва от два месеца в новия обор. Още не са привикнали с местата си. След разходка доячките едва смогват да ги завържат, да ги успокоят.

— Сега е по-добре. Но знаете ли какво беше тук преди месец? Уж бяхме през лятото на курс в Русе, а мъчно беше началото.

— То нашата трудност лесно преодоляхме, Радке. Но на животните беше наистина трудно. Не искаха да си дават млякото с агрегата, и това е!

— Нали тази бе причината да поизостанем от постигнатото през миналия януари. Но вече се изравняваме. Храната и тя се подобри. Всеки ден млякото се увеличава.

— Само така ще надоим по 3 500 л от всяко животно.

По 3 500 литра! Не е малко, нали? Впрочем през миналата година староселци се наредиха на второ място в окръга. Те надоиха по 3 342 л мляко от 240 крави. И повече можеха да достигнат, но ту фуражите бяха оскъдни, ту яловостта достигаше висок процент.

Сега е по-друго. И което е най-важното: увериха се хората, че техните животни могат да бъдат високопродуктивни. Още повече, че 40 юници ще изместят до новата зима по-лошите крави от стадата. А кой не знае, че първотелките са с висока млечност? Само да могат по-скоро да сберат и останалите животни в такъв нов, механизиран обор. Как ще се облекчат тогава всички жени..

...Часът е дванадесет. В обора, където се трудят двете дружки, звънва весело подвикване:

— Пристига бодра смяна!

Розовата забрадка на Гина Маринова подчертава още повече свежестта на усмихнатото й лице. Облякла чиста като пролетен цвят престилка, тя присяга към първото гюмче. Радка ѝ отстъпва мястото си. Сега е дошъл ред за нейната почивка. Половин ден в къщи... Ще има време и да пошета, и на първокласника да помогне, и с малката си дъщеричка да поиграе. А то иначе... „петлите по двора ме кълвяха. Нали не ме познаваха, горките!"..

Ще си отиде в къщи и Мария. И покрай другата домакинска работа ще намери време да помисли за дейността на комсомолците-животновъди. Ще отиде да навести и детето си, за което се грижи свекърва ѝ.

В обора ще останат Гина и Маринка — четвъртата хубавица. Ще свършат доенето. Ще измият съдовете. Ще почистят. Доставчиците ще донесат силаж и ще влезнат с шасито в самото помещение. Дорде подредят храната, току-виж дошъл часът за вечерното доене. До 7 часа ще приберат млякото в хладилника (от няколко дни жените не могат да му се нарадват). И ето че и втората смяна ще завърши. Ще дойдат двете дружки чак утре по обяд на работа. А дотогава хубаво ще отпочинат. И за кино ще намерят време. И с приятели ще се срещнат на весела раздумка. Нали сутрин та не трябва да стават в тъмни зори!

Доволни са четирите доячки. И ако сега нещо ги тревожи, то е въпросът как ще бъде заплащан трудът им. Осемчасовият им напрегнат труд. Труд, който се превръща в бели струйки, в поток на изобилие и дълголетие.

Стефанка СТАНЕВА

Плодове на голямото трудолюбие

Още от вратата лъхва миризма на силаж и прясно мляко. Спокойни, кравите преживят, а румоленето на струята мляко напомня планинския ручей.

Обедното доене е започнало. Петимата доячи, свели глави, стиснали юмруци, умело и чевръсто доят. Из ръцете им цвърчи струята мляко, която потъва в бялата пяна, надвисила над кофата, здраво стисната между коленета на дояча.

—Е, как е? — искам да поведа разговор с дояча Стоян Ганев, човек работен и весел шегаджия.

—Както виждаш, трудим се, доколкото можем, за да има за всички—и за нас, и за вас—отвръща той, допълвайки втория гюм.

— Това, че се трудите, виждам, но какви са резултатите от труда. . .

— Трябва ли да се съмняваш — прекъсва ме той. Завира отново глава и без да ме погледне, добавя: — Все пак, ако не ти се вярва, иди там в стаята. Пък и ако ти говоря наизуст, може да сбъркам, за това справи се с графика. — С тези думи по скулестото му лице пробягва усмивка, породена от успеха.

— От година на година с по едно стъпало вървим все нагоре — спохожда ме гласът на Кунчо Господинов. — Занаят ни е станала тази работа, а който не си обича занаята, от него добро не чакай.

Казаните думи не са просто така, а пропити от богато съдържание и пълна увереност за още по-добри резултати.

За разлика от много други, кравефермата в село Цар Асен е все още примитивна, без всякаква техника. Това обаче не пречи на животновъдите да увеличават млеконадоя. За това говорят и цифрите. Ако през 1966 година предвиденото по плана 195 тона мляко бе надхвърлено с 15 тона, то през миналата година вместо 204 тона е надоено 234 тона. Средният млеконадой от 2 340 литра достигна 2 600 литра. Само през месец януари на т. г. е надоено в повече в сравнение със същия период на миналата година 11 399 литра мляко. За успеха дял имат не само животновъдите, но и подобрената фуражна база.

— Тази година не можем да отправим упрек към ръководството на стопанството — заявява Стоян Ганчев. — С всяка изминала година фуражната база става все по сигурна.

Всички благополучия носят на краварите радост, а с нея идва и вярата, че поставената задача да получат от всяка крава средно по 2 700 литра мляко, ще бъде изпълнена с чест.

Добромир СТРЕМСКИ

ЯЙЧАРСКИ СМЕТКИ

Наркооп—Тутракан не изкупува яйцата от индивидуалните стопани. Някои стопани, като Димитър Татаров, живеещ по улица „Беласица", и други, поставят основателно въпроса: за кога чака ръководството на Наркооп—Тутракан с председател Стойчо Митев.

Предишният начин на изкупуване, при който съществуваше известна договореност между купувача и стопанина, е отменен. Не се предвижда и снабдяването на производителите с необходимия фураж.

В разговор с единствения закупчик на наркоопа Янко Хараламбиев ние изяснихме причините за това. Сега той се занимава с изкупуване на царевица, кожи, продажба на пилета и др. Пък и районът му е голям и той едва успява да мине по веднъж седмично. Освен това е и разочарован от миналогодишното изкупуване на яйцата. От закупените през годината 90 000 яйца трябвало да получи 540 лева, но от дългото необхождане на производителите той доставял яйцата на кооперацията недостатъчно пресни и ръководството го задължило да изплати недоброкачествени яйца на обща сума от 120 лева. А 80 лева платил за счупени. Така че той се въздържал тази година да изкупува яйца, а Наркооп—Тутракан няма друг закупчик. Но въпреки това Янко Хараламбиев има план за изкупуване на 200 000 броя за годината. Само за януари и февруари му са предвидени 30 000, а до 15 февруари е изкупил едва 10 000. Кой ще се погрижи за останалите?

Явно е, че това положение не бива да продължава, а ръководството на Наркооп — Тутракан не търси изход за разрешаване на този въпрос. Получава се така, че у производителите остават излишни яйца и се развалят, докато в магазините се търсят и не стигат. Докога ще продължава това положение?

Живко ТРУШЕВ

Все повече механизацията измества ръчния труд на хората. Докато преди един кооператор от с. Калипетрово подостряше на ден по 300 кола за лозята, сега с помощта на машина този брой достига 2 000.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

ВИСОКИ ДОБИВИ ОТ ПОДМЛАДЕНИТЕ КАЙСИЕВИ ДЪРВЕТА

От 1959 до 1966 год. в Комплексната опитна станция — Силистра са проведени редица опити за подмладяване на кайсиеви дръвчета. Резултатите показват, че добивите от тях са редовни и по-високи. При производствени условия проверка на тази практика е направена в овощните градини на ТКЗС — Алфатар.

Дърветата в стопанството са от сорта Унгарска кайсия, присадени върху зарзалова подложка. Насаждението е създадено върху неполивна площ. Дърветата са встъпили вече във възрастовия период на плододаване и изсъхване. През последните две-три години, преди извършване на резитбата за подмладяване, те имаха слаб прираст. Плододаващите клонки до долните части на основните клони бяха изсъхнали. През пролетта на 1966 год. направихме проверка, при която установихме, че дърветата имат много малко плодни пъпки. Тогава пристъпихме към резитба за подмладяване.

При някои дървета се извърши само просветляване на короните. Бяха изрязани сухите, болните и тези клони, които сгъстяват короните. На други дървета, които заемат площ от 12 дка, наред с просветляването се извърши съкращаване на скелетните клони и техните разклонения над подходяща здрава клонка. За да определим мястото на съкращаването, проследихме прираста през отделните години от върха на клонките към основите им. Отстранихме слабия прираст от последните 3-4 години, тъй като проводящите тъкани в него са несъвършени. Това пречи на хранителните вещества да се предвижват към новоизрастващата скелетна част на короната.

Най-напред при резитбата за подмладяване се съкращават клоните и разклоненията от първия етаж. В повечето случаи те са увиснали следствие тежеста на плодовете и пречат на почвообработките. Те се режат над мястото на увисването, като продължителите им се направляват да растат нагоре. Скелетните клони, израстващи от водача от централната част на короната, се съкращават с 60-80 см по-малко.

За да зарасте по-бързо и по-добре мястото след изрязване на клоните, то се заглажда и замазва с блажна боя. След време върху скелетните клони и техните разклонения израстват силни леторасли. Избират се най-силните и най-добре разположените за продължители на скелетните клони. Една част от излишните се изрязват, а други превиват.

Почвата в насаждението на ТКЗС - Алфатар се поддържа в черна угар. По време на вегетационния период бяха извършени 6 обработки. Така влагата бе запазена и плевелите — унищожени. Дърветата наторихме изобилно през пролетта с 55-60 кг амониев нитрат средно на декар.

За предпазване на кайсиите от болести и неприятели редовно ги пръскаме с необходимите препарати.

Добрите грижи за дърветата оказаха своето влияние. Отделните клонки имаха по 50-60 см прираст. Листата бяха по-едри, с тъмнозелен цвят.

От всяко подмладено дърво през 1967 год. получихме средно по 87 кг плодове или 1 305 кг от декар. При контролните дървета това количество достигна съответно 34 и 510 килограма.

Резултатите от извършеното в стопанството са очебийни. Тази практика трябва да се внедри и в други кооперативи, за да се увеличи добивът от кайсиевите дървета.

Добри КОЛЕВ
— агроном ТКЗС — Алфатар
Никола СТЕФАНОВ
— КОС — Силистра

До кога в една стая

През последните години със средствата от самооблагането в село Гарван се построиха много нови обществени сгради, шосираха се улици. Това радва гарванци. С добро впечатление остават и гостите на селото. С промяната облика на селото се променят и изискванията на селяните. С всеки изминат ден те стават по-взискателни към себе си и към заобикалящата ги среда. И това, което вчера ги е удовлетворявало, днес и утре е вече неудобно, не отговаря на изискванията на времето и живота. От новите преобразования те са доволни и се радват. А ето че от дълги години пощата им се помещава в една единствена стая на частна къща. Преди, когато за благоустрояването на селото не се е и мислило, когато връзките му с останалите населени места са били по-малко, това помещение е задоволявало техните нужди или поне те са се примирявали с това положение.

Сега натовареността на колектива, който работи в тази теснота, е по-голяма. Но за да се запознаем по-отблизо, нека да влезем в „пощата". Още отвън нас ни среща на всички известното „ало", „ало". Вътре няколко човека чакат ред да бъдат обслужени. Раздносвачите трескаво разпределят дневната поща. Помещението е грижливо почистено и затоплено, но тясно. В 16 квадратни метра са поместени писалищно бюро, телефонен номератор, каса, радиоуредба, шкаф за служебните книжа, маса, столове. Сега е зима, необходима е печка, закачалка и място за посетителите и т. н. Пощенската станчка разполага само с едно предверие от 2 квадратни метра, но тук се складират колетите и всички други пратки, предназначени за експедиране.

И макар че работещият тук колектив с ръководител Стоян Узунов е всякога дружен и вежлив, теснотата пречи на работата.

Защо разказваме всичко това? Нима не е време Окръжното управление на съобщенията само да се сети и да запланува и започне строеж на пощенска сграда в село Гарван, така необходима за селото и пощенците. Нека сградата да не бъде от градски тип — да бъде съобразена с архитектурата на селото, но да има достатъчно помещения за нормална работа на колектива, за посрещане на посетителите.

с. Попина
Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Бродерията изисква съсредоточеност и внимание даже и тогава, когато тя се извършва с пистолет, ръководен от човешка ръка. Комсомолската бригада „Вела Пеева" от цех „Фтъкана бродерия" при промкомбинат „Текстил" — Силистра всякога работи старателно и качествено.

На снимката — група комсомолки от бригадата.

Резултатите са насърчаващи, но има и недостатъци

Докладът за едногодишната дейност на потребителната кооперация в Чернолик, изнесен пред събранието на членовете на кооперацията, бе изслушан внимателно. Докладчикът, председателят на кооперацията Иван Вълков, обръщаше внимание особено на положителната дейност на ръководството и колектива на кооперацията. Това бе правилно, защото и в действителност в работата на колектива имаше повече положителни неща и факти, които радваха слушателя. И как да не радват — само преди 2-3 години пред кооперацията бе изправена дилемата или да поведе активна дейност, или да бъде закрита. А сега счетоводните баланси показваха повече положителни резултати. И те се дължат не само на повишеното благосъстояние на селскостопанските труженици, но и на правилната организация на ръководството на кооперацията и усърдието на всички търговски работници.

За това говорят не само цифрите, показващи увеличилият се стокооборот на глава от населението, но и абсолютното увеличение на продадените основни продукти като захар, ориз и др. през миналата година, което е около осем пъти по-голямо от продаденото преди 5-6 години. Стокооборотът на глава от населението от 194 лв. за 1966 година се е увеличил през миналата година на 210 лв. Периодът на обращаемостта в търговията на дребно е съкратен с 13 дни, а в общественото хранене — с 5 дни. При планова изработка 93 333 лв. на един търговски работник се отчита 95 500 лв. Производителността на труда изпреварва фонд „Работна заплата". В общественото хранене обаче плановата изработка е 95 на сто, а фондът „Работна заплата"—119 на сто.

Това несъответствие на икономическите показатели в този раздел се е отразило върху издръжката на обръщението При план 3,62 лв. на сто лева стокооборот се отчита 3,73 лв.

Въпреки неблагоприятните показатели по раздела „Обществено хранене", успехите в търговията и хлебопроизводството ги покриват и кооперацията приключи миналогодишната си дейност с печалба. Вместо предвидената по плана печалба 19 706 лева е постигната 21 154 лв.

След изслушването на доклада настъпи минутна пауза, но това не означаваше, че ще мине без разисквания. Те последваха след първата покана на председателствуващия.

С остра критика срещу ръководството, търговските работници и хлебопекарите излезе доктор Иванова. Тя изтъкна, че освен липсата на хладилници в магазините и сладкарницата не се и спазват елементарните санитарно-хигиенни условия от повечето търговски работници. Особено тревожно е и положението с хигиената в хлебопекарницата с отговорник Салим Халимов. Имало е случаи, когато консуматорите са намирали не само отсевки в хляба, но и кибритени клечки, угарки, та даже парче тухла. За това се изказаха и други другари.

Недобросъвестност са проявили и някои от магазинерите, като Бейти Рашидов, който под предлог, че няма фактурите за цените на маслини след корекцията на цените, вместо да продава килограм маслини по 1.10 лв. на едни е продавал по за 1,20 лв., на други по 1,40 лв.

Други пък магазинери под същия предлог продавали дефицитните стоки само на близки и приятели. А липсата на достатъчна предприемчивост и оперативност в ръководството на кооперацията понякога изкуствено затруднявало снабдяването с някои стоки. Купувачите от Чернолик били принудени да търсят в Дулово не само печки, но и тенджери, басми и други стоки, които не са трудно доставими.

С корекциите на цените някои магазинери, проявявайки алчност, използувайки недостатъчния контрол, се възползували за набавяне на лични облаги за сметка на купувачите. Няколко човека от изказващите се изтъкнаха такива случаи на злоупотреба с цените на стоките с намалени цени, които магазинерите продължавали да продават по старите. Нечестните търговци не поставяли етикети с достатъчно видима цифра за цената на стоката.

Не се доставят на купувачите някои необходими стоки, като разливно олио, газ и др.

В отговор на възникналите въпроси по снабдяването на кооперацията с всички търсещи се стоки взе думата директорът на ОКС—клон Дулово др. Трифон Калчев. Той прие голяма част от критическите изказвания като упрек и към своето предприятие, че не всякога успешно доставя необходимите стоки. Но за доставката на разливно олио и газ зае не съвсем правилна позиция, като обоснова липсата на тези немаловажни стоки за селските труженици като стремеж да се заменят с фабричното им бутилиране, което и улеснява обслужването, и спомага за по-хигиенното им съхраняване. Във връзка с това много от присъствуващите възразиха, и с право.

Ние не отричаме удобството и някои преимущества на фабричната опаковка за правилното съхраняване на стоките, но докато опаковката или тарата струва все още скъпо, трябва да се предлага на купувачите и от двата вида на тези стоки. За да не бъдем голословни, привеждаме примера с газта, за която на събранието се разказваше като забавен анекдот.

До корекцията на цените 1 литър газ струвал 24 стотинки, а след корекцията — 10 стотинки. Обаче с намалението цената на тази стока се спира и доставката ѝ, а се заменя с бутилирана. И колко струва сега един литър газ? — 38 стотинки или около 4 пъти по-скъпо. Безспорно толкова скъпо културно обслужване и толкова скъпо струваща тара едва ли някому е нужна освен на търговските организации за по-голям стокооборот. Не се доставя и наливно олио по аналогични причини.

Настояванията на купувачите от Чернолик и съставните села на същата община, които се обслужват от кооперацията, да им се доставят стоки и в наливно състояние дотогава, докато разликата в цените на опакованата и неопакованата стока стане минимална, са правилни. До тогава би следзало стоките да се предлагат и в опаковка, и без нея.

Събранието премина при голямо оживление. И ние сме склонни да вярваме, че този разговор, който протече при пълна свобода на критиката, ще помогне както на ръководството на потребителната кооперация, така и на ръководствата на обществените организации от тези села да подобрят работата по задоволяването на потребителското търсене, да подобрят културата на обслужването и поведат борба за социалистическа търговия.

Михаил ТОМОВ

Български светини

ГЕРБЪТ НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Археолозите са установили, че още хан Омуртаг е украсявал своя дворец със скулптурата на силния и красив звяр — лъва. А силата и красотата винаги са внушавали у народа почитание. и уважение. С това се е започнало.

По-късно цар Иван Шишман (1371—1393) първи в българската история започнал да сече монети с изображението на лъва. Балканският лъв е бил национален символ на българите още преди османското иго. Той често се е срещал по щитовете на войните, по знамената и даже в църковната живопис. Не един път българската държава е променяла своя герб. Но лъвът никому и никога не е отстъпвал централното място в герба.

В годините на ненавистното турско робство българите са се сражавали като лъвове и никой не е помислял да се откаже от станалия любим за народа ни символ. „Балканският лев ще избави страната ни от турско иго" — писа навремето поетът Добри Чинтулов.

На 5 февруари 1871 година вождът на българското националноосвободително движение Васил Левски поръчал на члена на БРЦК Данаил Попов да направи печат за бъдещото национално правителство, като казал: „По средата да има лъв с корона, из устата на който да излизат думите: „Смърт или свобода". В Рилският манастир — център на българското просветителство — тайно изготвили печата с изображението на лъва. Четниците на Христо Ботев носели на шапките си същите емблеми.

Реакционните историци изписаха немалко страници, опитвайки се да докажат, че короната на българския лъв е символ на привързаността на народа към монархията. Съвсем иначе са подхождали към този въпрос представителите на националноосвободителното движение в страната. Българските революционери се сражаваха за република и бяха върли противници на царизма. За Левски, за Ботев, за Бенковски и хилядите други патриоти короната служеше като символ на независимостта и суверенитета. А когато по силата на Берлинския договор в страната бе натрапен монархически режим, народът се шегувал: „Нашият лъв не подхожда на царската корона".

През 1944 година България стана Народна република. За създаването на новия герб бе обявен конкурс между художници и скулптори. Изискванията на конкурса бяха гербът на страната да съхранява традиционните народни елементи на българската държава, но в същото време да отразява новия характер на Републиката, нейната близост със СССР и другите социалистически страни. Конкурсът бе спечелен от художника Стоян Сотиров и скулптора Николай Шмиргела.

На 27 януари 1948 година Президиумът на Великото народно събрание утвърди герба на НРБ. В неговия център е отново балканският лъв, който от двете страни е ограден от пшеничени класове, увити в националната трицветна лента. Отгоре гербът завършва с петолъчка. Долу се вижда част от зъбчато колело и датата — 9. IX. 1944 г. Зъбчатото колело е символ на нарастващата икономическа мощ, класовете — на богатата ни и плодородна земя. България се превърна в индустриално-аграрна страна. Петолъчката е символ на социалистическия строй и интернационалния характер на нашата държава.

А лъвът, разбира се, остана без корона.

Христофор ВЪЛЧАНОВ

Комсомолски устрем

УСМИВКАТА НЕ ИЗЧЕЗВА...

Комбайнерът Иван Георгиев Димитров от село Паисиево е млад — едва на 27 години. Но е комбайнер вече 7 години. Израснал в малкото селце Листец, той от малък обиква машините. Винаги ще си спомня онзи момент, когато за първи път видя трактор в родното си село. И още тогава в сърцето му пламна желанието един ден да управлява тази машина.

Но това не минава без известни усложнения в живота му. Баща му е стар, известен овчар и е смятал неговият син да наследи бащиния си занаят. Иван обаче след завършването на основното си образование избягва от родния си дом и отива в МТС-то в село Тодорово. С известно недоверие приемат там малкия Иван. Ала все пак го назначават за прикачвач на една от машините.

И така мечтата на бъдещия комбайнер се събдва. Той заработва с голямо желание. Решил изведнъж да открие и разбере всичките тайни на машината. Често пъти спи в нея. Минават две-три години и той вече е назначен за помощник на най-добрия комбайнер в бригадата. След закриването на МТС-то машините минават към ТКЗС. И заедно с тях и Иван се завръща в Паисиево. Извоювал име на добър механизатор, не един път се нарежда между първенците в прибирането на реколтата.

Идва времето на отбиването на военната служба. След завършването й отново се връща в селото. Работи известно време като помощник-комбайнер, а после като старши комбайнер. Винаги е между първите в стопанството. При ремонтирането на машините младите механизатори непрекъснато търсят неговата практическа помощ.

През миналогодишната лятна кампания Иван изпревари далече своите колеги от стопанството. Флагчето на комбайнер-първенец стоеше винаги на неговата машина. А паричната награда някак си го смущаваше и често го чувахме да казва: „Оставете, няма нужда". С помощника си Рафи Ахмедов той ожъна над 5 000 декара.

Спомням си веднъж, когато се раздаваха листовките за резултатите през деня, се получи спор. Един негов колега твърдеше, че Иван не е овършал 60-те тона зърно. Наложи се да се провери. Иван доказа, че е прав. През следващите дни надмина и този тонаж. Много пъти е награждаван от УС на ТКЗС, от общинския комитет на БКП. Изпратен бе на Събора на плодородието във Варна, посети съветската страна.

Друго какво да разкажем за него. Преди една година се ожени, направи си нова къща. Любителите на футбола горещо го аплодират, когато облече фланелката с № 2. Иван е добър акордеонист и самодейците пък не могат без неговото участие. Но най-хубавото у него като че ли е широката и веселата му душа, неслизащата усмивка от лицето му. Затова най-много младежите го уважават и обичат.

Милко НИКОЛОВ

(наш кореспондент)

Това са членовете на младежката група „Чайка" от комсомолското дружество „Иван Стайков" при промкомбинат „Камъшит". Работливи и упорити млади производственички.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПРОГРАМАТА НА ДЕВЕТИЯ СВЕТОВЕН ФЕСТИВАЛ

* ЕЖЕДНЕВНО ПО 35 КОНЦЕРТНИ ПРОЯВИ.

* МЕЖДУНАРОДНИ ПРАЗНИЦИ НА ПЕСЕНТА, НА НАРОДНИТЕ ТАНЦИ, НА ХУМОРА И ЕСТРАДАТА, ЦИРКОВА КАВАЛКАДА ПО УЛИЦИТЕ НА СОФИЯ, КОЯТО ЩЕ ЗАВЪРШИ С ГОЛЯМ МЕЖДУНАРОДЕН ЦИРКОВ СПЕКТАКЪЛ.

* РЕЙСОВЕ НА ДРУЖБАТА ИЗ СТРАНАТА С МЕЖДУНАРОДНИ КОНЦЕРТИ.

* ФЕСТИВАЛ НА МЛАДИТЕ КИНОЛЮБИТЕЛИ.

* В СПОРТНАТА ПРОГРАМА СА ВКЛЮЧЕНИ 15 ВИДА СПОРТ.

* ЧАСТ ОТ СУВЕНИРИТЕ И ПОДАРЪЦИТЕ ЗА ДЕЛЕГАТИТЕ И ГОСТИТЕ ЩЕ БЪДАТ ИЗРАБОТЕНИ ОТ СВАЛЕНИТЕ ОТ ВИЕТНАМСКАТА НАРОДНА АРМИЯ АМЕРИКАНСКИ САМОЛЕТИ.

* В ДНИТЕ НА ФЕСТИВАЛА ЩЕ СЕ СЪСТОИ ФУТБОЛЕН ТУРНИР ЗА КУПАТА НА ФЕСТИВАЛА, В КОЙТО ЩЕ УЧАСТВУВАТ ЕЛИТНИ ЕВРОПЕЙСКИ ОТБОРИ.

* ПО ВРЕМЕ НА ФЕСТИВАЛА ЩЕ ФУНКЦИОНИРА БЪЛГАРСКИ КЛУБ С ИНФОРМАЦИОНЕН ЦЕНТЪР.

* КАТО ГОСТИ НА ФЕСТИВАЛА СЕ ОЧАКВАТ ДА ПРИСТИГНАТ НАД 8 000 МЛАДИ ТУРИСТИ.

* ЗА МЛАДИТЕ ФИЛАТЕЛИСТИ ЩЕ БЪДАТ ИЗДАДЕНИ И ПУСНАТИ СПЕЦИАЛНИ ФЕСТИВАЛНИ МАРКИ.

* ПО ВРЕМЕ НА ФЕСТИВАЛА ЩЕ ФУНКЦИОНИРА МЕЖДУНАРОДЕН СТУДЕНТСКИ КЛУБ С МНОГО БОГАТА И ИНТЕРЕСНА ПРОГРАМА.

* ГОЛЯМА ЧАСТ ОТ КОНЦЕРТИТЕ ЩЕ СЕ ИЗНАСЯТ НА 20 ОТКРИТИ ЕСТРАДИ В РАЗЛИЧНИТЕ РАЙОНИ НА СТОЛИЦАТА.

В БИТКА СЪС СКУКАТА

Вестта за образуването на младежкия клуб в с. Срацимир се посрещна с вълнение от комсомолците. И те имаха право. Животът често им поднасяше разочарования. Знаеха, че никога не е зле да се започне. Само липсата на опит ги смущаваше. Защото досега младежите от селото не бяха участвували в такова дело.

Първото събиране придоби името „учредително". Имаше много неща за уточняване и много въпроси трябваше да се разгледат. Клубът следваше да обедини много хора с различни интереси както в професионално отношение, така и извън него. Най-напред бе избран клубен съвет, състоящ се от четирима души.

Беше ноември с противните си мъгли и досадни дъждове, от които околоселските хълмове придобиваха безличен и студен вид. Селските улички блеснаха със своите коловози, пълни на места с вода. Към избите с червено вино все по-честичко сновяха и младите. Всъщност това беше продължение на отколешното русло на зимното ежедневие — осемчасова работа, а после неизменното приятелско събиране...

Младежкият клуб повече от всякога видя задачата си сега да отклони комсомолците от делничното безличие, да осмисли колкото се може почивката им в извънработното време. Може би затова, когато съветът съставяше поредния месечен план, членовете му решиха да предвидят по-интересни инициативи, които да заинтригуват селската младеж.

. . . „Говорещ вестник", забавни игри, изучаване на старите ритуали в селото, хумор, интересни факти... Ето кое оръжие бе избрано за война с безразличието. И то се оказа достойно.

Сега вечер в просторното фоайе на читалищната сграда често се събират „най-запалените". Сред тях ще видите Еленка Димитрова, Митко Неделчев, Мария Славова, Иванка Димова. Отначало пет-шест души. А понастоящем над тридесет комсомолци посещават клуба.

В Срацимир има почитатели на танцовите забави, на шахматните игри, на киното. Но преимуществото е вече на страната на младежкия клуб. Защото той съумя да осъществи едно по-деликатно съприкосновение с желанията на комсомолците. Пък и като че ли зимните дни са отредени за тази цел. Преди да са почнали усилените полски работи, всеки разполага с повече време.

Тези дни „говорещият вестник" на младежкия клуб ще гостува на местната радиоуредба, а след известно време и в останалите съставни села на общината. Това ще бъде първата среща на участниците му с местното население и с комсомолците от другите дружества.

Може би затова сега събиранията са зачестили. Момчетата и момичетата изучават историята на собственото си село, търсят интересни моменти от младежките революционни борби в родното село, подготвят се за участие в заключителния етап на Третата републиканска спартакиада...

Бавно и неусетно безделието загубва безвъзвратно привържениците си. Младежкото дръзновение и този път спечели една битка. Битката със скуката.

Р. РУСЕВ

ТОЛКОВА ЛИ ЗАСЛУЖАВАТ КОМСОМОЛЦИТЕ В СЕКУЛОВО?

„Именно тук следва да се направи смела и решителна стъпка, за да дадем в ръцете на младежта по-голяма материална база, да разполага тя с нея. Въпросът не бива да се разглежда тесногръдо — той не е чисто материално-технически. От неговото решаване ще зависи при какви условия Комсомолът ще може да развива своята разнообразна и богата дейност, да проявява по-големи инициативи; това неминуемо ще се отрази благотворно върху възпитанието, идейното, общокултурното и техническото издигане на младото поколение.."

(Из тезисите на другаря Тодор Живков по някои основни проблеми на работата с младежта и Комсомола)

Цитирам не случайно този важен документ. Защото след излизането на Тезисите, след Декемврийския пленум на ЦК на БКП и след XI конгрес на Комсомола в редовете на българската младеж, в нейния живот започна едно раздвижване, небивало досега и отговарящо на съвременните изисквания на живота. И не напразно беше акцентувано на предоставянето на Комсомола по-голяма материална база, която ще бъде една от предпоставките за разгръщането на младежките творчески сили — тези сили са бъдещето на държавата и нацията.

Това се разбра от всички. И из цялата страна, по села и градове, младежите започват да заемат своето място в пулсиращата стъпка на родината. Освен това стана ясно, че определена роля в осъществяването на много неща от работата на Комсомола, особено на село, ще играят комсомолските клубове, които просто трябва да се превърнат във втори дом за младежта — в тях тя ще пее, ще се учи, ще танцува, ще твори и живее своя богат и жизнерадостен живот. Затова в много села на окръга се предоставиха удобни и хубави помещения за клубове, и младежки домове, отпуснаха се значителни средства за обзавеждането им — въобще се прави първата крачка в създаването на подходяща материална база за активна комсомолска дейност. В Дулово, Срацимир, Калипетрово, Голеш и други младежите вече се радват на уютни клубове.

Окончателно решен се смята вече и въпросът за комсомолския клуб в Секулово. Но ето и какво представлява той. В едно мазе са сложени няколко ресторантски маси, застлани са с покривки, по масите са сложени няколко течения на вестници, в ъгъла стои един повреден телевизор и... нищо повече. Направен е опит да се боядисат стените. Но поради влагата боята не се е хванала. А ако имаше термометър, той едва ли би измерил по-високи температури от минус десет градуса по Целзий.

И това студено, влажно и грозно мазе комсомолците трябва да считат за свой дом, да разгръщат самодейността си и всички останали дейности, да се възпитават и т. н. Нима си прави някой илюзии, че това ще стане? Та кой ще се за държи вътре — за десетина минути краката ти започват да измръзват.

Бих нарекъл това подценяване или неверие от страна на ръководителите на Секулово в силите на комсомолците, ако един озадачаващ ме факт не ме кара да смятам горните изрази на прекалено меки. В същата читалищна сграда едно светло, голямо и хубаво помещение, единственото в цялото село, подходящо за комсомолски клуб, е превърнато в . . . сладкарница. Какво да се прави? За някои ръководители оборотът на сладкарницата е по-важен от живота и дейността на 150 комсомолци. Впрочем, интересно е да се знае, че преди да се превърне в сладкарница, това помещение се е използувало като репетиционна зала — а ето че бозата, бонбоните и локумът се превърнаха в по-важни неща от някаква си там самодейност.

Така че това е нещо повече от подценяване. А че наистина се проявява неразбиране, говорят и други неща. За комсомолците от двете села Секулово и Грънчарово са отпуснати два телевизора и 200 лева. За всяко село по сто лева за всички останали мероприятия. Колко ли ще бъдат тези мероприятия, щом трябва да се ограничават в рамките на сто-те лева.

Но очите на комсомолците не са затворени. Разговарях с няколко от тях: „Ние направо се чудим къде да отидем. Имаше едно кафене. Закриха го. Кафенето, да речем, че добре го закриха. Но ние искаме освен един път седмично на кино и други културни нужди да удовлетворяваме. В това, което сега наричат клуб, почти никой не стъпва — на всеки му е мило здравето".

Когато говорим за комсомолците в Секулово, трябва незабавно да изтъкваме факта, че над 90 на сто от механизаторите в стопанството са младежи. Именно те осъществяват техническия прогрес в селското стопанство. И вместо един подходящ комсомолски клуб, където ще могат да проявяват своите инициативи, да повишават културата си и да научат нещо повече, на тях им се дава едно мазе,. редом с въглищата и дървата на читалището. Обидно, нали!

Аналогично е положението и в Грънчарово — съставно село на Секуловската община. И там с един телевизор и с едно мазе са решили въпроса с материалната база. А и в това село има над сто комсомолци. И в него повече от 90 на сто от механизаторите са младежи и прочие. Защо да повтаряме всичко?

В тези мазета, наречени клубове, въпреки студа, влагата и неудобствата, се намират хора да репетират, да пеят, да играят. Това говори за онзи пламък в тези млади хора, който ги тласка към по-богат духовен живот и който вместо да заразява и увлича другите, получавайки по-голям простор за изява, трябва да се свира по нечии нелепи решения по мазетата. Ето, това е най-обидното.

Излишно е да даваме препоръки накрая. Смешно е даже. Пък и едва ли някой от секуловските ръководители ще седне сериозно да ни убеждава, че незначителният оборот на една сладкарница е по-важен от цялата богата и многострана дейност, която би се развивала в един комсомолски клуб. И на всички е пределно ясно какво трябва да се направи. Остава само да се направи!

Николай ЗЛАТЕВ

ДЕСЕТ ВЪПРОСА С ДЕСЕТ ОТГОВОРА

Краткото интервю стана на крак. Младата тъкачка на жакардови килими от промкомбинат „Текстил" Евгения Минчева нямаше никак свободно време. Бързаше. Трябваше да бързам и аз. Все пак десетината минути бяха достатъчни за десетте въпроса с десетте отговора.

— Вашето любимо занимание?

— Да чета книги. Особено много ме интересуват книгите с партизанска и приключенска тематика.

— Обичате ли естрадната музика?

— Много. Мой любим естраден певец от българските е Емил Димитров. От чуждестранните Салваторе Адамо.

— Нямате ли любима естрадна певица?

— Обичах отначало песните на Лили Иванова. Но сега не ми допадат.

— Колекционирате ли нещо?

— Много неща. Събирам снимки на знаменити киноартисти, грамофонни плочи със записи на естрадна музика. . .

— Какво ви доставя най-голямо удоволствие?

— Да видя изработен от мене килим да се продава в магазините на Силистра.

— Какво най-много цените?

— Времето.

— Занимавате ли се със спорт?

— Не се занимавам. Обичам най-много плувния спорт.

— От колко години сте тъкачка?

— От три.

— Ходите ли на театър?

— Не, защото е самодеен. . .

— Участвувате ли активно в работата на Комсомола?

— Да. Членка съм на дружествения комитет на второ дружество при промкомбината. Отговарям за производствената дейност на комсомолците.

Вълчо РАДЕВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 24 (1341) | Вторник, 27 февруари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Успехите на малкия колектив

В малката зеленчукова градина на бригадата в с. Долно Ряхово през миналата година работеха около 15 човека, предимно пенсионери. Целта беше да се задоволят нуждите на селото. За печалба дори не се говореше.

Трудолюбивите, опитни и дългогодишни градинари със своя труд постигнаха изненадващи резултати. Те не само задоволиха нуждите на долноряховци, но дадоха възможност значителна част от произведения зеленчук да се предостави на пазара. Средният добив на ранните домати достигна над 5 250 килограма от декар, на пипера 2 000 килограма, на полските домати над 2 220 килограма и т. н. Така стана възможно да се преизпълни плана за общата продукция и се намалят разходите за труд. В крайна сметка стопанството при доби печалба 7 000 лева.

Тази година подготовката за производство на разсад започна още в края на м. януари. От тогава до сега оживлението в градината не стихва. Използувайки благоприятното време, зеленчукопроизводителите вече подготвиха 27 парника и извозиха необходимия оборски тор. Зареждането на парниците започна след 1 февруари, а това е най-подходящият срок, за да се получи здрав и закален разсад.

Сега в 14 парника укрепват своите стъбла домати от сорта „10 Х Бизон“, пипер от сорта „Куртовска капия“, син патладжан, тиквички и др. Това, че някои от стъблата на засетите зеленчуци сега са по на 2-3 листа — радва градинарите. С тях те ще засадят 300 декара зеленчукова градина. Освен това те ще отгледат и 60 декара полски домати и други култури.

Най-добри грижи засега в производството на разсад полагат хората от звеното на Иван Петров, затова и резултатите при тях са най-добри.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Една от главните задачи, с които новочерненци трябва да се справят, е подхранването на есенниците. Така те ще се доближат още повече до получаване на високи добиви от тези култури. ■

НА СНИМКАТА: Трактористът Димитър Радев от комплексната бригада в Нова Черна подхранва пшеница с амониева селитра. ■

С ИЗИСКВАНИЯТА НА КОДЕКСА

Кооператорите и ръководителите на ТКЗС—с. Окорш заедно с общинския партиен комитет се отзоваха на задачата, поставена от ОК на БКП и ОНС за получаване на високи добиви от царевицата, слънчогледа и фасула. В стопанството е приет кодекс, в който са набелязани редица мероприятия, целещи разрешаването на тази основна задача.

В кооператива ще бъдат засети 3 495 дка царевица, 4 000 дка слънчоглед и 1 300 дка фасул. Земята, определена за тези култури, е изорана през есента. Там, където е било необходимо, е извършена и допълнителна обработка като продълбочаване на почвата и култивиране. Тя е наторена с необходимото количество суперфосфат според нуждите на отделните полета. В бригадите съществува готовност за допълнително наторяване на земята.

За пръв път механизаторите посрещат пролетта с напълно ремонтирани машини. И прикачният инвентар, и тракторите очакват първия сеитбен ден. Впрочем, само последният сняг е станал причина, за да не започне сеитбата на ранните култури.

Една от точките, посочени в кодекса, гласи: „Да засеем само с първокласни семена“. Изпълнявайки тази задача, специалистите следят отблизо подготовката на посевния материал. В някои случаи се налага двукратно и трикратно почистване, за да се постигне необходимото качество. По пътя на сортообмяна се набавя материал от „Сортови семена“ — Силистра.

Голямо внимание обръщат ръководителите от Окорш за организационната подготовка на пролетната кампания. За пръв път в стопанството се създава комплексна бригада. Тя ще обработва 12 000 дка земя, значителна част от която ще бъде заета от пролетници. Група специалисти и механизатори посетиха Брегово — Видинско и Николово — Русенско, за да се запознаят с най-добрите достижения на комплексните бригади в нашата страна. Почерпили от техния опит, ръководителите на ТКЗС — Окорш се стремят да налучкат най-правилния път в организацията на новата бригада. За неин ръководител е назначена младата специалистка Йорданка Козарева. Нейната упоритост и знания ще помогнат до голяма степен за укрепване на тази нова, прогресивна форма на организация на труда в ТКЗС.

Във всички бригади на кооператива се проведоха кръжоци, участниците в които научиха редица въпроси, свързани с увеличаване ефективността на селското стопанство. В много от лекциите специалистите запознаха присъствуващите с факторите, от които зависи получаване на високи добиви от пролетните култури.

През тези дни ще се състои семинар, за всички механизатори и полевъди, които ще участвуват в кампанията. Те ще бъдат запознати с устройството и работата на пневматичните редосеялки. Семинарът ще бъде тридневен, с откъсване от производството. Без съмнение той ще допринесе за обогатяване знанията на участниците в него, за провеждане на една наистина качествена пролетна сеитба.

През миналата година полевъдите от ТКЗС — Окорш претърпяха неуспех в тютюнопроизводството. Това накара специалистите и ръководителите на стопанството да потърсят нови форми при обработката на тази култура. Те ползват опита на паисиевци и сега прилагат семейния акорд. В това отношение е разгледана и работата на др. Пишмишев от с. Вокил, който заедно със семейството си години наред обработва определени декари тютюн. През есента произведената от него продукция бе високо оценена. Всеки килограм бе продаден средно по 1,75 лева.

За да се подобри още повече работата във всички бригади, се предвиждат материални стимули за механизаторите и полевъдите, извършили срочна и качествена сеитба. Между бригадите се организирва съревнование, подготвя се мобилизираща и целенасочена нагледна агитация.

Спазвайки мероприятията, предвидени в кодекса, механизаторите и полевъдите от ТКЗС — Окорш ще откликнат на поставената задача за получаване на високи добиви от пролетните култури.

Ст. ГЕОРГИВА

Подготовка на тютюневите лехи

Тютюнопроизводителите от с. Търновци първи в района на ТКЗС — Тутракан започнаха подготовката на парниците, в които ще се отгледа необходимият за бригадата разсад.

Над 60 кооператори от звената на Еньо Атанасов и Дауд Абтулов през тези дни натрупаха повече от 180 т пресен оборски тор. Изкопаха над 100 парника. Сега ги пълнят с тор, върху който поставят покрив ка от пръст, дебела 5 см. Когато парниците се затоплят до необходимата температура, те ще бъдат засети със семена от сорта „Остролист“. С получения разсад ще бъдат засадени 100 дка площ.

Кооператорите Иван Пенчев, Ахмед Мехмедов, Мария Колева и др. проявяват най-голямо трудолюбие край тютюневите лехи.

Живко ТРУШЕВ

Спечелено съревнование

В началото на миналата година между колективите на ПТТ станции в селата Межден и Секулово бе обявено съревнование за преизпълнение на годишните планове и за подобряване културата на обслужването. Желанието да се работи по-добре и да се защити честта на колектива бързо обхвана пощенските работници от двете станции. Планът бе напрегнат. Но никой не искаше да изостане. Започна се отчитането на съревнованието през всяко тримесечие.

Преди няколко дни тези два колектива направиха равносметка на резултатите от съревнованието през цялата 1967 година. И междени се поздравиха с постигнатия по-висок успех. Те спечелиха съревнованието за цялата година. При план 12 700 лева, изпълниха такъв за 13 402 лева.

Големият успех бе постигнат не изведнъж, а със системна работа и упоритост през цялата година. За импулс им служеше редовното отчитане на съревнованието, където се награждаваха отличилите се. През годината бяха наградени с почетни значки „Ударник на комунистическия труд“ пощальоните Тодор Дженков, Неждет Исмаилов и най-младият куриер-комсомолец Ремзи Мустафов.

За успеха голямо значение имаше дружността на колектива и сработването на административното ръководство с профгрупата.

Секуловци, макар да не спечелиха съревнованието, ползата за тях бе, че преизпълниха плана си с 253 лева.

На отчитането на съревнованието между двата колектива в Межден се приеха условията за съревнование и през тази година. Благородната социалистическа надпревара ще изиграе положителна роля за преизпълнение и на увеличения план за 1968 година.

Зайде РЕДЖЕБОВА

ПОВЕЧЕ ТОР

Според предварителния план на ТКЗС — Айдемир, всеки декар, върху който ще бъдат засети пролетни култури, ще получи по 52 кг изкуствен тор.

Една част от необходимото количество тор бе разхвърляна в блоковете през есента. Сега с помощта на самолет от селскостопанската авиация са наторени 8 000 дка земя със суперфосфат. Въпреки неподходящото време и неудобната писта, екипажът на самолета с командир Нестор Манолов направи необходимото за качественото разпръскване на тора. В най-близки дни ще бъдат подхранени около 2 000 дка пшеница с амониева селитра.

С. ГЕОРГИЕВ

С ПАТРИОТИЧНО ВЪОДУШЕВЛЕНИЕ

От девет години при Образцово народно читалище „Доростол“ в Силистра работи кръжокът по художествено слово, а от четири години — школата по художествено слово. Представител на редакцията се срещна с ръководителя на кръжока и школата др Мариана Ковачева и разговаря с нея за предстоящия рецитал.

— Другарко Ковачева, беше ми интересно и приятно да посетя няколко репетиции на последния ви рецитал-спектакъл „Гласове от вековете“. Бихте ли информирали за него нашите читатели?

— Този спектакъл, над който работихме пет месеца, е посветен на 90-годишнината от Освобождението. В него участвуват петнадесет рецитатори от кръжока по художествено слово и седем деца от школата по художествено слово. В този рецитал сме потърсили музикална илюстрация на някои от творбите, както и други сценични ефекти. Миналата събота представихме рецитала с успех пред кооператорите от село Сребърна. На силистренска сцена ще излезем на 29. II. т. г. в салона на театъра.

— Навярно не Ви е било лесно да изберете най-силните творби сред многобройните художествени произведения на патриотична тема.

— Подборът на творбите е един сложен процес, който изисква и художествен усет, и чувство за градация, и способност да видиш отделните творби в едно цяло. Дали нашият подбор е най-сполучлив, ще кажат специалистите.

— Сигурно има какво да научат...

— Почти всички деца идват от училищата при нас, в школата, с лоши рецитаторски навици. Най-напред се налага да преодоляваме напевността, а след това или прекалената грмкост, или прекалената сърцераздирателност и мелодраматизъм.

— Нещо за участниците в рецитала?...

— Използувам случая, за да изразя съжалението си, че се разделих с такива добри изпълнителки, доближили се и достигнали в някои случаи професионалното майсторство, като Нелушка Асенова, Нели Ганева, Величка Петрова, Ани Иванова, Румяна Гидолова и др. С изключение на Ани Иванова, която работи като актриса в Шуменския театър, другите са студентки. Те израснаха в кръжока. Когато си дойдат във ваканция, винаги ми идват на гости.

Сега се очертават нови дарования. Александра Александрова е една надеждна рецитаторка със свое виждане, със свои индивидуални черти. С емоционална непосредственост и въображение се отличават изпълненията на Мария Петрова, четвъртокурсничка в Селскостопанския техникум.

— Имате ли условия за работа?

— За съжаление, кръжокът няма една стая, определена специално за него; стая, в която да си създадем творческа атмосфера за работа. Нямаме дори магнетофон.

— Върху това трябва да се помисли. Но ние се отклонихме от темата на разговора — предстоящият рецитал...

— Този рецитал е плод на нашето патриотично въодушевление. Той е една искрица от голямата любов на младите сърца към незаменимото отечество.

С. ПЕТРОВ

Напрегнато е ежедневието в района на ОТП „Топливо“ — Силистра. Десетки тонове гориво трябва да се доставят на предприятията и многобройните клиенти. За срочното изпълняване на тази задача спомага и сръчността на крановиста Неделчо Тодоров, който всеки ден товари по 120-130 тона горива.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПО ПЪТЯ НА БРАТЯТА ОСВОБОДИТЕЛИ

Стартът на щафетата-освободител бе даден на 24. II. в град Тутракан. Точно в 12 часа стотици граждани се стекоха, за да изпратят щафетата. Състоя се тържествен митинг, на който кратко приветствено слово произнесе председателят на градския комитет за българо-съветска дружба другарят Йоло Илиев. Под звуците на духовата музика стартът бе даден. Лекоатлети, велосипедисти, мотористи и конници от град Тутракан пренесоха щафетата до село Богданци. От тук я поеха отново конници, а после ученици, които я придружаваха до село Зафирово. Тук се проведе кратък митинг.

Девойки, облечени в национална носия, с хляб и сол посрещнаха носителите на щафетата с „Добре дошли“. Тук се присъедини и допълнителният лъч — Главиница — Сокол — Зафирово. С коли, велосипеди и мотори физкултурниците от тези села дойдоха да изразят признателността си към братската руска армия. На митинга бяха прочетени обещания от двете физкултурни дружества и щафетата пое по своя път. Особено тържествено бяха посрещнати нейните носители в село Коларово. Цялото село се бе стекло от двете страни на шосето, за да изрази своята почит. Учениците от селото, облечени в спортни екипи, я пренесоха през района на селото, откъдето с мотори бе пренесена до село Нова Попина. И тук носителите на щафетата бяха посрещнати с хляб и сол от девойки в национални носии. Своята гореща признателност към освободителите от омразното турско робство бяха дошли да изразят и много жители на селата Ситово и Сребърна, независимо от това, че селата са встрани от главния лъч. Кратки митинги се състояха при посрещането на щафетата и в Айдемир и ССТ „Добруджа“. Точно в 18.30 часа щафетата влезе в град Силистра.

На площада в града се бе събрало многолюдно множество. Ученици, пионери, спортисти, силистренски граждани изпълниха мястото пред импровизирана трибуна. В момента, когато в града влизаха носителите на щафетата, на трибуната заеха места първият секретар на ОК на БКП — Вельо Максимов, секретарите на ОК на БКП — Никола Николов и Христофор Иванов, спортни и комсомолски ръководители. Секретарят на градския комитет на ДКМС в Силистра — Георги Димитров, откри митинга и даде думата за приветствие на Ганка Андреева — секретар на ГК на БКП. В него тя изтъкна великото дело на руските братя освободители и горещата и вечна признателност на силистренските граждани към подвизите на руските и българите-опълченци. От името на носителите на щафетата приветствие поднесе лекоатлетката — пионерка Светла Георгиева. Със салюти и ракети тържественият митинг-заря завърши.

В неделя сутринта колоната пое своя път към Дулово. От село Калипетрово щафетата бе поета от младежите от село Бабук, които бяха организирали свой допълнителен лъч от селото до разклона. Над 40 мотористи начело с възрожденското знаме я пренесоха до село Алфатар. Тук организацията по посрещането надмина очакванията. Училищната духова музика, облечена в четнически премени, посрещна носителите на щафетата. На тържествения митинг говори председателят на комитета за българо-съветската дружба в селото — Стоян Куприниджийски. На митинга бяха прочетени тържествени обещания от физкултурниците от селата Голеш и Кайнарджа, които в допълнителен лъч бяха дошли в Алфатар.

Отлично бе посрещната щафетата и в Дулово. На състоялия се митинг говори председателят на ГНС — Стефан Симеонов. Тук бе организирано може би най-масовото пренасяне на щафетата през града. На разстояние повече от 5 км от Дулово до Черковна тя бе пренесена от големи групи ученици. Всеки пост се състоеше от цял клас, облечен в спортно облекло. От Черковна щафетата поеха мотористи, които я пренесоха през селата Овен и Вокил до последния пост в нашия окръг — Окорш.

В Окорш стана тържественото предаване на щафетата на колегите физкултурници от Разградски окръг. На състоялото се тържество приветствие поднесе другарят Стоименов от ЦС на БСФС, на когото бе поднесен според народния обичай хляб и сол, и бъклица.

От тук щафетата ще продължи пътя си през Разградски окръг към град Плевен, за да се влее в големите тържества по случай националното ни освобождение.

Георги РАЙЧЕВ

Битова вечер в Тутракан

Отрядните ръководители към Пионерския дом в гр. Тутракан организираха наскоро битова вечер, която дълго ще се помни от присъствуващите. Поканени бяха и гости от Окръжния комитет на Комсомола, Пионерския дом в Силистра, ръководители на града и много младежи и девойки, които имат връзка с дейността на пионерите.

...Влизаш в голямата стая на Пионерския дом. Момите и момците са насядали по шарените черги и рогозки. Облечени в български национални носии, в стаята, осветена с газови лампи и камина, те изглеждат като в приказка. На софрата е наслагано в пръстени паници варена царевица, питки, баница, а виното се налива с малки кратунки. Стените са окичени с везани пешкири, бродирани покривки и кърпи. Всичко напомня за миналото, когато българинът се е стремял въпреки всичко да запази народността си.

Вълнуват старите народни песни, изпълнявани от девойките. Възпроизвеждат се битовите сценки седянка, крадене на мома, посрещане на млада булка от майката на момъка и др. Извиват се кръшни хора и ръченици. Под звуците на гъдулката всички потропват от сърце. След това пак песни, изпълнени от Радко Атанасов, Денка Радева... Йовка Петрова рецитира стихотворението „Българка“. Следват весели, закачливи народни песни.

На вечерта присъствува и другарят Шаламанов от ЦК на ДКМС. Поднесоха му подарък битова пръстена бъклица.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

ПОВЕЧЕ РЕШЕНИЯ НЕ СА НЕОБХОДИМИ

Винаги, когато стане дума за работа сред жените, изпитвам известна болка. Може да не съм права, но ми се струва, че се спекулира с този проблем. От ясно по-ясно е, че решението му не зависи само от жените. Жизнено доказано е, че с изключение на физическото си надмощие (мускулният капацитет на мъжете е с 20 на сто по-голям) те не превъзхождат с нищо друго жените. Една обективност обаче е дала своето отражение и ние я изкупваме с цената на много жертви. Не е необходимо да разглеждаме историята на България, за да търсим социалните условия, които са наложили възникването на „женския въпрос". Факт е, че той съществува.

Законодателят у нас е дал пълно равноправие между мъжете и жените. Но няма изборна кампания, на каквато и да е организация, да не се напомня, че в състава на ръководството трябва да се включат и жени. Въпреки това относителният им дял е много малък. Защо? Защото и най-гениалният мъж трудно би намерил начин да съчетае успешно нейните задължения на майка, съпруга, домакиня, възпитателка общественичка. Всеизвестно е и пренебрежителното отношение на много мъже към домакинската работа, което е резултат на твърде стари предразсъдъци. При това положение трудовото равноправие се изразява само в продължителността на работния ден (може би защото така повелява Кодекса на труда). Това не е голословен извод. Не е и наше откритие. Потвърждават го данните на една анкета на Научноизследователския институт по труда. За всяка анкетирана жена времето, отделено за домакински труд през деня, възлиза на 250 минути, а през почивния ден на 417. За мъжете тези данни са съответно 115 и 212 минути.

Несправедливо ще бъде, ако се каже, че не е мислено по въпроса за облекчаване на домакинския труд. След задълбочено проучване от страна на нещатния отдел за работа сред жените към ОК на БКП бюрото на комитета в заседанието си от 31 март 1966 г. прие специални мероприятия. В тях се предвиждаше какво трябва да направят отделни предприятия и организации за облекчаване на женския труд. През м. май м. г. въпросът за работата сред жените отново беше поставен в дневния ред на заседание на Бюрото. Пак се приеха решения. Информацията, допълнена и разширена, бе прочетена на окръжно съвещание, на което, разбира се, присъствуваха предимно жени. Тя бе изпратена и до общинските партийни комитети и заедно с женкомисиите я разгледаха и приеха свои мероприятия.

Мероприятия и решения има достатъчно. Какви са обаче практическите резултати? За съжаление още съвсем недостатъчни, за да дадат простор за пълна изява на творческите възможности на жените.

В първия раздел на мероприятията на Бюрото на ОК на БКП се предвиждат задълженията на ОС на Профсъюзите по подобряване условията на труда за жените в промишлените предприятия. Не можахме да открием никакви следи, които да показват, че тези задължения се знаят и изпълняват.

Вторият раздел — по облекчаване труда на домакинята-работничка—предвижда конкретни препоръки до различни организации, които могат да дадат своя принос в това отношение. След проверката в Силистра, срещу повече от тях бе отбелязано „не". ДСП „Комунални услуги" не е направило нищо за разкриване на нови пунктове и за подобряване качеството на прането. Не е организирало служба за почистване на паркети, стъкла и други домакински работи по домовете. Вече трета година за пералната в Консервния комбинат не може да се намери място и работничките сами перат работните си дрехи. Пет от задълженията в този раздел се отнасят за търговските организации, но много търговски работници не знаят за съществуването им. И сега към промкомбинат „Камъшит", където работят най-много жени, няма открит стол. И сега нуждаещите се от диетична храна, ако не си я приготвят сами, не могат да я получат от никъде другаде. Пак по тази причина магазинът за полуфабрикати се е превърнал в магазин за готова храна. А в Тутракан тази храна се предлага на домакините със същата цена, както в ресторанта. Малко е направено по тези мероприятия и в Дулово. А за повечето от селата тяхното изпълнение се изчерпва с разкриването на детски градини, детски ясли, някъде и временно работещи столове. По снабдяването с готови и полуготови храни, по осигуряването на топли закуски за децата, за полуинтернатите и битовите услуги направеното е незабележимо.

Продължителната заангажираност на жената в службата и в семейството възлиза на 80-90 часа седмично. При това положение на нея не ѝ остава време не само за повишаване на общата си култура и квалификация, но дори и да възстанови напълно работната си сила. Не смятаме, че всички въпроси могат да се решат веднага, но темпът е неоправдано бавен, като се има предвид, че много от тях не се нуждаят от големи капиталовложения, а други могат да бъдат резултат само на добра организация.

Струва ни се, че повече планове и решения не са нужни. Има достатъчно партийни и правителствени документи, които ясно говорят какво трябва да се направи, за да стане жената действително пълноценен строител на новото общество.

Денка **ГОСПОДИНОВА**

Фотообективът не е виновен

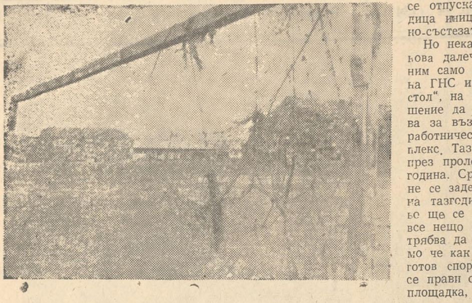

Това, което се вижда на тези две снимки, са жалките остатъци от работническия спортен комплекс, който принадлежи на ДМЗ „Стомана". От едната снимка много добре личи в какво състояние са вратите на футболното игрище, което впрочем съвсем е изгубило вида си като такова и само благодарение на двете врати напомня, че някога тук са се провеждали градски първенства, че тук са тренирали отбори. На снимката не личи разораният и съсипан терен на игрището, но ако някои искат да го разгледат в подробности, той винаги е на разположение. В интерес на истината трябва да изтъкнем, че последното „мероприятие", макар и не от спортен характер, проведено на игрището, бяха гастролите на цирк „Барцелона".

На другата снимка виждате едно широко пространство, заето от кокс. Това е коксът на ДМЗ „Стомана". А стълбът е остатък от бившата комбинирана баскетболна и волейболна площадка, на която също се провеждаха вътрешни и градски първенства, тренировки или просто се играеше за здраве и от любов към играта.

И така от две години над хиляда работници от едно от най-големите предприятия в града са лишени от възможността да развиват някаква спортна дейност. Е, имат вътре едно волейболно игрище, но как ще се играе волейбол на този въздух? А една четвърт от личния състав на ДМЗ „Стомана" са комсомолци. Нека да припомним, че след изпадането на футболния отбор на завода от зоната (един отбор с толкова богати традиции) бе позволено той да се разтури. В момента пет човека от него играят в други отбори. Ние бихме заострили въпросите — нима производствените интереси са наложили да се отпуснат за физкултурни прояви само 300 лева за годината, да се съкрати бройката за физкултурен организатор към завода, да се обещават и да не се отпускат средства за редица инициативи от спортно-състезателен характер.

Но нека не отиваме толкова далече. Да си припомним само съвместната сесия на ГНС и дружество „Доростол", на която бе взето решение да се заделят средства за възстановяването на работническия спортен комплекс. Тази сесия се състоя през пролетта на миналата година. Средствата все още не се заделят или може би на тазгодишната сесия отново ще се запланувават. Нали все нещо и за физкултурата трябва да се запланува. Само че как се е стигнало от готов спортен комплекс да се прави склад и циркова площадка, не е ясно. Може би някой ще изясни?

Николай **РОМАНОВ**

Младият конструктор инженер Курти Куртев от Завода за металорежещи машини в Силистра разработва нова конструкция на нови отрезни циркуляри. Много дни и часове посвещава той на любимото си занимание. Нашият фоторепортер го е заварил над чертожната маса...

БИТОВА КОМСОМОЛСКА СЕДЯНКА

Получихме покана със следното съдържание: „Поканвате се да присъствувате на битовата комсомолска седянка, която ще се проведе на 17. II. т. г. — От общинския комитет на ДКМС".

Решихме със съпругата ми да се отзовем на поканата на младежите, макар отдавна вече да не сме комсомолци. Незабравима обаче ще остане не само за нас, а и за всички присъствуващи тази вечер в с. Сребърна.

— Добре дошли на нашата седянка! — с тези топли думи ни посрещна секретарят на общинския комитет на ДКМС Никола Янакиев.

Голямо беше възхищението ни от изкусно подредения салон — украсен с пешкири, ковьори, възглавници, миндер, застлан с домашна кувертюра. Не липсваха на седянката варена и пукана царевица, питка със сирене, сушени сливи и др. Най-интересното обаче беше липсата на скука през цялото време. Шеги, танци, конкурси, викторини се редяха едно след друго.

Комисия излъчи първенците във всички мероприятия на седянката. След полунощ резултатът беше отчетен. Първите места заеха комсомолките Атанаска Атанасова и Станка Бойчева. Похвалени бяха и много други младежи и девойки за активно участие в седянката.

Доволни, весели и бодри, седенкарите се разотидоха по домовете си с пожелание общинският комитет на ДКМС и в бъдеще да се грижи за разнообразяване живота на комсомолците. Всички сме уверени, че това не ще бъде единствената проява.

В. **КАЛИНОВ**

МОЯТА ЛЮБИМА ПРОФЕСИЯ

Откровен разговор с осмокласниците

За да се даде правилна професионална насоченост на четиринадесетгодишните, които завършват основното си образование, спомагат много срещите им с представители на различни професии. За такава една среща, която се състоя наскоро в село Попина, накратко ще разкажа.

...Оживено и шумно е тази вечер в училищната сграда. По коридорите непрекъснато сноват осмокласниците. Детските им лица изразяват сериозност и решителност. В една от класните стаи се събират родители и гости. Уреченият час наближава. Стаята едва побира присъствуващите. На средната редица са седнали осмокласниците. Отпред, около неголяма маса, заемат местата си гостите — селскостопански специалисти, медицински работници, учители, организационни работници и други.

С кратко слово Еленка Петкова, член на дружествения комитет на Комсомола при осми клас, открива срещата. Откровенният разговор за професията започва. Един след друг гостите разказват за трудните и щастливи моменти от своята професия, за напрегнатите моменти в усвояването ѝ, за отговорността си пред народа. С трепет присъствуващите слушат оня момент от разказа на главния зоотехник на стопанството Марин Манев, когато говори за бъдещето на своята професия. Възхищение буди и малката „разходка" в миналото, която прави д-р Захари Каваклиев, спирайки вниманието на присъствуващите на отделни епизоди от борбата на медицината с религията.

Редът е на осмокласниците. Коя е любимата им професия? Въпрос, на който трябва публично да се отговори. Минутите са вълнуващи. Та нали това е най-трудно, да разкриеш пред всички душата си!

Бавно, с трепет учениците разказват защо професията, която назовават, им е любима, какво ще направят, за да осъществят мечтата си.

Има изказвания, които поне за момента звучат убедително.

„В едно класно упражнение писах, че искам да стана лекарка. По-късно ме привлече професията на артистите. Записах се в кукления театър в училището и сега играя в него. Искам да стана актриса" — споделя Радка Христова. А Димитър Иванов, за който всички знаят, че се занимава с радиотехника, уверено заявява: „Още от малък исках да стана пилот. По-късно от вестниците научих, че от Земята се осъществява радиовръзка посредством радиостанциите, монтирани в космическите кораби, и с други планети. Реших да избера професията на радиотехниците".

Срещата е към своя край. Осмокласниците са напълно убедени, че всяка професия е почтена и благородна, че тя е приятна тогава, когато човек я обича и непрекъснато работи за пълното ѝ усвояване.

Ученици от по-малките класове изнасят хубава литературно-музикална програма. След това родители, ученици и гости на групички се отправят към различни посоки на селото.

На добър час, осмокласници! В нашата социалистическа родина вие имате прекрасна възможност да усвоите оная професия, която най-много ви привлича.

Илия **РАВАЛИЕВ**
(наш кореспондент)

ПОСЕТИТЕЛИТЕ ОСТАНАХА ДОВОЛНИ

На 20 т. м. в с. Айдемир гостува битовият състав „Кръшно хоро" при Българска концертна дирекция в София, с художествен ръководител Живко Ковачев. Големите афиши, разлепени из селото три дни преди концерта, не говореха за нещо изключително, защото и друг път сме гледали подобни концерти на битови групи. Но в някои случаи посетителите са излизали от концерта с желание да видят нещо по-разнообразно, по-силно и завладяващо. Това именно ни донесе горепоменатата група.

На голямата читалищна сцена се заредиха интересни, съдържателни и динамични изпълнения. Динамичността бе характерна и желана черта на целия концерт. Непринудено, естествено и с майсторство се поднасяше всичко на публиката. Но най-много ни хареcаха живите хора. Добре оформени и изпълнени с майсторство, те показаха истинската красота на българския танц. Не по-малко интересни и разнообразни бяха и хумористичните номера.

Публиката възнагради изпълнителите с бурни ръкопляскания.

Георги **СТАНЧЕВ**

50 ГОДИНИ СЪВЕТСКА ДИПЛОМАЦИЯ

академик И. М. Майски

Александра Колонтай

Септември 1910 година. Копенхаген. Току-що е завършил Осмият Международен социалистически конгрес. Заседанията приключиха. Деветстотин делегати изпълниха с шума и движенията си дома на кметството на датската столица, където домакините — датските социалдемократи устроиха прощален прием за своите гости.

Вечер. Ярко светят многобройните лампи от разкошните полилеи. Масите са отрупани с ястия и бутилки. Чуждестранните гости разговарят оживено:

— Помислете, ние се намираме в сградата на кметството. Нашите домакини имат половината от мандатите в муниципалитета на Копенхаген, и ето ние сме тук! Това е забележително!...

Да, в тези отдавнашни дни това не би могло да съществува нито в Париж, ни в Лондон, а съвсем не и в Берлин...

В голяма зала, недалеко от входа на дома, се провежда нещо подобно на непрекъснат митинг: едни идват, други излизат, но на мястото винаги остават стотина-двеста човека, готови да послушат и да аплодират оратора. А ораторите са много. Французинът Жорес, англичанинът Бен Тилет, белгиецът Де Брукер, шведът Брантинг, испанецът Иглесиас, немкинята Клара Цеткин, русинът Луначарски.

Изведнъж на малката трибуна, от която говорят ораторите, стремително изтича Колонтай. Вниманието на всички се изостри.

Александра Михайловна говори около пет минути. Говори за това, че е щастлива, тъй като се намира между другари, дошли от различни страни на света. Как я вдъхновява бързият растеж на социалистическото движение. Как твърдо вярва тя в крайното тържество на пролетариата и установяването на земята царството на справедливостта и всеобщото братство. Думите бяха прости, обикновени. Но само как бяха изказани! Струва ти се, самият дух на революцията говори с устата на Колонтай. Слушателите бяха увлечени от пламенната реч на ораторката. Техният възторг нарасна още повече, когато Колонтай произнесе в началото речта си на немски език и след това все със същия ентусиазъм — на английски и френски. Устроиха ѝ бурни овации.

Аз стоях и си мислех: „С каква велика и кипяща жизнена сила е пълна тази дребна и изящна женица!" След това се приближих до Луначарски, с когото бях познат от годините на емиграцията, и го попитах:

— Разкажете ни за тази жена...

Аз присъствувах на конгреса в качеството си на много млад журналист и не познавах всички руски делегати

— О, това е осмото чудо на света! — смеейки се, отговори Анатолий Василевич и след това ми разказа.

Александра Михайловна Колонтай е дъщеря на царския генерал Домонтович. Тя е приела фамилията на своя бивш мъж (с когото се е развела). Възпитавала се е в къщи и е получила прекрасно образование. От ранни години я привлича революцията. След развода с мъжа си прекарва няколко години в Швейцария, Англия и Германия, изучавала е работническото движение и социални науки. В тези години Колонтай се запознава с Плеханов, Бабел, Карл Либкнехт. Тя активно е участвувала и поддържала болшевиките в революцията през 1905 год. Водила е активна дейност сред жените, преди всичко сред работничките.

В 1908 година е принудена да емигрира. Оттогава Колонтай живее в чужбина, изпълнява агитационно-пропагандистки поръчения на социалдемократическите партии, най-вече на Германската социалдемократическа партия. За това ѝ помага много познаването на немски, английски и френски езици...

Когато Луначарски завърши своя разказ, към нас се приближи Колонтай. И Анатолий Василевич ни запозна. Това беше моята първа среща с Александра Михайловна.

След три години аз я срещнах втори път. Това се случи в Лондон, където живеех като политемигрант и работех в библиотеката на Британския музей. Колонтай пишеше тогава книгата „Общество и майчинство" и за събиране на необходимите материали бе дошла в Англия. Почти всеки ден се срещахме в Британския музей. Разговаряхме много на политически и литературни теми. Понякога аз отивах в „дома" ѝ, в малкия евтин пансион на Гренвил стрийт (близко до Британския музей), където често се събираха Литвичов, Керженцев и други руски емигранти.

Веднъж, в неделя, Колонтай се появи на полянките на Парламентския хълм в горната част на огромния парк „Хемпстед Хид", където обичаха да прекарват свободното си време руските емигранти. Всичко беше както винаги: децата тичаха и лудуваха, възрастните почиваха. Александра Михайловна и тук беше в центъра на вниманието. Надвечер започнаха игри. Играха на гоненица. Александра Михайловна беше една от първите.

* * *

Отшумя първата световна война. Октомврийската революция разтърси Русия и човечеството. През тази година не бях се срещал с Колонтай. Но чувах, че тя играе най-активна роля във великите исторически преобразования. Александра Михайловна е народен комисар по социалните грижи в първото съветско правителство. След това е била по фронтовете на гражданската война, била е народен комисар по пропаганда и агитация в Украйна. И в края на 1921 година, когато аз завеждах отдел „Печат" в НКИД (Народен комисариат на външните работи), неочаквано срещнах Александра Михайловна в приемната на заместник-народния комисар на външните работи М. М. Литвинов. Тя беше все същата — подвижна, енергична, подмладена.

— Какво правите тук? — с учудване я попитах аз.

— Как какво правя? — звънко отговори Колонтай. — Дойдох за инструкции: изпращат ме на дипломатическа работа в Норвегия!

Тогава между СССР и Норвегия съществуваха отношения де факто и на Колонтай се възлагаше задача да постигне установяване на дипломатически отношения. Тази работа за Александра Михайловна беше нова, непозната, която може да смути даже и най-смелия. Но тя не чувствуваше никакво неудобство. Само я дразнеше мнението на някои наши другари, които се страхуваха, че в норвежките обществено-политически кръгове нея, първата в света жена-дипломат, могат да я посрещнат недружелюбно.

— Не, в страната на Ибсен, — отбелязах аз, — едва ли могат да се случат такива неща... там просто ще кажат: Нора не само е напуснала дома си, но ръководи и държавните работи ...Това е естествено...

Наистина Александра Михайловна се оказа рядко способен дипломат. Тя умееше да привлича хората към себе си, което за посланика е много важно, а така също да разбира мотивите и психологията на своите буржоазни партньори. През февруари 1924 година между Норвегия и Съветския съюз бяха установени дипломатически отношения. В течение на следващите две години Колонтай беше едновременно съветски посланик и съветски търговски представител в Осло.

(Следва)

ПРЕЗ ДЕСЕТДНЕВКАТА НА ПЧЕЛАРСТВОТО

Превръщането на селското стопанство в ефективно поставя нови изисквания и пред пчеларите. Необходимо е те да заработят така, че пчеларството да стане рентабилен отрасъл.

В Силистренски окръг съществуват добри условия за постигане на тази важна задача. За трети път тук се получава най-висок среден добив от мед в страната. Най-хубавото е това, че както в личното, така и в общественото пчеларство с всяка изминатата година количеството на меда, добито от кошер, нараства. Докато през 1965 година средно от пчелно семейство е получен по 10,200 кг мед, то през 1967 год. това количество нарасна на 17,770 килограма. Това вече е предпоставка за постигане на чист доход.

Болшинството от кооперативните пчелини са уедрени. Подобрена е организацията на труда, методите за отглеждането на пчелите. В резултат на това много обществени пчелини, каквито са например в ТКЗС — Чернолик, Главиница, Тутракан, Попина и др., донесоха през миналата година чиста печалба на кооперативите.

Расте броят и на кошерите. Сега той е около 10 000. С това нараства и интересът на специалистите към този отрасъл. Те обръщат по-голямо внимание за подобряването на медоносната паша, водят борба срещу болестите и неприятелите на пчелите.

През десетдневката на пчеларството, обявена от 23. II до 3. III. т. г., интересът към него трябва да нарасне още повече. Да се направи равносметка на постигнатите успехи, да се анализират допуснатите слабости. Да се набележат такива мероприятия, осигуряващи още по-големи постижения. Особено голямо значение трябва да се обърне на организационното укрепване на пчеларските дружества, за тяхното активизиране. Да се подобри просветната работа, с която ще се повишат знанията на пчеларите. Дружествата трябва да защитават техните нужди, най-вече при снабдяване с необходимия инвентар и восъчни основи.

За укрепване и уедряване на общественото пчеларство, което все още се нарежда след любителското, трябва да се вземат конкретни и действени мерки. В това отношение се изисква по-голяма заинтересованост от страна на членовете на управителните съвети на ТКЗС. Цялостната дейност на пчеларите от окръга трябва да се контролира и ръководи от ОНС, ОКС и Окръжния съюз на пчеларите.

През агитационната десетдневка ще се провеждат другарски срещи, просветни събрания, изложба на пчелни продукти и др. Още веднаж трябва да се изясни голямата полза от пчеларството за народното стопанство като отрасъл, който носи доходи и в който се произвеждат продукти, така ценни за здравето на човека.

Ганчо ГАНЕВ

ФОТОРЕПОРТАЖ

ТРУД И ХОРА

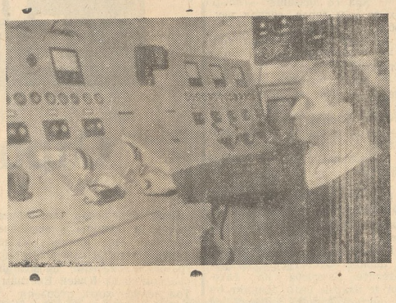

Ние ежедневно употребяваме вода за пиене, за миене, за готвене, а понякога роптаем, че на последните етажи водата не стига. Но съвсем малко знаем за тези, които денонощно дежурят край апаратите на помпените станции. Ние ги упрекваме даже тогава, когато не зависи от тях спирането на водата.

За да се запознаем с работата на хората от водоснабдяването и си уясним някои неща, ние посетихме с фотоапарат в ръка помпена станция I-ви подем и помпена станция II-ри подем.

Когато навлязохме в обградения двор, на чиято територия са разположени кладенците и помпена станция I-ви подем, нас ни направи впечатление добре оформената градинка, а в помещението, където дежуреше Гено Стефанов — чистотата на работното му място. А той зорко бдеше (снимка № 1) на таблото за управление: следеше за изправността на помпите. Случи ли се авария в една от трите помпи, той веднага открива това по спадането на напрежението в манометъра. Тук в помещението се намира и дневник, в който всеки дежурен записва колко помпи са работили и с какъв ампераж.

Докато преминавахме от един към друг кладенец на водното стопанство, партийният секретар на ОСП „Водоснабдяване и канализация“ др. Атанас Гочев ни поясняваше от кой кладенец за къде отива водата. Докато по-рано Силистра е била задоволявана с един дебит на водоизточниците от 72 литра в секунда, то при увеличаването населението на града този дебит е станал недостатъчен и сега се снабдява със 140 л в секунда.

При спиране на електрическия ток в града преди е спирала и работата на помпите, но сега е монтиран дизелов двигател, който е готов да подаде ток към помпите при всяка случайност. А изразходването на електрически ток тук е повече, отколкото в много други наши промишлени предприятия. Тази водна станция за миналата година е изразходвала 7 293 000 киловата електрическа енергия.

До помпената станция се намира и водомерна изпитателна станция. В работилницата се поправят и изпробват водомери от града и окръга. Гина Георгиева (снимка № 2) измерваше на литри и на чувствителност отремонтиран водомер...

След недълго пътуване ние се озовахме на територията на помпена станция II-ри подем. Каква акуратност, каква чистота на двора и в помещението! Без да ни предупреждават, че трябва да си свалим обувките, преди да влезем в работното помещение, където е отговорник дългогодишният помпиер Сергей Кондрашов, ние сторихме това. Нас ни улесни и обстоятелството, че до входа имаше терлици и сандалети. А вътре в работното помещение, гдето той и останалите трима човека Белчо Цонев, Илия Великов и Любка Кондрашова по смени дежурят, съществува рядко срещана чистота и акуратност. Когато разгледахме чисто измазаното бяло помещение, окичено с портрети, а свободното от апаратура и тръби пространство заето от цветя, зелени папрати и лимони, ние ахнахме от възхищение. А бай Сергей Кондрашов (снимка № 3) от време на време поглеждаше манометъра и останалата апаратура.

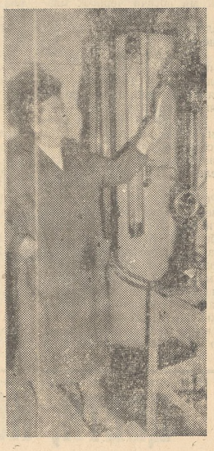

— От тук водата на пет подема отива до Дулово, а оттам за Главан, Паисиево, Господиново — поясни партийният секретар, който ни придружаваше. — Друг клон води чак до Средище. При нужда от този подем дават и за Силистра. Интересен е фактът, че вода през зимата се подава толкова, колкото и през лятото. Това се явява от неправилното експлоатиране на водопроводите от някои стопани. Над 2 000 домакинства в града имат чешми в дворовете си без водомери и за да не замръзнат чешмите им през зимата, оставят ги да текат денонощно.

Снимки: Стоян ТОДОРОВ
Текст: Михаил ТОМОВ

С ВСЕОТДАЙНОСТ

„Железният кон“ — така вярващите неграмотни старци от Делиормана преди години наричали влака. Всъщност среща с това чудовище са имали само онези, които са тръгвали с биволските си коли по далечните друмища във вътрешността на страната. Въображението и фантазиите им поиначавали действителността в техните разкази след завръщането им из притихналите в идилична дрямка села. „Железният кон“ без много усилия прегазвал вехтите представи на хората за силата и бързината, а когато вече се дочуло, че и към Делиормана му правят стоманен път, наивните старци започнали не на шега да опипват муските си, произнасяйки тихи молитви.

Всъщност нищо не помагало, защото младите хора в сини рубашки имали здрави мишци и снагата на траверсите растяла с всеки изминат ден. Най-напред гара Самуил, после гара Голяма Вода, Богданци, Тодорово — гарите никнели една подир друга — все спретнати и хубави, докато един ден строителите на железопътната линия се появили и в покрайнините на младия град Дулово. Първата влакова композиция дуловци посрещнали с цветя и песни...

Сега ежедневието в гара Дулово е напрегнато. Влакът измени ритъма на живота в тази част на нашия край. Товарите от стотиците вагони, които пристигат ежедневно, трябва своевременно да се транспортират. С тази работа се заемат товарните коли.

В стаята на ръководителя по търговската експлоатация Атанас Николов е станало като по чудо тихо. Той е енергичен човек, на средна възраст Очите му — подвижни и закачливи — имат онова рядко свойство да пленяват още от първия момент.

— Да, службата на всяка гара е трудна. Работата е напрегната и изисква всеотдайност. Нашият колектив е малък, но затова пък сплотен. От деня на откриването на гара Дулово през 1960 година тук ежедневно пристигаха и отпътуваха три влакови композиции Техният брой сега е вече четири, но би могъл да бъде и по-голям, ако не сме край на спирка. По-рано броят на пратките беше 6-7 000 вагонни и дребни, а сега е вече 13 000—14 000. Работниците от Транспред — агенция Дулово, на които сме работодатели, обработват на денонощие по 50-60 вагона с товари. Тук пристигат обикновено строителни материали, въглища и др., а товарим зърнени храни, фуражи, промишлена продукция от предприятията на окръга...

Атанас Николов, който е и едновременно партиен секретар, работи на гара Дулово от дълги години. Той говори за работата и задълженията на персонала с топлота и обич.

Ето тази зима, когато снежните виелици затрупаха товарите, а ледът скова стрелките по протежение на линията, осми майсторски участък тутакси изпрати своите бригади в помощ на стрелочниците.

Партийният секретар не отминава без внимание и наградените за безаварийна работа стрелочници Тодор Петров и Ахмед Кьосев.

— Хора като тях правят реално изпълнението на основните показатели на нашия план. Ето само за миналата година има натоварване 142 000 тона и 23,17 часа местен престой.

В далечината зад бетонните стени на грамадния силоз долита задъханото ехо на идващ влак. Партийният секретар на гара Дулово трепва. Това е един рефлекс, който не се изработва за кратко време. Само палавите му закачливи очи сякаш ми казват: „Няма повече време. Всички трябва да сме по местата си. Тук всяка секунда има своя стойност...“

Руси ШИМАБЕЕВ

За повече строителни материали

С всяка изминатата година изграждането на промишлени и жилищни сгради заема все по-големи размери. За това голямо строителство са необходими и повече материали, изработвани от нашите строителни предприятия, и то не сезонно, а целогодишно, независимо от атмосферните условия.

За правилното решение на тази важна задача води упорита борба колективът на Строително промишлено предприятие, който срещна значителни трудности през миналата година. Изоставането през зимните месеци се преодоляваше трудно, а това водеше до забавяне на много обекти в окръга, нуждаещи се от сборни железобетонни конструкции — таванни панели, колони, покривни плочи, оградни колове, базалтови плочки и др.

Трудно се преодоляваха неблагоприятните атмосферни влияния поради липса на покрити площи за работа през зимата и нелеко бе да се преодолее старата традиция и разбиране, че на строителството, както и на помощните му предприятия, се разчита предимно през летния сезон. И тук, както и в керамичната фабрика, по-голяма част от работниците през зимния сезон биваха съкращавани поради необезпечен фронт за работа. Това създаваше допълнителни затруднения през пролетта и лятото по набирането на работна ръка. Трябваше да се намери правилен изход и производството на строителни материали да се извършва планомерно както през лятото, така и през зимата. И ръководството на предприятието реши през миналото лято да създаде условия за задържане на работниците и през зимата на работа. За целта бяха извършени няколко допълнителни благоустройствени работи в предприятието, което, разбира се, е далеч не всичко, каквото може още да се направи. Доставен бе и пуснат в експлоатация собствен парен котел за подгряване на компонентите на бетона, монтиран бе доставеният от преди 2-3 години портален кран. Наред с някои технически придобивки премина се и към по-добра организация на труда. Започна се преустройство на предприятието за целогодишна дейност. Сегашният цех за готови конструкции ще бъде приспособен за производството на циментови изделия, а за готови конструкции ще бъде създаден друг цех. Сега грижите на ръководството са да бъде доставена инсталация, през която баластрата ще се разделя на 4 фракции, миячка, с която да се промива пясъкът и баластрата от глинените примеси. Тези технически съоръжения ще допринесат за значително повишаване качеството на бетонните изделия.

Първите резултати са вече налице и те са радващи. Ако през месец януари 1967 година бе произведена продукция за 29 000 лева, то през първия месец на третата година на петилетката е произведена за 42 000 лева, с 2 000 лева повече от предвидената по плана.

Производствената програма на СПП за тази година е около два пъти по-голяма от програмата през 1966 година. И взетият старт още от първия месец вдъхва увереност, че до края на годината задачите ще бъдат преизпълнени.

М. ГЕОРГИЕВ

При добри условия

Айдемирските градинари създадоха добри условия за ранно зеленчукопроизводство. Затова под парниковите стъкла разсадът вече зеленее. За него се грижат най-опитните. Нали от качеството му зависят до голяма степен добивите?

В сравнение с миналата година сега младите стъбълца се развиват с 8—10 дни по-рано. Под около 700 рамки кръстосват листенца доматите от сортовете „Триумф“ и „10 х Бизон“. След десетина дни част от този разсад ще бъде готов за пикиране.

Градинарите са пикирали вече 100 рамки чушлета и 60 краставици за парниково производство. Най-рано ще бъдат готови за пазар репичките и салатите. Няма да мине седмица и айдемирци ще продадат първите салати.

Около 500 рамки са подготвени за засяване на пиперено семе за полско производство. Лошото е това, че в кооператива не достигат около 1 500 рамки. В складовете на снабдителните организации липсват такива материали. Стопаните от ТКЗС — Айдемир търсят начини за преодоляване на тази трудност, за да могат да произведат необходимия им разсад и изпълнят планувавата продукция.

Георги СТАНЧЕВ

Вярват в крайната победа

Опитни и работливи са овчарите от бригадата на с. Калугерене. Десет години бригадирът Сабри Мехмедов е посветил на овчарските делници, а от пет години ръководи този сектор. Не по-малък е стажът и на овчарите Мехмед Ахмедов, Джемал Шефкъев, Нури Алиев, Съдкъ Хаккъев и Ахмед Алиев. Любовта им към професията ги прави неразделни с поверените им животни.

Голямото трудолюбие през миналата година донесе и голяма победа. Планът от овцевъдството бе преизпълнен. Предадени бяха в повече 500 килограма вълна, 100 агнета, 18 тона мляко и други. В крайна сметка те осигуриха печалба от 8 000 лева.

Радостни са и резултатите през тази година. От оагнените досега 650 овце вече са получени 760 агнета. Очаква се след оагнянето на всички овце броят на младите животни да достигне 800 вместо предвидените 650. Най-много близнили овце има в стадото на овчаря Мехмед Ахмедов.

— Продадохме вече на ДСП „Родопа“ повече от 150 агнета при живо тегло над 18 килограма — разказва бригадирът. — Други 150 агнета ще продадем до края на м. февруари. 300 агнета ще отделим за разплод, а останалите ще угояваме.

За да се повишат професионалните и политически знания, всеки петък с овчарите се провеждат занятия, на които зоотехникът изнася лекции по въпросите за новостите в овцевъдството и за политическите събития.

В резултат на подобреното хранене през тази година значително по-висок е и млеконадоят. Средно на ден той е 200 литра, докато през същия период на миналата година бе едва 80 литра. До 15 февруари са предадени вече 4 тона мляко при масленост 8,5 процента.

Наличните фуражи карат животновъдите да бъдат уверени, че те ще им стигнат до м. юни т. г. и че планът за годината ще бъде изпълнен не по-малко от 150 на сто.

Ахмед ДЕМИРОВ

Новости • техника • новости

ЕЛЕКТРОННО „УХО“

В днепропетровския институт „Металургавтоматика“, намиращ се в Украинската република, е създаден оригинален автомат, който регулира подаването на руда в топковите мелници. Електронното „ухо“ подслушва шумовете, възникващи в мелницата, и от цялата гама на звуковете отделя онези, които определят степента на запълването на мелницата. Ако се появи отклонение от нормата, автоматичният апарат внася необходимите поправки в подаването на руда и вода. „Електронното ухо“ има електродинамичен микрофон, усилвател-преобразовател и електронно устройство.

ТЕЛЕВИЗИОНЕН ЕКРАН ВМЕСТО КОТКИ

Група съветски изследователи са установили, че телевизионният екран плаши и прогонва мишките повече от гладна котка.

Опитите показали, че при светещ екран мишките бягат и изчезват. Причината за това се крие в изключителната им чувствителност към слабите и иначе безвредни за човека лъчи, които електронните тръби излъчват. Установено е също така, че плодовитостта на мишките-майки значително спада.

НОВО СРЕДСТВО СРЕЩУ КРАДЦИТЕ НА АВТОМОБИЛИ

Френски химик произвел тестени „ухаещи“ патрончета, с цел да издирва крадци на автомобили.

На купувача на новата кола, притежател и на куче, се дават по няколко от „ухаещите“ патрончета. При паркирането малка част от тестения патрон се отчупва и залепва върху коя и да е външна част на колата. Получената миризма не се чувствува от човека, но кучето я подушва. Залепената частица след 15 минути се овлажнява и почва да капе. Ако колата бъде открадната, капките сочат на кучето сигурна диря даже на 100 км разстояние.

ПРЕПАРАТ, ЗАПАЗВАЩ ГРОЗДЕТО

Препарат, запазващ гроздето сочно и свежо в продължение на половин година, е започнал да произвежда Донецкият коксохимически завод. Още през тази година заводът ще произведе десетки тонове от новия препарат. В неговия състав преобладава известният химикал калиев метабисулфит.

Калиевият метабисулфит от давна се използува за съхраняване на гроздето. Обаче таблетките, съставени от смес на този химикал с хранителен желатин, съхраняват много по-добре гроздовите зърна. Разпределени равномерно по повърхността на щайгите с грозде, те отделят бавно серен двуокис, който именно влияе благотворно върху гроздето. На един тон грозде са достатъчни 2,8 кг от новия препарат.

МЕХАНИЧНО СЪРЦЕ

Американският хирург д-р Харолд Клечка и инженерът Е. Рейфърти от Ню Джърси са създали модел на ново механично сърце, работещо безотказно с човешка кръв при максимална ефикасност.

Механичното сърце е изградено на принципа на центробежна и центростремителна помпа. Прототип от това сърце е бил изпробван успешно на куче без „нараняване“ на кръвта.

Механичното сърце представлява диск с диаметър 114 мм и дебелина 25 мм. То е облицовано с тефлон и други пластмасови материи, които предотвратяват съсирването на кръвта. Засега то се задвижва чрез електрическа енергия, но при имплантирането му в гърдите може да работи и с батерия от горивни клетки.

НОВ АПАРАТ ЗА ТЕКСТИЛНАТА ПРОМИШЛЕНОСТ

Инж. Светлин Пенков и инж. Ваня Хубенова от Химико-технологическия институт в София са създали нов апарат за определяне на неравномерността по дебелина и чистота на текстилните нишки. Неговото устройство е основано на широко използувания в пневмоавтоматиката чувствителен елемент дюзапреграда.

Налягането на една пневматична камера, която се захранва с газ под налягане през постоянен дросел и се свързва с елементна дюза-преграда, е функция на разстоянието между дюзата и преградата. Промяната на разстоянието между дюзата и преградата от порядъка на микрони води до чувствителна промяна на налягането в камерата. При допиране на преградата до нишката и при придвижване на последната всяко изменение на нейната дебелина поради неравномерност, наличие на пъпка или възел изменя разстоянието между дюзата и преградата, а оттам предизвиква промяна и в камерата, което лесно може да бъде регистрирано върху диаграмна хартия.

Тези предимства на новия апарат и неговото просто устройството го правят полезно допълнение към уредите за научноизследователските и производствени лаборатории в текстилната промишленост.

ВИНАГИ НА ПЪРВО МЯСТО

Години наред бригадата на с. Светослав се нарежда на първо място в кооператива на с. Кайнарджа. Тя редовно преизпълнява плана си за чистия доход и от това печели целият кооператив. Благодарение на умелото ръководство на бригадира Начо Димитров и на правилното осъществяване на всички агротехнически мероприятия от участъковия агроном Илия Марков, бригадата осигури надпланов чист доход и отново се нареди на първото място в стопанството. За това на кооператорите бе раздадено допълнително възнаграждение.

Голям дял за постигнатите успехи имат механизаторите и най-вече бригадният механик Тодор Георгиев. Той полага голямо старание в поддържането на техниката. Всички прегледи на машините се извършват съобразно изискванията. Рядко се случва в светославската бригада някоя машина да бездействува поради техническа неизправност.

Овцефермата и свинефермата на с. Светослав също се наредиха на първо място в стопанството. И двете ферми приключват с печалба. На животновъдите е раздадено надпланово възнаграждение. Свиневъдът Васил Неделчев получи 314 лв., а Коста Йорданов — 200 лв. Овчарят Иван Василев получи 172 лв. и т. н.

Доволни са кооператорите от своята работа през изтеклата година. В чест на 25-годишнината от социалистическата революция в нашата страна те са решили да поведат борба за още по-голямо преизпълнение на плановете, за осигуряване на висока рентабилност на селскостопанското производство.

За изпълнението на тези задачи те работят усилено. Зимата още не е преминала, но те не бездействуват. Полевъдите почистиха 40 т грах и 5 500 кг фасул, необходими за сеитба. Останалият посевен материал ще бъде доставен от Кайнарджа. В момента механизаторите усилено наторяват есенните посеви с амониева селитра. Повечето от посевите вече получиха определените им количества торове.

Георги МАРИНОВ

Нощна разходка

Майор Атанасов, началникът на КАТ, ме посрещна на вратата. Влезнах.

— Ето единия герой — рече той и ми посочи черноок младеж, седнал неудобно на стола, сложил непохватно ръце на колената.

— Случаят е бил такъв — започна майор Атанасов...

Телефонът у Тефикови иззвънява. Две ръце припряно се протягат към него.

— За мене е — казва Невзат и вдига слушалката.

Сестра му слуша радио и си тананика. До нея достигат откъслечни думи:

— ...Аз и сестра ми... Чакаме те, Ремзи.

След малко идва Ремзи мокър и още от вратата си отърсва балтона. Невзат му подава кърпа да си изтрие главата и го подканя към масата. На нея има мезе — в чашките — вино. Двамата младежи и девойката си хапват от мезето, пийват си и оживено разговарят. Може би говорят за нашумелия филм, който се прожектираше през тази седмица. Самото му заглавие „Непримиримите“ и младежката тематика ненапразно привличаше всеки ден много младежи в кино „Доростол“.

— Хайде да идем на сватба в Попина — вика изведнъж Невзат.

— С какво?

— С колата на татко.

Двамата приятели излизат навън и тръгват към гаража на предприятието, където е колата на Тефик Кязимов — директор на „Транспред“ — Силистра. Точно в 22 часа „Волгата“, носеща номер 27—50, напуска града и поема пътя за с. Попина.

Малко преди да се върнат родителите на Невзат, телефонът у Тефикови отново иззвънява.

Момичето вдига слушалката.

— Семейство Тефикови?

— Да.

— Съобщаваме ви, че Невзат и Ремзи Екшрефов Нарифов са катастрофирали край с. Ситово. В момента се намират в хирургическото отделение на болницата.

Момичето с трепереща ръка сваля слушалката...

— Как се казваш? — обърнах се към героя, седнал неудобно на стола.

— Ремзи — отговори той.

— Къде беше ударен при катастрофата?

— Имах мозъчно сътресение и смазване на двата крака.

— А Невзат?

— Той е още в тежко състояние.

— Съжаляваш ли за постъпката си?

— Да.

Ето накратко приключението през нощта на 17 февруари на двамата приятели — Невзат и Ремзи.

Причините за катастрофата са налице. Отсъствието на родителите, употреба на алкохол и накрая нито единият, нито другият имат книжка за правоуправление. Един от многото случаи, които отнемат ценни човешки жертви.

Добри ЙОРДАНОВ

ЦВЕТЯ, КОИТО НЕ УВЯХВАТ

Не се усмихвайте. Знам, че няма цветя, които не увяхват. Освен изкуствените. Но има в Силистра един малък тих двор, в който от ранна пролет до късна есен ухаят цветя. От ранна пролет ли казах? Още в първите дни на февруари кокичетата пробиват бялата покривка на снега. И когато снегът си отиде, дворът продължава да бъде бял. Може би е наивно, но мисля, че снегът в този двор се стопява не защото времето се затопля, а защото идват кокичетата...

В едно пролетно утро дворът осъмва с дъх на друго цвете. Там, където са били кокичетата, разцъфтяват нарцисите. А докато те тържествуват, стръковете на лалетата пробиват пръстта и растат неудържимо нагоре, за да пламне дворът в едно свежо утро с аления цвят на лалетата. Но до техните корени се събужда за живот новата смяна... И така до късна есен.

Разочаровахте ли се? Навярно очаквахте да ви разказвам за някой челник в производството или за някоя нова звезда на киното. А аз ще ви говоря за кокичета, за горски теменуги и за други цветя; ще ви говоря за един обикновен човек, вече на възраст, щях да кажа пенсионер, ако тази дума не звучи обидно за хора като бай Димитър Мирчев. Той е силистренец, по професия, кой знае защо, банков чиновник. На времето съвсем не е бил безразличен към добруджанското революционно движение. Ако отворите още веднъж книгата на Иван Георгиев „Добруджа в борбата за свобода“, ще видите лика на Димитър Мирчев. Тогава е бил млад. Сега косите му са бели и дълги и се преливат с кокичетата; лицето му, благородно и светло, излъчва мека и тиха светлина.

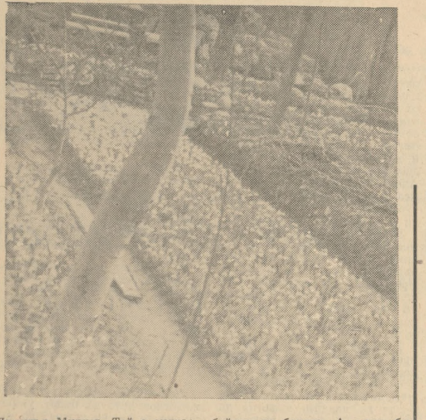

НАЧАЛОТО

Бай Димитър наследява от баща си една влажна и мрачна стара турска къща, в която са се разболели баща му и братята му от нелечима (тогава) болест. Бай Димитър събаря тази къща и построява нова — малка, но спретната. И решава да прочисти „лошия“ въздух. Едно лято оставя двора в бурени. Съседите го питат през смях змии ли ще развъжда. А той отговаря пак през смях, че ще развъжда мечки. Бурените бай Димитър оставя, за да се подсили почвата; той я подготвя за бъдещите си замисли.

Скитал по различните краища на родината, живял по чужди къщи (в София и Търговище), в годините на свободата той решава да си създаде един уютен, красив кът, където да прекара старините си. Старините... Тази дума не е подходяща. Защото сърцето на бай Димитър е младо. А щом сърцето е младо, старостта е красива като дългата тиха зима, като спокойната бяла светлина, която излъчват кокичетата в неговия двор.

ЧЕСЪН И ЛУК СЕ ПРОДАВАТ НА МАГАЗИНА...

Ако имате половин декар двор, какво ще направите с него? Може би ще го засеете с чесън и лук. Рано пролет на пазара много се търсят пресен лук и чесън. Петнайсет стотинки връзката. Десет връзки — лев и петдесет. Сто връзки — петнадесет лева. Хиляда връзки — сто и петдесет лева. Това е един хладилник. Или един бойлер за банята. А може би ще засеете дворчето с тиквички. Пържени са много вкусни.

— Защо ми са чесън и лук? На магазина нали се продават. А цветята не бива да се продават... — така ми каза човекът.

С РЪКАТА НА ХУДОЖНИК

Разглеждам двора на бай Димитър. Дълга леха с кокичета, очертана от зелената рамка на горските теменуги; алпинеум от ослепително бели камъни, люляци, които предчувствуват своите пролетни цветове; детски кът и беседка; а до портичката — пирамидка от керемиди и пръст, в която са засети иглика и горска теменуга — едно хармонично съчетание на цветове и цветни аромати. И няколко овошки с най-невероятни присадки.

Където се е докоснала ръката му, ръка на художник, всичко е затрептяло в едно неподражаемо очарование. Не бих попитал бай Димитър защо не е станал художник, защото той всъщност е художник.

— Синът и снахата са художници в София, а дъщерята и зетят са агрономи в Толбухин. Ние сме сами с цветята.

— Тука беше внучето — поема нишката на разговора съпругата на бай Димитър. — Митика за него направи този детски кът. Децата от квартала често идват да играят тук.

ДА ПРЕНЕСЕШ ПРИРОДАТА В СЪРЦЕТО СИ...

— При пътувания и разходки всичко, което е зарадвало сърцето ми, съм се мъчил да го пренеса тук, в моя двор.

Дългите часове край Дунава не са отишли напразно. Страстният въдичар често се е връщал без рибка в сака, но с много красота в сърцето си... И така дивите крайдунавски цветя, лютичетата, охлювите, гущерчетата се преселват в неговия двор на улица „Васил Коларов“ № 31. Твърде скоро трябвало да обяви охлювите за „персона нон грата“, т. е. да ги изгони от „родината на цветята“, понеже охлювите останали верни на навика си да пасат младите стръкчета на цветята.

НУЖДАТА ОТ РАЗГОВОР ОТПАДА

Цветята казват всичко. Сътвореното от човешките ръце казва всичко. Ръцете ли казах? Ръцете са само изпълнители. Главният „виновник“ за всичко красиво, което направим, е сърцето. А може би няма по-добро от сърцето, което обича цветята.

Цветята на радостта.

Цветята, които не увяхват...

Симеон МАНОЛОВ

ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ, ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА“ — СИЛИСТРА

СЪОБЩЕНИЕ

Мартенската изпитна сесия за категоризиране на машинописци ще се състои на 19 март 1968 година от 9 часа сутринта в машинописната зала на Икономическия техникум в гр. Силистра.

Молби за допускане до изпит да се подават до директора на Икономическия техникум с документ за средно образование и удостоверение за машинописна квалификация или практика по машинопис, като се посочва за каква степен се кандидатствува (съгласно Наредбата — Държавен вестник бр. 3 от 1962 година).

Краен срок за приемане на молбите — 9 март 1968 г.

Кандидатите могат да се явят на изпит със собствени машини.

ЗАПАДЪТ БЕЗ РЕТУШ

Отровители

Канадският лекар Алие Венема ръководи болница в южновиетнамската провинция Куангнгай (съгласно канадската програма за оказване на медицинска помощ на Южен Виетнам). Той лекува хора, отровени от бойни газове. В печата е публикувано писмо на Венема, в което той заявява, че двадесет от неговите пациенти са станали жертва на химическата война, която САЩ водят във Виетнам.

Американските военни власти се опитаха да опровергаят казаното от канадския лекар, твърдейки, че във Виетнам те не употребяват смъртоносни газове, че уж само понякога си позволяват сълзотворни газове за разпръсване на демонстрации или се забавляват с веселящи газове.

Д-р Венема опроверга това фарисейско твърдение. Той не знае названието и химическата формула на американските отровни вещества, но ги причислява към категорията на силно и бързо действуващите. Симптомите на отравянията са подобни на онези, които му се е случвало да наблюдава у ветераните от Първата световна война, преживели газова атака.

По-нататъшната ескалация на войната във Виетнам предизвиква ескалация на възмущението на прогресивната общественост, и засилва нейния стремеж да увеличи моралната и материалната помощ за сражаващ се Виетнам. Студентите от канадските университети затварят вратите под носа на вербувачите, които им предлагат работа във фирми и компании, печелещи от виетнамската война. Д-р Венема заяви, че ще се обърне към правителството на Канада с молба да увеличи медицинската помощ за Южен Виетнам. Това е хуманна постъпка, но още по-хуманно би било да се поиска от канадското правителство да прекрати доставките на военни съоръжения и материали за САЩ в това число и на химическите. Тогава д-р Венема ще има по-малко пациенти, обречени на мъчителна смърт.

Б. КОРОЛЬОВ

Трагедията на стария Ривера

Старецът Педро Хосе Ривера живее в Порто Рико. Сега този „остров на изобилието“, както го наричаха някога испанците, всъщност е колония на Съединените щати. Безправието и мизерията на порториканците са известни далеч зад пределите на континента. Американският империализъм граби и подтиска народа на тази малка страна, използува го, освен за всичко друго, и в престъпната война против Виетнам. През последните години все по-често в жилищата на порториканските бедняци пристигат известия за смъртта на техни роднини и близки в далечните джунгли на Югоизточна Азия.

Нещастието не отмина и дома на Педро Ривера. В подножието на височината Дак То загива неговият по-малък син Хесус Давид, поразен от куршума на южновиетнамски патриоти. Смъртта на младия Ривера потресе стареца. През януари 1965 година, един ден преди Хесус да замине за Виетнам, при военни обучения загива неговият голям син Рафаел. Сега Ривера няма никого. Но заедно с непоносимата болка в сърцето на стария Педро расте и ненавистта към мръсната и жестока война, която му отне най-скъпото — децата. „Проклинам тази безсмислена касапница, която донесе на мене и на моя народ толкова страдания!“ — гневно възкликва Педро Хосе Ривера.

Е. ПАНКОВ
Агенция „Новости“

Народната милиция на Йемен. Който може да носи оръжие, защищава своя народ от империалистите.

Неофашизация... на географията

Все по-високо звучат реваншистките лозунги край бреговете на Рейн. Идеолозите на неонацизма не се гнусят от никакви средства в своята мръсна пропаганда. Характерен е случаят, станал неотдавна в местността Хомбург (в провинцията Хесен), където бе открито ново училище за медицински сестри. По решение на властите на четирите сгради, представляващи училищния комплекс, бяха дадени имената: „Източна Прусия“, „Силезия“, „Померания“ и „Берлин“.

Изглежда, предвиждайки, че не всеки здравомислещ германец ще разбере смисъла на хрумването, представителят на местните власти Вернер Хер заяви: „Тези наименования трябва постоянно да напомнят на населението за немските източни земи и да създават у нашата младеж жив интерес към тях“.

Какъв трябва да бъде според реваншистите интересът към „източните земи“ и за какви цели той се „пробужда“ в ГФР, не е трудно да се досетим.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Отборите на Първа и Втора гимназия доминираха

Още една голяма въпросителна падна от спортния календар на Окръжната секция по баскетбол — кои ще бъдат шампионите по училища за средношколци за 1968 година. Проведеното в събота и неделя окръжно първенство даде отговор на този въпрос и определи новите окръжни първенци — юношеския отбор на Първа гимназия и девическия отбор на Втора гимназия — Силистра.

Недирижираният жребий и този път си направи лоша шега с отборите при девойките. При изтегляне на номерата още в първата среща трябваше да се срещнат лице с лице сочените за фаворити в това първенство — отборите на Селскостопанския техникум и на Втора гимназия. И малкото любители на баскетбола, дошли в ранната утрин в спортната зала, действително наблюдаваха един интересен двубой. С една плътна, лична защита дълбоко под коша, сигурна борба под собствения кош и с добро обработване на топката при атакуване на противниковия кош момичетата от Втора гимназия наложиха своя стил на игра, а с това изпълниха указанията на треньора Здравков и започнаха сигурно да атакуват противниковия кош. Часовникът неумолимо отброяваше последните минути и секунди на мача, за да покаже, че по-достойният отбор в този мач бе Втора гимназия и да му отсъди първото място, с резултат 49:39, а с това да му даде правото да защити честта на Силистренския баскетбол на Републиканския зонален турнир. Останалите срещи протекоха според предвижданията. След последния съдийски сигнал класирането доби следния вид: 1. Втора гимназия, 2. ССТ, 3. Икономически техникум, 4. Гимназията — Тутракан.

При юношите един мач също се очакваше с голям интерес. Мачът между отборите на Първа гимназия и ТМТ — Силистра. Но на бледия фон на срещата бледнееха и отличните състезатели — Енчо Стоянов, Стоян Цонев, Пенчо Ковачев, Стефан Иванов и другите. А как иначе можем да си обясним крайния резултат 35:29 за Първа гимназия. И всички ние след мача съжалявахме, че сме присъствували на този така беден спектакъл, лишен от елементарните изисквания на съвременната игра. При юношите класирането е следното: 1. Първа гимназия, 2. ТМТ, 3. Гимназията — Тутракан, 4. Гимназията — Дулово.

Ангел КАЛИНОВ

Градски лекоатлетически крос

В хубавата пролетна утрин 170 атлети от различните възрастови групи застанаха на старт. За първи път разстоянията в градския крос са на едно ниво с републиканските изисквания.

По 1 000-метровия маршрут пионерите развиха остра борба. Отличният състезател от училище „Макаренко“ Митхат Османов извоюва първото място, следван от Лъчезар Петров и Петър Илиев от училище „Кирил и Методий“.

При девойките — младша възраст първото място си оспорваха отборите на училище „Н. Вапцаров“ и ССТ. С най-добро време се класира националната състезателка от ССТ — Златка Димитрова.

Юношите — младша възраст пробягаха 3 000 метра. Току-що включеният в националния отбор Митко Иванов с лекота се наложи над противниците си, следван от Николай Колев и Кирил Иванов.

Кулминационната точка на кроса бе бягането на 5 000 метра при юношите — старша възраст. За първи път в Силистра се бягаше на 5 000 метра. В класирането не се получиха изненади, тъй като тук бягаха националните състезатели Исмет Мехмедов и Велико Йорданов. Заедно с Веселин Василев те се откъснаха с 1 000 метра преднина пред съперниците си и завършиха състезанието в следния ред — Исмет Мехмедов, Велико Йорданов, Веселин Василев.

Стоян ЦОНЕВ

Спортна зима на село

Активно спортуват младежите от село Малък Преславец през зимния сезон. Неотдавна бе организиран ски поход до местността „Мерата“, в който взеха участие над 20 младежи. Всяка седмица ученици и младежи от селото провеждат поход до река Дунав. На заснежения терен редовно се провеждат футболни срещи на малки вратички между териториалните дружества. Почти ежедневно провеждат срещи по тенис на маса и шах младежите от село Долно Ряхово.

В усилена подготовка е и футболният отбор на село Малък Преславец. Всеки четвъртък се провеждат тренировки на игрището, независимо от времето, а през хубавите февруарски дни се тренира по-често. Защото спортистите знаят, че добрата подготовка през зимата ще им осигури повече победи през пролетния сезон.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

СПОРТНИ ВЕСТИ ОТ ДУЛОВО

ФУТБОЛ НА МАЛКИ ВРАТИЧКИ

В градския турнир по футбол на малки вратички, посветен на 90-годишнината от освобождението на България от османско иго, четвъртата спортно-туристическа зима и третия етап на Третата републиканска спартакиада, участвуваха 12 отбора от физкултурните колективи на града.

След напрегната двуседмична борба на заснежения килим на градския стадион първото място в турнира спечели отборът на физкултурния колектив при промишления комбинат, следван от отборите на с. Черковна и МВР. На победителите бяха връчени грамоти и награди.

* * *

Отборите на четири пионерски дружини се срещнаха на организирания турнир от ГК на ДКМС. След изиграването на всички срещи без загуба бяха пионерите от училище „Г. Кирков“ и заеха първото място. След тях се наредиха отборите на училищата „Кирил и Методий“ — Черник и „Светлина“ — Поройно.

ТЕНИС НА МАСА

Неотдавна в града се проведе градското лично и отборно първенство по тенис на маса — мъже и жени за 1968 г. При мъжете борбата бе много оспорвана и се водеше главно между тримата първоразрядници Иван Великов, Нейко Русев и Мирчо Димов, които имаха еднакъв брой точки. Но с най-добра разлика в точките се оказа Иван Великов, който стана градски първенец за 1968 година.

При жените градски първенец стана състезателката Бехидже Ахмедова, следвана от Евтимица Стефанова.

Нейко НЕЙКОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОК-о И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 25 (1342) | Четвъртък, 29 февруари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Сеитба на фий

Готовността за пролетната кампания в ТКЗС—Малък Преславец се подчерта от още един положителен факт. Започнали първи в окръга сеитбата на овеса, малъкпреславци използуваха хубавото време и засяха 30 дка фий.

Тракористът Йордан Величков от бригадата на Петко Георгиев извърши сеитбата на определения блок в местността „Кору-Кулак". Сеячите Нeко Маринов и Гено Богданов се справиха добре със своята задача.

В стопанството съществуваше възможност да се засеят и 180 дка с фий, но падналият сняг попречи за това.

Ангел НАЙДЕНОВ

Апаратчикът Димитър Димов от ДИП „Дунав" е всякога край поверения му автомат за рафиниране на слънчогледово масло. От неговата навременна и точна намеса зависи нормалният ход на производството.

ДОБЪР СТАРТ

За колектива на промкомбинат—Дулово първите зимни месеци бяха препълнени с трудово дръзновение и творчески пориви. Предприятието от началото на годината започна работа по новата система. Много въпроси вълнуваха хората — по отчитането на труда, по неговото заплащане, разширената годишна програма, преоценка на нормите и така нататък. Но за всички трудности има и решение. И колективът се зае с усърдна работа още от първите дни на годината.

При отчитане на резултатите за януари месец шлосерите, стругарите, електроженистите от механичния цех с ръководител Петър Илиев, изработващи хранилки за овце, оградни рамки, услуги и пр., се поздравиха със 180 процента преизпълнение на месечния си план.

Със 120 на сто изпълниха плана си работниците от цеха за трансформатори с ръководител Стефан Лопанов. Те изработват трансформатори и дросели за завода „Оргтехника" в Силистра. Леярите с ръководител на цеха Александър Лечев също отчетоха високи постижения в обема и качеството на продукцията.

В резултат на задружните усилия дуловци отчетоха първия месец от решаващата трета година на петилетката общо за комбината 103,2 на сто изпълнение на обема и около 114 на сто изпълнение на плана за стоковата продукция.

С голяма сериозност се отнесоха ръководителите на промкомбината за решаване на въпросите със затрудненото положение по доставката на дървен материал за дървообработващия цех, където се срещат големи трудности. Но въпреки това колективът на промкомбината преизпълнява и февруарския си план.

Наред с изпълнението на текущите задачи в промкомбинат Дулово се извършват перспективни преобразования и разширения на производствената дейност. Строи се нова двуетажна сграда за механичния цех. В нея ще бъдат разположени на първия етаж работилниците на цеха, а на втория — кабинетите. При леярната се строи работилница за собствено производство и услуги в предприятието. В близки дни ще бъде започнат и строежът на сушилня за дървения материал, предназначен за изработка на дограма и мебели. Известни са досегашните недостатъци в качеството на дограмата и мебелите, изработвани от недобре изсушени дъски—изкривяване, разсъхване и т. н.

Ръководството на промкомбината е решило да създаде резерв от зърнени храни при мелницата в Черьолик, за да послужи за база на тази мелница и тя да започне работа на обмен. Клиентът докарва своята пшеница и в замен получава съответното количество брашно и трици, без да чака. Това ще облекчи дългите чакания на кооператорите край мелницата за ред да си смелят зърното.

Добрият старт, взет в началото на годината, и перспективното решаване на задачите, безспорно ще допринесат за предсрочно изпълнение на годишната програма и тази за петата петилетка.

М. ГЕОРГИЕВ

Тримесечния план ще изпълнят предсрочно

Тишината в изкупвателния пункт на ДСО „Родопа" в с. Зафирово е привидна. И в този късен следобеден час по телефона се водят непрекъснати разговори с трите кооперативни стопанства, които влизат в района на пункта. Ето от кооператива в село Сокол обещават да пратят поредната пратка животни още следващото утро и отговорникът Симеон Лазаров бърза да подсигури необходимите транспортни средства.

Планът за годината е напрегнат — трябва да се изкупят общо 507 000 кг месо кланично тегло от трите кооперативни стопанства и 85 000 кг от личните стопанства. През първото тримесечие това количество е съответно 111 000 кг от кооперативните и 10 000 кг от личните стопани.

Ето какво показват отчетите до края на месец февруари: изкупени са общо 91 300 кг говеждо, телешко, агнешко и свинско месо или до окончателното приключване на тримесечната програма остават за изкупуване още 3 000 кг, което е въпрос на дни.

Очевидно е, че в изкупвателния пункт на ДСО „Родопа" в с. Зафирово всички работят с чувство за дълг. Съзнателната им работа не е останала без последствие и тримесечният план ще бъде изпълнен още в началото на месец март.

Изкупените количества месо отговарят на стандартните изисквания и по-специално агнешкото месо намира отличен пласмент на чуждия пазар, предимно в Италия.

Хубави думи могат да се кажат и за начина, по който отстояват договорните си задължения стопанствата в селата Сокол, Зафирово и Малък Преславец. ТКЗС — Зафирово при план 54 000 кг е доставило вече 55 548 кг месо, ТКЗС—Малък Преславец от 14 000 кг е продало 5 800 кг, а ТКЗС в с. Сокол от 43 000 по тримесечния план е отчело близо 29 000 кг месо.

По всичко е ясно, че на неуморния колектив на пункта в с. Зафирово няма да бъде особено трудно да изпълни предсрочно и годишния си план, като достави на Обединението общо 592 000 кг месо.

Р. РУСЕВ

Подхранват есенниците

Въпреки неблагоприятните климатични условия, кооператорите от ТКЗС — Ишírково получиха миналото лято надпланови добиви от пшеницата и ечемика. Най-голям успех има II бригада от с. Ишírково. Хората на Пею Начев пожънаха по 380 кг пшеница и по 455 кг ечемик средно от декар.

Задачата, която сега трябва да изпълнят иширковци, е още по-голяма. Те трябва да получат по 400 кг пшеница и ечемик от декар. Предпоставките за това са налице. Във всички бригади на стопанството се засяха първокласни семена. Сеитбата завърши в благоприятен срок. Качеството ѝ отговаря на изискванията. Посевите посрещнаха зимата в добро състояние.

Една част от есенниците бяха подхранени с амониева селитра още през есента. Сега кооператорите използуват благоприятните дни, за да дадат на земята необходимото количество тор.

Разпръскването на амониевата селитра става механизирано. Така се пести работна ръка и се постига много по-добро качество на торенето.

Подхранването на есенните култури е организирано най-добре в бригадата на с. Йорданово. Механизаторът Сали Мехмедов е наторил вече 2 500 дка пшеница. Всеки декар получава средно по 25 кг амониева селитра.

Не изостават и кооператорите от селата Брадвари и Ишírково. Подхранването се извършва главно в сутрешните часове, когато земята е замръзнала.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

Викторина за Освобождението

Още едно мероприятие, посветено на 90-годишнината от Освобождението, събра учениците от средния курс в с. Калипетрово. Това е викторината, за която се готвиха отдавна.

Много учебници по история бяха разлистени, много речници отворени, много справки направени, за да се научи повече за ония 500 тежки години, през които българският народ е пъшкал под турския ярем. Най-после дойде определената дата за викторината—конкурс — 26 февруари.

... Салонът е утихнал. Чака се ръководителят Янко Славчев да определи отбора, който пръв ще се яви. Тази чест се пада на осми „а" клас. Шестте ученика си теглят билетчетата, мислят известно време и един след друг започват да се редят отговорите — задълбочени и обосновани. Два часа минават неусетно. Пионери и комсомолци разказват за героичното минало на българския народ, за руските братя—освободители.

Във всеки отбор личи увереност, всеки очаква да бъде класиран на челно място. Журито определи на първо място отбора на шести „б" клас, следван от шести „а" клас.

Иван ПЕТРОВ

Под големия навес на староселската зеленчукова градина е оживено. Едни кооператори от бригадата на Петко Делиев поставят стъкла на рамките, други ги отнасят край парниците. Нито студът, нито ветровете пречат на задружния им труд.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПРЕД ОСМИ МАРТ

СЕДЯНКА В „ПАМУК КУЛАК"

По инициатива на женкомисията при ТПК „Дунав" — Силистра, на 24 т. м. бе организиран поход до красивата местност „Памук кулак". Там се състоя и осмомартенска седянка в хижа „Ален мак". Литературно-музикалната програма продължи до късно през нощта.

На сутринта, ободрени и весели, жените се отправиха групово към крепостта „Меджиди табия", където разгледаха музея. Всички останаха много доволни от похода и седянката.

Мариана КУТИНЧЕВА

ДУЛОВКИ СЕ ГОТВЯТ ЗА ПРАЗНИКА

Дуловки отрано започнаха да се готвят за своя празник. На състоялото се неотдавна съвещание на женкомисията към Градския комитет на Отечествения фронт с жените—активистки от предприятията и учрежденията бяха набелязани конкретни мероприятия. Повечето от тях вече се изпълняват. По местната радиоуредба се осъществяват предавания за жените-първенци в труда. В „Комунални услуги", Градския народен съвет и на други места се състояха шумни седенки. В съвета жените гледаха колективно по телевизията филма „Балада за войника", усилено се готви пиесата „Годеник за един ден". В навечерието на 8 март ще има и томбола.

Венета ГЮРОВА

С ПЕСНИ И ТАНЦИ

Хубава седянка в чест на 8 март организираха преди няколко дни и жените от седми квартал в Силистра. На нея съдията Ангелина Аначкова изнесе беседа за любовта, верността и дружбата. Създаде се обстановка на топлота и близост. Жените пееха народни песни, разказваха случки. Черпеха се.

Веселбата се засили, когато пристигнаха кавалджията Иван Кирчев и акордеонистът Илия Колев. Седянката продължи до късно през нощта.

Гика СТОЙНЕВА

Ловците отчетоха своята дейност

На 26 февруари т. г. Окръжният съвет на ловно-рибарския съюз отчете своята дейност. Конференцията протече делово. Направи се задълбочена оценка на досегашната работа и се дадоха предложения за нейното подобрение.

Набелязани бяха много мероприятия, по-важни от които са тези за ликвидиране на бракониерството, увеличение на запасите на полезния дивеч и рибата, разгръщане на просветна работа между членовете на съюза и т. н.

Накрая конференцията избра нов Окръжен съвет.

Енчо ДАНАИЛОВ

НАЧАЛОТО Е ЛОШО, А КАКЪВ ЩЕ БЪДЕ КРАЯТ?..

Денят личи от сутринта — така казва една народна поговорка. Тя не е абсолютно точна, защото понякога ясното, безоблачно утро се сменя с дъждовен ден, но твърде често се сбъдва. Тази поговорка е проникнала дълбоко в съзнанието на хората и в преносен смисъл се употребява не само за дните, но и за редица други случаи.

Обикновено твърдим, че от първите дни личи как ще завърши годината за даден производствен колектив. И тук не всеки път краят прилича на началото, но може ли да се отрече, че който вземе по-добър аванс, по-леко му е към края. За паисиевската птицеферма например годината започна лошо. А как ще завърши, зависи изключително от умението на птицевъдките, които работят тук, от умението на ръководството и специалистите да организират работата си така, че да преодолеят изоставането, да влязат в график и да не отстъпят от него до края на годината.

Задачата, която има да изпълняват Николина Георгиева, Кера Георгиева, Гина Георгиева (не мислете, че са роднини, съвпадението на имената е случайно), е твърде сериозна. Тези три птицевъдки трябва да добият 816 000 яйца, от които да предадат на държавата 780 000.

През януари носливостта във фермата се движеше около десет процента и през целия месец бяха добити само 24 000 яйца. Или от годишния план бе изпълнена незначителна част. През февруари носливостта започна бавно да се покачва и към края на месеца достигна 40 на сто. Но сега, когато климатическите условия са много по-благоприятни, тя трябва да бъде не по-малка от 55-60 на сто. В момента ТКЗС — Паисиево по отношение на този показател се намира на едно от последните места в окръга.

Защо птицевъдките от село Паисиево изостанаха толкова много с изпълнението на годишния си план? Твърде сериозна причина бе тази, че 5 000 кокошки пострадаха от заразно заболяване и трябваше да бъдат ликвидирани, за да спре разпространението на болестта. Сформира се ново стадо от по-късно закупени птици, които още не бяха развили напълно своите продуктивни качества.

Този провал постави изпълнението на годишния план за яйцата под съмнение. Нужно бе стопанското ръководство да вземе бързи мерки за създаване на изключително благоприятни условия за хранене и гледане на птиците, за да се достигне до нормална носливост.

Но стана тъкмо обратното. Трудностите вместо да мобилизират силите, предизвикаха самоуспокоение и дадоха възможност да се оправдават слабостите с обективни причини. Как иначе можем да си обясним факта, че тук дълго време не се прилагаше дрождиране и покълване на фуражите. Трябваше да дойде специалист от ОКС, да констатира тези нередности и едва тогава те да се отстранят.

В момента храненето е нормализирано, но при проверката ни се оказа, че условията на отглеждане все още не отговарят на изискванията. От цяла седмица липсваше постеля. Подът бе влажен и замърсен. Това се отразява, от една страна, вредно върху здравословното състояние на птиците, намалява тяхната продуктивност. А от друга, влияе върху качеството на получените яйца. Известен процент от тях се замърсяват и се продават на по-ниска цена. Понякога птицевъдките събират и счупени яйца, които въобще не се изкупуват.

Не са необходими много големи усилия, за да се подобрят условията на отглеждане в паисиевската птицеферма и в резултат на това носливостта да се повиши. И трите птицевъдки работят отскоро във фермата. Затова е нужно специалистите да им помагат повече. Да контролират как се извършва дрождирането и покълването, спазва ли се дневният режим Да осигурят редовно застилане на пода със суха и чиста слама. Да изискват от птицевъдките по-често да събират яйцата, с което до голяма степен ще се намали процентът на замърсените и счупените. Ако всичко това не се извърши и носливостта не нарасне в недалечно бъдеще до 55-60 на сто, изпълнението на годишния план ще бъде поставено под съмнение. Тогава с основание ще можем да твърдим, че денят личи от сутринта. Но дано този път народната поговорка не се сбъдне.

Емил ПРАХОВ

Интересна среща

Ученици от Помощното училище край Силистра се срещнаха наскоро с активния борец против фашизма и капитализма Марин Станев. С голям интерес те изслушаха неговия увлекателен разказ за ония години, когато фашизмът вилнееше в Добруджа, за нелегалната дейност на Партията.

Срещата завърши с масови революционни песни.

Христанка МАРИНОВА

Силата на голямото трудолюбие

Утро е. Духа студен пролетен ветрец. Сиви облаци плуват над село Войново. Зад тях с едва доловимите си лъчи слънцето гали онези, които бързат за работа.

Въпреки годините, бързат в ранното утро и пенсионерите Димитър Маринов, Петър Станкулов, Деньо Събев, Жеко Стоянов и Стоян Павлов. Пътят им води до зеленчуковата градина, а там вече ги чака отговорникът Стоян Вълчев.

Внимателно опитните градинари проверяват работата от предния ден и състоянието на израсналия разсад. Отново с присъщата им упоритост старците се хващат за работа. Подготвят парници. Остъкляват рамки. Прехвърлят рогозките за защитни стени оттам, откъдето духа вятърът. А под стъклата зеленеят поникналите домати, пипер и краставици.

— Доматите ни са вече на петия лист — разказва дядо Стоян.—Тези от сорта „10 х Бизон" са готови за пикиране. Имаме 246 парникови рамки и над 130 рамки разсад. А в близки дни ще започнем и пикирането.

Еленка КАРАМОЧЕВА

Комунистическият манифест в България

(По случай 120 години от издаването на „Комунистическия манифест“)

В края на февруари 1848 година, в дните на Френската революция и в навечерието на революцията в Германия, една лондонска печатница издала на немски език бележитото произведение на К. Маркс и Фр. Енгелс — „Манифест на комунистическата партия“ Само две години след това този „първи програмен документ на марксизма“ е преведен на френски, датски, шведски, полски и английски език и получава широко разпространение сред европейския пролетариат. В края на 1869 г. „Манифестът“ излиза в Женева за първи път и на руски език.

Преди освобождението на България от турско иго и в първото десетилетие след това „Комунистическият манифест“ не е превеждан и издаван на български език. Българската прогресивна общественост по това време изучава великото творение на Маркс и Енгелс в оригинал и най-вече в превод на руски и френски език. Най-ревностни читатели и разпространители на „Манифеста“ у нас през този период са българските студенти, следващи в Русия и Швейцария.

За първи път „Комунистическият манифест“ излиза на български едва в 1891 г. в Русе. Преводът е направен от Иван Кутев по руското издание на Г. В. Плеханов от 1882 г. В него освен предговор от преводача били включени предисловията на К. Маркс и Фр. Енгелс към руското издание от 1882 и към немското от 1872 г. На края били дадени и две приложения: извадка от доклада на Маркс „Гражданската война във Франция“ и „Устав на международното работническо дружество“.

Следващото издание на „Комунистическия манифест“ на български език е през 1900 г. във Варна. Преводът направил бележитият пионер на марксизма в България Георги Бакалов. Пет години по-късно „Комунистическият манифест“ претърпял ново издание, което този път излиза в София. Като се изключат някои малки изменения, то всъщност представлява препечатка на Бакаловото издание.

През 1915 година, в дните на Първата световна война „Манифестът“ бе издаден отново на български език по превод на видния деец на Българската комунистическа партия Васил Коларов. В края на войната (1918 г.) по превода на Васил Коларов „Комунистическият манифест“ излиза на български и в град Гранит сити, щата Илинойс, САЩ.

След победата на Великата октомврийска социалистическа революция търсенето на марксическата книга у нас пораства извънредно много. Това налага и ново преиздаване на „Манифест на комунистическата партия“ на български език. През 1919 г. излезли две издания: едното в превод на Г. Бакалов, а другото в превод на В. Коларов. И двете възпроизвеждали без особени изменения изданията на посочените преводачи от 1905 и 1915 година.

Установената у нас фашистка диктатура след събитията от 1923 г. не позволява ново издаване на „Комунистическия манифест“. Нещо повече. Тя подлага на жестоко преследване всеки българин, който имал смелостта да чете и да разпространява тази „опасна“ книга. Но въпреки обиските, арестите и варварските инквизиции, въпреки осъжданията по драконовския закон за защита на държавата, българската прогресивна общественост не престава да изучава и да разпространява „Манифеста“. И в най-мрачните дни на фашизма той жадно се чете, преминавайки от ръка на ръка като светиня.

В дългата нощ на фашисткия гнет у нас „Комунистическият манифест“ се изучава страница по страница в тайните марксически кръжоци, неговите огнени слова жадно се поглъщат от преписвачи и четци във фашистките тюрми. Малката брошурка с пламенния призив „Пролетарии от всички страни, съединявайте се!“ е постоянен спътник на партизанския отряд, любима тема за разговор в концлагерите.

За да се отговори на порасналия интерес на българския читател, издателството на чужди езици в Москва пуска в 1939 г. ново издание на „Комунистическия манифест“ на български език, в превод на видния партиен деятел Антон Иванов. По тайните пътища на нелегалната борба то получава широко разпространение в страната. За целия период до победата на революцията в България излизат 6 издания на „Манифеста“ с общ тираж към 26 000 екземпляра. В годините на народната власт (от 9 септември 1944 г. до края на 1967 г.) са направени 12 самостоятелни издания на „Манифеста“ в един тираж около 300 000 бройки. Тия цифри говорят красноречиво за важното място, което заема „Комунистическият манифест“ сред преводната марксистка литература и за неговото широко разпространение в България.

Георги МЛАДЖОВ

Пред 90-годишнината от Освобождението

ТУТРАКАН И БЪЛГАРСКОТО ОПЪЛЧЕНИЕ

Всеки град е записал в родната история имената на свои синове, взели участие с оръжие в ръка в освободителни борби.

Не прави изключение и Тутракан. Когато в пролетта на 1877 година към Плоещ се отправят хиляди доброволци, за да се включат в опълченските дружини, между тях е и тутраканецът Трифон Иванов, който се записва във втора рота на пета опълченска дружина. Болест му попречва да стане дълго в Опълчението и да вземе участие в битките.

След Освобождението Тутракан става притегателен център за много поборници и опълченци, които намират препитание тук и се заселват в него. Те имали свое опълченско поборническо дружество и участвували активно в обществения живот. През ноември 1885 година някои от тях заминават като доброволци в Сръбско-българската война.

В различни времена след освобождението на България от турско робство до Балканската война в Тутракан и в някои села на тогавашната Тутраканска околия са живели няколко опълченци и поборници:

МАНОИЛ ПЕТКОВ, роден в Хърсово. Около 45-годишен е постъпил в четвърта дружина на Опълчението. Носител е бил на бронзов медал. Живял в тутраканското село Каракузлари, където е бил оземлен и е имал къща.

ТОТЮ (ТОДОР) СТОЯНОВ, родом от с. Новата махала, Габровско. Когато се записал във втора рота на десета опълченска дружина, бил около 35 години. Участвувал в сраженията при с. Зелено дърво на 20 август 1877 година при прехода на Химитлийския проход и в битката край Шейново. В Тутракан е работел в общината.

АНГЕЛ ДИМИТРОВ от Враца. През 1876 г. участвувал в Сръбско-турската война във втори батальон на капитан Райчо Николов. В Опълчението постъпил още в началото на сформирането му в гр. Плоещ в първа дружина. Живял в с. Сияхляр (бившето село Ангелово), Тутраканско.

НЕНО СТОЯНОВ, родом от с. Среден чифлик, Русенско. В Опълчението се включил в първа рота на втора дружина. Живял е в Тутракан.

Хаджи МИХАИЛ СТЕФАНОВ, родом от гр. Тулча, участник в четвърти батальон на доброволческа бригада в Сърбия от 16 юли 1876 до 3 юни 1877 г. След разформирането на доброволческата бригада веднага заминал за Плоещ, където постъпил в пета опълченска дружина. Участвувал е в боевете край с. Уфланли, Казанлък, Стара Загора и на Шипка. За заслуги е бил награден с орден „Св. Георги“ — четвърта степен.

ДЕНЮ МАНЕВ, роден в с. Марно поле, Великотърновско. Бил опълченец в трета дружина. Сражавал се в боевете за Шейново, а така също срещу башибозуците край селата Тича и Садово. Живял в Тутракан.

СТОЯН ПЕТРОВ, родом от Бургас. Бил зачислен в четвърта рота на първа опълченска дружина. Участвувал в похода на Гурко през Велико Търново и Хаинбоаз, в битките при с. Джуранли и Стара Загора и на Шипка. При Химитлий ведно с бойците на ген. Скобелев преминал Балкана. Бил се с башибозуците край Садово. Бил оземлен с ниви в с. Тюркосуй. Живял в Тутракан.

АЛЕКСИ НИКОЛОВ СТОЯНОВ, родом от гр. Пирот. Бил включен в състава на трета рота на първа опълченска дружина. След Освобождението живял в Лом, а после в гр. Тутракан и работил в митницата.

ДИМИТЪР СТАНЕВ е роден в с. Цветковци, Габровско. Бил опълченец от четвърта рота на първа дружина. Стигнал до чин ефрейтор. С предния отряд на ген. Гурко минал Велико Търново и Хаинбоаз. Участвувал в сраженията край с. Джуранли, Стара Загора и на Шипка. През януари 1878 година се бил с башибозуците при с. Садово. Живял в Тутракан.

ПЕНЧО ГЕНОВ ДУФИГО, родом от гр. Дряново. Постъпил след августовските боеве на Шипка в трета рота от десета дружина и се уволнил в Пловдив. Участвувал в боевете край с. Зелено дърво и Шейново. Бил оземлен с ниви в Тутракан. Живял тук известно време. След като получил пенсията си, отишъл да живее в Свищов.

МАРКО НИКОЛОВ е роден в с. Среден чифлик, Русенско. Опълченец от трета рота на първа дружина. Продал земята, с която е бил оземлен и станал чиновник.

СИМЕОН В. ПАПАЗОВ (ПОПОВ) е роден в Габрово. По време на Априлското въстание през 1876 година бил четник в четата на Цанко Дюстабанов. След битката край с. Батошево с черкезите на дели Неджиб бил хванат и затворен в търновския затвор. Но след амнистията бил освободен. Забягнал в Румъния, където се включил в конната сотня на Опълчението. Участвувал в сраженията при Шипка и Шейново. След Освобожеднието е оземлен с ниви и се заселва в Тутракан.

ХРИСТО СТОЯНОВ КАНТАРДЖИЕВ, родом във Велико Търново. Участвувал в четата на Филип Тотю през 1876 г. След сформирането й в Кладово, тя минала в България и с битки навлязла до с. Чипровци.

В Тутракан е живял и опълченецът Дочо Пейнев, за когото няма повече данни. Тук временно са живели Никола Т. Обретенов като окръжен управител и Киряк Цанков като председател на окръжния съд от декември 1878 до април 1879 година.

У потомците на тия опълченци и поборници вероятно има много снимки и документи, които трябва да се издирят и публикуват. Защото те биха хвърлили допълнителна светлина върху историята на освободителните движения. Това ще бъде един ценен принос в чест на 90-годишнината от освобождението на България от турско робство.

Борис ИЛИЕВ

Писма на читателите

За отношението към хората

На вашето внимание, драги читатели, ще поставим няколко случая, които петнят авторитета на колектива на пощата в с. Калипетрово, най-вече на нейния началник Иван Заевски. Той мисли, че лошото му отношение към кооператорите е незабележимо. Първият случай е такъв:

Идва механизатор, оставил трактора в ТКЗС, да си изтегли пари. Та нали са решили в къщи да си купят телевизор! Нали затова се е трудил толкова време... Още повече той знае, че влоговете в ДСК се изплащат веднага при поискване на вложителя. Пристига в пощата към 15 часа и чака да дойде началникът да му даде пари. Макар че работното време е започнало от 14 часа, Заевски още го няма. Най-после началникът идва и механизаторът се успокоява — все пак чакането не е напразно, ще стане работата. Но...уви! Началникът заявява, че работното му време е изтекло, клиентите да дойдат на другия ден в 8 часа. На въпроса защо е закъснял той отговаря: „Това не е ваша работа“.

Втори случай. Става дума за първата пролет, когато трябва да зарадваме нашите близки с мартенички и честитки. Мартеничките в калипетровската поща обаче са малко поизвехтели, може би от няколко години — застояла стока. Затова никой не ги купува. Но началникът е намерил „цаката“. Нали има пенсионери, на тях ще ги продаде. „Акцията“ за продажбата започна в началото на февруари при изплащането на пенсиите за януари. В Калипетрово първата пролет започна от ... най-старите.

Друг случай. Отива младеж с пенсионната и влоговата книжка на баба си, иска пенсията да бъде прехвърлена на влог, тъй като баба му е била зле със здравето, пък и нямала нужда от пари. Какъв е мислите отговорът? „Аз не познавам нито Вас, нито баба Ви и не мога да направя това“. А може би причината е била... незакупената мартеничка! Но съобразителният младеж на другия ден отива в Силистра. Вероятно там „познават“ и него, и баба му, защото оправят работата.

Други случаи не е необходимо да се посочват. Ясно е, че в дейността на пощенската станция в Калипетрово има слабости, които трябва незабавно да се премахнат.

Иван ГАДЖЕВ

Няма улични лампи

Не беше малка радостта и благодарността на гражданите от квартала на изток от гимназията в Дулово, когато се построи електрическа мрежа и бяха поставени по улиците лампи. След известно време обаче, поради ниското качество, уличните лампи една по една угаснаха и престанаха да служат на гражданите. По улица „Шипка“ преди две години взеха лампите, за да ги поправят и до ден днешен не са поставени на местата си. А дългите зимни нощи налагат повече от всякога да има светлина по улиците. С право кварталците се питат докога ще тъпчат нощем калта, без да има нито една улична лампа. Не тревожи ли това и ръководството на Градския народен съвет, което малко или много носи отговорност за поставянето на уличните лампи?

Янко ПАНАЙОТОВ

Неотдавна в чест на 90-годишнината от освобождението на Силистра от турско робство в града се състоя тържествен митинг. Пред паметника на капитан Георги Мамарчев партийни и държавни ръководители на окръга и града положиха венец. Присъствуващите отдадоха заслужена почит на руските богатири, сражавали се за свободата на нашата Родина.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

---

50 ГОДИНИ СЪВЕТСКА ДИПЛОМАЦИЯ

академик И. М. Майски

Александра Колонтай

(Продълж. от миналия брой)

В 1926 година Александра Михайловна беше назначена за пълномощен представител на СССР в Мексико. Отново някои се страхуваха от враждебно отношение към посланика-жена. Разбира се, в Мексико съществуваха антисъветски елементи, които се опитваха да вбият клин между Мексико и Москва. Но с идването на Колонтай бързо се преодоляха тези трудности. Много скоро тя стана най-известният член на дипломатическия корпус.

В Мексико тогава беше неспокойно. За един характерен епизод ни разказа Александра Михайловна.

Град Мексико е разположен високо — на около 2 500 метра над морското равнище. Сърцето на Александра Михайловна трудно се справяло с тази височина (именно това обстоятелство я заставя след година да напусне поста си). За да си отдъхне, Колонтай заедно със своята секретарка отива в известен мексикански курорт, разположен значително по-ниско от столицата. Веднъж, когато Александра Михайловна и секретарката й обядвали в столовата на хотела, вратата широко се отваря и в залата влиза голяма група мексикански военни: отпред генерал с огромен пистолет на пояса, след него свитата му със саби и револвери. Узнал, че сред гостите се намира съветският посланик, а освен това и дама, генералът страшно се развълнувал. Приближил до масата, на която седяла Колонтай, поздравил я в най-галантен мексикански стил. След това с най-изискани думи я поканил да разгледа живописните места на курорта. Разбрали се на следващия ден точно в 10 часа генералът да мине и вземе съветските дами от хотела.

Сутринта в 10 часа Александра Михайловна слязла със секретарката си в приемната на хотела.

Станало 11, след това 12 часа, а генералът все не идвал. Разсърдена, Александра Михайловна се готвела да се върне в стаята си, когато изведнъж се появил адютантът на генерала, който след изискан поклон, весело отрапортувал:

— Мадам, разходката за съжаление няма да се състои: през нощта генералът беше арестуван от представители на съперническата група.

Преди да успее да каже нещо изненаданата А. Михайловна, адютантът, минавайки към дружески тон, продължил:

— Мадам, ако позволите, мога да ви дам добър съвет... Заминете по-скоро оттука!... Сега тук ще започне такава бъркотия, че и на небето ще стане горещо... След половин час заминава последният автобус, който може да премине невредим. Не изпускайте възможността, след това ще бъде късно...

След половин час Колонтай и секретарката й бяха в автобуса. По пътя автобусът беше обстрелван. Но за щастие нямаше пострадали

* * *

След връщането си от Мексико А. Михайловна беше три години пълномощен представител в Норвегия. В 1930 г. бе назначена за пълномощен представител на Съветския съюз в Швеция. Тук Колонтай работи непрекъснато 15 години — до своето завръщане в Съветския съюз през есента на 1945 г.

Този 15-годишен период беше труден и сложен за световната политика и за Съветския съюз, а и за шведско-съветските отношения, и лично за Ал. Михайловна. През тези 15 години Хитлер дойде на власт в Германия. Разгоря се Втората световна война. Съветският народ премина през огъня на Великата отечествена война. Германският фашизъм с всичките свои сателити беше разгромен. Що се касае до отношенията между СССР и Швеция, този период беше също не така обикновен. Когато Колонтай пристигна в Стокхолм, между двете страни съществуваха напрегнати отношения, корените на които се намираха в смешните опасения на шведските реакционери, че уж съветското правителство подхранва агресивни замисли против тяхната страна.

А. Михайловна веднага енергично се зае с подобряване на отношенията между нашата страна и Швеция. В това немалко й помогна нейната репутация, която тя завоюва на своя пост като пълномощен представител в Норвегия, а също така старото й познанство с шведските социалдемократи.

Петнадесетте години, за които се говори, нагледно разкриха високите качества на А. Михайловна не само като посланик, умеещ със своята тактичност, общителност, култура, пропагандистки способи да съдейства за укрепване на взаимно разбирателство между двете страни, но и като държавен деец от широк мащаб.

Ще приведа няколко примера. В 1933-1934 г., когато на власт се намираше социалдемократическото правителство, се подписва съветско-шведско споразумение за кредит от 100 млн. крони за изплащане на вноса на шведско промишлено оборудване в нашата страна. Сделката беше изгодна и за двете държави. Тя беше утвърдена от долната палата на шведския риксдаг, където социалдемократите бяха болшинство. Но в горната палата положението се оказа неблагоприятно: имаше опасност законопроектът за предоставяне на кредит на Съветския съюз да бъде отхвърлен. А. Михайловна, която в течение на година упорито работеше за сключване на споразумението, беше силно обезпокоена от създалата се ситуация, тъй като в случай на отклонение на кредита от горната палата на риксдага, ще бъде нанесен удар по престижа на Съветския съюз, а освен това може да възникне въпрос за смяна на правителството, което да се стреми за подобряване на шведско-съветските отношения.

Какво направи Колонтай в създалата се обстановка?

Тя изпраща съветския търговски представител в Швеция в Гьотеборг при познатия й промишленик Прютц, директор на известната фирма SKF. Прютц поддържаше отношенията за шведско-съветско сътрудничество и заедно с това добре познаваше настроенията на консервативните кръгове в риксдага. Колонтай чрез търговския представител пита Прютц за шансовете за приемане от горната палата споразумението за кредита. Отговорът на Прютц гласи: „Положението е сложно, възможно е да се отклони“. Това би било политически скандал. Тогава А. Михайловна се свързва с Москва и излага своите съображения. Те се обсъждат от народния комисариат на външните работи. И след това ЦИК на СССР приема решение да не ратифицира споразумението за кредита, като недостатъчно изгодно за СССР.

Изход е намерен, умен и предвидлив. Цялата подготовка за голям антисъветски скандал се пукна като сапунен мехур. А само няколко години след това се сключва шведско-съветско кредитно споразумение, но вече не за 100 млн., а за милиард крони!

Колонтай изигра важна роля за излизане на Финландия от двете войни със съветската страна.

В началото на 1944 година Колонтай беседва с крупния шведски банкер Валенберг, който много се безпокоеше за съдбата на своите капитали, вложени във Финландия. А. Михайловна потвърждава, че тези капитали, може да загинат, ако войната продължи по-нататък. Аргументите на Колонтай така подействували на Валенберг, че той веднага след разговора отива в Хелзинки, за да убеждава тогавашното финландско правителство на Рюти по-бързо да излезе от войната. След седмица Паасикиви пристига в Стокхолм за срещи със съветския посланик за опипване почвата за мирни преговори. Тези срещи са станали в хотела, собственост на Валенберг, и се провеждат в такава тайнственост, която напълно би удовлетворила детективски роман. Достатъчно е да се каже, че сам Валенберг е дежурил пред вратата на стаята, където са разговаряли Колонтай и Паасикиви.

Да, това бе силна и твърда жена, с голям държавнически ум, притежаваща изключително тънко дипломатическо изкуство.

Независимо от болестта — в 1942 г. А. Михайловна получи „инсулт“ — тя продължи да изпълнява длъжността посланик до пролетта на 1945 година.

* * *

Отново видях Колонтай след завръщането й в Москва в 1945 година. Признавам, че на срещата отидох с голямо вълнение: Каква ли е тя сега? Страхувах се, че ще срещна немощен инвалид.

Очакваше ме приятно разочарование: пред мен стоеше все оная същата А. Михайловна, ясна, очарователна, изящно облечена, с умело прибрани коси. Само на лицето й някакъв, едва забележим отпечатък, и лявата й ръка се движеше трудно. . .

Седемте години, прекарани от А. Михайловна в Москва, бяха продължителни героични борби между силите на живота и на разрушението. А. Михайловна много работеше. Тя изпълняваше длъжността съветник в Министерството на външните работи на СССР не само формално. Пишеше много, четеше най-разнообразна литература — историческа, политическа, художествена.

В нейната скромна, с голям вкус подредена квартира на „Болшая калужская“ можеше да се срещнат чуждестранни посланици, комунисти от различни страни в света, съветски писатели и артисти и стари болшевики.

Колонтай водеше упорита борба със своя недъг. Но годините и болестта вършеха своето. Постепенно, независимо от многото усилия на лекарите, отслабваше тялото й, сърцето й се превръщаше, както веднаж тя ми писа, „в стар часовник, който понякога бърза, а друг път изостава...“ И все пак А. Михайловна продължаваше да живее бодро, мъжествено, с чувството за хумор...

Нейното последно писмо за мене носеше датата 29. II. 1952 година. Ето го и него: „Драги приятели, днес ми е по-добре и първия привет изпращам на вас. Имах високо кръвно налягане и нещо се случи със сърдечния клапан. Но моите лекари от Кремъл се заеха с мене основателно. По старомодно ми пуснаха кръв и аз се почувствувах маркиза от XVIII век, която при всяко боледуване или любовно нещастие прибягвала до пускане на кръв. Оказа се, че това е много добре. Днес аз се усмихвам на слънцето и проблясъците на пролетта... Чета Пржевалски, интересно. Аз лично го познавам, той често идваше при баща ми“.

След осем дни А. Михайловна почина.

Поглеждам малкото листче. Последна вест от стар другар. Отново, както тогава в Копенхаген, си мисля: кава велика и неуморима беше жизнената сила на тази дребна и изящна жена! Тя я запази до своя край!

(Из сп. „Новое время“, кн. 4 от 26. I. 1968 г.)

НОВОСТ В СВИНЕВЪДСТВОТО

В широката практика е прието мъжките прасета, предназначени за угояване, да се кастрират. В резултат на обширни проучвания върху срока на кастрацията се утвърди схващането, че е най-подходящо тя да се извърши още през време на бозаенето на 34-40-дневна възраст. На тази възраст кастрирането се извършва с много по-малко труд и предшествува кризисния период на отбиването.

През последните няколко години се правят много изследвания върху възможността за угояване на мъжки некастрирани прасета. Тези изследвания показват, че резултатите са напълно аналогични с угояването на малките разплодници от другите видове домашни животни.

В Дания се смята, че некастрираните нерези биха имали голямо значение за подобряване качеството на беконите половинки. В Англия буди обща заинтересованост угояване на нерезчетата — „порк“ до 50-60 килограма живо тегло. Байбурциян, създател на метода за частична кастрация на разплодните домашни животни, се надява в СССР да се получи допълнително 133 600 тона годишно свинско месо от прилагането на този метод при свинете.

Краеск при угояване на мъжки кастрирани, мъжки некастрирани и женски некастрирани прасета до 90-95 килограма живо тегло е установил, че нерезите са усвоявали най-добре храната, имали са по-тънка сланина и са дали в сравнение с кастратите 1,5 на сто повече месо. Сланината им обаче е била от по-ниско качество и са имали по-ниско кланично тегло.

Грас провел опит с 5 групи мъжки прасета, кастрирани на възраст 40, 50, 70, 90 и 110 килограма непосредствено преди клането. Средният дневен прираст е бил съответно 710, 747, 767, 829 грама, а разходът на фураж 4,15; 3,48; 3,56 3,44 и 3,28 скандинавски кръмни единици за килограм прираст. След клането се установило, че по-късно кастрираните нерези са имали повече месо и по-малко сланина.

Ховорка е установил, че нерезчетата при угояването са дали 787 грама среден дневен прираст, а женските прасета 689 грама. Кланичното тегло и при двете групи е било еднакво. Нерезчетата обаче са дали с 5 на сто повече месо в сравнение с женските.

И други учени са установили, че при угояване на нерезчета и кастрати се получава по-висок среден дневен прираст и по-добро отплащане на храната при нерезчетата. Същите са имали по-тънка сланина и по-голямо количество месо.

През 1965-1967 година в Експерименталната база на Института по животновъдство гр. Шумен и КОС — Разград се проведоха 4 научно-стопански опита с прасета от породите голяма бяла, ландрас и българска бяла за установяване ефекта от угояването на мъжки некастрирани прасета до живо тегло 95-96 килограма. Резултатите от опита показват, че кастрираните прасета са имали от 5,54 до 11,81 на сто по-висок среден дневен прираст и са достигнали кланично тегло от 3 до 13 дни по-рано. В съответствие с по-високия среден прираст те са имали от 2,23 до 8 на сто по-добро оползотворяване на фуража.

Кланичният анализ показва, че некастрираните прасета са имали значително по-малко сланина и по-голямо количество месо в сравнение с кастратите.

Цитираните чужди автори и нашите опити по недвусмислен начин доказват, че угояваните нерезчета отслояват много повече месо и по-малко тлъстини.

С особено голяма важност за качеството на месото е неговият вкус и миризма. Както е известно, възрастните нерези се колят кастрирани достатъчно време преди това, за да се премахне специфичната миризма. По въпроса за миризмата на месото на интензивно угоените нерезчета са проведени много изследвания, които са дали доста противоречиви резултати. Белински е установил, че половото влечение при нерезите настъпва обикновено на възраст около 7 месеца. Стаун твърди, че нерезите от датския ландрас по-бързо достигат кланично тегло, отколкото полова зрелост, поради което специфичната миризма при тях не се появява. Вилиамс е установил, че половата миризма се чувствува при 64 на сто от полово зрелите нерези. Други изследователи съобщават, че половата миризма при нерезчетата настъпва след 95 килограма живо тегло. Следователно при клането им при по-ниско тегло миризмата не се чувствува.

При наши опити от органосептивната преценка на месото не се установи разлика във вкуса и миризмата на месото при нерезчетата и кастратите.

Като се има предвид, че от некастрираните мъжки прасета се получава месо и по-малко сланина, става ясно, че трябва да се продължат изследванията в това отношение и особено за миризмата и вкуса на месото. Необходимо е също така да се установят подходящи фуражни смески, които да осигурят такъв среден дневен прираст и отплащане на фуража, каквито се получават и при кастратите.

Бенко БЕНКОВ
ст. научен сътрудник — НИИЖ — Шумен

Кооператорите Димитър Бончев и Никола Александров зареждат тордопръсквачката, за да я понесе по големия блок трактористът Димитър Радев.

За търговците и културното обслужване в Дулово

С всяка изминатата година расте благосъстоянието на нашия народ, с всеки изминат ден човек се стреми към по-хубавото, към по-доброто в живота.

Но какво да кажем за дуловските хлебопекари. Ниско надвиснал таван над главите им, липса на дневна светлина и вентилатор в помещението за месене на хляб. Трябва да се направи нещо. Затова си имат ръководители на „Наркооп“ — Дулово. Нали за своите канцеларии можаха да се погрижат и да намерят светли и просторни стаи в жилищния блок „Светлина“ на втория етаж, а за работниците защо да се грижат?! Но нека да бъдем обективни, ако за построяване на ново помещение за фурна в замяна на стария „сарай“ са нужни капитални вложения, то за измазване на опушените стени, приличащи на минна галерия, в хлебопекарната е нужна кофа вар и четка и работник. А за измитане на паяжините е необходимо още по-малко средства и труд. За това търпят упрек не само контролиращите, но и тези, които ежедневно тук се трудят.

Липсата на контрол или добросъвестност, или просто небрежност към работата позволява на миячките и пълначките на лимонада да пускат шишета със счупени гърла. Лимонадата в такива бутилки се самодегазира. А от друга страна, като се има предвид, че в Дулово почти не се предлагат в заведенията за обществено хранене чаши за пиене на лимонада, можете да си представите с какъв риск докосват устни дуловчани към такива лимонадени шишета. Къде е отговорността, къде е съзнателността? Или тези, които ги пълнят, не мислят за консуматора?

Ние няма да си задаваме въпроса къде гледа стоковедът Христо Добрев, който наред с другите си задължения има и това да следи за хигиената и чистотата, при която се произвеждат тези стоки. Да не припомняме и за задълженията на началника на общественото хранене при „Наркооп“ — Дулово Маргарита Петрова, а да посетим павилиона на автогарата. За чистотата на този павилион често разказват анекдоти. Но... уви! Макар че според разписанието му, окачено на вратата, трябва да е отворен, той днес е затворен, без всякакви обяснения. За наше щастие тук до него е отворена закусвалнята. Тук сервират кебапчета със съмнително качество и неблагоуханна миризма. В сладкарниците чистотата също не е на завидна висота. Продават се топли закуски с амбалаж. Това е добре, но консуматорите веднага ги изяждат и хвърлят остатъците направо на пода. Наблизо няма кошче за смет.

Не само от производствения раздел и общественото хранене се оплакват клиентите, но и от някои търговци на дребно. Ние нямаме за цел да разкажем за всички нередности в тази търговска организация. Това е невъзможно, пък и едва ли е целесъобразно. Но не можем да отминем факти, известни вече на дуловчани. Неотдавна магазинерката Жечка Стоянова, сумирайки сметката за покупка на своя съгражданка, се опита да ѝ вземе вместо шест осем лева. За това ѝ бе наложено порицание пред партийната организация. На същата продавачка по-рано ръководството на кооперацията, по оплаквания на купувачите, ѝ е правило забележка за продажба на дефицитни стоки само на близки и познати.

Ако една забележка за неправилно търгуване не помогне, ако следващото мъмрене за „грешка“ при пресмятанията също не помага, има ли смисъл въобще да се държат в търговията такива лица?

По-горе упоменахме думата дефицитни — тук, където малко се изучава потребителското търсене и малко се бяга по народната воля, понякога стават дефицитни не само текстилните артикули, но и захарните изделия.

Тези и други причини са довели колектива на кооперацията до неизпълнение на плана за януари месец т. г.

Цифровите показатели за „Наркооп“ — Дулово за януари са следните: по раздела „Собствено промишлено производство“ — 79 на сто; по „Общественото хранене“ — 98 на сто; по търговията на дребно — 99 на сто и само по раздела „Изкупуване“ — преизпълнение. Обаче за цялата кооперация в цяло — недоизпълнен е планът с 5 на сто.

А сили и желание има в по-голямата част на колектива да се води борба за преодоляване на трудностите. Хлебопекарите с бригадир Тодор Иванов са 11 човека и сред тях има комунисти и комсомолци, които желаят да поведат борба за по-добро качество на хляба.

В транспорта се запознахме с шофьора Стоян Русев, постоянен ударник на кооперацията. От началото на годината само до 12 февруари с поверената му „Ниса“ е пропътувал 1 800 км в района. Шофьор, а сам товари и сам разтоварва стоката. В тази кооперация има още много такива високосъзнателни работници, но техният пример трябва да се изтъкне пред другите за пример и да се поведе борба от целия колектив за добросъвестна работа, за културно обслужване и максимално задоволяване на потребителското търсене.

Михаил ТОМОВ

КРАЧКИ КЪМ ВИСОКИТЕ ЦЕЛИ

За кой ли път бригадирът Симеон Бойчев проверява как се развиват пшеничените стъбла.

— През тази година заработихме по новому — разказваше бригадирът на бригадата за комплексна механизация в Нова Черна Симеон Бойчев. — Пък не можеше да бъде иначе. Резултатите, които получихме от тракторно-полевъдните бригади, не са лоши, но съществуващата организация на труда вече не отговаря на съвременните изисквания.

Че Симеон е прав, никой не се съмнява. Все по-широкото внедряване на механизацията и химизацията в селското стопанство налага да се измени и организацията на труда, да се произвежда повече и по-евтина селскостопанска продукция.

Пътят към този неизчерпаем резерв засега са бригадите за комплексна механизация. Въоръжени със съвременна техника и задоволени с минерални торове, те са достойни за големи дела.

Вярват в техните възможности и новочерненци. Не напразно тази година на бригадата за комплексна механизация зачислиха всички култури, които се подават на механизирана обработка. А те заемат 9 290 декара от обработваемата земя в селото. Сега на един механизатор се пада по 1 162 декара обработваема площ, а на полевъд към бригадата 664 декара.

Постото задължение не е малко, но заедно с 25-те човека ще разнасят песента на своя труд и два трактора ДТ—54, четири трактора „Беларус“, четири зърнокомбайна и необходимият прикачен инвентар.

Според мен обаче неказаното дотук е най-интересно. Много са сега бригадите, които разполагат с необходимата техника и хора. Но никоя от тях няма такива показатели като новочерненци. От всеки декар през тази година те са обещали да получат по 500 килограма пшеница, 300 килограма слънчоглед, 760 килограма царевица и 450 килограма ечемик. Добиви, които не познава земята на Лудогорието. А себестойността на всеки 100 килограма зърно трябва да бъде: при пшеницата 5 лв., при слънчогледа 7 лв., при царевицата 5 лв. и при ечемика 4 лева.

Първите крачки към високите цели са вече направени. В историята остана миналогодишната есен. Дълбоката и качествена оран, внесените по 80 килограма на декар суперфосфат за пшеницата, по 60 килограма за ечемика, по 100 килограма при дълбоката оран на площите за слънчогледа и по 100 килограма на половината площ за царевица та безспорно са добро начало.

Сега сме пред прага на пролетта и всеки слънчев ден събужда природата, примамва с красотите си хората и машините. Изпълва с прият на миризма простора.

Разбрали повика на земята, към нивите тръгнаха и новочерненските механизатори. Първи поведоха своите „Беларуси“ Димитър Тодоров, Петър Годжолов и Георги Керанов. На тях се падна честта да разпръснат по пшеничените блокове по 35-40 килограма амониева селитра, на ечемика по 30 килограма.

С механизаторите сега е и бригадирът. Не го свърта в канцелариите. Миризмата на влажната земя и крехките стъбла на избуялата пшеница укрепват у него вярата, че са налице всички възможности, за да изпълнят с чест даденото обещание.

Иван НИКОЛОВ

ДОСТОЕН ЗАМЕСТНИК

Към ремонтната работилница на ТКЗС — Бабук се приближаваше тежък трактор. Неговото бботене постепенно се увеличаваше. Изравнил се със сградата, той спря. Моторът силно изгърмя. После оборотите му намаляха и шумът угасна. Наоколо отново се възцари тишина. Само някак отдалече долитаха приглушените удари от ковачницата.

Вратата на кабината се отвори и от дизела скочи нисък, среден на ръст младеж, с омаслена дочена ватенка. Кафявите му очи бяха весели, косата сресана по младежки. Иван Жечев — Ванката, както го наричаха другарите му — огледа критично машината и подхвърли:

— Разработвам я! Скоро ще навлезем в блоковете. Всичко трябва да бъде в ред!

Ванката се оказа весел събеседник. Говореше спокойно. Но станеше ли дума за неговото „ДЕТЕ“, изведнъж се оживяваше. Разказваше с увлечение за работата си, за себе си, за миналото.

Миналото... Какво минало можеше да има един 23-годишен младеж?

... В киносалона на с. Бабук са се събрали всички механизатори. Отчита се дейността им за изтеклата годича. Докладчикът посочи хубави и лоши страни от тяхната работа. Обявяват се резултатите от вделното съревнование. Всички слушат с интерес. „За най-високи трудови успехи на първо място в кооператива се нарежда Иван Жечев...“ Думите достигат някак неочаквано до младежа. Руменина облива лицето му. Той срамежливо свежда глава и не чува повече нищо. Не вижда светналите погледи на другарите си.

А цифрите, които човекът пред трибуната изрежда, заслужават внимание. Та Ванката е извършил работа, която се равнява на 4000 дка мека оран повече от планираното. Икономисал е 3000 л гориво. Спестил е 452 лв. от ремонти. След него остават всички досегашни първенци, все опитни, дългогодишни механизатори.

В тези вълнуващи минути през мисълта на младия човек преминават годините на детството, на юношеството. Той се видя отново малък, още момче, да подтичва след тракторите в равните блокове. Усети първия допир с машината. Спомни си колко му беше трудно през първите дни, когато стана прикачник.

Но трудностите не сломиха желанието му. Ванката завърши тримесечен курс за трактористи в с. Средище и от 2 години работи с дизела си. Работи с младежки ентусиазъм, без умора, с настойчивост и жар. Затова сега първенството му учуди само него. То не изненада другарите му. Те бяха единодушни, че именно на Ванката се пада първото място в кооператива. Не му завиждаха и по-старите. Младежът с чест заемаше мястото им.

...Иван Жечев запали мотора на дизела. Прозорците муззвънтяха. Когато се отдалечи, отново наоколо утихна. Остана само песента на вягъра и звънът от ковачницата.

Симеон КОЛЕВ

Внимателни, бързи и любезни

Всеки ден минаваме край този гастроном, влизаме, купуваме и заминаваме. Той ни привлича с модерния си вид, просторността си, с хубаво и богато подредените си щандове, чистотата и доброто обслужване.

Оживлението на обедните и вечерни часове не бе настъпило, когато влязох в големия гастроном на ДТП до кино „Москва“. Тук погледа привличат богато и чисто подредените щандове и специални поставки.

Възрастна, симпатична жена, застанала пред щанда, явно имаше намерение да прави солидни покупки. Чисто масло, сирене, сметана — това е калорична закуска за децата — и малките пакетчета, сръчно и бързо претеглени и увити от пъргавите ръце на щандистката Величка Димова, се озовават на дъното на специалната телена кошничка. До тях се нарежда обемист пакет — любезно усмихнатата щандистка Цонка Вълева е успяла да подсети, че чудесен е обядът, когато на масата има сочни свински гърголи! Ненапразно и двете щандистки са отличени за добра работа със значки.

Интересно, какво ли подсказват лукаво усмихнатите погледи на заместник-управителя на магазина, дългогодишния търговски служител Никола Стефанов?! О-о! — старата жена е досетлива — мъжете в къщи биха били още по-доволни, ако към чудесните пържоли получат и по чашка вино.

Бати Кольо е винаги засмян, любезен. Той е награден със значка от Министерството на вътрешната търговия.

С пълна кошница жената се отправя към касите, където една от двете внимателни касиерки бързо и точно ще пресметне стойността на закупеното. По-рано щандистка, касиерката Димитричка Милчева ще направи с любезна усмивка още няколко допълнителни съвета относно покупките. Отличена за добра работа със значка, тя добре знае, че наградата задължава още повече!

Приближавам се до управителя на магазина Кирил Димов, който в момента даваше упътвания на трите работнички, занимаващи се предимно със зареждането на щандовете, чистотата и реда в гастронома.

— Нашата бригада, състояща се от 9 човека, е сравнително млада — сподели той — и затова е още бореща се за званието „Бригада за комунистически труд“. Нарекохме я на името на този, който близо преди век загина в името на Чиста и Свята Република — Левски!

Дадените обещания се изпълняват. Планът в стойностно изражение е 110—115 процента. Стараем се да поддържаме санитарната култура на работното място на високо ниво.

Всички участвуват в курса по квалификация, в мероприятията, които се провеждат от предприятието.

— Налага се понякога и сами да ходим до складовете, да искаме необходимите стоки, най-много търсени от купувачите — продължава управителят, който е едновременно и бригадир — стараем се да бъдем винаги коректни с гражданите. А дойде ли някакъв празник, рожден ден, прекарваме го заедно, задружно!

Уверена съм, че за получаваме Паспорта на дружбата, за образцовия ред, за всички останали хубави неща в гастронома не малко значение има почти 3-десетилетния стаж в търговията на Кирил Димов. Той е удостоен с високо отличие — Народен орден на труда — бронзов. По този повод има поздравително писмо до него и цялата бригада от Министерството на вътрешната търговия.

С упорит и честен труд в системата на социалистическата ни търговия хората от бригадата се стремят да не посрамят името на своя патрон!

И нека бързото и внимателно обслужване и сърдечната усмивка им бъдат постоянният спътник в работата!

Ана ВАСИЛЕВА

ДУНАВСКИ ГЛАСОВЕ

страница за литература и изкуство

Грижи – да, но към всички!

Проблеми на културния живот

През последните години неведнъж сме били свидетели, когато много самодейни колективи или отделни самодейци са постигали значителни успехи. За нашия окръг, където няма нито един държавен културен институт, това са радостни явления. Не без удовлетворение ние посрещнахме вестта, че ансамбълът за народни песни и танци при ОНС и ОСПС ще представи окръга ни на Деветия младежки фестивал в София; сега ние можем да се наслаждаваме на творчеството на най-добрите музикални сили в Силистра, които намериха поле за изява в постановката на оперетата „Веселата вдовица"; не с безразличие сме посрещали всички успехи, съпътствували хоровите състави „Седянка" и „Дунав", танцовите състави от Калипетрово и Старо село. Още много постижения могат да се изброят, разбира се.

Но нашата цел сега не е такава. Нямаме намерения да говорим и за грижите, с които се обграждат различните самодейни колективи, с които им се осигуряват форми за изява: прегледи, изложби, рецитали. В това, разбира се, няма нищо неестествено — самодейността е била и занапред ще бъде средство за естетическо възпитание на населението, среда за израстване на надарени младежи.

Неестественото е другаде — в онова пренебрежение, с което се гледа на малцината литературни творци в окръга, на литературно-творческите кръжоци изобщо. Може би някои с иронична усмивка ще посрещнат тази мисъл. И до известна степен ще имат право — защото сега в окръга на пръсти се броят онези, чиито творби ние приемаме. Но все пак те съществуват, работят — двама или трима, четирима или пет. Днес те са повече, отколкото преди няколко години. Сега техните постижения са по-очебийни и несъмнено ще стават по-безспорни и занапред. Все по-често вече срещаме имената им в централния печат.

Навярно по някаква лоша традиция обществеността в окръга от години наред гледа с безразличие на тези преди всичко млади хора, които пишат. Ние не знаем на какво е базирано това отношение. Но струва ни се, че с пълно основание можем да зададем въпроса: нима проявите на художниците-самодейци са по-обнадеждаващи, че периодически за тях се организират изложби, отколкото на другите самодейци — литературните творци? Категорично можем да отговорим — не! Но традицията вече е създадена. Изложби за художниците-самодейци се организират всеки две години (може би защото такива са изискванията от Комитета за изкуство и култура). А никого сега не тревожи фактът, че в окръга ни не съществува нито един литературно-творчески кръжок. Това не е естествено. Защото, вярваме, нито един човек не би се съгласил, че в окръг от 170 хиляди души не може да няма хора с обич към литературното творчество. Това явление трябва да разтревожи и Комсомола, който толкова много говори за естетическото възпитание на младите, и Окръжния съвет за изкуство и култура. И дори градския комитет на Партията в Силистра, който трябва да потърси причините, поради които в града сега не функционира и литературно-творческият кръжок към читалище „Доростол".

В Разград периодически се организират рецитали, които застъпват имената на местните творци. В Русе много от тях се командироват в стопанствата на окръга за известен период, където могат да работят по-спокойно, където могат да черпят от по-голямото разнообразие на темите. Така е от години наред. В нашия окръг това би прозвучало съвсем неестествено...

В настоящия момент е необходимо с общи усилия да се възобнови дейността на литературно-творческия кръжок в Силистра, да се създаде нормална обстановка за контакт на онези, които проявяват по-големи интереси към литературата. Постепенно кръжокът може да установи връзки и с пишещите от окръга, макар те да не са толкова много. Но разделени, те имат още по-малка възможност да говорят по въпроси, представляващи интерес за тях.

По-късно може да се помисли и за рецитали. Трябва да се каже, идеята за рецитали и досега се е пораждала в Силистра, но това е ставало толкова инцидентно, че поради лоша организация те предварително са били обречени на провал. Под егидата на читалище „Доростол" бе направен опит да се организират рецитали на отделни хора — инициатива, която претърпя неуспех, поради това, че беше лошо замислена и още по-непълно осъществена.

По повод 25-годишнината от Девети септември в окръга ни трябва да се издаде най-после сборник с най-доброто, плод от усилията на местните творци. Но нека това да не стане необмислено и прибързано, тъй както беше с онези малки сборничета, издадени в продължение на две-три години от читалище „Доростол" и ОК на ДКМС.

Още много конкретни въпроси биха могли да се поставят в тази светлина. Сега по-скоро искаме да спрем вниманието върху едно неестествено положение. През последните години в културния живот все повече се долавя децентрализация. Признавайки този факт, трябва за заработим по-конкретно и с онези, които пишат, за да бъдат по-задоволителни резултатите от техния труд.

Музикални вечери на село

Откликвайки на решенията на XI конгрес на Комсомола, младежкият колектив в село Калугерене търси различни форми за възпитание.

Нова, интересна инициатива в тази насока са младежките зимни музикални вечери. Под диригентството на Халид Махмудов бе организирана музикална група, състояща се от 23 души, като в нея са включени и китаристите Х. Хюсеинов и Шакир Ремзиев. Сега младежите усилено се подготвят за музикалната вечер, която е предвидена за края на месец март.

Желаем ви, успех, млади самодейци!

Р. ЮМЕРОВ

Нови книги

Иван Милчев. Осъществяване. Лирика. ДВИ.

Славе Македонски. Поле на мъже. Роман. ДВИ.

Атанас Манчев. Белият на рибите. Роман. МФ.

Борис Крумов. Роза за свободата. Повест за Иванка Пашкулова — Роза. БП

Н. Зубов. Ф. Е. Дзерджински. Биография. Пр. от руски. Изд. БКП.

Джим Корбет. Човекоядците от Кумаон. Ловни приключения. Зем-издат. Пр. от английски.

Ако можеш...

Не ме приемай с греховете.
Ако можеш,
удави ги във смеха си —
изворче планинско;
изгори ги
з погледа си слънчев
и ще бъда твой.

Ако можеш...

Добри ЙОРДАНОВ

* * *

От мен не си отивай мълчаливо,
жестоки, груби думи ми кажи.
Най-страшно е, когато се умира,
щом и самата смърт те пощади.
Най-страшно е, че този миг е вплетен
дълбоко нейде във самите нас,
а ние го откриваме, когато
сме вече в безпощадната му власт.

Енчо ЕНЧЕВ

С много музикалност и настроение е изградила образа на Анна Главари Стоянка Пенчева в постановката на оперетата „Веселата вдовица", която се играе в Силистра.

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

СЪВЕСТ НА ФРАНЦИЯ

(160 години от рождението на Оноре Домие)

Френският художник Оноре Домие е от малцината творци, творчеството на които е така непосредствено свързано с историческите събития. Съвременник на трите френски революции от 19 век, Домие е дълбоко свързан със съдбата на своя народ, изявявайки се като ярък изобличител на фалша и лицемерието в буржоазното общество.

Домие е роден на 26 февруари 1808 година в град Марсилия в семейството на стъклар. Когато Оноре навършил седем години, родителите му се преместват в Париж. Той обичал да скита из улиците на големия град, наблюдавал хората и ги рисувал. По-късно работел при съдебен изпълнител и като продавач в книжарница.

Оноре Домие работи в областта на литографията, живописта и скулптурата и като художник се оформя в навечерието на Юлската революция от 1830 година, която довежда до монархическия режим на Луи—Филип.

Реакцията свирепствувала, но Домие не слага своето оръжие — политическата карикатура. Заради карикатурата си „Гаргантюа", с която остро бичува краля и кралските приближени, той е осъден и прекарва в затвора шест месеца. Там спечелва сърцата на затворниците и е наречен „Съвестта на Франция".

През 1834 година се появява литографията му „Законодателен търбух", изразяваща многолико сборище на користолюбиви политици. Домие работи и цикъл литографии, в които разобличава буржоазното правосъдие — тема, която го е вълнувала през целия му живот.

Големият художник приветствува революцията от 1848 година. Своя възторг от нея той разкрива в редица творби: „Последният съвет на бившите министри", „Републиката ни зове", „Тия , които не умират, те поздравяват", „Въстание", изразяваща неукротимата стихия на народа.

Домие рисува не само политическия живот на Франция. С много любов и топлота той създава образа на работника и селянина. Този образ той изпълва с духовна чистота и жажда за човешко достойнство. Незабравими са картините му „Перачка" и „Третокласен вагон", в които ни разкрива трудовия, изстрадалия човек на Франция.

Домие не престава да се бори дори и след падането на Парижката комуна в 1871 година, макар болен и остарял.

Оноре Домие ни завеща огромно творчество — около 400 литографии, към 1 000 гравюри, 700 живописни картини и повече от 60 скулптурни произведения. Те са забележителни художествени документи от оная бурна епоха и разкриват с пределно майсторство истинския лик на аристокрацията и буржоазията.

Изкуството на Домие е изцяло свързано с борбите на народа срещу неговите потисници и поробители. Тогавашната официална критика не го е признавала, но неговите велики съвременници, писателите Балзак и Юго, художниците Делакруа и Курбе, го ценили високо и се прекланяли пред неговия талант. Домие починал на 11 февруари 1879 година в голяма нищета. Неговото творчество и днес е страшно оръжие в ръцете на тези, които се борят за свобода и социална справедливост. Ето кое определя и безсмъртието на този велик художник.

Георги КУРТЕВ

ДЪЛБОКИТЕ МИСЛИ

Започна
изкачването до мислите дълбоки...

Едва в подножието съм,
и вече се сбират облаци над мен,
свличат се камъни
върху незащитената ми глава,
несигурно пресичам лавинните полета,
изхвърлям излишния баласт от вещи,
все повече се задушавам
от недостиг на въздух,
все повече самотен
и повече премръзнал от тая самота
се будя сутрин;
отдавна ме напуснаха
ония, що бяха тръгнали със мен.

И вече се питам:
ще ми остане ли сила да стигна до върха
до мислите дълбоки да се изкача!..

Здравко КИСЬОВ

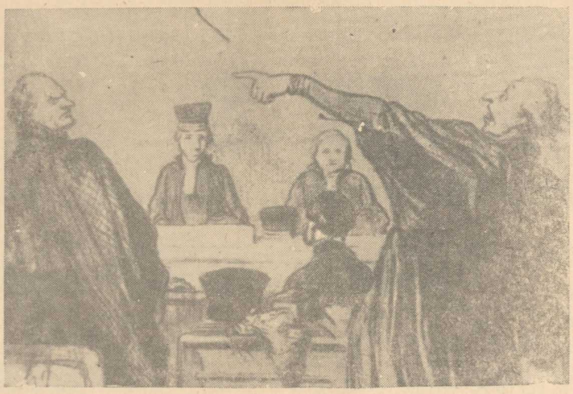

Адвокат на който добре заплащат.

РАЗКАЗ

Автобусът лениво изкачваше височината. В препълнената кола се дишаше трудно. Лека дрямка бе обхванала пътниците. Русокосият кондуктор стоеше замислен на мястото си. Той обичаше да мечтае, да съзерцава. Погледът му незабелязано се спря на жената до вратата. Очите му жадно я опипваха. Впиваха се в нея. Мургав и чернокос мъж стоеше до нея, но той като че ли не го забелязваше.

Много пътници бе возил кондукторът. Но такава очарователна и красива пътничка не бе стъпвала в колата му. Разкошните и кестеняви коси леко падаха на раменете. От стройното ѝ тънко тяло лъхаше необикновена сила и здраве.

Той обгърна критично с погледа си седящия до нея слаб мъж. Природата не бе така щедра към него, както към съпругата му. Само в очите му грееха весели закачливи пламъчета... „И какво ли е харесала у него... С какво ли е я привлякъл? Тези жени не можеш ги разбра... Загадка са те... Загадка..." — мислеше си кондукторът. Той имаше едро и добре сложено, силно тяло. Не беше лишен от красота, но кой знае защо момичетата го отбягваха.

Младата синеока жена топло и мило се усмихваше на Чернокосия. Доверчиво, по детски бе опряла главата си на рамото му. Разлялата се руменина по млечнобялото ѝ лице я правеше още по-хубава и привлекателна. Автобусът се спусна надолу и спря сред селото.

— Слизай! — почти извика кондукторът.

Долу в нервно очакване се редяха пътниците — струпали се до вратата.

— Няма места! Ще взема само трима души — спря ги кондукторът. — Не се блъскай! Повече няма да взема!

В колата се качиха две възрастни жени с кошници, пълни с грозде, и възрастен прегърбен старец. На раменете му лежаха сигурно повече от седемдесет години.

В отговор на въпросителните погледи на пътниците кондукторът сви равнодушно рамене и затвори вратата. Чернокосият се размърда от мястото си.

— Би могъл да вземеше още някого...

Но кондукторът сякаш не го чу. Потеглиха отново. До града оставаха още два часа път.

— Ще благоволите ли да си вземете билетчета, а? — иронична усмивка плъзна по лицето на кондуктора.

— Щем, щем... — трескаво затършува из джобовете си една от жените с кошниците.

— Все трябва да ги подканяш, брей... Все гледат да се измъкнат. Ами ако ме срещне контролата по пътя, а! Кой ще отговаря?

— Уплашил си се! Няма що — иронизира го Чернокосият.

Кондукторът го изгледа злобно. Но не каза нищо. Обърна се към стареца:

— Хей, дядо! Ти за кога чакаш? Ще даваш ли пари за билет... Не ме бави.

Старецът се засуети. Пребърка и затършува джобовете си. Студената сянка на уплахата легна на лицето му. Той пристъпи боязливо напред. Направи с дясната си ръка някакво неопределено движение. Искаше да каже нещо, което явно го измъчваше, нещо досадно и в случая неизбежно. И предугаждаше, че няма да бъде разбран.

— Хайде дядо! Докога ще те чакам -- подканяше го нервно кондукторът.

— Забравил съм... Нямам — тихо каза старецът.

— Как така нямаш! Не можем да возим пътници без билети. Или ще си платиш, или ще слезеш от колата — разсърди се не на шега кондукторът.

Старецът сви немощните си рамене.

— Спри колата да слезе дядото! — обърна се той към шофьора. Шофьорът го чу, но не спря автобуса.

Пътниците в колата се размърдаха. Налегналата ги дрямка изчезна.

— Виж какво, другарю! Нямаш право да сваляш стария човек сред полето — запротестира Чернокосият.

— А имам ли право да возя пътници без билет? — гърмеше разярен кондукторът.

— Селският лекар го праща на преглед в града — поясни съселянката му. — Дай му бележката — обърна се тя към стареца.

— Не ми трябва бележка. Да си вземе билет.

— Не бива така, другарю! Остави на мира стария човек. Как ще го смъкнеш насред пътя? Ами че той е болен. Не виждаш ли? — отново настоя Чернокосият.

Но кондукторът се обърна към шофьора и сърдито каза:

— Спри колата! Иначе ще отговаряш!

Този път шофьорът, макар и без желание, спря автобуса.

— Неправилно постъпваш! — късо рече той. Но се спря. Потъна в налегналото го тъпо равнодушие.

— Слизай, дядо! Не можем да возим пътници без билети! — повтаряше неумолимо втръсналата се на всички фраза кондукторът.

Старецът ядно размаха пред очите му малкото бяло късче хартия:

—Няма да сляза! Мене докторът ме праща...

Досадната сцена предизвика чувство на отвръщение. Пътниците вече не бяха безучастни свидетели. За един кратък миг изпитаха неподозирана жалост и умиление към стареца.

— Остави го! Аз ще платя! — неочаквано прозвуча гласът на Чернокосия. Жена му го погледна насърчително.

Обща въздишка на облекчение облъха пътниците. Чернокосият стана и с твърде ясен, изразителен жест посочи мястото си.

— Ела, дядо! Седни... седни... Успокой се. — И като гледаше презрително кондуктора в очите, каза: — Ето, вземи!

Последният мълчаливо пое едра синичка банкнота. После вяло протегна ръка и върна остатъка от парите. Но Чернокосият не ги прие. Кимна леко с глава към стареца:

— Дай му ги, да има за връщане и за обяд.

— Как?... Толкова пари!...— стъписа се кондукторът.

От очите на Чернокосия струеше необикновена светлина.

—Човекът е в нужда, не разбираш ли?

— Да... да... Разбирам — омекна кондукторът.

Сякаш някой внезапно го удари с тежкия си юмрук по главата. И в като кристално огледало прозря красотата на Чернокосия. Красотата, в тайната на която никога не беше надникнал и която така неочаквано му се разкри.

Димитър КЬОСЕВ